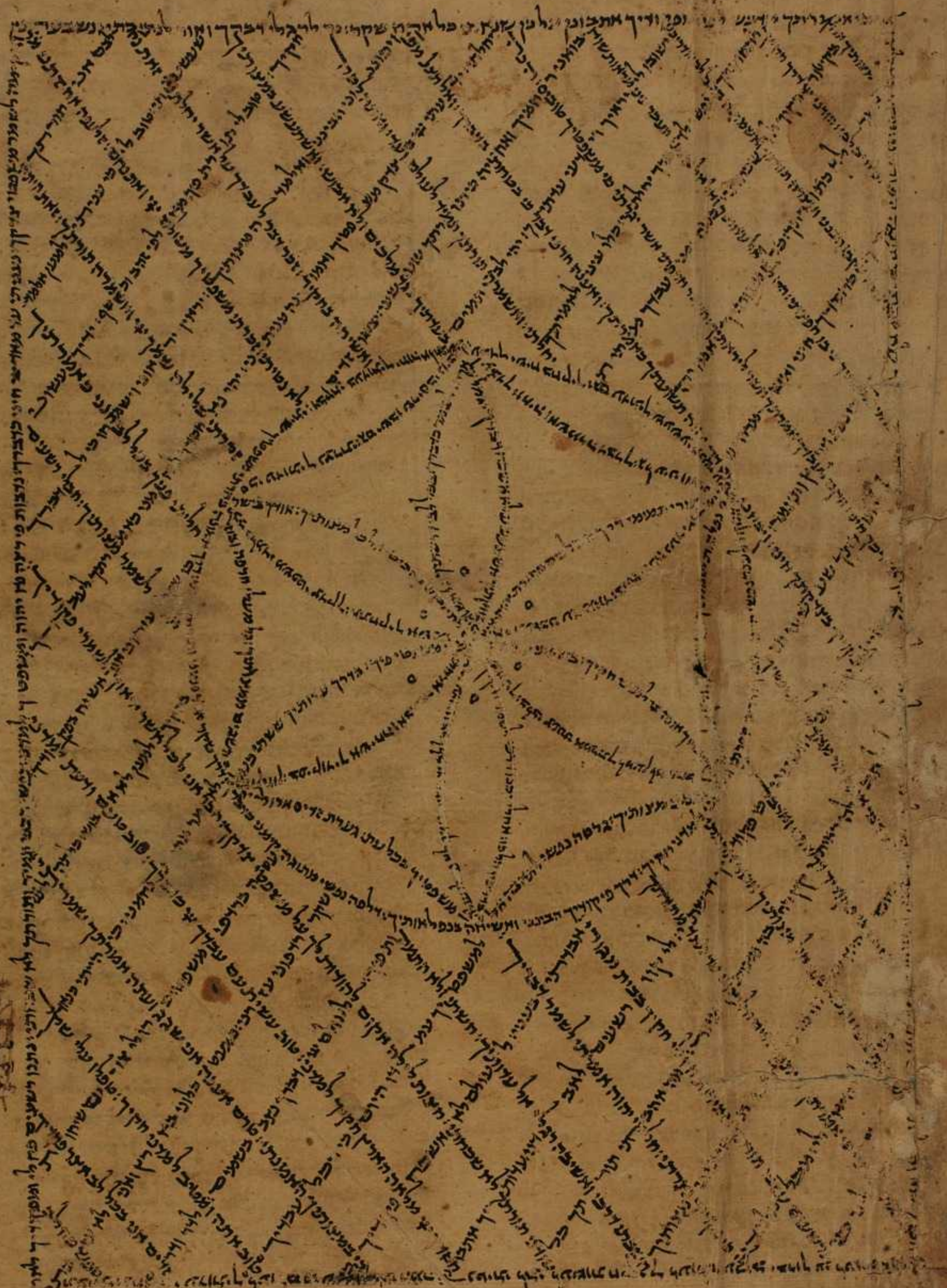
מקנת כספי בימי חלדי אני זבריאל

בן יוסף הלוי [illegible]

בשם יהוה אל עולם׳

יהי שם יי׳ מבורך אשר בחר בנו מכל עוברי
דרך ושולחן תורתו לפנינו ערך ובה לשוננו כקשת דרך כי היא
אורח סלולה בלי סרך דורשה לכן לא ימרך חוקרה תלמודו לעבד
מבורך וללהג הרבה ויגיעת בשר לא יערך נוחלה נרו סלה יערך
ומנחילה שמו יתברך׳׳

אתחיל לכתוב גבורה שלאותיות התורה׳
הנתונות משמי שפרה על יד ציר נאמן נקרא׳

אפידת חבור הכל ודבור אמירת הכל תחת האותיות עשרים ושתים
מנויות אשר משמים אתויות על יד נאמן קנויות׳ ישובם עשרים
ושנים ובכפל יוסיפו חמשתים וכולם חקוקות על לוחותם׳׳ מהם
כפולות בכתב ובהגיון שפתים׳ מהם אותיות ברשימה מעג׳
מעמיקים לתהומה׳ ומהם אותיות עפופות מתנחות ומפופות׳ ומהם
אותיות כפולים בלשון נאמים ביופי לחשון שבעה עומדים ברגשון
והם שבעה כפולים אשר מכולם סגולים בגד כפרת כלולים׳׳ בשתי
דרכים במקרא ערוכים כתיבים דרוכים בשני פנים תמוכים בדגשה
נסוכים ובדפי רפוים ומטים׳ ומהם ארבעה בגפן נטועה במקרא תקועה
ממעיני הישועה׳ על שני דרכים יוצאים והם למאד נפלאים׳ כי הא׳
אות אשר במקרא יוצאים בדבור ואמירה חוץ מן אהו״י המאושרה
כי סודם נפלא ובהם הוא נכלא׳׳ ועוד ארבעה מהם אין באורתם
כמוהם כי עוד שני דרכים להם כי האותיות אשר ממשה קנויות
כל אות מלך אחד לבדו משרתו בדרך אחד שבילו בנועם דבר מלותו
חוץ מן אחה״ע הידועים אשר במקרא קבועים כי שני כתרים נחלו
בארבעה ועשרים ספרים בלימוד נביאים וסופרים׳ ועוד שלשה מן
הארבעה החה״ע דרך אחרת להם קבועה מן האותיות גרועה כי הם לא
הדגשה פרושים וזה לא נדרשים וגם לא נגשים׳ ומהם אותיות רחבות
ידים והם מאודות שנים מתכונות לבונים וחמודות לשמע אזנים׳
ומהם מוספות בראש לברר ולדרוש ניצבות כתיבות לפרש מרוות דגן
ותירוש׳ כולם מבורות כחך ובלשון ממדות סתורות כמים בכדורת
וכעדי לבעליהן עבודות מזהב ומפז חמודות אשר הנחיל צופה
עתודות׳׳ מספר כולם שבעה ועשרים אותיות ויסודם עשרים ושתים
אות׳ מן הכלל אחת עשרה אותיות נקראים שרשים והן חטו ספר
גלב״ע צדיק פרשים׳ והן הנקראים נקיבות כי הם הולכי נתיבות
בראש הקרואים נצבות׳ ואחת עשרה מהן ענפים פעמים הם עיקר
ופעם נוספים והן שמולאכתו בונה יחשם והם כנחלי מבועים והם
הנקראים זכרים לפי שהן מורכבים ברוב הדברים וכולם גלויים לעיני
כל ודורשי יי׳ לא יחסרו כל׳

אלה הם האותיות שלכל דבור ודיבור נפרד או חיבור׳ ואי אפשר
שיחסר אחד מהם כי לשון הקדש בנויה עליהם ולא להוסיף אליהם כי
אין הלשון צריכה להם׳ והכתב הזה שלנו והלשון איכן כבתב שבעים
לשון כי הוא מרום מראשון כבה ירד מן השמים בצורותו ובשמותו
והוא הנקרא אשורי כי אותו קדשו גואלי וצורי׳ ועוד יש לומר
כי צורת האותיות האלו ושמותם כבר חברו עליהם הראשונים מדורות
קדמונים ונתקבל בפי האחרונים עד שנקבלה משם בה על אבותינו
פנים בפנים ושמענו קול מן השמים וירד חקוק על הלוחות הראשונים
והשניים אזי ידעוהו והבינוהו וחקרוהו והשיגוהו׳ ואי אפשר לומר
מה הטעם והעילה כי אות זה יורד וזה עולה או אות זו קטנה וזו
גדולה׳ או למה זו שמה כזו ולמה לא היה שם זו כשם זו או למה נקראו
בשמות אלו ולא נקראו בזולתם כי זאת השאלה אין קץ לתשובתה
שאם היתה חילוף זו עדיין יש לומר ולמה כזו וסוף התשובה ככה
חברו עלינו העליונים והתחתונים אבל על דרך המדרש יאמרו שזה

האות צורתו כזה מפני טעם זה ונסמך אות זה לאות זה מפני ענין זה
כדי שילמדו לדורש כיצד ידון וידרוש ויוציא וידמה ויפרש ׳גם ילמדו
את האדם דרך בוראו והדרך הישרה אם מצורת האותיות ושמם רבנן
וסמיכתן זה לזה כמו שדרש רבי עקיבא וכל זקני מגנצא׳ כמו
שאמרו א מפני מה ידו שלאלף זקופה ומטה ויש לו שני
רגלים כבני אדם מפני שהוא אור ואמת ואמת יש לו רגלים וידו זקוף
שהוא מגיד להקב״ה שהוא אמת שנ׳ ויי׳ אלהים אמת׳׳ ב
מה בית סתום מכל צדדין ופתוח מצד אחד כך אין רשות לומר מה למעלן
מה למטן מה לפנים מה לאחור׳ ויש לו נקודה מלמעלן ויש לו נקודה
מלמעלן מאחוריו ואומרין לבית מי בראך והוא מראה להן בנקודה
שלמעלן ואומרין לו ומה שמו והוא מראה להן בנקודה שלאחוריו אחד
שמו׳ ומפני מה פנו כלפי גימל גימל כלפי דל שבי׳ דומה לבית שהוא
פתוח ולתורתו לכל׳׳ וגימל דומה לגבר שהוא רואה את העני נכנס
לבית ומוציא ומפרנס לו׳׳ ג ויריכו שלגימל סמוך
לדלת מפני שגמילות חסדים אינו אלא לדל ודלת דומה [illegible]
כלפי הי לפי שהדל אינו משתכל אלא לטובו שלעולם הזה שנבראת
בהי שנ׳ בהבראם׳ ה יש לו שני פתחים זו נגד [illegible]
ו דומה למקל שעתיד להכות בו את הרשעים בבואם [illegible]
בהבל עולם׳׳ ז יש לו שני תגין אחד כלפי וו ואחד כלפי חית
שכך דרכו שלזונה שנו אחת כלפי בני אדם הדומין [illegible] אחרת
לחטאו׳ ח אין קשור עליו תג אלא כפוי למטה [illegible] לבעלי
חטא תג אלא בושה וכלמה׳׳ ט ידו טמון וראשו [illegible] שכל
מעשה טוב ראוי להיות בסתר שהוא מכפה אף׳ י יוד קטן
שכל המקטין עצמו בעולם הזה זוכה לעולם הבא שנ׳ [illegible] כבוד של
כי ביה יי׳ צור עולמים שני עולמים כאן זה העולם הזה [illegible] והעולם
הבא כבוד ומפני מה תגו שלכ׳ כנגד פני שכל צדיק [illegible] לא שכר
מעשיו שהקדים לפניו שנ׳ והלך לפניך צדקך כבוד יי׳ יאספך ואומ׳
הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו למי שפעולתו לפני׳ כ דומה
לכסא ופנו כלפי למד שאין הכסא אלא למלך והוא כתר תורה שלמעלה
מן הכל׳ ל למד גבוה מכל האותיות שהוא [illegible] מלך באמצע
ודומה לכרוז לפי כך האזהרות איכן אלא בו לא תרצח לא [illegible]
מ ראשו נמוך כלפי קרקע וידו זקוף למעלה שהוא אודה כלפי
מעלה שהמלכות שלו שנ׳ כי ליי׳ המלוכה׳׳ נ מפני מה ירכו
לאחוריו ופנו כלפי מם שהוא נראה כנופל ומתחנן כלפי מלך להקימו
שנ׳ נפלה לא תוסיף קום׳ ס שהוא סומך את הנופלים שהרי
כן לפנין שנ׳ סומך יי׳ לכל הנופלים׳׳ והוא סתום שהוא [illegible] כחומה
על הצדיקים שנ׳ ואני אהיה לה נאם יי׳ חומת אש סביב׳ ע שתי
ידיו פרושות כלפי מעלה ורגליו מוטות שהוא דומה [illegible] שעניו כלפי
מעלה שהוא קורא להם פקח קוח׳׳ פ [illegible] ועין סמוך
לסמך ללמד שהוא [illegible] שערים׳
צ [illegible] כפוף שכל צדיק צריך כפוף לפני יוצרו [illegible]׳׳ ק
שהוא מרים קרן לצדיקים ומגדע קרן רשעים שנ׳ [illegible] רשעים
אגדע ותרוממנה קרנות צדיק׳׳ ר פתוח [illegible] לאחורי
קוף שאי אפשר לקודש להתקבל ברשעים [illegible] התורה ומן
המצוות׳ ש יש לו שלשה ענפים [illegible] ואין לו שורש
למטה שהוא אות שקר ושקר אין לו רגלים [illegible]
תשעה וישקר׳׳ ת תגלו שבור שכל המלמד תורה צריך לכפוף
את רגליו עליה שנ׳ והם תכו לרגליך או תלמידי חכמים [illegible]
רגליהם מעיר לעיר וממדינה למדינה ללמוד תורה׳׳ [illegible] דרך זו כל
הדומה לפרושין לו׳ הנה למדתני אין לאותיות טעם גדול ולא
עיקר אלא על דרך המדרש בלבד׳׳ והמשכילים יבינו׳

זה השער ליי צדיקים יבואו בו׃

דע והבין כי כל דבור שבעולם בכל הלשונות כולם לשון אשורי או
יוני או ערבי או טרקי או ארמי או עברי ושאר כל הלשונות אינו
אלא או שם או פועל או אות מחבר והוא הנקרא אות לענין׃
השם כגון בגד צמר קבר גשם שמש זרם זבל יקב שמן כרם
לחם שלג גפן דרך פגר פסל קרץ צמר רשת שקר חמור שור סוס
גמל שפן זאב ערב זבח צלמנע גלל הימן ידותון נח שם משה
אברהם יצחק יעקב וכל הדומה להן׃ והפועל כגון אמר
יאמר בחר יבחר שמר ישמר הרג יהרג נתן יתן שאל ישאל ברא יברא
עשה עשה עשה יעשה צו צוה צוי וכל הדומה להן׃ והאות
כגון את גם כי כן אף על מן אל לא פן יען וכל הדומה להן׃

עלת השם והפועל והאות׃

כבר נודע לכל בעלי מדע כי אין בנמצא אלא הוא יתברך שמו ויתעלה
מרומם ובריותיו והוא המלוי לבדו והממציא בריותיו כחפצו׃ וכל
מה שברא הקב"ה הוא דבר שיש לו שם ונקרא יש כלומר דבר מצוי
כמות מלאך או גלגל או אחד מארבעה יסודות או כל הנהוה מהן
תחת השם הכל באים ועל פיו נקראים והוא הנקרא בלשון ערבי
אגוהר׃ זה הוא עיקר השם לזה נקרא מלאך ולזה גלגל ולזה
כוכב ולזה אש ולזה רוח ולזה מים ולזה ארץ וכן עץ פרי ובהמה
וחיה ועוף ואדם וכבד ובית וכל הדומה להן׃ ולאלו הגופות מאורעין
וקראין כגון עמד ישב הלך סבב הטה שכב רץ שב עלה ירד קנה
עשה אמר בחר דבר יצר אכל שתה שמע ראה מישש הריח והוא
הנקרא בלשון ערבי אלערץ׃ והגוף אחד והמאורעים
תשעה׃ והן כמה כל הנכנס תחת מנין אחד או רבים׃ איך
כל הנכנס תחת תואר ומראה וצורה נקרא איכות׃ צירוף
כל שהוא מצטרף לאחר והוא טפל לו׃ אנה כל הנכנס תחת
מקום באיזה מקומות הוא׃ מתי כל הנכנס תחת זמן באיזה
זמן הוא׃ ישיבה כל שהוא נפרד ונחבר ומתהפך לכל צד׃
קנין כל הקנוי לו ונקרא על שמו ונודע בו׃ עושה כל
עשיה שבעולם צריכה לעושה שיעשה בו׃ נעשה כל עושה
שבעולם אינו עושה אלא בדבר וכיון שמעשה אותו דבר נקרא
הפעל עושה והנפעל עשוי׃ משל לאומר אותו החכם
פלוני בן פלוני הארוך ויפה התואר העטוף בטליתו היושב בביתו
בשנה פלונית למד ומלמד לאחרים הרי נכלל בזה המשל הגוף
ותשע המאורעות׃ אותו החכם פלוני הוא הגוף׃ בן פלוני הוא
הצירוף׃ הארוך הוא כמה׃ יפה התואר הוא כיצד׃ העטוף בטליתו
הוא הקנין׃ היושב זו הישיבה׃ בביתו הוא אנה׃ בשנה פלונית
הוא מתי׃ למד הוא נעשה׃ ומלמד הוא עושה׃ ותחת אלו
התשעה המקראים יכנס כל דבור שבעולם והוא הפועל׃ וכולו
עבר או עתיד׃ כגון אכל או יאכל׃ עשה או יעשה׃ ואין שבעולם
פועל נצב כי הזמן נחלק לשני חלקים עבר או עתיד ואין בו נצב
כי החלק הזה שאתה עומד בו לפניו הוא עבר ואחריו הוא עתיד
והחלק הזה עצמו אינו נחלק כי הוא כנקודה שאינה נחלקת׃ הרי
נתבאר עלת השם והפועל׃ עלת האות לחבר הדברים זה
עם זה׃ והחבור על שלשה דרכים שם עם שם כמו ראובן אחיך
שמעון אביך לוי ידיך ודומ׳׃ או שם עם פועל כמו ראובן ברח
ויעקב שמע ולבן הלך לוי יצא זבולון יצא ודומ׳׃ אלו שני דרכים
נתחברו בלא אות ביניהם׃ והדרך השלישי הוא הצריך לאות כמו
ראובן בבית שמעון בחוץ׃ כי הבית עומד במקום אות ולולי הוא
לא נתפרש ענין הדבר וכגון ראובן לא יצא שמעון לא הלך אות לא
המחבר ובו נודע הענין׃ ושם עם אות לבדו לא יתכן כגון ראובן
מן׃ לוי עם׃ שמעון לא׃ ודומ׳׃ וכן פועל עם פועל לא יתכן כמו יצא
עבר או הלך שמר אלא אם קדם להם שם או היה ביניהן כמו ודוד
חמק עבר והגשם חלף הלך לו׃ ויצא יעקב וילך׃ וישכב דוד ויקבר
או יהיה השם אחריהם כמו ויקח ויתן את העדית׃ ויקם וילך מנוח ויבא
ויעש כאשר דבר׃ ואות עם אות לא יתכן לעולם כגון מן לא גם אל
אלא אם נצטרפו למעשה או לשם׃ במנין השם מוכיח על דבר
בלבד לא יכנס בו זמן לעולם כגון אדם שת אנוש בגד בית כלי גמל
חמור אש רוח׃ השם יוכיח על דבר בלבד או מיוחד כגון איש פלוני
או כולל כגון בני אדם ולא יוכיח על זמן לא עבר ולא עתיד ולא נצב׃
והפועל מוכיח על דבר כמות השם ומוסיף עליו שהוא מוכיח על
הזמן עם אותו דבר כגון אכל יש בה שם אכילה ויש בה זמן שהוא
לשעבר׃ וכן אוכל יש בה שם אכילה ויש בה זמן שהוא לשעתיד
וכן עשה יעשה קרא יקרא ודומ׳׃ והאות המחבר אינו מוכיח לא על
דבר בעולם ולא על זמן כי אם מחביר ומפריד בין השימות והפעלים
בלבד׃ הרי נתבאר שהפועל למעלה מן הכל שהוא מוכיח על
שם דבר ועל זמן׃ והשם למטה ממנו שהוא מוכיח על שם דבר בלבד
ואין בו זמן׃ והאות למטה מן הכל שאינו מוכיח לא על שם ולא על
זמן אלא מחביר ומפריד ומחריז ומפזר כולם נכוחים למבין וישרים
למוצאי דעת׃ ודע שהדיבור נחלק לשני מחלקות׃ חלק לשון
סיפור והגדה והוא לשעבר בלבד כמו היה דבר פלוני או לא היה׃ והחלק
אינו לשון סיפור והגדה והוא נחלק לשש מחלקות׃ או דרך הבנה
וידיעה כמו האתה זה בני הכתנת בנך היא אם לא ודומ׳ או דרך קריאה
כמו אברהם אברהם יעקב יעקב שמואל שמואל ודומ׳׃ וכמו שמעו
ישראל שמעוני אחי ועמי עמי מה עשיתי לך הדור אתם ראו דבר יי׃
האמור בית יעקב ודומ׳׃ או דרך תאוה וחימוד כמו מי יתן החרש תחריש׃
מי יתן ידעתי ואמצאהו מי יתן את העם הזה בידי ומי יתן כל עם יי
נביאים ודומ׳׃ או דרך תחנה ושועה כמו הושיעה אדני המלך וכל
התפלות והתחנונים מדרך זו׃ או דרך צווי כמו שמע ישראל שמעו בקולי
עשה לך אשר תמצא ידך אמר לנער ויעבר לפנינו קום לך פדנה
ארם ודומ׳׃ או דרך אזהרה כמו אל תלך בדרך אתם אל תעשה את
הנבלה ולא תביא תועבה אל ביתך׃ ובאלו המחלקות נכלל כל דיבור
שבעולם׃ וזה הוא שראיתי לבאר מעיקרי הדיבור ומחלקותיו
לפי הצורך והמלאכה מרובה דרשו מעל ספר יי וקראו׃

וראיתי לחלק העיקרים שלשון הקודש צריכה להם ושעליהם
המקרא בנוי עליהם לשלשה חלקים יהיו כראוי חזקים ולאור
השרידים יהיו כענקים ומגן אלף חן מפיקים וכולם בספרי החכמים
חקוקים והדברים עתיקים׃ **החלק הראשון** בענין
האותיות ותולדותיהם ומוצאיהם והנחלף מהם ומה מהם שרשים ומה
מהם שמשים ודרך הצירוף׃ **החלק השני** בענין המלכים
והדגשין והרפיין ושמותם וצורתם ומוצאיהן ומובאיהן ומחלוקות
האותיות בהם והעיקרים והנוספים והצירופים׃ **החלק השלישי**
בענין הטעמים והמשרתים לטעמים ושמותם וצורתם ומחלקותם
ושאר עניניהם וכל הנלוה אליהם׃

עזריבן

בשם יי עושה שמים וארץ׃

החלק הראשון׃ כבר ביארנו הצורך לאותיות והם אלף בית גימל׃
כי כל דיבור בעולם לא יתכן אלא בהם׃ והאות לבדו אין עולה ממנו לא
שם ולא פעל ולא ענין כי כל דיבור לשון הקודש מתחיל במלה באות
נד ומפסיק באות נח׃ והאות לבדו לא יתכן להיות נד ונח׃ ומיעוט
מלה משתי אותיות כמו שם בד הת גא׃ והמלה הגדולה שאין למעלה
ממנה עשרה אותיות כמו האחשדרפנים למשפחותיכם׃ ושלש
תיבות במקרא בנות אחת עשרה אותיות והן והאחשדרפנים וכעשותם

וכתועבותיכם״ ואפשר שימצא בת שתים עשרה אותיות או״ע שאינה
במקרא אלא אפשר לומר כמו ובתועבותיהנה וכעלילותיהמו״

ודע שמלת שתי אותיות תתהפך לשתי תיבות בלבד כגון גם מג
כיך את תא שב בש ודומ׳ · ומלת שלש אותיות יעלה ממנה שש
מלות כגון בָרַע · עבר ערב בער רבע רעב · ומלת ארבע אותיות
יעלה ממנה ארבע ועשרים מלה״ כמו כרסם כרמס כסרם כסמר
כמרס כמסר רסכם רכמס רסמך רכסם רמסך רמכס סמכר סמרך
סרכם סרמך סכמר סכרם מכרס מכסר מרכס מרסך מסכר מסרך׳
וכן מלת חמש יעלה ממנה מאה ועשרים וכן לעולם״ ועילת זה לפי
שעלה ממלת שתי אותיות שתי מלות נמצא כשתחשב שנים בשלשה
והוא מנין אותיות המלה השלישית יעלה ממנה שש מלות״ וכן אם
תחשב ששה בארבעה והם אותיות המלה הרביעית יעלה ממנה כ״ד
ואם תחשב ארבע ועשרים בחמשה והוא מנין אותיות המלה החמשית
יעלה ממנה ק״כ כמו שביארנו״ נמצא האות לבדו אינו עומד
אלא בצירוף · ובצירוף האותיות תשלם המלה״ אבל אינו יודע כי זה
היא אלא במלכים והם הנקודות וזה הוא הערך״ שאם ימצא אדם
שלש אותיות בלא מלך כמו עשה אינו יודעים היא עָשָׂה לשעבר
או עֲשֵׂה לעתיד · או עֹשָׂה לשון נקבה · או עֹשֶׂה או עשו עד שימצא
מלך אז ידוע הקורא בו · לו השלשה צירופים בכל לשון · ועוד יש
ערך רביעי והוא הטעמים כי אפשר שיהיו שתי תיבות שוות
באותיותיהן ובנקודותיהן וזו עבר וזו עתיד או זו לשון זכר וזו לשון
נקבה ולא ידע אדם היאך הם אלא בטעמים כמו הבָאָה הבָּאָה קוּמִי
אוֹרִי ליום קוּמִי לָעַד ודומ׳ הרי נתבאר שארבעה צירופים יש בלשון
הקודש ובכתב הקודש · האותיות עצמן · וחיבור אות לאות · והמלכים
והטעמים״

שער תוצאות האותיות בפה״

האותיות הם עשרים ושתים והם נחלקים לחמש מחלקות בתוצאותיהם
החלק הראשון אותיות אחה״ע והם אותיות הגרון ונקרא עיקר
הלשון ובית הבליעה והן קלין מכל האותיות לפי שאין הדגש נכנס
בהן כלל חוץ מן האלף בארבעה מקומות · והן ויביאו לו את המנחה
ממושבותיכם תביאו״ ושפו עצמותיו לא ראֻו ״ויביאו לנו כוז אהינו
ויש להם דרך ביציאתם ואינן כשאר הדגשים ואות הה״א אע״פ שיש
בה במקצת מקומות נקודה אין אותה הנקודה דגש אלא כדי להוציא
הענין בלבד ואין לדגש בה טעם״ החלק השני גיכ״ק
והן אותיות החניכים והן באמצע הלשון ובזמן שאותיות גכ״ך רפים
יהיו משליש הלשון סמוך לחניכים · ואם לאו כולם באמצע וכולן
ראויין לדגשה אלא שגכ״ך יש לה דרך אחרת שהיא מן בג״ד כפ״ת״
החלק השלישי ד״טלנ״ת והן בקיצה הלשון עם בשר השיניים
וכולם ראויים לדגש ודל״ת לה דרך אחרת והיא מן בג״ד כפ״ת״
החלק הרביעי זסצר״ש והן אותיות השינים וכולן ראויין
לדגש״ החלק החמישי בומ״ף והן אותיות השפתים וכולן
ראויין לדגש ובפ״ף לה דרך אחרת שהיא מאותיות בג״ד כפ״ת״
ודע שאע״פ שיש להן חמשה חלקים אין אותיות כל חלק יוצאים
ממקום אחד בשוה אלא זה קרוב מזה שאילו היו בשוה היה הנשמע
אות אחת״ ואות נון יש לה עיקר בחוטם שבזמן שאדם אוחז חטמו
בידו אינו יוצא כדרכו״ ובזמן שתרצה לעמוד על תוצאות האותיות
תוסיף על האות אלף והוא יצא · כיצד אם תרצה לידע תוצאות
חי״ת תאמר אח וכן אָב וכן אָם וכן אֵשׁ וכן אַף ואין יוצא אלא
עיקר האות בלבד אבל אם תאמר אלף שלם האלף מאותיות הגרון
והלמד מאותיות סוף הגרון והפי מן השפתים · נמצאת יציאתה משלשה
מקומות וכן על דרך זו״ שער כבר ביארנו שהאותיות הן
עשרים ושתים״ אחת עשרה מהם שרשים והם חט״ ספר ג״ע יצ״לך

ונקראים נקיבות לפי שלא יהיו לעולם מוסף על התיבה ולא טפל לה
אלא הם עיקר התיבה בין שם בין פועל״ ואחת עשרה מהם נדרשים
והם שמלאכתו בינה ונקראים זכרים״ לפי שירכבו על אותיות
התיבות ונוספות עליהם ופעמים יהיו עיקרים · ושלש אותיות מהן
והן או״י והן אותיות הנטייה והרפיה וההארכה יהיו משרתים יתר
מכולן ברוב המקומות״

וזה הוא דרך שמושן על סדר אחר״

אות שין ישרת במקום אשר
כמו שככה השבעתנו שבשפלנו שעלו מן הרחיבה ודומ׳״ אות
למ״ד תבוא למשול במקום על כמו אם הכהן המשיח יחטא לאשמת
העם ודומ׳״ ותבוא במקום בית כמו וישבו אתו לארץ ודומ׳״ ותבוא
במקום את כמו פותח למוסרי וישאל המלך לאשה ודומ׳״ ותבוא בתוך
הענין כמו שבני לבדד כי אתה יי׳ לבדד ודומ׳ · ותבוא על תירוץ הענין
כמו ותהי בפי כדבש למתוק ודומ׳ ותבוא על המלה האפודה והיא הכפולה
כמו לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה ודומ׳ ותבוא על המלות הנע
הנעזבות כמו אם תהיה לטוב לעם הזה ודומ׳ ותבוא על הסיפור תהלה
כמו השלישי לאבשלום ודומ׳ ותבוא על הפועל בלשון תהלה כמו ולא
יעבור עליו לכל דבר ודומ׳ ותבוא במקום מן כמו וכתתו חרבותם
לאתים וחניתותיהם למזמרות ודומ׳ ותבוא במקום הקנה כמו לאברהם
למקנה ודומ׳ ותבוא במקום וו חלוי כמו ויכתב משה את מוצאיהם
למסעיהם ודומ׳ ותבוא במקום על כמו ואמר פרעה לבני ישראל ודומיין
ותבוא במקום מן כמו הצאים למלחמה ודומ׳ ותבוא במקום אל כמו
לנכה היאן ודומ׳ ותבוא תוספת אין לה צורך כמו ויעל מעל ליונה מעל
לגבול ודומ׳ ותבוא במקום תחת כמו לקשש קש לתבן וחוז׳ ותבוא במקום
למען כמו להטיבך באחריתך ודומ׳ ותבוא במקום רבוי אחד כמו
ויפלו מכושים עד לאין מחיה ודומ׳ ותבוא על תחלת הזמן כמו למימי
אבותיכם ודומ׳ ותבוא תוספת במקום עד כמו עד לבא חמת ודומ׳ ותבוא
במקום שבועה כמו לתורה ולתעודה ודומ׳ ותבוא במקום הי הידיעה
כמו אשר למלך נשען על ידו ודומ׳ ותבוא במקום הי הקריאה כמו
שובו לאשר העמיקו סרה ודומ׳״ אות וו תבוא בתחלת
התיבות ללווי כמו את השמים ואת הארץ גרן ויקב ודומ׳ ולון הלוד ר
דרך בנקודה אלדרו בחלק המלכים״ בעזרת רוכב על פלכים״ ותבוא
תוך התיבות למשוך בה ולהאריך כמו גבור שכור שופט חונן סובב
ישמור יעבור ודומ׳ ותבוא תוספת בלא צורך כמו מאד ועתה ואני
עבדך ודומ׳ ותבוא במקום עם כמו לא אוכל און ועצרה ודומ׳ ותבוא
במקום פי בלשון ערבי כמו יצאו ויצאו והכו בעיר ודומ׳ ותהיה במקום
תימה כמו הלא ארחץ בהם וטהרתי ודומ׳ ותהיה במקום קל וחומר כמו
לא יערכנה זהב וזכוכית ודומ׳ ותהיה במקום על כמו ובניהו בן יהוידע
והכרתי ודומ׳ ותבוא במקום ואם כמו ואמרו לי מה שמו ודומ׳ ותבוא
במקום קודם כמו ותבוא את הכרם ודומ׳ ותהיה במקום אחר כמו וישא אהרן
את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעולה ודומ׳ ותהיה
פתיחת דבור כמו וידבר ודומיין״ ותבוא במקום או כמו ומקלל אביו
ואמו ודומ׳ ותבוא במקום ויהי כאשר כמו ויואל משה לשבת את האיש
לפי תירוץ הדברים · ותבוא להשוות דבר לדבר כמו דלף טורד ביום
סגריר ואשת מדנים נשתוה וחוז׳ ותבוא במקום וכשיהיה כך וכך
יהיה כך כמו וחם השמש ונמס ודומ׳״ ותבוא במקום אלא כמו ועבדיך
באו ודומ׳ ותבוא תוכיח על לשון רבים כמו ואמרו ועשו ילכו יבאו ודומ׳
ותבוא ותחזיר מלת עבר למלת עתיד כמו וייראו וראו והתגדלתי והת
והתקדשתי ודומ׳ ותבוא על מלת עבר ולא תשתנה כמו כל הבא אליו
ועמד ודומ׳ ותבוא על מלת עתיד ותחזור עבר כמו ויהרגו בשושן ודומ׳
ותבוא תוספה בסוף המלות ללא צורך כמו בנו בעור וחיתו ארץ ודומ׳
ותבוא עם המים בסוף התיבה כמו יאכלומו יבהלומו ודומ׳ ותהיה עם

הנון כמו ששון זדון ליון ודומ׳ ... קוס בעת כמו ונח בן שש מאות
שנה והמבול היה ודומ׳ ותבוא במקום שמא כמו אסר ודד ולא יערבה
הגשם ודומ׳ ותבוא במקום כי כמו מה אתה חסר והנך מבקש ודומ׳

אות מם

תבוא בתחלת השמות הבנויים על הפעלים
כמו משליך מקטיר מקטר ודומ׳ ותבוא בתחלת השמות בלא
פעל וכמו והעביר אותם במלבן עגל מרבק ודומ׳ ותהיה תוספת ללא
צורך כמו נמבזה ונמס ודומ׳ ותהיה תוספת בסוף המלות כמו ריקם
חנם הנם ודומ׳ ותבוא להוכיח על רבים כמו ארקם ארקעם ופעמים
יהיה עמה וו כמו תמלאמו תורישמו ודומ׳ ותהיה תוספת בתחלת התיבה
ללא צורך כמו מאשר שמנה לחמו ודומ׳ ותהיה עם הנון כמו ממני
ממנו ודומיין ותהיה עם הוו כמו כמוני כמוך כמו שבלול ודומ׳ ותבוא
במקום כי כמו ההלכים מדרך אחריו אשר תפ מנחלה ודומ׳

אות יוד

תבוא בפעל העתיד כמו ישמר ישמרו
יעשה יעשו ילך ילכו ותהיה כמו וישרנה הפרות ויחמנה בבאן מגוי
יעמדנה ודומ׳ ותבוא בתחלת השמות כמו יגאל ירמיהו יחזקיהו ודומ׳
ותהיה תוספת באמצע התיבה כמו לדריוש הדבר נלכה דתנה האמינו
אחיך ותגבהינה ותנשינה ודומ׳ ותבוא ליחוס כמו האשר יאלכי
העזיאלי ודומ׳ ותהיה בסוף השם לא ליחוס כמו לבני שמעי יתרי עדי
לאני ודומ׳ ותהיה עם המם להוכיח על רבים כמו מלכים חיים מלכין
חיין איים איין ודומ׳ ותהיה בסוף השמות הפועלים ובסוף האפודות
כמו מקימי מעפר דל המגביהי לשבת המשפילי היושבי ההפכי שבע
תפשי חקקי בסלע אסרי לגפן להושיבי יבמי ודומ׳ ותבוא על הנפעל
כמו נאדרי בכח ודומ׳ ותבוא תוכיח על לשון נקבה כמו תשמרי תלכי
ודומ׳ ותהיה עם הנון כמו תשמרין ונלבקין תשתכריין ודומ׳ ותהיה
עם תו שלנקבה כמו רבתי שרתי אהבתי לדוש ודומ׳ ותהיה עם הכף
לשון נקיבה כמו הסולח לכל עונכי הרחלואיכי חייכי המעטריכי ודומ׳
ותהיה למשוך בה בלבד כמו שריד ופליט ודומ׳ ותהיה תוספת עם
הפועלים שהיוד שלהן במקום פי פעל כמו על נבו ועל מידבא ייליל
יהיה בה שלש ידות יוד העתיד ויוד הפועל ויוד המשיכה ואינה נכרת
אלא ניכרת בדיבור בלבד וכן יידע וייף ודומ׳ ותהיה מוספת בסוף המלה
כמו אחרי החיצי מני דרך מני בטן ודומ׳ ותהיה מוכחת על היחיד
המדבר כמו עשיתי ראיתי בניתי בני עברו ודומ׳

אות אלף

תבוא בתחלת הפועלים שהן עתידין תוכיח על המדבר
כמו אעלה אעשה זכר או נקבה ודומ׳ ותהיה תוספת ללא צורך
כמו ארוש ירושנו אזרוע אגרוף אקדח והאזניחו אבעבועות אפסים
על האבנים באסופי השערים ודומ׳ ותוסף באמצע כמו ותשמאילה
וכי תשמאילו משקלה תפעאילו והיא מן שמאל בעשותו השימני
השמאילי אם גש להימין ולהשמיל ודומ׳ ותבוא במקום וו המשיכה כמו
והין שאסיך וכי אתם נאשים ודומ׳ ותהיה במקום יוד המשיכה כמו
מימינים ומשמאלים ודומ׳ ונוספה בדודאי תאנים כי האחד נקרא
דוד והשני דודי וכן לולאות כי היא מן ובלולים והיא קרובה לה בענין
ודומ׳

אות כף

תהיה מוסף בתחלת התיבה לדמיון
כמו והייתם כאלהים והיה כיצבי מדח והנה שבה כבשרו ודומ׳ ותהיה
להשויה כמו והיה כצדיק כרשע כחטאת כאשם כחשיכה כאורה ודומ׳
ותהיה בלשון קירוב כמו ויפל מן העם כשלשת אלפי איש כאלפים איש
או כשלשת לחצות הלילה כמשלש חדשים ודומ׳ ותהיה לאמתת הדבר
כמו כי כאלפים אמה במדה כי אינו בקירוב שהרי הזכיר במדה ואפשר
שיהיה כחצות הלילה כמו זה לפי שהוא אומ׳ ויהי בחצי הלילה כאיש
אמת כשכב אדני ודומ׳ ותהיה תוספת ללא צורך כמו ולאדם לא מצא
עזר כנגדו כשגגה שיוצא מלפ ותקראנה אתי כאלה ודומ׳ ותהיה בסוף
התיבה ליחיד כמו עבדך רגלך בנך הקולך אח בני דויד ודומ׳ ותבוא עם

לשון רבים עם המם כמו ידיכם בין עיניכם ואביכם התלבי ותהיה עם
הי כמו ולא תעשינה כזמתכנה ותהיה תוספת בסוף התיבה ללא צורך
כערכך הכהן כסף הערכך עדבאך עזה עדבאכה יזרעאלה ודומ׳

אות תו

תהיה בתחלת הפועל כמו תשמרו תשמר תשמרנה
תשמר ותדברנה הנביאות ותבאנה ודומ׳ ותבוא על תחלת השמות ובסופן
כמו תלבושת תפארת ודומ׳ ותהיה בתחלת השמות בלבד כמו ותכריך
בוץ מבין עם תלמיד ודומ׳ ותהיה בסוף המלה האפודה כמו לבת שבת
לדת יום הלדת בצדקתך אחותך ולקחת גם את דודאי בנו ולקחת רצון
מידכם ודומ׳ ותבוא על הנפעלים כמו והתגדלתי והתקדשתי ודומ׳ ותהיה
במקום הי הנקיבה כמו אם אתן שנת לעיני שפעת אני ראה עשה רע
מאות מכת בלתי סרה נפל אשת ושבת לנשיא ודומ׳ ותבוא במקום הי
כמו תרגלתי לאפרים עיקרה הרגלתי כמו שאמרו הרגילנו לדבר מצוה
ותבוא תי במקום תו כמו מאין הפוגות עיקרה תפוגות כמו תבונות ותבא
במקום הי כמו ותפוצותיכם ונפלתם ודומ׳

אות בי

תוסף בתחלת השמות כמו הנרתק והכלי והבית כמו בבית אחד בשבתך
בביתך בבגד צמר או בבגד פשתים בביור או בדוד או בפרור וכן
מוסבו מזה הענין לפי שהוא בלי מוס ותהיה במקום בעת כמו למען
תצדק בדבריך תזכה בשפטך והיה באכלכם בהתודע יוסף בבלות
בשרך וכן בהשמה מזה הטעם ודומ׳ ותהיה במקום מן כמו והנותר
בבשר ובלחם ואם מעט נשאר בשנים בבר ובאזרח הארץ בקדשים לא
יאכל לכן לחמו ובלחמי והנותר בשמן באשרי כי אשרוני ודומ׳ ותהיה
במקום הידיעה כמו שמחו לפניך כשמחת בקציר לקראתכם בדרך
ויהי בדבר הזה לחטאת ודומ׳ ותהיה במקום על כמו כי אם הבהמה
אשר אני רכב בה כי הדם הוא בנפש יכפר וישאהו במוט בשנים ודומ׳
ותהיה לדיבוק ולחיבור כמו ותדבק נפשו בדינה פה אל פה אדבר בו
רוח יי דבר בי ומזה הענין בי יי מה אמר אחרי אשר הפיש ובן מלה
נסתרה כמו פנה בי יי כמו פנה אלי וחנני כמו שנ׳ ועתה הואילו פנו
בי ותבוא לעזור כמו ואני כותב על הספר בדיו ופעל בפחם ובמקבות
יצרהו ולאחוז במקלות הדם האנשים ההם בנפשותם כי בנפשו דבר
אדניהו ותהיה נוספת כמו ונסע דגל מחנה בני יהודה בראשונה בתחלת
שבתם שם בטרם לא יבוא עליכם אני טרם חי בעודני חי ויאמרו בבך
חיתיך אראנו בישע אלהים כי לא נפלה לו בתוך שבטי ישראל בנחלה ודומ׳
ותהיה במקום למען כמו התשחית בחמשה באדם דמו ישפך ונמכר
בגנבתו והוא נחש יחש בו את אשר עשה יי בבעל פעור ודומ׳ ותהיה
במקום תחת כמו בפאת מטה ובדמשק ערש לפי הדרוש הענין אבל בכן
תשברט ודומ׳ ותהיה לשבועה כמו וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב
באל שדי ותהיה מקום וו הלווי כמו במחקק במשענותם ופקדתי על
כל מול בערלה לעיני בני חת בכל באי ותהיה במקום עד כמו בלא יוכלו
יבעו ודומ׳ ותהיה במקום קודם כמו ויכל אלהים ביום השביעי כלומ׳ קודם
יום ותהיה במקום אחר כמו בשבועותיכם זאת עולת חדש בחדשו
ודומ׳

אות נון

יוסף בפועל העתיד לשון זכר או נקבה
כמו נעשה ונשמע נחנו נעבר חלוצים ודומ׳ ותבוא על הנפעלים
כמו נמצאו חמשת המלכים נחבאים ותבוא בתחלת השמות כמו נגמ׳
נמרד מני נפתוח נסבה מאת האלהים ודומ׳ ובסוף מלת רבים העתיד כמו
ישובון יקומון יבואון והיה כי תלכון ודומ׳ ותבוא על העובר כמו ויחנו
ותבוא במלת נקיבה לעתיד כמו וכה תדבקין תשתכרין תתחמקין ודומ׳
ותבוא בסוף הפועל העתיד כמו יסובבנהו יצרנהו יעברנהו ואחלמנהו
יכבדנני יברכנהו תברכני נפשך ישר ישרני ודומ׳ ותבוא מוספת בסוף
מלות כמו באבדן מולדתי לתתן שם את ארון האלהים וה נוספה באמצע
כמו בשנה אפרים יקח שבענה בנים ודומ׳ ותבוא עם היוד כמו אכלני
המני ושמרני ישקני הלהרגני לבחמני לבהלני לשלחני ודומ׳ ותבוא

בתוך התיבה במקום אות שחסרה כמו מַעֲזַנְיָהָ עיקרה מעזיה וגושה
וכן חמדי עי כי לא תמנו הנון תחת מם הכפל ודומ׳ ותבוא עם ההי כמו
ברגלים תרמסנה ידה ליתד תשלחנה והיה כי תקראינה ודומ׳

אות הי תבוא על הפועל השלשי הקל ותכבידהו כמו הִגְדִּיל
הקריב השמיד השליך השביר ודומ׳ ותורה על הנקבה כמו כי חכמה
מאד חגלה בעז מתני ידה שלחה שחורה ונאוה מי ומה ותבונה די
מהומה ודומ׳ ותהיה תוספת בלא צורך כמו ויגד רחב מלפני השע׳
והתחתונה זאת מבוא המלך החיצונה נחלה עבר על נפש׳ ודוֶה בחוב
יפלו ויבא דוד נֹבֶה בטרם יצא החרסה ודומ׳ ותבוא על מלה אפודה פש׳
פשטה ועלה וחגרה על מתני רגזה בטחות מצאה רגליה ליצה הורועה
ולדבקה בו לטמאה בה ודומ׳ ותבוא על הזכור כמו זכריה לי שמעיה
תפלתי אספה לי שלחה הנער וגם לנועדיה הנביאה ודומ׳ ותבוא על
לשון נקיבות רבים כמו נחלת אביהן להן ולהנה כנפים ואתנה יצאנה כי
ודומ׳ ותבוא על תו הנקיבה ותהפוך הי שלנקיבה לתו כמו ישועתה
לכי ארץ עיפתה ודומ׳ ועל היחיד הנסתר כמו ותעגבה עליהם ימהר
יחישה ותקרב ותבאה ודומ׳ ותהיה עם אות העניין כמו נגדה נא לכל
עמו מי האיש הלזה ודומ׳ ותהיה לקריאה כמו הינצי ישראל האמור
בית יעקב הדור אתם האשה המנאפת היושבת בגנים ודומ׳ ותהיה
במקום הא לכם זרע הם תמכו לבנע הלום אין עזרתי בי ודומ׳
ותהיה במקום הכי כמו היש בלשוני עולה הרוב רב עם ישראל ודומ׳
ותהיה לברר הדבר ולאמתו כמו הנגלה נגליתי המשפט התשפוט
הראה אתה שובה הכסל לכתו ודומ׳ ותהיה לידיעה כמו הנער הלוי הע׳
העבד העברי ודומ׳ ותהיה במקום אשר כמו ההרימו המלך ההשיבו
נשים נכריות ההקדיש שמואל ההלכוא אתו במלחמה ודומ׳ ותהיה
בראש התיבה בלא צורך כמו עד היום מוסד בית יי׳ וימלטו הממכו
ודומ׳ ותהיה במקום בי כמו שקדו ושמרו עד תשקלו הלשכות בית יי׳
ודומ׳ ותהיה במקום תו המוספה בראש המלות כמו תפוגות ודומ׳

הרי זכרנו האותיות שפעמים יהיו משרתים והן שלומי אוך
תבנה וביארנו דרך שמושן בדרך קצרה והכל מבואר בספר הקרחה
ושאר האותיות הן שרשים לעולם בשמות או בפעלים או באותיות

כבר ביארנו שקרי האותיות והיאותהן והשרשים מהן והמשותפים
וביארנו דרך שירותם על צמח פנים ונשאר לנו עתה לבאר דרך
חלוף האותיות זה בזה ודרך צירוף התיבות ומציאות לשון הקדש
ומוצאיה ועל כמה פנים הם עיקרי יסודותיה והוא ברוך הוא
יעזרינו ויכונן אשורינו ויאיר עינינו ויפתח לבינו ויבוא כבשם לבן
ויהיה עם פינו בעת תפלתינו ועם ידינו בעת מעבדינו אמן כן יאמר
אבינו מלכנו כן יעזרינו אמן

שער חלוף האותיות זה בזה

דע והבין שאילו האותיות שהן עשרים ושתים מנויות מרוב
הרגל הלשון מתחלפין זה בזה בראשון והענין עומד ורוב החילוף
יהיה באותיות אוי״ה לפי שהן אותיות המשיכה וההארכה והקיצת
בשאר אותיותיו וזה הוא ביאורן

אות אלף יתחלף תחת הי כמו אתחבר יהושפט הענין התחבר וכן אשכים ודבר
ויקראו לפניו אברך ודומ׳ ותתחלף תחת וו כמו ונדמו נאות השלום
מקום נות ודומ׳ ותתחלף תחת יוד וָוָו בפעלים הקלים עלולי העין וכן
בשמות עלולי העין כמו שב קם חש רב דש רש ופעמים יהיה בתוכה
אלף כמו וקאם שאון ראמות לאויל אחד עשיר ואחד ראש מביאים
דאג ודומ׳ ותתחלף תחת אות הדומה הכפול כמו ימאסו כמו מים עיקרו
ימסו מבליעין סמך אחת ומדגישין אחת במקומה כמו וימסו אסורין
מעל ידיו עורי רגע וימאס וימסס או וַיִּמַּס כמו וימס לבב העם ודומ׳
וכן בלא יומו תמלא האלף תחת למד הכפל ועיקרה תְּמֻלַּל כמו ידיך

חוצין כמו יתמוללו ודומ׳ ותתחלף תחת יוד כמו אלפי שנאן עיקריה
שנין כמו קנין וכן שגיאות מקום שגיות ודומ׳ ותבוא תחתיו והדבור
אחד כמו ושנא את בגדי כלאו קראן לי מרא ותהיה במקום רן
ללוי עם אותיות למ״ף כמו שיתבאר וכן עם כל אות נח בשוא כמו
וקראתם ודומ׳ כמו שיתבאר בחלק המלכים ודבר זה בלשון בלבד
לא בכתב׳

אות בי תתחלף במקום פי כמו שובך שופך
בשר פגר יצור יפיור סוחב סוחף ודומ׳

אות גם תתחלף במקום כף כמו אל יחסר המזג מקום המסך וסכרתי מקום וסגרתי ותבוא
במקום מם כמו כבשה כמשה ודומ׳

אות דלת תבוא במקום תו המתפעלים כמו הזדמנתון רחצו הזכו עיקרה הזדכו. ותבוא
במקום ריש כמו הדר הדד דודנים רודנים חמרין חמדין ודיפת וריפת דעואל
רעואל והדאה והראה ותבוא במקום זין זהב דהב ודומ׳

אות הי תבוא במקום אלף כמו המה הבשר והיא הסיר ואתלם הוציא
מתוכה עיקרה הוציא ביד דוד עבדי הושיע מקום אושיע. התנו למאלה
אתנו והיך יוכל מקום ואיך בלהטיהם מקום בלאטיהם
שהוא מן לאט ודומ׳ ותבוא במקום אות הדמיון הכפול כמו זבה חיה וחוה
ודומ׳ שעיקרן הן עלולי הלמד והן זך חי חר ויהיו באות הכפל זכך חיי
חרר לפי כך החליפו אות הכפל בהי וכן בכולם ותבוא במקום תו כמו
הפוגות שהיא תפוגות כמו על כן תפוג תורה ממכן וכבר ביארנו
אותה בשימוש האותיות׳ ותבוא במקום נון כמו לכל זונות יתנו נדה
מקום נדן ולשון רבים ואת נתתאות נלכך ותבוא במקום יוד המוכח על
הנקבה כמו קול מלאככה והיא מלאכיכי כמו שלוחיכי

אות וו תשמש במקום הי כמו כי עשו יעשה לו בנה בניתי במקום בנן
קנו קנה וכן שלותי מן שלה ודומ׳

אות זאין יבוא במקום סמך כמו המזג המסך ותבוא במקום ריש כמו הבזק מקום הברק
ותבוא במקום דל כמו קפוד קפוז ובמקום צדי כמו יעלז יעלץ מזער מצער
ותבוא במקום תו המתפעלים כמו שביארנו במלת זכה ודומ׳

אות טית תבוא במקום תו המתפעל כמו ויצטבו ויצטירו
הצטיידנו אותו מה נדבר ומה נצטדק ודומ׳ ותבוא במקום תו פסנתרין
פסנטרין

אות יוד תבוא במקום תו כמו כאן רבע
מלכיות עיקרה מלכותות והאחת מלכות גלות עליות מקום עליתות
והאחת עלית ודומ׳ ותעמוד במקום אלף כמו ומגעמודך יהרסך מקום
יהרסך

אות כף תבוא במקום בית כמו כי כארבע רוחות
השמים מקום כארבע׳ כרוח קדים אפיצם מקום ברוח כאשר ילכו
אפרוש עליהם רשתי מקום באשר ודומ׳ ותבוא במקום גם כמו וכנה אשר
נטעה ימינך מקום וגנה ואות גם עצמה תבוא במקום כף כמו וירגל
בעבדך מקום וירכל מן לא תלך רכיל ודומ׳

אות למד תבוא במקום ... כמו וישבו אתו לארץ ונפלו אויביכם לפניכם לחרב
ודומ׳ ותבוא במקום ריש כמו התדע על מפלשי עב מקום מפרשי ודומ׳

אות נון תבוא במקום מם כמו הנה באו עד תוך הבירת
לקחי חטים מקום המה מלבים מלכין חיים חיין את קול הרינים
הרינים ישאו אלהי ידונך קח לך חטין גרשון גרשם ודומ׳ ותבוא במקום
למד כמו נשכה מקום לשכה ונשכות מעין גנים מקום גלים כמו גלות
מים ודומ׳ ותבוא במקום הי כמו אתנן זונה מקום אתנה המה לי ודומ׳
ותבוא במקום אות הכפל כמו לשמיר מעזניה מקום מעזיה ותבוא
במקום הי הנקבה כמו חנית מסע ושריה ושריון קשקשים

אות סמך יבוא במקום צדי כמו נתסו נתיבתי מקום נתצו
ואת פריה יקוסס מקום יקוצץ ודומ׳

אות עין תבוא במקום חית כמו ענשו מקום חושו ודומ׳

אות פי תבוא במקום בית כמו מטר סוחב סוחף ודומ׳ וכן במקום חית ירופפו מקום
ירחפו ודומ׳

אות צדי תבוא במקום זין כמו יחפץ זנבו כמו

ארץ מקום יחפז כלומר יחפז זנבו יכוף אותו במהרה ואף על גב דהוא
כמו ארז׳׳ אות קוף תבוא במקום גם כמו ויזיקו את ארון
האלהים מקום ויזיקו ובמקום כף כמו קובע כובע ודומיין׳׳ אות
ריש יתחלף בכף כמו חשרת חשכת מים׳׳ אות שין׳
תבוא במקום תיו המתפעל כמו למה תשומם עין עקרה תשתומם
ודגשות השין יעמוד במקום שין אחר׳׳ אות תו תבוא במקום
אלף כמו ובנוי לתלפיות עיקרה לאלפיות כמו פן תאלף ארחותיו כלומ׳
בנין גדול ילמדו ממנו כל עוברי דרך ובמקום הי כמו שביארנו בשיזות
האותיות׳׳ ועל הדרכים האלו שאר כל הדברים והכל מבואר בספרי
בעלי הלשון והדקדוק׳׳

שער אחר באותיות

יש אותיות נכפלות במלה ויש אותיות שאינן נכפלות
ואלו הן האותיות שאפשר שיכפלו׳ אות בי יגובון יגובב בתולות׳׳
אות גם ויחגו לי חגגים׳ אות דל ולא תנוד כי מדי דברי בו התנודד׳׳
אות הי ותכה מכעס עיני כהה תכהה׳׳ אות זין בזזו כסף ובזזון
את בוזזיהם׳׳ אות חית אשיחה אשוחח׳׳ אות טית ימוטו
התמוטטה ארץ שטו העם ושוטטו׳׳ אות יוד כתים כתיים׳׳ אות
כף כשך חמת המלך וחמת המלך שככה׳׳ אות למד ימל ימולל׳
אות מם דום דומם׳׳ אות נון והכינותי וכוננתי׳׳ אות סמך לרוס
את הסלת רסיסים׳׳ אות עין תרעם רעה התרועעה׳׳ אות פי והניף
ידו יכופף ידו׳׳ אות צדי ויחץ ומספר חציין חיצנו׳׳ אות קוף
ומקום לזהב יזוקו מזקק׳׳ אות ריש אורו מרוז ארו ארור׳׳ אות
שין וימשו עד בוש כי בשש משה׳ אות תו יתן והתחתנו׳׳
אלו הן האותיות הנכפלות ויש מהם שנכפל אות לאות ונמצאו
שתי אותות׳ ויש שיכפלו שנים בשנים ונמצאו ארבע כמו וכפים
וכדים ויפצפצני׳ ארזה ערה ערער התערער ודומ׳ והכל מבואר
בספרי הדקדוקיין׳׳ ודע שאות הי פעמים בא בסוף המלה
להשלמה ולהחלימה ופעמים יחסר והענין אחד כמו נירא ויראה
והעוף יעף כן ירבה הגג הגגה ותעד תעדה עליה ויתאו ויתאוה ויצא
בעיניו לא תבלה וימח ותמחה ויט ויטה ידו אי הבל איה חסדיך ותבך
עלין ותבכה ולא תאכל ויעל נשיאים ויעלה נשיאים ויבם את עני
ועלה אכסה וישעו ישעה האדם אל תרף ידך הרפה לה ותרץ את
שבתותיה אז תרצה הארץ וישק את בני ישראל ומשקה את כל הגוים
אל תער נפשי אשר הערה למות נפשו ויקש דבר נפשו לא יקשה
בעיניך העירותו מצפון ויאת ואתה מרבבות קדש׳ ועל הדרך
הזו הכל נדרש׳׳ ויעמד סתום מן המפורש׳׳

שער ידיעת בנין התיבות וצירופם׳׳

כבר הודענו שהאות
לבדו אין בו ענין עד שיצטרף עם שני או שלשה או ארבעה או
חמשה וכן יש מלות בת עשר ורוב בנין המלות משלש אותיות והן
השרשים ותוסיף במשרתים כמו ארץ בגד אמר עשה ארצות בגדים
אמרים עשים ודומ׳׳ ויש תיבות מארבע אותיות שרשים כמו צפחת
דלקת דבשת ודומ׳ ויש תיבות מחמש אותיות שרשים כמו יתגרגל
אלגביש אחשתר ודומ׳ וכל זה בשמות בלבד אבל בפעלים עיקר
התיבות לעולם משלוש אותיות והשאר משרתים׳׳ וכל שהוא
פחות משלוש אותיות יאמרו שיש בו אות נעלם בתחלתו או בסופו
או באמצעו כמו קם ישבו אלף נעלם נח כמו וקאם שאון בעמיך
לכך היא עלולה אות אמצעית לפי שאינו יוצא בלשון ולא נמצא
בכתב׳ וכמו נח שהוא מן ונחה עליו לכך היא עלולה אות אמצעית
או עלולה אות אחרונה כמו נחית בצאן עמיך או עלולת אות ראשונה
כמו ויניחהו בגן עדן וכל הדומה לזה׳׳ וכבר חלקו השמות
והפעלים על משקל פעל׳ ואם היה בנין התיבה מארבע אותיות

יוסיפו על משקל פעל למד אחר ותהיה פעלל כגון ארץ האף במקום
פי פעל׳׳ והריש במקום עין פעל והיוד במקום למד פעל׳ וכן עש רב
אמר בחר קרא ודומ׳ ונקרא האות הראשון פי הפעל והשני עין הפעל
והשלישי למד הפעל׳ ואם היתה המלה משתי אותות בלבד כמו קם קץ
במקום פי פעל והמם במקום למד הפעל נשאר עין הפעל במקום האלף
הנעלם שבתוך קאם ויקראו זאת התיבה עלולת עין הפעל לפי שאין
בה אות לנגד עין הפעל׳׳ ואם חסרה התיבה מתחלתה יאמרו עלולת
פי הפעל וכן אם חסרה בסופה יאמרו עלולת למד הפעל ועל הדרך הזה
כל שתמצא בספרי בעלי הלשון והדקדוק׳׳ ואם יש במלה תוספת כן
יוסיפו במלת הפעל כמו הפכפך עיקרה הפך ונכפלו בה שתי אותות
יהיה משקלה פעלעל אות השורש כנגד השורש והטפל כנגד הטפל׳׳
ואותיות שהן מוכיחות על המדבר או על אחרים לא ישתנו בפעל
כמו חמרמרו עיקרה חמר ונכפלו בה שתי אותות והוו תוכיח על אחר
יהיה משקלה פעלעלו׳׳ וכן הגדיל עיקרה גדל וההי יתירה על הפעל
והיוד מאותיות המשיכה לכך משקלה הפעיל וכן בכולם׳׳ והריני זוכר
מעט מן הבנינים ותלמוד מהם על הכל׳׳

הבנין השלישי׳׳

ארץ אבן ערב זרע קמח משקל פעל וכן ספר וחשבו אספרתו מיתרו
אהרן ונסך רביעית איל המזבח או לעקר כולם כמו משקל פעל בקיבוץ
וכן משקל מעלה או פעלה כמו בנין שלשי כגון בלגה שטנה פטדה
שמלה חמאת סלבה׳׳ ומזה הבנין עלולי העין כמו וגיד ברזל מש
משקלה גיד על משקל פעל לא שנה היוד ונעלם וחירק תחת הגימל
לכך נקראת עלולת העין׳ כמו משקל עיר עיקרה עיר כמו ושלשים
עירים להם כמו בגד בגדים׳ ומזה הבנין עלולי הלמד כמו הרבה
מבה כי עיקרה בכי והיה במקום היוד והיוד היא למוד הדבר ועיקרה
בכה ובמקום ומות היא עלולה כמו ויבך ותבך׳ ומזה הבנין נדר חטא
ארר על משקל פעל׳׳ ומזה הבנין פעל דגוש מלעיל כמו שם קוחד
סגה אלה הדברים ודומ׳ ומזה הבנין פעל מלרע כמו תבל חילל ודומ׳
ומזה הבנין פעל כמו זאב שבט והסנה ויתחפש באפר ודומ׳׳ ומזה
הבנין דגולה לבנה תבלת שחלת וכן חרס ובית ענת מזה המשקל׳
ויבוא על פעל כמו אבש פרת סלין סתו קנת השדה ערש דדי
צמדי משפם אחרי הספר אין גחלת לחמם לחננכם הלכים בקרב
וכן עלטה קערה לטאה ודומ׳׳ ויבוא על משקל מעלי כמו איתי
בן ריבי מעדי הכרמלי מוכיח אדם אחרי שהוא מן איש אחר כלומר
המוכיח לאדם שהוא כאיש אחר מן הדרך הטובה ומחזירו בתשובה
טוב ממחליק לו לשון ומכשילו׳׳ ויבוא על פעל כמו אסר פרים׳׳
ויבוא על פעל כמו עבר נמר׳׳ ויבוא על פעל כמו ובית פצן השרת
עיקר הריש בדגש׳׳ ויבוא על פעל כמו און עגל׳ ויבוא על פעל
מלרע כמו קדר צלצל צלע נכר׳׳ ויבוא על פיעל ברפי כמו חילון
ועל פעל בדגש כמו יצר ושלם והדיבר אין בהם׳׳ ויבוא על פעל
בדגש כמו לאסר אסר יסר כבר׳׳ ויבוא על פועל מלעיל כמו
בקר עני גפר׳ ויבוא על פועל מלרע כמו שורק רב חובל׳ ויבוא
על פועל ופועל כמו תולע שופר עוגב שועל׳׳ וכן אהל עיקרו אוהל
כמו עולל עוללים כך אהל אהלים׳ ויבוא על פועל כמו שנים ובדגש
ואת אתן שפרה ופועה כסמות קבעת׳ ויבוא על פועל בדגש כמו
סלם גמן׳׳ ויבוא על פעול כמו צנוף סדין ויבוא על פעול כמו עבות
חתיתם והדגש במקום נון אחר ועיקרה חתת׳׳ ויבוא על פעול כמו
שחין דביר בלול חמיץ׳ ויבוא על פעול כמות שעיר חזיר לני׳ ויבוא
על פועל כמו ואטו אלון אובל ואת אופיר׳ ויבוא על פעלול כמו ופלון
לניצוץ ליח ניחוח׳׳ ויבוא על פעלול כמו ונאספוף וכל פנים קבצו
פארור׳ ויהיה בדגש כמו שבלול ויבוא על פעלול כמו חבקוק׳ ויבוא
על פעלול כמו סגריר חכליל׳ ויבוא על פועלל כמו אמלל׳ ויבוא על

פעלה עלפה תפתה · ויבוא על פעלה מקל לבנה · ויבוא על פעול כמו
ערוב בחון נתתיך · ויבוא על פעול אלוש ממשק חרול · ויבוא על פיעול
פיעול כמו כנור צפור כינר פגול · ויבוא על פיעול פיעול כמו אפור אזור
בית האסור אטון · ויבוא על פעול מעול בדגש כמו עשה הרתוק ומאן
יזריק תנור חמוקי · ויבוא על עפול הפקידות כל היקום עיקרה קיים
ויבוא על פעולה בדגש כמו קבלה אומה · ויבוא על פעלה כמו שמלה
קהלה · ויבוא על פעלות וכלמות עולם · ויבוא על פעלות כמו בכבדות
ויבוא על פעילות כמו בעל פקידות כריתות · ויבוא על פעלות עבדות
מרודות · ויבוא על פעלות כמו רפאות וסכלות ויהיה בדגש כמו עקשות
פה · ויבוא על פעלות כמו אלמנות · ויבוא על פעלות כמו פתיות ובל
ידעה מה · ויבוא על פעללות כמו קוממיות · ויבוא על פועל פועל
ואתחנן חוקקה · ויבוא על פועול בדגש כמו הכתנת גנב · ויבוא על
פעלעול פעלעול כמו והאספסף שחרחרת · ויבוא על פעלעל כמו יר
ירקרק עקלקלות · ויבוא על פעלעיל כמו יפהפיה · ויבוא על פעלונית
כמו אחורנית קדרנית · ויבוא על פעלון כמו חברון שמעון זכרון · ויבוא
על פעלון בדגש כמו גבתון ומאל גבתון ולשלש קלשון · ויבוא על פעלון
כמו אגמון · ויבוא על פעלמון כמו ודרכמונים · ויבוא על פעלון ופעלון
כמו עורון שברון מילון לשרון · ויבוא על פעלון כמו לבנון כסלון · ויבוא
על פעלון כמו אבדון · ויבוא על פעלון כמו מגדון · ויבוא על פעולון
כמו ישורון · ויבוא על פעליון כמו קיקיון · ויבוא על פעלן כמו גרזן
ויבוא על פעלתון כמו פרעתון · ויבוא על פעלן כמו זמרן ובפתח קרבן
ויבוא על פעלן ופעלן כמו קרבן שלחן וכן פעלם ופעלם כמו האמנם
אמנם · ויבוא על פעלם כמו חנם וכן ריקם ויבוא על פעלום כמו פתאם
ויבוא על פעלי ופעלי כמו ופני חפני בקי הכנים וכן לבני שמעי נחבי
שכוי ויבוא על פעליה כמו תחתיה ויבוא על פעלי כמו ודרי החמרשי
מהרי הנטופתי ויבוא על פעלית כמו באחרית ויבוא על פעלת כמו
חתתם ויבוא על תפעול כמו תירוש ויבוא על תפעל כמו תדהר ויבוא
על תפעל כמו תלסר ויבוא על תפעול כמו ותאשור ויבוא על תפעיל
כמו ותבריך בוץ ויבוא על תפעיל כמו תשבץ ויבוא על תפעול כמו תענוג
ויבוא על יפעול כמו ובילקוט ויבוא על יפעל כמו יצחק ילקף ויבוא
על יפעלי כמו יאתרי ויבוא על יפועל כמו ירוחם ויבוא על יפעל כמו
יעקב ויבוא על מפעל כמו במלבן במרצע ויבוא על מפעל כמו מלמד
הבקר ויבוא על מפעל כמו מכמש ועל מפעל מסכן מזבח ויבוא על
מפעלות כמו במסכנות ויבוא על מפעל דגש כמו מקדש מטהרו
ויבוא על מפעלון כמו המסדרונה ויבוא על מפעל כמו המקוה וכן
המכסה ויבוא על מפועל כמו ומישר אבנה המישר ויבוא על מפעיל
כמו משחית משכים ויבוא על פעלתון כמו נחש עקלתון ויבוא על
פעעל ארדט ועל פעועל כמו שפופם ויבוא על פעלון כמו הענלפנת
ויבוא על אפעול כמו אשתמוע וכן בקמץ כמו אשתאול ויבוא על
מפעול ומפעול כמו מעמון משקוף מסלול מנעול ויבוא על מפעול
כמו מגדול משקול ויבוא על פעלן בלא עין כמו שפפם ויבוא על
נפעול נפעול כמו נמרוד בפתוח נפתולי ויבוא על אפעל כמו אגרוף
אתמול וכן אתמול וכן באשמרת ואשמורה · וכן מעלולי העין כי אם
אסוך שמן עיקרה אסיך ויבוא על אפעל כמו אקדח אשנב ובפתח
אחבע ארפד ויבוא על אפעל כמו אלסר ויבוא על אפעיל כמו אכזיב
ויבוא על אפעיל כמו אבטיחים ויבוא על אפעלי כמו אדרעי ויבוא
על אפעולין כמו אדרכונים ויבוא על אפעלי כמו אחשבי ויבוא
על אפעלת כמו אנחרת ויבוא על אפעפועות כמו אבעבועות חס
חסרה [illegible] הפעל והיא מן תבעה אש ויבוא על אפעלינת כמו אזכרנת
ויבוא על יופעל כמו יוכבד ויבוא על יופעל כמו יואחז ויבוא על
נפעלה כמו יגבהה ויבוא על תופעלה כמו תגרעה ויבוא על הפעלה

כמו רוח והצלה ומן עלולי העין והנחה למדינות עשה עיקרה הנחה ·
ודון בכל הדברים כפי משקלות אלו הנזכרים ·

הבנין הרביעי

והוא בשמות בלבד יבוא על פעלל כמו פלגש
בדקר מרפד ועל משקל זה והוא כפול העין והלמד כמו חור הגדגד
עכמנת הממן ויבוא על פעלל כמו פתחס כמו השמות החמושים כמו
נשתון אשכנז ארגון ויבוא על פעלל כמו כסלו ויבוא בפתח כמו וגנזכי
שרעפי ויבוא על פעלל כמו ברזל ויבוא על פעליל כמו כרמל ויבוא
על פעלל כמו סמדר ספרד ויבוא על פעליל כמו עטלף חבצלת ויבוא
על פעלול כמו שקערורת ויבוא על פעליל כמו קנפיר ויבוא על פעלל
כמו פתגיל ועל פעלל שמרע ויבוא על פעליל כמו עכביש חלמיש
ויבוא על פעלול כמו כפתור ובשרק כמו עכשוב קרסול וכן בקמץ כמו
קרקר וכן בחרק כמו גבעול גלבע ויבוא על פעלל חרגמף חמנטל ויבוא
על פעליל כמו כתליש ויבוא על פעולל כמו ערער ויבוא על פעולל
כמו ברולה ויבוא על פעלל כמו דמשק ויבוא על פעלל כמו פילגש
חקקל ויבוא על פעלל כמו שותלח דומשק ויבוא על פעלליין כמו שע
שעלבין ויבוא על פעלל כמו הצלצל ויבוא על פעלליל כמו לעמסים
ודומ׳ ודון בשאר הדברים על הדרך הזאת ·

הבנין החמישי

והוא בשמות בלבד · יבוא על פעללל כמו שמאבד
חכנפר פתשגן ודומ׳ · ויבוא על פעללל כמו צלפחד ובפתח כמו צפרדע
אחרחל אגרטל ויבוא על פעללל כמו עלמנע ובפתח כמו ובקבקר ויבוא
על פעלליל כמו כרכמיש ויבוא על פעללל כמו שעטנז ויבוא על
אפעללל כמו ארפכשד ויבוא על פעללל כמו אמרפל ויבוא על תפעללי
כמו תחפנחס ודומ׳ וכן על דרך זו שאר כל השמות החמושיים · הרי
נתבאר לך דרך יציאת הדבור כולן על משקל פעל ודון על כל דבור
ודבור לפי משקלותיו והעמידו על מתכונתו והתנית עליו תיו · ויש
בתוספת השמות דרך אחרת יש שם שתחלתו או סופו מוסף עליו ויש
שם שכל אותיותיו עיקרים והריני מבאר דרך ידיעתם בדלים קצרים
ודון עליהם בכל הדברים · **וזה הוא** באמן שתמצא בתחלת
השם אלף או מם או תיו או יוד או נון סימן אמתין והיה השם משלש או
אותיות דע שהוא עיקר כמו אצם משק תחן יהי נדר · ואם יהיה השם
מארבע אותיות יהיו אמתין תוספת בראש השמות כמו אבנט ארגז
מכמש תענך תדעל ינשוף יחמור נמרוד נפתוח ונחשוב כאן השם
משלש אותיות בלבד ואלו תוספות כמו אגרוף אזרוע אתמול · ואם
יהיה השם מחמש אותיות ותחלתו אות מאותיות אמתין דע שהיא
עיקר וכי היא מן הבנין החמישי כמו אגרטל אחשתר ודומ׳ · ואם
יהיה השם נלקח משם אחר יהיו האותיות נוספות כמו מכרסם
עיקרה כרסם מחספס עיקרה חספס מכרבל כרבל ודון על דרך זו
כל שאפשר שתלמדו ותדע שעיקרו כך וכך עמוד על העיקר והשאר
יהיה תוספת · וכל שאי אפשר ללמדו משם אחר עמוד בו על הדרך
שאמרנו והמשכילים יבינו · והאל יגלה עינינו ונשכיל ונצליח כפי
כוחינו וכי יש לאל ידינו ·

שער

ידע הקורא בכל
המקרא ויטה אזנו ודעתו יקודרה · כי יש במקרא דרכים שמורים
ועלומים פעם ידבר בדרך קצרה ויעלים דבר בשפה ברורה · ופעם
יוסיף דברים שאינם צריכים כדי לזרז ולהורות לנבונים · ופעם יכתוב
מלה שאין זה מקומה והיא תעמוד במקומה לפי שאפשר שתשוה
לה בענין מן הענינים והכל גלוי לשר ידים · ופעם יהפוך אותיות המלה
והענין אחד והכל הולך אל מקום אחד · ופעם יהפוך דברים ויטרס
וכל בן חיל ישלח דברו וימסם · והריני כותב קצת מהם והשאר יובחן
עליהם ·

מדרך קצרה

כמו ויאמר שש שערים
שתק מן המדה סאה או סאה או רובע או איפה או חומר · וכן לא יעש
ולא ישא שתק מן הקול · מי לנו אלה יצא אלנו · ואמרתם לנו לגדעון

חרב לישר ולהדעוך · כי יודע כל שער עמי שער בת עמי · ותכל דויד
המלך כפש דויד · ואמר להרגך ותחס עליך ואמר אדם להרגך ותחס
עיני עליך · ואת כל הארץ היא לי היא · גרגים ורכב וסוס אדם ורכב וסו
וירב היער לאכל חית היער · בני יצאוני ואינם ממני · בשלם הבשר
בשל להם · הן אראלם אראה להם ודומ׳ ·· ומן הנוספין ·
כמו אמר אל הכהנים ואמרת אלהם ·· ויאמר המלך אחשורוש ויאמר
לאסתר ·· וראיתי אני דניאל את המראה · אשר נשבענו שנינו
אנחנו · ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה ויאמ׳ יעקב · בראתיו
יצרתיו אף עשיתיו · וילכו שלשת בני ישי הגדלים הלכו · וכל צריך
כולם בשבי הלכו · ופניתי אני בכל מע׳ · ואין אני ואחי ונערי ואנשי
המשמר אשר אחרי אין אנחנו פשטים ·· ועתה אם באמת ובתמים
עשיתם ואם טובה עשיתם · גם אנחנו גם אתה גם טפנו · גם אנחנו
גם אש׳ נמצא הגביע ·· ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחובו׳
· ויש מן הנוספין מי שנוסף לצורך כמו כדבה
אל יוסף יום יום · וכן ואותי יום יום ידרשו · וכן בבקר בבקר בהיטיבו
ביום השבת ביום השבת בכל שבת ושבת · וכן יעשה שנה בשנה · וכן
חמשת חמשת שקלים · איש אחד איש אחד למטה אבותיו וכן איש
איש על עבדו · חלק כחלק יאכלו · וכמו בד בבד יהיה · לא יהיה לך בכיסך
אבן ואבן · לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה · הכל נצרך לו וכן כל
הדומה לו על זו הדרך ·· ומן המלות העומדות זו במקום זו
כמו לעם נכרי לא ימשל למכרה ענינו לאיש אחר · וכן ולקחתי את לחמי
ואת מימי ענינו ואת ייני שאינו מקפיד על המים עד כן ואינן כמות
שנ׳ בעובדיה ואכלכלם לחם ומים שזו מים ממש כמו שאמרו למה הזכיר
את המים מפני שהיתה מציאתן קשה ביותר מן הלחם ·· וכן המריקים
מעליהם הזהב ענינו השמן הזך כזהב · וטיהרתים מכל עונם אש׳ חטאו
לי מקום אשר עון לי ·· כי ישא כן וסלחתי לכל עונם אש׳ חטאו לי ·· וכן
והצילו גזול מיד עושק מקום גוזל ·· ויקח את הע׳ אש׳ עשו וישרף
באש מקום ויתך באש · כי יצא בן וטמא ראש נזרו מקו׳ שערו ·· כי יצא
בו גם זרע יעקב ודויד אמאס מקום אהרן ודויד · כי יצא בן ואת חמשת
בני מיכל מקום מרב כי היא אמם נקראו על שם אחותה לפי שגידלה
אותם ·· וכן כי יואב נטה אחרי אדניה ואחרי אבשלום לא נט׳ ענ׳ ואחר
שלמה לא נטה שבו היה הענין ·· וכן והיתה יד ייי בכם ובאבותיכם
מקום ובמלככם · מי עור כמשלם ועור כעבד יי׳ מקום וחרש שכן
הוא ענין הדבר · ושם אחותו מעכה מקום אשתו · וכן המזבח עץ שלש
אמות מקום השלחן שכן הוא אומ׳ בסופו וידבר אלי זה השלחן אשר לפנ׳
יי׳ וכן ויאמ׳ לו מיכה שבה עמי וילך הלוי מקום וישב · וכן ובצאתם
אל החצר החיצונה אל ההיכל החיצון אל הע׳ עמנו ובצאתם מן החצר
הפנימית אל החצר החיצונה · וכן כל הדומה לזה כולו על דרך זה ··
· ומן האותיות המתהפכים והענין אחד כמו כבש
כשב שמלה שלמה כי בלעגי שפה נלעג לשון ולשון עבטים תמנת
סרח תמנת חרס ובכלי גמא ואת האגמים שרפו באש התשים אגמון
באפו ויחלש יהושע כל הנחשלים והיית לזעוה רק זועה בני עולה בני
עלוה ומתלעות לביא לו מלתעות כפירים וימרד האיש ויפלט נפתולי
אלהים נפתלתי געו בים לגע הים ·· יושבי חלד האזינו כל יושבי חלד
נגזרתי מנג׳ שנ׳ נגרזתי אלגמים אלמגים ויחרבו ויחגרו ויפרצם
ויפלץ בו ודומ׳ · ומן התיבות ההפוכים המסורסים
כמו על הרים יעמדו מים ענינו על מים יעמדו הרים כמו לרקע
הארץ על המים ·· וכן נרפא נגע הצרעת מן הצרוע ענינו נרפא הצרוע
מנגע הצרעת · וכן ותשם בפוך עיניה מקום ותשם הפוך בעינ׳ · כמו
כי תקרעי בפוך עיניך · ותולעת שני שני התולעת · עד דויד הגדיל
עד הגדיל דויד · וכן כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר ענ׳

קמח הכד לא יכלה ושמן הצפחת לא יחסר · וכן כל כיוצא בזו על דרך זו ··
· והמסורסים כמו שיאמרו במקצת מקומות סרס
המקרא הזה והפכהו · כמו אף איש יצליך תאכלם ענינו אף אש תאכל
ואשר נתן כתר מלכות בראשו ענינו וכתר מלכות אש׳ נתן בראשו · אדם
כי יקריב מכ׳ קר׳ לייי ענינו אדם מכם כי יקריב · ויקבר בקבר יואש אביו
בעפרה אבי העזרי ענינו אבי העז׳ בעפ׳ · וזבחו זבחי שלמי׳ ליי׳ אותם
ענ׳ וזב׳ אות׳ זבחי שלמי׳ ליי׳ אשר חכמי׳ יגידו ולא כחדו מאבותם ענינו
אש׳ חכמי׳ יגידו מאבו׳ ולא כחדו · ויהי כנוח עליהם הרוח כנ׳ הרוח עליה׳
והנה איש צרור כספו בשקו מקום והנה צרור כספו איש בשקו · ונר
אלהים טרם יכבה ושמואל שוכב בהיכל יי׳ ענינו ונר אלהי׳ טרם יכב׳ בהיכ׳
יי׳ ושמואל שוכ׳ · ותשא רבקה את עינ׳ ותפל מעל הגמ׳ ענינו ותש׳ רבק׳
את עינ׳ ותר׳ את יצח׳ ותאמ׳ אל העב׳ וג׳ ותפל מעל הגמ׳ ותקח הצעיף
ותתכס · ויקחו את ציד העם בידם ענינו ויקחו העם את ציד׳ בידם · וכן
כל הדומה לזה על דרך זה הוא הולך וערום יצין לאשורו ·· וכן
יש מלות כתובות ואינן נקראות · ויש מלות נקראות ואינן
נכתבות ·· החלק הראשון הן שמונה · כי אם אמכון לבדו מה
אם נכתב ולא נקרא · כי אם ובמקום אם לא נקרא · יסלח נא יי׳ לעבד׳
נא לא נקרא · חי יי׳ את אשר עשה לנו את לא נקרא · אל ידרך ידרך
הדרך ידרך תניינא לא נקרא · עשיתי כאשר צויתני כתי׳ ונקרא ככל
אשר צויתני · ופאת נגב חמש חמש מאות חמש תניינא לא נקרא · כי אם
גאל אנכי אם לא נקרא ·· החלק השני הן עשרה ואלו הן במנין
כתי׳ ונקרא בני בנימין · בלכתם להקריב ידו בנהר פרת נקרא · כאשר ישאל
בדבר כתי׳ ישאל איש בדבר נקרא · כי על כן בן המלך נקרא ·· ואדרמלך
ושראצר הכוהו כתי׳ ושראצר בנו הכוהו נקרא · קנאת יי׳ תעשה זאת
כתי׳ קנאת יי׳ צבאות נקרא ·· הנה ימים נאם יי׳ כתי׳ הנה ימים באים נקרא
אל יהי פליטה נקרא · כל אשר תאמרי אעשה כתיב תאמרי אלי אעשה
נקרא ·· כי אמר אל תבואי ריקם כתי׳ כי אמר אלי אל תבואי נקרא · הן הן
אלו הנזכרים ואין זולתן בכל ארבעה ועשרים ספרים ·· זה הוא שראינו
לכתבו בזה החלק הראשון והכל בדרך קצרה והכל מבואר בכתבי
בעלי הלשון והדקדוקיים כל שכן בספר הקרחה ·· והשם יעזרינו ויעזור
לכל דורש לחקור ולפרש ויהיה לו ענף ושורש ·· כבר
ביארנו שהאותיות לבדם בלא מלכים והם הנקודות לא יועילו
מהן ענין שבזמן שאדם כותב לחבירו תיבה בלא נקודות אינו יודע
מה ענינה כגון שכתב שלש אותיות שמר אין הקורא יודע ענינה
אם היא שמר לשון צואה או שמר לשון הגדה וסיפור או שמר על
שם איש או שמר מלה אפודה או שמר מקום פועל ודומה להן ·· ואם
יש מלך אזי ידע הענין בלא קשוי ודוח על דרך זאת ·· וגם יודע במלכים
האותות הנח מן הנע ויודע בהן דרך הצילוף ומקום הפסקה באתנחה
ובסוף פסוק ודומ׳ ·· ואם יאמר אדם מי חבר אלו המלכים וכן
הטעמים והתקין שמותם כמו שהן עתה בידינו ·· ידע תחלה
כי צורתם היא ממה שחברו עליו האחרונים ואמרו זו היא צורת
הקמצה וזו היא צורת הפתחה וכו׳ · וכן זו צורת הזקף וזו צורת
האתנחה ·· וכולם הסכימו על זה ועשו אותם סימנין ללמוד וללמד
בהן ·· ויש מי שאומר מימות עזרא הן שכתבו אותם והעלו
להם אלו הצורות כמו שנ׳ ויקראו בספר בתורת האלהים מפורש ושום
שכל ויבינו במקרא ·· ואמרו חכמים מפורש זה התרגום · ושום שכל
אלו המסורות · ויבינו במקרא אלו פסוקי הטעמים כמו שתיקנו התרגום
וחיברו · וכן תיקנו כל התפלות והברכות כך תיקנו אלו המלכים והטעמים
והעמידום על צורה זו ·· ויש מי שאמר מקודם עזרא ·· וזה ש
שאמרנו בצורתן ושמותן אבל ענינם ממשה מסיני כמו תורה שבעל
פה · והיו על פה · כותבין תיבות הפסוק בלא מלכים ולא טעמים וקורין

כ׳ ור׳ על כן בן המלך נקרא

כ׳ ור׳ אל יהי לה פליטה נקרא

אותו בתיקון כמו ששמענו ממשה בדרך הרוס ובדרך שחיה ובדרך
נצב׳ ומוליאין אותו על הענין וכן קבלו איש מפי איש ׳ וכיון שראו
שהתחילה הגלות ונתבלבלה הלשון עמדו וסימנום ותקנום ונקדו בהן
החומשין כדי שילמדום הכל במהרה ותהיה לשון הכל צחה בלשון
הקודש על פי הדקדוק ששמענו ממשה מסיני ׳ ונשאר ספר תורה
המקודש בלא נקודות כעיקר נתינתו מסיני כמו שהוא בלא תרגום
והריאנו מבארים בזה החלק המלכים וצורתם ומחלוקתם ׳

שער שמות המלכים וצורתם ומקום יציאתם וסדורן

שם הראשון חולם ונקרא מלוא פום ׳ והוא נקודה אחת בין שני
אותות מלמעלה כמו עשה קונה ׳ ונקרא חולם כמו שאמרו כל
הראוי למלכות חולמתו. כלומר יבוא כתר מלכות מלא ראשון בשווה
וכמו שנ׳ ותחלימני והחייני כלומר בריא ושלם מלא ומפואר ׳ שם
השני קמצה והיא קו ונקודה תחתיו תחת האות כמו ברא עשה
והיא קומצת הפה כמו וקמץ הכהן ׳ שם השלישי פתח והוא
קו תחת האות כמו מתן פעם בחם והוא פותח הפה כמו פתח לבנון
דלתיך ׳ שם הרביעי סגלה ונקרא פתח קטן והוא שתי
נקודות מלמטה ונקודה אחת תחתיהן כמו ארץ גבר וקראו לו פתח
קטן לפי שאינו פותח הפה כולו אלא הצדדין בלבד ונקרא סגלה
שהוא כמו אשכול בכרם והכרם נקרא סגלה והוא שלש נקודות
משולשין כמו שביארנו צורתו ׳ שם החמישי צירי ונקרא
קמץ קטן והוא שתי נקודות ובצדין בשווה תחת האות כמו היכל
תבין ונקרא קמץ קטן לפי שהוא קומץ את הפה מעט ׳ ונקרא צירי
שכן קוראין רבנן לשוקת המים שבוקעת מן הנהר צירתא לפי שהיא
בוקעת ועוברת כך זה המלך בוקע בין השינים ועובר ׳ שם
הששי חרק והוא נקודה אחת תחת האות כמו בין תבין ונקרא
חרק שהוא חורק השינים כמו וחורק עליו שניו ׳ שם השביעי
שרק והוא נקודה אחת בתוך אות וו הסמוך לאותו האות הצריך
לו כמו חושן קומו ׳ ואם אין שם ואו עושין אותו שלש נקודות מלמטה
תחת האות זו תחת זו באלכסון דרך ימין כמו קמה שבה ונקרא
שורק שהוא שורק בשפתים כמו שריקות עדרים ׳ אלה הם שבעת
המלכים המשוחים הנסוכים ׳ והשוא יוצא עמהם ומחלק ביניהם
ולבסוף נבאר בעזרת צור ישראל ושומרו ׳ שוא

ואלה מחלקותם ותוצאותם

הראשון הוא החולם עיקרו עיקר הלשון ובית הבליעה כמו אותיות
אחהע והוא מהלך על כל הפה כולו ולכך נקרא מלוא פום ׳ השני
והוא קמץ בשליש הלשון ותנופתו למעלה לחניכים ולכך נקרא קמץ
השלישי והוא פתח והוא פותח הפה ומניף הלשון למטה ׳ הרביעי
והוא הסגול יוצא בצדי הפה ומניף צד הלשון וקצותה למטה ׳
החמישי והוא צירי בוקע בין השינים ויוצא ׳ הששי והוא חרק
חורק את השינים ׳ השביעי והוא השרק מקבץ את השפתים ונש׳
ושורק בהן למעלה ׳ נמצאת סדורן כך הוא ׳ אֹו המפוארה ׳ גם אָ
הגבירה ׳ גם אַ הגדולה ׳ גם אֶ הקשורה ׳ גם אֵ הסבורה ׳ גם אִ
העצורה ׳ ושופס אֻ החמורה ׳ והשוא משרת עם כולם בכל המקרא ׳

ודע כי יש לאלה המלכים דרכים נסוכים אחת באחת נמלכים
ועיקר תולדותם על שלשה דרכים ׳ דרך הרוס ׳ ודרך נצב ׳ ודרך
שחיה ׳ דרך הרוס אֹו אֻ ׳ ודרך נצב אָ אַ אֶ ׳ ודרך שחיה אֵ אִי ׳
והשוא פעמים הוא נח ואין לו תנופה ופעמים הוא נע ויוצא בשפה ׳
הראשון מן הרוס והוא חולם ׳ יבוא על הפועל כמו בונה קונה ומשקל
ואוכל ושומר ומשקלם ושומע ופותח ומשקלם ׳ ולשעבר כמו שלך

שורף ומשקלם ׳ זבון וחונן ומשקלם ׳ נודע נושע ומשקלם ׳ ובשמות
כמו אהל כהן אופן אוצר ומשקלם ׳ ובמאורעים כמו לאו חורב
אומר ׳ נמצא זה המלך אינו בא לא בפועלים ובשמות ובמאורעים
בלבד ׳ ופעמים הוא בנפעלים ׳ השני מן הרוס והוא שורק ׳ יבוא
על הצווי כמו קום שב ויבוא על הפועל שלא נקרא שם פועלו כמו
ספר קבר ׳ ויבוא בשמות ובמאורעים כמו פורה נעדך פורה דרכתי
ומה דומיה ודומ׳ ׳ הראשון מן הנצב ׳ והוא קמץ יבוא על
הנפעל כמו שמור שבור זכור בנוי ומשקלם ׳ ויבוא על מלה האמורה
כמו שמור זכור בנה רצוא ומשקלם ׳ ויבוא על העבר כמו שמר בנה
ויבוא לשעבר ולשם הפועל כמו שב קם ׳ השני מן הנצב והוא
פתח יבוא על הצווי כמו הטה הכה ומשקלם ׳ ויבוא על מלה האמורה
כמו דבר קנה ומשקלם ׳ השלישי מן הנצב ׳ והוא סגול יבוא על
הצווי הקל כמו הלך ממני הרב כבקני ודומ׳ ׳ ויבוא לשעבר כמו
האכיל החזיק המשו ומשקלם ׳ הראשון מן השחיה ׳ והוא
צירי יבוא לשעבר כמו הקים השיב העיר יי׳ ׳ ויבוא על הפועל כמו
מקים משיב ׳ ויבוא על הצווי במקום א במקום שסמוך לו אות אחהע
כמו האספו החלצו העלו הלמו ודומ׳ ׳ השני מן השחייה ׳ והוא
חרק יבוא לשעבר כמו הכה היית הגלה דבר בלע ׳ ויבוא על הצווי
כמו שים הכון ומשקלם ׳ ויבוא על צווי ועבר ושם פועל כמו התהלך
התהלך מתהלך וכל הדומה למשקלים אלו ׳ ואפשר שיתחלפו
משאלות אלו והוא פלא במלות אחרים כמו אלו ׳ פעמים יבוא הקמץ
במקום פתח כמו והמלח לא המלחת והחתל לא חתלת ראוי לה פתח
כמו השכב אותם אריצה ׳ וכן נוסן הפנו העמ׳ ראוי הפנו. לשון צווי
כמו והפדה לא נפדתה ראוי הפצה כי היא מלה אפודה ׳ וכן ומשקל
הכסף והזהב ראוי לפתח שהוא מצורף וכן הדומה להן ׳ ויבוא
הקמץ במקום סגולה כמו כי היום יי׳ נראה אליכם ראוי נראה כי
הוא עתיד ודומ׳ ויבוא במקום חרק כמו משכו אותה וכל המו נירה
ראוי משכו וכן שערו חרבו מאד ראוי חרבו כי הוא מקום צווי ודומ׳
ויבוא במקום שרק כמו שדדה נבוה הכרת מנחה ונסך כל תקטר
ודומ׳ ויבוא השרק במקום קמץ כמו הללוהו כרוב גדלו מלא קמציו
ולקרבן העצים ודומ׳ ויבוא במקום פתח כמו כי גנב גנבתי ראוי גנב
גנב כמו יסר יסרני יה וכן זכר יי׳ לדויד את כל ענותו ׳ ראוי ענותו
ודומ׳ ויבוא במקום חולם כמו תהומת יכסימו וגם לא תעבדי מאזה
ישפטו והם תשמורם ודומ׳ ויבוא הצירי במקום סגול כמו תאהבו. פרזי
ודומ׳ ויבוא במקום חרק כמו ותלך ותתע ותשה מכעס עיני תגנו הרמונים
המן בית ישראל הקרה לעתה והצלחני ודומ׳ ויבוא החרק במקום סגול
כמו ומפרשם כפיכם ונגרש את גלגלתו ומאספכם רוח דעת מבעתך
בן נון ודומ׳ ויבוא במקום פתח כמו ובלגן סופה והמגלתי והומשתי
ואך את דמכם ודומ׳ ויבוא במקום קמץ כמו נערה על דל שפתי ראוי
נערה שהוא במקום בקשה ׳ ויבוא במקום שרק כמו כן משחת מאיש
מראהו כי מאתנן זונה קבצה ופתחו שעריך ודומ׳ ויבוא הפתח
במקום סגול כמו ותתנה לזרע יעקב אהבך בואך יעקב גאלכם
אל תלך תלכה ודומ׳ ׳ ויבוא במקום שוא כמו ואמו ותהי אני אסבול
ואמלטו ודומ׳ ׳ ויבוא במקום חרק מפני אות אחהע כמו באהלים
מארצים ודומ׳ ראו בי ׳ ויבוא במקום שרק מפני אחהע כמו והאהל
והרגני ראויין שרק כמו ושמרך ושמרני אלא נפתחו מפני אותיות
אחהע שהן פתוחין ׳ ויבוא במקום צירי כמו חשב אל תעריה
יאהבני אישי הבל יבדילני ודומ׳ ויבוא הסגול במקום צירי כמו אל
המתחי ואל תמח עור ילדך משי ודומ׳ ויבוא במקום חרק כמו אהבו
אתני אחיו לבו שועלים ודומ׳ ויבוא במקום קמץ כמו מבית ומבטחם
ודומ׳ ויבוא במקום פתח כמו ויתנחם מתנחלו גש הלאה ויקץ נח ודומ׳

ויבוא החולם במקום קמץ כמו ולכה זעמה ישראל ממצאך כם אותו ודומ׳
ודון על דרך זו בכל אשר תמצאנו · והן כולם פלגים ויוצאים מן העיקרים
וכל זה לפי צחות הלשון · זה הוא שלאינו לכתבו כאן מענין המלכים
בדרך קצרה קרובה והמלאכה מרובה והכל מבואר בספרי הדקדוקין
ולא נשאר לנו אלא דרך ידיעת השוא · ועתה נבאר מחלקותיו ודרך
תנועותיו ·

שער ידיעת השוא הנע והנח · דרך ידיעת השוא

השוא · השוא נחלק לשני מחלקות אחד נח ואחד נע · סימני הנח שהוא
מיישב את האות ומניחו ומושיבו עם המלך שלפניו כמו ישראל השוא
שתחת השין נח והיא נמשכת עם היוד במלך הירק והוא המחרק וכן
זמרי למשמע ופסלו · ומסימניו שהוא חולק את
המלה לשתים ולשלוש כמו המצפצפים כאלו המ לבדה וצף לבדה
וצפים לבדה ודומ׳ וכן בסוף התיבה לוב סופה בשוא נח היו שתי התיבות
נשמעים בתיבה אחרת כמו בראשית ברא הנחת המלה על שירת הוא
נח ואמר ברא כפסקה זו מזו · ואלו היה התנו שוא נע היו נשמעין
כאלו הם בראשי תברא · ודון על דרך זו · זה הוא דרך השוא הנח
ועוד שהוא מוכיח על מלת נקיבה כמו דחית כחלת וזה ממקרה
לא בעיקר · וכל שוא נח האות הסמוך לו אם היה מאותיות בגד כפת
יצא בדגש לעולם ואם היה נע יצא האות רפי כמו שיתבאר · והשוא
הנח נמשך עם האות שלפניו כמו שאמרנו והשוא הנע נמשך עם
האותיות שלאחריו כמו וישכנו השוא שתחת השין נח לפי כך הוא
נמשך עם היוד והשוא שתחת הכף הוא נע לפי כך הוא נמשך עם
שלאחריו ונמצאת המלה כאלו היא מוחלקת ויש לבדה כנו לבדה
ועל דרך זו כל הדומה · ולעולם לא יהיו שואין נחין כאחד ובזמן שיהיו
שני שואין יהיה הראשון נח והשני נע ולא יהיה נח אחר נע לעולם ·
ולעולם לא יהיה שוא נח סמוך לשוא נע אלא שלישי לו או יתר כמו
בישראל למנחה ודומ׳ זה הוא דרך הנח ·

סימני השוא הנע

כבר בארנו שה
שהאותיות הן עשרים ושתים והן נחלקין בשוא לשלש מחלקות
החלק הראשון אחהע שהן אותיות הגרון · כל אות שיהיה תחתיו
שוא ויהיה סמוך לאחד מאותיות אחהע יצא אותו השוא במלך שהוא
תחת אות אחהע הסמוך והוא במלך חטף קמץ כמו ואם כבה יצא הנר
בחרק חטף ואם יש עם השוא געיה יצא בחרק בשוה כמו ואם יתר
נקרא כאילו הוא נקוד ואם וכן ואמרו לי יצא השוא בקמץ חטף ואם
יש עמו געיה יצא במלך בשוה כאילו היא ואמרו · וכן וקיה יצא
השוא בקמץ קל ואם יש עמו געיה נקרא בחולם שלם כמו כי רחוקה
היא כאילו היא רחוקה וכן וחלה חרב בקמץ קל וכן וחכך יצא בחרק
קל וכן כדוך יצ׳ לעולם השוא יצא בחולם קל ואם יש געיה יצא בחולם
שלם כמו יהי שמו לעולם כאילו היא נקוד לעולם · ועלה הגבול בקמץ
קל · ואם לע בעיניכם כאילו שלם · זה הוא דרך אחהע
בשוא הסמוך לו והוא שיהיה האות שעליו השוא משאר אותיות חוץ
מאחהע אבל אם היה האות בעל השוא מאותיות אחהע וסמוך לו
אות כמותו מאחהע אין השוא יוצא במלך הסמוך לו אלא בנקודות
שעליו בלבד לפי שאותיות אחהע אינן יוצאין בשוא לבדו אלא בשוא
ופתח בשוא וקמץ ברוב המקומות לפי כך נקרא במלכו ואינו נקרא
במלך האות הסמוך לו כמו יחמאו כפה השוא שתחת החית יצא בפתח
שעמו ואינו יוצא בשרק שעל האלף וכן על דרך זו ·

החלק השני

כל שוא שיהיה על אות חוץ מאותיות אחהע וסמוך
לאות מאותיות יוד יצא היוד במלכו ויצא השוא הסמוך לו בחרק קל
לעולם ואם יש עמו געה יצא בחרק שלם כמו לירמיה לישבק שפה
ויואח בקב ליבשה בחולם יצא השוא בחרק קל · ואם יש עמו געיה
יצא בחרק שלם כמו כי ביד אשה כאילו היא ביד · ואם יאמר אדם

יצא במלך
והיה בלו
היא והיה ·
וכן רחוקה
יצא השוא
בחולם קל
ואם יש עמו
געיה נקרא

הואיל והשוא שיש עמו געיה נקרא במלך למה לא נקדוהו במלך
מתחלתו · ידע כי השוא שקודם היוד סימן למנוכר ומלך הוא מלך היה
מיודע כמו ביום זבחכם מנוכר כלומר באיזה יום שיהיה ביום ההוא
מיודע הפכים ליבשה מנוכר ביבשה עבר ישראל מיודע וכן ברוב
המקרא · והכתוב צריך למנוכר ולמיודע לפי כך ינקד בשוא כדי
שיוכר שהוא מנוכר ונקרא באיזה מלך הראוי שחברו עליו · ועל
עילה זו שנוי כל השואין שבכל החלקים ·

החלק השלישי

שאר האותיות והן שבעה עשר החזיר היוד עליהן יהיו שמונה עשר
אלו השמונה עשר אם היו בראש התיבה ואין סמוך להן לא אחהע ולא
יוד יצא השוא שתחתיהן במלך קל והוא הפתוח לעולם כמו כתב עם
גרושותיכם רכבו וראש זכור למלך ודומ׳ כולן יוצאין בפתח קל · ואם
יאמר אדם למה לא יהיה תחתיהן פתח עם השוא ידע כי כבר חברו בעלי
הלשון והדקדוק שלא יעשו על אות אחת שוא ומלך אלא אחהע בלבד
לפי שהן אותיות הגרון · ואם יאמר למה לא יהיה תחתיהן פתח לבדו
אמור לו אינן ראויין לפתח כי הפתח יחזק המלה ויסמוך לו דגש ברוב
המקומות וזו ראויה לרפון וראויה לפתחה לפי כך עושין השוא והקורא
אותה יפתחה בפיו · ואם יש עם השוא שתחתיהן געיה יצאו בפתח
שלם כמו לנחלת בני ישראל בבוא אליו צפור המור ודומ׳ ·

בענין השוא

האות שיש עליו השוא לעולם אי אפשר שיהיה
תחתיו טעם · כי הטעם ימשוך האות ויאריך בו · והשוא הנח והנע
אי אפשר להאריך בהן אלא יוצאין בפתיחת הפה בלא הרגשה חזקה
כמו כי בראשית נקרא השוא בפתחה ואינה נמשכת כדי שתסבול
טעם אלא מתגלגלת בפה ודולגת למלך הסמוך לה לפי כך אי אפשר
שיהיה טעם עם השוא לעולם שהן חלוף זה לזה · הטעם מושך
והשוא אינו נמשך לכך נמנע והגעיה אינה טעם אלא סימן לפתיחת
השוא בלבד · ודע שהשוא הנע אם יהיה אחריו אות מאותיות
בגד כפת לא יהיה דגש לעולם אלא רפי כמו בכלות כבואם בכל ודומ׳
ואם יאמר אדם הרי מלת שתי ושתים השוא נע והן דגש אמור לו שיש
שם אלף נעלם קודם השין ונקראת כאלו היא באלף קל כמו אשתי ונמצא
השוא אינו נע אלא נח וכל שוא נח סמוך לו דגש כמו שאמרנו · ומפני מה
לא ימצא דגש אחר שוא נע לפי שהגעיה ממשיך האות ומכבידו והשוא הוא נעלם
ואינו נמשך לכך לא יהיה סמוך לו אלא רפי · ודע שהשוא הנע
לא יתחבר עם מלך באות אחת מכל האותיות אלא אחהע בלבד כמו
אני יש הלוא הוא ומנה עלו אלי ודומ׳ ואם יאמר אדם הרי ול מרדכי בשוא
וקמץ וכן קדם קדמיהון משכן אותה די אנא בניתה לא תבשל גדי שב
שבלים שבלי ודומ׳ אמור לו זה אזהרה וזירוז למעתיקי הסופרים כדי
שיוציאו אלו האותיות שלימים ולא יגמגמו בהם ומעתיקי ספרים ימצאו
בהן ומקיצת לא ימצאו אלא מוציאין אותם בפה בלבד בשעת קריאה ·
ודע שבזמן שיהיה המלך עם השוא באותיות אחהע אין המלה
נקראת אלא בשוא וחטף מן המלך כמו חרס ובמתענת נקרא השוא
בקמץ חטף נמצא העיקר הוא השוא והמלך מסייע לו · ואלו היה המ׳
המלך עיקר לא היו עושין השוא שהשוא הוא צריך למלכים ואין המלכים
צריכין לו · ואי אפשר שיתקבץ השוא עם המלך אלא בשלשה מלכים
בלבד הקמץ והפתח והסגול לפי שהן קרובין לו אבל שאר מלכים אי
אפשר · ודע ששוא נח בתחלת התיבה אי אפשר לפי שאין מתחילין
בתיבה באות נח אלא באות נע לעולם · לפי כך כל שוא בתחלת התיבה
הוא נע וסמוך לו רפי כמו בבואם ודומ׳ וכל שוא באות שני מן התיבה
הוא נח וסמוך לו דגש אלא אם כן נכבד האות הראשון והוארך בו יהיה
השוא נע ויסמך לו רפי כמו נשבה כאילו הנו נקבה לבדה והשניה
שבה לבדה ונמצא השוא בתחלת התיבה שהוא נע כמו שאמרנו ולכך
נסמך לו רפי · וכן נסבר סם אריותה וזהב הארץ ודומ׳ · ואם לא הוארך

הוו יהיה השוא נח וסמוך לו דגש ׳׳ וכן אם אין טעם בתיבה אע״פ שיש
בתחלתה געיה יהיה השוא נח כמו וַיִּתְהַלֵּךְ נמצא הגעיה תובח ממקומ׳
מקומות על תנועות השוא אם הוא נח או נע׳׳ וכבר אמרנו שהשוא
הנע לא יסמך לו שוא נח אלא באות שלישי או יתר כמו בְּיִשְׂרָאֵל׳׳ ואם
יאמר אדם הרי מלת שָׁמְרָה נפשי מָשְׁכוּ אותה ודומ׳ שוא נע בצד שוא
נח אמור לו אלו המלות אין לשוא בתחלתם לא טעם ולא געיה ואין אפשר
להוציאו בפה ולא עשו אותו אלא כדי לחטוף בקמץ ולהקל בו כדי שלא
יכבד׳׳ וכבר אמרנו שאי אפשר לשני שואין נעין באחת או נחים באחת
או נע ונח באחת׳ אלא בזמן שיהיו שני שואין באחת יהיה הראשון
נח והשני נע בכל מקום ולא ימצאו שני שואין נחין באחת אלא בסוף
התיבה בלבד כמו יוֹשַׁבְתְּ בלבנ׳ מְקֻנַּנְתְּ בארזים וכן וַיֵּשְׁבְּ וַיֵּרְדְּ וַיִּפֶרְדְּ
ודומ׳ וכן יורה על הנקבה וישבת על מטה ודומ׳ וכל שוא יחידי באמצע
התיבה לעולם נח כמו זִמְרִי מִשְׁעִי מִצְרִי ודומ׳ אלא אם היה בו דגש הרי
הוא נע כמו אִתְּךָ אִתְּכֶם יְהַמְּנֶךָ ודומ׳ או אם הוכבד האות שלפניו כמו
וְשָׁבָה הַמְדַבְּרִים׳ וכן אם נפתח האות שלפניו והוארך בו מעט יהיה שוא
הסמוך לו נע מעט וירפה האות שבצדו כמו וידבר וַיְבָרֶךְ׳׳ וכן כל שני
אותות בתיבה אחת צבותות זו לעומת זו עמותנת כל המקרא על דרך
זה מפי כל סופר וחוזה הסימן הזה לא ירזה׳׳ אם געיה לאות ראשון
תקדום בנעימות לחשון יפתח פיו בשוא שתחת האות הראשון כמו שָׁלְלַוּ
את שולליהם השוא שתחת הלמד נע וכן וּבָזְזוּ את בוזזיהם יסבבוהו
צללים צללו גללי ממלקקים קול יללת ואם אין געיה אינם לא יפתחו
לעולם אבל גוללם ולא יפצחן במלם כמו הנכו אתנו לך מני המחקקים
מקקי און כי ינטו צללי ערב הנני אני ודומ׳׳ וכל מזה הומה הוא כעור
וסומה׳ לבורים ירמה׳ חוץ מחמשה פסוקים על זה פוסקים ובהן שש
חלקים כי געיה להם סמוכה ועמהם משוכה ובהם תמוכה ושמורה
ועלובה והם לא נפתחים ובפה לא נפצחים והן בצרי להם ישחרנני
זובח תודה יכבדנני אז יקראנני ישחרנני ולא ימצאנני ומשחרי
ימצאנני׳ וכן כל לשון אכילה אם בשלש נקודות פעולה בפתחה מלולה
בלי לשון כלולה כמו ועוגת שעורים תאכלנה השוא שתחת הכף נפתח
מעט וכן בענבון תאכלנה ודומ׳ חוץ מאחד במחלת מיוחד ברבותה וצה
תבן אכליה הכף נח׳׳ וכן כל לשון הליכה לרגשה סמוכה בפתחה עלובה
בלשון לא ברוכה כמו מלכתה לי אל תגדו השוא שתחת הלמד נפתח וכן
נלכה אתו דרך עטה נלכה שם׳ בלהלה א על זה ירוץ בדבר חרוץ
ולא פרוץ ושאר המקרא בלא פתחה נקרא׳׳ ועוד למקצת
הספרים כל לשון ברכה אשר במקרא ערוכה אם טעמה על כף נסוכה
פתחה ארוכה למשת דרוכה כמו ואברכה מברכיך ברכני גם אני אבי
ואני אברכם ברכו יי ויאמר דויד לכל הקהל ברכו נא חוץ מאחד במקרא
מיוחד כי על כף טעמו והוא ברוך בטאנו ולקצת הוא שמע ובְּרֵכֹת׳׳
ועוד למקצת הסופרים כי כל ריש אשר יהיה בין שני קמצים או
בין קמץ וחרק או שרק יפתח השוא אשר תחתיו כמו הֲרֵכוּשׁ הַרְנָחָה
הָרְפָאִים הָרְשָׁשִׁם הָרְדִידִים ודומ׳ וכל זה לפי העיקרים שהקדמנו שכל
שוא שקדמו אות נמשך ובכבד וארוך יהיה אותו השוא נע ובאו אותה
המלה מחלקת ומקום דה השוא הוא תחלתה ולכך הוא נפתח וסמיך לו
רפי כמו ושבה וסגר המסגר המדברים ודומ׳ ודבר זה לא ישתנה
ולעולמו עד ימנה׳׳

נח׳ן

כבר בארנו

בחלק ראשון שיש לוו הליווי דרך בנקודותו ותוצאותיו וזה הוא משפטו
לפי מחלקותיו׳׳ אם היה וו הלווי על מלה שהיא מלעיל תהיה הוו
קמוצה ברוב המקומות כמו קונה שמים וארץ ויאספו יין וקיץ הרבה
הוציא לחם ויין ימה וקדמה נכרתה בריתאני ואתה זהב וכסף ועגל
וכבש ושור ואיל ודומ׳׳ ובמקצת המקומות יהיה בשוא כמו ואתם
אספו יין וקיץ ושמן ובקר וצאן כל חלב שור וכשב עם גדול ורב ודומ׳׳ן

ואם יהיה וו הלווי על מלת מלרע יהיה בשוא כמו אנשים ונשים מה לי
ולכם איש ואשתו קטן וגדול ודומ׳ ׳ ואם היה וו הלווי בשרק עם אות
נח גלוי בצדו נקרא הוו כאילו הוא אלף קל כמו וקראתם בעצם היום
את קצירה ושמרתם ועשיתם ולמדתם אותם ובכן ראיתי רשעים ודומ׳
כאלו הן אקצרתם אקראתם אשמרתם אלמדתם אבכן כולם נקראין
באלף קל׳ ואם היה סמוך לוו הלווי אות מא ותנועתו חטף והוא בשוא
ופתח יהיה על הוו פתח כמו ואכלהו ויכלהו ועשיתם ודומ׳ והיה ראוי
להיות שרק כמו ורגמהו ודומ׳ אלא נפתח בשביל אות הגרון הסמוך לו
שהן פתוחין לעולם׳ ואם היה סמוך לוו הלווי יוד רפי יהיה הוו בחרק והיוד
נח כאילו אינו כמו וירא מנוח הוא ויפת תאר ויריחו סגרת ויתודה בין
וישתחו לפניו וישיבום מדרכם הרע ויעידהו לאמר ויסדתיך בספירים
וישב אליו וירחמהו ויערגנת האדן וישלחום ויהי פה אריך כרמים ויגבים
ויאניה בן הושעיה ׳׳ ואם יהיה וו הלווי סמוך ליוד נח והוא בשעבר
תהיה הוו בפתח והיוד בשוא נח כמו ואכל ויכלהו וישרהו אנשי הבלעל
ויזבדו אלין ואם יהיה היוד הסמוך לוו הלווי בחרק והוו היה בשבא תקרא
הוו בחרק קל כמו שאמרנו כמו ויעפו נערים ויגעו הן יבושו ויכלמו
וכן אם היה היוד בקמץ או בפתח או בצירי וכ׳ כמו ויהפכו ארץ ויבוא
כגשם וישבו בארץ׳׳ ואם היה וו הלווי שרק והוא סמוך לאות במנף והיו׳
נדים באיזה מלך היו נקרא הוו באלף קל כמו ומלאתי אחיך את לבבך
ומלאו פני תבל ומשמרתם ומתו גדולים ומת בארץ וצאו ורנגו וכן
המלך דויד ובראו ישי על כל מכון ובראש היאר וברך את בית עבדך ופגשו
ציים את איים ופה ישית בגאון גלך ופרו ורבו ופניתי אליכם כולם
נקראין באלף קל׳ ופעמים תהיה סמוכה לבמנף ואינה בשרק אלא
בקמץ כמו רשעים קבלים ובאו יוצא ובא גבריל ומלח ומתן כל הענין
ופיהו מבית לבתרתו ודומ׳׳

ודע

והבין שהקמץ והצירי לא
יצאו לעולם אלא על אות רך נח בתוב או אינו בתוב׳ כמו ברא עשרה
מקרא לאה בנה ילד יצא מאין חלף׳׳ ופתח וסגול לא יבואו אלא על אות
נח מצוי ואינו מן האו ותנועת הרבים כמו שמר שמר עמר נתן אקדיר
אזרוע אמחה מרככה ממשלה ודומ׳ וזה שאמרנו הוא ברוב ואפשר
שיתחלף זה בזה וזה בזה שכל דקדוקי הלשון אינם בנויים אלא על הרוב׳׳

כבר בארנו

שהטעמים צריכין להם לבאר בהן עניני
הדברים ולהדריך בהם מאמריים ולולי הטעמים לא נחלק כל ענין ולא עמד
כל בנין ולא נודע זכר מנקבה ולא שעבר להבא ולא שבו לשבו וכל
דומה להן גם לא יתבארו עניני הפסוק אלא בטעמים שהוא מישב
או המלה ופוסק בין ומחבר זו לזו ואז ירוץ הקורא ולא יכשל׳ ואם לא
ידע בטעמי הפסוק יתחלפו הענינים ויתקלקלו הבניינים ומהפך דברי
אלהים חיים׳׳ והרי אנו כותבין כאן צורתן ושמותם ותוצאותם וענינם
לפי מחלקותם והכל בדרך קצרה כמו שעשינו בשני חלקים הראשונים׳׳

שער

הטעמים הם שנים עשר רשומים במאורות מסוימים
מהם קטנים ומהם רמים חרוזים ולא נעלמים מפי נבונים וחכמים
בשום שכל חתומים׳׳ הראשון נקרא פזר על התיבה בנזר מגביה
ומוזר ובלשון מתפזר׳׳ השני נקרא תלשה בשני פעמים חשרה
בפנים ואחור גשה וגוררת טעמים בדרישה׳׳ השלישי נקרא [illegible]
נוחה בשתי אצבעות כפרס אחר באחר כקרס מחובר בלא חרש׳׳
הרביעי נקרא פשטה והוא היתיב בחיך ובלשון מבטה ובשני פעמים
פשוטה׳׳ החמישי נקרא זקף ממשיך המלה ועוקף והוא מכל
טעם שקף מיוחד באצבע זקף׳׳ הששי נקרא אתנחה והיא
מכל טעם נחה ליתה נודף בשמן המשחה ממיגעת הפיקום ומרויחה׳
השביעי נקרא זרקה וגם נקרא צנורי ולפניה סגולה בגל צלורי
מנגנת כשור ופארי׳׳ השמיני נקרא לגרמיה וגם נקרא פסקה
והיא שופר ומקל חקוקה אדוקה בה ואין אל זה מפיקה׳׳ התשיעי׳׳

נקרא רביע וגם נקרא נגדה והיא נקודה אחת למעלה נקודה ויוצאה
בנחת ובנעימה״ העשירי נקרא תביר נמשכת בכל המקרא קבועה
בתוך התיבה כקורה מהפכת היד והתיבה מעבירה״ אחד עשר
היא הטפחה אשר לאחור מתוחה במהרה בה לשיחה וסמוך לה אתנחה
״ שנים עשר הוא הסלוק אשר בו ענין מחבירו חלוק מוכיח כנגד
חלוק שזה סוף הפסוק״ סימנם פֿתֿטֿ יֿזֿאֿ זֿלֿלֿ תֿטֿסֿ״ אלו הן
הטעמים שנים עשר בדעת וחכמה ומוסר מלאים בלי מחסר כל אחד
בשמו כמלך או שר זה עם זה נאסר״ והם יסודות הבנין והם פוסקי
הענין והם ראשית כל קנין לחכם ונביא ומלך ודיין״ שבהם יתבאר
ענינו וצחות לשונו ומתק הגיונו וניבו לכל יערב ויהיה עליהם כמו רב
ושמונה משרתים לטעמים חרותים״ הראשון אזלא לעולם
עולה״ השני מארכה עומדת מחוץ דרוכה״ השלישי דרגה והיא
שלשלת פעם יורדת ופעם עולה״ הרביעי נטויה במקום טפחה מנויה״
החמישי הוא עגלה עם גלגל כלולה״ הששי שופר תואר בו ישפר
השביעי שופר הפוך עומד כקרן הפוך״ השמיני שופר לגרמיה
והוא מן הטעמים מנויה״ זה הוא שמות הטעמים והמשרתים וכל
אחד מהם גלוי ונעלם ידועים בפי ישראל כולם סמוכים לעד לעולם״
ולא ימצא פסוק במקרא כולל הטעמים והמשרתים אלא שני פסוקים
נמצא בכל אחד מהן אחד עשר מן השרים ורוב המשרתים״ ואלו הן
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ עָלָה לִקְרָאתֵנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ לְכוּ שׁוּבוּ
אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר שָׁלַח אֶתְכֶם וְדִבַּרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר יי הֲמִבְּלִי
אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתָּה שֹׁלֵחַ לִדְרֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן
לָכֵן הַמִּטָּה אֲשֶׁר עָלִיתָ שָּׁם לֹא תֵרֵד מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת״
וְיָצְאוּ יֹשְׁבֵי עָרֵי יִשְׂרָאֵל וּבִעֲרוּ וְהִשִּׂיקוּ בְּנֶשֶׁק וּמָגֵן וְצִנָּה
בְּקֶשֶׁת וּבְחִצִּים וּבְמַקֵּל יָד וּבְרֹמַח וּבִעֲרוּ בָהֶם אֵשׁ שֶׁבַע שָׁנִים״
אלו הן הטעמים והמשרתים שלכל המקרא חוץ משלשה
ספרים תלים איוב ומשלי היקרים״ כי יש להם טעמים אחרים שרים
ומשרתים והן שמונה שרים ועשרה משרתים ואלו הן לפי צורתן״
הראשון פזר הוא הקול יפזר״ השני רביע לטעמים יופיע״ השלישי
לגרמיה והיא פסקה מקול למעלה ובין תיבות חלוקה״ הרביעי הוא
זרקה תאיר כפנים וכאבוקה״ החמישי הוא יתיב והוא פשטה
מוקדמת למלך למטה״ הששי הוא אתנחה רווחת ומרויחה״
השביעי הוא טפחה נקודה ופשטה לא מניחה״ השמיני הוא הסלוק
בו יודע סוף הפסוק״ והעשרה משרתים הם שופר שופר מפ״ל
ושופר הפוך וצנורית ומקל ודחויה ושוכב ונטויה ומארכה ושלשלת״
וימצא פסוק אחד יש בו שמונת הטעמים השרים וזה הוא״ עַל זֹאת
יִתְפַּלֵּל כָּל חָסִיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק לְשֵׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלָיו
לֹא יַגִּיעוּ״ כולם שמונה עשר נחקקים״ שמונה טעמים ממתיקים
ועשרה ניגון מפיקים״ וכולם כראוי חזקים זה לזה נזקקים והדברים
עתיקים״ **שער** נחזור ונבאר חילוק הטעמים והמשרתים
שלאחד ועשרים ספרים״ כבר ביארנו ששמות הטעמים והמשרתים
וצורותם חברו עליו האחרונים מכל הראשונים היו יודעין הענין ומפסיקין
במלה הנפסקת ומעמידין במלה הנעמדת ומגביהין במלה הנגבהת
ומשברין במלה הנשברת והיה הכל קשור בניבם ושמור בלבם וכיון
שראו האחרונים שחסר המדע ונתחלף המודע עמדו וחברו אלו הטעמים
לפי שמותם וצורותם וחקקום בספרים כדי שיהיו לעין הכל מאירים ונראים
בהם הקוראים״ **דע** שהטעמים השרים הם העיקרים שבהן נפסקין
הענינים ויעמדו כל הבנינים״ והמשרתים יהיו על מלה שאינה ראויה
להפסק לפי שאי אפשר שתהיה תיבה אחת או שתים בלא טעם כלל לא
שר ולא משרת אלא אותיותיו מלותיו ידותיהו מקפין להעריב הלשון״

לפי כך כל מלה שאינה ראויה לשר עושין לה משרת להחזיקה מעט
ולא יתרפקו המלות זו לזו״ והמשרתים מתחלקים לכל השרים ומתחלפי
בשירותן יש שר שלא ישמשו משרת אחד בלבד או שנים ויש שהוא
ראוי לשנים ולשלשה וכן לארבעה וחמשה״ ולכל שר או משרת יש לו
ניגון ונעימה לבדו ולא ישוו זה לזה ואם ישוו ישוו בדרך אחת או שתים
לא בכל הדרכים לפי כך היו שמותיהן כך וכך ומניינם כך וכך״ ואלו היתה
נעימות השרים והמשרתים שוה היו הולך שם אחד וצורה אחת ודבר
גלוי הוא זה לכל המבינים״ **והטעמים** השרים נחלקים
לשלשה חלקים״ מהן דרך גובה״ ומהן דרך רום״ ומהן
דרך שהייה ואינה שהייה אלא קול נצב שאינו לא למעלה ולא למטה
דרך גובה נכנס תחתיו שלשה והם פזר תלשה ותלם״ ודרך רום נכנס
תחתיו ששה והם זרקה לגרמיה רביע תביר טפחה סלוק״ ודרך נצב
נכנס תחתיו שלשה והם יתיב זקף אתנחה״ וכן יש למשרתים כמותם״
לפי כך יהיה כל טעם על מלה הראויה לו וכן כל משרת על מלה הראויה
לו״ והמשרת הוא בשביל השר לפי כך אי אפשר שיהיה משרת אלא
והוא סמוך לשר לעולם והשר אפשר שימצא בלא משרת לפי שהמשרת
צריך לשר ואין השר צריך למשרת אלא בין היה בין לא היה כמו שיתבאר
ודע שהמשרת לא יהיה שר לעולם אלא אחד בלבד והוא הדרגה
והיא הנקראת שלשלת״ בזמן שהיא למטה תחת התיבה היא משרת
ובזמן שהוא למעלה הוא שר והוא פס׳ לא ימצא באחד ועשרים ספרים
אלא בשבעה מקומות בלבד כמו ויתמהמה ודומ׳ ולפי שהן יחידים
במקרא לפי כך לא נמנה עם השרים״ וכן לא יהיה השר משרת לעולם
אלא התלשה בזמן שהיא בראש המלה על ימין הקורא היא שר״ ובזמן
שהיא על שמאל היא משרת ונמנית על המשרתים״ **והיתיב**
יש לו שתי צורות פעמים הוא פשטה בסוף המלה למעלה כמו דבר
ואם היה החוזק באמצע המלה יהיו שני פשטין כמו ויאמר״ ופעמים
יהיה כצורת שופר הפוך ויהיה מלמטה והמפריש בינו ובין שופר הפוך
המשרת שהמשרת יהיה לאחר המלך בכל אות שיהיה ענין החוזק כל
כמו אלה וזה לא יהיה אלא בתחלת התיבה לעולם קודם למלך כמו אלה
בכה ודומ׳״ **והפזר** פעמים יהיה פשוטה כמו ויפן ופעמים
יהיו שתים כמו ויאמרו ויסמנו אם היה על מלך אחרון שבתיבה יהיו
שתים לעולם כמו [illegible] ואם ישאר אחריו מלך יהיה אחד כמו ויעל ודומ׳״
והתלשה השמאלית שהיא משרת תשתנה צורתה ומקומה ושמה פעם
היא למעלה בראש התיבה על שמאל הקורא וצורתה ככה כמו ויקרא
ופעמים תהיה תחת המלה ונקראת תלשה קטנה ונקראת עגולה וצורתה
ככה כמו זאת פלת והוא בששה עשר מקומות באחד ועשרים ספרים״
והפזר שהוא שר פעמים ישתנה שמו וצורתו פעם יהיה ככה ויהללו
ונקרא פזר סתם ופעמים יהיה ככה [illegible] ונקרא פזר גדול ונקרא קרני
פרה״ וכן הזקף פעמים הוא שתי נקודות זו על זו ונקרא זקף סתם
ופעמים יהיה שתי נקודות ומקל ונקרא זקף גדול״ **והשופר** שהוא
מכלל המשרתים פעמים ישתנה שמו לפי הנעימה וצורתו אחת היא נקרא
שופר מיושב ונקרא שופר מורס ונקרא שופר מכרבל״ ועוד יש לנו טעם
שר ולא נזכר שמו וצורתו אלא מכלל חבירו והוא הסגולה והוא שלש
נקודות בראש התיבה משמאל כמו ויאמר המלך ולמה לא נמנית לפי
שהיא תכף לזרקה לעולם לכך נמנו באחד״ **נמצא** כל
שמות הטעמים והמשרתים לפי שנוי מקומם וצורתם כך הוא פזר
פזר גדול תלשה ימין טרס שני טרסין יתיב יתיב מוקדם שני יתיבין
זקף זקף גדול אתנחה זרקה סגלה לגרמיה רביע תביר טפחה סלוק
שלשלת מלעיל אלו השרים״ והמשרתים שופר מיושב ושופר מורס
ושופר מכרבל ושופר לגרמיה ושופר הפוך ותלשה שמאל ותלשה
קטנה ואזלה ומארכה ודרגה ונטויה״ אלו הם הטעמים המשרתים והשרים

המתנהגים באחד ועשרים ספרים׳׳ אבל הגעיה והיא צורת מקל כטויה לאחור שתמצא תחת התיבות במקצת מקומות אינה לא שר ולא משרת אלא לרמוז בה שצריך למשוך באותו האות מעט כמו ויזכרו לפי כך לא נמנית בכלל וכבר אמרו אין אב לגעיה׳׳ וכן הדרגה והוא בצורת אזלה שיהיה בראש התיבה אינו לא שר ולא משרת אלא לרמוז שיניע אתו האות בהתזה כמו והבקר ויקראהו ודומ׳׳ זה הוא שמות הכל ׳ וצורתם ומקומותם׳׳

ועתה נבאר עניני בגד כפת ואויה בדגש ורפי׳׳

ואחר כך נחזור למחלקות הטעמים והמשרתים׳׳ דע כי כל אות מאותיות בגד כפת שהיה תחלת תיבה והיה סוף תיבה הראשונה מן השרים יהיו בגד כפת דגש לעולם שכל הטעמים השרים פוסקין ולא יהיה אחריהן רפי לעולם ואם היה טעם תיבה ראשונה מן המשרתים כמו ואקחה פת לחם כי באפס או בדלך רחוקה ויהי דבר יי׳ ודומ׳ יהיו בגד כפת רפים לעולם חוץ מן אוגירה ופסיק ודחיק ואתי מרחיק ומפיק ושתי אותיות צבותות׳׳ וזה הוא פירושן׳׳ **אוגירה** יש בה שבע מלות ארבעה מהם בשירת הים כי גאה גאה ומי כמכה נאדר בקדש ידמו כאבן וחד בירמיה כלעיתי בבבל ולא אוכל וחד בישעיה ושמתי כדכד שמשותיך וחד בדניאל וחכמה כחכמת אלהין׳׳ הללו המלות סמוכין לאויה ואין על תיבה ראשונה אלא משרת והן בדגש ונקראין אוגירה ואין להם טעם אלא קבלה היא בעד הסופרים איש מפי איש׳׳ **ויש** מלות אחרות ויש בהן חלוף בין הסופרים מקצת אומרין דגש והן בכלל אוגירה ומק[illegible] לפי והקוראים רשאי בהן והן כמו עם זו גאלת וכן הלא פגעת בה ... וכן ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר וכן ויהי כשמע ויהי כאשר תמו והיה כי יבאו עליך ויהי כראותם ויהי כהוציאם ודומ׳ כולן חילוף והקוראים רשאי בהן׳׳ **פסיק** כשיהיה בין מלת אויה ומלת בגד כפת פסיק בין שני התיבות ותהיה אות בגד כפת דגש כמו עשו כלה יוסף יוסף שר על עגלון כהם ודומ׳ זה חק לעולם לא ישתנה׳׳ **דחיק** הוא הדוחק שיהיה בין שני התיבות והוא שלא יהיה בין מקום טעם מלה ראשונה ובין טעם תיבה שנייה אלא מלך אחד בלבד לפי כך נדחק הטעם על הטעם ותמצא בדגש כמו ואעידה בם ועתה בי והגית בו יומם ועבדיך באו והומ׳ וכן יבוא הדוחק במלה שאין בה טעם כמו מה תאמר ומה תעשה מה בצע ומה בל בטני ודומ׳׳ **וזה** שאמרנו שאם לא היה בין טעם ראשונה ושניה אלא מלך בלבד יהיה דגש והוא שיהיה אותו המלך קמץ ודחוק ואם היה זולתי הקמץ יהיה רפי כמו כמנהגו כמו אשר הרדיתנו בו ׳ או היה קמץ ולא היה דחוק הרי הוא רפי כמנהגו כמו ולא היה בם עוד רוח ודומ׳ עד שיהיה קמץ ודחוק׳׳ **אתי מרחיק** הוא הפך הדחיק שהרחיק טעם לטעם׳׳ ואתי מרחיק לפי שנתרחק בין טעם לטעם מלכים הרבה בא הטעם הראשון ודחק כל המלכים והשליכם על אות הטעם השני כאבני בלוסטרא כמו הוא יבנה בית לשמי ותעשה פלא סורה שבה פה ואלכה אנה ואדרשה בה ודומ׳׳ **מפיק** הוא שיהיה אות האויה יוצא בלשון ואינו נח כמו מחיתה בבקר ביצה תשים ודומ׳ וכן ויתן פרעה חרונה במהלה ודומ׳ בו מ׳ ב׳ ונטה עליה קוה וקול המון שלו בה כן מפיק וו והן ברפי וכך קיבלנו׳׳ וכן מפיק יוד כמו ומי גוי גדול לגוי גדול ודומ׳ צמא יש׳ בם סיני בקדש בם סמוך למפיק יוד והוא רפי ומפיק אלף אי אפשר׳׳ **שני אותות צבותות׳׳** כל תיבה שתחלתה שני בותי׳ או שני כפין או בי ופי והיה על האות הראשון יצוא יהיה בו דגש לעולם ולא נסמך לאויה כמו ויהי בבואה ותתפשהו

בבגדו ויהי ככלות הלוי כפרכמיש ואכבדה בפרעה אשר שמרתי בפיך ודומ׳ ואם יהיה תחת האות הראשון מלך יהיה רפי כמנהגו כמו והוא אשה בבתוליה אשלו בבהיתו ארכבתי בבלאי אל יצא בפלגות ודומ׳׳ **ודע** שזה שאמרנו כל בגד כפת דסמיך לאויה מתקרי ברפי חוץ מן הנזכרין אין הולכין בו אחר הכתב אלא אחר הקריאה כמו ועשית בדי אנפ שאין סמוך לו אלא וו הרי הוא רפי לפי שאות מאותיות אויה נח נעלם בעד התיו והוא הי או אלף במקצת דרכים לפי כך רואין כאילו היא סמוכה לאויה ותהיה בדי לפי וכן ונתת וקפיצת ולקחת ובאתה בשבתך וידך ועבדיך ודומ׳ כולן באות נח מאותיות אויה בעד התיו או בעד הכף לכך דינו במקום אויה׳׳ וכן אפשר שימצא אות אויה כתוב וסמוך לו דגש כאלו אין שם אויה כמו וירא בלק האלף כאלו אינו לפי שאין הדיבור עומד לא על הריש לפי כך לא נסמך לו דגש וכן כל הדומה לזה מקובל מנביא וחוזה ואם יאמר אדם מה טעם בגד כפת נרפין מאויה ידע שאותיות אויה הן רכין רפין לפי כך מרפין האות הסמוך להן ויצא רך כמותן׳׳ **ודע** שיש לבני ארץ ישראל באות ריש דרך אחרת בקריאתו פעם מחזקין ופעם מרפין והוא קשור בלשונם ואינו מצוי אצלנו לכך איני צריך להזכירו וכן יש להם זין נקרא מברוך ואינו ידוע אצלנו והמשכילים יבינו׳׳

שער נחזור לענין הטעמים׳ דע שהטעמים שנים עשר יש מהן מה שאפשר שיעמד והם שבעה פזר תלשה יתיב זקף גרמיה תביר זרקה׳׳ והחלק שאי אפשר שיעמד הם טלשא רביע טפחה אתנחתה סלוק׳׳ והחלק הנעמד נחלק לשלשה חלקים חלק יעמד לשנים בלבד וחלק לשלשה וחלק ליותר משלשה׳׳ החלק הראשון׳׳ היתיב והתביר ולגרמיה ותלשה׳׳ היתיב כמו אתה ואהרן ודומ׳ התביר כמו לרדת אל כרם ודומ׳ לגרמיה כמו ולמה את כל היקום אשר על ודומ׳ והתלשה במקום אחד בלבד בא׳ הנה ואשלחה אותך אל המלך׳׳ **החלק השני** הם זקף וזרקה׳ הזקף כמו על ב וידעתם ודומ׳ הרי נעמד לשנים׳׳ והשלישי כמו מבאך בבל וראית וקראת ודומ׳׳ והזרקה אפשר שיעמד לשנים כמו כה אמר יי׳ למשיחו לכורש ודומ׳ וחד שלשי בלבד והוא יען אשר שלחת מלאכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון׳׳ **החלק השלישי** אפשר שיעמד ליותר משלשה הוא הפזר לבדו יעמד לשנים כמו ויאהלו ויש כילו ודומ׳ ויעמד לג׳ כמו בני הילם בקיהו מתליהו ודומ׳ ויעמד לארבעה כמו ושכליהו ויושפט ונתנאל ועמשי ודומ׳ ויעמד לחמשה כמו ואחיו שמעיה ועזראל מילולי גללי ודומ׳ ולא יעמד לששה ולשבעה׳ לא פסוק אחד נעמד בו שמונה פזרין (תמשנים) ועמהם אחיהם זכריהו בן ויעזיאל ושמירמות ויחיאל ועלי אליאב ובניהו מעשיהו מתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל השערים׳׳ והמשרתים שיהיו ביניהם אינן מפסיקין לפי שאינן אלא טפילה׳׳ ושאר החמשה לא יכפלו לא ימצא טלשא סמוך לטלשא ולא רביע סמוך לרביע ולא אתנחתה ואתנחתה ולא טפחה וטפחה ולא סלוק וסלוק׳׳

כבר אמרנו שהמשרתים הם טפילה לשרים והן מחזקים המלות שלא יתרפקו זו לזו עד מקום השר בלבד והודענו שאי אפשר למשרת בלא שר והשר אפשר שיהיה בלא משרת׳ והרי אנו כותבין איזה טעם שאפשר שיסמכו לו משרתים הרבה׳ ואיזה טעם שלא יקדמנו אלא משרת אחד נדון על מה שאנו כותבין לדומה להן׳׳ והטעמים נחלקים לפי ענין זה לששה חלקים׳׳ החלק הראשון׳׳ אין נסמך לו מן המשרתים אלא משרת אחד בלבד׳׳ החלק השני אפשר שיסמך לו שני משרתים׳׳ החלק השלישי אפשר שישרתוהו שלשה משרתים׳׳ החלק הרביעי אפשר שישרתוהו ארבעה משרתים׳׳ החלק החמישי אפשר שישרתוהו חמשה משרתים׳׳ החלק הששי אפשר שישרתוהו ששה משרתים׳׳ וזה

ראשונה אות מאותיות אויה אם היה טעם התיבה הראשונה מגן

הוא

ל

וזה הוא פירושו׃ החלק הראשון הוא הסלוק אפשר שיהיה
בלא משרת כמו וירדף עד דן ודומ׳ ואפשר שיהיה לו משרת אחד
ואין שני לו כמו ואת הארץ ודומ׳׃ החלק השני ישבו ארבעה
טעמים והם לגרמיה זקף טפחה ואתנחה׃ הלגרמיה אפשר
שתהיה בלא משרת כמו אלה תולדות ודומ׳ ואפשר שיהיה לה משרת
אחד כמו וישלח מלך אשור ודומ׳ ואפשר שיהיה לה שני משרתים
כמו כי המלכה תמלכנו ודומ׳ הזקף אפשר יהיה בלא משרת כמו והכהן
ודומ׳ ואפשר שישרתו משרת אחד כי הוא בין אחים ודומ׳ ואפשר
שיהיה לו שני משרתים כמו טוב תתי אתה לך ודומ׳׃ הטפחה
אפשר שתהיה בלא משרת כמו בראשית ודומ׳ ואפשר שיקדמנה
משרת אחד כמו נחמו נחמו עמי ודומ׳ ואפשר שיקדמנה שני משרתים
כמו למה תעשה כה לעבדיך ודומ׳׃ האתנחה אפשר שתהיה
בלא משרת כמו ויען ויאמר ודומ׳ ואפשר שיקדמנה משרת אחד כמו
ברא אלהים ודומ׳ ואפשר שני משרתים כמו כי לא תחפירי ודומ׳ וכן
בנטויה אם ארץ מאפליה ודומ׳׃ החלק השלישי הוא הרביע
אפשר שיהיה לבדו כמו ותחת כי אהב ודומ׳ ואפשר שיקדמנו משרת
אחד כמו התעוררי התעוררי ודומ׳ ואפשר שיקדמנו שני משרתים
כמו כי על אפי ועל חמתי ודומ׳ ואפשר שיקדמנו שלשה משרתים
כמו גם בן ואח אין לו׃ החלק הרביעי הוא זרקה ותביר׃ הזרקה
אפשר שלא יקדמנה משרת כמו ויאמר יעקב ודומ׳ ואפשר שיקדמנה
משרת אחד כמו ויאמר יי׳ אל משה ואפשר שיקדמנה שני משרתים
כמו ויאמר משה לפרעה התפאר עלי ודומ׳ ואפשר שיהיו לה שלשה
משרתים כמו ואשר יבא את רעהו ביער ודומ׳ ואפשר שיהיו לה
ארבעה משרתים כמו הנני עומד לפניך שם על הצור בחרב ודומ׳׃
התביר אפשר שיהיה לבדו כמו ואלה תולדות ישמעאל ודומ׳ ואפשר
שיקדמנו משרת אחד כמו למען תמיתן ודומ׳ ואפשר שיקדמנו שני
משרתים כמו אשר ישחטו את העלה ודומ׳ ואפשר שלשה משרתים
כמו כי העלה ארוכה לך ודומ׳ ואפשר ארבעה משרתים כמו כל הבא
אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ודומ׳׃ החלק החמישי
הוא תלשה וטלש׃ התלשה אפשר שתהיה לבדה כמו ושבלה ודומ׳
ואפשר שיקדמנה משרת כמו ויתן יי׳ ודומ׳ ואפשר שני משרתים כמו
כה אמר יי׳ ודומ׳ ואפשר שלשה כמו וחרה אפי בו ביום ההוא ודומ׳
ואפשר ארבעה כמו ויהי כאשר שמע סנבלט החרני ודומ׳ ואפשר
חמשה כמו ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל ודומ׳׃
הטלש אפשר שיהיה לבדו כמו ועשה למבצרי מעזים ודומ׳ ואפשר
שיקדמנו משרת אחד כמו ויאמר יי׳ ודומ׳ ואפשר שני משרתים כמו
ויעש לו אהוד ודומ׳ ואפשר שלשה כמו ויאמר חנה לעיני כל העם
ודומ׳ ואפשר ארבעה כמו קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים ודומ׳
ואפשר חמשה כמו וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר ודומ׳׃
החלק הששי הוא פזר ויתיב׃ הפזר אפשר שיהיה לבדו בלא
משרת כמו ויעש ויאמר ודומ׳ ואפשר שיהיה לו משרת כמו ובאת
אתה ודומ׳ ואפשר שנים כמו ויתן להם משה ודומ׳ ואפשר שלשה כמו
ויאמר שאול פזרו בעם ודומ׳ ואפשר חמשה אשר נתנו אלעזר הכהן
ויהושע בן נון ודומ׳ ואפשר ששה כמו ואשלח אליכם את כל עבדי
הנביאים השכם ושלוח לאמר ודומ׳׃ היתיב אפשר שיהיה בלא
משרת כמו ובאו ועשו ודומ׳ ואפשר שיקדמנו משרת אחד כמו פצחו
רננו ודומ׳ ואפשר שנים כמו וקראתי עליו לכל הרי חרב ודומ׳ ואפשר
שלשה כמו ונבקע הר הזיתים מחציו ודומ׳ ואפשר ארבעה כמו אל
כל אשר יבוא שם נחלים ודומ׳ ואפשר חמשה כמו ואנשי האבן [illegible]
לאטות בני ישראל בגורל בשילה ודומ׳ ואפשר שיקדמנו ששה והוא
נקרא במקום אחד בפסוק וישלח חזקיהו מלך יהודה אל מלך

ואפשר ארבעה כמו אל קרנא משרוקיתא קתרוס סבכא ודומ׳ ~~ואפשר~~

אשור לבטוח לאמר חטאתי׃ **שער** כבר אמרנו
שהשופר שהוא מכלל המשרתים נחלק לשלשה שופר מיושב ושופר
מורם ושופר מכרבל׃ ולשון מיושב שהמלה תצא בו בנעימה מיושבת
לא למגבלה ולא למטה׃ ולשון מורם שהמלה תרום בו בנעימה ולכן
תגביה הקול לא כאלו בהרגשה בלבד׃ ולשון מכרבל שהוא מוריך
המלה לחכבדה ומכפלה בו כמו ודויד מכרבל בכל עוז לפני [illegible]׃ וכל המשרתים
אי אפשר שיעמדו ויתחברו זה לזה אלא שופר מיושב ושופר מורם׃
השופר המיושב יעמד בשירות ארבעה טעמים בפזר ובתלשה וטרס
שיש לו שלשה משרתים או יותר וביתיב שיש לו חמשה משרתים וביותר
שיש לו ששה משרתים שהוא יחידי ואין לו שני׃ והשופר המורם
ישמש בשני טעמים עמוד בזרקה ובאתנחה ובסגולה שהיא תלויה
בזרקה׃ וגם המארכה תעמד בטעם לגרמיה בלבד׃ ושאר המשרתים
לא יעמדו לעולם׃ ושלשה טעמים מכלל השרים והם זרקה יתיב תביר
יש לכל אחד מהן שני משרתים אי אפשר שיתחברו זה עם זה לא אם
היה זה לא יהיה זה ואם יהיה זה לא יהיה זה׃ הזרקה בזמן שמשרת
לה שופר מורם לא ישרת עמו אזלה ובזמן שישרת לה אזלה לא ימצא
שופר מורם אם תהיה שלישית׃ והיתיב בזמן שמשרתו שופר הפוך
לא ישרת עמו מארכה ובזמן שמשרתו מארכה לא יהיה שופר הפוך
והתביר יש לו שני משרתים דרגה ומארכה לא יתחברו כאחד לא אם
באם תעירו ואם תעוררו את האהבה וחברן׃ שלם

דרך חיבור המשרתים

שופר מיושב יסמך לו
שופר מיושב כמותו כמו ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה ודומ׳
ויסמך לו דרגה כמו גם בן ואח אין לו׃ ויסמך לה נטויה בשני מקומות
ומזון לכלא בה וחברו ויסמך לה טרס עמו כמו ויעש לו אהוד
ודומ׳ ויסמך לה מארכה כמו וישלח האלהים מלאך לירושלם כי
העלה ארוכה לך ודומ׳ בלבד׃ המשרת השלישי תלשה לא יסמך
לה לא אזלה בלבד ובארבעה טעמים והן יתיב וטרס זרקה ותביר׃
כמו ונבקע הר הזיתים מחציו בהעביר בעלם באש את נטמאים
לכל גלוליכם ואשר יבא את רעהו ביער [illegible] עבדי יי׳ ועמדים
ודומ׳׃ המשרת הרביעי מארכה תסמך לה מארכה כמותה
כמו ושבע עשרה שנה ודומ׳ בטעם לגרמיה משלשי כמו אשר בית
ישראל עשים פה ודומ׳ ויסמך לה במקום אחד בלבד והוא אם ארץ
מאפליה׃ ותסמך לארבעה טעמים זרקה ויתיב ותביר וסלוק כמו
וקח משענתי בידך עזריקם בכרו ישתרגו ואת הארץ עד שתחפץ
ודומ׳ המשרת החמישי דרגה יסמך לה שופר מיושב כמו לא במתי
רצרתי ודומ׳ ויסמך לה מארכה כפולה כמו ויקרא לה נבח והן יד
מקומות במקרא׃ ויסמך לה התביר עמו כמו אשר ברכו יי׳ ודומ׳׃
המשרת הששי שופר מכרבל לא יסמך לו לעולם לא שופר
מורם כמו אשר כפרבהם ודומ׳׃ המשרת השביעי שופר הפוך לא
יסמך לו לעולם אלא היתיב עמו בלבד כמו כה אמר יי׳ ודומיים
המשרת השמיני שופר מורם לא יסמך לו אלא כמותו או זרקה [illegible]
סגולה או אתנחה׃ המשרת התשיעי נטויה לא יסמך לה לא אתנחה
וסלוק כמו ותפרח בא ודומ׳ להחלו ודומ׳׃ המשרת העשירי תלשה
קטנה לא יסמך לה לא פזר גדול ויהושע בן נון וחגיר׃ וחיבור
המשרתים זה לזה על הדרך שאמרנו לא יתחלף כמו שאמרנו
ודרגה אחריה תביר לא יהיה תביר ואחריו דרגה [illegible] נטויה כמו [illegible]
לה אתנחה לא תהיה אתנחה ואחריה נטויה [illegible] בכולם׃ וכבר
אמרנו שהדרגה והוא כמו אזלה בראש התיבה ואינו אזלה וכן
הגעיה והיא כמו טפחה תחת התיבה אינן לא טעם ולא משרת אלא
לפסק את המלה להתיר בדיבור כמו והטהר והבקר ולהלויה [illegible]

המשרת השני אזלה יסמך לה שופר הפוך כמו וקראת עליו לכל הרי חרב ודומ׳
ויסמך

נטויה

געיה והחביר
[illegible]

לא הותה ויהו פר כותבה וסופר מבטלה ובן מקינת מקומות קוראין
אותה ומי [illegible] קוראין לא במקינת מקומות היא מועלת כמו שאמרו
כל לשון דחילא געי וכל לשון ראייה לא געי וכמו תשבנו . וישבנו . ואחת לשון
מנין מקום שנים ואחת לשון שינה ודומ׳ ונקראת געיה לפי שאין לה
נעימה וחנפה כשאר הטעמים והמשרתים אלא למשוך ולהחביר ולהורות
כמו לבלתי השחית הכל ודומ׳ ומיא מלשון גועה״ והדירבן שהוא מוציא
את התיבה כמו שאמר דברי חכמים כדרבונות׳ ועל דרך זו כל שמות
הטעמים הכל לפי נעימתן ולפי יציאתם והכל כתוב מאותיות השכל׳

שער נבאר בו עניני הטעמים : והמשרתים״

כבר אמרנו שהטעמים נחלקים לשלשה חלקים״ חלק ראשון
נעימתו דרך גובה והם פזר תלשא וטרס ונעימתם שיגביה קולו בה
עד למעלה כמו שתראה בזמן שיהיה בפסוק שנים שלשה פזרין
יגביה קול הקוראים וישמע עד למרחוק״ הפזר יהיה באחד
ועשרים ספרים על שתי צורות פעם נקרא פזר קטן והוא כזה ופעם
נקרא פזר גדול והוא מקרני חגבים כזה״ והנה נחלק לחמשה
חלקים במשרתים״ החלק הראשון יש לו שני משרתים והן
בארבעת פסוקים וסימ׳ את פאת קדמ׳ אלפים באמה יתנו לעלי
יהודה׳ ושם היו לפנים לתת את המנ׳ כבה יעגר האלהים״ הח
החלק השני יש לו שלשה משרתים והן חמשה פסוקים ובאו
אליך ואמרו אליך וירם יאשיהו לבני העם׳ גם הנה הענן משרעשו
הלוי׳ ומביאים העצמות [illegible] האלהים׳ וישלח אשר על
הבית ואשר על העיר״ החלק השלישי יש לו ארבעה משרתים
והן שלשה פסוקים ושני אנשים שרי גדודים היו בן שאול הנה ממלך
את כל יושבי הארץ הזאת׳ תהי נא אזנך קשבת ועיניך פתוחות [illegible]
החלק הרביעי יש לו חמשה משרתים והם שני פסוקים אשר
נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון׳ ויקהל דויד את כל שרי השבטים
ושרי המחלקות המשרתים את המלך״ החלק החמישי יש לו
ששה משרתים והם שני פסוקים והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת
הקדש ולאחזת העיר׳ ובני תורין ואמרין ודכרין לעלון לאלה שמיא
נמצאו כל הפזרין הגדולים שבעשרים ואחד ספרים ששה עשר
בלבד והתלשה הקטנה תשמש עם כל אחד מהן ואינה מעוררה אלא
עמהן בלבד וכבר נמנו במסורות״ וטעם לו הפזרין הגדולים אמרו
לפי שיש בפסוקין לו חוזק ביותר וגבהין יותר מלאי לכך נעשו פז
פזרין גדולים״ ומשרתי הפזרין הקטנים והגדול כולן שופרות מושבין
בין אחד בין רבים״ ויתר עליו הגדול שסמוך לו תלשה קטנה כמו שפירשנו״
התלשה והיא מחלק דרך גובה״ כבר ביארנו שיש לה
משרתים מאחד ועד חמשה וכולן שופרות מושבין לא ישתנו לעולם״
וזה שעושין אותה בתחלת התיבה אע״פ שאינה על אות הנעימה כדי
שלא תתחלף בתלשה שהיא משרת וכדי שלא יטעו בסימן המסורת
שעושין על התיבה שיש לה מסורת״ והקורא יחזיק על אות הנעימה
ולא ישגיח על מקומה כמו אתנח אשר הנעימה על האלף ורואין
אותה כלו היא על הנון ודומ׳״ וכן הזרקה והסגולה לא יהיו לעולם אלא
בסוף התיבה מלמעלה והקורא אוחז על אות הנעימה ודוין ברה
[illegible] עד שיגיע [illegible] על מכונה ולא ישתנה [illegible]״
הטרח והוא מחלק גובה׳ אפשר שיהיו לו משרתים מאחד
ועד חמשה כמו שהודענו׳ ודע שאם יהיה משרתו אחד והוא על
תיבה [illegible] עצמה אי אפשר שיהיה לא או שופר מונח או אזלה
בלבד׳ ודרך [illegible] אם הוא שופר או אזלה תדע תחלה אם היא המ׳
[illegible] משרת [illegible] ראשון מן המלה המוקדמת והוא שופר לעולם כמו

הן הנה תחת הנחשת ודומ׳ ואם היה על אות שני מן המלה יהיה אזלה
כמו ויאמר אחד קדוש ודומ׳ ואם היה המשרת על מלת הטרס עצמה
לא יהיה אלא אזלה כמו והיתה ונתתי ודומ׳ ולא יהיה משרתו עמו אלא
בזמן שאין אחריו רביע אבל בזמן שיהיה אחריו רביע עיבל משרתו
ויהיה שני טרסין כמו ומרדכי יצא מלפני המלך ודומ׳ ואפשר שיהיה
טרס ולא יהיה אחריו רביע אלא טעם אחר אבל העיקר בזמן שיש על
תיבה אחת אזלא וטלס לא יהיה אחריה רביע בלבד״ ואם קדם לטלס
שני משרתים לא יהיו לעולם אלא תלשה ואזלה כמו ויאמר לו עוד
ודומ׳ וכן אם היו שלשה או ארבעה או חמשה שנים הסמוכין לו יהיו
תלשה ואזלה והראשונים כולם שופר מושב כמו בעת ההיא יוציאו
את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ודומ׳
ואם אין לטרס משרת כלל פעם יהיה טרס אחד ופעם יהיה שני
טרסין כמו שביארנו למעלה״ ואמרו שבן נפתלי אינו עושה לעולם
אלא טלס אחד״ ואמרו שבזמן שיקדם הטלס שתי תיבות אם תהיה
האזלה באות ראשון מן התיבה השנית תהיה הראשונה מקף ולא יהיה
לו אלא משרת אחד והוא האזלה בלבד כמו ואמרתם זבח פסח הוא לי׳
ודומ׳ ודבר זה ברור ואפשר שיטעה חלוף״ החלק השני והוא
דרך נצב והן שלשה יתיב וזקף ואתנחה״ היתיב כבר ביארנו שיש
לו משרתים עד ששה ושתי תלשה והאזלה ושופר הפוך סמוכין לו בזוג
ועתה נבאר עיקר חלוף צורתו וחילוף משרתיו הראשונים עד התלשה
ולמה פעמים יסמך לו שופר הפוך ופעמים יהיה מאריכה״ חילופו
בעצמו״ פעמים יהיה כמו פשטה בסוף התיבה מלמעלה כמו
הנופל ופעמים יהיה כמו שופר הפוך תחת התיבה מוקדם למלך כמו
בכה ודומ׳״ ודרך חילופו שאם היה בלא משרת והנעימה על אות ראשון
מן התיבה יהיה מלמטה כמו שובה ישראל ארך התבה ודומ׳ ובזמן שיש
עמו משרת או שנעימתו על אות שני מן התיבה יהיה מלמעלה כמו
וילא אלהים [illegible] ודומ׳ ואם היתה המלה ראויה לשתי
[illegible] היו שני פשטין מלמעלה אחד על מקום הנעימה האמתית
ואחד בסוף התיבה כדי להכיר שהוא יתיב לא אזלה כמו ויאמר ודומ׳״
וההפרש שבין יתיב מלמטה ובין שופר הפוך המשרת שהמשרת
יהיה אחר המלך וזה קודם למלך״ ושופר הפוך המשרת לא יהיה אחריו
לעולם אלא יתיב פשטה מלמעלה וזה שהוא יתיב מוקדם לא יהיה לעולם
אחריו אלא זקף ובאחד עשר מקומות נמצא אחריו יתיב מלמעלה
ונמצאו שני יתיבין כמו או בנבלת חית טמא ודומ׳ והן [illegible] במקרא וכבר
נמנו במסורות וסימ׳ נבילתא דסיחון קצת בגבר דעבר [illegible] בשקר
מלכות ושלטון [illegible] בנהרא״ דרך חלוף משרתיו כבר
אמרנו שהמשרת הסמוך ליתיב ישתנה פעמים [illegible] הפוך ופעם מאריכה
ודרך ידיעתו אם היה היתיב על המלך הראשון שבתיבה יהיה משרתו
הסמוך לו לעולם מאריכה כמו והבן נצבא לטוב לנו כל הימים ודומ׳ ואם
יהיה היתיב על המלך השני יהיה משרתו שופר הפוך כמו וחגותם אתו
חג לה׳ ודומ׳״ וחילוף זה לפי הנעימות כמו שפירשנו״ ודע שהמאריכה
שהמשרת את היתיב פעמים יאריך בנעימתה ופעמים ידלג בה [illegible]
דבר זה כך הוא״ אם היה במלה יתיב אחד יאריכו בנעימתה כמו ויאמר אל
מה מצאו אבותיכם בי עול ודומ׳ ואם היה במלה שני יתיבין מדלג על
בנעימתה ולא מאריכין כמו היתה תהו ובהו האלהים אל ודומ׳ זה הוא
חלוף המשרת הראשון הסמוך ליתיב״ נחזור לחילוף המשרת השני
המוקדם לראשון וכך הוא״ אם היה בתחלת התיבה יהיה שופר לעולם
כמו [illegible] שמרים הוא לשר כי ארץ פלשתים הוא ודומ׳ ואם היה על אות שני
או יתר יהיה אזלה לעולם כמו ויפצרו באיש בלוט מאד [illegible] מה אני ודומ׳
ושאר משרתיו הראשונים אין להם חילוף״ הזקף והוא מחלק
הנצב׳ דע שאין לו משרת אלא שופר מורם או שופר מכרבל׳ ודרך ידיעתו

אם הוא זה או זה כך היא׃ אם היה השופר על אות ראשון מן התיבה
יהיה מכרבל כמו ומי גוי גדול רגע אדבר וזולתו׃ ואם היה על אות שני או
יתר הוא מורס כמו ולא פחדו ורגע אדבר וזולתו׃ ואם היה לזקף שני
משרתים והם שופרות יהיה הראשון מכרבל והשני מורס על כל פנים
ואין משגיחין על איזה אות הוא כמו אשר כפר בהם אשר יצא ממעיך
וזולתו׃ ויש בין השופר המכרבל הסמוך לזקף ובין הסמוך לשופר מורס
הפרש׃ שהסמוך לזקף יצא בכרבול שלם והסמוך למורס יהיה במיעוט
כרבול׃ וכבר ביארנו שהדרגא אינו משרת אלא להתביר את האורך
בלבד ולא ימצא אלא עם הזקף בלבד כמו והבשר והלחם וזולתו׃ וכבר
אמרנו שהזקף נחלק לשנים פעם יקרא זקף קטן ופעם זקף גדול וזה
לפי נעימות המלה׃ האתנחה והיא מחלק נצב׃ האתנחה
אי אפשר שתמצא שתים בפסוק אחד לעולם לפי שהיא ממצעת
את הפסוק ואי אפשר שיהיה לו שני אמצעיים׃ ומשרת האתנחה
לעולם הוא שופר מורס בין אחד בין רבים כמו כי לא תחפירי והיא בער
מים וזולתו׃ אלא יחידות בנטויה׃ ואפשר שתהיה האתנחה בלא
משרת כלל כמו אל אברהם לאמר וזולתו׃ ופעמים תהיה בראש הפסוק
כמו ובהר במדבר וזולתו׃ והקוראין יוסיפו בנעימתה אם היא בראש
הפסוק ואי אפשר לטעם שר שיסמך לה אלא הטפחה בלבד׃
והנטויה תשמש לאתנחה בעשרה מקומות כמו ויצעקו וזולתו׃ וכבר
נמנו במסורות׃ ונקראת נטויה לפי שהיא בצורת טפחה במקומה
ואין לה נעימות טפחה לפי שאין מקומה ראוי לה׃ נשלם חלק נצב׃
וענין נצב שיישב את הנעימה ולא יגביהנה בקולו ולא ירימנה בגרונו
ולא ישפילנה בהגיונו אלא יישבנה במתק לשונו כמות ישראל לא יז״ע
פע׳ עם יישבנה בהגדה ופעמים בלא הגדה ודרך ידיעתה כך הוא אם
היתה באמצע התיבה ועוד אחריה מלך ימשוך בישובה ויגדנה
כמו את השמים ואת הארץ וזולתו׃ ואם היתה בסוף התיבה יישבנה בלא
משיכה ולא הגדה ולא הרמה כמו בראשית ברא אלהים ה׳ ויהודה וזולתו׃
וכן בסלוק בזמן שיש אחריו מלך ימשוך בו ויגידו למעלה כמו למינים
כנעת וזולתו׃ ואם לאו יקפלנה׃ החלק השלישי דרך הרום והם ששה
זרקה לגרמיה רביע תביר טפחה סלוק׃ הזרקה כבר אמרנו
שאפשר שיהיו לה ארבעה משרתים וזה הוא דרך ידיעתם בזמן שאין
לה משרת אין שם דבר ובזמן שיש לה משרת אחד לא יהיה לעולם אלא
שופר מורס כמו ויאמר יש׳ אל ישעיהו וזולתו׃ חוץ מתשעה מקומות שהוא
במשרת אחד והוא מארכה כמו לכן אמר לבני ישראל וזולתו׃ וכבר נמנו
במסורות׃ ואם יש לזרקה שני משרתים הראשון יהיה אזלה לעולם והוא
שתהיה הנעימה על אות שני מן התיבה והשני שופר או מארכה כמו
ויאמר משה לי ידעה ויקרא פרעה שם יוסף וזולתו׃ חוץ משנו מלות אחרים
בראשונה יורדים ובשנית למעלה מועטים והן ויהי הוא מספר למלך את
אשר החיה את המת וגם אלה נכדי אשר לא מעמך ישראל הוא׃ ואם היתה
הנעימה על אות ראשון מן התיבה יהיה גם הוא שופר כמו כי לא מועטין
קינו ימוך וזולתו׃ ודע שהמשרת הקרוב הסמוך לזרקה פעמים
מורס ופעמים מיושב כמו המארכה ובזמן שיש שם פסיק קודם לזרקה
יהיה אותו המשרת הקרוב למטה מארכה לעולם כמו וכתוב בספר ותנם
ועלה הגבול דבירה וזולתו׃ חוץ משני פסוקים שהן בטעם נפקיים ומזה
הדרך נתוקים ולמעלה חקוקים והן ויאמר אלהים ראובן אל תשפכו דם
הנה חרדת אלינו וכן אם יש במלת הזרקה געיה או שהיתה מלה לפנה
זקף וגעיה יהיה המשרת הקרוב לזרקה למטה כמו ויצא יעקב מקהשה
בערב ולקח משענתי בידך ולך וזולתו׃ ובמקצת ספרים כותבין הגעיה
ובמקצת אין כותבין אלא סומכין על דבר הקורא לפי כך אם נמצאת או
לא נמצאת ישעם הקורא התיבה אם היא ראויה לגעיה או לא וידון כפי
טעמו׃ גם הן ורא רשאי להוציא הגעיה ורשאי לבטלה אלא במקצת
מקומות אי אפשר לבטלה כמו כי ביד אשה רחוקה היא וזולתו׃ ואם יש
לזרקה שלשה משרתים יהיה הראשון הרחוק תלשה לעולם כמו ואם
יצא את רעהו ביער וזולתו׃ ואם יש לה ארבעה משרתים יהיה הראשון שם
מיושב והשני תלשה לעולם כמו הנה עמל לפניך שם על היאור וזולתו׃ ושניה
פיסוק במקרא נכונים מאחיהם משתנים כי הא זלה והמארכה על מלה
אחת ממונים כמו וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו
ודאיתם והנה אם יצאו בנות שילה ויפקדו ביום ההוא אנשים על הנשכות
לאוצרות לתרומות וזה לפי כח הנעימה ובמקצת ספרים עושין במקום זה
המארכה שופר והנעימה שוה׃ הלגרמיה והיא מחלק הרום
כבר ביארנו שהמשרת לה מארכה לעולם בין אחד בין שנים כמו אשר בית
ישראל וזולתו׃ ואין לה משרת אחר׃ הרביע והוא מחלק הרום לא משרת
אותו מארכה לעולם והמשרת הסמוך לו לעולם שופר מיושב כמו ולא יכלו
אז יבנו וזולתו׃ ולא יהיה המשרת עם הרביע לעולם על מלה אחת אלא
בחמשה מקומות והן כתובין במסורות׃ ואם היו לרביע שני משרתים הראשון
יהיה דרגה לעולם והשני שופר מיושב ואין זולתם כמו אשר לא ידענוהו אנ׳
כי על אפי ועל חמתי וזולתו׃ ואם היו לו שלשה משרתים הראשון יהיה שופר
מיושב והשני דרגה והשלישי מיושב לעולם כמו לא מבני ישראל המה והם׃
ואין בזה חלוק׃ התביר והוא מחלק הרום כבר ביארנו שאפשר
שיקדמו ארבעה משרתים ועתה נבארם׃ ובתחלה נבאר מפני מה פעם
יהיה משרתו עמו והיא המארכה על תיבה אחת ופעם לא יהיה עמו דע
שבזמן שהתביר על מלה פלונית ולפני האות שיש עליו התביר אות שהיא
שוא ולפני השוא אות שיש עליו מלך משלשה מלכים או הן חולם או קמץ
או צירי לפי תנאי זה יהיה המארכה עם התביר על מלה אחת כמו יעזרנו
ישתלקו התבוננו וזולתו׃ ותעלו על שפת אל תאמנו וזולתו׃ וכן על דרך זה כל
מה שהוא מארכה עם מרק והיא בצירה [illegible] והתביר׃
אפשר שישרת אותו מארכה בסמוך לו ואפשר דרגה ודרך ידיעתו כך
היא׃ אם יש בין נעימת מלה ראשונה ונעימת מלה שניה שעליה התביר
מלך אחד בלבד יהיה משרתו מארכה לעולם כמו כה אמר ה׳ ויקם דוד
וזולתו׃ והשוא הנע נחשב מלך ואינו מלך כמו והיה לך וזולתו׃ ואם היה בין
נעימה לנעימה שני מלכים או יתר יהיה משרתו דרגה לעולם כמו שנים
מכל תמה הגברים וזולתו׃ ואם היה שוא נח היה מארכה כי מעלו שאמר ה׳
והן ואברהם היו יהיה וכי יגף שור איש בין בית אל תפך ידך כאשר שרית
אשר תמצא זימנה וישוה ומיכאל וישפה ועודם עמרים כי אין לעמד
ואם היה בין נעימה לנעימה פסיק בין היו שם מלכים בין לא היו לעולם דר׳
דרגה כמו תמול שלשום ויש המלך אחשורוש מס וזולתו׃ המשרת השני שלתביר
פעם יהיה שופר מיושב ופעם אזלה ודרך ידיעתו אם הוא על אות ראשון
מן התיבה יהיה שופר כמו עיר שפכת דם ואם הוא על אות שני יהיה אזלה
כמו ולאיש ראש בית אבתו וזולתו׃ ובזמן שיהיו לו ארבעה משרתים יהיו
הראשונים שופר מיושב ותלשה ואזלה ודרגה או מארכה׃ ודרגה ומארכה
באחת אי אפשר אלא במקום אחד כמו שביארנו׃ הטפחה
והיא מחלק הרום כבר אמרנו שאפשר לה שני משרתים דרגה ומארכה
והמשרת שלטפחה לא יהיה עמה על תיבה אחת אלא בשמונה מקומות
בלבד כמו מושבותיכם וזולתו׃ וכל מקום שתמצא עם הטפחה זולתן הוא
געיה לעולם ואל תטעה בו׃ ולא יהיה לטפחה שני משרתים אלא ארבעה
עשר מקומות בלבד והן הן לא ישתנו כמו ויבא לו יין וישת וזולתו׃ וכולם
כתובין במסורות׃ והמארכה המשרתת את הטפחה יתחלף נעימתה
לפי המלכים׃ כיצד אם לא היה בין נעימת המארכה ובין נעימת
הטפחה מלך כלל תצא נעימת המארכה שבורה מג׳ תזרקמו ונתתם לו
אות אמת וזולתו׃ ואם היה בין המארכה והטפחה שני מלכים אחד במלת
המארכה ואחד במלת הטפחה תצא נעימת המארכה מיושבת בלא
התזה כמו כי לא מלאו אותו בדרך וזולתו׃ ואם היו שם מלכים יתר משנים אין

ממשיך בנעימתה כמו כי עשיתי נמכס חסד ודומ׳ ודע שבזמן
שיהיה לפני מלת הטפחה שתי מלות הראשונה כי והשנייה לא יתחלפו
במארכה פעם תהיה על כי ותהיה לא במקף ופעם תהיה על לא ותהיה
כי במקף ודרך ידיעתה כך הוא אם היה על אות ראשון ממלת הטפחה
מלך הטפחה מלך תהיה המארכה על כי ותהיה לא במקף כמו כי לא
כלן כי לא נטוב ודומ׳ ואם היה על אות ראשון שוא תהיה המארכה על
לא ותהיה כי מקף כמו כי לא בכח כי לא ביד יקחו ודומ׳ הכל על דרך זו
בר מחד על אות ראשון מלך והמארכה על לא והוא כי לא תעבר את
הירדן הזה׳ הסלוק והוא מחלק תרוס כבר אמרנו שאי אפשר
לו משרת אלא [?] והוא המארכה לעולם ואין לו אחר במ״ה מקן
שתשרת אותו הנטויה והן כתובין במסורות׳ הרי נתבאר משרתי כל
טעם וטעם וכו׳ עד סידורן ושירותן וחילופן לפי מחלקן ותיהן׳

שער מוסף לחלוק המשרתים

כבר ביארנו מנין המשרתים
ודרך שירותן׳ ועתה נבאר חלק כל משרת ומשרת למי ישרת מן
השרים ובכמה פנים משרתן׳ וזה הוא התלשה הקטנה לא
תשרת אלא לפזר גדול בלבד בסמוך לו לעולם וכבר ביארנו שהיא
בששה עשר מקומות באחד ועשרים ספרים בלבד׳ הנטויה אינה
משמשת אלא לאתנחה ולסלוק בלבד בסמוך לעולם והן עשרה
באתנחה וחמשה בסלוק׳ נמצאת בחמשה עשר מקומות בכ״א
ספרים׳ השופר ההפוך לא ישרת אלא היתיב בלבד בסמוך לו לעולם
ולא יסמך ליתיב אלא הוא לעולם אלא אם לא יהיה בין טעם מלה ראשונה
ובין מקום היתיב מלך מן המלכים יהיה זולתו מארכה כמו לטוב לכל
ודומ׳ כמו שביארנו בחילוק הטעמים׳ שופר מכרבל והוא הנקרא
שופר נחית לא ישרת אלא הזקף בלבד בזמן שיש לו לזקף שני
שופרות משרתים יהיה הראשון שופר נחית והשני שופר מורס לעולם
ובזמן שאין לו אלא משרת אחד אם היה על אות ראשון מן המלה
יהיה נחית לעולם ואם היה על אות שני יהיה מורס׳ נמצא שופר
מכרבל אינו משרת אלא לזקף בלבד פעמים בסמוך לו ופעמים לפני
משרת אחד כמו שביארנו׳ שופר מורס ישרת בארבעה מקומות
ישרת האתנחה בין יש לה משרת אחד או שנים שניהם מורסין ואין
לאתנחה משרת זולתו חוץ מן הנטויה שמשרתה אותה בעשרה
מקומות בלבד כמו שביארנו׳ ועוד ישרת הזקף בזמן שיש לו שופר
אחד והוא על אות שני מן המלה יהיה מורס ואם הוא על אות ראשון
הוא נחית כמו שביארנו ובזמן שהן שנים הראשון נחית והשני מורס
לעולם׳ ועוד ישרת הזרקה בין יש לה משרת אחד או רבים הסמוך
לה שופר מורס והוא שלא יהיה בינו ובין הזרקה געיה או פסיק אבל
אם היה שם געיה או פסיק תהיה נעימת השופר כנעימת המארכה
למטה כמו שביארנו׳ ועוד ישרת הסגלה לעולם ואין לה משרת זולתו
כמו האתנחה׳ שופר מיושב ישרת לשבעה טעמים ישרת הפזר בין
היה בין לא היה לו משרת אחד או רבים כולן מיושבין לעולם ולא ישרת
אותו זולתו׳ ועוד ישרת התלשה בין שלה משרת אחד או רבים כולן
שופרות מיושבין לעולם׳ ועוד ישרת הטרס אם אין לטרס אלא משרת
אחד והיתה נעימת המשרת על אות ראשון מן המלה יהיה שופר
מיושב לעולם׳ וכן אם היו לו ארבעה או חמשה משרתים הראשונים
יהיו שופרות מיושבין לעולם׳ ועוד ישרת הזרקה אם יש לזרקה שני
משרתים והיתה נעימת מלה ראשונה על אות ראשון ממנה לפי תנאי
זה יהיה שופר מיושב׳ ואם יש לו ארבעה משרתים הראשון מהם שופר
מיושב לעולם׳ וכן אם יש לו חמשה או ששה משרתים הראשונים
מיושבין כולן לעולם׳ ועוד ישרת הרביע בזמן שאין לו אלא משרת
אחד הוא שופר מיושב לעולם ואם היו לו משרתים הראשון והשלישי מי[ושב]

ופן אם היה לה ארבעה משרתים הראשון המוקדם יהיה שופר מיושב לעולם׳ ועוד ישרת היתיב אם יש ליתיב שני משרתים והיתה נעימת מלה ראשונה (שנייה) על אות ראשון ממנה לפי תנאי זה יהיה שופר מיושב׳ ואם

מיושבין לעולם׳ ועוד ישרת התביר אם יש לו שני משרתים והיתה
נעימת מלה ראשונה על אות ראשון ממנה יהיה שופר מיושב לעולם׳
ואם יש לו ארבעה משרתים הראשון מיושב לעולם׳ ואם יש לו ארבעה
משרתים הראשון מיושב לעולם׳ ולא ישרת שופר מיושב אלא במקומות
אלו בלבד לפי מחלקותם׳ נמצאו השופרות המשרתים ארבעה חלקים׳
שופר הפוך והוא לא ישרת אלא ליתיב בלבד׳ ושופר מכרבל והוא משרת
לזקף בלבד׳ ושופר מורס והוא משרת לאתנחה ולזקפה ולזרקה ולסגלה
בלבד׳ ושופר מיושב והוא משרת לפזר ולתלשה ולטרסה ולזרקה
וליתיב ולרביע ולתביר בלבד׳ מארכה תשרת לששה טעמים׳
תשרת ליתיב בין יש לו משרת אחד או רבים היא בסמוך לו אם לא היה
ראוי לשופר הפוך כמו שביארנו׳ ועוד תשרת לזרקה בין יש לה משרת
אחד או רבים היא בסמוך לעולם והוא שיהיה שם פסיק או געיה או שלשה
מלכים לפי תנאי זה בלבד׳ ועוד תשרת הלגרמיה אם יש לה אחד או
שנים הם מארכה לעולם׳ ועוד תשרת התביר בין יש לו משרת אחד
או רבים היא בסמוך והוא שתהיה אותה המלה אינה ראויה לדרגה כמו
שביארנו׳ ועוד תשרת הטפחה אם אין לה אלא משרת אחד ואם יש
לה שנים הראשון דרגה לעולם והשני מארכות [?] והן [?]
מקומות בכל המקרא׳ ועוד תשרת לסלוק ואין לו משרת זולתה אלא
הנטויה בחמשה מקומות בלבד׳ אזלה תשרת לארבעה טעמים תשרת
לטרס אם אין לטרס אלא משרת אחד והיתה נעימת התיבה שלמשרת
על אות שני ממנה יהיה אזלה לעולם לפי תנאי זה בלבד ואם יש לטרס
שנים או שלשה או ארבעה משרתים או חמשה משרתים הסמוך לו
אזלה לעולם׳ ועוד תשרת היתיב בזמן שיש לו שני משרתים והיתה
נעימת מלה ראשונה על אות שני ממנה יהיה אזלה לעולם לפי תנאי
זה בלבד׳ ואם יש לו שלשה משרתים או יותר תהיה המלה השלישית
למלת היתיב אזלה לעולם כמו ונבקע [?] ודומ׳ ועוד
תשרת הזרקה אם יש לה שני משרתים והיתה הנעימה על אות שני ממלה
ראשונה או יותר לפי תנאי זה תהיה אזלה׳ ואם יש לה שלשה או ארבעה
משרתים השלישית למלת הזרקה אזלה לעולם כמו ואשר יבוא [?]
בער ודומ׳ ועוד תשרת התביר אם יש לו שני משרתים הראשון אזלה
לעולם ואם יש לו שלשה או ארבעה השלישית למלת התביר אזלה לעולם׳
תלשה׳ תשרת לארבעה טעמים תשרת הטרס אם יש לו שנים או
שלשה או ארבעה משרתים המלה השלישית למלת הטרס תלשה
לעולם׳ ועוד תשרת התביר אם יש לו שלשה או ארבעה משרתים מלה
הרביעית לתביר תהיה תלשה לעולם׳ ועוד תשרת היתיב אם יש לו שנים
או שלשה או ארבעה הרביעית ליתיב תהיה תלשה לעולם ועוד תשרת
הזרקה אם יש לה משרתים רבים הרביעית לזרקה תלשה לעולם׳
דרגה תשרת לשני טעמים תשרת לרביע אם יש לו שני משרתים או
שלשה הראשונה דרגה לעולם׳ ועוד תשרת לתביר אם יש בין נעימת
מלת המשרת ובין נעימתו שני מלכים או יותר תהיה דרגה לעולם כמו
שביארנו׳ וכן אם יש לתביר שני משרתים ואחד מהם עמו על מלתו
יהיה הראשון דרגה והוא אם תעירו ואם תעוררו וחבירו׳ נמצא
לפי דרך זו׳ משרת הפזר שופר מיושב לעולם ואם פזר גדול הוא משרתיו
כולם שופרות מיושבות חוץ מן הסמוך לו שהיא תלשה קטנה׳ ומשרת
התלשה שופר מיושב לעולם׳ ומשרת הטרס שלשה שופר מיושב ותלשה
ואזלה׳ ומשרת לגרמיה שנים שופר מיושב שלה ומארכה׳ ומשרת
הרביע שנים שופר מיושב ודרגה׳ ומשרת הזרקה חמשה שופר מיושב
ותלשה ושופר מורס ואזלה ומארכה׳ ומשרת היתיב חמשה שופר
מיושב ותלשה ואזלה ושופר הפוך ומארכה׳ ומשרת הזקף שנים
שופר מכרבל ושופר מורס׳ ומשרת התביר חמשה שופר מיושב ות
ותלשה ואזלה ודרגה ומארכה׳ ומשרת הטפחה מארכה בלבד או דרגה

ושתי

ושתי מאריכות ימנותות' ומשרת האתנחה שופר מורס ונטויה ומשרת
הסלוק מאריכה בלבד ונטויה בחמשה מקומות כמו שביארנו' ברוך
אדונינו שהפיק רצונינו' וזה הוא סידור הטעמים ברוב' טרס ואחריו
רביע או לגרמיה ואחר לגרמיה רביע ואחר רביע יתיב ואחר יתיב זקף
ואחר זקף תבירא או טפחה ואחר טפחה אתנחה או סוף פסוק' אחר
פזר תלשה אחר תלשה טרס זה הוא סדורן לפי הנעימה' לפי שיש מהן
דרך גובה ומהן דרך רום ומהן דרך נחת' ואפשר שיתחלף סדר זה לפי
מלות הפסוק וגדלו וקטנו אם הוא דרך סיפור או יש בו אותיות קריאה
או אותיות התימה או אותיות הידיעה לפי ענינו יהיו תוצאותיו ולפי
תוצאותיו יהיו סימני טעמיו והמשכילים יבינו' ודע שיש בעלי
הדקדוק לכל טעם וטעם הנפה בו יתר על הנעימה הגלויה בפה כמו
שאמרו צנורי חוטף בה באצבע יחידי סגולה מניף בשלש אצבעות
לפני שופר מנענע בשתי אצבעות הנפה קצרה פזר בשתי אצבעות
הנפה גדולה קרני פרה מטף בשתי אצבעות למעלה תלשה חטפה
באצבע זקף קטן באצבע מלמעלה למטה טרס תנפס המלה לאחוריה
תלשה מושבת המלה לאחוריה' ועל דרך זו יש לכל הטעמים ומשרתים
כמו שאמרו בענין אין מקנחין בימין מה טעם מפני שמראין בה טעמי
תורה' והאל הגדול ברוב גדלו יזכה אותנו להגות בתורתו ולהבין
בה כראוי ולידע צפוניה וסודיה ועיקריה ויסודותיה ויגלה לעינינו כל
סתריה ויעזרינו ויזכינו לדעת כל שאפשר לדעתו וללמוד וללמד
לשמור לעשות ולקיים את כל דברי תורתו באהבה ולעשות משפטיו
וחקיו ומצותיו אשר צוה את אבותינו ויתן חלקינו בתורתו ועם עושי
רצונו ויבנה עירו בחיינו ובימינו ויקבץ גלותינו וישפיע שלומו בו
תרבה דעתינו ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה
יי קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו' אשרי המחכה ויגיע'
זה הוא שרצונו לכתבו והכל כדרך קצרה' נשלם

וראיתי לכתוב החלופים שנחלקו בהם הסופרים בנקודות'

זה החילוף אשר נמצא בין שני המלמדים אהרן בן משה בן אשר
ומשה בן נפתלי ירחמם אל' וכשר להקדים מן המלות אשר החלפו
בהם אשר בהם שתי אותיות תתפעם במלה כמו יששכר וזולתה' ודע
כי היה בן אשר ינקוד מלת יששכר השין הראשון ויוציא אותו בקין
וישבות השין השני מן הנקוד ולא יוציא אותו בפה כמו יִשָּׂכָר וכולם
על זה המנהג' ובן נפתלי יחלפהו כי הוא ינקוד השנים ויוציאם בקינין
כמו יִשְׂשָׂכָר' וכל לשון אכילה היה בן אשר יפתח הכף על המשפטים
שביארנו בסימני השוא הנע' ובן נפתלי לא היה פותח ממנה דבר'
וכל לשון גרושה היה בן אשר יפתח הריש והוא שיהיה תחת השין שלש
נקודות כמו מעט מעט אגרשנו לא אגרשנו מפניך וזולתם ואם לא
יהיה על השין שלש נקודות לא יפתח הריש כמו ויגרשו בני האשה ויגרשו
ותגרשוני מבית אבי ודומ' חוץ ממלה אחת כי הוא יפתח אותה ולא יהיה
תחת השין שלש נקודות והיא ויגרשהו וילך' ובן נפתלי לא היה פותח
ממנה דבר' וכל לשון כהנים אשר יהיה בשני טעמים היה בן נפתלי יח
יחזקם בדגש יותר מזולתם כמו על הכהנים ומבלי כולם על זה המנהג
ובן אשר יחליפהו על זה חוץ משתי מלות והיא והכהנים מלאים כל טוב
את תבנית האולם ואת בתיו כי זכר במסורת כי ארבע מלות בג'
במקרא מרבה הדגשין והן וכהנים מלאים ואת בתיו וישימה תל עולם
וגובריא אליך תלמיהון' וכל בישראל לישראל בישרא לישראל ביראה ליראה
ביראת ליראת היה בן אשר ינקוד היוד באלו המלות ויוציא אותו בפה
ובן נפתלי יחליפהו ולא ינקוד היוד ולא יוציא אותו בפה כמו בִּישראל' וכל

ויהי אשר תסמוך עם בגד כפת והטעם מודבק עם ויהי היה בן אשר יק
יקראם ברפי על משפט אויה כמו ויהי כשמע ודומ' ובן נפתלי יחליפהו
בשמונה מלות ויהי כראותו אותה ויקר ויהי כראות המלך ויהי כשמעו כי
הרימותי ויהי כאשר תמו ויהי כהוציאם אותם ויהי כשמוע כל המלכים ויהי
כמלכו חוץ מאלו ינהיגם על משפט אויה רפי כמו ויהי כל הנפלים ויהי דויד
ודומ' נתחיל עתה בחילוף והחיבור שביניהן בתורה ונזכיר הסדרים
שבכל חומש וחומש ומנין הפרשיות ואלו הן' סדר פרשיות התורה
וסדריה' ודע כי המנהג הפשוט ברוב העולם שמשלימין את התורה
בשנה אחת מתחילין מאחר חג הסוכות בפרשת בראשית וחותמין בסוף
חג הסכות בזאת הברכה לכך חילקו את התורה שלשה וחמשים פרשיות
כנגד שבתות השנה המעוברת כדי שיהיו קוראין פרשה בכל
שבת ושבת ובשנה הפשוטה קוראין במקצת שבתות שתי פרשיות כדי
שישלימו את התורה בשנה הפשוטה זה הוא מנהג רוב העולם'
ויש מקומות שמשלימין את התורה בשלש שנים ומחלקין את
התורה למאה וחמשים וארבעה פרשיות והן הנקראין סדרים כדי שיקראו
בכל שבת סדר' ונמצאו משלימין את התורה בסוף שלש שנים' והריני
מבאר מנין הפרשיות שבכל חומש וחומש ומנין פסוקי הפרשיות ונשה
לכל מנין פרשה ופרשה שם איש ידוע כנגד המנין כדי שיהיה המנין
שמור לכל אחד ואחד ולא ישתבש בטעות הסופרים ואזכיר החילוף
והחיבור שבין שני המלמדים ה"ל' נשלם

ספר ראשון והוא ספר הישר'

ודע כי הספר הזה שנים עשר
פרשה כלם חמשה וארבעים סדר והוא אלף וחמש מאות וארבעה
ושלשים פסוקים סימ' אך לד' ונתחיל במנין כל פרשה ופרשה ואשים
לפסוקי כל פרשה שם איש שישמר בו המנין ולא תשגיח בו'
פרשת בראשית יש בה ארבעה סדרים' ריש הפרש' ואלה תולדות
השמים' ואת האדם' וזה ספר תולדות' ומנין הפסו' מאה וששה וארבעים
קמו כנגד המנין שם אמציה' ובה מן החילוף מלה אחת והיא ומפרי העץ
אש' בתוך הגן חטוף בתוך הגן' ואלו המלות שנתחברו בהן והיתר ארץ
למינה' ולכל חית הארץ' מפרי עץ הגן נאכל' אמחה את האדם אשר
בראתי' אלה תולדות נח יש בה חמשה סדרים' ריש הפרשה'
ויזכר אלהים את נח' וצא מן התבה' ויהיו בני נח היוצאים' ויהי כל הארץ
שפ' ומנין הפסו' מאה שלשה וחמשים קנג כנגד המנין שם בצלאל
ובה מן החילוף שתי מלות נחלקו קריאתם אשר על הימין וקריאת בן
נפתלי על השמאל' והיה בן אשר יקרא בזה ומחיתי את כל היקום בזקפה
ובן נפתלי יקרא בזה את כל היקום אשר עשיתי על דרך שמאל' ובכל
חית הארץ ובכל חית הארץ אתכם' ואלו המלות אשר התחברו בהן את
האלהים התהלך נח את כל היקום ויגברו המים ובכל דגי הים ובכל חית
הארץ זה ינחמנו ממעשינו' פרשת לך לך יש בה ארבעה
סדרים' ריש הפרשה' ויהי בימי אמרפל' ואחר הדברים' ושרי אשת אברם
ומנין הפסוק מאה ששה ועשרים קכו כנגד המנין שם מבנכי' ובה מן
החילוף כי את כל הארץ' והתחברו בו וישלחו אלהנו' ויאהל עד
סדם' ויחשבה לו' פרשת וירא יש בה חמשה סדרים' והן פיסוקים
ריש הפרשה' ויבאו שני המלאכים' ויטע אשל אברהם' ויי פקד' והאלהים
נסה' תרי או חמשה' וחמשה פסו' מן הסדר האחרון והוא סדר ויגד
לאברהם' ומנין הפסו' מאה ששה וארבעים' קמו כנגד המנין שם יחזקיהו
ובה מן החילוף ארבע מלות ונשאתי לכל המקום' כי אמרתי אין יראת
אלהים ילך השדה ולא חש' את בנך את יחידך ואין בזו הפרשה מלה
שישגה בה איש כמו זולתה אלא ויאמר לא כי צחקת יהיה מקצת הת
המלמדים קורא אותה בדגש לא ואין כשר' ויהיו חיי שרה' יש
בה ארבעה סדרים תחסר חמשה פסוק אשר הם בפרש' וירא סדר ויגד

לאברהם הוא סדר ראשון מזו הפרשה עד ואברהם זקן בא הסדר השני
ואברהם זקן · השלישי ואבא היום אל העין · הרביעי ויוסף אברהם · ומנין
הפיסוקים מאה וחמשה קה נגד המנין שם יהוידע · ובה מן החילוף מלה
אחת גר ותושב ושתי מלות התחברו בהן לעת ערב לעת צאת השאבת ·
ואלה תולדות יצחק ישבה שלשה סדרים · ריש הפרש · ויהי כי זקן
יצחק · ויתן לך האלהים · ומנין הפיסוקים מאה וששה קו נגד המנין
יהללאל · ואלו שנתחלפו בהן ויתרצצו הבנים ולמה זה לי בכורה · כי עתה
הרחיב יי לנו שופר ותשלחוני מאתכם עלי קללתך בני וירח את ריח
בגדיו ראה ריח בני ועל חרבך תחיה ואת אחיך ואלו התחברו בהן ורבקה
אמרה אל יעקב והרגה את יעקב אחי · פרשת ויצא יעקב יש
בה ארבעה סדרים · ריש הפרש · וירא יי כי שנואה לאה · ויזכר אלהים
את רחל · ויאמר אלהים אל יעקב ומנין הפיסוק מאה שמונה וארבעים
קמח נגד המנין חלקי · ויש בה חלוף ויצא יעקב מבאר שבע ובהעטיף
הצאן גנבתי יום וגנבתי לילה והתחברו וכל שם אחוס · פרשת וישלח
יעקב יש בה שלשה סדרים · ריש הפרשה · ויבא יעקב שלם · וירא
אלהים אל יעקב · ומנין הפיסו מאה וארבעה וחמשים קנד נגד המנין
קליטה · ואלו שנתחלפו בהן ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה והיה המחנה
ויאמר לא אשלחך ויאהב את הנער ושו פיסו ולזרעך אחריך אתן · בן
בשמת אלוף קרח · והמלות אשר נתחברו בהן כי יפגשך כי על כן
ראיתי כל יצאי שער עירו בלא געיה · פרשת וישב יעקב יש
בה ארבעה סדרים · ריש הפרש · ויהי בעת ההוא וירד יהודה · ויוסף הורד
מצרימה · ויהי אחר הדברים האלה חטאו · ומנין הפיסו מאה ושנים עשר קיב
נגד המנין בקי · ושתי מלות התחלפו בהן להשתחות לך ארצה · יפה
תאר ויפה מראה · ואלו המלות שנתחלפו בהן ויתנכלו אתו בת איש כנעני
כי לא לו יהיה הזרע לצחק בנו ראה את כל מאומה בידו · פרש ויהי
מקץ ישבה ארבעה סדרים · ריש הפרש · ויאמר פרעה אל עבדיו
ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי · ואל שדי יתן לכם רחמים · ומנין הפיסו מאה
ששה וארבעים קמו נגד המנין יחזקיהו · ויש בה חילוף ויקרא פרעה
שם יוסף ולבי יוסף ילד שני בנים בהתחננו אלינו ויצא יוסף הבית וישתחוו
לו · ושתי מלות התחברו בהן ויפתח יוסף את כל אשר בהם · פרשת ויגש
יש בה שני סדרים תחסר ארבעה פיסו · ריש הפרש · ואת יהודה שלח ·
ומנין הפיסו מאה וששה קו נגד המנין יהללאל · ובה חילוף היש לכם אב
או אח · ויפל על צוארי בנימן אחיו בכה אשר ימנה וישוה בדילוג ובאוץ
ובני דן חשים ובני יוסף אשר ילדו לו במצרים · ואלו המלות שנתחברו בהן כי
שנים ילדה לי אשתי בנימן אחיו כל הנפש לבית יעקב ויהלם בלא געיה
פרשת ויחי ישבה שלשה סדרים וארבעה פיסו תשלום הפרש
הראשונה · ואלו הן ויהי אחרי הדברים האלה · ויקרא יעקב אל בניו · בנימן
זאב יטרף · ומנין הפיסו חמשה ושמונים פה נגד המנין ימלה · ובה חלוף
שתי מלות גם הוא יהיה לעם גשון לפני יהודה אתה יודוך אחיך · שלם ·

נתחיל בספר הברית

דע כי הספר יתחלק
אחד עשר פרשה תהיה שלשה ושלשים סדר ומנין הפיסו אלף ·
פרשת ואלה שמות יש בה ארבעה סדרים ריש הפרש · וילך איש
מבית לוי · ומשה היה רעה · וילך משה וישב · ומנין הפיסו מאה וארבעה
ועשרים קכד נגד המנין מגדי · ויש בה מן החילוף מלה אחת והיא של
נעלך והתחברו בשתי מלות ויבאו הרעים ויגרשום בלא געיה ואחר
להיכלו · פרשת וארא יש בה שלשה סדרים ריש הפרש · כי ידבר
אלכם פרעה · השכם בבקר · ומנין הפיסו מאה אחד ועשרים קכא נגד
המנין יעיאל · ויש בה מן החילוף חמש מלות הם המדברים · ויחזק לב
פרעה וחצי בלא געיה ובחדר משכבך ויחדלו הקלות · והתחברו אשר
ימצא כי השערה · כי אני הכבדתי · יש בה שלשה סדרים · וחצי

ריש הפרש עוד נגע אחד · ויהי בחצי הלילה · קדש לי כל בכור · ומנין
הפיסו מאה וששה קו נגד המנין יהללאל · ויש בה מן החילוף מלה
אחת דברו אל כל עדת והתחברו לא כן למתא הגברים ואין קורין אותה
באזלא כי אם במקף · פרשת ויהי בשלח יש בה שלשה סדרים
וחצי תשלום הסדר המוקדם ואלו הן מה תצעק אלי · הנני ממטיר לכם ·
עד אנה מאנתם · ומנין הפיסו מאה וששה עשר קיו נגד המנין מנוחה ·
ויש בה חלוף שתי מלות נחית בחסדך עם זו גאלת דגש או רפי שמענתי
את תלנות והתחברו אז ישיר משה זה אלי ואנוהו בקרבתולתך כל
המחלה הנני עמד לפניך שם על הצור · פרשת וישמע יתרו יש
בה שני סדרים · ריש הפרש · ואתם תהיו לי ממלכ · ומנין הפיסו שנים
ושבעים עב נגד המנין אלו אל · ואין בה חלוף · והתחברו בו סקול יסקל
או ירה יירה דגש · וזה מנהג שפת הקודש · לא יהיה לך אלהי געיה על
יוד שניה · פרש ואלה המשפטים ישבה שלשה סדרים · ריש
הפרש · אם כסף תלוה · הנה אנכי שלח · ומנין הפיסוקי מאה ושמונה
עשר קיח נגד המנין עזיאל · ובה מן החילוף שתי מלות ינפש בן אמתך
ויחזו את האלהים · והתחברו בו קן תעשה לכרמך אם המצא תמצא בידו
פרשת ויקחו לי תרומה ישבה שלשה סדרים · ריש הפרשה ·
ואת המשכן תעשה · ועשית פרכת · ומנין הפיסו ששה ותשעים צו
נגד המנין סלו · ואין בה חלוף · והתחברו בו ונתת על השלחן ולירכתי
המשכן ימה · פרשת ואתה תצוה יש בה שני סדרים · ועשרה
פיסוקים מן הסדר הבא ואלו הן · ריש הפרש · וזה הדבר · ועשית מזבח ·
ומנין הפיסו מאה ואחד קא נגד המנין מיכאל · ושלש מלות התחלפו
בהן והם יקחו את הזהב ואת התכלת · ופעמן זהב ובהעלות אהרן ·
והתחברו באלו ואת שמו ולקחת את כל החלב ואם יותר · פרשת
כי תשא ישבה ארבעה סדרים · ריש הפרש · ותשלום סדר ראשון שהוא
ועשית מזבח · ראה קראתי · ויפן וירד משה · ופסל לך · ותשעה פיסו
מן הסדר הבא והוא ויאמר יי אל משה כתב לך · ומנין הפיסו מאה
ותשעה ושלשים קלט נגד המנין חננאל · ובה חלוף ומנמן בשם מחיתי
את מעשה יי ושתי מלות התחברו בהן ויתנצלו בני ישראל כי לא תשתחוה לאל
אחר · פרשת ויקהל יש בה שלשה סדרים תחסר תשעה פסוק
תשלום סדר ויאמר יי אל משה כתב לך · ויאמר ראו קרא יי בשם · ויעש
בצלאל את הארן · ומנין הפיסו מאה ושנים ועשרים קכב נגד המנין
סגואה · ובה חילוף ויקרא משה אל בצלאל · ושתי מלות התחברו בה
ויביאו מטוה את התכלת ויעש את כל בני המלאכה · פרשת אלה פקודי
יש בה שני סדרים · ריש הפרש · ויביאו את המשכן · ומנין הפיסוק שנים
ותשעים צב נגד המנין שיה · ובה חלוף ומן התכלת והארגמן · וירכסו את
החשן מטבעתיו ואת מכנסי הבד שש משזר · ונתחברו בו ואת האדנים וה
והיתה להם משחת בלא געה · שלם ספר הברית ·

נתחיל בתורת כהנים

דע כי הספר יתחלק עשרה פרשיות
תהיה חמשה ועשרים סדר ומנין הפיסו נטף · פרשת ויקרא יש בה
שני סדרים וחצי · ריש הפרש · נפש כי תחטא · וחצי סדר ונפש כי תחטא
ושמעה · ומנין הפיסו מאה ואחד עשר קיא נגד המנין דעואל · ויש בה
מן החילוף מלה אחת מכל אשר ישבע עליו · והתחברו וכפר עליו הכהן
על חטאתו · פרשת צו יש בה שני סדרים וחצי סדר המוקדם ·
זה קרבן אהרן ובניו · וחצי סדר הבא והוא סדר קח את אהרן · ומנין
הפיסו שבעה ותשעים צז נגד המנין עבדיהו · ואין בה חילוף והתחברו
ויקח את כל החלב ואת כל החלב · ויהי ביום השמיני יש בה
שני סדרים וחצי · חצי הסדר המוקדם · קח את אהרן · וידבר דיין
שכר · ויצבר זאת החיה ומנין הפיסו אחד ותשעים צא נגד המנין
מיכיהו · והתחלפו אל תשקצו · אשה כי תזריע יש בה שני סדרים

ריש

ריש הפרשה ׳ ואיש כי יהיה בו נגע ׳ ומנין הפסו׳ שבעה וששים ס״ז
נגד המנין בנוה ׳ וזה מן החילוף והנה אין מראיהו או מן השתי והתח
והתחברו והנה אין צהרת או בשתי בלא פתח השוא ׳ זאת תהיה ׳
׳ יש בה שלשה סדרים ותשעה פסו׳ ריש הפר׳ ׳ וכי תבאו אל ארץ
כנע׳ ׳ דברו ואיש כי יהיה זב ׳ ותשעה פסו׳ מן סדר ואשה כי יזוב זוב
דמה ׳ ומנין הפסו׳ תשעים צ׳ נגד המנין יעדו ׳ וזה מן החילוף מלה
אחת כל המשכב אשר ישכב עליו ׳ אחרי מות יש בה שלשה
סדרים וחסר תשעה פסו׳ תשלום סדר ואשה כי יזוב ׳ איש איש מבית
ישרא׳ אש׳ ישחט ׳ כמעשה ארץ ׳ ומנין הפסו׳ שמונים פ׳ נגד המנין
עדן ׳ וזה חילוף וכמעשה ׳ פרשת קדושים יש בה שני סדרים
ריש הפרשה ׳ וכי תבאו אל הארץ ונטע׳ ׳ ומנין הפסו׳ ארבעה וששים
ס״ד נגד המנין נודד ׳ ויש בה חלוף את כל עדת ׳ בת אביו או בת אמו מן
והתחברו לא תעשק ׳ פרשת אמר יש בה שלשה סדרים וחצי
ריש הפרש׳ ׳ דבר ואיש אשר יקריב קרבנו ׳ וידבר דוק ערכתם אתו וחצי הס
הסדר הבא מן ויקחו אליך שמן ׳ ומנין הפסו׳ מאה וארבעה ועשרים
קכ״ד נגד המנין מעדי ׳ וזה חלוף אמר אל הכהנים אש׳ תקראו וחברו
מקף שבתכם את מועדי יי׳ בנקבו שם יו׳ מאריך ׳ והתחברו ונסכה
יין רביעית מאריך ממושבתיכם תביאו לח׳ הנ׳ שקים ׳ פרש׳ בהר
סיני יש בה שני סדרים וחצי הסדר המוקדם ׳ וכי תמכרו ממכר ׳
וכי ימוך אחיך ומכ׳ ׳ ומנין הפסו׳ שבעה וחמשים נ״ז נגד המנין חטיל ׳
ויש בה מן החילוף שתי מלות ולבהמתך את כספך לא ת׳ ׳ ונתחברו
בלא תעבירו שופ׳ בכל ארצכ׳ ׳ ואם מעט נשא׳ ׳ פרש׳ אם בחקתי
יש בה שני סדרים ׳ ריש הפרשה ׳ וידבר דאיש יפלא ׳ ומנין הפסוקים
שמונה ושבעים ע״ח נגד המנין עזא ׳ ואין בה חילוף והתחברו ואם
מך הוא מע׳ וכל ערכך יהיה בשקל הקדש ׳ נשלם תורת כהנים ׳

נתחיל בחומש הפקודים

דעני הספר יתחלק עשרה
פרשיות תהיה שלשה ושלשים סדר ומנין הפסוק אלף ח׳ ׳ במדבר
סיני יש בה שלשה סדרים וארבעה פסו׳ ׳ ריש הפרש׳ ׳ איש איש
על דגלו ׳ ואלה תולדות אהרן ומשה ׳ והארבעה פסוקי׳ מן סדר אל
תכריתו ׳ ומנין הפסו׳ מאה ותשעה וחמשים ׳ קנ״ט נגד המנין חלקיהו ׳
וזה חילוף מלה וכלה אהרן ובנו לכסת׳ ׳ והתחברו אש׳ על המשכן ועל
המזבח ׳ אשר ישרתו עליו ׳ לעמר בן אהרן ׳ פרשת נשא יש בה
חמשה סדרים וחסר ארבעה פסו׳ תשלום סדר אל תכריתו ׳ דבר דאיש
כי יפלא ׳ דבר דבה תברכו ׳ ביום השביעי ׳ ומנין הפסו׳ מאה ששה ושבעים
קע״ו נגד המנין עמוס ׳ ואין בה חילוף והתחברו בלא שהם בגעיה והם
והשביע הכהן המרים המארר׳ ׳ והשקה את המים ובאו בה המים המאררים ׳
והשאר בלא געיה ׳ פרשת בהעלתך יש בה ארבעה סדרים ׳ ריש
הפרש׳ ׳ עשה לך שתי חצוצר׳ ׳ אספה לי שבע׳ ׳ היד יי׳ תקצר ׳ ומנין הפס׳
מאה ששה ושלשים קל״ו נגד המנין מהללאל ׳ וזה חלוף בקעשו עם
בני ישרא׳ ׳ ובהאריך הענן על המשכן כי אם אל אריכי אספה לי שבעים
אם יהיה נביאכם יי׳ במ׳ א׳ את והתחברו באלו והתיצבו שם עמ׳ אם את
כל דגי הים ׳ פרשת שלח לך יש בה שלשה סדרים ׳ ריש הפרש׳ ׳ עד
אנה ינאצני ׳ וידבר דנסכים ׳ ומנין הפסו׳ מאה ותשעה עשר קי״ט נגד
המנין פלט ׳ ויש בה חלוף הבמחנים ובכל מוציאי את תלנות בני ישראל ׳
כי העמלקי והכנעני ועשו כל העדה ׳ ונתחברו באו על ראש הנגב ואל
כל עדת בני יש׳ ׳ פרשת ויקח קרח יש בה שני סדרים ׳ ריש הפרש׳
וידבר דקח מאתם ׳ ומנין הפסו׳ חמשה ותשעים צ״ה נגד המנין דניאל ׳
וזה חילוף זה יהיה לך מקד׳ והתחברו באו אמר אל אלעזר בן אהר׳ ׳ לך
ולזרעך את׳ ויתן את הקטרת ׳ פרה אדמה יש בה ב׳ סדרים ׳ ריש
הפרש׳ ׳ וישל׳ מש׳ מלאכי׳ ׳ ומנין הפסו׳ שבעה ושמונים פ״ז נגד המנין עזי ׳

וזה חילוף ולא נתן סיחון ׳ וכל אשר יגע בו הטמא ׳ וישמע הכנעני ׳ והת
והתחברו במלה אחת לסבב את ארץ ׳ פרש׳ וירא בלק יש בה ג׳
סדרים ריש הפרש׳ מי מנה עפר ׳ וישב ישראל בשטים ׳ ומנין הפסו׳ מאה
וארבעה ק״ד נגד המנין מנוח ׳ וזה מן החילוף אשר על הנהר ולישראל
מה פעל אל׳ ׳ כי אם יהיה לבער ׳ יזל מים מדליו ׳ פרש׳ פנחס יש בה
ארבעה סדרים ריש הפרש׳ ׳ וידבר ואלה תחלק הארץ ׳ וידבר דיפקד יי׳ ׳
וביום הבכורים ׳ ומנין הפסו׳ מאה שמונה וששים קס״ח נגד המנין בסלחים
ואין בה חלוף אלא ולילה לבני ישרא׳ כי בן אשר בגעיה ובן נפתלי בלא
געיה ׳ ראשי המטות יש בה ד׳ סדרים ריש הפרש׳ ׳ וידבר נקם נקמת
ויאמר דשא את ראש ׳ ומקנה רב ׳ ומנין הפסו׳ מאה ושנים עשר קי״ב נגד
המנין עיבל ׳ ויש בה מן החילוף מלה אחת את השבי ואת המלק׳ והתחבר
את להתשת את הכריז׳ עד תם כל הדור העש׳ הרע ׳ ולמ׳ בן נפתלי כי ראה
מחזורא ובא פתח ׳ אלה מסעי יש בה שלשה סדרים ריש הפרשה
וידבר דואת הארץ ׳ וידבר דוהקריתם לכם ערי׳ ׳ ומנין הפסו׳ מאה ושנים
ושלשים קל״ב נגד המנין בלק ׳ וזה מן החילוף מלה אחת אש׳ תתחלו אתה
והתחברו בגו ממחרת הפסח ׳ נשלם חומש הפקודים ׳

נתחיל במשנה תורה

דעני הספר יתחלק עשרה
פרשיות והוא אחד ושלשים סדר ומנין הפסו׳ תתקנ״ה ׳ אלה הדברים
יש בה שלשה סדרים ריש הפרש׳ ׳ ויאמר דרב לכם סב׳ ׳ ויאמר דראה
החלתי ׳ ומנין הפסו׳ מאה וחמשה ק״ה נגד המנין מלכיה ׳ ואין בה חילוף
והתחברו בגו ויכתו ואתכ׳ בשעיר ׳ פרשת ואתחנן יש בה ד׳ סדרים ׳
ריש הפרש׳ ׳ כי תוליד ׳ אז יבדיל מש׳ ׳ שמע ישרא׳ ׳ ומנין הפסו׳ מאה
ותשעה עשר קי״ט נגד המנין פלטי ׳ וזה מן החילוף חמש מלות אם יוספים
אנחנו ובלכתך בדרך פתחה אף יי׳ ונשל גוים רבי׳ מפני והתחברו באו
את עבדך וזכרת כי עבד מקף את הדברים ׳ והיה כי יביאך ׳ והיה
עקב יש בה שלשה סדרים ושלישית סדר ׳ ריש הפרש׳ ׳ שמע ישרא׳ את׳ ע׳
בעת ההוא ׳ ושלשית סדר כי הארץ אש׳ את׳ באש׳ ׳ ומנין הפסו׳ מאה ואחד
עשר קי״א נגד המנין דעואל ׳ ויש בה מן החלוף ותעכב את ערכנו ׳ לדעת את
אש׳ בלבב׳ למטר השמ׳ תשתמים ובלכתך בדרך והתחברו באו עם גדול
ורם ענקים ויכתב על הלוחות ארץ נחלי מים במאריך והיא במקף
פרש׳ ראה יש בה ה׳ סדרים וחסר שלשית סדר שבפרשת והיה עקב׳
כי ירחיב יי׳ אלהיך ׳ כי יקום בקרבך ׳ בנים אתם ליי׳ ׳ כי יהיה בך אביון ׳
ומנין הפסו׳ מאה ששה ועשרים קכ״ו נגד המנין פליה ׳ וזה חלוף שתי
מלות פתוח תפתח את ידך וזבח פסח במקום אש׳ יבחר והתחברו ובכל
אש׳ תשאלך קרבה שמחת׳ ׳ פרשת שפטים יש בה ד׳ סדרים ריש
הפרש׳ ׳ אשימה עלי מלך ׳ כי הגוים האלה ׳ כי תקרב אל עיר ׳ ומנין הפסו׳
ששה ותשעים צ״ו נגד המנין עבדיהו ׳ וזה מן החילוף שתי מלות
ותם על פי התור׳ אש׳ יורוך ועל המש׳ למען יאריך ימים על ממלכתו ׳
והתחברו נביא מקרבך ׳ פרש׳ כי תצא יש בה ה׳ סדרים ׳ ריש הפרשה ׳
כי יקרא קן ׳ כי תצא מחנה ׳ כי תדר נדר ׳ כי תקצר קצירך ׳ ומנין הפסו׳
מאה ועשרה ק״י נגד המנין על׳ ׳ וזה מן החילוף שתי מלות והיה לפנות
ערב אשר לא נעל אליך ואו המלות התחברו בהן ואם בשדה את התעבות החטא׳ ׳
פרש׳ והיה כי תבוא יש בה שני סדרים ׳ ריש הפרש׳ והיה אם שמוע
תשמע׳ ׳ ומנין הפסו׳ מאה שנים ועשרים קכ״ב נגד המנין מכבני ׳ ואין בה
חלוף והתחברו בכל אריך אש׳ נתן ׳ אתם נצבים יש בה שלשה סדרים
ריש הפרש׳ ׳ כי המצוה ׳ הן קרבו ימי׳ ׳ ומנין הפסו׳ שבעים ע׳ נגד המנין
אזניה ׳ ויש בה מן החילוף מלה אחת והיא אל הארץ אש׳ נשבעתי ׳ אשר
הדיחך יי׳ אלהיך שמה וכי אביאנו אל האדמ׳ כולן נתחברו בהן שהן בלא
געיה ׳ שירת האזינו יש בה סדר אחד ומנין הפסו׳ שנים וחמשים נ״ב
נגד המנין בלב׳ וזה מן החילוף שתי מלות הוא עשך ויכננך נתחלפו אם

געיה ותחת הוואו ותחת הפא ימינהו ׃ וזאת הברכה יש בה סדר אחד
ומנין הפסוקים אחד וארבעים מ״א כגד המנין גאולה ואין בה חלוף והתחברו על
שתי מלות הם רצבות אפרים אף שמיו יערפו טל ׃ ושלום

סדר תיבות אשר במקרא חצובות

כעדר הקצובות על דרכים הרבה נעבות מתחלפים בהרצה אותיות ונקודים
בכמה פנים מהם חקוקים באות ונקראים באות אחר ומקום דברים שווים
בלשון ומוחלפים בכתבי׳ כמות אלהי העברים נקרא עלינו אלהי העבריים
נקרה עלינו כל אשר יקרא עלינו בשם ע׳ את אשר יקרה לעמך כי ביצ׳
ביצחק יקרא אולי יקרה כי שבעת ימים ימלא עד ימלא שחוק פיך הלוא
אם תיטיב שאת הלא היא ברבת בני עמ׳ ופה ישית בגאון גלך ופה אשלך
לכם גורל כי הוא כסותה ובדם ענבים סותה אחרי לבפן עידה ויקבר הו
ברמה ובעירו ואיזה בן שמעי בן אלון ויהי יחת הראשוני יזאי יתרא
יתרה ׃ הנמצא והידוע בכל המקרא כי אף יעמוד במקום הי ו הי יעמוד
במקום אף כי כן בנין המקרא כולו ומהם אפשר פתרונו מתחלף מחבירו
ומהם אשר לא יתחלף כמו ופא ופה וזיזה ויזיא ואין אחד מהם סותר את
חבירו כי היא זו דרך המקרא כי אף ישרת במקום הי והי במקום וו כמות
עירה עירו על זו הדרך כל המקרא כולו ולא לאדם שיתאנה בזה ׃ ועוד
כתובים ולא נקראים ונקראים ולא נכתבים וכולם ברוח הקדש מפי יוצר׳
אמונה לא חילפו ולא שינו ולא המירו ולא נמצא אחד מהם סותר את דברי
חבירו לא כדברי זה כן דברי זה כתורת משה איש האלהים אבי הנביאים
כמות הייא הוצא וכן נבואות ישעיה ושאר כל הנביאים על זה הדרך
נמצא זה למאי מזה כי הדברים המיוחדים הייא הוצא העפלים הטחרים
לבב לבב המדר יעור הביונים חורי יונם שניהם מימי רגליהם נלמד שני
ענינים ושתי דרכים שתי תיבות שמות טחרים עפלים למדנו מזה כי יש
לזה המבר שני שמות וכן לחורי יונם דביונים וכן לשניהם מימי רגליהם
אם אמר טחרים אמת דבר ואם אמר עפלים אמת דבר וכן לבב לבב לבב
לשון אוכל והיא מלה חיצוניה מפתבג המלך ולבב היא לשון אכילה וכן הוא
אומ׳ ואכלת את שלל איביך נמצאו שניהם שוין ואין אחד מהם סותר דברי
חבירו ולא משקר בו וכן היסודים האקיירים הללו הכל לא שלמות שלמות
ישוב ישיב הוא כמותם ׃ ויש לנו דבר אחר כי בשתי עתים ובשני זמנים
דבר הנביא ובשני מקומות פעם אחד דבר והוכיח בעפלים ופעם דבר
והוכיח בטחרים וצוה לכתוב אחד מן החוץ ואחד מבפנים ׃ וכי מה יש
בין לבב לבב אלא הכל שוין וכן ועתק תרבו ועגותך תרב זכור את
יום הש׳ שמור את יום הש׳ ועל שלישים על שלש׳ וכל תמונה כל תמונה׳
ותאזרני חיל ומאזרני חיל תתבר תתברר מגדול מגדיל וכל אחד ואחד
לא יצא מענינו ולא זה נסתר ולא זה נסתר וכל כתי׳ וקרי אשר במקרא
תמצא על זה הדרך חוץ מאחת על אומר מקינת הסופרים והוא מדד רוח
הקדים בקנה המדה חמש אמות קנים היא מאות וזה הטתר שבה ולא
ידע ולא טוב אמ׳ ולא הוא כאשר תחשבו כי יש במקרא כמות זה ארבעים
ושבע תיבות נכתבים מוקדם ומאוחר כמות גולן גלון ויקהלו ויקלהו
המלה האהל יחבר יבחר בעבות בעברות והמישני את המ׳ והי׳ משני
ותאזנה והאזנה תענינה תרננה חץ שוחט שחוט וכן בכולם וגו׳ כמותם
מאות אמות ואם הקדים למד על זו כמו גולן גלון לא חילף אלא המכתב
והענין אחד וכן שאר׳ וחלילה לנביא שיטעה או ישגה ויאמר במקום
מאות אמות כי פנים חמש מאות קנים וכן פאת צפון וכן פאת מזרח
ואיך יהיה פעם קנים חמש אמות זה לא יעמוד בדיעה ואין זה אלא אומר
הנביא ויצויין שיכתב מוקדם ומאוחר כמות ויקהלו ויקלהו בעיבות בעברות
והענין אחד בלא שגגה ובלא חילוף והמשכילים יבינו ׃ כבר בארנו
קרי ולא כתיב וכתיב ולא קרי ועתה נבאר פירושם בעזרת שדי ׃ ולא אבו
בנימן חסרים הכתוב בני כי עשו הנבל ונבלה וזמה בישראל ויאמר להם לגווע
ייחוס מבנימין הצדיק ולהרחיקם ממולדתו וממלכו ולא קנם בני בנימין
כי לא אבו לשמוע בקול אחיהם ובשאר מקומות שקראם בני בנימין כתי׳

מנה להם תקוה ודרך תשובה אם יחזרו ממעשיהם ויעשו תשובה יקראו
על שם אביהם בני בנימן ׃ בלבתו להציב ידו בנהר כתי׳ בספר שמואל שלתו
שחסרו הכתוב בשני מקומות בשמואל ובדברי הימים ואמרו הכתוב
בשני זמנים ובשני עתים פעם ראשון אמר להשיב ידו בנהר ופעם שני אמר
להציב ידו בנהר פרת ולא עסק הכתוב בפעם ראשון להודיע שהוא נהר
או נחל מצרים כיבן חועה לו פרת קרי ׃ כאשר ישאל בדבר האלהים
הכתוב איש בפנים כי בן אדם מחוסר מאלהים וכן הוא אומ׳ ותחסרהו מעט
מאלהים ולא דברו יקום כדברי אלהים לכך חיסרו הכת׳ מבפנים איש ותלה לו
הכת׳ מבחוץ אם זכה מעשיו ועשה לשם שמים תהיה עצתו כדבר אלהים ׃
כי על בן המלך חיסרו כן לפי רוע מעשיו כי בקש להמית אביו וכפי בעיקר
וצא בגדו אל פלגשי אביו ואמר יואב כי על כן בן המלך מת כי על אמת
בן המלך מת תלה לו כן מבחוץ כי באמת הומת בן המלך וכן הוא אומר
כן בנות צלפחד כי עתה כדבריהם כן הוא ׃ ואדרמלך ושראצר הכהן
בחרב כתוב מבפנים ושראצר בנו נקרא מבחוץ ואו נקרא ואדרמלך
ושראצר הכהו לא נודע מי הכהו אם בנו אם אחרים ותלה לו מבחוץ בנו
להודיע לכל באי העולם נקמת אלהים בו ולקיים עליו הנני מקים עליך
רעה מביתך ׃ נקמות ש׳ העשה תתו׳ הוסיף צבאות ותלה לו מבחוץ
כי נקמה גדולה יעשה ש׳ בו לראשונה ואחר כן על ידי צבאות מלאכיו וכן
הוא אומ׳ ויצא מלאך ש׳ ויך במחנה אשור מאה ושמונים וה׳ אף לכך
תלהו מבחוץ להודיע לשתי נקמות נקמו בו אלהים ׃ הנה ימים נאם ש׳ כתי׳
עליתו כי הנה ימים נאם ש׳ דבר שתום הוא והיה לכן לומר כי זאת הבשורה
לעתים רחוקות ולימים לבוא כאשר נקרא באים מבחוץ קירב הקץ וקירב
הבשורה בקריאת ימים כענין הנביא הרחמן ימהר יחיש לקץ אמן ׃ אל
יהי פליטה כתי׳ בפנים שלתו כי בבבל היא לקח המלוכה ובית המלכות
וכן הוא אומ׳ הלא דא היא בבל רבתא די אנא בניתה לבית מלכו וביה
שקעה מלכות ישראל ובטלה מלכותם ובשר ירמיהו לשארית ישראל בשמות
אלהים אשר ינקום ממנו בעולם הזה ולעתיד לבוא וכתב אל יהי פליטה
בעולם הזה והוסיף מבחוץ אל יהי לה לעתיד לבוא ׃ כל אשר תאמרי
כתי׳ יצא מזה כי צותה נעמי את רות שני פעמים בראשונה אמרה רות
כל אשר תאמרי אעשה ובצוויה שנה אמרה כל אש׳ תאמ׳ אלי אעשה
לכך הוא תלוי מבחוץ ׃ כי אמר אל תבואי כתי׳ ללמד כי רות האמירה
לנעמי חמותה הדבר שני פעמים בראשונה לא אמרה אלי ובשנה אמרה
אלי לכך נתלה מבחוץ ׃ וזה פירוש כתיב ולא קרי ׃ כי
אם אמנון כתי׳ לפי שבראשונה אמר יונדב בן שמעה כי אמנון לבדו מת
שלא נודע לו הדבר על אמיתתו כי אמנון לבדו מת׳ ומשחישב בלבו אמ׳
אל ישם אדוני המלך אל לבו דבר לאמר כל בני המלך מתו כי אם אמנון
לבדו מת לפי שהוא היה ראש הדבר על אמיתתו נחיסרו הכת׳ תיבה לפי
כיעור מעשיו ותיבה משונה לכך אם כתי׳ ולא קרי ׃ כי אם במקום אשר
יהיה ש׳ אדני המלך כת׳ שלתו כי אירתי הגיתי דבר בכל לבבו ובכל נפשו וחוזק
דבריו כי אם במקום אש׳ יהיה ש׳ אד׳ המ׳ אם למות אם לחיים ׃ כי שם יהיה
עבדך והיה בלב דויד הצדיק כי נכרי הוא וחסרו המקרא אם וכן הוא אומ׳
שוב ושב עם המלך כי נכרי אתה וגם גולה את למקומך לכך כתי׳ אם ולא קרי ׃
ימלא נא ש׳ לעבדך חיסרו הכתוב תיבה אחת כי נעמן דבר דברים
שלא כהוגן לכן לא השיבו אלישע הנביא על דברין כאשר אמר כבו אמ׳
בית רמון לחט׳ שמ׳ חיסרו הכתו׳ נא לפי חסרון דעתו ודבריו לכך כת׳ ולא
קרי ׃ חי ש׳ את אשר עש׳ לנו את הנפ׳ כתי׳ חיסרו הכת׳ את לפי שמצב
פעם ראשון וכפר וכן הוא אומ׳ וגם במלך נבוכדנצר מרד אש׳ השבי׳ באלהי׳
ועוד הוכיח יחזקאל אם לא אלה אש׳ הפר וג׳ ועוד אמר ירמיהו ואם חי ש׳
יאמרו אכן לשקר ישבעו לכך חיסרו הכת׳ וחיסר שבועתו שהיה בה
תיבה נכתבת ולא נקראת ׃ אל ידרך ידרך הדרך כתיב זה ילמד על
שתי נקמות ועל שתי פורעניות אשר ינקום ש׳ לעמו מממלכות כשדים

ונבוכ

ונכתב שני פעמים ידרך הראשון מקמת העולם הזה במהרה וכן הוא אומ׳
הנה רב אתריבך ובן מתי את נלחמתך ידרך קשת כתיב ולא קרי כי הוא
צפון ותלוי לעתיד לבוא׳ עשיתי ככל אשר צויתני כלו׳ תלמד מזה
כי אומר כאש׳ צויתני יש בו תקוה וחיסה וחמלה מעט מהרבה ואין הוא
דבר כליה ויש בו תקוה ותוחלת לתשובה וכאשר צפה המלך לבוש
הבדים גודל רוע מעשיהם וכן הוא אומ׳ עון בית ישרא׳ גדול במאד מאד
עשה בהם כליה ואמר והשיב דבר ככל אש׳ צויתני כי מכל לשון כליה אין
שם פליטה וכן הוא אומ׳ זקן בחור ובתולה טף ונשים תהרגו למשחית׳
ופאות כגב׳ חמש חמש מאות וארבעת אפים כתו׳ תלמד מזה כי חמש
מאות תוסיף בשורה דמיזה כי אמ׳ הכתוב ואלה מדותיה ונתן חק וכן
ומדה לבית השלישי למגרשיו ולתולדותיו למוצאיו ומובאיו ותלה בבנין
עוד בתשובה וכן הוא אומ׳ אתה בן אדם הגד את בית ישרא׳ את הבית ויכל׳
מעונו׳ ואומ׳ ואם נכלמו מכל אש׳ עשו׳ כל זה הכבוד הצפון להם הוא ויש
לנו לתת הרבה מזה ויכול להוסיף חמש על חמש ואף על אף וכן הוא אומ׳
יום לבנות גדריך היום ההוא ירחק חק ואומ׳ יום הוא ועדיך יבוא לכך
נכתב חמש חמש כן יאמר בעל הרחמים אמן׳ ועתה כי אמנם כי
אם גאל אנכי כתו׳ עלתו כי ידע בעז כי שם גאל קרוב ממנו לכך אומ׳ כי
אם גאל אנכי כתו׳ אל׳ על ספק אולי יגאל טוב או לא יגאל ולא היה בטוח
שהוא יגאל כי הוא אומ׳ ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי לכן אם גאל
נכתב כי גאל אנכי נקרא׳

פירוש סדר הספרים עד החרבן׳

נתחיל בחומשי התורה׳ ספר
ראשון והוא ספר הישרים משנברא העולם עד שמת יוסף הצדיק אלפים
ושלש מאות ותשעים׳ ספר שני והוא ספר הברית משמת
יוסף הצדיק עד השנה השנית לצאת בני ישרא׳ עד שהוקם המשכן
מאה וארבעים נמצא משנברא העולם עד שהוקם המשכן בתנ״ט
והסימן בתמה גאולים׳ ספר שלישי והוא ספר תורת כהנים
משהוקם המשכן באחד לחדש הראשון עד החדש השני יהיה חדש
ימים דכתי׳ באחד לחדש השני בשנה השנית׳ ספר רביעי והוא
חומש הפקודים מאחד לחדש השני בשנה השנית עד ארבעים שנה
בעשתי עשר חדש באחד לחדש שלשים ושמונה שנה ותשעה חדשים
נמצא סימן בתרו״ף ליצירה׳ ספר חמישי והוא משנה תורה מת
אהרן וחיה משה אחרין שבעה חדשים ושבעה ימים ובו ביום שביעי מת
החסיד ונקרא זה הספר ספר משה ככל ביום ההוא נקרא בספר משה
וכל התורה נקראת על שם משה החסיד הנאמן שנ׳ זכרו תורת משה עבדי׳
מעשתי עשר חדש באחד לחדש עד והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש
הראשון הרי שבעים יום יצא מהן שלשים יום שבכו בהן ושלשת ימים
הכינו להם צידה שנ׳ כי בעוד שלשת ימים הרי שלשה ושלשים נשתייר
שבעה ושלשים מן השבעים הרי זה מת משה החסיד בשבעה ימים
מחודש שנים עשר הוא אדר תחנון׳ אשריך בן עמרם שעל ידך נתנה
התורה לישרא׳ אשריך שזכית וזכית את הרבים וזכות הרבים תלויה
בך שנ׳ צדקת יי׳ עשה ומשפטיו עם ישרא׳ ומת אהרן הכהן בראש
חדש אב שכך כתו׳ ויעל אהרן הכהן אל הר ההר וכו׳ בחדש החמישי באחד
לחדש׳ זכרונם לטובה ולברכה הישרים החסידים׳ ספר
יהושע הנביא הוא ספר ראשון משעברו ישרא׳ את הירדן
בימי יהושע החסיד עד שמת יהושע עשרים ושבע שנה ואם לא תדע
מאין מנה מנין השופטים עד בשבת ישרא׳ בחשבון ובבנותיה ובערער
ובבנ׳ ובכל הער׳ אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה ואתה תדע ואומ׳
בימיו בנה חיאל בית האלי את יריחו באבירם בכורו יסדה ובשגוב צעירו
הציב דלתיה כדבר יי׳ אש׳ דבר ביד יהושע בן נון׳ זו הנבואה׳ ספר
השופטים מעתניאל בן קנז עד שמת שמשון בן מנוח הדני ובימיו

היה עלי הכהן בשילה אחר פינחס בן אלעזר הכהן שכך כתיב ואחיה בן
אחיטוב אחי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יי׳ בשילה מי כהן עד בשילה
לא עלי׳ יום שמת עלי חרבה שילה כפרש׳ ויטש משכן שילה אהל שכן
באדם ואומ׳ כהניו בחרב נפלו ויתן לשבי עזו וכל ענינ׳ שבמפלתם וכן הוא
אומ׳ ועלי בן תשעים שנה ושמונה שנה ואומ׳ ושם שני בני עלי חפני ופנחס
כהני׳ ליי׳ נתמנה שופט והיו בניו כהנים במקומו שהוא זקן לא יוכל לראות
והוא כהן ארבעים שנה ושפט ארבעים שנה ומת׳ ומן עתניא׳ עד שעמד
עלי שופט שלש מאות ועשרים ומ׳ שנה׳ ספר שמואל׳
משנתמנה עלי שופט בשילו עד שמת דויד מלך ישרא׳ תשעים ושלש
שנה ארבעים לעלי ואחת עשרה שנה לשמוא׳ ושתים לשאול וארבעים
לדויד המלך׳ ספר מלכים משמלך שלמה בן דויד עד
שחרב הבית הראשון ארבע מאות ואחת עשרה שנה וששה חדשים
ועשרה ימים אמת ואמונה צדק ונכון ברור וישר׳ שימוש יהושע
עשרים ושבע שנה המזבח והארון עשו בגלגל ארבע עשרה שנה שבע
שכבשו ושבע שחלקו׳ בשילה שלש מאות וששים ותשע שנה׳ בנוב שלש
עשרה שנה׳ בקרית יערים עשרים שנה אחת עשרה לשמוא׳ הנביא ושתים
לשאול ושבע שנים לדויד המלך בשנה השמינית העלה דויד את הארון
מקרית יערים לירושלים שנ׳ אבל ארון האלהים העלה דויד מקרית יערים
כי נטה לו אהל׳ המזבח עשה בגבעון מ׳ וארבע שנים׳ הארון בציון עשה
שלשים ושבע שנה עד העלה אותו שלמה לבית עולמים שנ׳ והמלך שלמ׳
וכל עדת ישרא׳ הנוע׳ על׳ וכ׳ ויביאו הכהנים את ארון ברית יי׳ אל מקומו׳
המזבח ואהל מועד הביא אותם שכך כתוב ויעלו את הארון ואת אהל מועד
ואת כל כלי הקדש אשר באהל׳ ספר ישעיהו משעהו
יותם אחז יחזקיהו עד שנה למנשה מאה וארבע עשרה שנה ולא מנה(?)
שנים הרבה לא ישעיהו בן אמוץ והושע בן בארי׳ ספר ירמיהו
מן שלש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה עד שחרב הבית
הראשון ארבעים ואחת שנה וששה חדשים ועשרת ימים והוא אומ׳ אחר
חרבן הבית בשלש שנים ועשרים לנבוכדנצר בשנת שמונה עשרה
לנבוכדנצר חרב הבית והגלה צדקיהו לבבל וכן הוא אומ׳ ויהי בשלשים
ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה והיא השנה שמת בה שחוק עמנות(?)
נבוכדנצר הרשע ומן שלש עשרה שנה ליאשיהו עד שמת נבוכדנצר
ששים ושבע שנה׳ ספר יחזקאל מן בחמשה לחדש
היא השנה החמישית ליהויכין מלך יהודה עד בעשרים ושבע שנה לגלותנו׳
ספר הושע בן בארי ספר שנים עשר נביאים שלש מאות
ועשרים ושבע שנה מן עזיהו המלך ועד השנה שבא אלכסנדרוס מקדון
עד כאן הנביאים נתנבאו בבית שני בימי דריוש וארתחשסתא ובטלה
הנבואה׳ ספר דברי הימים משנברא העולם עד
שעמד כורש מלך פרס שלשת אלפים ושלש מאות ותשעים ואחת שנה׳
ספר עזרא מן שנת אחת לכורש מלך פרס עד בשנת
שלשים ושתים לארתחשסתא מלך פרס חמשים ואחת שנה ולקץ ימים
נשאלתי מן המלך שתי שנים׳ אלו הנביאים שנתנבאו על ישרא׳
במדבר התנבאו משה ואהרן ומרים ואלדד ומידד ושבעים זקנים׳ בימי
השפטים יהושע בן נון ודבורה וברק בן אבינועם׳ בימי שאול אלקנה ושמוא׳
הרואה׳ בימי דויד נתן ואסף וידותון והימן וגד׳ בימי שלמה אחיה השילוני
ועדו החוזה׳ בימי רחבעם שמעיה איש האלהים ויעדה החוזה׳ בימי
אביה חנני הרואה׳ בימי אסא עזריהו בן עודד ואליעזר בן דודוהו׳ בימי
יהושפט יהוא בן חנני ומיכיהו בן ימלה ויחזיאל בן זכריהו׳ בימי יהורם
אליהו ואלישע ועובדיהו׳ בימי יואש זכריהו בן יהוידע ויונה בן אמתי׳
בימי עזיה הושע בן בארי וישעיה בן אמוץ ועמוס׳ בימי יותם מיכה
המורשתי׳ בימי יחזקיהו יואל בן פתואל׳ בימי מנשה נחום האלקושי וח׳
וחבקוק׳ בימי יאשיהו ירמיה וצפניה וחלדה הנביאה׳ בימי יהויקים

אוריה בן שמעיהו · בימי צדקיהו יחזקאל בן בוזי · וכל הנביאים שנתנבאו בבבל בירידתן מירושלם חגי זכריה ומלאכי ודניאל · כל נביאי ישראל מן משה רבינו ראש הנביאים ואבי הסופרים עד מלאכי מאתים ושבעה עשר מיכאן ואילך ולחתום חזון · רות יצ׳ תנחום אלים ימיש הקדש תנכש משה איש האלהים כתב חמשת חומשי תורה וספר איוב · יהושע כתב ספרו · שמואל הנביא כתב ספרו וספר שופטים ורות · ישעיהו כתב ספרו ומשלי ושיר השירים וקהלת · ירמיהו כתב ספרו וספר מלכים וקינות · דויד ועשרה נביאים חברו תלים · חגי זכריה ומלאכי כתבו ספר יחזקאל ותרי עשר וספר דניאל ומגלת אסתר · עזרא הסופר כתב ספרו וספר דברי הימים · ברוך בוחר בישראל ומנחילם תורה תמימה שלימה מאושרה ערוכה בכל ושמורה ודשן מעל ספר יי וקראו אחת מהנה לא נעדרה · כבר אמרנו שאין אנו יכולין לכתוב סימן ריש בדגש ולפי שאינו ידוע אצלינו והוא לבני ארץ ישראל לבדם אעפ״י ראיתי לכתבו וזה הוא סימנו · כאשר יסמך ריש לששה אותות יהיה תחת האות הסמוך לה שוא יצא ריש בפי כמות עם רבני עזרה בעזרת בדרכי כי ישרים דרכי ד׳ כמונים עטרות מטרות ישראל המשרה ולמעשרות עשרה מערים נעצרה יתרים התרועה סימנם ז׳ד׳ ט׳ס׳ צ׳ת׳ · או ששה אותיות מלפניה ויש שנים מאחריה לנ׳ למר כמורת ערלי לבנון כמות קרני · או שמונה אותיות ששה מלפני הריש ושנים מאחריו ז׳ד׳ ט׳ס׳ צ׳ת׳ מלפנו לנ׳ מאחריו ובלבד שתהיה שוא תחת האות הסמוך לריש כמו שבארנו ואם לא יהיה שוא יצא בדגש · וכן אם היה שוא תחת הריש כמו מזרעו למולך ודרכי כל טרפי צמחה סרעפותיו עד צפרת תרקיע וכן יבוא אותיות לנ׳ לפני הריש ויבוא הריש בשוא ויהיה רפי כמות לריענבם ונראה ודומיו · שלש ·

ספר אליו פתחין באתנחה

בראשית

ותאכל ותרא האשה לחריש ובחדש השני
וכלנה ותהי ראשית הפתחה ויצא אלהם
ותהר ויבא אל הגר ויאמר ויברכהו
ויגמל ויגדל הילד המאכלת וישלח אברהם
וילך ויעקב נתן לעשו זקנתי ויאמר הנה נא
בת ואחר ילדה הארבע ויבא יעקב
עד בנימין זאב יטרף

ספר ואלה שמות

דברת ויאמר משה בן ויבאש ולא שמעו אל
אליעזר ושם האחד

ספר ויקרא

מחבת וכל מנחה וחזה וכל מנחה בלולה
החל ולהבדיל בין הקדש בנשך את כספך לא

ספר במדבר סיני

ויאמר ובנחה יאמר
לבז ולמה יי מביא הפר כי דבר יי בזה
ויאמר וישא משלו ג׳ בענין עבר וצים מיד כתים
בת ואם אין לו אחים ואם אין לו · לחדש ובחדש הראשון

ספר אלה הדברים

שברת ואכתב על הלחות
ואתחנן ויאמר יי אלי ואוצרה האזינו השמים
ירחף כנשר יעיר קנו

ספר יהושע

החרם ורק אתם שמרו בחרם וימעלו בני ישראל
המלח ויהי להם גבול נגב לממס ויהי כי חזק ישראל

ספר שופטים

צפת וילך יהודה
הגדת ותבך אשת שמשון ואוליכהו ויהי כי היניקה
לדרת ואם יהיה אתה תאכל מכל אשר

ספר שמואל

ללבת ויסב שמואל
וילך ויהונתן בא בעגלין כאשר לא שמעת

בצלצח בלכתך היום החרס ויקח העם מהשלל
המצר כי חטאת קסם מגבת ויצא איש הבנים
רשע כאשר יאמר משל לאביגיל ויאמר דויד
תילכו ויען כל איש רע החמש והנה באו עבדי
השאל ויחר אף יי בעזא ויתנם ואחיתפל ראה
בחיל ויצאו ויצרו ויבך ויט ויאמנים

ספר מלכים

החוצה ויאריכו הבדים
גנת ויחזק העם לקחת ותלך לה ויקרא
ויד אז יבנה מנוס ויחש ויעבירו את
נרגל ואנשי בבל ויחל ויפל אחזיה
בדלתו ויקח יהוידע

ספר ישעיה

השע השמן לב העם לאט יען כי מאס
תלפשנה וקשתות נערים עד יעד בטחו ביהוה
קש תהרו חשש חמל אבל אמללה ארץ
לאריאל והיקותי ילחכו והיו מלכים אמניך
הדס תחת הנעצוץ תפתחנה וראיתם ושש לבכם

ספר ירמיה

בענתות דברי ירמיהו
אמתבנה זאת הברית נצלנו ובאתם ועמדתם
נצחת מדוע שובבה עבדו כדנה תאמרון להום

ספר יחזקאל

תצהלנה המלך [illegible]
האנח ואתה בן אדם תהלגנה ובנותיה אשר
לבז והושעתי לצאני ושבלתה לו חיה רעה
לבטוח ונתן עץ השדה בז לשלל שלל ולבז

תרי עשר

ארחם ו[illegible] לה
הנפלת ביום ההוא אקים בספרד וגלות החל הזה
גת לכן תתני שלוחים יחתן כי חמס לבנון
לעד לכן חכו תבצענה ידי זרובבל יסדו
תשכבנה ואספתי את כל

דברי הימים

ושעער ומלבירם ופרית ההגלואים ויעשו מלחמה
יזרחיה ובני עזי המלכות ואדרכון
יתר ובני ויעלה וישב שלמה החוצה ויאריכו הבדים
להעלות ומכלות ולבהלם ויקראו בקול גדול
בחוחים ויצא יי עליהם לבהלני וישלח אליו מלאכים
לאליעזר ואחיו צעצעים ויעש בבית
המלך ואמציהו התחזק באמליה ויחר אף יי

תהלים

אתה אספרה אל חק יי
נקשת האויב תמו לחם הלא ידעו
ויבך ויט שמים אתה חטאות נעורי ופשעי
הלכתי לדויד שפטני חני אחת שאלתי מאת
עלי כי שמעתי דבת ירשבי לדויד ריבה יי
ידעתי ובצלעי שמחו שקר אל ישמחו לי
ארץ כי לא שלום ידברו תחרש ראית יי אל
דרך זובח תודה אתה ואני ענו ואביון
ארץ בשמך אלהים ובנגים הרכבת אנוש לראש
סיני ארץ רעשה בכסף אם תשכבון בין שפתים
שני יגעתי בקראי בגלגל אלהים שירו רננו
ואין חרפה שברה לעס בצרה קראת ואחלצך
שכל רבו משערות אלהי כי טוב יום בחצריך
אלהי שמרה נפשי כי שנאתי ואני אליך יי
יסדת לפנים הארץ הודע למנות ימינו כן
אנחנו דעו כי יי הוא אלהים מים ישם מדבר לאגם

ספרתי בשפתי השכלתי מכל מלמדי
שקר ש׳ הצילה נפשי מנעורי רצת יצר רעוני
עיני ש׳ לא גבה לבי ירושלים תדבק לשוני
מרדפי הקשיבה אלהי תחנוני מזמור לדוד
השמים הללו את יי׳

חורכין

השבענה כי זדונות ואוברה ורצות עשירת
איחל ואני תמיד ואתעבה שקר שנאתי

איוב

ממעל ביום ההוא ואין ימשכו כוכבי
יכתו מבקר לערב מישע ירחקו בנו
וילך כלה ענן אמרתי אחת היא על
והשמו פנו אלי תדרנה בדי שאול
ואלך יתעו סביב וילך ישאהו קדים
תרחק כסף מעלי מבטחו ינתק מאהלו
עזקתי כי אמר איוב יגשו אחד באחד
ונחמתי עלכם אמים

חורכין

עד הזאת ידעת פחים עלכן סבבתיך
יאהיל הן עד ירח ולא והושרני כי אזן
לעור עינים הייתי לחמר הורכי
יחבוש האף שונא תפלחנה תכרענה ילדיהן
ואשלם מי הקדימני מגלח היאכל תפל מבלי
איחל מה כחי כי תבעתך הנה אימרתי
נפח אבן יבחן תלהט נפשו גחלים

משלי

מכפים התעוף עיניך
עברתי על שדה איש וגנבתי פן אשבע וכחשתי
מארץ דור חרבות מים שאול ועצר
נחל עין תלעג ארץ תחת שלש רגזה
תשבענה לעלוקה

חורכין

כמוהו מים דברי נרגן מכותיך למחות ביהוה
בעה גבר חכם החזל כבד אבן

קהלת

תנה אסרות המושלים מסתר הסף וימצא
כתוב וכל אתנחה וסוף פסוק כוותיה בג׳ מן ולמחתם אגרת אגוב

דניאל

המלצר ויאמר דניאל אזל אדין דניאל
כסף הוא צלמא בה ודי חזית רגליא רשמת באדין ענו
חסף ואצבעת רגליא לשיזבותנא הן איתי אלהנא ויחלפני חלסתות
עשר לקצת יוחין תרי נפל עוד מלתא יצען בה זמנא
אף בלשאצר מלכא עלת מלכתא לקבל להודעתני ומעו חעלו
הב באדין דניאל שבחת ועל מרא שמיא גברא בתר דנא
קדמה ומתמלל הוית תאחר ש׳ שמעה ש׳ סלח באדעות ושלח ידו

עזרא

חדת נדבכין די אבן ודהב ולהיבלה כסף
למעבד ומה די עלך למסכן ושאר משחות ארח כי הביאו ביהודה
בחנוכה כל לשון החומה בחומה לחומה כוות החומה לחומה בחומה כוות
החרני ומבני יודע

ואין סוף פסוק

בראשית

החשך וירא אלהים ויאכל ותרא האשה
ומש ובני אדם לאמר ויאמר איש אל בכחת ויאמר הגר
הפר וערל זכר זקנתי ויאמר יי׳ אל אברה׳ ומתי הנה נא מצאתי
וילך ותקם רבקה עדר ויתן ביד עבדיו וקנה ויהיו בני איפה
ואברכם ויאמר יוסף ורחם מה לאבי ויעקב

ואלה שמות

בחול ויפן כה וכה התבן והנגשים איש ההלכים וישב את משה
קש ובגדל גאונך לתבן לקשש קש נשך אם כספתעה
ולחשן אבני שהם לכהן את צגה השרד ויכפש בינו ובין בני יש׳

לכהן ויהי ממחרת ארחם ויאמר אני אעמד שברת ויאמר יי׳ אל
משה

ויקרא

הערב ואם ראה הכהן ומעבר סיני אין בן

אלה הדברים

בטוח ועברתם את לחיתנו ונעלה אל יי׳
הצלצל כל עשק ופרי

יהושע

ואטרת ותפרים נשיא

שופטים

ויגש וגדעון בא בת ויבא יפתח
הלך ויאמר האיש הסף ויקם אדניה

שמואל

תאכל וכן יעשה באפק ויהי דבר שמואל והנה ויראו הצפים
מיכל ויהיו בני שאול ויקרא ויקם שמואל מבעדך ויאמרו עבדי
החרמנו ויאמר שאול חרפת ויאמר דוד אל שאול ותצלחהו וירא שאול
בחרשה וירא דוד כי בכת ולראש אין כל ויאנש וילך נתן אל
ויאכל ויקם דוד מהארץ מתמו ותאמר לאמר

מלכים

ולחיתו ואת כל קירות אתו ויהי כשמעו את אב החפר הוא השיב
מבצקת בן שמונה שנה ויהי מקץ שלש שנים

ישעיהו

תעבטנה ויאמר יי׳ תשפלנה וישח אדם בעדיפיה ויהום עלון
ועצבה הלא כאשר טבאל כשלה ביהודה תשכבנה ועלכם
השבתי ונאסף שמחה התו כי לפני קיקיד כאריאל והעמן ורני
תקשבנה ולא תשעינה יצתו והיו עמים משרפות מרחקים מלך כיפן
תפתחנה אז תפקחנה יהלל כרעה עדרו ייחלון לא יכהה ולא
השב והוא עם כבוד עד חצי ישראל נושע בה׳ לנעיפה כמעבלי קדם
לעברים ושמחה בור ואמלט ועד זקנה אני ייחלון קרוב צדקי

ירמיה

אליך העבד ישראל לחבר בעת ההוא
עצדו ידעני יי׳ השמן שפך חמתך לערפל תנו ליי׳ אלה׳
מקללוני אוי לי אמי מבטחו ברוך הגבר ההרגה לכן הנה ימים
ירחם ארחם בשער האמור תבנה בעדר וישבו בה יהוד
הסף ואביא אתם

יחזקאל

הצלת ואתה כי
דברתי והיתה עלה ושבעים איש מקדשיהם והבאתי רעי
החשמלה ואראה והנה בשער ותוסף את ולבז כי כה אמר יי׳
מחללי האמרת אמ׳ לבז לכן כה אמר תלבנה בחורי און

תרי עשרה

תנאפנה על ראשי ההר ישחרוני לי׳ אשובה
ושמוגגה הנה ימים וירדם ויראו המלחים מעעפן וישאו יונה
בעולה הויבונה עד תחרשנה יראו גוים ויבשו יאחר כי עוד חזון
צמח שמעה יהוה בעורון ביום הקרא נגאס כתש ותיה ביום ההוא

דברי הימים

ואביהוד ומיכנו ואחוה ואבישע
לנחמו ויתאבל אפרים נעתלה ושמשרי ושחריה אצל ונתעלם
ואחימן למהר ומן הגדי במעלם וכל ישראל החבתים ומתניה
השעלבני חירמות ויובח ויצא דויד לפני ההררי בני השם חשם בני
הגזוני החרופי אלעוזי וירמות ועזיהו ואשישה ויחלקום לאיש
לעז וחבי ואותה שלמה בני ויחלקום ויחמש בני אלעזר לעבדתו
וגם ללוים אין ואליעזר בני משה גרשם יתר ואחיו ביום ההוא
ההגרי האחד וכנף הכרוב האחד וכנפי הכרובים לעצרי
ויהי כשמעו החוח החזה ודברי דוד ועזר בן עדר
ונעתך אבן הקשה ואבשור ויהיו בני אונם ונשיה ולאשחור
חתת ובני קנז שעשע ואשראל ובני יהללאל ואחישחר ובני ידיעאל
ואנעם ויהיו בני

תהלים

יבהלמו אז ידבר
שברת קומה יי׳ ואצפה יי׳ בקר אני תעטרנו כי אתה תברך
לעד כי לא לנצח לבטוח לכן שמח לבי יאספני כי אבי ואמי
שחותי מרעבאח לך תאחר ואני ענו ואביון ולחיצנו למה פניך תסתיר
והדרך חבר חבר טוהדני הרככסני נדר לך דומיה תהלה
באשמו אך אל ימחץ המעד תחשכנה יעבדוהו וישתחוו לך
ילחכו לפניו יכרעו יאשרוהו יהי שמו לעולם בחנמל יהרג בברד
השמו כי אכלו את יעקב ואמלטה אנכי יי׳ אלהיך הבהלם כן תרדפם

מגרת · השבת מטהרו עדי עד בפרח רשע לשפטים הרים הגב׳
תחרש אלהי תהלתי אל מרחם חנון ישי ועצי אמילם כל גוים
הסכנת ארחי ורבעי תנצרני למלחמות איש לשון בל יכון ״
איוב ״
ישע לשונם שפלים תבעתני ותהמנה בתהמות
מבטחו אשר יקוט ויעקשני אם אצדק פי והשיבני הקיא ואנכי
האבלת אבנים שחקו ואספרה אחוך שמע רעננה בלא יומו
בחיין ומשך אבירים אכחד אורה אתכם ינחם אבחר דרכם
יאזלו תבריב כח אחרין תטון לאחר אכלה אם אמנע
אנחתי כי מכעורי מבלתי אם שמרני האזינה ואולם שמע
תקוה וזהמתו חיתו רשע וארח לחבריה יוכמכן מלפינו מב
ותטהרם ושנה לא ראו יגעה שדי לא מצאנהו תשלחנה תכרענה
תרמם כי תעצב לארץ רעמה התתן לסוס תוסף שום עלינו כפיך ״
· משלי ·
תוכחתי לא אבו לעצתי תנצרכה מזמה תשמר
תמצאם כי משובת מפלס כי נכח עיניך לעפעפיך אל תתן שנה
אחים יפיח כזבים תשופנה היתה איש ואפלה בנשף בערב
לאשורו פתי יאמין לכל יעדו לבאורים ישב תשבענה שאול ואבדן
בעלמה דרך הגבר ״
שיר השירים ·
סמרו אחזו לנו
ילדיך מי זאת עולה ״
רות ·
לאנשים ותאמר נעמי
ותגר ויאמר להבעז לאמנת ותקח נעמי ״
קינות ·
למס איכה ישבה ואנה היה לי כאויב לחם דרך קשתו
אסתר ״
לבת ויהי אמן ״
דניאל ·
נבוכדנצר בשנת שלש החוני והן חלמא תהחוני דיהן חלמא
תודע אדין דניאל והודע אדין אריוך תנדע ואנא בלא חכמה
חסף שקוהי די פרזל למחניה אמא ומהיא יבהלונני חלם חזית
יהודענני ומני שים טעם אמר בלטשאצר עלה בגזירת עירין
יתננה ולך טרדין עבדת ובל ואלהי ארעא ישלט קרא בחיל
תשלט ואמר שמעת עלך ידעת ומנדבריה הדרת ועל מרא שמיא
והשלמה דנה פשר אזל אדין מלכא משתפרא אמר בשנת חדא
לה קדמוהי תהיה התחבל ולה יהיב יבהלונני קוצר על חדמן
חברתה ועל קרניא ומדקנה בין אמר חזוהא ״ כאשר כתוב שרכם
אבל אגיד לך ״
עזרא ״
יחונה ידיע להוא למלכא
החרבת די בקר בת וחבי ומני שים טעם בנין אדין כנמא
עבדו התני פחת תעבדון ומא די עלך החזקה והם ועבדיך
הגדתי והסגנים לאחרים ועתה כבשר אבלתי גם מרום
משתחוים אתה הוא בענה מלוך תרנס החרשים לך ואנו החומה
כל לשון פתח ״
מנין האותיות ״
זה הוא מספר כל האותיות שבמקרא שהוא ארבעה ועשרים ספרים כל אות ואות לבדו מאלף עד תיו ״ ממה שמצינו כתוב בספרי המסורות שמנה אותם בצמצום יפה רבינו [illegible] בידי יוסף ראש הישיבה ז״ל ועשה למספר כל אות ואות סימנים בדברים חרוזים ובהם פסוקים רמוזים ובהם מספר כל אות ואות גנוזים וחזר ופירש מספר כל אות ואות הנרמזים וביאר הפסוקים אשר הם בחרוזים גנוזים ״

א אהל מכון בנני ששם עלו זקיני הקהל עשו קרבני ולזבח תודה באו בני · פירוש מנין כל אלף שבמקרא ארבעים ושנים אלף שלש מאות ע׳ ושבעה סימן מב אלף שעז ״ והסימן להם כל הקהל כאחד ארבע ריבוא אלפים שלש מאות ושישים · ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה ״ ב בני לו חברים יעמדו חברים בנמן וסגנם צבאים פחת השני גבורים ״ פירוש מנין כל בית שבמקרא שמונה ושלושים אלף ומאתים ושמונה עשר סימ׳ להם לח אלף ריח ״ וסימ׳ הפסוקים פקודיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף וארבע מאות · בני פחת מואב לבני ישוע יואב אלפים שמונה מאות ושמונה עשר ״ ג גבורים בעצם טוהר

כן להם זוהר כל פקודי היצהר מלבד הראשון דוהר ״ פירו׳ מנין כל גימל שבמקרא עשרים אלף ותשעת אלפים חמש מאות שבעה ושלשים סימן להם כטו אלף תקלז · וסימן הפסוק כל פקודי הלוים אשר פקד משה ואהרן על פי ה׳ אלף · מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משוררים ומשוררות מאתים ״ ד דוהר גבורים יחרו דהרו נשק ושריונות חגרו קרח ובנו דגרו ועובד אדום ואחיו הדרו · ידרו לבוא בשלום ותשועתם לשלום ומן הדני בכשן והלוים מנחה ישוב עמן וחלום ״ פירו׳ מנין כל דלת שבמקרא שנים ושלשים אלף וחמש מאות ושלשים סימן להם לב אלף תקל ״ וסימ׳ הפסוק ומן הדני עורכי מלחמה עשרים ושמונה אלף ושש מאות · בני סנאה שלשת אלפים שש מאות ושלשים · ועבד אדום ואחיהם ששים ושמונה ״ ה הלוים כל אורת מקבצו כגוני דליות ראובן לטרוף אריות עילם ואשור ומלכיות ״ פירוש מנין כל הי שבמקרא שבעה וארבעים אלף ושבע מאות וארבעה וחמשים סימן להם מז אלף תשנד · וסימן הפסוק פקודיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות · בני עילם אלף ומאתים חמשים וארבעה ״ ו ומלכיות יעצור ויפחות צורינו פתחיה ודוה אל נא תשחית עזגד שני ובן זוחת ״ פירו׳ מנין כל וו שבמקרא ששה ושבעים אלף ותשע מאות ושנים ועשרים סימ׳ עו אלף תתקכב ״ וסימ׳ הפסוק פקודיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות · בני עזגד אלפים שלש מאות עשרים ושנים ״ ז זוחת כבפים בקנון פרי מריבו זמון ובני אפרים בחבקוק בבני השני חקון ״ פירו׳ מנין כל זין שבמקרא שנים ועשרים אלף שמונה מאות ששים ושבעה סימן כב אלף תתסז ״ וסימ׳ הפסוק ומן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם ״ ובני בבי אלפים ששים ושבעה ״ ח חקון במבואות גרש תבואת מלוני זרש שמעון שניך שורש פשחור לעבר טרש ״ פירו׳ מנין כל חית שבמקרא שלשה ועשרים אלף וארבע מאות שבעה וארבעים סימ׳ להם כג אלף תמז ״ וסימן הפסוק כל משפחת השמעוני לפקודיהם שנים ועשרים אלף ומאתים · בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה ״ ט טרש ימלאו תסמין כמי שותו בתחומין חיים למסך געמין אמר להרבות ימין ״ פירו׳ מנין כל טית שבמקרא אחד עשר אלף שנים וחמשים סימ׳ להם יא אלף נב ״ וסימן הפסוק ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה · בני אמר אלף חמשים ושנים ״ י ימין שמחה וששון תעליהם בקמקון בבוחם תמלון חמון חרים לאש הראשון במתון ״ פירו׳ מנין כל יוד שבמקרא ששה וששים אלף וארבע מאות ועשרים סימ׳ להם סו אלף תכ ״ וסימ׳ הפסוק בבוחם נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים שש רבואות ואלף וכסף מנים חמשת אלפים וכתנות כהנים מאה · בני חרים שלש מאות ועשרים ״ כ כמון לא זעוקה צבעו עדרים בתוכה וכל הבקר לעלה בקמיכה ברמים לאי מי כמוך ״ פירו׳ מנין כל כף כפוף שבמקרא שבעה ושלשים אלף מאתים שבעים ושנים סימ׳ להם לז אלף רעב ״ וסימ׳ הפסוק והבקר ששה ושלשים אלף ומכסם לה׳ שנים ושבעים ״ ברמי שלי האף לך שלמה ומאתים לנטרים את פריו ״ ל כמוך אין אלוה והם יחללו ערות פסל ומללון חיים כמותים יצלון סוסיהם נכח ללון ״ פירו׳ מנין כל לם פשוט שבמקרא עשרת אלפים ותשע מאות אחד ושמונים סימן להם מא אלף תתקפא ״ וסימ׳ הפסוק ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה סוסיהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה ״ ל ללון מלון אזרח בבקר יאיר מזרח אפרים דור אזרח חרים שני להאיר מטורח ״ פירו׳ מנין כל למד שבמקרא אחד וארבעים אלף וחמש מאות ושבעה עשר סימ׳ מא אלף תקיז · וסימן הפסוק פקודיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות · בני חרים אלף שבעה עשר ״ מ מטורח נשאו בחפאותם חמתן מרותם גד בצבאים לנאותם גמלים לבוא משכנותם ״ פירוש מנין כל מים פתוחה שבמקרא שנים וחמשים אלף ושמונה מאות וחמשה סימ׳ להם נב אלף תתה · וסימ׳ הפסוק פקודיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים

וחמשים · גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה חמורים ששת אלפים שבע
מאות ועשרים״ ם̇ משכנותם כמו דשאו עופיכם עוזגאו המותים
במנוס בקנאו לבית ישוע כי נבאו״ פירוש מנין כל מים סתומה
שבמקרא ארבעה ועשרים אלף ותשע מאות שלשה ושבעים סימ׳ להם כ״ד
אלף תתקע״ג ״ וסימ׳ הפסוק ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף
הכהנים בני ידעיה מבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה״ נ̇
נבאו · לברכות בחשבון עמחיה על זבון מנשה ישה עצבון למך בנחמו
נגון״ פירו׳ מנין כל נון כפוף שבמקרא שנים ושלשים אלף ותשע מאות
שבעים ושבעה סימן להם ל״ב אלף תתקע״ז ״ וסימ׳ הפסוק פקדיהם למטה
מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים ״ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה
ושבע מאות שנה״ ן̇ נגון חכמותו כמו יסוד סידותו ויהיון על פי
״דברותו השוערים חנן עלציבותון״ פירו׳ מנין כל נון פשוט שבמקרא
שמונת אלפים ושבע מאות ותשעה עשר סימ׳ להם ח׳ אלף תשי״ט ״ וסימנם
הפסוק ויהיו פקודיהם שמונת אלפים וחמש מאות ושמונים דעיל מן על פי
יי׳ פקד אותם ביד משה איש איש על עבודתו · בני השוערים בני שלום בני
אטר בני טלמון בני עקוב בני חטיפא בני שובי הכל מאה שלשים ותשעה״
ס̇ סביבותיו יבואו גדודים במרכבת פרדים · בהימתו את הכבדים
ומקצת לפנו עומדים״ פירוש מנין כל סמך שבמקרא שלשה עשר
אלף וחמש מאות ושמונים סימ׳ להם י״ג אלף תקף ״ וסימן הפסוק ומקצת ראשי
האבות נתנו למלאכה דהר שתא נתן לאוצר זהב דרכמונים אלף מזרקות
חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש מאות · בהיותו את אדם נחרים ואת
אדם עובה ויקם יואב ויך את אדום בגיא מלח שמנה עשר אלף״ ע̇ ״
עומדים במחלקותיהם קיני עדותיהם בא ורך וברוחב להם אברהם שכרם
פיהם״ פירו׳ מנין כל עין שבמקרא עשרים אלף ומאה וחמשה ושבעים
סימן להם כ׳ אלף קע״ה ״ וסימ׳ הפסוק והנותר באורך לעמת עשרת אלפים
קדימה ועשרת אלפים ימה ״ ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת
שנה ושבעים שנה וחמש שנים״ פ̇ פיהם ביברוף פצו נערוף סל
סביב נמשלה ונטרוף גרשון ידיעותי פרוף״ פירו׳ מנין כל פי כפוף
שבמקרא עשרים אלף ושבע מאות וחמשים סימ׳ להם כ׳ אלף תש״נ · וסימן
הפסוק ויהיו פקודיהם למשפחותם אלפים שבע מאות וחמשים · סביב
שמונה עשר אלף ושם העיר מיום יי׳ שמה״ ף̇ פרוף ארוגנו צרין
עטה המגינו האל בצל נהגינו לענים ידרכו יי׳ אגינו״ פירו׳ מנין כל פי
פשוט שבמקרא אלף ותשע מאות וחמשה ושבעים סימ׳ אלף תתקע״ה ״ וסימ׳
הפסוק ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים · ומבני יששכר יודעי בינה
לעתים לדעת מה יעשה ישראל ראשיהם מאתים״ צ̇ צוגינו · יצנוף וי׳
ויצטצרים נרצין ונפש לא נקיצין ויצין יצין״ פירו׳ מנין כל צדי כפוף
שבמקרא ששה עשר אלף ותשע מאות וחמשים סימ׳ להם י״ו אלף תתק״נ ·
וסימן הפסוק ונפש אדם ששה עשר אלף · ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה
וחמשים שנה״ ץ̇ יעץ דבוקין פץ עבר ברתוקין תניאות חקין
שפטיה נטה קין״ פירו׳ מנין כל צדי פשוט שבמקרא ארבעת אלפים
ושמונה מאות שנים ושבעים סימ׳ להם ד׳ אלפים תת״ע ב׳ ״ וסימ׳ הפסוקים
ואלה תוצאות העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה בני שפטיה
שלש מאות שבעים ושנים״ ק̇ קו רונן כטרף צבי עדין בעורף
ומן בני אפרים עד הרף פרעוש כמו רודף״ פירו׳ מנין כל קוף שבמקרא
שנים ועשרים אלף ותשע מאות שנים ושבעים סימן להם כ״ב אלף תתקע״ב ·
וסימ׳ הפסוק ומן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות · בני פרעוש אלפים
מאה שבעים ושנים״ ר̇ רודף מרום דרומו רועה יאן לגמו ומראשי
שאריתעמו לחפה לשכן שמו״ פירוש מנין כל ריש שבמקרא שנים
ועשרים אלף ומאה שבעה וארבעים סימ׳ להם כ״ב אלף קמ״ז · וסימ׳ הפסוק
רכב אלהים רבותים אלפי שנאן״ ויהיו ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים
ומאת שנה״ ש̇ שמו לנצח במתולת רבויה מושיעה מולדת מן המשים
נתעלת המשוררים עוז תהלת״ פירו׳ מנין כל שין שבמקרא שנים ושלשים
אלף ומאה ארבעים ושמונה סימ׳ ל״ב אלף קמ״ח ״ וסימ׳ הפסוק ונפש אדם
מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלשים אלף · והמשוררים
בני אסף מאה ארבעים ושמונה״ ת̇ תהלת שמו ותפארת בן מרד
משוררת ובקר כל צל מקטרת איוב בקומתו תודרת · תודרת כבודה גשה
ועבניה גרשה זכר כהמליטה כמשה אדם האבן הראשה ״ פירו׳ מנין
כל תו שבמקרא ששה ושלשים אלף ומאה וארבעים סימ׳ להם ל״ו אלף קמ׳״
וסימ׳ הפסוק ובקר ששה ושלשים אלף · ויחי איוב אחרי זאת מאה וארבעים
שנה״ כלל מנין אותיות שבמקרא כולם הכפופות והפ׳ וה׳

והפשוטות שבע מאות אלף ושנים ועשרים אלף
ושבעה ושבעים אות סימ׳ תשכ״ב אלף וע״ז
אות״ — ״

באב

פי כואץ אלחרוף וזואידהא ומחאלהא וד׳כר אלאסתקראת וחכם בג״ד
כפ״ת אלמסנד לאויה פי אלדגש ואלרפי · ואלמלוך והי אלנקוט ומחאלהא
ואלאחאן והי אלטעמים ומעאמהא וחרכאתהא באלתמאר״

פצל אעלם אן אללגה אלעבראניה מרכבה מן אתנין
ועשרין חרפא והי אבג״ד ואלזאירהא והי תסמא חרוף אלקבלה״
ותנקסם הדה אלכ״ב חרפא מן גהת מכארגהא מן אלחלק אלי כמסה
אקסאם״ אלקסם אלאול אחה״ע והי תכרג מן אקצא אלחלק
והי תסמא אלחרוף אלחלקייה״ ואלקסם אלתאני גיכ״ק מכרגהא מן
וסט אללסאן ואעלא אלחנך ותסמא אלחרוף אלחנכיה״ ואלקסם אלג׳״
דטלנ״ת מכרגהא מן טרף אללסאן מע אלחם אלאסנאן ותסמא אלחרוף
אלסניה״ ואלקסם אלראבע זסצר״ש מכרגהא מע אלאסנאן
ותסמא אלחרוף אלסניה״ ואלקסם אלכאמס בומ״ף מכרגהא מן אל
שפתין ותסמא אלחרוף אלשפייה״ גאדא אדרת תערף מלוג
אלחרוף פאנטק בלואצהא לחתא יתביין לך ד׳לך״ ולאגייה אלחרוף
הו מתל קולך אַ בֵ גְ ומד׳לך סאירהא עלי הדה אלצפה לאנך אדא
קלת אַלֶף בבמלתהא פכרגת מן תלאותה מכארג לאנהא תלאתה חרוף
אלאף מן אלחרוף אלחלקייה ואללאמד מן אלחרוף אלסניה ואלפי מן אלחרוף
אלשפייה״ ומד׳לך בֵי מן מכרגין אלבי מן אלשפייה ואליוד מן אלחנכייה״
והכדא גמיע אלחרוף· פלאגייה אלף הו קולך אַ מתל מא תלפט בהא
ענד אלקראה · פאנך אדא קלת אַרֶץ לם תלפט מן אלאלף אלא לאגייהא
ואסקטת אללמד ואלפי לאנהם זואיד רכובהם עלי אלאגייה לחתי תתבין
לאגייה אלחרף אדא נטק באלחרף במפרדהא״ ומד׳לך אדא מן כלמה
ארץ לאגייתהא רֶ והו אלדי ינטק בה וקת אלקראה ואליוד ואלשין זאידין
ויסקטו וקת אלקראה״ ומד׳לך אלאמר אנמא תד׳כר לאגייתהא ואלזא
זיאדה והי תסקט ענד אלקראה · והכדא גמיע אלחרוף אלאגלפיהם הו אל
לאגייה ובאקי אלחרוף זואיד לתתמים אלראג אלחרף במפרדה״
פהדא תביין כואץ אלחרוף וזואידהא ומחאלהא״

פצל ואמא אלאסתקראת פהי ארבעה · אלמעני אלאפתקאר
הו אלחאגה״ ומד׳לך אנה קד באן לך אן לאגייה אלחרף מפתקרה אלי אל
זואיד לחתי יתמכן אלנטק באלחרף במפרדה עלי אלמא פרכבוא עלא
אלחרף חרוף ליכמלצה״ מתל מא זאדו למד ופי עלי אַ והגעת אלף
וזאדו עלי בֵ יוד ותו והגעת בית״ וזאדו עלי גְ יוד ומים ולמד והגעת
גימל· והכדא סאירהא· וכל תלא ליקוי אלפנ בהא במפרדהא · והדא
הו אלאפתקאר אלאול· ואלאפתקאר אלתאני הו חאגה אלחרוף לבעצהא בעץ״

ודלך אנך אדא קלת אלף או בית או גיר דלך מן אלחרוף לם יפהם מנך
קולך מענא גיר אסם אלחרף פקט · פאמא אלחרוף אלתי בעינהא בגב
לא תתמנע מנהא כלמה ויפהם אלמענא · מתאל דלך אדא גמעת אלף
ומים וריש וקלת אָמַר רגעת כלמה וערף אן מענאהא קאל · וכדלך
שין ומים וריש יטלע מנהא שָׁמַר · ועלי הדה אלצפה תרכיב גמיע
אלכלאם · פצארת אלחרוף מפתקרה לבעצהא בעץ לתפהם בהא
אלמעאני · ואעלם אן אלכלאם ינקסם תלאתה אקסאם
אסם ופעל וחרף והו יסמא חרף למענא וחרף מועל · פאלאסם מתל
ראובן שמעון חמור גמל בגד בית כסף זהב ומא ישבהה · ואלפעל
מתל אָכַל אָמַר עָשָׂה הָלַךְ · או אמור אכול עשה הלך ומא ישבה דלך
ואלחרף אלמועל מתל אֶת גַּם כל אל יען ומא ישבה דלך · פקד באן אן
לא ינתטם כלאם אלא בעד תרכיב אלחרוף · והדא הו אלמפתקר אלתאני
ואלמפתקר אלתאלת הו חאגה אלכלאם אלי אלנקט והי אלמלכים · ובאין דלך
אנך אדי וגדת שין מים ריש והי שמר בגיר נקט עליהא לא תערף קראתהא
מא הי הל הי שָׁמַר או שִׁמֵּר או שָׁמַּר או שֶׁמֶר · פאדא כאן עליהא
נקט ערפת מא הי מן הולאי · פצאר אלכלאם מחתאג אלי אלנקט צרורה
ואלמפתקר אלראבע הי אלטעמים לאן בהא תפצל אלמעאני ויערף
אלקטע ואלוצל ויערף אלמאצי ואלמסתקבל ואלתדכיר ואלתאנית · לאן ליס
קוּמִי אוֹרִי כי בא אורך מתל ליום קוּמִי לַעֵד שי אורי וישעי כמא יבין למן
תאמל דלך · וכדלך הבָּאָה הבָּאָה שָׁבוּ שָׁבוּ ומא ישבה דלך לולא תמייז
אלטעמים ותרתיבהא לאלמעאני לם יפהם מענא גמלה · פקד באן לך אן
אלטעמים מחתאג אליהא לתביין אלמעאני פהדא תביין אלמפתקראת ·

פצל

פי חכם אהו״י ובג״ד כפ״ת · אעלם אן אל
חרוף אלתי ימכן פיהא דגש ורפי הי סתה חרוף לא גיר
עלאמתהא בג״ד כפ״ת לאנך תקול בַּב גַּג דַּד כַּכ פַּפ תַּת · פאדא
כאנת כלמה אולהא חרף מן הדה אלסתה כאן חין בדגש וחין ברפי ·
ומערפה דלך אן תנטר אלי אלכלמה אלתי קבלהא אן כאן פי אכרהא חרף
גיר חרוף אהו״י כאן אלחרף אלדי פי אול אלכלמה אלתאניה אבדא בדגש
מתל בראשית ברא אלבי מן ברא בדגש ועלה אנהא מן בג״ד כפ״ת אלד׳
ואכר אלכלמה אלתי קבלהא תו ותו ליסת מן חרוף אהו״י והכדא גמיע
אלמקרא עלי הדה אלצפה · פאן כאן אכר אלכלמה אלאולי חרף מן חרוף אהו״י
וכאן אלטעם אלדי עליהא כאדם איצא כאן אול אלכלמה אלתאניה אבדא
ברפי מתל ואקחה פת לחם וסעדו לבכם מן פַת רפי לכון אכר ואקחה
הי והי מן חרוף אהו״י ועלא אחית מן ואקחה אזלה והי כאדם כמא
סיבין ענד דכרנא אלטעמים · ואנמא כאנת חרוף אהו״י תרפי אלחרף
אלתאלי להא לכון אלאלף ואלואו ואליוד ואלהי חרוף לינה והי תסמא חרוף אלמד
ואללין · ולינהמא אלאנו אלחרף אלמסנד להמא וגעלוה רפי פאעלם
דלך · והכדא גמיע אלמקרא כל אהו״י מסנד לבג״ד כפ״ת וכאן עלי
כלמה אהו״י כאדם פאן חרוף בג״ד כפ״ת תכון רפי ואן כאן עלי כלמת
אהו״י טעם תכון בג״ד כפ״ת דגש מתל ומי גוי גדול אלגמיע עלי הדה
אלצפה ולא לדלך כאסר · מא כלא מן תשעה בואסר פאנהא מן בג״ד
כפ״ת וקבלהא אהו״י ועליהמא כאדם והם בדגש · והדה הי
תשעה אלבואסר ואסמאהא · אוגירה · ופסיק · ורחיק · ואתי מרחיק
ומפיק הי · ומפיק וו · ומפיק יוד · וחרפין מתראדפין · ובי ופי אל
מרכבין · פאמא אלאוגירה ותפסירהא אלגמעה פהי פי סבעה
מואצע לא גיר פי גמיע אלמקרא · ארבעה פי שירת הים והם גָאֹה גאה
אלדי פי אז ישיר משה · כי גָאֹה גאה אלדי פי ותען להם מרים · מי כמכה
נאדר בקדש ידמו כאבן · ואלכאמסה פי ישעיה ושמתי כַּדְכֹּד שמשתיך ·
ואלסאדסה פי ירמיה נלאיתי כלכל ולא אוכל · ואלז׳ פי דניאל וחכמה כחכמת
אלהין השתכחת ביה · כל ואחדה מן הולאי כאן יגב אן תכון רפי לאנהא מן
בג״ד כפ״ת ומסנד לאהו״י ואלטעמים אלדי עליהם כדאם פכסרת אלאצל ורגעת

דגש ולא יעלם מא עלתהם פי דלך · ותם כלם אכר גיר האולאי
כסרו אלאצל ורגעו דגש לכנהם כלף בין אצחאב אלדקדוק וליס
מגמע עליהם מתל האולי אלמעדודאת · ודלך מתל עם זו גאלת ויהי
כשמע ויהי כראות ויהי כהוציאם אתם ויהי כאשר תמו ומא אשבההם
פאלקארי מכייר פיהם אן אראד יקראהם בדגש או ברפי ולא ינכר עליה
לאנהם כלף · ואמא אלפסיק פהו אדא כאן בין אלכלמתין פסיק
פאנה יקטע בינהם ותכון בג״ד כפ״ת בדגש מתל עֵשָׂו, בְּכֹה כאן יגב
אן יכון אלבא מן בכה רפי לולא אלפסיק אלדי גא בין אלכלמתין והכדא
גמיע אלמקרא ולא לדלך כאסר · ואמא אלרחיק פהו אלציק
ואלצגט אלדי יחצל בין אלכלמתין · ובאנה הו אנה אדא כאן בין טעם אל
כלמה אלתי פי אכרהא חרף מן חרוף אהו״י ובין אלכלמה אלתאניה אלדי
אולהא מן בג״ד כפ״ת מלך ואחד פקט וכאנת קראתה מקפזה ודלך
מתל אלקמץ פאן בג״ד כפ״ת תכון בדגש ועלה אן אלטעם אלתי עלי אלכלמה
אלאולי כאדם מתל ואעִידָה בם אד׳ ליס בין אלשופר אלדי עלי אלעין מן ואעידה
ובין אלבי מן בם אלא אלקמץ אלדי עלי אלדל פקט פאנצגט ואנתבי בם בדגש
ולו כאן אלשופר עלי אלדל מן ואעידה לעדם אלצגט וכאנת בם רפי עלי
אלאצל · וכדלך והגידתו לעבדיך באו ועתה בי צדקתי ומא אשבה דלך
גמיעהם אתו בדגש לכון בין אלטעם אלמתקדם ובינהם מלך ואחד מקפז
ואלשוא לא יחסב מן גמלה אלמלוך פי הדא אלמענא ולא יעבא בה · ומתא
כאן בינהם מלך גיר אלקמץ פאנה יגי רפי עלי אלאצל לאמתנאע אלרחיק
ואלתקפיז מתל אשר הורדתנו בו ראה נתתי בידך ומא אשבה דלך ·
וכדלך איצא אדא כאן בינהם קמץ לא אן קראתה גיר מקפזה מתל כל
קראה ואעידה בם פאנה יכון איצא רפי עלי אלאצל מתל ולא היה בם עוד
רוח ומא אשבהה · פקד באן לך מא הו אלרחיק והדא אלאצל ליס לה כאסר
וידכל פי הדא אלאצל איצא אדא כאן קבל בג״ד כפ״ת כלמה מן חרפין נקטהא
פתח קטן או גדול וליס עליהא טעם לאנהא כל מלפוטה במקף אלי מא
בעדהא מתל מַה זֶּה פאן בג״ד כפ״ת אלמסנד להא יכון בדגש מתל מה
תאמר נפשך זֶה בִּי החי ומה תעשה מה דבר · ומא אשבה דלך ·

ואמא אתי מרחיק פהו אן תכון אלכלמה אלתי אכרהא מן חרוף
אהו״י פיה מלכין או אכתר מן אי אלמלוך כאנו ולם יכון עליהמא טעם
בל כאנת מלפוטה אלי מא בעדהא וכאנת אלכלמה אלתי בעדהא אולהא מן
בג״ד כפ״ת פאן אלכלמה אלאולי תחתה ותרתמי עלי כלמה בג״ד כפ״ת מתל
חגר אלמנגנין ויגדגש לדלך חרף בג״ד כפ״ת מתל הו יבנה בית לשמי פאן
יבנה מלכות ופיהא מלכין ואלטעם עלי הנא פקט פארתמת כלמה יבנה
עלי בית אלי לם פיהא טעם ישדהא באתהא פלדלך אתת בי בית בדגש
וכדלך קורה שבחפה לא בינהמא מלכין ושוא ואלטעם עלי אלמם מן
קורה · ומא אשבה דלך ולא לה כאסר · ואמא מפיק הי
פמענאה כרוג אלהי וטהורהא פי אללפט · ודלך אדא כאנת כלמה אכרהא
הי וכאנת אלהי טאהרה פי אללפט פאן בג״ד כפ״ת אלדי בעדהא יכון בדגש
מתל ביעָדָה תָּשִׂים מחיתָהּ בבקר וכל אשר אִתָּהּ בַּבית ולה גפין ואצבע
ומא אשבה דלך · ועלה אן אכר אלכלמה הי אלדי הי מן חרוף אהו״י ועליהא
כאדם והי מסנדה לבג״ד כפ״ת פאן אגבהא אן תכון רפי לולא טהור
אלהי וכרוגהא פי אללפט ועלי הדה אלצפה גמיע אלמקרא וליס לדלך
כאסר · ואמא מפיק וו פמענאה כרוג אלוו ודלך כל כלמה
יכון אכרהא וו וכאנת אלוו תכרג פי אללפט פאן אלדי בעדהא יכון דגש
מתל ויצַו פרעה חילו קוּו בתהלה ומא אשבהה · וכאן ואגבה אן יכון רפי
לולא כרוג אלוו · וגמיע אלמקרא עלי הדה אלצפה מא כלא כלמתין פאלאולי
אכרהם וו טאהרה ובעדהם רפי והם ונטה עליה קַו תהו. וקול המון שלו
בה · פאן אלוו מן קו ומן שלו טאהרין פאתא בעדהם רפי וכסרו אלאצל
וליס להם תאלת פי גמיע אלמקרא · ואמא מפיק יוד פמענאה
איצא כרוג אליוד ודלך כל כלמה יכון אכרהא יוד טאהרה פי אללפט פאן

אלדי בעדהא יכון דגש מתל ומי גוי גדול אבת גים גדול דגש לכרוג
אליוד מן גוי · וכדלך אולי תעלוצי ומא אשבהה · גמיע אלמקרא עלי
הדה אלצפה מא כלא מן כלמה ואחדה פאן מכרגהא יוד יאהרה
ובעדהא רפי והי שי כל סיני בקדש · כאן אלאגבאן תכון ביבס דגש
לכרוג אליוד מן שי אלא כסרת אלאיל ואבת רפי ולא להא תאני פי גמיע
אלמקרא ·· ואמא חרפי מתראדפין פהם בגד כפת פקט ··
וביאן דלך אנהא כאן פי אול כלמה כאיו כאפין מעא וכאן עלי אלחרף
אלאול שוא פאנהמא יכונאן בדגש ללאצר ולו כאן אכר אלכלמה אלתי
קבלהם חרף מן אויה ודלך מתל ויהי כבואה ותתפשהו בבגדו ויהי כלכלת
הלא כברלמוש ומא אשבה דלך ·· ובגמיע עלי הדה אלצפה ולא לה שאד
ובשרט אן יכון עלי אלחרף אלאול שוא כמא בינא אמא אדא כאן עליהמא
מלך גיר אלשוא יכונאן ברפי עלי אלאצל מתל והוא אשה בבתוליה יקח
ומא אשבהה ·· ואמא כי ופי פהו כל כלמה יכון אלחרף אלאול
מנהא בי ואלחרף אלתאני פי וכאן עלי אלבי שוא פאנה יכון דגש ועלא
אן קבלה מן חרוף אויה מתל ואכבדה בפרעה ודברי אשר שמתי בפיך
ומא אשבהה · אגת אלבי דגש לכון עליהא שוא ובעדהא פי פימנעבאנה
בהא צרפי לאן אלפי פשדוהא קאלוצי ליצהר אלנטק באלבי ואלפי באנפצאל
והדה איצא עלה אלחרפין אלמתראדפין כמא בינא ·· אמא אדא כאן עלי
אלבי מלך גיר אלשוא פאנה יכון ברפי עלי אלאצל מתל ... ירא בפלגות ומא
אשבהה · פהדה תביין גמיע אלבואסר ·· ואעלם אן לא יוכד
פי חרוף אויה אלתי תכון פי אואכר אלכלם לא עלה אלפאין לא עלה אלמתע
מתל דלך ויראו בלק לא נקול אנה ואכר וירא אלף והי מן חרוף אויה ואוול
בלק בו והי מן בגד כפת ועלי ויבא איצא לאדם פאמתנע בי בלק רפי
עלה אלאיל בל אנמא נעתמד אצדא עלי אלפאין · ודלך אנה אדא קלת
וירא לם תצהר אלף אלבתה בל כאנהא מעדומה ולא יצאן פי אכר אלכלמה
אלא אלריש פקט פצאר כאן אכר אלכלמה ריש וליס אלריש מן אויה פלדלך
אגת אלבי בלק דגש ·· והכדא גמיע מא אשבה דלך לא יעתמד פיה אלא
עלי אלחרף אלאכיר אלצאהר פי אלנטק לא עלי אלמכתוב ·· פאדא כאן אל
אעתמאד אנמא הו עלי אלפאין פכל כלמה ימכן אן יכון פי אכרהא חרף
אויה ועלי אן ליס הו מכתוב אד והו יחתמל אן יכון פי אלפאין נחסבה
כאנה מכתוב ויגי בעדה רפי מתל ועשית בדי עצי שטים לאן ימכן אן
יכון ועשיתה מלאה בהי ואלהי מן אויה פלדלך אגת בי בדי רפי לאחתמאל
אלהי פי ועשית · וכדלך אין לשפחתך כל בבות לכון ימכן אן תכון שפחתה
בהי אגת אלכף מן כל רפי ·· והכדא כל מא יחתמל אן יכון מלא פהו עלי
הדה אלצורה ומן אגל הדה אלעלה חסבנא והגית בו מן אלדחיק לכון ימכן
בעד אלתו מן והגיתה · וכדלך ועבדיך באו תחתמל בעד אלכף פצאר עלי
גמיע הדה אלוגוה אלאעתמאד עלי אלפאין לא עלי אלמכתוב כמא קד תביין ··

פצל

פי תביין אלמלוך ומכארגהא · ואלמלוך
הי אלנקוט והי תמאן נגמאת וקד בינא אלמאגב ליהא פי
מא תקדם ·· ועדד אלמלכים תמאניה קמצה איצאל ואחד לאדם והנאי
אסמאיהם ·· אלאול חולם והו אן יכון נקטה בין אלחרפין מן פוק מתל
או ויסמא איצא מלוא פום לאנה ימלא אלפם גמיעה וקת אלנטק בה · אל
תאני קמץ הו כט ונקטה תחתה והו יכון תחת אלחרף מן אספל מתל ברא
והו משתק מן וקמץ הכהן לכונה יקבץ אלפם ויצמה ·· אלתאלת פתח
והו כט פקט והו יכון מן אספל מתל שער וסמי פתח לכונה יפתח אלפם ··
ואלראבע סגול והו תלאת נקט מן אספל מתל ארץ ויסמא איצא פתח
קטן לכונה יפתח אלפם בעץ פתחה ·· ואלכאמס צירי והו נקטתין מן אספל
מתל תבל ויסמא איצא קמץ קטן ·· ואלסאדס חירק והו נקטה מן אספל
מתל עיר והו משתק מן וחורק עליו שניו לאנה יצר אלאסנאן ·· ואלסאבע
שרק ולה צורתין אלא כאן פי אלכלמה וו פיכון נקטה פי קלב אלוו מתל
צור · ואדא לם יכן פיהא וו יכון תלאת נקט ואחדה תחת אלאכרה מאילין

אלדי גהת אלגנוב מתל סגלה והו משתק מן שריקות עדרים · והו אלצפיר
לכונה יגמע אלשפתין פהו אלדי אלסבעה הם אלאצול ·· ואלתאמן אלדי הו לאדם
והו שוא והו נקטתין ואחדה תחת אכרא מן אספל מתל שמעו וסמי לאדם
לכונה יכלם מע בעץ אלסבעה עלי חרוף אחהע ·· וביאן דלך כל כלמה יכון
פיהא חרף מן אחהע וכאן דלך אלחרף מתחרך בשוא יגעלוא עליה חט
שוא ופתח גדול מתל אני הלא חנו עלו · וחין יגעלוה עליה חין שוא ופתח
גדול מע פתח קטן מתל אמתחזה ומא אשבהה · וחין יגעלוה מע אלקמץ
מתל אני חירם חלי ומא אשבהה ·· ולא יכלם מע גיר האולי אלתלאתה אלמלוך
אבדא ·· וכדלך לא יוגד שוא ופתח או שוא וקמץ וסגול אלא עלי חרוף אחהע
פקט פלאגל הדא סמי אלשוא לאדם · וקד יוגד שוא מע הדה אלמלוך אל
מדכורה עלי גיר חרוף אחהע מתל אדל מן מרדכי ואלף מן קדמי ומא
אשבהה אלא אנה ליס איצא בל בעץ אלכתאב יעמלוה ובעצהם יבטלוה
אמא חרוף אחהע פלא תכון אבדא אלא בשוא ומלך כמא בינא ·· פהדה
אסמא אלמלוך ואשכאלהא ·· ואמא מחאלהא אעני מכארגהא
פמחל אלחולם אלפם גמיעה ודלך אנה יכרג מן אקצא אלחלק וימלא גמיע
אלפם אלי אן יכרג מן אלשפתין ·· ומחל אלקמץ תלת אלפם אלאול ואלעלא
אלחנך · ומחל אלפתח סטח אלפם אלאספל גמיעה ·· ומחל אלסגול גואנב
אלפם וסטח אלפם אלאספל ·· ומחל אלצירי אלאסנאן והו ישק בינהמא עלי
עלאא ומחל אלחרק אלאסנאן איצא אלא אנה יטבקהם בקווה אלי אספל
ומחל אלשרק אלשפתין יצמהא וידפעהמא אלי פוק ·· ואלשוא ליס לה מחל
בדאתה בל הו תאבע ללמלך אלדי יכון מעה · פקד באן לך מן מחאלהא
אן אלחולם הו אולהם גמיעהם ואלתאני קמץ · ואלתאלת פתח גדול · ואלראבע
סגול · ואלכאמס צירי · ואלסאדס הו אלחרק · ואלסאבע הו אלשרק ··

פצל

פי תביין מכארג אלשוא · אלשוא ינקסם קסמין
מנה סאכן ומנה מתחרך · פאלסאכן הו כל מא כאן חרפה
לא יתחרך בדאתה בל תאבע לחרכה גירה אלדי קבלה ·· פלדלך
לא יכון אבדא אלשוא אלסאכן אלא פי וסט אלכלמה מתל שמעו אלשוא
אלדי עלי אלמים יסמא סאכן לכון אלמים גיר מתחרכה בדאתהא בל תבע
מע אלשין ומתל עמדי כרמי ומא אשבה דלך ·· ושואין סאכנין מעא
לא ימכן אלא אדא וגדת פי וסט אלכלמה שואין יכון אלאול סאכן ואלתאני
מתחרך מתל וישמעו וישלחו ושבהם ·· וקד יוגד פי בעץ אלמואצע
שוא ולא יערף הל הו סאכן או מתחרך מתל כלמה יכון אולהא הי ומים
אן כלמה יכון פיהא חרפין מתראדפין ·· ווגה מערפה דלך הו אדא לקית
עלי אלחרף אלדי קבל אלשוא געיה כאן אלשוא מתחרך ואדא לם תכון תם געיה
פאנה יכון סאכן ·· מתל ודך המקנה אתה כי אלשוא מתחרך לאגל אלגעיה
אלתי תחת אלהי ואנפתח אלשוא אלתי עלי אלמים ·· ואן לם יכן
געיה יכון סאכן מתל מדוע בא המשגע והכדא כל שוא סאכן ינקסם אלי
כלמה ויכון דלך מן אלפאין ·· וכדלך אלחרפין אלמתראדפין אן כאן עלי
אלחרף אלמתקדם געיה כאן אלשוא אלדי בעדה מתחרך מתל בחצצי
תמר ורבו חללי עי ומא אשבהה ·· ואדא לם תכון געיה כאן אלשוא סאכן
ולא יתחרך מתל הרגו על חלליהם ואשבאההא · מא כלא מן סתיל
כלם פאן עלי אלחרף אלמתקדם געיה ואלשוא אלדי בעדה סאכן והסר
ביתר להם ישחרנני זובח תודה יכבדנני אז יקראונני ישחרנני ולא
ימצאנני ומשחרי ימצאנני לא גירהם ·· וכדלך כל כלמה יכון אולהא
וו ובעד אלוו חרף עליה שוא אן כאן עלי אלגעיה ולם תכון אלכלמה מלצוקה (?) אלוו
במקף כאן אלשוא מתחרך מתל ושבה שבך ואן כאנת אלכלמה במקף
פאלשוא סאכן ולו כאן קבלה געיה פהו מתחרך כמא בינא ויכון אלחרף
אלתי בעדה ברפי מתל לשכות רבבות ברכות עריבת מואב ומא אשבה
דלך ·· וכל שוא סאכן לא יכון בעדה אלא דגש מתל דרכם אלכף בדגש
לכון אלשוא אלדי עלי אלריש סאכן והכדא כל מא אשבה דלך ·· פהדה אחכאם
אלשוא אלסאכן ·· פאמא אלמתחרך לה אחכאם כתירה ודלך אן כל

מתל ויהיה לך
לצפי ופלאך פי
גיר אלוו או כל
שוא יכון קבלה
געיה כהו

שוא מתחרך לא יכון בעדה אבדא אלא פי כמא ביינא מתל זכר וכל
מא כאן מן לפטה שתי ושתים פאן אלתא מנהם אבדא בדגש · פלדלך
אחוגו אן ירכבו עליה לפטה שתי שתים אלף מדגם וקת אלקראה
כאנה יקול אשתי אשתים פי יסכן אלשוא ויכרג אלתא בדגש פתיבל
דלך · ואלשוא אלמתחרך לא יכון אלא פי אול אלכלמה מתל שמעו או
פי וסטהא אדא כאן קבלה שוא סאכן מתל וישמעו · או אדא כאן
אלחרף אלדי עליה אלשוא מדגש פאנה יכרג אלדורה ויכון בעדה רפי
מתל מקדש · פהדה הי אלוגוה אלדי יכרג פיהא אלשוא · ושואין מתחרכין
מעא לא ימכן כמא לא ימכן שואין סאכנין מעא · ואעלם אן
כל שוא מתחרך יכון בעדה חרף מן חרוף אחהע יקרא דלך אלשוא מתל
קראה אלמלך אלמסנד לה אלדי עלי חרף אחהע קראה מלפפה נח שאלה
מתל לעולם אלמר יקרא בחולם מלפף מתל מא עלי אלעין · וכדאלך
ואמר פרעה און בקמץ מלפף וכדלך בחר לנו אנשים אלבי בפתח מלפף
וכדלך בארץ מצרים אלבי בסגול מלפף · וכדלך ראה אלריש בצירי מלפף
וכדלך דעי אלדל בחריק מלפף והכדא גמיע אלמקרא · ואן כאן מע אלשוא
געיה כרג אלשוא מתל מכרג אלמלך אלדי בעדה סוא אדי מלך כאן מתל
והיה כרגת אלוו בקמץ כאמל מתל אחי כאנהא מנקוטה וָהיה · וכדלך
לעולם כאנהא לעולם בחולם כאמל · והכדא באקי אלמלכים מתל ואם
כאנהא ואם · וכדלך רעו כאנהא רעו · אלגמיע עלי הדה אלצפה וגיר
דלך כאסר · ומתי כאן אלחרף אלדי עליה אלשוא מן חרוף אחהע בגיר
שרט ולא יכרג מתל אלמלך אלדי בעדה איצא · ודלך לאן חרוף אחהע
לא יכון עליהא אבדא אלא שוא ומלך פיסתכפי אלשוא באלמלך אלדי מעה
ויכרג במכרגה מתל ימחא נטף כרגת אלחית בשוא ופתח אלתי עלי הא
וכס תכרג באשריק אלדי עלי אלהא פאפהם דלך והו אלקיאס אלכלי ··
ואעלם איצא אן כל שוא מתחרך יכון בעדה חרף יוד פאנה
יכרג אלשוא אבדא אלא בחריק מלפף ולא ילתפת ללמלך אלדי עלי אליוד
כאן מא כאן מתל ליוסף אלמר בחריק מלפף ועלי אן בעדה חולם ומתל
לישוב ליבשה אלגמיע בחריק מלפף ואן כאן מע אלשוא געיה כרג
אלשוא אבדא בחריק כאמל מתל כי ביד אשה כאנהא ביד והו אלקיאס
פי אלכל פאחפט דלך · וכל שוא מתחרך יכון בעדה חרף גיר חרוף
אחהע וגיר אליוד פלא יכרג אבדא אלא בפתח מלפף ולא ילתפת ללמלך
אלדי בעדה מתל בראשית זכר שמע ואשבאההם · ואן כאן מע אל
שוא געיה כרג בפתח כאמל מתל אשר ותורתך אמת ומא ישבההם
פתאמל דלך · פהדה הי גמיע אחכאם אלשוא · ואעלם אן אלואו
אלעטף להא כאציה פי כלאם · ודלך מתא כאן קבל כלמה בי או מים
או פי פלם יכרג אלואו אלא בשרוק מתל ומה כאנהא אומה וכדלך
גפה כאנהא אופה וכדלך גבא כאנהא אובא יסקט חרכה אלוו וחכייר
כאנהא אף · וכדלך כל וו עליהא שוא וכאן בעדהא חרף מא כאן
מתל וזכרתם וקראתם ושמרתם ומא אשבההם אלגמיע יקרן באלף
מלפף כאנהא אזכרתם אקראתם אשמרתם · הכדא אצטלח אהל
אללגה פאעתמד דלך ·

פצל פי תביין אלטעמים

קד ביינא מנפעה אל טעמים ואנהא תפצל
אלמעאני מן בעצהא בעץ ותביין איצא מעאני אלכלמה אלואחדה
אדא כאן מסמועא מעניין ודלך מתל שבו · אדא כאן אלטעם עלי
אלשין כאן תפסירהא רגעו · ומתי כאן אלטעם עלי אלבי כאן מענאהא
סבו · משתק מן שבה · וכדלך הבאה הבאה · פאדרת עלימה אל
פאידה למן חפטהא · ואן אעתרץ מעתרץ וקאל מן ולף האולי
אלמלוך ואלטעמים והיאהם עלי הדה אלצורה אלתי נעניה אלאן ואסמאהם
הדה אלאסמא · פלנעלם אולא אמא הדה אלצור ואלאשכאל והדה אלאסמא
פנקול אנה ממא אצטלחו עליה אלאבא אלמתקדמין מן עזר עזרא
הסופר אן קבלה וגעלו הדה צורה אלקמצה והדה צורה אלפתח והדה

צורה אלחולם · וכדלך הדה צורה אלזקף והדה צורה אלאתנחה · וה
הכדא סאירהם · וסמוא אשיא אלחאן ואשיא טעאם ובעצהם כ
עלאמאת ואלאשאראת ליהתדו בהם אלטאלבין ויסתרשדו אלגמיע
בהם · כמא קאל פי עזרא ויקראו בספר בתורת האלהים מפורש ושום
שכל ויבינו במקרא · וקאלו אלאקדמון מפורש זה התרגום · ושום
שכל אלו המסורות · ויבינו במקרא אלו פסקי הטעמים · פימכן אן יכון
עזרא הו אלדי אלפהם כמא אלף אלתרגום ורתבה ואלף אלברכות ואלצלות
ואלתפלות כדלך ואלף אלנקט ואלאלחאן · וימכן אן יכון מן קבל עזרא כמא
קאל פי חבקוק כתוב חזון ובאר על הלוחות וקאלו כתוב זה הכתב · ובאר
אלו הנקודות · הדא אנמא הו פי צורהם ואשכאלהם ואסמאיהם ··

אמא מעאניהם פהי ממשה רבינו מסיני מתל גמיע דקדוקי
תורה ואלכל תלקין מן קבלה תע מתל תורה שבעל פה · ואן יתלפט
עליהם אלן ויחכמהם קריאתה באלרפע ואלנצב ואלכפץ ואלמסך
ואלפתח ואלקטע ואלוצל וכל אלאעראב ואנה פלהא ענדהם חרכאת
באלמלאן ואיד איצא כמא קאלו לא יקנח בימין מפני שמראה בה טעמי
תורה · והלא הו אלאחכאם אלחקיקי ואן דלך ענדהם תלקין מן יד
אלי יד · פלמא ראו אלבתידה אלגלות ותשתת אללגה כשאו עליה אנ
אנקטאעה ואלתורה מן אלמלה פקאמו ושלחו ויעוררו וסימנו וסמוהא
באסמא ונקטו פיהא אלחומשין ליתעלמו אלגמיע ויכתר לסאן אלכל פצחה
בלגה אלקודש באלצם ואלפתח ואלרפע ואלכפץ ואלתעלק ואלנצב ואלקטע
ואלוצל וכל אלאעראב · ואמא ספר תורה המקודש עלי הייתה אלמתקדמה
כתובה בלא נקט מתל מא הו בלא תרגום ואן עמל פיה נקטה ואחדה
פסד הוסיף ופסל פאעלם דלך ותחצלה · ואעלם אן אלטעמים
מנהא רואסא ומנהא כדאם · פאלרויסא הם אלדי יכון ענדהם קטע אלמעני
ולא יתוקף אלי מא בעדה פלא יכון בעדהם אבדא אלא רפי · ואלכדאם תא
תאבעין לאלחאן ומעני אלרויסא לאן אלרויסא הם אלמסמיין אלחאן
באלטלק ואלכדאם תאבעין להם ומגלין אלכלאם למא בעדה והו אל
מרכז אלמעני אלטעם · פלדלך יגי אלרפי בעדהם כמא ביינא · ועדד אלטעמים
אלדי פי אלמקרא גמיעה מא כלא תלים ואיוב ומשלי אתנא עשר טעם
והדה אסמאיהם ואשכאלהם · אלאול פזר והו שכל איגר פוק אלכלמה
אלתאני תלשה והי לאירה סגירה פי ראס אלכלמה · אלתאלת טלשא והו
כנין קאימין פוק אלכלמה · אלראבע יתיב והו כט מאיל פי טרף אלכלמה
מן פוק · אלכאמס זקף והו נקטתין ואחדה פוק אלאכרי עלי אלכלמה ·
אלסאדס אתנחה והו שכל ראס יתד מקלוב תחת אלכלמה · אלסאבע
זרקה והו שכל צנורה פי טרף אלכלמה מן פוק · אלתאמן לגרמיה והו
שכל שופר מן אספל ופסיק בעד אלכלמה · אלתאסע רביע והו נקטה
ואחדה פוק אלכלמה · אלעאשר תביר והו עצא תחת אלכלמה ומעה נקטה
אלחאדי עשר טפחה והו שכל עצא תחת אלכלמה מאיל אלי אלימין · אלת
סלוק והו יסמא סוף פסוק לאנה מא יכון אלא פי אכר אלפסוק והו שכל
עצא ואקף ימיל אלי אליסאר קליל · ועלי מתהם פתגו יצא גלגל
פטם · ואלכדאם תמאניה והדה אסמאיהם ואשכאלהם · אלאול
שופר והו שכל אלשופר · אלתאני שופר הפוך והו שכל שופר מקלוב ·
אלתאלת תלשה סגירה והי תסמא ירח בן יומו לאנה שבה אלהלאל אול מא
יהל · אלראבע תלשה שמאל והו שכל אלתלשה אלתי הי טעם ואפרק
בינהם אן אלטעם פי ראס אלכלמה והדה פי אכר אלכלמה · אלה מאילה
והו עצא פוק אלכלמה ימיל אלי אליסאר · אלסאדס מארכה והו עצא תחת
אלכלמה ימיל אלי אליסאר · אלסאבע דרגא והי שבה דרגה · אלתאמן נטויה
והי אלמאילה ותסמא איצא דחויה והי מתל אלטפחה · והדה אלטעמים
אלמשרתים אלתי ביינא אשכאלהם ואסמאיהם קד תכתלף צור בעצהם
ואסמאיהם · פמן דלך אלפזר חין יסמא פזר מטלק וצורתה מתל
ראס אליתד כמא ביינא · וחין תכתלף צורתה ויכון עליה אלעולה והו יסמא

פזר גדול ויסמא איצא קרני פרה ומחמנהם ואחד פי אלקטע׳ ואלתלישא
חין יכון אתנין מתל ויאמר ודלך אדא כאן ענד אכר אלכלמה מלך מן
אלכלמה אלתי הו פיהא ויסמא איצא שני גרישין׳ ואדא כאן פי וסט
אלכלמה יכון ואחד פקט מתל ויאמר ויסמא גריש׳ ואלתלישא פה
אנמא הו מן גהה אלאעראב פקט׳ ואלתליל חין יכון אתנין ענד אלכלמה
ודלך אדא כאנת אלמסכה ענד וסט אלכלמה מתל מעלים׳ פאמא הו
אלאול לאנה ענד מוקע אלמסך ואלתאני ליכון אן דאך יתיב לא אזלה׳׳
ואן כאנת אלמסכה ענד אכר אלכלמה כאן ואחד פקט פי טרף אלכלמה
מתל דבר וחין יכון מתל שופר הפוך ואלפרק בינה ובין שופר הפוך
אלמארס אן אלטעם יכון קבל אלנקט המלא קבה ואלמארס בעד אלנקט
המלא אלה׳ ואלזקף אדא כאן וחדה מתל ישרא לא יקע יסמא
זקף קטן ואן כאן מעה ענא מתל ויאמר יסמא זקף גדול׳׳ ואל
זרקה לא תוגד אבדא אלא ובעדהא סגלה׳ והי שבה תלאת נקט על
אכר אלכלמה מן פוק מתל ויאמר משה׳ וחזקתי את לב פרעה ורדף
אחריהם׳׳ ואלשופר אלמעל בינהם לא יחסב אלא הו כאדם׳׳ תבלא
אלזרקה גמיעהא מא כלא מן פסוק ואחד פיה זרקה וליס בעדהא […]
סגלה אלא רביע והו כה אמר יי׳ למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו
הלא לא גירה׳ וכדלך לא תוגד אבדא סגלה אלא וקבלהא זרקה׳׳
ואלסגולה הי לחן ותקטע קריב מן אלאתנחה ואנמא לם יעדוהא מע אל
טעמים לכונהא קלילה אלוגוד גדא ולא תוגד פי כל ספרים אלא פי ג׳
מואצע פקט כמא באן פי אלמסורת׳׳ פהדא הו אלאכתלאף אלדי יוגד
פי אלאלחאן׳׳ ואלכדאם איצא תתנוע מן דלך אלשופר ינקסם אלי ג׳
אקסאם פי אללפט לא פי אלשכל והם שופר ויתע והו יסמא שופר
מיושב׳ ושופר רפע׳ ושופר מכרבל׳ ומענאה יכף אלכלאם
מתל כפיתנו במרבלתהון׳ ואלשופר אלדי יכון קבל אלזקף עלי אול חרף
מן אלכלמה יסמא מכרבל׳ מתל ומי גוי גדול׳ ואן כאן עלי וסט אל
כלמה יסמא שופר רפע מתל אמר יי׳׳ ואן כאן קבל אלזקף שופרין יכון
אלאול מכרבל ולו כאן פי וסט אלכלמה ואלתאני רפע מתל אשר כפר בהם
ואלשופר אלדי יכון קבל אלפזר או אלתלשה או אלטלם או אלזרקה פי בעץ
אלמואצע או קבל אליתיב או אלרביע או אלתביר אלגמיע יסמא שופר
ויתע׳ ואלשופר אלדי יכון קבל אלאתנחה או אלסגולה או קבל אלזקף ואלדי
פי בעץ אלמואצע יסמא שופר רפע וכל דלך בחסב אלאחתמאל ומן גהה
אלאעראב׳׳ וירח בן יומו לא יוגד אלא קבל קרני פרה אמא וחדה
פלא׳ ואלמאילה לא תכון אבדא אלא עלי וסט אלכלמה מן פוק מרכא
ויאמר ואדא כאן בעדהא גריש ואחד מתל ויאמר יי׳ ישמו חיני מזיל
ומתי אלאול טאדם ואלתאני טעם׳׳ וקד יכונו עלי פרד כלמה אלטאדם
ואלטעם מתל ונחל ומכיר מן דלך׳׳ ואלמאילה והי אלרחויה אלתי
קלנא קלילה אלוגוד גדא ולא תוגד אלא קבל אלאתנחה ואלסלוק׳׳ והי
פי כמסה עשר מוצע פי אלמקרא פקט עשרה קבל אלאתנחה מתל ויינך
נח וסאירהם כמא באן פי אלמסורות׳׳ וכמסה קבל אלסלוק מתל להחלו
ממא קדביתא׳ ובקי שכל אכר יסמא געיה והי מתל שכל אלספחה
וליס הו לא לחן ולא טאדם ולא יכון אבדא עלי מוצע אלמסכה אלא […]
טאנה אלכלמה אלדי הו פיהא במנזלה מתל לדוד וכל ומא ישבהה׳׳ ומוצע
עמלה אלא ליגמר בעץ אלחרוף מדא קלילא ותמתסך בה מסכא יסירא
לכי תחסן בה אלקראה ותערב מתל ויעשו ושבחה׳׳ ובעץ אלכתאב
יעמלה ובעצהם יבטלה ולדלך יקולון אין אב לגעיה׳ אי לא אצל
להא׳ וקד תעמל פי בעץ אלמואצע פרק בין אלמעני ויפהם מן לחן
חנכה לה׳ מתל ויראו אן כאן עלי אליוד געיה כאן מענאה אלכוף מתל
ויראו מאד׳׳ ולא ילתפת לגעיה אליוד לאן קד תכון וקד תסקט׳ ואדא
תכון ענה געיה כאן מן מענא אלרויה מתל ויראו השוטרים׳ וכדי יקולון
כל לשון רחויה געי וכל לשון חזייה לא געי׳׳ וכדלך וישנו אן כאן

עלי אליוד געיה כאן מענאהא אלנום מתל כי לא יישנו. ואן לם יכון געיה
כאן מן מענא אלתתניה מתל אם תשנו יד אשלח בכם ואשניאה לכך׳׳
פקד עלמת אנהא תנפע פי בעץ אלמואצע לתרשד מן לא יעתבר
לה׳׳ ולם שכל אכר יסמא המאה וינקל לה דרגן ומענאה מהמאז
והו איצא לא לחן ולא טאדם ואנמא יעמל ליהז אלחרף אלדי הו עליה והו
צד אלגעיה לאן אלגעיה תמד אלחרף ואלהמזה תהזה׳ ולא תוגד אבדא אלא מע
זקף קטן ותבן מן פוק אלחרף מתל צורה׳ אלאזלה הכלא והכהן והבקר
ומא אשבההא׳ צאר גמיע אסמא אלטעמים ואלמשרתים באכתלאף
אכתלאף אסמאיהם ואשכאלהם ומואצעהם הכדא הו׳ פזר פזר גדול
תלשה ימין טרס חד שני טרסין יתיב יתיבין מוקדם זקף זקף
גדול אתנחה זרקה סגלה לגרמיה רביע תביר טפחה סלוק שלשלת׳
ואלכדאם שופר מיושב ושופר מורם ושופר מכרבל ושופר הפוך
ותלשה שמאל ותלשה קטנה ואזלה ומארכה ודרגה ונטויה וגעיה
ודוחק׳ והולאי אלטעמים ינקסמו מן אגל חרכאתהם אלי ג׳
אקסאם והם אלעלאן ווצע ורפע׳ פאלעלאן ידכל תחתה ג׳ אלחאן
פזר ותלשה וטרס ושלשלה מן הדא אלקסם׳ ומעני אלעלאן הו אנך
אדא קרית אלכלמה אלדי עליהא הולאי אלטעמים אלמדכורין תרפע אלצות
ותעלנה אלי פוק בקוה׳ ואלוצע ידכל תחתה תלאתה אלחאן יתיב וזקף
ואתנחה ומעני אלוצע הו אן תחט אלכלמה אלדי הם עליהא ולא תעלן אלצות
בהא ולא תרפעה בל תטמנה ותצעה מסכנא׳ ואלרפע ידכל תחתה
סתה אלחאן אלבאקיה והם אלזרקה ואלגרמיה ואלרביע ואלתביר
ואלטפחה ואלסלוק׳ ומעני אלרפע אן יכון מתוסט בין אלעלאן ובין אלוצע
פאפהם דלך׳ ולא יוגד פסוק פי גמיע אלמקרא יכון פיה גמיע אלטעמים
בל אכתר מא יוגד פסוקין פי כל ואחד מנהמא אלטעם אלא ינקצה אלפזר ואלתאני
ינקצה אלזרקה׳ והולאי הם

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ עָלָה לִקְרָאתֵנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ
לְכוּ שׁוּבוּ אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר שָׁלַח אֶתְכֶם
וְדִבַּרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר יְיָ הַמִבְּלִי אֵין
אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתָּה שֹׁלֵחַ לִדְרֹשׁ בְּבַעַל
זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן לָכֵן הַמִּטָּה אֲשֶׁר עָלִיתָ
שָּׁם לֹא תֵרֵד מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת׃
וְיָצְאוּ יֹשְׁבֵי עָרֵי יִשְׂרָאֵל וּבִעֲרוּ וְהִשִּׂיקוּ
בְּנֶשֶׁק וּמָגֵן וְצִנָּה בְּקֶשֶׁת וּבְחִצִּים וּבְמַקֵּל
יָד וּבְרֹמַח וּבִעֲרוּ בָהֶם אֵשׁ שֶׁבַע שָׁנִים׃

נשלם וברוך העוזר׃

זה הוא שראיני לכתבו והכל בדרך קצרה
וברוך שעזרני על תשלומו ברוך הוא
וברוך שמו אמן

בפנינו אנו העדים חתומי מטה אקר וצאדק
ואעתרף יחיא ב׳ יוסף לפקעה באן דהן הדי להאב
מן דאוד ב׳ סלימאן לטולי פי תמאניה ועשרין
חרף פצ׳ה. מא הדי להאב מאגוד פי לכעם.
בלא נוחר אעתראף פיה חתא הני ראיה מן קד
קבץ לדראהם למדכורה פוק ודי כ״ח חרף וכאן
דלך נהאר לכמיס דהוא התשעה יומין לירח
שבט שנת קפ״ד שנין לשטרי [illegible] כוכבאן
ועל בריכתא דהיא בריכה לכלב [illegible] והלל

קיים יצחק בא״מ סעדיה [illegible] סעדיה ב׳ עמרם [illegible]

זכה וקנה זאת התורה התמימה מממונו ומיגיע כפו
החכם הטוב הדומה לעץ רטוב ה' יתן לו הטוב הצעיר
דוד [illegible] אלפאצ'בא זכה לכל מדה טובה ולבנים
הגונים [illegible] בעס ובני בנים עוסקים בתורה
ומקיימים מצותיה ויקיים עליו מש לא ימושו מפיו [illegible]

מי שקנה זאת התורה התמימה מממונו ומיגיעו
כפו זכריא ב[illegible] הלוי [illegible] יהא כיום
טוב עליו ועל זרעו ויקיים בו מקרא שכתוב יברכך
ה' וישמרך יאר ה' פניו ועוד יקיים עליו מקרא שכתוב לא ימוש
ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה [illegible] לרבנן

בראשית ברא אלהים את השמים ואת
הארץ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על
פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים
ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור וירא אלהים
את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור
ובין החשך ויקרא אלהים לאור יום ולחשך
קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי
מבדיל בין מים למים ויעש אלהים את הרקיע
ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים
אשר מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלהים
לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל
מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא
אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים
וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא
הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה
פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן
ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו
ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא
אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי

ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל
בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים
ולימים ושנים והיו למאורת ברקיע השמים
להאיר על הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני
המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת
היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה
ואת הכוכבים ויתן אתם אלהים ברקיע
השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום
ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא
אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי

ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף
יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא
אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה
הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף
כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך אתם
אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים
והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה
ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן ויעש אלהים
את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת
כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו
וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה
ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ

ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים
ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם
אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו
את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף
השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ ויאמר
אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע
אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו
פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חית
הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על
הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב
לאכלה ויהי כן וירא אלהים את כל אשר עשה
והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת
ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי
בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

סדר שני

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום
עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיח
השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם
יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ
ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן
הארץ והשקה את כל פני האדמה וייצר

יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה
ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש
חיה ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם
וישם שם את האדם אשר יצר ויצמח יהוה
אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה
וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ
הדעת טוב ורע ונהר יצא מעדן להשקות
את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים
שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ
החוילה אשר שם הזהב וזהב הארץ ההוא
טוב שם הבדלח ואבן השהם ושם הנהר
השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש
ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת
אשור והנהר הרביעי הוא פרת ויקח יהוה
אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה
ולשמרה ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר
מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע
לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות
ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו
אעשה לו עזר כנגדו ויצר יהוה אלהים מן
האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים
ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר
יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו ויקרא
האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים
ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו

ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן
ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה
ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן
האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם
זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי
לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן
יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו
והיו לבשר אחד ויהיו שניהם ערומים
האדם ואשתו ולא יתבששו והנחש היה
ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה
אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים
לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל
הנחש מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר
בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא
תגעו בו פן תמתון ויאמר הנחש אל האשה
לא מות תמתון כי ידע אלהים כי ביום
אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים
ידעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ
למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ
להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה
עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו
כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם
חגרת וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך
בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני
יהוה אלהים בתוך עץ הגן ויקרא יהוה

אלהים אל האדם ויאמר לו איכה ויאמר
את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי
ואחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן
העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת
ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי
הוא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה
אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה
הנחש השיאני ואכל ויאמר יהוה אלהים
אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל
הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר
תאכל כל ימי חייך ואיבה אשית בינך ובין
האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש
ואתה תשופנו עקב

אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך
והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך
והוא ימשל בך ולאדם
אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ
אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה
בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר
תצמיח לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפיך
תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת
כי עפר אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם
אשתו חוה כי הוא היתה אם כל חי ויעש
יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור
וילבשם

ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו
לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם
מעץ החיים ואכל וחי לעלם וישלחהו יהוה
אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח
משם ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן
עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת
לשמר את דרך עץ החיים

והאדם ידע את חוה אשתו ותהר
ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה
ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה
צאן וקין היה עבד אדמה ויהי מקץ ימים ויבא
קין מפרי האדמה מנחה ליהוה והבל הביא
גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה
אל הבל ואל מנחתו ואל קין ואל מנחתו
לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו ויאמר
יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך
הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח
חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל
בו ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם
בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו
ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא
ידעתי השמר אחי אנכי ויאמר מה עשית
קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה
ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה
את פיה לקחת את דמי אחיך מידך כי תעבד
את האדמה לא תסף תת כחה לך נע ונד
תהיה בארץ ויאמר קין אל יהוה גדול עוני
מנשא הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה
ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה
כל מצאי יהרגני ויאמר לו יהוה לכן כל הרג
קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי
הכות אתו כל מצאו ויצא קין מלפני יהוה וישב
בארץ נוד קדמת עדן וידע קין את אשתו ותהר
ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם
בנו חנוך ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את
מחויאל ומחייאל ילד את מתושאל ומתושאל
ילד את למך ויקח לו למך שתי נשים שם
האחת עדה ושם השנית צלה ותלד עדה
את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה ושם
אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב
וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל
חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה
ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי
נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי
לפצעי וילד לחברתי כי שבעתים יקם קין
ולמך שבעים ושבעה וידע אדם עוד את
אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת
לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין
ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש
אז הוחל לקרא בשם יהוה

זה ספר תולדת אדם ביום ברא
אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו׃ זכר
ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם
ביום הבראם׃ ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד
בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת׃ ויהיו ימי אדם
אחרי הולידו את שת שמנה מאת שנה ויולד בנים
ובנות׃ ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה
ושלשים שנה וימת׃ ויחי
שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש׃ ויחי
שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה
מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהיו כל ימי
שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה
וימת׃ ויחי אנוש תשעים
שנה ויולד את קינן׃ ויחי אנוש אחרי הולידו
את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות
שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהיו כל ימי
אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת׃
ויחי קינן שבעים שנה
ויולד את מהללאל׃ ויחי קינן אחרי הולידו
את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות
שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהיו כל ימי קינן
עשר שנים ותשע מאות שנה וימת׃
ויחי מהללאל חמש שנים
וששים שנה ויולד את ירד׃ ויחי מהללאל
אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה

מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהיו כל ימי
מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות
שנה וימת׃ ויחי ירד שתים
וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך׃
ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה
מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהיו כל ימי
ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה
וימת׃ ויחי חנוך חמש
וששים שנה ויולד את מתושלח׃ ויתהלך
חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח
שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל
ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות
שנה׃ ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי
לקח אתו אלהים׃ ויחי
מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה
ויולד את למך׃ ויחי מתושלח אחרי הולידו
את למך שתים ושמונים שנה ושבע מאות
שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהיו כל ימי מתושלח
תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת׃
ויחי למך שתים ושמנים
שנה ומאת שנה ויולד בן׃ ויקרא את שמו
נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון
ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה׃ ויחי
למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים
שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃

ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע
מאות שנה וימת ויהי נח
בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם
ואת יפת ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה
ובנות ילדו להם ויראו בני האלהים את בנות
האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר
בחרו ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם
בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה
הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן
אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו
להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם

וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר
מחשבת לבו רק רע כל היום וינחם יהוה כי עשה
את האדם בארץ ויתעצב אל לבו ויאמר יהוה אמחה
את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד
בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי
כי עשיתם ונח מצא חן בעיני יהוה

אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה
בדרתיו את האלהים התהלך נח ויולד נח
שלשה בנים את שם את חם ואת יפת ותשחת
הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס
וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי
השחית כל בשר את דרכו על הארץ

ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר
בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני
משחיתם את הארץ עשה לך תבת עצי
גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה
מבית ומחוץ בכפר וזה אשר תעשה אתה
שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה
רחבה ושלשים אמה קומתה צהר תעשה
לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח
התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים
תעשה ואני הנני מביא את המבול מים
על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח
חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע
והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה
אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך ומכל
החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה
להחית אתך זכר ונקבה יהיו מהעוף למינהו
ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה
למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות ואתה
קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך
והיה לך ולהם לאכלה ויעש נח ככל אשר צוה
אתו אלהים כן עשה ויאמר יהוה לנח בא אתה
וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני
בדור הזה מכל הבהמה הטהורה תקח לך
שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה
אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו

גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה
לחיות זרע על פני כל הארץ׃ כי לימים עוד
שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום
וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר
עשיתי מעל פני האדמה׃ ויעש נח ככל אשר
צוהו יהוה׃ ונח בן שש מאות שנה והמבול
היה מים על הארץ׃ ויבא נח ובניו ואשתו
ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׃ מן
הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה
טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה׃
שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה
כאשר צוה אלהים את נח׃ ויהי לשבעת
הימים ומי המבול היו על הארץ׃ בשנת שש
מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה
עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינת
תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ ויהי
הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים
לילה׃ בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת
בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל
התבה׃ המה וכל החיה למינה וכל הבהמה
למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו
וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ ויבאו אל
נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר
בו רוח חיים׃ והבאים זכר ונקבה מכל בשר
באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה

בעדו׃ ויהי המבול ארבעים יום על הארץ
וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל
הארץ׃ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ
ותלך התבה על פני המים׃ והמים גברו מאד
מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים
אשר תחת כל השמים׃ חמש עשרה אמה
מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ ויגוע
כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה
ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל
האדם׃ כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל
אשר בחרבה מתו׃ וימח את כל היקום אשר
על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש
ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך
נח ואשר אתו בתבה׃ ויגברו המים על הארץ
חמשים ומאת יום׃ ויזכר אלהים את נח ואת כל
החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר
אלהים רוח על הארץ וישכו המים׃ ויסכרו מעינת
תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים׃
וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו
המים מקצה חמשים ומאת יום׃ ותנח התבה
בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש
על הרי אררט׃ והמים היו הלוך וחסור
עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש
נראו ראשי ההרים׃ ויהי מקץ ארבעים
יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה׃

וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד
יבשת המים מעל הארץ וישלח את היונה
מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה
ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב
אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ
וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה
ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח
את היונה מן התבה ותבא אליו היונה לעת
ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי
קלו המים מעל הארץ וייחל עוד שבעת
ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה
שוב אליו עוד ויהי באחת ושש מאות שנה
בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל
הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה
חרבו פני האדמה ובחדש השני בשבעה
ועשרים יום לחדש יבשה הארץ
וידבר אלהים אל נח לאמר
צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך
אתך כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף
ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ
הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ
ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו כל
החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על
הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה ויבן
נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהרה
ומכל העוף הטהר ויעל עלת במזבח וירח
יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא
אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם
כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד
להכות את כל חי כאשר עשיתי עד כל
ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף
ויום ולילה לא ישבתו ויברך אלהים את נח
ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את
הארץ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית
הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש
האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו כל רמש
אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב
נתתי לכם את כל אך בשר בנפשו דמו לא
תאכלו ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש
מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש
אחיו אדרש את נפש האדם שפך דם האדם
באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה
את האדם ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו
בה ויאמר אלהים
אל נח ואל בניו אתו לאמר ואני הנני מקים את
בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם ואת כל נפש
החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ
אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ והקמתי
את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי
המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ

ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן
ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת
עולם׃ את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית
ביני ובין הארץ׃ והיה בעננו ענן על הארץ
ונראתה הקשת בענן׃ וזכרתי את בריתי אשר
ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא
יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר׃ והיתה
הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין
אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על
הארץ׃ ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית
אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ׃

ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם
ויפת וחם הוא אבי כנען׃ שלשה אלה בני
נח ומאלה נפצה כל הארץ׃ ויחל נח איש
האדמה ויטע כרם׃ וישת מן היין וישכר
ויתגל בתוך אהלה׃ וירא חם אבי כנען את
ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ׃ ויקח
שם ויפת את השמלה וישימו על שכם
שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם
ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו׃ וייקץ
נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן׃
ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃
ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד
למו׃ יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי

כנען עבד למו׃ ויחי נח אחר המבול שלש
מאות שנה וחמשים שנה׃ ויהיו כל ימי נח
תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת׃

ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם
בנים אחר המבול׃ בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון
ותבל ומשך ותירס׃ ובני גמר אשכנז וריפת
ותגרמה׃ ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודדנים׃
מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו
למשפחתם בגויהם׃ ובני חם כוש ומצרים ופוט
וכנען׃ ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה
וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃ וכוש ילד
את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ׃ הוא
היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד
גבור ציד לפני יהוה׃ ותהי ראשית ממלכתו
בבל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער׃ מן
הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה
ואת רחבת עיר ואת כלח׃ ואת רסן בין
נינוה ובין כלח היא העיר הגדלה׃ ומצרים
ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים
ואת נפתחים׃ ואת פתרסים ואת כסלחים
אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים׃
וכנען ילד את צידן בכרו
ואת חת׃ ואת היבוסי ואת האמרי ואת
הגרגשי׃ ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני׃

ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר
נפצו משפחות הכנעני׃ ויהי גבול הכנעני
מצידן באכה גררה עד עזה באכה סדמה ועמרה
ואדמה וצבים עד לשע׃ אלה בני חם למשפחתם
ללשנתם בארצתם בגויהם׃
ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי
יפת הגדול׃ בני שם עילם ואשור וארפכשד
ולוד וארם׃ ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃
וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר׃
ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו
נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃ ויקטן ילד את
אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח׃
ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה׃ ואת עובל
ואת אבימאל ואת שבא׃ ואת אופר ואת חוילה
ואת יובב כל אלה בני יקטן׃ ויהי מושבם
ממשא באכה ספרה הר הקדם׃ אלה בני שם למשפחתם
ללשנתם בארצתם לגויהם׃ אלה משפחת בני נח
לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר
המבול׃
ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃ ויהי
בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער
וישבו שם׃ ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה
לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן
והחמר היה להם לחמר׃ ויאמרו הבה נבנה
לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם

פן נפוץ על פני כל הארץ׃ וירד יהוה לראת את
העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם׃ ויאמר
יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם
לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו
לעשות׃ הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר
לא ישמעו איש שפת רעהו׃ ויפץ יהוה אתם
משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר׃ על
כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל
הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ׃

אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את
ארפכשד שנתים אחר המבול׃ ויחי שם אחרי
הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד
בנים ובנות׃ וארפכשד
חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח׃ ויחי
ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים
וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
ושלח חי שלשים שנה
ויולד את עבר׃ ויחי שלח אחרי הולידו את
עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד
בנים ובנות׃ ויחי עבר
ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג׃ ויחי עבר
אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע
מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו׃

ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים
ומאתים שנה ויולד בנים ובנות
ויחי רעו שתים ושלשים שנה ויולד
את שרוג ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג
שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות
ויחי שרוג שלשים שנה
ויולד את נחור ויחי שרוג אחרי הולידו את
נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות
ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד
את תרח ויחי נחור אחרי הולידו את תרח
תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים
ובנות ויחי תרח שבעים
שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן ואלה
תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור
ואת הרן והרן הוליד את לוט וימת הרן על
פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים
ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם
שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי
מלכה ואבי יסכה ותהי שרי עקרה אין לה
ולד ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן
הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו
ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה
כנען ויבאו עד חרן וישבו שם ויהיו ימי תרח
חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן

קנג פסו׳ סימן בצלאל

ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך
ומבית אביך אל הארץ אשר אראך ואעשך לגוי
גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה ואברכה
מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת
האדמה וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך
אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה
בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת
לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו
ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת
ארצה כנען ויבאו ארצה כנען ויעבר
אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה
והכנעני אז בארץ וירא יהוה אל אברם
ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן
שם מזבח ליהוה הנראה אליו ויעתק משם
ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים
והעי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא
בשם יהוה ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה

ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה
לגור שם כי כבד הרעב בארץ ויהי כאשר
הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו
הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את והיה
כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת
והרגו אתי ואתך יחיו אמרי נא אחתי את
למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך

ישבה ל׳ סדרים זה ראשון

ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים
את האשה כי יפה הוא מאד ויראו אתה
שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח
האשה בית פרעה ולאברם היטיב בעבורה
ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחת
ואתנת וגמלים וינגע יהוה את פרעה נגעים
גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם
ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית
לי למה לא הגדת לי כי אשתך הוא למה
אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה
ועתה הנה אשתך קח ולך ויצו עליו פרעה
אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל
אשר לו ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו
וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה ואברם כבד
מאד במקנה בכסף ובזהב וילך למסעיו מנגב
ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה
בין בית אל ובין העי אל מקום המזבח אשר עשה
שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה וגם
ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים ולא
נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב
ולא יכלו לשבת יחדו ויהי ריב בין רעי מקנה
אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי
אז ישב בארץ ויאמר אברם אל לוט אל נא
תהי מריבה ביני ובינך ובין רעי ובין רעיך
כי אנשים אחים אנחנו הלא כל הארץ לפניך

הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם
הימין ואשמאילה וישא לוט את עיניו וירא
את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת
יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ
מצרים באכה צער ויבחר לו לוט את כל
ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש
מעל אחיו אברם ישב בארץ כנען ולוט
ישב בערי הככר ויאהל עד סדם ואנשי
סדם רעים וחטאים ליהוה מאד ויהוה אמר
אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא
עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה
ונגבה וקדמה וימה כי את כל הארץ אשר
אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם
ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם
יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך
ימנה קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה
כי לך אתננה ויאהל אברם ויבא וישב באלני
ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך
אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך
גוים עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת
ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה
ושמאבר מלך צביים ומלך בלע היא צער
כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח

שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר
ושלש עשרה שנה מרדו׃ ובארבע עשרה
שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו
את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים
בהם ואת האימים בשוה קריתים׃ ואת
החרי בהררם שעיר עד איל פארן אשר
על המדבר׃ וישבו ויבאו אל עין משפט
הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם
את האמרי הישב בחצצן תמר׃ ויצא מלך
סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צביים
ומלך בלע הוא צער ויערכו אתם מלחמה
בעמק השדים׃ את כדרלעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער
ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את
החמשה׃ ועמק השדים בארת בארת חמר
וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים
הרה נסו׃ ויקחו את כל רכש סדם ועמרה
ואת כל אכלם וילכו׃ ויקחו את לוט ואת
רכשו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם׃
ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא
שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל
ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃ וישמע
אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי
ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד
דן׃ ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם

וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃ וישב
את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב
וגם את הנשים ואת העם׃ ויצא מלך סדם לקראתו
אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים
אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך׃ ומלכי
צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן
לאל עליון׃ ויברכהו ויאמר ברוך אברם
לאל עליון קנה שמים וארץ׃ וברוך אל עליון
אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל׃
ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש
והרכש קח לך׃ ויאמר אברם אל מלך סדם
הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים
וארץ׃ אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח
מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את
אברם׃ בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק
האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא
הם יקחו חלקם׃ אחר

סדר שלישי

הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם
במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן
לך שכרך הרבה מאד׃ ויאמר אברם אדני
יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק
ביתי הוא דמשק אליעזר׃ ויאמר אברם הן
לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃
והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך
זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃

ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה
וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר
לו כה יהיה זרעך׃ והאמן ביהוה ויחשבה לו
צדקה׃ ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך
מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת
לרשתה׃ ויאמר אדני יהוה במה אדע כי
אירשנה׃ ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל׃ ויקח
לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו
לקראת רעהו ואת הצפר לא בתר׃ וירד העיט על
הפגרים וישב אתם אברם׃ ויהי השמש לבוא
ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה
גדלה נפלת עליו׃ ויאמר לאברם ידע תדע כי
גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם
ארבע מאות שנה׃ וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי
ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃ ואתה תבוא
אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃
ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון
האמרי עד הנה׃ ויהי השמש באה ועלטה
היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר
בין הגזרים האלה׃ ביום ההוא כרת יהוה
את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את
הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל
נהר פרת׃ את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני׃
ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים׃ ואת

האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת
היבוסי׃ ושרי אשת
אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה
הגר׃ ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני
יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה
ממנה וישמע אברם לקול שרי׃ ותקח
שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה
מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען
ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה׃ ויבא
אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה
בעיניה׃ ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך
אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה
ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך׃ ויאמר
אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה
הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃
וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר
על העין בדרך שור׃ ויאמר הגר שפחת שרי
אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי
גברתי אנכי ברחת׃ ויאמר לה מלאך יהוה
שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה׃ ויאמר
לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך
ולא יספר מרב׃ ויאמר לה מלאך יהוה הנך
הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי
שמע יהוה אל עניך׃ והוא יהיה פרא אדם
ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן׃

ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי
כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי על כן
קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין
ברד ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם
בנו אשר ילדה הגר ישמעאל ואברם בן
שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את
ישמעאל לאברם ויהי
אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא
יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי
התהלך לפני והיה תמים ואתנה בריתי ביני
ובינך וארבה אותך במאד מאד ויפל אברם
על פניו וידבר אתו אלהים לאמר אני הנה
בריתי אתך והיית לאב המון גוים ולא יקרא
עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי
אב המון גוים נתתיך והפרתי אתך במאד
מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו והקמתי
את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם
לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך
ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את
כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים
ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר
אתה וזרעך אחריך לדרתם זאת בריתי אשר
תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם
כל זכר ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות
ברית ביני וביניכם ובן שמנת ימים ימול

לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף
מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא המול
ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי
בבשרכם לברית עולם וערל זכר אשר
לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה את בריתי הפר

ויאמר אלהים אל אברהם שרי
אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה
וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה
והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו ויפל
אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן
מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה
תלד ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל
יחיה לפניך ויאמר אלהים אבל שרה אשתך
ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי
את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו
ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי
אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר
נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול ואת בריתי אקים
את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה
בשנה האחרת ויכל לדבר אתו ויעל אלהים
מעל אברהם ויקח אברהם את ישמעאל בנו
ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר
באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם
בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים

ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר
ערלתו׃ וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה
בהמלו את בשר ערלתו׃ בעצם היום הזה נמול
אברהם וישמעאל בנו׃ וכל אנשי ביתו יליד
בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃

וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח
האהל כחם היום׃ וישא עיניו וירא והנה
שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם
מפתח האהל וישתחו ארצה׃ ויאמר אדני
אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל
עבדך׃ יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם
והשענו תחת העץ׃ ואקחה פת לחם וסעדו לבכם
אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו
כן תעשה כאשר דברת׃ וימהר אברהם האהלה
אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי
ועשי עגות׃ ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר
רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו׃ ויקח
חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן
לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃
ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה
באהל׃ ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה
והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח
האהל והוא אחריו׃ ואברהם ושרה זקנים
באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים׃

ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי
היתה לי עדנה ואדני זקן׃ ויאמר יהוה אל
אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף
אמנם אלד ואני זקנתי׃ היפלא מיהוה דבר
למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן׃
ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה
ויאמר לא כי צחקת׃ ויקמו משם האנשים
וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם
לשלחם׃ ויהוה אמר המכסה אני מאברהם
אשר אני עשה׃ ואברהם היו יהיה לגוי גדול
ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ׃ כי ידעתיו
למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו
ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט
למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר
עליו׃ ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה
וחטאתם כי כבדה מאד׃ ארדה נא ואראה
הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא
אדעה׃ ויפנו משם האנשים וילכו סדמה
ואברהם עודנו עמד לפני יהוה׃ ויגש אברהם
ויאמר האף תספה צדיק עם רשע׃ אולי
יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה
ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקם
אשר בקרבה׃ חללה לך מעשת כדבר הזה
להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע
חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט׃

ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקם
בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם
ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל
אדני ואנכי עפר ואפר אולי יחסרון חמשים
הצדיקם חמשה התשחית בחמשה את כל
העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם
ארבעים וחמשה ויסף עוד לדבר אליו ויאמר
אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה
בעבור הארבעים ויאמר אל נא יחר לאדני
ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא
אעשה אם אמצא שם שלשים ויאמר הנה
נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם
עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים
ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם
אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית
בעבור העשרה וילך יהוה כאשר כלה לדבר
אל אברהם ואברהם שב למקמו ויבאו שני
המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם
וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה
ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו
ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו
לא כי ברחוב נלין ויפצר בם מאד ויסרו אליו ויבאו
אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו טרם
ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית
מנער ועד זקן כל העם מקצה ויקראו אל לוט

ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה
הוציאם אלינו ונדעה אתם ויצא אלהם לוט
הפתחה והדלת סגר אחריו ויאמר אל נא אחי
תרעו הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו
איש אוציאה נא אתהן אליכם ועשו להן
כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו
דבר כי על כן באו בצל קרתי ויאמרו גש הלאה
ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עתה
נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו
לשבר הדלת וישלחו האנשים את ידם ויביאו
את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו ואת
האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים
מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח ויאמרו
האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך
ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום
כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה
צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה
ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר
קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה
את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו ויכמו
השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר
קום קח את אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאת
פן תספה בעון העיר ויתמהמה ויחזיקו
האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנתיו
בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר

ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על
נפשך אל תביט אחריך ואל תעמד בכל הככר
ההרה המלט פן תספה ויאמר לוט אלהם אל נא
אדני הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך
אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא
אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי הנה
נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והוא מצער אמלטה
נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי ויאמר
אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי
הפכי את העיר אשר דברת מהר המלט
שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך
שמה על כן קרא שם העיר צוער השמש
יצא על הארץ ולוט בא צערה ויהוה המטיר
על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה
מן השמים ויהפך את הערים האל ואת כל
הככר ואת כל ישבי הערים וצמח האדמה
ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח וישכם
אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם
את פני יהוה וישקף על פני סדם ועמרה
ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר
הארץ כקיטר הכבשן ויהי בשחת אלהים
את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם
וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את
הערים אשר ישב בהן לוט ויעל לוט
מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא

לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי
בנתיו ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו
זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל
הארץ לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה
עמו ונחיה מאבינו זרע ותשקין את אביהן
יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה
ולא ידע בשכבה ובקומה ויהי ממחרת
ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש
את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו
ונחיה מאבינו זרע ותשקין גם בלילה ההוא
את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו
ולא ידע בשכבה ובקמה ותהרין שתי בנות
לוט מאביהן ותלד הבכירה בן ותקרא שמו
מואב הוא אבי מואב עד היום והצעירה גם
הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי
בני עמון עד היום

ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש
ובין שור ויגר בגרר ויאמר אברהם אל שרה
אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר
ויקח את שרה ויבא אלהים אל אבימלך
בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה
אשר לקחת והוא בעלת בעל ואבימלך לא
קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג
הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה
אחי הוא בתם לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת

ויאמר אליו האלהים בחלם גם אנכי ידעתי
כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי
אותך מחטו לי על כן לא נתתיך לנגע אליה
ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא
ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך משיב דע
כי מות תמות אתה וכל אשר לך וישכם
אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר
את כל הדברים האלה באזניהם וייראו
האנשים מאד ויקרא אבימלך לאברהם
ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך
כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה
מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי ויאמר
אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית
את הדבר הזה ויאמר אברהם כי אמרתי
רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני
על דבר אשתי וגם אמנה אחתי בת אבי
הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה ויהי
כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר
לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל
המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי הוא
ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת
ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו
ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב
בעיניך שב ולשרה אמר הנה נתתי אלף
כסף לאחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל

אשר אתך ואת כל ונכחת ויתפלל אברהם
אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת
אשתו ואמהתיו וילדו כי עצר עצר יהוה
בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה
אשת אברהם

ויהוה
פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה
כאשר דבר ותהר ותלד שרה לאברהם בן
לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים ויקרא
אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו
שרה יצחק וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת
ימים כאשר צוה אתו אלהים ואברהם בן מאת
שנה בהולד לו את יצחק בנו ותאמר שרה צחק
עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי ותאמר מי
מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן
לזקניו ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם
משתה גדול ביום הגמל את יצחק ותרא
שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה
לאברהם מצחק ותאמר לאברהם גרש
האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה
הזאת עם בני עם יצחק וירע הדבר מאד
בעיני אברהם על אודת בנו ויאמר אלהים
אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל
אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע
בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע וגם את
בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא

וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים
ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד
וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע׃
ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת
אחד השיחם׃ ותלך ותשב לה מנגד הרחק
כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות
הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך׃
וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך
אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה
לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול
הנער באשר הוא שם׃ קומי שאי את הנער
והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו׃
ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים
ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את
הנער׃ ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב
במדבר ויהי רבה קשת׃ וישב במדבר
פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים׃

ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר
צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל
אשר אתה עשה׃ ועתה השבעה לי באלהים
הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר
עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר
גרתה בה׃ ויאמר אברהם אנכי אשבע׃ והוכח
אברהם את אבימלך על אדות באר המים
אשר גזלו עבדי אבימלך׃ ויאמר אבימלך
לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה
לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום׃
ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו
שניהם ברית׃ ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן
לבדהן׃ ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע
כבשת האלה אשר הצבת לבדנה׃ ויאמר כי את
שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי
חפרתי את הבאר הזאת׃ על כן קרא למקום ההוא
באר שבע כי שם נשבעו שניהם׃ ויכרתו
ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר
צבאו וישבו אל ארץ פלשתים׃ ויטע אשל
בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם׃
ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים׃

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה
את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר
הנני׃ ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר
אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה
והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר
אמר אליך׃ וישכם אברהם בבקר ויחבש
את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק
בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום
אשר אמר לו האלהים׃ ביום השלישי וישא
אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃

ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם
החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה
ונשובה אליכם ויקח אברהם את עצי
העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את
האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו
ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
ואיה השה לעלה ויאמר אברהם אלהים
יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו
ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים
ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את
העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו
על המזבח ממעל לעצים וישלח אברהם
את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו
ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר
אברהם אברהם ויאמר הנני ויאמר אל
תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה
כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא
חשכת את בנך את יחידך ממני וישא
אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז
בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל
ויעלהו לעלה תחת בנו ויקרא אברהם
שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר
היום בהר יהוה יראה ויקרא מלאך יהוה
אל אברהם שנית מן השמים ויאמר בי

נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את
הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך
כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך
ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים
וירש זרעך את שער איביו והתברכו
בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת
בקלי וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו
יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר
שבע

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר
הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך
את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי
ארם ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת
ידלף ואת בתואל ובתואל ילד את רבקה
שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם
ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם הוא את
טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע
שנים שני חיי שרה ותמת שרה בקרית ארבע
הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד
לשרה ולבכתה ויקם אברהם מעל פני מתו
וידבר אל בני חת לאמר גר ותושב אנכי עמכם
תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני
ויענו בני חת את אברהם לאמר לו

שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו
במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו
את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך ויקם
אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת
וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר
את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון
בן צחר ויתן לי את מערת המכפלה אשר
לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי
בתוככם לאחזת קבר ועפרון ישב בתוך
בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני
בני חת לכל באי שער עירו לאמר לא
אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה
אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה
לך קבר מתך וישתחו אברהם לפני עם
הארץ וידבר אל עפרון באזני עם הארץ
לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף
השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה
ויען עפרון את אברהם לאמר לו אדני שמעני
ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא
ואת מתך קבר וישמע אברהם אל עפרון וישקל
אברהם לעפרן את הכסף אשר דבר באזני בני חת
ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר ויקם שדה
עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא
השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר
בשדה אשר בכל גבלו סביב לאברהם

למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו
ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל
מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא
חברון בארץ כנען ויקם השדה והמערה
אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני
חת ואברהם זקן
בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל
ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל
בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי
ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ
אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי יושב בקרבו כי אל ארצי ואל
מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק
ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה
ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב
את בנך אל הארץ אשר יצאת משם ויאמר
אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני
שמה יהוה אלהי השמים אשר לקחני
מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי
ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ
הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה
לבני משם ואם לא תאבה האשה ללכת
אחריך ונקית משבעתי זאת רק את בני
לא תשב שמה וישם העבד את ידו תחת
ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה

ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך
וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל
עיר נחור ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר
המים לעת ערב לעת צאת השאבת ויאמר
יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום
ועשה חסד עם אדני אברהם הנה אנכי נצב על
עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים
והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה
ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה
הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית
חסד עם אדני ויהי הוא טרם כלה לדבר
והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל
בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה
על שכמה והנער טבת מראה מאד
בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא
כדה ותעל וירץ העבד לקראתה ויאמר
הגמיאיני נא מעט מים מכדך ותאמר שתה
אדני ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקהו
ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך אשאב
עד אם כלו לשתת ותמהר ותער כדה אל
השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב
לכל גמליו והאיש משתאה לה מחריש
לדעת ההצליח יהוה דרכו אם לא ויהי
כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש
נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על

ידיה עשרה זהב משקלם ויאמר בת מי את
הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללין
ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה
אשר ילדה לנחור ותאמר אליו גם תבן גם
מספוא רב עמנו גם מקום ללון ויקד האיש
וישתחו ליהוה ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני
אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם
אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני
ותרץ הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה
ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש
החוצה אל העין ויהי כראת את הנזם ואת
הצמדים על ידי אחתו וכשמעו את דברי
רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא
אל האיש והנה עמד על הגמלים על
העין ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד
בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים
ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן
תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו
ורגלי האנשים אשר אתו ויישם לפניו
לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי
ויאמר דבר ויאמר עבד אברהם אנכי
ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן
ובקר וכסף וזהב ועבדם ושפחת וגמלים
וחמרים ותלד שרה אשת אדני בן לאדני
אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו

וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני
מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו
אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי
ולקחת אשה לבני ואמר אל אדני אלי לא
תלך האשה אחרי ויאמר אלי יהוה אשר
התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח
דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית
אבי אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי
ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי ואבא
היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם
אם ישך נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך
עליה הנה אנכי נצב על עין המים והיה
העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני
נא מעט מים מכדך ואמרה אלי גם אתה
שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר
הכיח יהוה לבן אדני אני טרם אכלה לדבר
אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה
ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא
ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם
גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה
ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת
בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם
הנזם על אפה והצמידים על ידיה ואקד
ואשתחוה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני
אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת

אחי אדני לבנו ועתה אם ישכם עשים חסד
ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי
ואפנה על ימין או על שמאל ויען לבן ובתואל
ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך
רע או טוב הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי
אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה ויהי כאשר
שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה
ליהוה ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים
ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה ויאכלו
וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו
בבקר ויאמר שלחני לאדני ויאמר אחיה
ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור אחר תלך
ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח
דרכי שלחוני ואלכה לאדני ויאמרו נקרא
לנער ונשאלה את פיה ויקראו לרבקה ויאמרו
אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך
וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת
עבד אברהם ואת אנשיו ויברכו את רבקה
ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה
ויירש זרעך את שער שנאיו ותקם רבקה
ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי
האיש ויקח העבד את רבקה וילך ויצחק
בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ
הנגב ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות
ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים

ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל
מעל הגמל ותאמר אל העבד מי האיש הלזה
ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא
אדני ותקח הצעיף ותתכס ויספר העבד
ליצחק את כל הדברים אשר עשה ויבאה
יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי
לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו

סדר שלישי

ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה
ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת
מדין ואת ישבק ואת שוח ויקשן ילד את
שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורם ולטושם
ולאמים ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע
ואלדעה כל אלה בני קטורה ויתן אברהם
את כל אשר לו ליצחק ולבני הפילגשים
אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם
מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ
קדם ואלה ימי שני חיי אברהם אשר
חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים
ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן
ושבע ויאסף אל עמיו ויקברו אתו יצחק
וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל
שדה עפרן בן צחר החתי אשר על פני
ממרא השדה אשר קנה אברהם מאת בני
חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו ויהי

אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק
בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי

ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם אשר
ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם
ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם
בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם
ומשמע ודומה ומשא חדד ותימא יטור
נפיש וקדמה אלה הם בני ישמעאל ואלה
שמתם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם
לאמתם ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים
שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו
וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים
באכה אשורה על פני כל אחיו נפל

זק פסו׳ סימ׳ יהוידע

ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד
את יצחק ויהי יצחק בן ארבעים שנה
בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן
ארם אחות לבן הארמי לו לאשה ויעתר
יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא
ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו ויתרצצו
הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה
אנכי ותלך לדרש את יהוה ויאמר יהוה
לה שני גיים בבטנך ושני לאמים ממעיך
יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר

וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה
ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער
ויקראו שמו עשו ואחרי כן יצא אחיו וידו
אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק
בן ששים שנה בלדת אתם ויגדלו הנערים
ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב
איש תם ישב אהלים ויאהב יצחק את עשו
כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב ויזד
יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף
ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם
האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו
אדום ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך
לי ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה
זה לי בכרה ויאמר יעקב השבעה לי כיום
וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב ויעקב
נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת
ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך
מלך פלשתים גררה וירא אליו יהוה ויאמר
אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר
אליך גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך
כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל
והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם

אביך והרביתי את זרעך ככוכבי השמים
ונתתי לזרעך את כל הארצת האל והתברכו
בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמע אברהם
בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי וישב
יצחק בגרר וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר
אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי
המקום על רבקה כי טובת מראה הוא ויהי כי
ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך
פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק
את רבקה אשתו ויקרא אבימלך ליצחק
ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי
הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות
עליה ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו
כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת
עלינו אשם ויצו אבימלך את כל העם
לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת
ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה
ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה ויגדל
האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד ויהי
לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה
ויקנאו אתו פלשתים וכל הבארת אשר
חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום
פלשתים וימלאום עפר ויאמר אבימלך
אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד
וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם

וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר
חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים
אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמת
אשר קרא להן אביו: ויחפרו עבדי יצחק
בנחל וימצאו שם באר מים חיים: ויריבו
רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים
ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו:
ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא
שמה שטנה: ויעתק משם ויחפר באר
אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות
ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ:
ויעל משם באר שבע: וירא אליו יהוה בלילה
ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא
כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור
אברהם עבדי: ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה
ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר:
ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו
ופיכל שר צבאו: ויאמר אלהם יצחק מדוע
באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני
מאתכם: ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה
עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו
ובינך ונכרתה ברית עמך: אם תעשה עמנו
רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו
עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך
יהוה: ויעש להם משתה ויאכלו וישתו:

וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם
יצחק וילכו מאתו בשלום: ויהי ביום ההוא
ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר
אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: ויקרא
אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד
היום הזה: ויהי עשו
בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית
בת בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי:
ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה:

סדר שני

ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו
מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר
אליו בני ויאמר אליו הנני: ויאמר הנה נא
זקנתי לא ידעתי יום מותי: ועתה שא נא
כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי
צידה: ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי
והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם
אמות: ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו
בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא: ורבקה
אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי
את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר:
הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה
ואברככה לפני יהוה לפני מותי: ועתה בני
שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך: לך נא
אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טבים
ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב:

והבאת לאביך ואכל בעבר אשר יברכך לפני
מותו ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי
איש שער ואנכי איש חלק אולי ימשני אבי והייתי
בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה
ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי
ולך קח לי ויקח ויבא לאמו ותעש אמו
מטעמים כאשר אהב אביו ותקח רבקה את
בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית
ותלבש את יעקב בנה הקטן ואת ערת
גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת
צואריו ותתן את המטעמים ואת הלחם
אשר עשתה ביד יעקב בנה ויבא אל אביו
ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני ויאמר
יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי
כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה
מצידי בעבור תברכני נפשך ויאמר יצחק
אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי
הקרה יהוה אלהיך לפני ויאמר יצחק אל
יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני
עשו אם לא ויגש יעקב אל יצחק אביו
וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי
עשו ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו
שערת ויברכהו ויאמר אתה זה בני עשו
ויאמר אני ויאמר הגשה לי ואכלה מציד בני
למען תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו

יין וישת ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא
ושקה לי בני ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו
ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר
ברכו יהוה ויתן לך האלהים מטל השמים
ומשמני הארץ ורב דגן ותירש יעבדוך
עמים וישתחו לך לאמים הוה גביר לאחיך
וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכיך
ברוך ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב
ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו
ועשו אחיו בא מצידו ויעש גם הוא מטעמים
ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל
מציד בנו בעבר תברכני נפשך ויאמר לו
יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך
עשו ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד
ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל
מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה
כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה
גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני
גם אני אבי ויאמר בא אחיך במרמה
ויקח ברכתך ויאמר הכי קרא שמו יעקב
ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה
עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה
ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו
לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן
ותירש סמכתיו ולכה אפוא מה אעשה בני

ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך
אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קלו ויבך׃
ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני
הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל׃
ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה
כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך׃
וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר
ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל
אבי ואהרגה את יעקב אחי׃ ויגד לרבקה
את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא
ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו
אחיך מתנחם לך להרגך׃ ועתה בני שמע
בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה׃
וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב
חמת אחיך׃ עד שוב אף אחיך ממך ושכח
את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם
למה אשכל גם שניכם יום אחד׃ ותאמר רבקה
אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב
אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים׃
ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו
לא תקח אשה מבנות כנען׃ קום לך פדנה ארם
ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה
מבנות לבן אחי אמך׃ ואל שדי יברך אתך
ויפרך וירבך והיית לקהל עמים׃ ויתן לך
את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך

את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם׃
וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל
לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב
ועשו׃ וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב
ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה
בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה
מבנות כנען׃ וישמע יעקב אל אביו ואל
אמו וילך פדנה ארם׃ וירא עשו כי רעות
בנות כנען בעיני יצחק אביו׃ וילך עשו אל
ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל
בן אברהם אחות נביות על נשיו לו לאשה׃

ויצא יעקב
מבאר שבע וילך חרנה׃ ויפגע במקום וילן
שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם
מראשתיו וישכב במקום ההוא׃ ויחלם והנה
סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה
והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו׃ והנה
יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם
אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב
עליה לך אתננה ולזרעך׃ והיה זרעך כעפר
הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה
ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך׃
והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך
והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך
עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך׃

וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום
הזה ואנכי לא ידעתי ויירא ויאמר מה נורא המקום
הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים
וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם
מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה
ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם
לוז שם העיר לראשנה וידר יעקב נדר
לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך
הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד
ללבש ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה
לי לאלהים והאבן הזאת אשר שמתי מצבה
יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר
אעשרנו לך וישא יעקב רגליו וילך ארצה
בני קדם וירא והנה באר בשדה והנה שם
שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר
ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר
ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן
מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את
האבן על פי הבאר למקמה ויאמר להם
יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו
ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו
ידענו ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום
והנה רחל בתו באה עם הצאן ויאמר הן
עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו
הצאן ולכו רעו ויאמרו לא נוכל עד אשר

יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי
הבאר והשקינו הצאן עודנו מדבר עמם
ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה
הוא ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת
לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש
יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את
צאן לבן אחי אמו וישק יעקב לרחל
וישא את קלו ויבך ויגד יעקב לרחל כי אחי
אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד
לאביה ויהי כשמע לבן את שמע יעקב
בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו
ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים
האלה ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה
וישב עמו חדש ימים ויאמר לבן ליעקב הכי
אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך
וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם
הקטנה רחל ועיני לאה רכות ורחל היתה
יפת תאר ויפת מראה ויאהב יעקב את רחל
ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך
הקטנה ויאמר לבן טוב תתי אתה לך
מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי ויעבד
יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים
אחדים באהבתו אתה ויאמר יעקב אל לבן
הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה
ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה

ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו
ויבא אליה׃ ויתן לבן לה את זלפה שפחתו
ללאה בתו שפחה׃ ויהי בבקר והנה הוא לאה
ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל
עבדתי עמך ולמה רמיתני׃ ויאמר לבן לא
יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני
הבכירה׃ מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת
בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים
אחרות׃ ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת
ויתן לו את רחל בתו לו לאשה׃ ויתן לבן לרחל
בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה׃ ויבא גם
אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד
עמו עוד שבע שנים אחרות׃ וירא יהוה כי
שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה׃
ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה
כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי׃
ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי
שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו
שמעון׃ ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה
הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה
בנים על כן קרא שמו לוי׃ ותהר עוד ותלד
בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה
שמו יהודה ותעמד מלדת׃ ותרא רחל כי
לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר
אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי׃

ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים
אנכי אשר מנע ממך פרי בטן׃ ותאמר הנה
אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה
גם אנכי ממנה׃ ותתן לו את בלהה שפחתה
לאשה ויבא אליה יעקב׃ ותהר בלהה ותלד
ליעקב בן׃ ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע
בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן׃ ותהר עוד
ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב׃ ותאמר
רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי
ותקרא שמו נפתלי׃ ותרא לאה כי עמדה מלדת
ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה׃
ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן׃ ותאמר
לאה בגד ותקרא את שמו גד׃ ותלד זלפה
שפחת לאה בן שני ליעקב׃ ותאמר לאה
באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו
אשר׃ וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא
דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו
ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך׃
ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת
גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב
עמך הלילה תחת דודאי בנך׃ ויבא יעקב
מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר
אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני
וישכב עמה בלילה הוא׃ וישמע אלהים
אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי׃

ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי
שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר ותהר
עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב ותאמר לאה
זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני
אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו
זבלון ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה
ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים
ויפתח את רחמה ותהר ותלד בן ותאמר
אסף אלהים את חרפתי ותקרא את שמו
יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר ויהי כאשר
ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן
שלחני ואלכה אל מקומי ולארצי תנה את
נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה
כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך
ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך
נחשתי ויברכני יהוה בגללך ויאמר נקבה
שכרך עלי ואתנה ויאמר אליו אתה ידעת
את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי
כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך
יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם
אנכי לביתי ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב
לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה
אשובה ארעה צאנך אשמר אעבר בכל
צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא
וכל שה חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים

והיה שכרי וענתה בי צדקתי ביום מחר כי
תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד
וטלוא בעזים וחום בכשבים גנוב הוא אתי
ויאמר לבן הן לו יהי כדברך ויסר ביום ההוא
את התישים העקדים והטלאים ואת כל העזים
הנקדות והטלאת כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים
ויתן ביד בניו וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב
ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת ויקח לו יעקב
מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות
מחשף הלבן אשר על המקלות ויצג את
המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים
אשר תבאן הצאן לשתות לנכח הצאן
ויחמנה בבאן לשתות ויחמו הצאן אל
המקלות ותלדן הצאן עקדים נקדים וטלאים
והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל
עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים
לבדו ולא שתם על צאן לבן והיה בכל יחם
הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות
לעיני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות
ובהעטיף הצאן לא ישים והיה העטפים
ללבן והקשרים ליעקב ויפרץ האיש מאד
מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים
וגמלים וחמרים וישמע את דברי בני לבן
לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו
ומאשר לאבינו עשה את כל הכבד הזה

וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול
שלשום ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך
ולמולדתך ואהיה עמך וישלח יעקב ויקרא
לרחל וללאה השדה אל צאנו ויאמר להן ראה אנכי
את פני אביכן כי איננו אלי כתמל שלשם ואלהי
אבי היה עמדי ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי
את אביכן ואביכן התל בי והחלף את משכרתי
עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי
אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן
נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך
וילדו כל הצאן עקדים ויצל אלהים את מקנה
אביכם ויתן לי ויהי בעת יחם הצאן ואשא
עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על
הצאן עקדים נקדים וברדים ויאמר אלי
מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני
ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים
העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי
ראיתי את כל אשר לבן עשה לך אנכי האל
בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת
לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת
ושוב אל ארץ מולדתך ותען רחל ולאה
ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו
הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם
אכול את כספנו כי כל העשר אשר הציל
אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל

אשר אמר אלהים אליך עשה ויקם יעקב
וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים וינהג
את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש
מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל
יצחק אביו ארצה כנען ולבן הלך לגזז את
צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה
ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד
לו כי ברח הוא ויברח הוא וכל אשר לו ויקם
ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד
ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב ויקח
את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים
וידבק אתו בהר הגלעד ויבא אלהים אל לבן
הארמי בחלם הלילה ויאמר לו השמר לך
פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע וישג לבן
את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן
תקע את אחיו בהר הגלעד ויאמר לבן
ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג
את בנתי כשביות חרב למה נחבאת לברח
ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה
ובשרים בתף ובכנור ולא נטשתני לנשק
לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו יש לאל
ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש
אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב
מטוב עד רע ועתה הלך הלכת כי נכסף
נכספתה לבית אביך למה גנבת את אלהי

ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי
פן תגזל את בנותיך מעמי׃ עם אשר תמצא
את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה
עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם׃
ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל
שתי האמהת ולא מצא ויצא מאהל לאה
ויבא באהל רחל׃ ורחל לקחה את התרפים ותשמם
בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל
ולא מצא׃ ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני
כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש
ולא מצא את התרפים׃ ויחר ליעקב וירב בלבן
ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי
כי דלקת אחרי׃ כי מששת את כל כלי
מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי
ואחיך ויוכיחו בין שנינו׃ זה עשרים שנה
אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי
צאנך לא אכלתי׃ טרפה לא הבאתי אליך
אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום
וגנבתי לילה׃ הייתי ביום אכלני חרב וקרח
בלילה ותדד שנתי מעיני׃ זה לי עשרים
שנה בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה
בשתי בנתיך ושש שנים בצאנך ותחלף את
משכרתי עשרת מנים׃ לולי אלהי אבי אלהי
אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם
שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים

ויוכח אמש׃ ויען לבן ויאמר אל יעקב
הבנות בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל
אשר אתה ראה לי הוא ולבנתי מה אעשה
לאלה היום או לבניהן אשר ילדו׃ ועתה
לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני
ובינך׃ ויקח יעקב אבן וירימה מצבה׃
ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו
אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל׃ ויקרא
לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד׃
ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על
כן קרא שמו גלעד׃ והמצפה אשר אמר
יצף יהוה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו׃
אם תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי
אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך׃
ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה
אשר יריתי ביני ובינך׃ עד הגל הזה ועדה
המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה
ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת
המצבה הזאת לרעה׃ אלהי אברהם ואלהי
נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע
יעקב בפחד אביו יצחק׃ ויזבח יעקב זבח
בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם
וילינו בהר׃ וישכם לבן בבקר וינשק לבניו
ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקמו׃
ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים׃

ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה
ויקרא שם המקום ההוא מחנים׃

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו
ארצה שעיר שדה אדום׃ ויצו אתם לאמר
כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך
יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה׃ ויהי
לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה
להגיד לאדני למצא חן בעיניך׃ וישבו
המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך
אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות
איש עמו׃ ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ
את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר
והגמלים לשני מחנות׃ ויאמר אם יבוא עשו
אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר
לפליטה׃ ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי
אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך
ואיטיבה עמך׃ קטנתי מכל החסדים ומכל האמת
אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את
הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא
והכני אם על בנים׃ ואתה אמרת היטב
איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים
אשר לא יספר מרב׃ וילן שם בלילה ההוא
ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו׃ עזים

מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים
ואילים עשרים׃ גמלים מיניקות ובניהם שלשים
פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים
ועירם עשרה׃ ויתן ביד עבדיו עדר עדר
לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו
בין עדר ובין עדר׃ ויצו את הראשון לאמר
כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי
אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך׃ ואמרת
לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני
לעשו והנה גם הוא אחרינו׃ ויצו גם את
השני גם את השלישי גם את כל ההלכים
אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון
אל עשו במצאכם אתו׃ ואמרתם גם הנה
עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו
במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו
אולי ישא פני׃ ותעבר המנחה על פניו והוא
לן בלילה ההוא במחנה׃ ויקם בלילה הוא
ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת
אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק׃ ויקחם
ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו׃ ויותר
יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר׃
וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע
כף ירך יעקב בהאבקו עמו׃ ויאמר שלחני
כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם
ברכתני׃ ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב׃

ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם
ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים
ותוכל׃ וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך
ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם׃
ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי
אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי׃ ויזרח לו
השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע
על ירכו׃ על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד
הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע
בכף ירך יעקב בגיד הנשה׃ וישא יעקב עיניו
וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ
את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי
השפחות׃ וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשנה
ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים׃
והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים
עד גשתו עד אחיו׃ וירץ עשו לקראתו
ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו׃
וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים
ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן
אלהים את עבדך׃ ותגשן השפחות הנה
וילדיהן ותשתחוין׃ ותגש גם לאה וילדיה
וישתחוו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחוו׃
ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי
ויאמר למצא חן בעיני אדני׃ ויאמר עשו יש
לי רב אחי יהי לך אשר לך׃ ויאמר יעקב אל

נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי
מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים
ותרצני׃ קח נא את ברכתי אשר הבאת לך
כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח׃
ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך׃ ויאמר
אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר
עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן׃
יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי
לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד
אשר אבא אל אדני שעירה׃ ויאמר עשו
אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר
למה זה אמצא חן בעיני אדני׃ וישב ביום
ההוא עשו לדרכו שעירה׃ ויעקב נסע סכתה
ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא
שם המקום סכות׃ ויבא
יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען
בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר׃ ויקן את
חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני
חמור אבי שכם במאה קשיטה׃ ויצב שם
מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל׃
ותצא דינה בת לאה אשר
ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ׃ וירא אתה
שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה
וישכב אתה ויענה׃ ותדבק נפשו בדינה בת
יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער׃

ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי
את הילדה הזאת לאשה׃ ויעקב שמע כי
טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו
בשדה והחרש יעקב עד באם׃ ויצא חמור
אבי שכם אל יעקב לדבר אתו׃ ובני יעקב
באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים
ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את
בת יעקב וכן לא יעשה׃ וידבר חמור אתם לאמר
שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו
לאשה׃ והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת
בנתינו תקחו לכם׃ ואתנו תשבו והארץ תהיה
לפניכם שבו וסחרוה והאחזו בה׃ ויאמר שכם אל
אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר
תאמרו אלי אתן׃ הרבו עלי מאד מהר ומתן
ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער
לאשה׃ ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור
אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה
אחתם׃ ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות
הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו
ערלה כי חרפה הוא לנו׃ אך בזאת נאות
לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל זכר׃ ונתנו
את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו וישבנו
אתכם והיינו לעם אחד׃ ואם לא תשמעו
אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו׃ וייטבו
דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור׃

ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ
בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃ ויבא
חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל
אנשי עירם לאמר׃ האנשים האלה שלמים
הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ
הנה רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח לנו
לנשים ואת בנתינו נתן להם׃ אך בזאת יאתו
לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד
בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים׃ מקנהם
וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה
להם וישבו אתנו׃ וישמעו אל חמור ואל
שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר
כל יצאי שער עירו׃ ויהי ביום השלישי
בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון
ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בטח
ויהרגו כל זכר׃ ואת חמור ואת שכם בנו הרגו
לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו׃
בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר
טמאו אחותם׃ את צאנם ואת בקרם ואת
חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה
לקחו׃ ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם
שבו ויבזו ואת כל אשר בבית׃ ויאמר יעקב
אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני
בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר
ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי׃

ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו׃

ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל
ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה
אליך בברחך מפני עשו אחיך׃ ויאמר
יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את
אלהי הנכר אשר בתככם והטהרו והחליפו
שמלתיכם׃ ונקומה ונעלה בית אל ואעשה
שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי
עמדי בדרך אשר הלכתי׃ ויתנו אל יעקב
את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים
אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת
האלה אשר עם שכם׃ ויסעו ויהי חתת
אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא
רדפו אחרי בני יעקב׃ ויבא יעקב לוזה
אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם
אשר עמו׃ ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל
בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני
אחיו׃ ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת
לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות׃

וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן
ארם ויברך אתו׃ ויאמר לו אלהים שמך
יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם
ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל׃

ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי
וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו׃
ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך
אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ׃ ויעל
מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו׃ ויצב
יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן
ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן׃ ויקרא יעקב את
שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל׃
ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא
אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה׃ ויהי
בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אל
תיראי כי גם זה לך בן׃ ויהי בצאת נפשה כי
מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין׃
ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית
לחם׃ ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא
מצבת קברת רחל עד היום׃ ויסע ישראל
ויט אהלה מהלאה למגדל עדר׃ ויהי בשכן
ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב
את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל

ויהיו בני יעקב שנים עשר׃ בני לאה בכור
יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר
וזבלון׃ בני רחל יוסף ובנימן׃ ובני בלהה שפחת
רחל דן ונפתלי׃ ובני זלפה שפחת לאה גד
ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם׃

גר שם ד׳ וסימ׳ יעקב וכי יצא הלוי והוא לגר והו ונשאו אתו • תלדות ג׳ כתי׳ כן וסימנ׳ ואלה תלדות קדמי׳ ואלה תלד׳ עשו אבי אדום אלה תלדות יעקב יוסף • אילון ל׳ מל׳ בתו ושב׳
אורי׳ ויהי גבורים עם אלון מרגב וחלפת מנוכבים אלון כתי׳ ושב׳ נביו׳ וכתובי׳ אילון כתי׳ בג׳ ד׳ • נפשות ל׳ מל׳ בתו • תולדות ל׳ מל׳ בתו • אורי׳ צפו עלון שפו ועלן פנו עלוה

ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית
הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם
ויצחק׃ ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים
שנה׃ ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן
ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו׃

ואלה תלדות עשו הוא אדום׃ עשו לקח
את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון
החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון
החוי׃ ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות׃
ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה
את רעואל׃ ואהליבמה ילדה את יעיש ואת
יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו
בארץ כנען׃ ויקח עשו את נשיו ואת בניו
ואת בנתיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו
ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש
בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו׃
כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה
ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם׃
וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום׃
ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר׃
אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת
עשו רעואל בן בשמת אשת עשו׃ ויהיו
בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז׃
ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד
לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו׃
ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה
היו בני בשמת אשת עשו׃ ואלה היו בני
אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו
ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם ואת קרח׃
אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו
אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז׃
אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה
אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה׃
ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח
אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל
בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו׃
ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעיש
אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה
בת ענה אשת עשו׃ אלה בני עשו ואלה אלופיהם
הוא אדום׃ אלה
בני שעיר החרי ישבי הארץ לוטן ושובל וצבעון
וענה׃ ודשון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני
שעיר בארץ אדום׃ ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות
לוטן תמנע׃ ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל
שפו ואונם׃ ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה
אשר מצא את הימם במדבר ברעתו את החמרים
לצבעון אביו׃ ואלה בני ענה דשן ואהליבמה
בת ענה׃ ואלה בני דישן חמדן ואשבן
ויתרן וכרן׃ אלה בני אצר בלהן וזעון ועקן׃

אלה בני דישן עוץ וארן אלה אלופי החרי
אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף
ענה אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן
אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ שעיר

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני
מלך מלך לבני ישראל וימלך באדום בלע בן
בעור ושם עירו דנהבה וימת בלע וימלך תחתיו
יובב בן זרח מבצרה וימת יובב וימלך תחתיו
חשם מארץ התימני וימת חשם וימלך תחתיו
הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם
עירו עוית וימת הדד וימלך תחתיו שמלה
ממשרקה וימת שמלה וימלך תחתיו שאול
מרחבות הנהר וימת שאול וימלך תחתיו
בעל חנן בן עכבור וימת בעל חנן בן עכבור
וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו
מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב ואלה
שמות אלופי עשו למשפחתם למקמתם
בשמתם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת
אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן אלוף
קנז אלוף תימן אלוף מבצר אלוף מגדיאל
אלוף עירם אלה אלופי אדום למשבתם
בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום

קנ״ד פסו׳ סימ׳ אביאסף

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען

אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה
שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער
את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא
יוסף את דבתם רעה אל אביהם וישראל
אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו
ועשה לו כתנת פסים ויראו אחיו כי אתו
אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא
יכלו דברו לשלם ויחלם יוסף חלום ויגד
לאחיו ויוספו עוד שנא אתו ויאמר אליהם
שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי והנה
אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה
קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה
אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי ויאמרו לו
אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל
בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו ועל
דבריו ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו
לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה
השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים
לי ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו
ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא
נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך
ארצה ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר
וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם
ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך רעים
בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני

ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת
שלום הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק
חברון ויבא שכמה׃ וימצאהו איש והנה
תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה
תבקש׃ ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה
נא לי איפה הם רעים׃ ויאמר האיש נסעו מזה
כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף
אחר אחיו וימצאם בדתן׃ ויראו אתו מרחק
ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו׃
ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות
הלזה בא׃ ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו
באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו
ונראה מה יהיו חלמתיו׃ וישמע ראובן
ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש׃ ויאמר
אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו
אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו
בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו׃
ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את
יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו׃
ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו
מים׃ וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו
והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד
וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים
להוריד מצרימה׃ ויאמר יהודה אל אחיו
מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו׃

לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו
כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃ ויעברו
אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את
יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים
בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה׃
וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור
ויקרע את בגדיו׃ וישב אל אחיו ויאמר הילד
איננו ואני אנה אני בא׃ ויקחו את כתנת יוסף
וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת
בדם׃ וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל
אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת
בנך הוא אם לא׃ ויכירה ויאמר כתנת בני חיה
רעה אכלתהו טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב
שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו
ימים רבים׃ ויקמו כל בניו וכל בנתיו לנחמו
וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל
שאלה ויבך אתו אביו׃ והמדנים מכרו אתו אל
מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים׃

ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד
איש עדלמי ושמו חירה׃ וירא שם יהודה בת
איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה׃ ותהר
ותלד בן ויקרא את שמו ער׃ ותהר עוד ותלד בן
ותקרא את שמו אונן׃ ותסף עוד ותלד בן ותקרא
את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו׃

ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר
ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו
יהוה ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך
ויבם אתה והקם זרע לאחיך וידע אונן כי לא לו
יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת
ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו וירע בעיני יהוה
אשר עשה וימת גם אתו ויאמר יהודה לתמר
כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני
כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר
ותשב בית אביה וירבו הימים ותמת בת
שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על
גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי
תמנתה ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה
תמנתה לגז צאנו ותסר בגדי אלמנותה
מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב
בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי
ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה
ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה
פניה ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא
אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר
מה תתן לי כי תבוא אלי ויאמר אנכי
אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן
ערבון עד שלחך ויאמר מה הערבון
אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך
ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה

ותהר לו ותקם ותלך ותסר צעיפה
מעליה ותלבש בגדי אלמנותה וישלח
יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי
לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה
וישאל את אנשי מקמה לאמר איה
הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו
לא היתה בזה קדשה וישב אל יהודה
ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום
אמרו לא היתה בזה קדשה ויאמר יהודה
תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי
הזה ואתה לא מצאתה ויהי כמשלש
חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר
כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה
הוציאוה ותשרף היא מוצאת והיא שלחה
אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי
הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים
והמטה האלה ויכר יהודה ויאמר צדקה
ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא
יסף עוד לדעתה ויהי בעת לדתה והנה
תאומים בבטנה ויהי בלדתה ויתן יד ותקח
המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה
יצא ראשנה ויהי כמשיב ידו והנה יצא
אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא
שמו פרץ ואחר יצא אחיו אשר על ידו
השני ויקרא שמו זרח

סדר שלישי

ויוסף הורד מצרימה ויקנהו
פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי
מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה ויהי
יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו
המצרי וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא
עשה יהוה מצליח בידו וימצא יוסף חן בעיניו
וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו
ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר
יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל
יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו
בבית ובשדה ויעזב כל אשר לו ביד יוסף
ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר
הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה
ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת
אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה
עמי וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני
לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו נתן
בידי איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשך
ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו
ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי
לאלהים ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא
שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה
ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות
מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית
ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב
בגדו בידה וינס ויצא החוצה ויהי כראותה
כי עזב בגדו בידה וינס החוצה ותקרא
לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא
לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב
עמי ואקרא בקול גדול ויהי כשמעו כי
הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס
ויצא החוצה ותנח בגדו אצלה עד בוא
אדניו אל ביתו ותדבר אליו כדברים האלה
לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת
לנו לצחק בי ויהי כהרימי קולי ואקרא
ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה ויהי כשמע
אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו
לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר
אפו ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית
הסהר מקום אשר אסורי המלך אסורים
ויהי שם בבית הסהר ויהי יהוה את יוסף
ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית
הסהר ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל
האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר
עשים שם הוא היה עשה אין שר בית
הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר
יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח

סדר רביעי

ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך
מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים

ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים
ועל שר האופים: ויתן אתם במשמר בית
שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף
אסור שם: ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם
וישרת אתם ויהיו ימים במשמר: ויחלמו
חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש
כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך
מצרים אשר אסורים בבית הסהר: ויבא
אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים:
וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר
בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום:
ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו
ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים
ספרו נא לי: ויספר שר המשקים את חלמו
ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני:
ובגפן שלשה שריגם והוא כפרחת עלתה
נצה הבשילו אשכלתיה ענבים: וכוס פרעה
בידי ואקח את הענבים ואשחט אתם אל כוס
פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה: ויאמר
לו יוסף זה פתרנו שלשת השרגים שלשת
ימים הם: בעוד שלשת ימים ישא פרעה
את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס
פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית
משקהו: כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך
ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה

והוצאתני מן הבית הזה: כי גנב גנבתי מארץ
העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו
אתי בבור: וירא שר האפים כי טוב פתר
ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה
סלי חרי על ראשי: ובסל העליון מכל מאכל
פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל
ראשי: ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים
שלשת ימים הם: בעוד שלשת ימים ישא פרעה
את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף
את בשרך מעליך: ויהי ביום השלישי יום
הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו
וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר
האפים בתוך עבדיו: וישב את שר המשקים
על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה: ואת
שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף: ולא
זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו:

קי״ב פסו׳ סימ׳ בקי

ישבה ארבעה סדרים זה ראשון

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד
על היאר: והנה מן היאר עלת שבע פרות
יפות מראה ובריאת בשר ותרעינה באחו:
והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן
היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה
אצל הפרות על שפת היאר: ותאכלנה
הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע
הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה:

ויישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים
עלות בקנה אחד בריאות וטבות׃ והנה
שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמחות
אחריהן׃ ותבלענה השבלים הדקות את
שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ
פרעה והנה חלום׃ ויהי בבקר ותפעם רוחו
וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת
כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין
פותר אותם לפרעה׃ וידבר שר המשקים
את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום׃
פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר
בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים׃
ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש
כפתרון חלמו חלמנו׃ ושם אתנו נער
עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר
לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר׃ ויהי
כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני
ואתו תלה׃ וישלח פרעה ויקרא את יוסף
ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו
ויבא אל פרעה׃ ויאמר פרעה אל יוסף חלום
חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך
לאמר תשמע חלום לפתר אתו׃ ויען יוסף
את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את
שלום פרעה׃ וידבר פרעה אל יוסף בחלמי
הנני עמד על שפת היאר׃ והנה מן היאר

עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר
ותרעינה באחו׃ והנה שבע פרות אחרות
עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות
בשר לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים
לרע׃ ותאכלנה הפרות הרקות והרעות
את שבע הפרות הראשנות הבריאת׃
ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל
קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ׃
וארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת
בקנה אחד מלאת וטבות׃ והנה שבע
שבלים צנמות דקות שדפות קדים צמחות
אחריהם׃ ותבלען השבלים הדקת את
שבע השבלים הטבות ואמר אל החרטמים
ואין מגיד לי׃ ויאמר יוסף אל פרעה חלום
פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה
הגיד לפרעה׃ שבע פרת הטבת שבע שנים
הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה
חלום אחד הוא׃ ושבע הפרות הרקות והרעת
העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים
הרקות שדפות הקדים יהיו שבע שני רעב׃ הוא
הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים
עשה הראה את פרעה׃ הנה שבע שנים באות
שבע גדול בכל ארץ מצרים׃ וקמו שבע
שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע
בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ׃

ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא
אחרי כן כי כבד הוא מאד׃ ועל השנות
החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר
מעם האלהים וממהר האלהים לעשתו׃
ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתהו
על ארץ מצרים׃ יעשה פרעה ויפקד פקדים
על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני
השבע׃ ויקבצו את כל אכל השנים הטבות
הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל
בערים ושמרו׃ והיה האכל לפקדון לארץ
לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים
ולא תכרת הארץ ברעב׃ וייטב הדבר בעיני
פרעה ובעיני כל עבדיו׃ ויאמר פרעה אל
עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו׃
ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים
אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך׃ אתה
תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק
הכסא אגדל ממך׃ ויאמר פרעה אל יוסף
ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים׃ ויסר
פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על
יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד
הזהב על צוארו׃ וירכב אתו במרכבת
המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון
אתו על כל ארץ מצרים׃ ויאמר פרעה אל
יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את

ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים׃ ויקרא פרעה
שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת
בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף
על ארץ מצרים׃ ויוסף בן שלשים שנה
בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף
מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים׃
ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים׃
ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו
בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה
העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה׃ ויצבר יוסף
בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי
אין מספר׃ וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא
שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע
כהן און׃ ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי
נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי׃ ואת
שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ
עניי׃ ותכלינה שבע שני השבע אשר היה
בארץ מצרים׃ ותחלינה שבע שני הרעב
לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל
הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם׃ ותרעב
כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה
ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף
אשר יאמר לכם תעשו׃ והרעב היה על כל
פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם
וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים׃

וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף
כי חזק הרעב בכל הארץ׃ וירא יעקב כי
יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה
תתראו׃ ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר
במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה
ולא נמות׃ וירדו אחי יוסף עשרה לשבר
בר ממצרים׃ ואת בנימין אחי יוסף לא שלח
יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון׃
ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי
היה הרעב בארץ כנען׃ ויוסף הוא השליט
על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו
אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה׃ וירא יוסף
את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות
ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען
לשבר אכל׃ ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרהו׃
ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם
ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות
הארץ באתם׃ ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך
באו לשבר אכל׃ כלנו בני איש אחד נחנו
כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים׃ ויאמר
אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות׃
ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו
בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן
את אבינו היום והאחד איננו׃ ויאמר אלהם
יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר

מרגלים אתם׃ בזאת תבחנו חי פרעה אם
תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה׃
שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם
האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם
לא חי פרעה כי מרגלים אתם׃ ויאסף אתם
אל משמר שלשת ימים׃ ויאמר אלהם יוסף
ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים
אני ירא׃ אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר
בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר
רעבון בתיכם׃ ואת אחיכם הקטן תביאו
אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן׃
ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו
על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו
אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה
הזאת׃ ויען ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי
אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם
וגם דמו הנה נדרש׃ והם לא ידעו כי שמע
יוסף כי המליץ בינתם׃ ויסב מעליהם ויבך
וישב אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם את
שמעון ויאסר אתו לעיניהם׃ ויצו יוסף וימלאו
את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל
שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן׃
וישאו את שברם על חמריהם וילכו משם׃
ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו
במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו׃

ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הנה
באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו
לאמר מה זאת עשה אלהים לנו ויבאו אל
יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל
הקרת אתם לאמר דבר האיש אדני הארץ
אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ
ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים
שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד
איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען
ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע
כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי
ואת רעבון בתיכם קחו ולכו והביאו את
אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים
אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת
הארץ תסחרו ויהי הם מריקים שקיהם
והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את
צררות כספיהם המה ואביהם ויראו
ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם
יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן תקחו
עלי היו כלנה ויאמר ראובן אל אביו לאמר
את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה
אתו על ידי ואני אשיבנו אליך ויאמר לא ירד
בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו
אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי
ביגון שאולה והרעב כבד בארץ ויהי כאשר כלו

לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים
ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו
מעט אכל ויאמר אליו יהודה לאמר
העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני
בלתי אחיכם אתכם אם ישך משלח את
אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל
ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר
אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם
ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד
לאיש העוד לכם אח ויאמרו שאול שאל
האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם
חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים
האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את
אחיכם ויאמר יהודה אל ישראל אביו
שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא
נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו אנכי
אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו
אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים
כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה
פעמים ויאמר אלהם ישראל אביהם אם
כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ
בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי
ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים וכסף
משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי
אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי משגה הוא

ואת אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש
ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם
את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי
שכלתי ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה
כסף לקחו בידם ואת בנימן ויקמו וירדו מצרים
ויעמדו לפני יוסף וירא יוסף אתם את בנימין
ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים
הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו
האנשים בצהרים ויעש האיש כאשר
אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה
יוסף ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף
ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו
בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו
ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת
חמרינו ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף
וידברו אליו פתח הבית ויאמרו בי אדני ירד
ירדנו בתחלה לשבר אכל ויהי כי באנו אל
המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף
איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב
אתו בידנו וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר
אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו
ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי
אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם
כספכם בא אלי ויוצא אלהם את שמעון
ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן

מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם
ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי
שמעו כי שם יאכלו לחם ויבא יוסף הביתה
ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה
וישתחוו לו ארצה וישאל להם לשלום
ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם
העודנו חי ויאמרו שלום לעבדך לאבינו
עודנו חי ויקדו וישתחו וישא עיניו וירא
את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם
הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים
יחנך בני וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל
אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה
וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם
וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים
אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל
את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים
וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצערתו
ויתמהו האנשים איש אל רעהו וישא
משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן
ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו
ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את
אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת
ושים כסף איש בפי אמתחתו ואת גביעי
גביע הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת
כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר

הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם
הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר
לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים
והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם
רעה תחת טובה הלוא זה אשר ישתה
אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר
עשיתם וישגם וידבר אלהם את הדברים
האלה ויאמרו אליו למה ידבר אדני
כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות
כדבר הזה הן כסף אשר מצאנו בפי
אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען
ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב אשר
ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה
לאדני לעבדים ויאמר גם עתה כדבריכם
כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם
תהיו נקים וימהרו ויורדו איש את אמתחתו
ארצה ויפתחו איש אמתחתו ויחפש בגדול
החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת
בנימן ויקרעו שמלתם ויעמס איש על
חמרו וישבו העירה ויבא יהודה ואחיו
ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו
ארצה ויאמר להם יוסף מה המעשה
הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נחש
ינחש איש אשר כמני ויאמר יהודה
מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק

האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים
לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע
בידו ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש
אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד
ואתם עלו לשלום אל אביכם

ויגש אליו יהודה

ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני
אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה
אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח
ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן
ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו ותאמר
אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו
ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו
ועזב את אביו ומת ותאמר אל עבדיך
אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון
לראות פני ויהי כי עלינו אל עבדך אבי
ונגד לו את דברי אדני ויאמר אבינו שבו
שברו לנו מעט אכל ונאמר לא נוכל
לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי
לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן
איננו אתנו ויאמר עבדך אבי אלינו אתם
ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי ויצא האחד
מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד
הנה ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו
אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה

ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו
אתנו ונפשו קשורה בנפשו והיה כראותו
כי אין הנער ומת והורידו עבדיך את שיבת
עבדך אבינו ביגון שאלה כי עבדך ערב
את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו
אליך וחטאתי לאבי כל הימים ועתה ישב
נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער
יעל עם אחיו כי איך אעלה אל אבי והנער
איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את
אבי ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים
עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא
עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו
ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע
בית פרעה ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף
העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו
כי נבהלו מפניו ויאמר יוסף אל אחיו גשו
נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר
מכרתם אתי מצרימה ועתה אל תעצבו ואל
יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה
שלחני אלהים לפניכם כי זה שנתים הרעב
בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש
וקציר וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם
שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה
ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים
וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל

בכל ארץ מצרים מהרו ועלו אל אבי ואמרתם
אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון
לכל מצרים רדה אלי אל תעמד וישבת בארץ
גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך
וצאנך ובקרך וכל אשר לך וכלכלתי אתך
שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה
וביתך וכל אשר לך והנה עיניכם ראות
ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם
והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים
ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם
את אבי הנה ויפל על צוארי בנימן אחיו
ויבך ובנימן בכה על צואריו וינשק לכל
אחיו ויבך עלהם ואחרי כן דברו אחיו אתו
והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי
יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו
ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת
עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה
כנען וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי
ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את
חלב הארץ ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם
מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם
ונשאתם את אביכם ובאתם ועיניכם אל
תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם
הוא ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף
עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך

לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן
שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת ולאביו
שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב
מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון
לאביו לדרך וישלח את אחיו וילכו ויאמר
אלהם אל תרגזו בדרך ויעלו ממצרים ויבאו
ארץ כנען אל יעקב אביהם ויגדו לו לאמר
עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים
ויפג לבו כי לא האמין להם וידברו אליו את
כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את
העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי
רוח יעקב אביהם ויאמר ישראל רב עוד
יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות ויסע
ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח
זבחים לאלהי אביו יצחק ויאמר אלהים
לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב
ויאמר הנני ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל
תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך
שם אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך
גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך ויקם יעקב
מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב
אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר
שלח פרעה לשאת אתו ויקחו את מקניהם
ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו
מצרימה יעקב וכל זרעו אתו בניו ובני בניו

אתו בנתיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו
מצרימה: ואלה שמות
בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר
יעקב ראובן ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרן
וכרמי ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין
וצחר ושאול בן הכנענית ובני לוי גרשון
קהת ומררי ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ
וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני
פרץ חצרן וחמול ובני יששכר תולע ופוה
ויוב ושמרן ובני זבלון סרד ואלון ויחלאל
אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם
ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים
ושלש ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי
ואראלי ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח
אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל אלה בני זלפה אשר
נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה
נפש בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן ויולד
ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת
בת פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים
ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן
אחי וראש מפים וחפים וארד אלה בני רחל
אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר
ובני דן חשים ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר
ושלם אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל
בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה

הבאה ו̇ ג̇ בטעמ̇ מלעיל וסימנ̇ ארדה נא ובני יוסף וישמעו שלשת ו̇ ג̇ מלרע וסימנ̇ כל הנפש למספרים יתן עד מנעורינו ג̇ מל̇ וסימנ̇ ואמרתם אנשי והבשת אכלה נשכבה בבשתנו
והאנשים ו̇ ובקר̇ ה̇ מנה ריש פסוק וסימנ̇ רעי צאן אשר עלו אשר שלח רדפו אשר לא מתו טובים לנו יכחשו וימהרו עשים באמונה גשנה ב̇ ואת יהודה וחב̇

כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו
מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש׃
ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים
כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים׃
ואת יהודה שלח לפניו
אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה
גשן׃ ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת
ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו
ויבך על צואריו עוד׃ ויאמר ישראל אל יוסף
אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך
חי׃ ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה
ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי
אשר בארץ כנען באו אלי׃ והאנשים רעי
צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם וכל
אשר להם הביאו׃ והיה כי יקרא לכם פרעה
ואמר מה מעשיכם׃ ואמרתם אנשי מקנה היו
עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבתינו
בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל
רעה צאן׃ ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי
וצאנם ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם
בארץ גשן׃ ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים
ויצגם לפני פרעה׃ ויאמר פרעה אל אחיו מה
מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם
אנחנו גם אבותינו׃ ויאמרו אל פרעה לגור בארץ
באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי

כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא
עבדיך בארץ גשן׃ ויאמר פרעה אל יוסף
לאמר אביך ואחיך באו אליך׃ ארץ מצרים
לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך
ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת
ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על
אשר לי׃ ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו
לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה׃ ויאמר
פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך׃ ויאמר
יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים
ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא
השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם׃
ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה׃
ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם
אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ
בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה׃ ויכלכל
יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו
לחם לפי הטף׃ ולחם אין בכל הארץ כי כבד
הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען
מפני הרעב׃ וילקט יוסף את כל הכסף
הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר
אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה
פרעה׃ ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ
כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה
לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף׃

רעי כתי̇ יוד חלוף בורכו שיעלה נילוס וישקה את ארצו ויושבה ה̇ גמ̇ ול̇ ב̇ חס̇ וסימנ̇ יוסף שם את בני ישראל שם רעבים אותם כחלה בערי שמרון קדמו̇ מלרע
ואת אחיו ה̇ וסימ̇ ויושב ויכלכל יוסף האמר לאביו וישב אבימלך ואקח אל ריאזנים ולחם ד̇ וסימנ̇ ריש פסוק אין בכל הארץ ולחם מצות וקלי ולחם משנים
נתן להם אפס ד̇ וסימנ̇ כי אפס כסף תמו אפס עריץ וחד האפס לכנרו ושמתם ב̇ קמ̇ בתו וסימ̇ שרי מקנה על ושמרתם בארץ

ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם
אם אפס כסף׃ ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן
להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה
הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם
בשנה ההוא׃ ותתם השנה ההוא ויבאו אליו
בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי
אם תם הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא
נשאר לפני אדני בלתי אם גויתנו ואדמתנו׃
למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה
אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו
עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה
לא תשם׃ ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה
כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עלהם הרעב
ותהי הארץ לפרעה׃ ואת העם העביר אתו
לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו׃ רק
אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת
פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה
על כן לא מכרו את אדמתם׃ ויאמר יוסף אל
העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם
לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה׃
והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה
וארבע הידת יהיה לכם לזרע השדה
ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם׃
ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו
עבדים לפרעה׃ וישם אתה יוסף לחק עד

היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש
רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה׃
וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן
ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד׃ ויחי יעקב
בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי
יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת
שנה׃ ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו
ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך
שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד
ואמת אל נא תקברני במצרים׃ ושכבתי עם
אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם
ויאמר אנכי אעשה כדברך׃ ויאמר השבעה
לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה׃

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף
הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את
מנשה ואת אפרים׃ ויגד ליעקב ויאמר הנה
בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על
המטה׃ ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי
נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃ ויאמר
אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל
עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך
אחזת עולם׃ ועתה שני בניך הנולדים לך
בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי
הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי׃

סדר ראשון

ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על
שם אחיהם יקראו בנחלתם ואני בבאי
מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך
בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה
שם בדרך אפרת הוא בית לחם וירא ישראל
את בני יוסף ויאמר מי אלה ויאמר יוסף אל
אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר
קחם נא אלי ואברכם ועיני ישראל כבדו
מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק
להם ויחבק להם ויאמר ישראל אל יוסף
ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים
גם את זרעך ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו
וישתחו לאפיו ארצה ויקח יוסף את שניהם
את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת
מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש
אליו וישלח ישראל את ימינו וישת על
ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על
ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור
ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו
אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה
אתי מעודי עד היום הזה המלאך הגאל
אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי
ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ
וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים
וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל
ראש אפרים על ראש מנשה ויאמר יוסף
אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך
על ראשו וימאן אביו ויאמר ידעתי בני
ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל
ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה
מלא הגוים ויברכם ביום ההוא לאמור בך
יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים
וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה
ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה
אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ
אבתיכם ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך
אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה
לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים
הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל
אביכם ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני
יתר שאת ויתר עז פחז כמים אל תותר כי
עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה

שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם בסדם
אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם
הרגו איש וברצנם עקרו שור ארור אפם כי
עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם
בישראל

יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף איביך
ישתחוו לך בני אביך׃ גור אריה יהודה מטרף
בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו׃
לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד
כי יבא שילה ולו יקהת עמים׃ אסרי לגפן עירה
ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו ובדם ענבים
סותה׃ חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב׃

זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אנית וירכתו
על צידן׃
יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים׃
וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט
שכמו לסבל ויהי למס עבד׃
דן ידין עמו כאחד שבטי
ישראל׃ יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי
ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור׃
לישועתך קויתי יהוה׃
גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב׃
מאשר שמנה לחמו והוא
יתן מעדני מלך׃ נפתלי
אילה שלחה הנתן אמרי שפר׃
בן פרת יוסף בן פרת עלי
עין בנות צעדה עלי שור׃ וימררהו ורבו
וישטמהו בעלי חצים׃ ותשב באיתן קשתו
ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה

אבן ישראל׃ מאל אביך ויעזרך ואת שדי
ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום
רבצת תחת ברכת שדים ורחם׃ ברכת אביך
גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם
תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו׃

בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק
שלל׃ כל אלה שבטי ישראל שנים עשר
וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם
איש אשר כברכתו ברך אתם׃ ויצו אותם
ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי
אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון
החתי׃ במערה אשר בשדה המכפלה אשר
על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם
את השדה מאת עפרן החתי לאחזת קבר׃
שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו
שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו
ושמה קברתי את לאה׃ מקנה השדה והמערה
אשר בו מאת בני חת׃ ויכל יעקב לצות את
בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף
אל עמיו׃ ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו
וישק לו׃ ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים
לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל׃
וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי
החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום׃

ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה
לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני
פרעה לאמר׃ אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת
בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני
ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה׃ ויאמר
פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך׃
ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי
פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים׃ וכל
בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם
ובקרם עזבו בארץ גשן׃ ויעל עמו גם
רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד׃
ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן
ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש
לאביו אבל שבעת ימים׃ וירא יושב הארץ
הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל
כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל
מצרים אשר בעבר הירדן׃ ויעשו בניו לו
כן כאשר צום׃ וישאו אתו בניו ארצה כנען
ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר
קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת
עפרן החתי על פני ממרא׃ וישב יוסף
מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר
את אביו אחרי קברו את אביו׃ ויראו אחי
יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף
והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו

אתו׃ ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני
מותו לאמר׃ כה תאמרו ליוסף אנא שא
נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך
ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך
ויבך יוסף בדברם אליו׃ וילכו גם אחיו ויפלו
לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים׃ ויאמר
אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני׃
ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה
לטבה למען עשה כיום הזה להחית עם רב׃
ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת
טפכם וינחם אותם וידבר על לבם׃ וישב
יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה
ועשר שנים׃ וירא יוסף לאפרים בני שלשים
גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף׃
ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד
יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת
אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק
וליעקב׃ וישבע יוסף את בני ישראל
לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם
את עצמתי מזה׃ וימת יוסף בן מאה ועשר
שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים׃

פה פסו׳ סימנ׳ ימלה

שבח ויקר ... התורה ... אברהם
ויזכה לכל מדה טובה ולבנים הגונים ...

סכום הפסוקים של ספר אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה
את יעקב איש וביתו באו ראובן שמעון לוי
ויהודה יששכר זבולן ובנימן דן ונפתלי גד
ואשר ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים
נפש ויוסף היה במצרים וימת יוסף וכל אחיו
וכל הדור ההוא ובני ישראל פרו וישרצו וירבו
ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם

ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע
את יוסף ויאמר אל עמו הנה עם בני
ישראל רב ועצום ממנו הבה נתחכמה
לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף
גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן
הארץ וישימו עליו שרי מסים למען ענתו
בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם
ואת רעמסס וכאשר יענו אתו כן ירבה
וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל ויעבדו
מצרים את בני ישראל בפרך וימררו את
חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל
עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם
בפרך ויאמר מלך מצרים למילדת העברית
אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה
ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על
האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת הוא
וחיה ותיראן המילדת את האלהים ולא
עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין
את הילדים ויקרא מלך מצרים למילדת
ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין
את הילדים ותאמרן המילדת אל פרעה כי
לא כנשים המצרית העברית כי חיות הנה
בטרם תבוא אלהן המילדת וילדו וייטב
אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד
ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש
להם בתים ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל
הבן הילוד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון

וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ותהר האשה
ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה
ירחים ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא
ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם
בסוף על שפת היאר ותתצב אחתו מרחק לדעה
מה יעשה לו ותרד בת פרעה לרחץ על
היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא
את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה
ותקחה ותפתח ותראהו את הילד והנה
נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי
העברים זה ותאמר אחתו אל בת פרעה
האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית
ותינק לך את הילד ותאמר לה בת פרעה
לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד

וַתֹּאמֶר לָהּ בַּת־פַּרְעֹה הֵילִיכִי אֶת־הַיֶּלֶד
הַזֶּה וְהֵינִקִהוּ לִי וַאֲנִי אֶתֵּן אֶת־שְׂכָרֵךְ וַתִּקַּח
הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתְּנִיקֵהוּ׃ וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתְּבִאֵהוּ
לְבַת־פַּרְעֹה וַיְהִי־לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה
וַתֹּאמֶר כִּי מִן־הַמַּיִם מְשִׁיתִהוּ׃ וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל־אֶחָיו וַיַּרְא
בְּסִבְלֹתָם וַיַּרְא אִישׁ מִצְרִי מַכֶּה אִישׁ־עִבְרִי
מֵאֶחָיו׃ וַיִּפֶן כֹּה וָכֹה וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ וַיַּךְ
אֶת־הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַּחוֹל׃ וַיֵּצֵא בַּיּוֹם
הַשֵּׁנִי וְהִנֵּה שְׁנֵי־אֲנָשִׁים עִבְרִים נִצִּים וַיֹּאמֶר
לָרָשָׁע לָמָּה תַכֶּה רֵעֶךָ׃ וַיֹּאמֶר מִי שָׂמְךָ
לְאִישׁ שַׂר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ הַלְהָרְגֵנִי אַתָּה אֹמֵר
כַּאֲשֶׁר הָרַגְתָּ אֶת־הַמִּצְרִי וַיִּירָא מֹשֶׁה וַיֹּאמַר
אָכֵן נוֹדַע הַדָּבָר׃ וַיִּשְׁמַע פַּרְעֹה אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה וַיְבַקֵּשׁ לַהֲרֹג אֶת־מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי
פַרְעֹה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל־הַבְּאֵר׃ וּלְכֹהֵן
מִדְיָן שֶׁבַע בָּנוֹת וַתָּבֹאנָה וַתִּדְלֶנָה וַתְּמַלֶּאנָה
אֶת־הָרְהָטִים לְהַשְׁקוֹת צֹאן אֲבִיהֶן׃ וַיָּבֹאוּ
הָרֹעִים וַיְגָרְשׁוּם וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיּוֹשִׁעָן וַיַּשְׁק
אֶת־צֹאנָם׃ וַתָּבֹאנָה אֶל־רְעוּאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר
מַדּוּעַ מִהַרְתֶּן בֹּא הַיּוֹם׃ וַתֹּאמַרְןָ אִישׁ מִצְרִי
הִצִּילָנוּ מִיַּד הָרֹעִים וְגַם־דָּלֹה דָלָה לָנוּ וַיַּשְׁק
אֶת־הַצֹּאן׃ וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֹתָיו וְאַיּוֹ לָמָּה זֶּה
עֲזַבְתֶּן אֶת־הָאִישׁ קִרְאֶן לוֹ וְיֹאכַל לָחֶם׃
וַיּוֹאֶל מֹשֶׁה לָשֶׁבֶת אֶת־הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת־
צִפֹּרָה בִתּוֹ לְמֹשֶׁה׃ וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־
שְׁמוֹ גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה׃

וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֲבֹדָה וַיִּזְעָקוּ וַתַּעַל
שַׁוְעָתָם אֶל־הָאֱלֹהִים מִן־הָעֲבֹדָה׃ וַיִּשְׁמַע
אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־
אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים׃

סדר

וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֶה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ
חֹתְנוֹ כֹּהֵן מִדְיָן וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן אַחַר הַמִּדְבָּר
וַיָּבֹא אֶל־הַר הָאֱלֹהִים חֹרֵבָה׃ וַיֵּרָא מַלְאַךְ
יְהוָה אֵלָיו בְּלַבַּת־אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיַּרְא
וְהִנֵּה הַסְּנֶה בֹּעֵר בָּאֵשׁ וְהַסְּנֶה אֵינֶנּוּ אֻכָּל׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אָסֻרָה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הַמַּרְאֶה
הַגָּדֹל הַזֶּה מַדּוּעַ לֹא־יִבְעַר הַסְּנֶה׃ וַיַּרְא יְהוָה
כִּי סָר לִרְאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסְּנֶה
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר אַל־
תִּקְרַב הֲלֹם שַׁל־נְעָלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אַדְמַת־קֹדֶשׁ הוּא׃
וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב וַיַּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרֵא
מֵהַבִּיט אֶל־הָאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה רָאֹה רָאִיתִי
אֶת־עֳנִי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם וְאֶת־צַעֲקָתָם
שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נֹגְשָׂיו כִּי יָדַעְתִּי אֶת־מַכְאֹבָיו׃

וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ
ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב
ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי
והחוי והיבוסי ועתה הנה צעקת בני ישראל
באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים
לחצים אתם ועתה לכה ואשלחך אל
פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים
ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי
אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל
ממצרים ויאמר כי אהיה עמך וזה לך
האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את
העם ממצרים תעבדון את האלהים על
ההר הזה ויאמר משה אל האלהים הנה
אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם
אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי
מה שמו מה אמר אלהם ויאמר אלהים
אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה
תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם
ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר
אל בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני
אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר
דר לך ואספת את זקני ישראל ואמרת
אלהם יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי
אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי

אתכם ואת העשוי לכם במצרים ואמר
אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני
והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי
אל ארץ זבת חלב ודבש ושמעו לקלך
ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים
ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה
עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים
במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו ואני ידעתי
כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא
ביד חזקה ושלחתי את ידי והכיתי את
מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו
ואחרי כן ישלח אתכם ונתתי את חן העם
הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו
ריקם ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה
כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על
בניכם ועל בנתיכם ונצלתם את מצרים
ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא
ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך
יהוה ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר
מטה ויאמר השליכהו ארצה וישליכהו
ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו ויאמר
יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו
וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו למען
יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב

ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקך
ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת
כשלג ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו
אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו
והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל
האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון
והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה
ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי היאר
ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן
היאר והיו לדם ביבשת ויאמר משה
אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם
מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל
עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי ויאמר
יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם
או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה
ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והוריתיך
אשר תדבר ויאמר בי אדני שלח נא ביד
תשלח ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא
אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא
וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו
ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה
עם פיך ועם פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון
ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה
ואתה תהיה לו לאלהים ואת המטה הזה
תקח בידך אשר תעשה בו את האתת

פ

סדר רביעי

וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו
אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים
ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך
לשלום ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב
מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים
את נפשך ויקח משה את אשתו ואת בניו
וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח
משה את מטה האלהים בידו ויאמר יהוה אל
משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים
אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני
אחזק את לבו ולא ישלח את העם ואמרת
אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל
ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן
לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך ויהי
בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו
ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע
לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי וירף
ממנו אז אמרה חתן דמים למולת

ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה
המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק
לו ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה
אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו ויבא
משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל

וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה
אל משה ויעש האתת לעיני העם ויאמן
העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל
וכי ראה את ענים ויקדו וישתחוו ואחר באו
משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה
אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר
ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו
לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את
ישראל לא אשלח ויאמרו אלהי העברים
נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים
במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר
או בחרב ויאמר אלהם מלך מצרים למה
משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו לכו
לסבלתיכם ויאמר פרעה הן רבים עתה עם
הארץ והשבתם אתם מסבלתם ויצו פרעה
ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו
לאמר לא תאספון לתת תבן לעם ללבן
הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם
תבן ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים
תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו
ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר
נלכה נזבחה לאלהינו תכבד העבדה על
האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר
ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם
לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן

אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין
נגרע מעבדתכם דבר ויפץ העם בכל ארץ
מצרים לקשש קש לתבן והנגשים אצים
לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר
בהיות התבן ויכו שטרי בני ישראל אשר
שמו עלהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא
כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול
גם היום ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו
אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך
תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו
והנה עבדיך מכים וחטאת עמך ויאמר נרפים
אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה
ליהוה ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן
לבנים תתנו ויראו שטרי בני ישראל אתם ברע
לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו ויפגעו
את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם
מאת פרעה ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם
וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה
ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו וישב משה
אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה
למה זה שלחתני ומאז באתי אל פרעה
לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת
את עמך ויאמר יהוה אל משה עתה תראה
אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם
וביד חזקה יגרשם מארצו

וידבר אלהים אל משה ויאמר
אליו אני יהוה׃ וארא אל אברהם אל יצחק
ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי
להם׃ וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם
את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו
בה׃ וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל
אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את
בריתי׃ לכן אמר לבני ישראל אני יהוה
והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי
אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה
ובשפטים גדלים׃ ולקחתי אתכם לי לעם
והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה
אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות
מצרים׃ והבאתי אתכם אל הארץ אשר
נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק
וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה׃
וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו
אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ בא דבר אל פרעה
מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו׃ וידבר
משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו
אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים׃

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני
ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את
בני ישראל מארץ מצרים׃

אלה ראשי בית אבתם בני ראובן
בכר ישראל חנוך ופלוא חצרן וכרמי אלה
משפחת ראובן׃ ובני שמעון ימואל וימין
ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה
משפחת שמעון׃ ואלה שמות בני לוי לתלדתם
גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים
ומאת שנה׃ בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם׃
ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי
קהת שלש ושלשים ומאת שנה׃ ובני מררי מחלי
ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם׃ ויקח
עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד
לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם
שבע ושלשים ומאת שנה׃ ובני יצהר קרח
ונפג וזכרי׃ ובני עזיאל מישאל ואלצפן
וסתרי׃ ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב
אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב
ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר׃ ובני
קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת
הקרחי׃ ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות
פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס
אלה ראשי אבות הלוים למשפחתם׃ הוא
אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו
את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם׃

הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא
את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן׃
ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים׃
וידבר יהוה אל משה לאמר
אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל
אשר אני דבר אליך׃ ויאמר משה לפני יהוה
הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה׃

ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים
לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך׃ אתה תדבר
את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה
ושלח את בני ישראל מארצו׃ ואני אקשה
את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי
בארץ מצרים׃ ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי
את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי
בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים׃ וידעו
מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים
והוצאתי את בני ישראל מתוכם׃ ויעש משה ואהרן
כאשר צוה יהוה אתם כן עשו׃ ומשה בן שמנים
שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל
פרעה׃

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ כי
ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת
ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני
פרעה יהי לתנין׃ ויבא משה ואהרן אל פרעה
ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את
מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין׃
ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו
גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן׃ וישליכו
איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן
את מטתם׃ ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם
כאשר דבר יהוה׃ ויאמר
יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם׃
לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת
לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך
לנחש תקח בידך׃ ואמרת אליו יהוה אלהי
העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי
ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה׃
כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה
אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר
ביאר ונהפכו לדם׃ והדגה אשר ביאר תמות
ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן
היאר׃ ויאמר יהוה אל משה
אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי
מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם
ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל
ארץ מצרים ובעצים ובאבנים׃ ויעשו כן
משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה
ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני
עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם׃

והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו
מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל
ארץ מצרים ויעשו כן חרטמי מצרים בלטיהם
ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר
יהוה ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם
לזאת ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות
כי לא יכלו לשתת ממימי היאר וימלא
שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת
אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני
ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל
גבולך בצפרדעים ושרץ היאר צפרדעים
ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל
מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך
ובמשארותיך ובכה ובעמך ובכל עבדיך
יעלו הצפרדעים ויאמר יהוה אל משה
אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על
הנהרת על היארים ועל האגמים והעל
את הצפרדעים על ארץ מצרים ויט אהרן
את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע
ותכס את ארץ מצרים ויעשו כן החרטמים
בלטיהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ
מצרים ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר
העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני

ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה׃
ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי
אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית
הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה׃
ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע
כי אין כיהוה אלהינו׃ וסרו הצפרדעים
ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר
תשארנה׃ ויצא משה ואהרן מעם פרעה
ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים
אשר שם לפרעה׃ ויעש יהוה כדבר משה
וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרת
ומן השדת׃ ויצברו אתם חמרם חמרם
ותבאש הארץ׃ וירא פרעה כי היתה הרוחה
והכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר
יהוה׃ ויאמר יהוה
אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך
והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ
מצרים׃ ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו
ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם
ובבהמה כל עפר הארץ היה כנים בכל
ארץ מצרים׃ ויעשו כן החרטמים בלטיהם
להוציא את הכנים ולא יכלו ותהי הכנם
באדם ובבהמה׃ ויאמרו החרטמים אל פרעה
אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה׃

ויאמר יהוה אל משה השכם
בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה
ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני
כי אם אינך משלח את עמי הנני משליח בך
ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי
מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה
והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי
עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע
כי אני יהוה בקרב הארץ ושמתי פדת בין
עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה ויעש
יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית
עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני
הערב ויקרא פרעה אל משה ולאהרן ויאמר
לכו זבחו לאלהיכם בארץ ויאמר משה לא
נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה
אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם
ולא יסקלנו דרך שלשת ימים נלך במדבר
וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו
ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם
ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו
ללכת העתירו בעדי ויאמר משה הנה אנכי
יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב
מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסף
פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה
ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה
ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה
מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד ויכבד פרעה
את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת
אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח
את עמי ויעבדני כי אם מאן אתה לשלח
ועודך מחזיק בם הנה יד יהוה הויה במקנך
אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים
בבקר ובצאן דבר כבד מאד והפלה יהוה בין
מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות
מכל לבני ישראל דבר וישם יהוה מועד לאמר
מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ ויעש
יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל
מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד
וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל
עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא
חפניכם פיח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני
פרעה והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על
האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל
ארץ מצרים ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו
לפני פרעה ויזרק אתו משה השמימה
ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה

ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני
השחין כי היה השחין בחרטמם ובכל מצרים
ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם
כאשר דבר יהוה אל משה

ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר
והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר
יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני
כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי
אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי
אין כמני בכל הארץ כי עתה שלחתי את
ידי ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן
הארץ ואולם בעבור זאת העמדתיך
בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי
בכל הארץ עודך מסתולל בעמי לבלתי
שלחם הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד
מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן
היום הוסדה ועד עתה ועתה שלח העז
את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם
והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה
וירד עלהם הברד ומתו הירא את דבר יהוה
מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו
אל הבתים ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה
ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים
ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה
ועל כל עשב השדה בארץ מצרים ויט משה את
מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך
אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים
ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד
מאד אשר לא היה כמהו בכל ארץ מצרים
מאז היתה לגוי ויך הברד בכל ארץ מצרים
את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת
כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ
השדה שבר רק בארץ גשן אשר שם בני
ישראל לא היה ברד וישלח פרעה ויקרא
למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם
יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים העתירו
אל יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה
אתכם ולא תספון לעמד ויאמר אליו משה
כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות
יחדלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי
ליהוה הארץ ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם
תיראון מפני יהוה אלהים והפשתה והשערה
נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל
והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה ויצא
משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל
יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתך
ארצה וירא פרעה כי חדל המטר והברד
והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו

ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל
כאשר דבר יהוה ביד משה׃

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני
הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי
אתתי אלה בקרבו׃ ולמען תספר באזני בנך
ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת
אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה׃
ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו
כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת
לענת מפני שלח עמי ויעבדני׃ כי אם מאן
אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה
בגבלך׃ וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת
את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת
לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם
מן השדה׃ ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך
ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות
אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה
ויפן ויצא מעם פרעה׃ ויאמרו עבדי פרעה
אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים
ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה
מצרים׃ ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה
ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי
ההלכים׃ ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך
בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה

לנו׃ ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר
אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד
פניכם׃ לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה
כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת
פני פרעה׃ ויאמר
יהוה אל משה נטה ידך על ארץ מצרים
בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את
כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד׃
ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה
נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה
הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה׃
ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח
בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה
כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן׃ ויכס
את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל
את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר
הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב
השדה בכל ארץ מצרים׃ וימהר פרעה
לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה
אלהיכם ולכם׃ ועתה שא נא חטאתי אך
הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי
רק את המות הזה׃ ויצא מעם פרעה
ויעתר אל יהוה׃ ויהפך יהוה רוח ים חזק
מאד וישא את הארבה ויתקעהו ימה סוף
לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים׃

ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל

ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על השמים
ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך ויט
משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה
בכל ארץ מצרים שלשת ימים לא ראו איש
את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים
ולכל בני ישראל היה אור במושבתם ויקרא
פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק
צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם
ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלת
ועשינו ליהוה אלהינו וגם מקננו ילך עמנו
לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה
אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד
באנו שמה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה
לשלחם ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך
אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות
ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך

ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא
על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם
מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה
דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו
ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב ויתן
יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה
גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה
ובעיני העם ויאמר
משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא
בתוך מצרים ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור
פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר
אחר הרחים וכל בכור בהמה והיתה צעקה גדלה
בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו
לא תסף ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו
למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה
בין מצרים ובין ישראל וירדו כל עבדיך אלה אלי
והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך
ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף

ויאמר יהוה אל משה
לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי
בארץ מצרים ומשה ואהרן עשו את כל
המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את
לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו

ויאמר יהוה אל משה
ואל אהרן בארץ מצרים לאמר החדש הזה
לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי
השנה דברו אל כל עדת ישראל לאמר
בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית
אבת שה לבית ואם ימעט הבית מהיות
משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו
במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה

שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן
העזים תקחו׃ והיה לכם למשמרת עד ארבעה
עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת
ישראל בין הערבים׃ ולקחו מן הדם ונתנו על שתי
המזוזת ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו
בהם׃ ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות
על מררים יאכלהו׃ אל תאכלו ממנו נא ובשל
מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו
ועל קרבו׃ ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר
ממנו עד בקר באש תשרפו׃ וככה תאכלו
אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם
בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה׃
ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי
כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה
ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה׃
והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם
שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה
בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים׃
והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג
ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו׃ שבעת
ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו
שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה
הנפש ההוא מישראל מיום הראשן עד
יום השבעי׃ וביום הראשון מקרא קדש
וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל
לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם׃ ושמרתם
את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את
צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את
היום הזה לדרתיכם חקת עולם׃ בראשן
בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו
מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב׃
שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי
כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת
ישראל בגר ובאזרח הארץ׃ כל מחמצת
לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות׃

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם
משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו
הפסח׃ ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם
אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי
המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו
איש מפתח ביתו עד בקר׃ ועבר יהוה לנגף
את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל
שתי המזוזת ופסח יהוה על הפתח ולא יתן
המשחית לבא אל בתיכם לנגף׃ ושמרתם את
הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם׃ והיה כי
תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר
דבר ושמרתם את העבדה הזאת׃ והיה כי
יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם׃

ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על
בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים
ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו וילכו
ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה
ואהרן כן עשו ויהי בחצי
הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים
מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי
אשר בבית הבור וכל בכור בהמה ויקם
פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים
ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר
אין שם מת ויקרא למשה ולאהרן לילה
ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני
ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם גם צאנכם
גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם
אתי ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן
הארץ כי אמרו כלנו מתים וישא העם את בצקו
טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על
שכמם ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו
ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת ויהוה נתן
את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את
מצרים

ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש
מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף וגם ערב
רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד
ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת
מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו
להתמהמה וגם צדה לא עשו להם ומושב
בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה
וארבע מאות שנה ויהי מקץ שלשים שנה
וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו
כל צבאות יהוה מארץ מצרים ליל שמרים
הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה
הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם

ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח
כל בן נכר לא יאכל בו וכל עבד איש מקנת
כסף ומלתה אתו אז יאכל בו תושב ושכיר
לא יאכל בו בבית אחד יאכל לא תוציא מן
הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו
כל עדת ישראל יעשו אתו וכי יגור אתך גר
ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב
לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל
בו תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם
ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את
משה ואת אהרן כן עשו

ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה
את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם

וידבר יהוה אל משה לאמר קדש לי כל בכור פטר
כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא

ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה
אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי
בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל
חמץ׃ היום אתם יצאים בחדש האביב׃ והיה
כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי
והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך
ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה
הזאת בחדש הזה׃ שבעת ימים תאכל מצת
וביום השביעי חג ליהוה׃ מצות יאכל את
שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך
שאר בכל גבלך׃ והגדת לבנך ביום ההוא לאמר
בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים׃ והיה לך
לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת
יהוה בפיך כי ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים׃
ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה׃

והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר
נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך׃ והעברת כל פטר
רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך
הזכרים ליהוה׃ וכל פטר חמר תפדה בשה ואם
לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה׃
והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת
ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים
מבית עבדים׃ ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו
ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר
אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה
כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה׃
והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין עיניך כי
בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים׃

ויהי בשלח פרעה
את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי
קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם
מלחמה ושבו מצרימה׃ ויסב אלהים את
העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני
ישראל מארץ מצרים׃ ויקח משה את עצמות
יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל
לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את
עצמתי מזה אתכם׃ ויסעו מסכת ויחנו
באתם בקצה המדבר׃ ויהוה הלך לפניהם יומם
בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש
להאיר להם ללכת יומם ולילה׃ לא ימיש עמוד
הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין
מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על
הים׃ ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם
בארץ סגר עליהם המדבר׃ וחזקתי את לב
פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל
חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן׃

ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב
פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו
כי שלחנו את ישראל מעבדנו ויאסר את
רכבו ואת עמו לקח עמו ויקח שש מאות
רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו
ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף
אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה
וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים על
הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי
החירת לפני בעל צפן ופרעה הקריב וישאו
בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע
אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל
יהוה ויאמרו אל משה המבלי אין קברים
במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית
לנו להוציאנו ממצרים הלא זה הדבר אשר
דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה
את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו
במדבר ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו
וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי
אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם
עוד עד עולם יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון

ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל
בני ישראל ויסעו ואתה הרם את מטך ונטה את
ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים
ביבשה ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו
אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו
וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו
ובפרשיו ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה
ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם
ויעמד מאחריהם ויבא בין מחנה מצרים
ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את
הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה ויט משה
את ידו על הים ויולך יהוה את הים ברוח קדים
עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו
המים ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה
והמים להם חמה מימינם ומשמאלם וירדפו
מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו
ופרשיו אל תוך הים ויהי באשמרת הבקר
וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש
וענן ויהם את מחנה מצרים ויסר את אפן
מרכבתיו וינהגהו בכבדת ויאמר מצרים
אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים
וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו
ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות
בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער
יהוה את מצרים בתוך הים וישבו המים
ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה

הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד׃ ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם׃ ויושע
יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
מת על שפת הים׃ וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו׃

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר   אשירה ליהוה כי גאה גאה   סוס
ורכבו רמה בים׃   עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה   זה אלי ואנוהו   אלהי
אבי וארממנהו׃   יהוה איש מלחמה יהוה
שמו׃   מרכבת פרעה וחילו ירה בים   ומבחר
שלשיו טבעו בים סוף׃   תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו
אבן׃   ימינך יהוה נאדרי בכח   ימינך
יהוה תרעץ אויב׃   וברב גאונך תהרס
קמיך   תשלח חרנך יאכלמו כקש׃   וברוח
אפיך נערמו מים   נצבו כמו נד
נזלים   קפאו תהמת בלב ים׃   אמר
אויב ארדף אשיג   אחלק שלל תמלאמו
נפשי   אריק חרבי תורישמו ידי׃   נשפת
ברוחך כסמו ים   צללו כעופרת במים
אדירים׃   מי כמכה באלם יהוה   מי
כמכה נאדר בקדש   נורא תהלת עשה
פלא׃   נטית ימינך תבלעמו ארץ׃   נחית
בחסדך עם זו גאלת   נהלת בעזך אל נוה

קדשך׃ שמעו עמים ירגזון חיל
אחז ישבי פלשת׃ אז נבהלו אלופי
אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו
כל ישבי כנען׃ תפל עליהם אימתה
ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד
יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו
קנית׃ תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון
לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו
ידיך׃ יהוה ימלך לעלם ועד׃ כי
בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עלהם
את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים׃

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה
בתפים ובמחלת׃ ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה
בים׃ ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר
שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים׃ ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים
ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה׃ וילנו העם על משה לאמר מה נשתה׃
ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק
ומשפט ושם נסהו׃ ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה
אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל
חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה
רפאך׃ ויבאו אילמה ושם שתים עשרה
עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים׃ ויסעו מאילם
ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין
סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים׃

וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן
במדבר ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן
מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על
סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם
אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה
ברעב ויאמר יהוה
אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים
ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו
הילך בתורתי אם לא והיה ביום הששי
והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר
ילקטו יום יום ויאמר משה ואהרן אל כל
בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא
אתכם מארץ מצרים ובקר וראיתם את כבוד
יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי
תלונו עלינו ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב
בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את
תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו
תלנתיכם כי על יהוה ויאמר משה אל אהרן אמר
אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את
תלנתיכם ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל
ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן

וידבר יהוה אל משה לאמר שמעתי את תלונת
בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו
בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה
אלהיכם ויהי בערב ותעל השלו ותכס את
המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה
ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק
מחספס דק ככפר על הארץ ויראו בני ישראל
ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה
הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן
יהוה לכם לאכלה זה הדבר אשר צוה יהוה
לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר
נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו ויעשו כן
בני ישראל וילקטו המרבה והממעיט וימדו
בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט לא
החסיר איש לפי אכלו לקטו ויאמר משה
אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר ולא שמעו
אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם
תולעים ויבאש ויקצף עלהם משה וילקטו
אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש
ונמס ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני
העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו
למשה ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה
שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו
אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף
הניחו לכם למשמרת עד הבקר ויניחו אתו
עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה
לא היתה בו ויאמר משה אכלהו היום כי
שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה

ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא
יהיה בו׃ ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט
ולא מצאו׃ ויאמר יהוה
אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי׃
ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן
לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו
אל יצא איש ממקמו ביום השביעי׃ וישבתו
העם ביום השבעי׃ ויקראו בית ישראל את
שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת
בדבש׃ ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה
מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו
את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי
אתכם מארץ מצרים׃ ויאמר משה אל אהרן קח
צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו
לפני יהוה למשמרת לדרתיכם׃ כאשר צוה יהוה
אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת׃
ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם
אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה
ארץ כנען׃ והעמר עשרית האיפה הוא׃

ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין
למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין
מים לשתת העם׃ וירב העם עם משה ויאמרו
תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה
תריבון עמדי מה תנסון את יהוה׃ ויצמא
שם העם למים וילן העם על משה ויאמר
למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת
בני ואת מקני בצמא׃ ויצעק משה אל
יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט
וסקלני׃ ויאמר יהוה אל משה עבר לפני
העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר
הכית בו את היאר קח בידך והלכת׃ הנני
עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור
ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה
לעיני זקני ישראל׃ ויקרא שם המקום מסה
ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את
יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין׃

ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם׃ ויאמר
משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם
בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה
האלהים בידי׃ ויעש יהושע כאשר אמר לו
משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו
ראש הגבעה׃ והיה כאשר ירים משה ידו
וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק׃
וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו
וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה
אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא
השמש׃ ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי
חרב׃

ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים
באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת
השמים ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי
ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר
דר

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל
אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו
כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים ויקח
יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר
שלוחיה ואת שני בניה אשר שם האחד
גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה ושם
האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצלני
מחרב פרעה ויבא יתרו חתן משה ובניו
ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה
שם הר האלהים ויאמר אל משה אני חתנך
יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה
ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו
וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה
ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה
לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל
התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה
ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה
לישראל אשר הצילו מיד מצרים ויאמר
יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים
ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד

מצרים עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים
כי בדבר אשר זדו עליהם ויקח יתרו חתן
משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל
זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני
האלהים ויהי ממחרת וישב משה לשפט
את העם ויעמד העם על משה מן הבקר
עד הערב וירא חתן משה את כל אשר הוא
עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר
אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך
וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב ויאמר
משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים
כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש
ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת
תורתיו ויאמר חתן משה אליו לא טוב
הדבר אשר אתה עשה נבל תבל גם אתה
גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר
לא תוכל עשהו לבדך עתה שמע בקלי
איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם
מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל
האלהים והזהרתה אתהם את החקים ואת
התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה
ואת המעשה אשר יעשון ואתה תחזה
מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי
אמת שנאי בצע ושמת עלהם שרי אלפים
שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת

ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל
יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם
והקל מעליך ונשאו אתך אם את הדבר
הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם
כל העם הזה על מקמו יבא בשלום וישמע
משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר ויבחר
משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים
על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים
ושרי עשרת ושפטו את העם בכל עת את הדבר
הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפוטו
הם וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ
מצרים ביום הזה באו מדבר סיני ויסעו
מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר
ויחן שם ישראל נגד ההר ומשה עלה אל
האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר
כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל
אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא
אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי ועתה
אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי
והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ
ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש
אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל
ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם

את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה
ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר
יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל
יהוה ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא
אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי
עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את
דברי העם אל יהוה ויאמר יהוה אל משה
לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו
שמלתם והיו נכנים ליום השלישי כי ביום
השלשי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני
והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם
עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת
לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם
בהמה אם איש לא יחיה במשך היבל המה יעלו
בהר וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את
העם ויכבסו שמלתם ויאמר אל העם היו
נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה ויהי
ביום השלישי בהית הבקר ויהי קלת וברקים
וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד
כל העם אשר במחנה ויוצא משה את העם
לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית
ההר והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד
עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן
ויחרד כל ההר מאד ויהי קול השפר הולך
וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול

וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא
יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה ויאמר
יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה
לראות ונפל ממנו רב וגם הכהנים הנגשים אל
יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה ויאמר משה
אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה
העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו ויאמר
אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים
והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה פן יפרץ בם
וירד משה אל העם ויאמר אלהם

וידבר אלהים את כל הדברים
האלה לאמר אנכי
יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
מבית עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים
על פני לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר
בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
במים מתחת לארץ לא תשתחוה להם
ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא
פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל
רבעים לשנאי ועשה חסד לאלפים לאהבי
ולשמרי מצותי לא
תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא
ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא

זכור את יום השבת לקדשו ששת ימים תעבד
ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת
ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה
ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך
אשר בשעריך כי ששת ימים עשה יהוה
את השמים ואת הארץ את הים ואת כל
אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך
יהוה את יום השבת ויקדשהו

כבד את אביך ואת אמך למען
יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך לא
תרצח לא
תנאף לא
תגנב לא
תענה ברעך עד שקר לא
תחמד בית רעך לא
תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו
וכל אשר לרעך
וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידם ואת
קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו
ויעמדו מרחק ויאמרו אל משה דבר אתה
עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות
ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור
נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו
על פניכם לבלתי תחטאו ויעמד העם מרחק
ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן
הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם׃ לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי
כֶסֶף וֵאלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם׃ מִזְבַּח אֲדָמָה
תַּעֲשֶׂה־לִּי וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלָמֶיךָ
אֶת־צֹאנְךָ וְאֶת־בְּקָרֶךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר
אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ׃ וְאִם־מִזְבַּח
אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תִבְנֶה אֶתְהֶן גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ
הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ׃ וְלֹא־תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת
עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו׃

וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם׃ כִּי
תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבַשְּׁבִעִת
יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם׃ אִם־בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ יֵצֵא
אִם־בַּעַל אִשָּׁה הוּא וְיָצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ׃ אִם־אֲדֹנָיו
יִתֶּן־לוֹ אִשָּׁה וְיָלְדָה־לוֹ בָנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וִילָדֶיהָ
תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא יֵצֵא בְגַפּוֹ׃ וְאִם־אָמֹר יֹאמַר הָעֶבֶד
אָהַבְתִּי אֶת־אֲדֹנִי אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בָּנָי לֹא אֵצֵא חָפְשִׁי׃
וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוֹ אֶל־הַדֶּלֶת אוֹ אֶל־
הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת־אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ
לְעֹלָם׃ וְכִי־יִמְכֹּר אִישׁ
אֶת־בִּתּוֹ לְאָמָה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים׃
אִם־רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר־לֹא יְעָדָהּ וְהֶפְדָּהּ
לְעַם נָכְרִי לֹא־יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ בְּבִגְדוֹ־בָהּ׃ וְאִם־
לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ׃ אִם־

אַחֶרֶת יִקַּח־לוֹ שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ לֹא
יִגְרָע׃ וְאִם־שְׁלָשׁ־אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ וְיָצְאָה
חִנָּם אֵין כָּסֶף׃ מַכֵּה אִישׁ
וָמֵת מוֹת יוּמָת׃ וַאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אִנָּה
לְיָדוֹ וְשַׂמְתִּי לְךָ מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃
וְכִי־יָזִד אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ
לְהָרְגוֹ בְעָרְמָה מֵעִם מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ לָמוּת׃
וּמַכֵּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת
יוּמָת׃ וְגֹנֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ
וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת׃
וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃
וְכִי־יְרִיבֻן אֲנָשִׁים וְהִכָּה־
אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף וְלֹא יָמוּת וְנָפַל
לְמִשְׁכָּב׃ אִם־יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ
וְנִקָּה הַמַּכֶּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרַפֹּא יְרַפֵּא׃
וְכִי־יַכֶּה אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ אוֹ
אֶת־אֲמָתוֹ בַּשֵּׁבֶט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקֹם יִנָּקֵם׃ אַךְ
אִם־יוֹם אוֹ יוֹמַיִם יַעֲמֹד לֹא יֻקַּם כִּי כַסְפּוֹ הוּא׃
וְכִי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים
וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן
עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן
בִּפְלִלִים׃ וְאִם־אָסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת
נָפֶשׁ׃ עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד
רֶגֶל תַּחַת רָגֶל׃ כְּוִיָּה תַּחַת כְּוִיָּה פֶּצַע תַּחַת פָּצַע
חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה׃

וכי יכה איש את עין עבדו או את עין
אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו ואם שן
עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו

וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול
יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור
נקי ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד
בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור
יסקל וגם בעליו יומת אם כפר יושת עליו ונתן
פדין נפשו ככל אשר יושת עליו או בן יגח
או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו אם עבד
יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן
לאדניו והשור יסקל וכי
יפתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא יכסנו
ונפל שמה שור או חמור בעל הבור ישלם
כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו

וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת
ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את
המת יחצון או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם
ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור
והמת יהיה לו כי יגנב איש
שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם
תחת השור וארבע צאן תחת השה אם במחתרת
ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים אם זרחה השמש
עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו

אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד
שה חיים שנים ישלם כי
יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער
בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם
כי תצא אש ומצאה
קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם
ישלם המבער את הבערה
כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים
לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם
שנים אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית
אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו
על כל דבר פשע על שור על חמור על שה
על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה
עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען
אלהים ישלם שנים לרעהו
כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או
שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה
אין ראה שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא
שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא
ישלם ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו
אם טרף יטרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם

וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת
בעליו אין עמו שלם ישלם אם בעליו עמו
לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו

וכי יפתה איש בתולה אשר לא
ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה׃ אם
מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר
הבתולת׃ מכשפה לא
תחיה׃ כל שכב עם בהמה מות יומת׃
זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה
לבדו׃ וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם
בארץ מצרים׃ כל אלמנה ויתום לא תענון׃
אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי
שמע אשמע צעקתו׃ וחרה אפי והרגתי אתכם
בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים׃

אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה
לו כנשה לא תשימון עליו נשך׃ אם חבל
תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו׃
כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה
ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני׃
אלהים לא תקלל ונשיא
בעמך לא תאר׃ מלאתך ודמעך לא תאחר
בכור בניך תתן לי׃ כן תעשה לשרך לצאנך
שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו
לי׃ ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה
לא תאכלו לכלב תשלכון אתו׃
לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם
רשע להית עד חמס׃ לא תהיה אחרי רבים לרעת

ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת׃ ודל
לא תהדר בריבו׃ כי
תפגע שור איבך או חמרו תעה השב תשיבנו
לו׃ כי תראה חמור
שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב
תעזב עמו׃ לא תטה
משפט אבינך בריבו׃ מדבר שקר תרחק ונקי
וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע׃ ושחד
לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי
צדיקים׃ וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש
הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ ושש שנים
תזרע את ארצך ואספת את תבואתה׃ והשביעת
תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם
תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך׃
ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת
למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר׃
ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים
אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך׃ שלש
רגלים תחג לי בשנה׃ את חג המצות תשמר
שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד
חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו
פני ריקם׃ וחג הקציר בכורי מעשיך אשר
תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה
באספך את מעשיך מן השדה׃ שלש פעמים
בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן יהוה׃

לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב
חגי עד בקר ראשית בכורי אדמתך תביא
בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃

הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך
ולהביאך אל המקום אשר הכנתי השמר
מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא
לפשעכם כי שמי בקרבו׃ כי אם שמוע תשמע
בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את
איביך וצרתי את צרריך׃ כי ילך מלאכי לפניך
והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני
החוי והיבוסי והכחדתיו׃ לא תשתחוה
לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם
כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם׃
ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך
ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך׃
לא תהיה משכלה ועקרה בארצך
את מספר ימיך אמלא׃ את אימתי אשלח לפניך
והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל
איביך אליך ערף׃ ושלחתי את הצרעה לפניך
וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך׃ לא
אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה
ורבה עליך חית השדה׃ מעט מעט אגרשנו מפניך
עד אשר תפרה ונחלת את הארץ׃ ושתי את
גבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר

עד הנהר כי אתן בידכם את ישבי הארץ
וגרשתמו מפניך׃ לא תכרת להם ולאלהיהם
ברית׃ לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי
כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש׃

ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב
ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם
מרחק׃ ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא
יגשו והעם לא יעלו עמו׃ ויבא משה ויספר
לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים
ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים
אשר דבר יהוה נעשה׃ ויכתב משה את כל
דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת
ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר
שבטי ישראל׃ וישלח את נערי בני ישראל
ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים׃
ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם
זרק על המזבח׃ ויקח ספר הברית ויקרא
באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה
נעשה ונשמע׃ ויקח משה את הדם ויזרק
על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת
יהוה עמכם על כל הדברים האלה׃ ויעל
משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני
ישראל׃ ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו
כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר׃

ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את
האלהים ויאכלו וישתו׃
ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה
והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה
והמצוה אשר כתבתי להורתם׃ ויקם משה
ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים׃
ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב
אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים
יגש אלהם׃ ויעל משה אל ההר ויכס הענן את
ההר׃ וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן
ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי
מתוך הענן׃ ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש
ההר לעיני בני ישראל׃ ויבא משה בתוך הענן ויעל
אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל
ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו
לבו תקחו את תרומתי׃ וזאת התרומה אשר
תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים׃ וערת אילם מאדמים
ועורת תחשים ועצי שטים׃ שמן למאר בשמים
לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ אבני שהם
ואבני מלאים לאפד ולחשן׃ ועשו לי מקדש
ושכנתי בתוכם׃ ככל אשר אני מראה אותך
את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן
תעשו׃ ועשו ארון עצי
שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קמתו׃ וצפית אתו זהב טהור
מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב׃
ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על
ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת
ושתי טבעת על צלעו השנית׃ ועשית בדי
עצי שטים וצפית אתם זהב׃ והבאת את
הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את
הארן בהם׃ בטבעת הארן יהיו הבדים לא
יסרו ממנו׃ ונתת אל הארן את העדת אשר
אתן אליך׃ ועשית כפרת זהב טהור אמתים
וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃ ועשית שנים
כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני
קצות הכפרת׃ ועשה כרוב אחד מקצה
מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת
תעשו את הכרבים על שני קצותיו׃ והיו
הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם
על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת
יהיו פני הכרבים׃ ונתת את הכפרת על הארן
מלמעלה ואל הארן תתן את העדת אשר
אתן אליך׃ ונועדתי לך שם ודברתי אתך
מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על
ארון העדת את כל אשר אצוה אותך אל בני
ישראל׃

ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו
ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו וצפית אתו
זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב ועשית לו
מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו
סביב ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת
את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע
רגליו לעמת המסגרת תהיין הטבעת לבתים
לבדים לשאת את השלחן ועשית את הבדים
עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בם את
השלחן ועשית קערתיו וכפתיו וקשותיו
ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה
אתם ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד

ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה
המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה
ממנה יהיו וששה קנים יצאים מצדיה שלשה
קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה
מצדה השני שלשה גבעים משקדים בקנה
האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים
בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים
מן המנרה ובמנרה ארבעה גבעים משקדים
כפתריה ופרחיה וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת
שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים
מן המנרה כפתריהם וקנתם ממנה יהיו
כלה מקשה אחת זהב טהור ועשית את
נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על
עבר פניה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור
ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים
האלה וראה ועשה בתבניתם אשר אתה
מראה בהר   ואת המשכן
תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת
וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב
תעשה אתם ארך היריעה האחת שמנה
ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה
האחת מדה אחת לכל היריעת חמש
היריעת תהיין חברת אשה אל אחתה וחמש
יריעת חברת אשה אל אחתה ועשית
ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה
בחברת וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה
במחברת השנית חמשים ללאת תעשה
ביריעה האחת וחמשים ללאת תעשה בקצה
היריעה אשר במחברת השנית מקבילת
הללאת אשה אל אחתה ועשית חמשים
קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל
אחתה בקרסים והיה המשכן אחד ועשית
יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה
יריעת תעשה אתם ארך היריעה האחת
שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה
האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת

וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת
לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני
האהל ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה
האחת הקיצנה בחברת וחמשים ללאת על שפת
היריעה החברת השנית ועשית קרסי נחשת
חמשים והבאת את הקרסים בללאת וחברת את
האהל והיה אחד וסרח העדף ביריעת האהל
חצי היריעה העדפת תסרח על אחרי המשכן
והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת
האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה
לכסתו ועשית מכסה לאהל ערת אילם
מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה

ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים
עמדים עשר אמות ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב הקרש האחד שתי ידות
לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה כן
תעשה לכל קרשי המשכן ועשית את
הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת
נגבה תימנה וארבעים אדני כסף תעשה
תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתיו ולצלע המשכן השנית
לפאת צפון עשרים קרש וארבעים אדניהם
כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני
אדנים תחת הקרש האחד ולירכתי המשכן
ימה תעשה ששה קרשים ושני קרשים
תעשה למקצעת המשכן בירכתים
ויהיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים
על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה
לשניהם לשני המקצעת יהיו והיו שמנה
קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים
שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים
תחת הקרש האחד ועשית בריחם עצי
שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד
וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן
השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן
לירכתים ימה והבריח התיכן בתוך הקרשים
מברח מן הקצה אל הקצה ואת הקרשים
תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב
בתים לבריחם וצפית את הבריחם זהב
והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית
בהר

ועשית פרכת
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
מעשה חשב יעשה אתה כרבים ונתתה
אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים
זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף ונתתה
את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה
מבית לפרכת את ארון העדות והבדילה
הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים

ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים
ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה
נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן
תתן על צלע צפון ועשית מסך לפתח האהל
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה
רקם ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית
אתם זהב וויהם זהב ויצקת להם חמשה אדני
נחשת ועשית את
המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש
אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלש אמות
קמתו ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו
ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת
ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו
ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת
ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית
על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע
קצותיו ונתתה אתה תחת כרכב המזבח
מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח
ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית
אתם נחשת והובא את בדיו בטבעת והיו
הבדים על שתי צלעת המזבח בשאת אתו
נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך
בהר כן יעשו ועשית
את חצר המשכן לפאת נגב תימנה קלעים
לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה

האחת ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים
נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף וכן
לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו
עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים
וחשקיהם כסף ורחב החצר לפאת ים קלעים
חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם
עשרה ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה
חמשים אמה וחמש עשרה אמה קלעים
לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה
ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם
שלשה ואדניהם שלשה ולשער החצר
מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר מעשה רקם עמדיהם
ארבעה ואדניהם ארבעה כל עמודי החצר
סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם
נחשת ארך החצר מאה באמה ורחב
חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש
משזר ואדניהם נחשת לכל כלי המשכן
בכל עבדתו וכל יתדתיו וכל יתדת החצר
נחשת ואתה
תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית
זך כתית למאור להעלת נר תמיד באהל
מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך
אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה
חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל

ואתה הקרב אליך את אהרן
אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו
לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני
אהרן ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך
לכבוד ולתפארת ואתה תדבר אל כל חכמי
לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי
אהרן לקדשו לכהנו לי ואלה הבגדים אשר
יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת
ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו
לכהנו לי והם יקחו את הזהב ואת התכלת
ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש

ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת
שני ושש משזר מעשה חשב שתי כתפת
חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר וחשב
אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה
זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
משזר ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת
עליהם שמות בני ישראל ששה משמתם
על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים
על האבן השנית כתולדתם מעשה חרש
אבן פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים
על שמת בני ישראל מסבת משבצות זהב
תעשה אתם ושמת את שתי האבנים על
כתפת האפד אבני זכרן לבני ישראל ונשא

אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו
לזכרן ועשית
משבצת זהב ושתי שרשרת זהב טהור
מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את
שרשרת העבתת על המשבצת

ועשית חשן משפט מעשה חשב
כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו רבוע
יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו ומלאת בו
מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה
וברקת הטור האחד והטור השני נפך ספיר ויהלם
והטור השלישי לשם שבו ואחלמה והטור הרביעי
תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם
והאבנים תהיין על שמת בני ישראל שתים עשרה
על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיין
לשני עשר שבט ועשית על החשן שרשת
גבלת מעשה עבת זהב טהור ועשית על
החשן שתי טבעות זהב ונתת את שתי
הטבעות על שני קצות החשן ונתתה
את שתי עבתת הזהב על שתי הטבעת
אל קצות החשן ואת שתי קצות שתי
העבתת תתן על שתי המשבצות ונתתה
על כתפות האפד אל מול פניו ועשית שתי
טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות
החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה

ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי
כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו
ממעל לחשב האפוד: וירכסו את החשן מטבעתו
אל טבעת האפוד בפתיל תכלת להיות על חשב
האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד: ונשא אהרן
את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו
בבאו אל הקדש לזכרן לפני יהוה תמיד:
ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת
התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה
ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו
לפני יהוה תמיד: ועשית
את מעיל האפוד כליל תכלת: והיה פי ראשו
בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי
תחרא יהיה לו לא יקרע: ועשית על שוליו
רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו
סביב ופעמני זהב בתוכם סביב: פעמן זהב
ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל
סביב: והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו
בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות:
ועשית ציץ זהב טהור
ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה: ושמת
אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל
מול פני המצנפת יהיה: והיה על מצח אהרן
ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו
בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על

מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה: ושבצת
הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט
תעשה מעשה רקם: ולבני אהרן תעשה
כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה
להם לכבוד ולתפארת: והלבשת אתם את
אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם
ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי: ועשה
להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה ממתנים
ועד ירכים יהיו: והיו על אהרן ועל בניו בבאם
אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת
בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו
ולזרעו אחריו: וזה
הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן
לי לקח פר אחד בן בקר ואילם שנים תמימם:
ולחם מצות וחלת מצת בלולת בשמן ורקיקי
מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה
אתם: ונתת אותם על סל אחד והקרבת אתם
בסל ואת הפר ואת שני האילם: ואת אהרן
ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת
אתם במים: ולקחת את הבגדים והלבשת
את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפד
ואת האפד ואת החשן ואפדת לו בחשב
האפד: ושמת המצנפת על ראשו ונתת
את נזר הקדש על המצנפת: ולקחת את
שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו:

ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת: וחגרת
אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת
והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד
אהרן ויד בניו: והקרבת את הפר לפני אהל
מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש
הפר: ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל
מועד: ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת
המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל
יסוד המזבח: ולקחת את כל החלב המכסה
את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי
הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת
המזבחה: ואת בשר הפר ואת ערו ואת
פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת
הוא: ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן
ובניו את ידיהם על ראש האיל: ושחטת את
האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח
סביב: ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו
וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו: והקטרת
את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח
ניחוח אשה ליהוה הוא: ולקחת את האיל
השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש
האיל: ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתתה
על תנוך אזן אהרן ועל תנוך אזן בניו הימנית
ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית
וזרקת את הדם על המזבח סביב: ולקחת

מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה
והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי
בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו
אתו: ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת
החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד
ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן
ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא: וככר לחם
אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד מסל
המצות אשר לפני יהוה: ושמת הכל על
כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה
לפני יהוה: ולקחת אתם מידם והקטרת
המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה
אשה הוא ליהוה: ולקחת את החזה מאיל
המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה
לפני יהוה והיה לך למנה: וקדשת את חזה
התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף
ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן
ומאשר לבניו: והיה לאהרן ולבניו לחק עולם
מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה
מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם
ליהוה: ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו
אחריו למשחה בהם ולמלא בם את ידם: שבעת
ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל
אהל מועד לשרת בקדש: ואת איל המלאים
תקח ובשלת את בשרו במקם קדש:

ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם
אשר בסל פתח אהל מועד׃ ואכלו אתם אשר
כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא
יאכל כי קדש הם׃ ואם יותר מבשר המלאים
ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש
לא יאכל כי קדש הוא׃ ועשית לאהרן ולבניו
ככה ככל אשר צויתי אתכה שבעת ימים
תמלא ידם׃ ופר חטאת תעשה ליום על
הכפרים וחטאת על המזבח בכפרך עליו
ומשחת אתו לקדשו׃ שבעת ימים תכפר
על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש
קדשים כל הנגע במזבח יקדש׃

וזה אשר תעשה על המזבח כבשים
בני שנה שנים ליום תמיד׃ את הכבש האחד
תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים׃ ועשרן סלת בלול בשמן כתית
רבע ההין ונסך רביעת ההין יין לכבש האחד׃
ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת
הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה
ליהוה׃ עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד
לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך
שם׃ ונעדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי׃
וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן
ואת בניו אקדש לכהן לי׃ ושכנתי בתוך בני
ישראל והייתי להם לאלהים׃ וידעו כי אני
יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם׃

ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים
תעשה אתו׃ אמה ארכו ואמה רחבו רבוע
יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו׃ וצפית
אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב
ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב׃ ושתי
טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי
צלעתיו תעשה על שני צדיו והיה לבתים
לבדים לשאת אתו בהמה׃ ועשית את הבדים
עצי שטים וצפית אתם זהב׃ ונתתה אתו
לפני הפרכת אשר על ארן העדת לפני הכפרת
אשר על העדת אשר אועד לך שמה׃
והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
בהיטיבו את הנרת יקטירנה׃ ובהעלת אהרן
את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד
לפני יהוה לדרתיכם׃ לא תעלו עליו קטרת זרה
ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו׃ וכפר אהרן
על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת
בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה׃

קא פסו׳ סי׳ מיכאל

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ כי תשא את ראש
בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו
ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם

זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל
בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל
תרומה ליהוה כל העבר על הפקדים מבן עשרים
שנה ומעלה יתן תרומת יהוה העשיר לא
ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת
את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם ולקחת
את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת
אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל
לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם

וידבר יהוה אל משה לאמר ועשית כיור
נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל
מועד ובין המזבח ונתת שמה מים ורחצו
אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם
בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו
או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר
אשה ליהוה ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו
והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם

וידבר יהוה אל משה לאמר ואתה קח לך
בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן
בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה בשם
חמשים ומאתים וקדה חמש מאות בשקל
הקדש ושמן זית הין ועשית אתו שמן
משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח

שמן משחת קדש יהיה ומשחת בו את אהל
מועד ואת ארון העדת ואת השלחן ואת כל
כליו ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת
ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו
וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם
יקדש ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם
לכהן לי ואל בני ישראל תדבר לאמר
שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם
על בשר אדם לא ייסך ובמתכנתו לא
תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם איש
אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר
ונכרת מעמיו ויאמר
יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת
וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה
ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח
ממלח טהור קדש ושחקת ממנה הדק
ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד
אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה
לכם והקטרת אשר תעשה במתכנתה
לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה איש
אשר יעשה כמוה להריח בה ונכרת מעמיו
וידבר יהוה אל
משה לאמר ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי
בן חור למטה יהודה ואמלא אתו רוח אלהים
בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה

לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף
ובנחשת׃ ובחרשת אבן למלאת ובחרשת
עץ לעשות בכל מלאכה׃ ואני הנה נתתי
אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן
ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל
אשר צויתך׃ את אהל מועד ואת הארן
לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי
האהל׃ ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה
הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת׃
ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת
כנו׃ ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃ ואת שמן המשחה ואת
קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתך יעשו׃

ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ ואתה דבר אל
בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו
כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת
כי אני יהוה מקדשכם׃ ושמרתם את השבת
כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל
העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא
מקרב עמיה׃ ששת ימים יעשה מלאכה
וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה
כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת׃
ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את
השבת לדרתם ברית עולם׃ ביני ובין בני

ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה
יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי
שבת וינפש׃ ויתן אל
משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת
העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים׃
וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר
ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום
עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה
משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים
לא ידענו מה היה לו׃ ויאמר אלהם אהרן
פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם
ובנתיכם והביאו אלי׃ ויתפרקו כל העם את
נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן׃
ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל
מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים׃ וירא אהרן ויבן
מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה
מחר׃ וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו
שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק׃

וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך
אשר העלית מארץ מצרים׃ סרו מהר
מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל
מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה
אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃

ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה
והנה עם קשה ערף הוא ועתה הניחה לי
ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי
גדול ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר
למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת
מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה למה
יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג
אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב
מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך זכר
לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר
נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את
זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת
אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם וינחם
יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו

ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת
בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה
הם כתבים והלחת מעשה אלהים המה והמכתב
מכתב אלהים הוא חרות על הלחת וישמע
יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה
קול מלחמה במחנה ויאמר אין קול ענות גבורה
ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע
ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת
ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר
אתם תחת ההר ויקח את העגל אשר עשו

וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר
על פני המים וישק את בני ישראל ויאמר
משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי
הבאת עליו חטאה גדלה ויאמר אהרן אל
יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע
הוא ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר
ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו
מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו ואמר
להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו
באש ויצא העגל הזה וירא משה את
העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה
בקמיהם ויעמד משה בשער המחנה
ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני
לוי ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל
שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו
משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו
ואיש את רעהו ואיש את קרבו ויעשו בני
לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא
כשלשת אלפי איש ויאמר משה מלאו
ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת
עליכם היום ברכה ויהי ממחרת ויאמר משה
אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה
אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם
וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם
הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב

ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא
מספרך אשר כתבת׃ ויאמר יהוה אל משה
מי אשר חטא לי אמחנו מספרי׃ ועתה לך
נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי
ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם׃
ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל
אשר עשה אהרן׃ וידבר
יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר
העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר
נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר
לזרעך אתננה׃ ושלחתי לפניך מלאך
וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי
החוי והיבוסי׃ אל ארץ זבת חלב ודבש כי
לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן
אכלך בדרך׃ וישמע העם את הדבר הרע
הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו׃
ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל
אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך
וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה
מה אעשה לך׃ ויתנצלו בני ישראל את
עדים מהר חורב׃ ומשה יקח את האהל
ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה
וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא
אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה׃ והיה
כצאת משה אל האהל יקומו כל העם ונצבו
איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד באו
האהלה׃ והיה כבא משה האהלה ירד עמוד
הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה׃
וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח
האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו׃
ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר
ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו
יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל׃

ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל
את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח
עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן
בעיני׃ ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני
נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך
וראה כי עמך הגוי הזה׃ ויאמר פני ילכו והנחתי
לך׃ ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו
מזה׃ ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך
אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני
ועמך מכל העם אשר על פני האדמה׃

ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר
דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם׃
ויאמר הראני נא את כבדך׃ ויאמר אני אעביר
כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך
וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם׃

ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני
האדם וחי׃ ויאמר יהוה הנה מקום אתי
ונצבת על הצור׃ והיה בעבר כבדי ושמתיך
בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי׃
והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו׃

ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים
כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים
אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת׃
והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני
ונצבת לי שם על ראש ההר׃ ואיש לא יעלה
עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן
והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא׃ ויפסל
שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר
ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח
בידו שני לחת אבנים׃ וירד יהוה בענן ויתיצב עמו
שם ויקרא בשם יהוה׃ ויעבר יהוה על פניו ויקרא
יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
ואמת׃ נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל
בני בנים על שלשים ועל רבעים׃ וימהר
משה ויקד ארצה וישתחו׃ ויאמר אם נא
מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו
כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו
ולחטאתנו ונחלתנו׃ ויאמר הנה אנכי כרת

ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא
נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם
אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא
הוא אשר אני עשה עמך׃ שמר לך את אשר
אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את
האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי
והיבוסי׃ השמר לך פן תכרת ברית ליושב
הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש
בקרבך׃ כי את מזבחתם תתצון ואת
מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון׃ כי
לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו
אל קנא הוא׃ פן תכרת ברית ליושב הארץ
וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא
לך ואכלת מזבחו׃ ולקחת מבנתיו לבניך
וזנו בנתיו אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי
אלהיהן׃ אלהי מסכה לא תעשה לך׃ את
חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות
אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש
האביב יצאת ממצרים׃ כל פטר רחם לי
וכל מקנך תזכר פטר שור ושה׃ ופטר חמור
תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל
בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם׃ ששת
ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש
ובקציר תשבת׃ וחג שבעת תעשה לך
בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה׃

שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את
פני האדן יהוה אלהי ישראל: כי אוריש
גוים מפניך והרחבתי את גבלך ולא יחמד
איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה
אלהיך שלש פעמים בשנה: לא תשחט
על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג
הפסח: ראשית בכורי אדמתך תביא בית
יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו:

ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים
האלה כי על פי הדברים האלה כרתי
אתך ברית ואת ישראל: ויהי שם עם יהוה
ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל
ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי
הברית עשרת הדברים: ויהי ברדת משה מהר
סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר
ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו: וירא
אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור
פניו וייראו מגשת אליו: ויקרא אלהם משה
וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר
משה אלהם: ואחרי כן נגשו כל בני ישראל
ויצום את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני:
ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה:
ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את
המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני

ישראל את אשר יצוה: וראו בני ישראל
את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב
משה את המסוה על פניו עד באו לדבר
אתו: ויקהל
משה את כל עדת בני ישראל ויאמר
אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשת
אתם: ששת ימים תעשה מלאכה וביום
השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה
כל העשה בו מלאכה יומת: לא תבערו
אש בכל משבתיכם ביום השבת:

ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר
זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: קחו מאתכם
תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת
יהוה זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים: וערת אילם
מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: ושמן
למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת
הסמים: ואבני שהם ואבני מלאים לאפוד
ולחשן: וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את
כל אשר צוה יהוה: את המשכן את אהלו
ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו
את עמדיו ואת אדניו: את הארן ואת בדיו
את הכפרת ואת פרכת המסך: את השלחן
ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים:

ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת
שמן המאור: ואת מזבח הקטרת ואת בדיו
ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת
מסך הפתח לפתח המשכן: את מזבח העלה
ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל
כליו את הכיר ואת כנו: את קלעי החצר את
עמדיו ואת אדניה ואת מסך שער החצר:
את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת
מיתריהם: את בגדי השרד לשרת בקדש
את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי
בניו לכהן: ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני
משה: ויבאו כל איש אשר נשאו לבו
וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת
יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו
ולבגדי הקדש: ויבאו האנשים על הנשים
כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז
כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב
ליהוה: וכל איש אשר נמצא אתו תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם
מאדמים וערת תחשים הביאו: כל מרים
תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה
וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת
העבדה הביאו: וכל אשה חכמת לב בידיה
טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן
את תולעת השני ואת השש: וכל הנשים

אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את העזים:
והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני
המלאים לאפוד ולחשן: ואת הבשם ואת
השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת
הסמים: כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם
להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות
ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה:

ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה
בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: וימלא
אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל
מלאכה: ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף
ובנחשת: ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ
לעשות בכל מלאכת מחשבת: ולהורת נתן בלבו
הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן: מלא
אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש
וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת
השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי
מחשבת: ועשה בצלאל ואהליאב וכל
איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה
בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת
הקדש לכל אשר צוה יהוה: ויקרא משה
אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם
לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר
נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה:

ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר
הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש
לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר
בבקר׃ ויבאו כל החכמים העשים את כל
מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר
המה עשים׃ ויאמרו אל משה לאמר מרבים
העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר
צוה יהוה לעשת אתה׃ ויצו משה ויעבירו
קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד
מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא׃
והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות
אתה והותר׃ ויעשו
כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן
עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה
אתם׃ ארך היריעה האחת שמנה ועשרים
באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת
מדה אחת לכל היריעת׃ ויחבר את חמש
היריעת אחת אל אחת וחמש יריעת חבר
אחת אל אחת׃ ויעש ללאת תכלת על שפת
היריעה האחת מקצה במחברת כן עשה
בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית׃
חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים
ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת
השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת׃

ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת
אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד׃

ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי
עשרה יריעת עשה אתם׃ ארך היריעה
האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב
היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה
יריעת׃ ויחבר את חמש היריעת לבד ואת
שש היריעת לבד׃ ויעש ללאת חמשים על
שפת היריעה הקיצנה במחברת וחמשים
ללאת עשה על שפת היריעה החברת השנית׃
ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל
להית אחד׃ ויעש מכסה לאהל ערת אילם מאדמים
ומכסה ערת תחשים מלמעלה׃

ויעש את הקרשים למשכן
עצי שטים עמדים׃ עשר אמת ארך הקרש
ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד׃ שתי ידת
לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה
לכל קרשי המשכן׃ ויעש את הקרשים
למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה׃
וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים
הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד
לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתיו׃ ולצלע המשכן
השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים׃

וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת
הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש
האחד׃ ולירכתי המשכן ימה עשה ששה
קרשים׃ ושני קרשים עשה למקצעת
המשכן בירכתים׃ והיו תואמם מלמטה
ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטבעת
האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעת׃
והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה
עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת
הקרש האחד׃ ויעש בריחי עצי שטים
חמשה לקרשי צלע המשכן האחת׃
וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית
וחמשה בריחם לקרשי המשכן לירכתים
ימה׃ ויעש את הבריח התיכן לברח בתוך
הקרשים מן הקצה אל הקצה׃ ואת הקרשים
צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים
לבריחם ויצף את הבריחם זהב׃ ויעש את
הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
משזר מעשה חשב עשה אתה כרבים׃
ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם
זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף׃
ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם׃ ואת
עמודיו חמשה ואת וויהם וצפה ראשיהם
וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת׃

ויעש בצלאל את הארן עצי שטים אמתים
וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו׃
ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו
זר זהב סביב׃ ויצק לו ארבע טבעת זהב
על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו
האחת ושתי טבעת על צלעו השנית׃
ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב׃
ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארן
לשאת את הארן׃ ויעש כפרת זהב טהור
אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃ ויעש
שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני
קצות הכפרת׃ כרוב אחד מקצה מזה וכרוב
אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים
משני קצותו׃ ויהיו הכרבים פרשי כנפים
למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם
איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים׃

ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו
ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו׃ ויצף אתו זהב
טהור ויעש לו זר זהב סביב׃ ויעש לו מסגרת
טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב׃ ויצק
לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע
הפאת אשר לארבע רגליו׃ לעמת המסגרת היו
הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן׃

ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב
לשאת את השלחן׃ ויעש את הכלים אשר על
השלחן את קערתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו
ואת הקשות אשר יסך בהן זהב טהור׃

ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה
את המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה
ופרחיה ממנה היו׃ וששה קנים יצאים
מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד
ושלשה קני מנרה מצדה השני׃ שלשה
גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח
ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתר
ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה׃
ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה
ופרחיה׃ וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר
תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה לששת הקנים היצאים ממנה׃ כפתריהם
וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור׃
ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה
זהב טהור׃ ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה׃

ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה
ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו
היו קרנתיו׃ ויצף אתו זהב טהור את גגו
ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר
זהב סביב׃ ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת
לזרו על שתי צלעתיו על שני צדיו לבתים
לבדים לשאת אתו בהם׃ ויעש את הבדים
עצי שטים ויצף אתם זהב׃ ויעש את שמן
המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור
מעשה רקח׃ ויעש את
מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו
וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו׃
ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו
קרנתיו ויצף אתו נחשת׃ ויעש את כל כלי
המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת
את המזלגת ואת המחתת כל כליו עשה
נחשת׃ ויעש למזבח מכבר מעשה רשת
נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו׃ ויצק
ארבע טבעת בארבע הקצות למכבר הנחשת
בתים לבדים׃ ויעש את הבדים עצי שטים
ויצף אתם נחשת׃ ויבא את הבדים בטבעת
על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחת
עשה אתו׃ ויעש
את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת
הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד׃

ויעש את החצר
לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משזר
מאה באמה׃ עמודיהם עשרים ואדניהם
עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף׃

ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים
ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים
וחשקיהם כסף׃ ולפאת ים קלעים חמשים
באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה
ווי העמדים וחשוקיהם כסף׃ ולפאת קדמה
מזרחה חמשים אמה׃ קלעים חמש עשרה
אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם
שלשה׃ ולכתף השנית מזה ומזה לשער
החצר קלעים חמש עשרה אמה עמדיהם
שלשה ואדניהם שלשה׃ כל קלעי החצר
סביב שש משזר׃ והאדנים לעמדים נחשת
ווי העמודים וחשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם
כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר׃
ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה
ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמת
קלעי החצר׃ ועמדיהם ארבעה ואדניהם
ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם
וחשקיהם כסף׃ וכל היתדת למשכן ולחצר
סביב נחשת׃

אלה פקודי המשכן משכן
העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלוים
ביד איתמר בן אהרן הכהן׃ ובצלאל בן
אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל
אשר צוה יהוה את משה׃ ואתו אהליאב
בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת
ובארגמן ובתולעת השני ובשש׃
כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת
הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר
ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש׃
וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות
וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש׃ בקע
לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר
על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לשש
מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות
וחמשים׃ ויהי מאת ככר הכסף לצקת את
אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים
למאת הככר ככר לאדן׃ ואת האלף ושבע
המאות וחמשה ושבעים עשה ווים לעמודים
וצפה ראשיהם וחשק אתם׃ ונחשת התנופה
שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל׃
ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת
מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר
לו ואת כל כלי המזבח׃ ואת אדני החצר
סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת
המשכן ואת כל יתדת החצר סביב׃ ומן
התכלת והארגמן ותולעת השני עשו
בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי
הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את
משה׃

ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר׃ וירקעו את פחי הזהב
וקצץ פתילם לעשות בתוך התכלת ובתוך
הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש
מעשה חשב׃ כתפת עשו לו חברת על שני
קצוותו חבר׃ וחשב אפדתו אשר עליו ממנו
הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את משה׃
ויעשו את אבני השהם מסבת
משבצת זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות
בני ישראל׃ וישם אתם על כתפת האפד אבני
זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה׃

ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד
זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר׃
רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו
וזרת רחבו כפול׃ וימלאו בו ארבעה טורי
אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד׃
והטור השני נפך ספיר ויהלם׃ והטור השלישי
לשם שבו ואחלמה׃ והטור הרביעי תרשיש
שהם וישפה מוסבת משבצת זהב במלאתם׃
והאבנים על שמת בני ישראל הנה שתים
עשרה על שמתם פתוחי חתם איש על שמו
לשנים עשר שבט׃ ויעשו על החשן שרשת
גבלת מעשה עבת זהב טהור׃ ויעשו שתי
משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את
שתי הטבעת על שני קצות החשן׃ ויתנו
שתי העבתת הזהב על שתי הטבעת על
קצות החשן׃ ואת שתי קצות שתי העבתת
נתנו על שתי המשבצת ויתנם על כתפת
האפד אל מול פניו׃ ויעשו שתי טבעת זהב
וישימו על שני קצות החשן על שפתו אשר
אל עבר האפד ביתה׃ ויעשו שתי טבעת
זהב ויתנם על שתי כתפת האפד מלמטה
ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד׃
וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד
בפתיל תכלת להית על חשב האפד ולא יזח
החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את משה׃

ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת׃
ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב
לא יקרע׃ ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת
וארגמן ותולעת שני משזר׃ ויעשו פעמני זהב
טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי
המעיל סביב בתוך הרמנים׃ פעמן ורמן
פעמן ורמן על שולי המעיל סביב לשרת
כאשר צוה יהוה את משה׃
ויעשו את הכתנת שש מעשה ארג
לאהרן ולבניו׃ ואת המצנפת שש ואת פארי
המגבעת שש ואת מכנסי הבד שש משזר׃

ואת האבנט שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה
את משה׃ ויעשו את
ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב
פתוחי חותם קדש ליהוה׃ ויתנו עליו פתיל
תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה
יהוה את משה׃ ותכל
כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו׃

ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל
כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו׃ ואת
מכסה עורת האילם המאדמים ואת מכסה ערת
התחשים ואת פרכת המסך׃ את ארון העדת ואת
בדיו ואת הכפרת׃ את השלחן את כל כליו ואת
לחם הפנים׃ את המנרה הטהרה את נרתיה
נרת המערכה ואת כל כליה ואת שמן
המאור׃ ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה
ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל׃
את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר
לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו׃
את קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת
המסך לשער החצר את מיתריו ויתדתיה
ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד׃
את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי
הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃
ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני
ישראל את כל העבדה׃ וירא משה את
כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה
יהוה כן עשו ויברך אתם משה׃

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ביום החדש
הראשון באחד לחדש תקים את משכן
אהל מועד׃ ושמת שם את ארון העדות
וסכת על הארן את הפרכת׃ והבאת את
השלחן וערכת את ערכו והבאת את
המנרה והעלית את נרתיה׃ ונתתה את
מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת
ושמת את מסך הפתח למשכן׃ ונתתה
את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל
מועד׃ ונתת את הכיר בין אהל מועד ובין
המזבח ונתת שם מים׃ ושמת את החצר
סביב ונתת את מסך שער החצר׃ ולקחת
את שמן המשחה ומשחת את המשכן
ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו
והיה קדש׃ ומשחת את מזבח העלה ואת
כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח
קדש קדשים׃ ומשחת את הכיר ואת כנו
וקדשת אתו׃ והקרבת את אהרן ואת בניו
אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים׃

והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו
וקדשת אתו וכהן לי ואת בניו תקריב והלבשת
אתם כתנת ומשחת אתם כאשר משחת את
אביהם וכהנו לי והיתה להית להם משחתם לכהנת
עולם לדרתם ויעש משה ככל אשר צוה יהוה
אתו כן עשה ויהי בחדש
הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן
ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם
את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו
ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה
האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה
את משה ויקח ויתן
את העדת אל הארן וישם את הבדים על
הארן ויתן את הכפרת על הארן מלמעלה
ויבא את הארן אל המשכן וישם את פרכת
המסך ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה
את משה ויתן את
השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה
מחוץ לפרכת ויערך עליו ערך לחם לפני
יהוה כאשר צוה יהוה את משה
וישם את המנרה באהל מועד
נכח השלחן על ירך המשכן נגבה ויעל
הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה
וישם את מזבח הזהב
באהל מועד לפני הפרכת ויקטר עליו קטרת

סמים כאשר צוה יהוה את משה
וישם את מסך הפתח למשכן
ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד
ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה
יהוה את משה וישם
את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן
שמה מים לרחצה ורחצו ממנו משה ואהרן
ובניו את ידיהם ואת רגליהם בבאם אל אהל
מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה
יהוה את משה ויקם
את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את
מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה

ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא
את המשכן ולא יכל משה לבוא אל אהל
מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא
את המשכן ובהעלות הענן מעל המשכן
יסעו בני ישראל בכל מסעיהם ואם לא
יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו כי
ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה
בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם

צב פסוק סימן עזיה

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל
מועד לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה
מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו
את קרבנכם׃ אם עלה קרבנו מן הבקר
זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד
יקריב אתו לרצנו לפני יהוה׃ וסמך ידו
על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו׃
ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני
אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על
המזבח סביב אשר פתח אהל מועד׃ והפשיט
את העלה ונתח אתה לנתחיה׃ ונתנו בני אהרן
הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש׃
וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את
הראש ואת הפדר על העצים אשר על
האש אשר על המזבח׃ וקרבו וכרעיו ירחץ
במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה
עלה אשה ריח ניחוח ליהוה׃

ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים
או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו׃
ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה
וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח
סביב׃ ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת
פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על
האש אשר על המזבח׃ והקרב והכרעים
ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר
המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה׃

ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן
התרים או מן בני היונה את קרבנו׃ והקריבו
הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר
המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח׃ והסיר
את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח
קדמה אל מקום הדשן׃ ושסע אתו בכנפיו
לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על
העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח
ניחח ליהוה׃ ונפש כי
תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו
ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה׃ והביאה
אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא
קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה
והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה
ריח ניחח ליהוה׃ והנותרת מן המנחה
לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה׃
וכי תקרב קרבן מנחה מאפה
תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיקי
מצות משחים בשמן׃
ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת
בלולה בשמן מצה תהיה׃ פתות אתה פתים
ויצקת עליה שמן מנחה הוא׃

ואם מנחת מרחשת קרבנך
סלת בשמן תעשה: והבאת את המנחה
אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל
הכהן והגישה אל המזבח: והרים הכהן
מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה
אשה ריח ניחח ליהוה: והנותרת מן המנחה
לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה:
כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה
חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו
אשה ליהוה: קרבן ראשית תקריבו אתם
ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח: וכל
קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית
מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך
תקריב מלח: ואם
תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי
באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך:
ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה
הוא: והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה
ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה:

ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא
מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו
לפני יהוה: וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו
פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים
את הדם על המזבח סביב: והקריב מזבח
השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה
את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על
הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות
יסירנה: והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על
העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח
ניחח ליהוה:

ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה
זכר או נקבה תמים יקריבנו: אם כשב הוא
מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה:
וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו
לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על
המזבח סביב: והקריב מזבח השלמים אשה
ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה
יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת
כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים
ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה:
והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה:

ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: וסמך את
ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו
בני אהרן את דמו על המזבח סביב: והקריב
ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה
את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב:

ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר
על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית
יסירנה: והקטירם הכהן המזבחה לחם
אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה: חקת עולם
לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא
תאכלו:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל
מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת
מהנה: אם הכהן המשיח יחטא לאשמת
העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן
בקר תמים ליהוה לחטאת: והביא את הפר
אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו
על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה:
ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו
אל אהל מועד: וטבל הכהן את אצבעו בדם
והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את
פני פרכת הקדש: ונתן הכהן מן הדם על
קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר
באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד
מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל
חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה
על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על
הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית

יסירנה: כאשר יורם משור זבח השלמים
והקטירם הכהן על מזבח העלה: ואת עור
הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו
ופרשו: והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה
אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אתו
על עצים באש על שפך הדשן ישרף:

ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני
הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא
תעשינה ואשמו: ונודעה החטאת אשר
חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר
לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד: וסמכו
זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני
יהוה ושחט את הפר לפני יהוה: והביא הכהן
המשיח מדם הפר אל אהל מועד: וטבל הכהן
אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את
פני הפרכת: ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר
לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך
אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד:
ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה:
ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן
יעשה לו וכפר עלהם הכהן ונסלח להם:
והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף
אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל
הוא:

אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות
יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם
או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את
קרבנו שעיר עזים זכר תמים וסמך ידו על ראש
השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את
העלה לפני יהוה חטאת הוא ולקח הכהן מדם
החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת
דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה ואת כל
חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים
וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו

ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ
בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה
ואשם או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא
קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על
חטאתו אשר חטא וסמך את ידו על ראש
החטאת ושחט את החטאת במקום העלה
ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת
מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד
המזבח ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב
מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה
לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו

ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה
יביאנה וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט

אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה
ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן
על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך
אל יסוד המזבח ואת כל חלבה יסיר כאשר
יוסר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר
הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו
הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו

ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או
ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו או נפש
אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה
טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת
שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם
או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר
יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם או
נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או
להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה
ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה
והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר
חטא עליה והביא את אשמו ליהוה על
חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה
או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן
מחטאתו ואם לא תגיע ידו די שה והביא
את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני
בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה

והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר
לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול
ערפו ולא יבדיל והזה מדם החטאת על
קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד
המזבח חטאת הוא ואת השני יעשה עלה
כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא
ונסלח לו ואם לא
תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא
את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת
לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה
לבנה כי חטאת הוא והביאה אל הכהן וקמץ
הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה
והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא
וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת
מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה

וידבר יהוה אל משה
לאמר נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה
מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל
תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל
הקדש לאשם ואת אשר חטא מן הקדש
ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן
והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו

ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות
יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו
והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל
הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג
והוא לא ידע ונסלח לו אשם הוא אשם אשם
ליהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר נפש כי תחטא
ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון
או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו
או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר
על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא
בהנה והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה
אשר גזל או את העשק אשר עשק או את
הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר
מצא או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם
אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא
לו יתננו ביום אשמתו ואת אשמו יביא
ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם
אל הכהן וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח
לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה

קיא פסו׳ סימן דניאל

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את אהרן ואת
בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על
מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש
המזבח תוקד בו ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד
ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל
האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח

ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור׃ והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים׃ אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה׃

וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח׃ והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה׃ והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה׃ לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם׃ כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב׃ על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה׃ והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר׃ וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל׃

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא׃ הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד׃ כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש׃ וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים׃ כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא׃ וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף׃

וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא׃ במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב׃ ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב׃ ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה׃ והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא׃ כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא׃ כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה׃

והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר
הקריב לכהן לו יהיה׃ וכל מנחה אשר תאפה
בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת
לכהן המקריב אתה לו תהיה׃ וכל מנחה בלולה
בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו׃

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה׃
אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה
חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת
בשמן׃ על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על
זבח תודת שלמיו׃ והקריב ממנו אחד מכל
קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים
לו יהיה׃ ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו
יאכל לא יניח ממנו עד בקר׃ ואם נדר או נדבה
זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת
והנותר ממנו יאכל׃ והנותר מבשר הזבח ביום
השלישי באש ישרף׃ ואם האכל יאכל מבשר
זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב
אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת
ממנו עונה תשא׃ והבשר אשר יגע בכל טמא
לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור
יאכל בשר׃ והנפש אשר תאכל בשר מזבח
השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה׃ ונפש כי תגע בכל

טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או
בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים
אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא
תאכלו׃ וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל
מלאכה ואכל לא תאכלהו׃ כי כל אכל חלב
מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה
ונכרתה הנפש האכלת מעמיה׃ וכל דם לא
תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה׃ כל
נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו
ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו׃
ידיו תביאינה את אשי יהוה את החלב על
החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה
לפני יהוה׃ והקטיר הכהן את החלב המזבחה
והיה החזה לאהרן ולבניו׃ ואת שוק הימין
תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם׃
המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני
אהרן לו תהיה שוק הימין למנה׃ כי את חזה
התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני
ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן
הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל׃

זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה
ביום הקריב אתם לכהן ליהוה אשר צוה יהוה
לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל
חקת עולם לדרתם׃ זאת התורה לעלה למנחה
ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים׃
אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את
בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר
סיני׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ קח את אהרן
ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן
המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים
ואת סל המצות׃ ואת כל העדה הקהל אל
פתח אהל מועד׃ ויעש משה כאשר צוה יהוה
אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד׃ ויאמר
משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה
לעשות׃ ויקרב משה את אהרן ואת בניו
וירחץ אתם במים׃ ויתן עליו את הכתנת ויחגר
אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו
את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו
בו׃ וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את
האורים ואת התמים׃ וישם את המצנפת
על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את
ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את
משה׃ ויקח משה את שמן המשחה וימשח
את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם׃

ויז ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח
את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו
לקדשם׃ ויצק משמן המשחה על ראש
אהרן וימשח אתו לקדשו׃ ויקרב משה
את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט
ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את
משה׃ ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן
ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת׃ וישחט
ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח
סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם
יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו׃
ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת
הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ויקטר
משה המזבחה׃ ואת הפר ואת ערו ואת בשרו
ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר
צוה יהוה את משה׃ ויקרב את איל העלה
ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל׃
וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח
סביב׃ ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה
את הראש ואת הנתחים ואת הפדר׃ ואת
הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר
משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח
ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את
משה׃ ויקרב את האיל השני איל המלאים
ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל׃

וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך
אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית ויקרב את בני אהרן
ויתן משה מן הדם על תנוך אזנם הימנית
ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית
ויזרק משה את הדם על המזבח סביב
ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב
אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי
הכלית ואת חלבהן ואת שוק הימין ומסל
המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת
וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם על
החלבים ועל שוק הימין ויתן את הכל על כפי
אהרן ועל כפי בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה
ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה
על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא
ליהוה ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה
לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה
כאשר צוה יהוה את משה ויקח משה משמן
המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויז
על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו
אתו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו
ואת בגדי בניו אתו ויאמר משה אל אהרן
ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד
ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים
כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו

והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו ומפתח
אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום
מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא
את ידכם כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה
לעשת לכפר עליכם ופתח אהל מועד
תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם
את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה
ביד משה

צה פסו׳ סימ׳ עבדיהו

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן
ולבניו ולזקני ישראל ויאמר אל אהרן קח
לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם
והקרב לפני יהוה ואל בני ישראל תדבר
לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש
בני שנה תמימם לעלה ושור ואיל לשלמים
לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום
יהוה נראה אליכם ויקחו את אשר צוה
משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה
ויעמדו לפני יהוה ויאמר משה זה הדבר
אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד
יהוה ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח
ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך
ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר
בעדם כאשר צוה יהוה ויקרב אהרן אל
המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו

ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו
בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל
יסוד המזבח: ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת
מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה
יהוה את משה: ואת הבשר ואת העור שרף באש
מחוץ למחנה: וישחט את העלה וימצאו בני
אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח
סביב: ואת העלה המציאו אליו לנתחיה ואת
הראש ויקטר על המזבח: וירחץ את הקרב
ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה:
ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת
אשר לעם וישחטהו ויחטאהו כראשון:
ויקרב את העלה ויעשה כמשפט: ויקרב
את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על
המזבח מלבד עלת הבקר: וישחט את
השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם
וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקהו על
המזבח סביב: ואת החלבים מן השור ומן
האיל האליה והמכסה והכלית ויתרת הכבד:
וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים
המזבחה: ואת החזות ואת שוק הימין הניף
אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה:
וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד
מעשת החטאת והעלה והשלמים: ויבא משה
ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם

וירא כבוד יהוה אל כל העם: ותצא אש
מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה
ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על
פניהם: ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש
מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת
ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם:
ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו
לפני יהוה: ויאמר משה אל אהרן הוא אשר
דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל
העם אכבד וידם אהרן: ויקרא משה אל
מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר
אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש
אל מחוץ למחנה: ויקרבו וישאם בכתנתם
אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה: ויאמר
משה אל אהרן ולאלעזר ולאיתמר בניו
ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו
ולא תמתו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל
בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה:
ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן
משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה:

וידבר יהוה אל אהרן לאמר: יין ושכר אל
תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד
ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם: ולהבדיל
בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור:

ולהורת את בני ישראל את כל החקים
אשר דבר יהוה אליהם ביד משה׃

וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר
בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי
יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים
הוא׃ ואכלתם אתה במקום קדוש כי חקך וחק
בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי׃ ואת חזה
התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום
טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק
בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל׃ שוק
התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו
להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך
לחק עולם כאשר צוה יהוה׃ ואת שעיר
החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף
על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרם לאמר
מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש
כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את
עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה׃ הן לא הובא
את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה
בקדש כאשר צויתי׃ וידבר אהרן אל משה הן
היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה
ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום
הייטב בעיני יהוה׃ וישמע משה וייטב בעיניו׃
פ

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם׃
דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר
תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ׃ כל
מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת
גרה בבהמה אתה תאכלו׃ אך את זה לא
תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה
את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו
מפריס טמא הוא לכם׃ ואת השפן כי מעלה
גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם׃
ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא
הפריסה טמאה הוא לכם׃ ואת החזיר כי
מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא
גרה לא יגר טמא הוא לכם׃ מבשרם לא
תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם׃
את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר
לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים
אתם תאכלו׃ וכל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים
ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם
לכם׃ ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו
ואת נבלתם תשקצו׃ כל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת במים שקץ הוא לכם׃ ואת
אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם
את הנשר ואת הפרס ואת העזניה׃ ואת
הדאה ואת האיה למינה׃ את כל ערב למינו׃

ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף
ואת הנץ למינהו׃ ואת הכוס ואת השלך ואת
הינשוף׃ ואת התנשמת ואת הקאת ואת
הרחם׃ ואת החסידה האנפה למינה ואת
הדוכיפת ואת העטלף׃ כל שרץ העוף
ההלך על ארבע שקץ הוא לכם׃ אך את זה
תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע
אשר לא כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן
על הארץ׃ את אלה מהם תאכלו את הארבה
למינו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו
ואת החגב למינהו׃ וכל שרץ העוף אשר לו ארבע
רגלים שקץ הוא לכם׃ ולאלה תטמאו כל
הנגע בנבלתם יטמא עד הערב׃ וכל הנשא
מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב׃ לכל
הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע
איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים
הם לכם כל הנגע בהם יטמא׃ וכל הולך על
כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים
הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב׃
והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד
הערב טמאים המה לכם׃

וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על
הארץ החלד והעכבר והצב למינהו׃ והאנקה
והכח והלטאה והחמט והתנשמת׃ אלה
הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם
במתם יטמא עד הערב׃ וכל אשר יפל עליו
מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או בגד או
עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה
בהם במים יובא וטמא עד הערב וטהר׃
וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל
אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו׃ מכל
האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים
יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי
יטמא׃ וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא
תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו
לכם׃ אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור
ונגע בנבלתם יטמא׃ וכי יפל מנבלתם על
כל זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא׃ וכי יתן
מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא
לכם׃ וכי
ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה
הנגע בנבלתה יטמא עד הערב׃ והאכל
מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב
והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד
הערב׃ וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ
הוא לא יאכל׃ כל הולך על גחון וכל הולך
על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ
השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם׃
אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ
השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם׃

כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם
קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם
בכל השרץ הרמש על הארץ׃ כי אני יהוה
המעלה אתכם מארץ מצרים להית לכם
לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני׃
זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה
הרמשת במים ולכל נפש השרצת על
הארץ׃ להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובין
החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר
וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא׃
וביום השמיני ימול בשר ערלתו׃ ושלשים
יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל
קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד
מלאת ימי טהרה׃ ואם נקבה תלד וטמאה
שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים
תשב על דמי טהרה׃ ובמלאת ימי טהרה
לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן
יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל
הכהן׃ והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה
ממקר דמיה זאת תורת הילדת לזכר או
לנקבה׃ ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה
שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה
ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה׃

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ אדם
כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת
והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן
הכהן או אל אחד מבניו הכהנים׃ וראה הכהן
את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן
ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת
הוא וראהו הכהן וטמא אתו׃ ואם בהרת לבנה
הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן
העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן
את הנגע שבעת ימים׃ וראהו הכהן ביום
השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה
הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים
שנית׃ וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית
והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור
וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו
וטהר׃ ואם פשה תפשה המספחת בעור
אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה
שנית אל הכהן׃ וראה הכהן והנה פשתה
המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא׃

נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן׃
וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא
הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת׃

צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן
לא יסגרנו כי טמא הוא׃ ואם פרוח תפרח
הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור
הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני
הכהן׃ וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל
בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא׃
וביום הראות בו בשר חי יטמא׃ וראה הכהן
את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא
צרעת הוא׃ או כי ישוב הבשר החי ונהפך
ללבן ובא אל הכהן׃ וראהו הכהן והנה נהפך
הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא׃

ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא׃ והיה
במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה
אדמדמת ונראה אל הכהן׃ וראה הכהן והנה
מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן
וטמאו הכהן נגע צרעת הוא בשחין פרחה׃
ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן
ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו
הכהן שבעת ימים׃ ואם פשה תפשה בעור
וטמא הכהן אתו נגע הוא׃ ואם תחתיה תעמד
הבהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו
הכהן׃ או בשר כי
יהיה בערו מכות אש והיתה מחית המכוה
בהרת לבנה אדמדמת או לבנה׃ וראה אתה

הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק
מן העור צרעת הוא במכוה פרחה וטמא אתו
הכהן נגע צרעת הוא׃ ואם יראנה הכהן והנה
אין בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור
והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים׃ וראהו
הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור
וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא׃ ואם תחתיה
תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת
המכוה הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא׃

ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן׃
וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן
העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן
נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא׃ וכי
יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו
עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר
הכהן את נגע הנתק שבעת ימים׃ וראה הכהן
את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק
ולא היה בו שער צהב ומראה הנתק אין
עמק מן העור׃ והתגלח ואת הנתק לא יגלח
והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית׃
וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה
לא פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן
העור וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר׃
ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו׃

וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר
הכהן לשער הצהב טמא הוא ואם בעיניו
עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק
טהור הוא וטהרו הכהן

ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם
בהרת בהרת לבנת וראה הכהן והנה בעור
בשרם בהרת כהות לבנת בהק הוא פרח בעור
טהור הוא ואיש כי ימרט
ראשו קרח הוא טהור הוא ואם מפאת פניו
ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא וכי יהיה
בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת
פרחת הוא בקרחתו או בגבחתו וראה אתו
הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת
בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר
איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן
בראשו נגעו והצרוע אשר בו הנגע בגדיו
יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה
וטמא טמא יקרא כל ימי אשר הנגע בו יטמא
טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו

והבגד כי יהיה בו נגע צרעת
בבגד צמר או בבגד פשתים או בשתי או
בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל
מלאכת עור והיה הנגע ירקרק או אדמדם
בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי
עור נגע צרעת הוא והראה את הכהן וראה
הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים
וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע
בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר
יעשה העור למלאכה צרעת ממארת
הנגע טמא הוא ושרף את הבגד או את
השתי או את הערב בצמר או בפשתים או
את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת
ממארת הוא באש תשרף ואם יראה הכהן
והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או
בערב או בכל כלי עור וצוה הכהן וכבסו
את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים
שנית וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע
והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא
פשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא
בקרחתו או בגבחתו ואם ראה הכהן והנה
כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן
הבגד או מן העור או מן השתי או מן
הערב ואם תראה עוד בבגד או בשתי
או בערב או בכל כלי עור פרחת הוא באש
תשרפנו את אשר בו הנגע והבגד או השתי
או הערב או כל כלי העור אשר תכבס וסר
מהם הנגע וכבס שנית וטהר זאת תורת
נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים או
השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או
לטמאו

וידבר יהוה אל משה לאמר זאת תהיה תורת
המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן ויצא
הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה
נרפא נגע הצרעת מן הצרוע וצוה הכהן
ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות
ועץ ארז ושני תולעת ואזב וצוה הכהן
ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על
מים חיים את הצפר החיה יקח אתה ואת
עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב
וטבל אותם ואת הצפר החיה בדם הצפר
השחטה על המים החיים והזה על המטהר
מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את
הצפר החיה על פני השדה וכבס המטהר
את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים
וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ
לאהלו שבעת ימים והיה ביום השביעי
יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת
גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס את
בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר וביום
השמיני יקח שני כבשים תמימם וכבשה
אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים
סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן
והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר
ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד ולקח
הכהן את הכבש האחד והקריב אתו

לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה
לפני יהוה ושחט את הכבש במקום אשר
ישחט את החטאת ואת העלה במקום
הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש
קדשים הוא ולקח הכהן מדם האשם ונתן
הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל
בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית ולקח
הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית
וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן
אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן
באצבעו שבע פעמים לפני יהוה ומיתר
השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך
אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם
והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן
על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני
יהוה ועשה הכהן את החטאת וכפר
על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את
העלה והעלה הכהן את העלה ואת המנחה
המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר

ואם דל הוא ואין ידו
משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר
עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה
ולג שמן ושתי תרים או שני בני יונה אשר
תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה

והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן
אל פתח אהל מועד לפני יהוה׃ ולקח הכהן את
כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן
תנופה לפני יהוה׃ ושחט את כבש האשם ולקח
הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן המטהר
הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית׃
ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית׃
והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר
על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה׃
ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך
אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם׃
והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן
על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה׃
ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה
מאשר תשיג ידו׃ את אשר תשיג ידו את
האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה
וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה׃ זאת תורת
אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו׃

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ כי
תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה
ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם׃
ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע
נראה לי בבית׃ וצוה הכהן ופנו את הבית
בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא
כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות
את הבית׃ וראה את הנגע והנה הנגע בקירת
הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת
ומראיהן שפל מן הקיר׃ ויצא הכהן מן הבית
אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת
ימים׃ ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה
פשה הנגע בקירת הבית׃ וצוה הכהן וחלצו
את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן
אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃ ואת הבית
יקצע מבית סביב ושפכו את העפר אשר
הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃ ולקחו
אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים
ועפר אחר יקח וטח את הבית׃ ואם ישוב
הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים
ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח׃ ובא
הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת
ממארת הוא בבית טמא הוא׃ ונתץ את
הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית
והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃ והבא
אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב׃
והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית
יכבס את בגדיו׃ ואם בא יבא הכהן וראה
והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את
הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע׃

ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז
ושני תולעת ואזב ושחט את הצפר האחת
אל כלי חרש על מים חיים ולקח את עץ הארז
ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר
החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטה ובמים
החיים והזה אל הבית שבע פעמים וחטא את
הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה
ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת ושלח
את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני
השדה וכפר על הבית וטהר זאת התורה
לכל נגע הצרעת ולנתק ולצרעת הבגד
ולבית ולשאת ולספחת ולבהרת להורת ביום
הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר דברו
אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי
יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא וזאת תהיה
טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתים
בשרו מזובו טמאתו הוא כל המשכב אשר
ישכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשר
ישב עליו יטמא ואיש אשר יגע במשכבו
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב והנגע
בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא

עד הערב וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב וכל המרכב אשר
ירכב עליו הזב יטמא וכל הנגע בכל אשר
יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנושא אותם
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וכל
אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים וכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וכלי חרש
אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף
במים וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת
ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים
חיים וטהר וביום השמיני יקח לו שתי תרים או
שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל
מועד ונתנם אל הכהן ועשה אתם הכהן אחד
חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני
יהוה מזובו ואיש כי
תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו
וטמא עד הערב וכל בגד וכל עור אשר
יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא
עד הערב ואשה אשר ישכב איש אתה
שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב

ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה
שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה
יטמא עד הערב וכל אשר תשכב עליו
בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא

וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב וכל הנגע בכל כלי אשר
תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב ואם על המשכב הוא או על
הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו יטמא
עד הערב ואם שכב ישכב איש אתה ותהי
נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב
אשר ישכב עליו יטמא

ואשה כי יזוב זוב דמה
ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על
נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה
טמאה הוא כל המשכב אשר תשכב עליו כל
ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי
אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה וכל
הנוגע בם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב ואם טהרה מזובה וספרה לה שבעת
ימים ואחר תטהר וביום השמיני תקח לה שתי
תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל הכהן
אל פתח אהל מועד ועשה הכהן את האחד
חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן
לפני יהוה מזוב טמאתה והזרתם את בני
ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם
בטמאם את משכני אשר בתוכם זאת
תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע
לטמאה בה והדוה בנדתה והזב את זובו
לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני
אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו ויאמר
יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל
יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל
פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי
בענן אראה על הכפרת בזאת יבא אהרן
אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה
כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על
בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף
בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם
ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי
עזים לחטאת ואיל אחד לעלה והקריב
אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו
ובעד ביתו ולקח את שני השעירם
והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד
ונתן אהרן על שני השעירם גרלות גורל
אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל והקריב
אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל
ליהוה ועשהו חטאת והשעיר אשר עלה
עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר
עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה והקריב
אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו
ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו

ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח
מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה
והביא מבית לפרכת ונתן את הקטרת על
האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת
אשר על העדות ולא ימות ולקח מדם הפר
והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני
הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו
ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא
את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו
כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת
ולפני הכפרת וכפר על הקדש מטמאת בני
ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה
לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם
וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר
בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו
ובעד כל קהל ישראל ויצא אל המזבח
אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר
ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב והזה
עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו
וקדשו מטמאת בני ישראל וכלה מכפר את
הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את
השעיר החי וסמך אהרן את שתי ידו על ראש
השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל
ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על
ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה

ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ
גזרה ושלח את השעיר במדבר ובא אהרן
אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר
לבש בבאו אל הקדש והניחם שם ורחץ את
בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו
ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר
בעדו ובעד העם ואת חלב החטאת יקטיר
המזבחה והמשלח את השעיר לעזאזל
יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן
יבוא אל המחנה ואת פר החטאת ואת שעיר
החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש
יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את
ערתם ואת בשרם ואת פרשם והשרף אתם
יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן
יבוא אל המחנה והיתה לכם לחקת עולם
בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את
נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר
הגר בתוככם כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו
שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם
חקת עולם וכפר הכהן אשר ימשח אתו
ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש
את בגדי הבד בגדי הקדש וכפר את מקדש
הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח
יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר

והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני
ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש
כאשר צוה יהוה את משה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן
ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה
הדבר אשר צוה יהוה לאמר׃ איש איש מבית
ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה
או אשר ישחט מחוץ למחנה׃ ואל פתח אהל
מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני
משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך
ונכרת האיש ההוא מקרב עמו׃ למען אשר
יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים
על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד
אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם׃
וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל
מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה׃ ולא
יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם אשר הם זנים
אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם׃
ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר
אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח׃ ואל
פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה
ונכרת האיש ההוא מעמיו׃ ואיש איש מבית
ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם
ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה

מקרב עמה׃ כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו
לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם
הוא בנפש יכפר׃ על כן אמרתי לבני ישראל
כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר
בתוככם לא יאכל דם׃ ואיש איש מבני
ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד
חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו
בעפר׃ כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר
לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש
כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת׃ וכל נפש
אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר׃
ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם׃
כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה
לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני
מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם
לא תלכו׃ את משפטי תעשו ואת חקתי
תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם׃
ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר
יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה׃
איש איש אל כל שאר בשרו
לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה׃

ערות אביך וערות אמך לא
תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה׃
ערות אשת אביך לא תגלה
ערות אביך הוא׃ ערות
אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית
או מולדת חוץ לא תגלה ערותן׃
ערות בת בנך או בת בתך לא
תגלה ערותן כי ערותך הנה׃
ערות בת אשת אביך מולדת
אביך אחותך הוא לא תגלה ערותה׃
ערות אחות אביך לא
תגלה שאר אביך הוא׃
ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר
אמך הוא׃ ערות אחי
אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך
הוא׃ ערות כלתך לא
תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערותה׃
ערות אשת אחיך לא תגלה
ערות אחיך הוא׃ ערות
אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת
בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה
זמה הוא׃ ואשה אל אחתה לא תקח לצרר
לגלות ערותה עליה בחייה׃ ואל אשה בנדת
טמאתה לא תקרב לגלות ערותה׃ ואל אשת
עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה׃

ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא
תחלל את שם אלהיך אני יהוה׃ ואת זכר
לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא׃ ובכל
בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה
לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא׃ אל
תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים
אשר אני משלח מפניכם׃ ותטמא הארץ
ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישביה׃
ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי
ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח
והגר הגר בתוככם׃ כי את כל התועבת האל
עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא
הארץ׃ ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה
כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם׃ כי כל אשר
יעשה מכל התועבת האלה ונכרתו הנפשות
העשת מקרב עמם׃ ושמרתם את משמרתי
לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו
לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם׃

פ פסו׳ סימן עז״ו

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל כל
עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים
תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם׃ איש אמו
ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני
יהוה אלהיכם׃ אל תפנו אל האלילים ואלהי
מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם׃

וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם
תזבחהו ביום זבחכם יאכל וממחרת
והנותר עד יום השלישי באש ישרף ואם
האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה
ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה ובקצרכם את
קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר
ולקט קצירך לא תלקט וכרמך לא תעולל
ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב
אתם אני יהוה אלהיכם לא תגנבו ולא תכחשו
ולא תשקרו איש בעמיתו ולא תשבעו בשמי
לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה לא
תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת
שכיר אתך עד בקר לא תקלל חרש ולפני
עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה
לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל
ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך
לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם רעך
אני יהוה לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח
תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא לא
תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך
כמוך אני יהוה את חקתי תשמרו בהמתך
לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים
ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך ואיש
כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה
נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה לא
נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה
והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד
איל אשם וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני
יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו
אשר חטא

וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל
וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה
לכם ערלים לא יאכל ובשנה הרביעת יהיה כל
פריו קדש הלולים ליהוה ובשנה החמישת
תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני
יהוה אלהיכם לא תאכלו על הדם לא תנחשו
ולא תעוננו לא תקפו פאת ראשכם ולא
תשחית את פאת זקנך ושרט לנפש לא
תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו
בכם אני יהוה אל תחלל את בתך להזנותה
ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה את
שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה
אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו
לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם מפני שיבה
תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני
יהוה

וכי יגור אתך גר
בארצכם לא תונו אתו כאזרח מכם יהיה
לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים
הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם

לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה׃
מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה
לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים׃ ושמרתם את כל חקתי ואת
כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ואל בני ישראל
תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר
בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת
עם הארץ ירגמהו באבן׃ ואני אתן את פני
באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן
למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם
קדשי׃ ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם
מן האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי
המית אתו׃ ושמתי אני את פני באיש ההוא
ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים
אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם׃
והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים
לזנות אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא
והכרתי אתו מקרב עמו׃ והתקדשתם
והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם׃
ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני
יהוה מקדשכם׃ כי איש איש אשר יקלל
את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו
קלל דמיו בו׃ ואיש אשר ינאף את אשת

איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת
הנאף והנאפת׃ ואיש אשר ישכב את אשת
אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם
דמיהם בם׃ ואיש אשר ישכב את כלתו
מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם׃
ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה
תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם׃
ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה
הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה
בתוככם׃ ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה
מות יומת ואת הבהמה תהרגו׃ ואשה אשר
תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת
את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם
בם׃ ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו
או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה
את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני
עמם ערות אחתו גלה עונו ישא׃ ואיש
אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה
את מקרה הערה והוא גלתה את מקור
דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם׃ וערות
אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את
שארו הערה עונם ישאו׃ ואיש אשר ישכב
את דדתו ערות דדו גלה חטאם ישאו
ערירים ימתו׃ ואיש אשר יקח את אשת
אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו׃

בחקת ה׳ חס בליש׳ וסימנ׳ ולא תלכו ובחקתיהם לא תלכו עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשנים נתן שמש לאור יומם וכל חקתי דכוות׳ במ׳ חד עקב אשר שמע אברהם ׃ ידעני הידעני ד׳ ג חס וחד מל׳ וסימנ׳ ואיש או אשה וחבר חבר אשר הכרית ועשה אוב וידעני מל׳ וב׳ הידעני ׃ ואבדל ב׳ חס בליש׳ אתכם מן העמים היום בדלים ׃

ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי
ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ
אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה׃
ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח
מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם׃
ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני
אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב
ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי
אתכם מן העמים׃ והבדלתם בין הבהמה
הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר
ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף
ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי
לכם לטמא׃ והייתם לי קדשים כי קדוש
אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי׃
ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני
מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם׃

ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני
אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו׃
כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו
ולבתו ולאחיו׃ ולאחתו הבתולה הקרובה
אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא׃ לא
יטמא בעל בעמיו להחלו׃ לא יקרחה קרחה
בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא
ישרטו שרטת׃ קדשים יהיו לאלהיהם

ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה
לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש׃ אשה
זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה
לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו׃ וקדשתו כי
את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך
כי קדוש אני יהוה מקדשכם׃ ובת איש כהן
כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש
תשרף׃ והכהן הגדול
מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה
ומלא את ידו ללבש את הבגדים את
ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם׃ ועל
כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא
יטמא׃ ומן המקדש לא יצא ולא יחלל
את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו
עליו אני יהוה׃ והוא אשה בבתוליה יקח׃
אלמנה וגרושה וחללה זנה את אלה לא
יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה׃ ולא
יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו׃
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך
לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב
לחם אלהיו׃ כי כל איש אשר בו מום לא יקרב
איש עור או פסח או חרם או שרוע׃ או איש
אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד׃ או גבן או דק
או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך׃

או שרוע ב׳ וסימנ׳ ... ולא יקרב להקריב ׃ כל איש אשר בו מום לא יגש להקריב ׃ איש מזרעך לא יקרב להקריב ׃ ג פסו׳ מטע׳ ... והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק ...

כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש
להקריב את אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו
לא יגש להקריב׃ לחם אלהיו מקדשי הקדשים
ומן הקדשים יאכל׃ אך אל הפרכת לא יבא ואל
המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי
אני יהוה מקדשם׃ וידבר משה אל אהרן ואל בניו
ואל כל בני ישראל׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן ואל
בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את
שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה׃
אמר אלהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב
מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני
ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש
ההוא מלפני אני יהוה׃ איש איש מזרע אהרן
והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר
יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר
תצא ממנו שכבת זרע׃ או איש אשר יגע
בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר
יטמא לו לכל טמאתו׃ נפש אשר תגע בו
וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי
אם רחץ בשרו במים׃ ובא השמש וטהר
ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא׃ נבלה
וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה׃ ושמרו
את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו
כי יחללהו אני יהוה מקדשם׃ וכל זר לא יאכל

קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש׃ וכהן
כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד
ביתו הם יאכלו בלחמו׃ ובת כהן כי תהיה
לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל׃
ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין
לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה
תאכל וכל זר לא יאכל בו׃ ואיש כי יאכל קדש
בשגגה ויסף חמשיתו עליו ונתן לכהן את
הקדש׃ ולא יחללו את קדשי בני ישראל את
אשר ירימו ליהוה׃ והשיאו אותם עון אשמה
באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן
ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם
איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל
אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם
אשר יקריבו ליהוה לעלה׃ לרצנכם תמים זכר
בבקר בכשבים ובעזים׃ כל אשר בו מום לא
תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם׃ ואיש כי יקריב
זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר
או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו׃
עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או
ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו
מהם על המזבח ליהוה׃ ושור ושה שרוע
וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה׃

ומעוך וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה
ובארצכם לא תעשו׃ ומיד בן נכר לא תקריבו
את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם
מום בם לא ירצו לכם׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ שור או
כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו
ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה
ליהוה׃ ושור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו
ביום אחד׃ וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצנכם
תזבחו׃ ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד
בקר אני יהוה׃ ושמרתם מצותי ועשיתם אתם
אני יהוה׃ ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי
בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם׃ המוציא
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני
יהוה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר
תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי׃
ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי
שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא
תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם׃

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו
אתם במועדם׃ בחדש הראשון בארבעה עשר
לחדש בין הערבים פסח ליהוה׃ ובחמשה עשר
יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים
מצות תאכלו׃ ביום הראשון מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו׃ והקרבתם
אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי
מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה
והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל
הכהן׃ והניף את העמר לפני יהוה לרצנכם
ממחרת השבת יניפנו הכהן׃ ועשיתם ביום
הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו
לעלה ליהוה׃ ומנחתו שני עשרנים סלת
בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה
יין רביעת ההין׃ ולחם וקלי וכרמל לא
תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את
קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל
משבתיכם׃ וספרתם
לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר
התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה׃ עד
ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום
והקרבתם מנחה חדשה ליהוה׃ ממושבתיכם
תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים
סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה׃

והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימם
בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו
עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח
ניחח ליהוה: ועשיתם שעיר עזים אחד
לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים:
והניף הכהן אתם על לחם הבכרים תנופה לפני
יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן:
וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל
מושבתיכם לדרתיכם: ובקצרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך
לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש
יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש:
כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה
ליהוה: וידבר יהוה
אל משה לאמר: אך בעשור לחדש השביעי
הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה
לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה
ליהוה: וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום
הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני
יהוה אלהיכם: כי כל הנפש אשר לא תענה
בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: וכל

הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום
הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב
עמה: כל מלאכה לא תעשו חקת עולם
לדרתיכם בכל משבתיכם: שבת שבתון הוא
לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש
בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש
השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה:
ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה
לא תעשו: שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה
ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם
אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבדה
לא תעשו: אלה מועדי יהוה אשר תקראו
אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה
ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו: מלבד
שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל
נדריכם ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו
ליהוה: אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי
באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג
יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום
השמיני שבתון: ולקחתם לכם ביום הראשון
פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי
נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים:

וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה
חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו
אתו: בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח
בישראל ישבו בסכת: למען ידעו דרתיכם
כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי
אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
וידבר משה את מעדי יהוה אל בני ישראל:

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל
ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר
תמיד: מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך
אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת
עולם לדרתיכם: על המנרה הטהרה יערך את
הנרות לפני יהוה תמיד:
ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה חלות
שני עשרנים יהיה החלה האחת: ושמת אותם
שתים מערכות שש המערכת על השלחן
הטהר לפני יהוה: ונתת על המערכת לבנה
זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה: ביום
השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד
מאת בני ישראל ברית עולם: והיתה לאהרן
ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים
הוא לו מאשי יהוה חק עולם:
ויצא בן אשה ישראלית והוא בן
איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן

הישראלית ואיש הישראלי: ויקב בן האשה
הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל
משה ושם אמו שלמית בת דברי למטה דן:
ויניחהו במשמר לפרש להם על פי יהוה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: הוצא את המקלל
אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את
ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה: ואל בני
ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו
ונשא חטאו: ונקב שם יהוה מות יומת רגום
ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת:
ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: ומכה
נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: ואיש
כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה
לו: שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן
כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו: ומכה בהמה
ישלמנה ומכה אדם יומת: משפט אחד יהיה
לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם:
וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל
אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן ובני
ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה:

קכ"ל פסו' סימן מעדי

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה:

שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר
כרמך ואספת את תבואתה: ובשנה השביעת
שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך
לא תזרע וכרמך לא תזמר: את ספיח קצירך
לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת
שבתון יהיה לארץ: והיתה שבת הארץ לכם
לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך
ולתושבך הגרים עמך: ולבהמתך ולחיה
אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל:

וספרת לך שבע שבתת
שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי
שבע שבתת השנים תשע וארבעים שנה:
והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור
לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל
ארצכם: וקדשתם את שנת החמשים שנה
וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל הוא
תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל
משפחתו תשבו: יובל הוא שנת החמשים שנה
תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא
תבצרו את נזריה: כי יובל הוא קדש תהיה לכם
מן השדה תאכלו את תבואתה: בשנת היובל הזאת
תשבו איש אל אחזתו: וכי תמכרו ממכר לעמיתך
או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו:
במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך
במספר שני תבואת ימכר לך: לפי רב השנים

תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט
מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך: ולא
תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה
אלהיכם: ועשיתם את חקתי ואת משפטי
תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ
לבטח: ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע
וישבתם לבטח עליה: וכי תאמרו מה נאכל
בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את
תבואתנו: וצויתי את ברכתי לכם בשנה
הששית ועשת את התבואה לשלש השנים:
וזרעתם את השנה השמינת ואכלתם מן
התבואה ישן עד השנה התשיעת עד בוא
תבואתה תאכלו ישן: והארץ לא תמכר לצמתת
כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי: ובכל
ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ:

כי ימוך אחיך ומכר
מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר
אחיו: ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו
ומצא כדי גאלתו: וחשב את שני ממכרו
והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב
לאחזתו: ואם לא מצאה ידו די השיב לו והיה
ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביבל
ושב לאחזתו:

ואיש
כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו
עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו:

ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם
הבית אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתת
לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביבל: ובתי החצרים
אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ
יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא: וערי הלוים
בתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה ללוים:
ואשר יגאל מן הלוים ויצא ממכר בית ועיר
אחזתו ביבל כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם
בתוך בני ישראל: ושדה מגרש עריהם לא
ימכר כי אחזת עולם הוא להם:

וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך
והחזקת בו גר ותושב וחי עמך: אל תקח
מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך
עמך: את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית
לא תתן אכלך: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען
להיות לכם לאלהים:

וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד
בו עבדת עבד: כשכיר כתושב יהיה עמך עד
שנת היבל יעבד עמך: ויצא מעמך הוא ובניו
עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו
ישוב: כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: לא תרדה בו
בפרך ויראת מאלהיך: ועבדך ואמתך אשר
יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם
תקנו עבד ואמה: וגם מבני התושבים הגרים עמכם
מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו
בארצכם והיו לכם לאחזה: והתנחלתם אתם
לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו
ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו
בפרך: וכי תשיג יד גר
ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך
או לעקר משפחת גר: אחרי נמכר גאלה תהיה
לו אחד מאחיו יגאלנו: או דדו או בן דדו
יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו
או השיגה ידו ונגאל: וחשב עם קנהו משנת
המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו
במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו: אם עוד
רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו:
ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב
לו כפי שניו ישיב את גאלתו: כשכיר שנה
בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך: ואם
לא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו
עמו: כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם
אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה
אלהיכם: לא תעשו לכם אלילם ופסל
ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו
בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם:
את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני
יהוה:

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם
אתם: ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ
יבולה ועץ השדה יתן פריו: והשיג לכם דיש
את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם
לשבע וישבתם לבטח בארצכם: ונתתי שלום
בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה
רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם:
ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב:
ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה
ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: ופניתי
אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי
את בריתי אתכם: ואכלתם ישן נושן וישן מפני
חדש תוציאו: ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל
נפשי אתכם: והתהלכתי בתוככם והייתי לכם
לאלהים ואתם תהיו לי לעם: אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם
עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות:

ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל
המצות האלה: ואם בחקתי תמאסו ואם את
משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל
מצותי להפרכם את בריתי: אף אני אעשה
זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת
ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש
וזרעתם לריק זרעכם ואכלהו איביכם: ונתתי
פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם
שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם: ואם עד
אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם
שבע על חטאתיכם: ושברתי את גאון
עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם
כנחשה: ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם
את יבולה ועץ הארץ לא יתן פריו: ואם תלכו
עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם
מכה שבע כחטאתיכם: והשלחתי בכם
את חית השדה ושכלה אתכם והכריתה את
בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם:
ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי:
והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם
גם אני שבע על חטאתיכם: והבאתי עליכם
חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם
ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד אויב: בשברי
לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור
אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא
תשבעו: ואם
בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי:
והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף
אני שבע על חטאתיכם: ואכלתם בשר
בניכם ובשר בנתיכם תאכלו: והשמדתי את
במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את
פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם:

ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את
מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם והשמתי
אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישבים
בה ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם
חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו
חרבה אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי
השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת
הארץ והרצת את שבתתיה כל ימי השמה
תשבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם
בשבתכם עליה והנשארים בכם והבאתי
מרך בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם
קול עלה נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין
רדף וכשלו איש באחיו כמפני חרב ורדף
אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם
ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם
והנשארים בכם ימקו בעונם בארצת איביכם
ואף בעונת אבתם אתם ימקו והתודו את
עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו
בי ואף אשר הלכו עמי בקרי אף אני אלך
עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם
או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם
וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי
יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ
אזכר והארץ תעזב מהם ותרץ את
שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את
עונם יען וביען במשפטי מאסו ואת חקתי
געלה נפשם ואף גם זאת בהיותם בארץ
איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם
להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם
וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי
אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות
להם לאלהים אני יהוה אלה החקים
והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה בינו
ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשת
ליהוה והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה ועד
בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף
בשקל הקדש ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים
שקל ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה
והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה
עשרת שקלים ואם מבן חדש ועד בן חמש
שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים
כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף
ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה
ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה
שקלים ואם מך הוא מערכך והעמידו לפני
הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג יד
הנדר יעריכנו הכהן׃

ואם בהמה אשר יקריבו ממנה
קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה
קדש׃ לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע
או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה
והיה הוא ותמורתו יהיה קדש׃ ואם כל בהמה
טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה
והעמיד את הבהמה לפני הכהן׃ והעריך
הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן
כן יהיה׃ ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו על
ערכך׃ ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליהוה
והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך
אתו הכהן כן יקום׃ ואם המקדיש יגאל את ביתו
ויסף חמישית כסף ערכך עליו והיה לו׃ ואם
משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך
לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף׃
אם משנת היבל יקדיש שדהו כערכך יקום׃ ואם
אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את
הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע
מערכך׃ ואם גאל יגאל את השדה המקדיש
אתו ויסף חמישית כסף ערכך עליו וקם לו׃
ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה
לאיש אחר לא יגאל עוד׃ והיה השדה בצאתו
ביבל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה
אחזתו׃ ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה
אחזתו יקדיש ליהוה׃ וחשב לו הכהן את
מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך
ביום ההוא קדש ליהוה׃ בשנת היובל ישוב
השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת
הארץ׃ וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים
גרה יהיה השקל׃ אך בכור אשר יבכר
ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור
אם שה ליהוה הוא׃ ואם בבהמה הטמאה
ופדה בערכך ויסף חמשתו עליו ואם לא
יגאל ונמכר בערכך׃ אך כל חרם אשר יחרם
איש ליהוה מכל אשר לו מאדם ובהמה
ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם
קדש קדשים הוא ליהוה׃ כל חרם אשר יחרם
מן האדם לא יפדה מות יומת׃ וכל מעשר
הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא
קדש ליהוה׃ ואם גאל יגאל איש ממעשרו
חמשיתו יסף עליו׃ וכל מעשר בקר וצאן
כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה
קדש ליהוה׃ לא יבקר בין טוב לרע ולא
ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו
יהיה קדש לא יגאל׃ אלה המצות אשר צוה
יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני׃

עח פיסו׳ סימ׳ עזה

סכום הפסוקים של ספר שמונה מאות וחמשים ותשעה סימן נט״ף

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד
באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים לאמר׃ שאו את ראש כל עדת
בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות כל זכר לגלגלתם׃ מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם
לצבאתם אתה ואהרן׃ ואתכם יהיו איש איש
למטה איש ראש לבית אבתיו הוא׃ ואלה
שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן
אליצור בן שדיאור׃ לשמעון שלמיאל בן
צורישדי׃ ליהודה נחשון בן עמינדב׃ ליששכר
נתנאל בן צוער׃ לזבולן אליאב בן חלן׃ לבני
יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה
גמליאל בן פדהצור׃ לבנימן אבידן בן גדעני׃
לדן אחיעזר בן עמישדי׃ לאשר פגעיאל בן
עכרן׃ לגד אליסף בן דעואל׃ לנפתלי אחירע בן
עינן׃ אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם
ראשי אלפי ישראל הם׃ ויקח משה ואהרן את
האנשים האלה אשר נקבו בשמות׃ ואת כל
העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו
על משפחתם לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם׃ כאשר
צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני׃
ויהיו בני ראובן בכר
ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם

במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה
ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות׃

לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם
פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם
למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות׃

לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש
מאות וחמשים׃
לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף
ושש מאות׃
לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים
אלף וארבע מאות׃
לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף
וארבע מאות׃

לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא: פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף
וחמש מאות:
לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא: פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף
ומאתים:
לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא: פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף
וארבע מאות:
לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא: פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע
מאות:
לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא: פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף
וחמש מאות:
בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא: פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות:
אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי
ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתיו
היו: ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל:
ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים
וחמש מאות וחמשים: והלוים למטה אבתם לא
התפקדו בתוכם:
וידבר יהוה אל משה לאמר: אך את מטה לוי
לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל:
ואתה הפקד את הלוים על משכן העדת ועל
כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן
ואת כל כליו והם ישרתהו וסביב למשכן יחנו:
ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים ובחנת
המשכן יקימו אתו הלוים והזר הקרב יומת:
וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו
לצבאתם: והלוים יחנו סביב למשכן העדת ולא
יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים
את משמרת משכן העדות: ויעשו בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: איש
על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל
מנגד סביב לאהל מועד יחנו: והחנים קדמה
מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא
לבני יהודה נחשון בן עמינדב: וצבאו
ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות:

והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני
יששכר נתנאל בן צוער׃ וצבאו ופקדיו
ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃ מטה
זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלן׃
וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע
מאות׃ כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף
ושמנים אלף וששת אלפים וארבע מאות
לצבאתם ראשנה יסעו׃

דגל מחנה ראובן תימנה
לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן
שדיאור׃ וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף
וחמש מאות׃ והחונם עליו מטה שמעון
ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישדי׃
וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלש
מאות׃ ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן
רעואל׃ וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים
אלף ושש מאות וחמשים׃ כל הפקדים למחנה
ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע
מאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו׃

ונסע אהל מועד מחנה
הלוים בתוך המחנת כאשר יחנו כן יסעו איש
על ידו לדגליהם׃

דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא
לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד׃ וצבאו
ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות׃ ועליו
מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל
בן פדהצור׃ וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים
אלף ומאתים׃ ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן
אבידן בן גדעני׃ וצבאו ופקדיהם חמשה
ושלשים אלף וארבע מאות׃ כל הפקדים
למחנה אפרים מאת אלף ושמנת אלפים
ומאה לצבאתם ושלשים יסעו׃

דגל מחנה דן צפנה לצבאתם
ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי׃ וצבאו
ופקדיהם שנים וששים אלף ושבע מאות׃
והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר
פגעיאל בן עכרן׃ וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים
אלף וחמש מאות׃ ומטה נפתלי ונשיא לבני
נפתלי אחירע בן עינן׃ וצבאו ופקדיהם שלשה
וחמשים אלף וארבע מאות׃ כל הפקדים
למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמשים
אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליהם׃

אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי
המחנת לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים
וחמש מאות וחמשים׃ והלוים לא התפקדו בתוך
בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה׃ ויעשו בני
ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו
לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתיו על בית
אבתיו׃

ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את
משה בהר סיני׃ ואלה שמות בני אהרן הבכר
נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר׃ אלה שמות
בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם
לכהן׃ וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבם
אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו
להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ הקרב את מטה
לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו׃
ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה
לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן׃
ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת
בני ישראל לעבד את עבדת המשכן׃ ונתתה
את הלוים לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה
לו מאת בני ישראל׃ ואת אהרן ואת בניו
תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ואני הנה לקחתי
את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר
רחם מבני ישראל והיו לי הלוים׃ כי לי כל בכור
ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל
בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה׃

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר׃ פקד
את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר
מבן חדש ומעלה תפקדם׃ ויפקד אתם משה
על פי יהוה כאשר צוה׃ ויהיו אלה בני לוי בשמתם
גרשון וקהת ומררי׃ ואלה שמות בני גרשון למשפחתם
לבני ושמעי׃ ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר
חברון ועזיאל׃ ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי
אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם׃ לגרשון משפחת
הלבני ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני׃
פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות׃ משפחת
הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה׃ ונשיא בית
אב לגרשני אליסף בן לאל׃ ומשמרת בני
גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו
ומסך פתח אהל מועד׃ וקלעי החצר ואת מסך
פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב
ואת מיתריו לכל עבדתו׃

ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת
היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי
אלה הם משפחת הקהתי׃ במספר כל זכר
מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות
שמרי משמרת הקדש׃ משפחת בני קהת
יחנו על ירך המשכן תימנה׃ ונשיא בית אב
למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל׃ ומשמרתם
הארן והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי
הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו׃

ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן
פקדת שמרי משמרת הקדש׃ למררי משפחת
המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי׃
ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
ששת אלפים ומאתים׃ ונשיא בית אב למשפחת
מררי צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן
יחנו צפנה׃ ופקדת משמרת בני מררי קרשי
המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל
עבדתו׃ ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם
ומיתריהם׃ והחנים לפני המשכן קדמה
לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו
שמרים משמרת המקדש למשמרת בני
ישראל והזר הקרב יומת׃ כל פקודי הלוים אשר
פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל
זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף׃

ויאמר יהוה אל משה
פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבן חדש
ומעלה ושא את מספר שמתם׃ ולקחת את
הלוים לי אני יהוה תחת כל בכר בבני ישראל
ואת בהמת הלוים תחת כל בכור בבהמת בני
ישראל׃ ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו
את כל בכור בבני ישראל׃ ויהי כל בכור זכר
במספר שמת מבן חדש ומעלה לפקדיהם
שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים
ומאתים׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ קח את הלוים תחת
כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת
בהמתם והיו לי הלוים אני יהוה׃ ואת פדויי
השלשה והשבעים והמאתים העדפים על
הלוים מבכור בני ישראל׃ ולקחת חמשת חמשת
שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה
השקל׃ ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויי העדפים
בהם׃ ויקח משה את כסף הפדיום מאת העדפים על
פדויי הלוים׃ מאת בכור בני ישראל לקח את
הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל
הקדש׃ ויתן משה את כסף הפדים לאהרן ולבניו
על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה׃

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ נשא
את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם
לבית אבתם׃ מבן שלשים שנה ומעלה ועד
בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה
באהל מועד׃ זאת עבדת בני קהת באהל
מועד קדש הקדשים׃ ובא אהרן ובניו בנסע
המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה
את ארן העדת׃ ונתנו עליו כסוי עור תחש
ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו׃
ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו
עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית
ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה׃

ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו
במכסה עור תחש ושמו את בדיו ולקחו בגד
תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת
מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר
ישרתו לה בהם ונתנו אתה ואת כל כליה אל
מכסה עור תחש ונתנו על המוט ועל מזבח
הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה
עור תחש ושמו את בדיו ולקחו את כל כלי
השרת אשר ישרתו בם בקדש ונתנו אל
בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו
על המוט ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד
ארגמן ונתנו עליו את כל כליו אשר ישרתו
עליו בהם את המחתת את המזלגת ואת היעים
ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי
עור תחש ושמו בדיו וכלה אהרן ובניו לכסת
את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה
ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל
הקדש ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד
ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור
וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה
פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אל
תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלוים
וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש
הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש
על עבדתו ואל משאו ולא יבאו לראות כבלע את
הקדש ומתו

וידבר יהוה אל משה לאמר נשא את ראש
בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם
שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה
תפקד אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה
באהל מועד זאת עבדת משפחת הגרשני
לעבד ולמשא ונשאו את יריעת המשכן
ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר
עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד
ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר
אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת
מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר
יעשה להם ועבדו על פי אהרן ובניו תהיה
כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל
עבדתם ופקדתם עלהם במשמרת את כל
משאם זאת עבדת משפחת בני הגרשני
באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן
הכהן

בני מררי
למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדם
כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד
וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל
מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו

ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם
לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו את כלי
משמרת משאם׃ זאת עבדת משפחת בני מררי
לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן
הכהן׃ ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני
הקהתי למשפחתם ולבית אבתם׃ מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא
לצבא לעבדה באהל מועד׃ ויהיו פקדיהם
למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים׃
אלה פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל
מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד
משה׃ ופקודי בני
גרשון למשפחותם ולבית אבתם׃ מבן
שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה
כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד׃ ויהיו
פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים
ושש מאות ושלשים׃ אלה פקודי משפחת
בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר
פקד משה ואהרן על פי יהוה׃ ופקודי
משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם׃
מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד׃
ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים
ומאתים׃ אלה פקודי משפחת בני מררי
אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה׃

כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי
ישראל את הלוים למשפחתם ולבית אבתם׃
מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
שנה כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת
משא באהל מועד׃ ויהיו פקדיהם שמנת
אלפים וחמש מאות ושמנים׃ על פי יהוה
פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו
ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ צו את בני ישראל
וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא
לנפש׃ מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ
למחנה תשלחום ולא יטמאו את מחניהם
אשר אני שכן בתוכם׃ ויעשו כן בני ישראל
וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר
דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת
האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש
ההוא׃ והתודו את חטאתם אשר עשו
והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף
עליו ונתן לאשר אשם לו׃ ואם אין לאיש גאל
להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה
לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו׃

וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן
לו יהיה: ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן
לו יהיה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה
אשתו ומעלה בו מעל: ושכב איש אתה
שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה
והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה:
ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא
נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את
אשתו והיא לא נטמאה: והביא האיש את
אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה
עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו
שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת
הוא מנחת זכרון מזכרת עון: והקריב אתה
הכהן והעמדה לפני יהוה: ולקח הכהן מים
קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה
בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים:
והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע
את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת
הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו
מי המרים המאררים: והשביע אתה הכהן
ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך
ואם לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי
המרים המאררים האלה: ואת כי שטית תחת

אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו
מבלעדי אישך: והשביע הכהן את האשה
בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה
אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה
את ירכך נפלת ואת בטנך צבה: ובאו המים
המאררים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל
ירך ואמרה האשה אמן אמן: וכתב את
האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים:
והשקה את האשה את מי המרים המאררים
ובאו בה המים המאררים למרים: ולקח
הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את
המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח:
וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר
המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים:
והשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל
מעל באישה ובאו בה המים המאררים למרים
וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה
לאלה בקרב עמה: ואם לא נטמאה האשה
וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע: זאת תורת
הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה
ונטמאה: או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה
וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני
יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת:
ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את
עונה:

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר
נזיר להזיר ליהוה מיין ושכר יזיר חמץ יין
וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא
ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל כל ימי
נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד
זג לא יאכל כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר
על ראשו עד מלאת הימם אשר יזיר ליהוה
קדש יהיה גדל פרע שער ראשו כל ימי הזירו
ליהוה על נפש מת לא יבא לאביו ולאמו לאחיו
ולאחתו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו
על ראשו כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה וכי
ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו
וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו
וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה
אל הכהן אל פתח אהל מועד ועשה הכהן
אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר
חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא
והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו
לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו
וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא
אתו אל פתח אהל מועד והקריב את קרבנו
ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה
אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד
תמים לשלמים וסל מצות סלת חלת בלולת
בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם
ונסכיהם והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את
חטאתו ואת עלתו ואת האיל יעשה זבח
שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן
את מנחתו ואת נסכו וגלח הנזיר פתח אהל
מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו
ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים ולקח
הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה
אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר
אחר התגלחו את נזרו והניף אותם הכהן תנופה
לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל
שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין זאת תורת
הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר
תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת
נזרו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור
להם   יברכך יהוה וישמרך
יאר יהוה פניו אליך ויחנך
ישא יהוה פניו אליך וישם
לך שלום   ושמו את שמי
על בני ישראל ואני אברכם

ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן
וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת
המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם

ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם
נשיאי המטת הם העמדים על הפקדים׃
ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב
ושני עשר בקר עגלה על שני הנשאים
ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן׃
ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ קח מאתם
והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה
אותם אל הלוים איש כפי עבדתו׃ ויקח משה
את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל הלוים׃
את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן
לבני גרשון כפי עבדתם׃ ואת ארבע העגלת
ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם
ביד איתמר בן אהרן הכהן׃ ולבני קהת לא
נתן כי עבדת הקדש עלהם בכתף ישאו׃
ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום
המשח אתו ויקריבו הנשיאם את קרבנם
לפני המזבח׃ ויאמר יהוה אל משה נשיא
אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם
לחנכת המזבח׃ ויהי
המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן
עמינדב למטה יהודה׃ וקרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר
עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב׃

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא
יששכר׃ הקרב את קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער׃

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן׃
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃
שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן
חלן׃

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן
שדיאור קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל
בן צורישדי קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן שלמיאל בן צורישדי

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר

איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן
עמיהוד קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן
פדהצור קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה
שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן
פדהצור

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן
גדעני קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אבידן בן גדעני

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל
בן עכרן קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן עכרן

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע
בן עינן קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינן

זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת
נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה
מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתים
עשרה שלשים ומאה הקערה האחת כסף
ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים
וארבע מאות בשקל הקדש כפות זהב שתים עשרה
מלאת קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל
זהב הכפות עשרים ומאה כל הבקר לעלה שנים
עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שנים
עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת

וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים
אילם ששים עתדים ששים כבשים בני שנה
ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו
ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע
את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על
ארן העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו

קעו פסו׳ סימן עמוס

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני
המנורה יאירו שבעת הנרות ויעש כן אהרן
אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה
יהוה את משה וזה מעשה המנרה מקשה זהב
עד ירכה עד פרחה מקשה הוא כמראה אשר
הראה יהוה את משה כן עשה את המנרה

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את הלוים
מתוך בני ישראל וטהרת אתם וכה תעשה
להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו
תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו
ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן
ופר שני בן בקר תקח לחטאת והקרבת את
הלוים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת
בני ישראל והקרבת את הלוים לפני יהוה
וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים והניף
אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני
ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה והלוים יסמכו
את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד
חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלוים
והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו והנפת
אתם תנופה ליהוה והבדלת את הלוים מתוך בני
ישראל והיו לי הלוים ואחרי כן יבאו הלוים
לעבד את אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם
תנופה כי נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל
תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל
לקחתי אתם לי כי לי כל בכור בבני ישראל
באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ
מצרים הקדשתי אתם לי ואקח את הלוים
תחת כל בכור בבני ישראל ואתנה את
הלוים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל
לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד
ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל
נגף בגשת בני ישראל אל הקדש ויעש
משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים
ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן עשו
להם בני ישראל ויתחטאו הלוים ויכבסו
בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה
ויכפר עליהם אהרן לטהרם ואחרי כן באו
הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני
אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה
על הלוים כן עשו להם

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ זאת אשר
ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא
לצבא צבא בעבדת אהל מועד׃ ומבן חמשים
שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד׃ ושרת
את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה
לא יעבד ככה תעשה ללוים במשמרתם׃

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה
השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון
לאמר׃ ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו׃
בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים
תעשו אתו במעדו ככל חקתיו וככל משפטיו
תעשו אתו׃ וידבר משה אל בני ישראל לעשת
הפסח׃ ויעשו את הפסח בראשון בארבעה
עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל
אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל׃
ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא
יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה
ולפני אהרן ביום ההוא׃ ויאמרו האנשים ההמה
אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי
הקריב את קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל׃
ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה
לכם׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש
או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח
ליהוה׃ בחדש השני בארבעה עשר יום בין
הערבים יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו׃
לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו
בו ככל חקת הפסח יעשו אתו׃ והאיש אשר
הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה
לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש ההוא׃
וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת
הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה
לכם ולגר ולאזרח הארץ׃

וביום הקים את המשכן כסה הענן את
המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על המשכן
כמראה אש עד בקר׃ כן יהיה תמיד הענן
יכסנו ומראה אש לילה׃ ולפי העלת הענן
מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום
אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל׃
על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה
יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן
יחנו׃ ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים
ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא
יסעו׃ ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על
המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו׃ ויש
אשר יהיה הענן מערב עד בקר ונעלה הענן
בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו׃

או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על
המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו
ובהעלתו יסעו על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו
את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ עשה לך שתי
חצוצרת כסף מקשה תעשה אתם והיו לך
למקרא העדה ולמסע את המחנות׃ ותקעו
בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד׃
ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי
אלפי ישראל׃ ותקעתם תרועה ונסעו המחנות
החנים קדמה׃ ותקעתם תרועה שנית ונסעו
המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם׃
ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו׃ ובני
אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם
לחקת עולם לדרתיכם׃ וכי תבאו מלחמה
בארצכם על הצר הצרר אתכם והרעתם
בחצצרת ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם
מאיביכם׃ וביום שמחתכם ובמועדיכם
ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת על
עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון
לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם׃

ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים
בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת׃ ויסעו
בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן
הענן במדבר פארן׃ ויסעו בראשנה על פי
יהוה ביד משה׃ ויסע דגל מחנה בני יהודה
בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן
עמינדב׃ ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל
בן צוער׃ ועל צבא מטה בני זבולן אליאב
בן חלן׃ והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני
מררי נשאי המשכן׃ ונסע דגל מחנה ראובן
לצבאתם ועל צבאו אליצור בן שדיאור׃ ועל
צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורישדי׃
ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל׃
ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את
המשכן עד באם׃ ונסע דגל מחנה בני אפרים
לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד׃
ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור׃
ועל צבא מטה בני בנימן אבידן בן גדעוני׃
ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל המחנת
לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי׃
ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל בן עכרן׃
ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן׃
אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו׃

ויאמר משה לחבב בן
רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל
המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה
אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל׃

ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי
אלך׃ ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת
חנתנו במדבר והיית לנו לעינים׃ והיה כי תלך עמנו
והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו
לך׃ ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון
ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור
להם מנוחה׃ וענן יהוה עליהם יומם בנסעם
מן המחנה׃ ׆ ויהי
בנסע הארן ויאמר משה קומה יהוה ויפצו
איביך וינסו משנאיך מפניך׃ ובנחה יאמר
שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃

׆

ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע
יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל
בקצה המחנה׃ ויצעק העם אל משה ויתפלל
משה אל יהוה ותשקע האש׃ ויקרא שם
המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש יהוה׃
והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו
ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר׃
זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את
הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת
הבצלים ואת השומים׃ ועתה נפשנו יבשה
אין כל בלתי אל המן עינינו׃ והמן כזרע גד
הוא ועינו כעין הבדלח׃ שטו העם ולקטו
וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור

ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד
השמן׃ וברדת הטל על המחנה לילה ירד
המן עליו׃ וישמע משה את העם בכה
למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה
מאד ובעיני משה רע׃ ויאמר משה אל יהוה
למה הרעת לעבדך ולמה לא מצתי חן בעיניך
לשום את משא כל העם הזה עלי׃ האנכי
הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו
כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא
האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת
לאבתיו׃ מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי
יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה׃ לא
אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה
כי כבד ממני׃ ואם ככה את עשה לי הרגני נא
הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי׃

ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש
מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם
ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו
שם עמך׃ וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי
מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו
אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך׃ ואל
העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר
כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי
טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם׃

לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה
ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום׃ עד
חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם
לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם
ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים׃
ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר
אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו
חדש ימים׃ הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם
אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם׃

ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה
תראה היקרך דברי אם לא׃ ויצא משה וידבר
אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש
מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל׃ וירד
יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר
עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח
עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו׃ וישארו שני
אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני
מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא
יצאו האהלה ויתנבאו במחנה׃ וירץ הנער
ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים
במחנה׃ ויען יהושע בן נון משרת משה
מבחריו ויאמר אדני משה כלאם׃ ויאמר
לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה
נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם׃ ויאסף

משה אל המחנה הוא וזקני ישראל׃ ורוח
נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן הים ויטש על
המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות
המחנה וכאמתים על פני הארץ׃ ויקם העם
כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת
ויאספו את השלו הממעיט אסף עשרה
חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה׃
הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף
יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד׃
ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה
כי שם קברו את העם המתאוים׃ מקברות
התאוה נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות׃

ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה
הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח׃ ויאמרו
הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע
יהוה׃ והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר
על פני האדמה׃ ויאמר
יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים
צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו
שלשתם׃ וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח
האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם׃
ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה
במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו׃
לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא׃

פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת
יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי
במשה: ויחר אף יהוה בם וילך: והענן סר מעל
האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן
אל מרים והנה מצרעת: ויאמר אהרן אל משה
בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר
נואלנו ואשר חטאנו: אל נא תהי כמת אשר
בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו: ויצעק
משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה:

ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא
תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ
למחנה ואחר תאסף: ותסגר מרים מחוץ למחנה
שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים: ואחר
נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן:

וידבר יהוה אל משה לאמר: שלח לך אנשים
ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני
ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו
תשלחו כל נשיא בהם: וישלח אתם משה
ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי
בני ישראל המה: ואלה שמותם למטה ראובן
שמוע בן זכור: למטה שמעון שפט בן חורי:
למטה יהודה כלב בן יפנה: למטה יששכר
יגאל בן יוסף: למטה אפרים הושע בן נון:

למטה בנימן פלטי בן רפוא: למטה זבולן
גדיאל בן סודי: למטה יוסף למטה מנשה
גדי בן סוסי: למטה דן עמיאל בן גמלי: למטה
אשר סתור בן מיכאל: למטה נפתלי נחבי בן
ופסי: למטה גד גאואל בן מכי: אלה שמות
האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ
ויקרא משה להושע בן נון יהושע: וישלח
אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם
עלו זה בנגב ועליתם את ההר: וראיתם את
הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק
הוא הרפה המעט הוא אם רב: ומה הארץ אשר
הוא ישב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים
אשר הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים:
ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ
אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ
והימים ימי בכורי ענבים: ויעלו ויתרו את
הארץ ממדבר צן עד רחב לבא חמת: ויעלו
בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי
ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה
לפני צען מצרים: ויבאו עד נחל אשכל
ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד
וישאהו במוט בשנים ומן הרמנים ומן
התאנים: למקום ההוא קרא נחל אשכול על
אדות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל:
וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום:

וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת
בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישיבו אתם
דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ׃
ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר
שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה׃
אפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצרות
גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם׃ עמלק
יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמרי
יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד
הירדן׃ ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה
נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה׃ והאנשים
אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם
כי חזק הוא ממנו׃ ויציאו דבת הארץ אשר תרו
אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו
בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם
אשר ראינו בתוכה אנשי מדות׃ ושם ראינו את
הנפילים בני ענק מן הנפלים ונהי בעינינו כחגבים
וכן היינו בעיניהם׃ ותשא כל העדה ויתנו את קולם
ויבכו העם בלילה ההוא׃ וילנו על משה ועל
אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה
לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו
מתנו׃ ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת
לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב
לנו שוב מצרימה׃ ויאמרו איש אל אחיו נתנה
ראש ונשובה מצרימה׃ ויפל משה ואהרן על
פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל׃ ויהושע
בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ
קרעו בגדיהם׃ ויאמרו אל כל עדת בני ישראל
לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה
טובה הארץ מאד מאד׃ אם חפץ בנו יהוה
והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ
אשר הוא זבת חלב ודבש׃ אך ביהוה אל תמרדו
ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם
סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם׃
ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד
יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל׃

ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם
הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר
עשיתי בקרבו׃ אכנו בדבר ואורשנו ואעשה
אתך לגוי גדול ועצום ממנו׃ ויאמר משה אל
יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם
הזה מקרבו׃ ואמרו אל יושב הארץ הזאת
שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין
בעין נראה אתה יהוה ועננך עמד עלהם
ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד
אש לילה׃ והמתה את העם הזה כאיש אחד
ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר׃
מבלתי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל
הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר׃

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר׃
יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא
ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים׃
סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה
לעם הזה ממצרים ועד הנה׃ ויאמר יהוה סלחתי
כדברך׃ ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל
הארץ׃ כי כל האנשים הראים את כבדי ואת
אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי
זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי׃ אם יראו את
הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה׃
ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא
אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו
יורשנה׃ והעמלקי והכנעני יושב בעמק
מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף׃

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ עד
מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים
עלי את תלנות בני ישראל אשר המה מלינים
עלי שמעתי׃ אמר אלהם חי אני נאם יהוה
אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם׃
במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל
מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר
הלינתם עלי׃ אם אתם תבאו אל הארץ אשר
נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן
יפנה ויהושע בן נון׃ וטפכם אשר אמרתם לבז
יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר
מאסתם בה׃ ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה׃
ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו
את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר׃ במספר
הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום
לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים
שנה וידעתם את תנואתי׃ אני יהוה דברתי
אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת
הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו׃
והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ
וישבו וילונו עליו את כל העדה להוציא דבה
על הארץ׃ וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ
רעה במגפה לפני יהוה׃ ויהושע בן נון וכלב
בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים לתור
את הארץ׃ וידבר משה את הדברים האלה
אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד׃
וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר
הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי
חטאנו׃ ויאמר משה למה זה אתם עברים
את פי יהוה והוא לא תצלח׃ אל תעלו כי אין
יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם׃ כי
העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב
כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה
עמכם׃ ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון
ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה׃

וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכום
ויכתום עד החרמה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל ארץ
מושבתיכם אשר אני נתן לכם׃ ועשיתם אשה
ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או
במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר
או מן הצאן׃ והקריב המקריב קרבנו ליהוה
מנחה סלת עשרון בלול ברבעית ההין שמן׃
ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה
או לזבח לכבש האחד׃ או לאיל תעשה מנחה
סלת שני עשרנים בלולה בשמן שלשית
ההין׃ ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח
ניחח ליהוה׃ וכי תעשה בן בקר עלה או זבח
לפלא נדר או שלמים ליהוה׃ והקריב על בן
הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול
בשמן חצי ההין׃ ויין תקריב לנסך חצי ההין
אשה ריח ניחח ליהוה׃ ככה יעשה לשור האחד
או לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים׃
כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם׃
כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה
ריח ניחח ליהוה׃ וכי יגור אתכם גר או אשר
בתוככם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה
כאשר תעשו כן יעשה׃ הקהל חקה אחת לכם
ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני

יהוה׃ תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר
אתכם׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ
אשר אני מביא אתכם שמה׃ והיה באכלכם
מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה׃ ראשית
ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן
כן תרימו אתה׃ מראשית ערסתיכם תתנו
ליהוה תרומה לדרתיכם׃
וכי תשגו ולא תעשו את כל
המצות האלה אשר דבר יהוה אל משה׃
את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה
מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם׃
והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה
ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה
לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט
ושעיר עזים אחד לחטת׃ וכפר הכהן על
כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה
הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה
וחטאתם לפני יהוה על שגגתם׃ ונסלח לכל
עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם
בשגגה׃ ואם נפש
אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה
לחטאת׃ וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה
בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו׃

האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת
יהיה לכם לעשה בשגגה והנפש אשר תעשה
ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף
ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה כי דבר יהוה בזה
ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה
בה

ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש
עצים ביום השבת ויקריבו אתו המצאים אתו
מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל
העדה ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה
יעשה לו ויאמר
יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אתו
באבנים כל העדה מחוץ למחנה ויציאו
אתו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו
באבנים וימת כאשר צוה יהוה את משה

ויאמר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על
כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף
פתיל תכלת והיה לכם לציצת וראיתם אתו
וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא
תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
זנים אחריהם למען תזכרו ועשיתם את כל
מצותי והייתם קדשים לאלהיכם אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם

ק״ט פסו׳ סימן פלט

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן
ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן
ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל
חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד
אנשי שם ויקהלו על משה ועל אהרן
ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם
קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על
קהל יהוה וישמע משה ויפל על פניו
וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר
וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב
אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו זאת
עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו ותנו
בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר
והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב
לכם בני לוי ויאמר משה אל קרח שמעו
נא בני לוי המעט מכם כי הבדיל אלהי
ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם
אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד
לפני העדה לשרתם ויקרב אתך ואת כל
אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה לכן
אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה ואהרן
מה הוא כי תלונו עליו וישלח משה לקרא
לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה

המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש
להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם
השתרר׃ אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש
הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני
האנשים ההם תנקר לא נעלה׃ ויחר למשה
מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם
לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי
את אחד מהם׃ ויאמר משה אל קרח אתה
וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן
מחר׃ וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם
קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו
חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש
מחתתו׃ ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם
אש וישימו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל
מועד ומשה ואהרן׃ ויקהל עליהם קרח את כל
העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל
העדה׃ וידבר יהוה אל
משה ואל אהרן לאמר׃ הבדלו מתוך העדה
הזאת ואכלה אתם כרגע׃ ויפלו על פניהם
ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד
יחטא ועל כל העדה תקצף׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃
דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן
קרח דתן ואבירם׃ ויקם משה וילך אל דתן
ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל׃ וידבר אל

העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים
הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם
פן תספו בכל חטאתם׃ ויעלו מעל משכן
קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם
יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם
וטפם׃ ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה
שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי
לא מלבי׃ אם כמות כל האדם ימתון אלה
ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה
שלחני׃ ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה
את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם
וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים
האלה את יהוה׃ ויהי ככלתו לדבר את כל
הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם׃
ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת
בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל
הרכוש׃ וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה
ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל׃
וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם
כי אמרו פן תבלענו הארץ׃ ואש יצאה
מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים
איש מקריבי הקטרת׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ אמר
אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתת
מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו׃

את מחתות החטאים האלה בנפשתם ועשו
אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני
יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל ויקח
אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו
השרפים וירקעום צפוי למזבח זכרון לבני ישראל
למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע
אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה
כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו

וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל
אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה ויהי
בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל
אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה
ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד

וידבר יהוה אל משה לאמר
הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו
על פניהם ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה
ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך
מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף
מלפני יהוה החל הנגף ויקח אהרן כאשר דבר
משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם
ויתן את הקטרת ויכפר על העם ויעמד בין
המתים ובין החיים ותעצר המגפה ויהיו המתים
במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד
המתים על דבר קרח וישב אהרן אל משה

אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב
מאת כל נשיאהם לבית אבתם שנים עשר
מטות איש את שמו תכתב על מטהו ואת
שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד
לראש בית אבותם והנחתם באהל מועד
לפני העדות אשר אועד לכם שמה והיה
האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי
מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מלינם
עליכם וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו
כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא
אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה
אהרן בתוך מטותם וינח משה את המטת
לפני יהוה באהל העדת ויהי ממחרת ויבא
משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן
לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים
ויצא משה את כל המטת מלפני יהוה אל
כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו

ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני
העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם
מעלי ולא ימתו ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו
כן עשה

ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו
אבדנו כלנו אבדנו כל הקרב הקרב אל משכן
יהוה ימות האם תמנו לגוע

ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך
ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה
ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם וגם את
אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו
עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל
העדת ושמרו משמרתך ומשמרת כל
האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו
ולא ימתו גם הם גם אתם ונלוו עליך ושמרו
את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל
וזר לא יקרב אליכם ושמרתם את משמרת
הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד
קצף על בני ישראל ואני הנה לקחתי את
אחיכם הלוים מתוך בני ישראל לכם מתנה
נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד
ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל
דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת
מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת

וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת
תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה
ולבניך לחק עולם זה יהיה לך מקדש הקדשים מן
האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל
אשמם אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא
ולבניך בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל
אתו קדש יהיה לך וזה לך תרומת מתנם לכל
תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנתיך
אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל
אתו כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן
ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים בכורי
כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה
כל טהור בביתך יאכלנו כל חרם בישראל
לך יהיה כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו
ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה
תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה
הטמאה תפדה ופדויו מבן חדש תפדה
בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש
עשרים גרה הוא אך בכור שור או בכור
כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם
תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה
לריח ניחח ליהוה ובשרם יהיה לך כחזה
התנופה וכשוק הימין לך יהיה כל תרומת
הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה
נתתי לך ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם
ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך
אתך ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל
וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך
בתוך בני ישראל

ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר
בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם עבדים
את עבדת אהל מועד׃ ולא יקרבו עוד בני ישראל
אל אהל מועד לשאת חטא למות׃ ועבד הלוי הוא
את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם
לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה׃
כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו
ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן
אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ואל הלוים תדבר
ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל את
המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם
והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן
המעשר׃ ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן
וכמלאה מן היקב׃ כן תרימו גם אתם תרומת
יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני
ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן
הכהן׃ מכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת
יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו׃ ואמרת
אלהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב
ללוים כתבואת גרן וכתבואת יקב׃ ואכלתם
אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם
חלף עבדתכם באהל מועד׃ ולא תשאו עליו
חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי
בני ישראל לא תחללו ולא תמותו׃

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ זאת
חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל
בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה
אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על׃
ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל
מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו׃ ולקח אלעזר
הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל
מועד מדמה שבע פעמים׃ ושרף את הפרה
לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על
פרשה ישרף׃ ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני
תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה׃ וכבס
בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל
המחנה וטמא הכהן עד הערב׃ והשרף אתה
יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא
עד הערב׃ ואסף איש טהור את אפר הפרה
והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה
לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת
הוא׃ וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו
וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר
הגר בתוכם לחקת עולם׃ הנגע במת לכל נפש
אדם וטמא שבעת ימים׃ הוא יתחטא בו
ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא
יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר׃

כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא
יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש
ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא
יהיה עוד טמאתו בו׃ זאת התורה אדם כי
ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל
יטמא שבעת ימים׃ וכל כלי פתוח אשר אין
צמיד פתיל עליו טמא הוא׃ וכל אשר יגע על
פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם
או בקבר יטמא שבעת ימים׃ ולקחו לטמא
מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים
אל כלי׃ ולקח אזוב וטבל במים איש טהור
והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות
אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או
במת או בקבר׃ והזה הטהר על הטמא ביום
השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי
וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב׃ ואיש
אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא
מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה
לא זרק עליו טמא הוא׃ והיתה להם לחקת
עולם ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי
הנדה יטמא עד הערב׃ וכל אשר יגע בו הטמא
יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב׃

ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש
הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר
שם׃ ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל
אהרן׃ וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו
גוענו בגוע אחינו לפני יהוה׃ ולמה הבאתם
את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו
ובעירנו׃ ולמה העליתנו ממצרים להביא
אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע
ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשתות׃ ויבא
משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד
ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ קח את המטה
והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם
אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם
מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם׃
ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר
צוהו׃ ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני
הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן
הסלע הזה נוציא לכם מים׃ וירם משה את ידו
ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים
רבים ותשת העדה ובעירם׃

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען
לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן
לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר
נתתי להם׃ המה מי מריבה אשר רבו בני
ישראל את יהוה ויקדש בם׃

וישלח משה מלאכים מקדש
אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת
את כל התלאה אשר מצאתנו: וירדו אבתינו
מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו
מצרים ולאבתינו: ונצעק אל יהוה וישמע קלנו
וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש
עיר קצה גבולך: נעברה נא בארצך לא נעבר
בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך
נלך לא נטה ימין ושמאול עד אשר נעבר
גבלך: ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב
אצא לקראתך: ויאמרו אליו בני ישראל
במסלה נעלה ואם מימיך נשתה אני ומקני
ונתתי מכרם רק אין דבר ברגלי אעברה:
ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו
בעם כבד וביד חזקה: וימאן אדום נתן את
ישראל עבר בגבלו ויט ישראל מעליו:

ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה
הר ההר: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן
בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר: יאסף
אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר
נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי
למי מריבה: קח את אהרן ואת אלעזר בנו
והעל אתם הר ההר: והפשט את אהרן את
בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן
יאסף ומת שם: ויעש משה כאשר צוה יהוה
ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה: ויפשט
משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את
אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר
וירד משה ואלעזר מן ההר: ויראו כל העדה
כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית
ישראל: וישמע
הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל
דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי:
וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את
העם הזה בידי והחרמתי את עריהם: וישמע
יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם
אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה:

ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ
אדום ותקצר נפש העם בדרך: וידבר העם
באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים
למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה
בלחם הקלקל: וישלח יהוה בעם את הנחשים
השרפים וינשכו את העם וימת עם רב
מישראל: ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו
כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר
מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם:
ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים
אתו על נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי:

ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס
והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש
הנחשת וחי׃ ויסעו בני ישראל ויחנו באבת׃
ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר
אשר על פני מואב ממזרח השמש׃ משם
נסעו ויחנו בנחל זרד׃ משם נסעו ויחנו מעבר
ארנון אשר במדבר היצא מגבל האמרי כי
ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי׃ על
כן יאמר בספר מלחמת יהוה את והב בסופה
ואת הנחלים ארנון׃ ואשד הנחלים אשר
נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב׃ ומשם
בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה
אסף את העם ואתנה להם מים׃

אז ישיר ישראל את השירה הזאת
עלי באר ענו לה׃ באר חפרוה שרים כרוה נדיבי
העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה׃ וממתנה
נחליאל ומנחליאל במות׃ ומבמות הגיא אשר
בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימן׃

וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי
לאמר׃ אעברה בארצך לא נטה בשדה
ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך
עד אשר נעבר גבלך׃ ולא נתן סיחן את
ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחן את כל עמו
ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה
וילחם בישראל׃ ויכהו ישראל לפי חרב
ויירש את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון
כי עז גבול בני עמון׃ ויקח ישראל את כל
הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי
בחשבון ובכל בנתיה׃ כי חשבון עיר סיחן
מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב
הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנן׃ על
כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן
עיר סיחון׃ כי אש יצאה מחשבון להבה
מקרית סיחן אכלה ער מואב בעלי במות
ארנן׃ אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן
בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי
סיחון׃ ונירם אבד חשבון עד דיבן ונשים עד
נפח אשר עד מידבא׃ וישב ישראל בארץ
האמרי׃ וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו
בנתיה ויירש את האמרי אשר שם׃ ויפנו
ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן
לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי׃
ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך
נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו
כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב
בחשבון׃ ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו
עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו׃
ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר
לירדן ירחו׃

ט׳ פסו׳ סימ׳ עזי

וירא בלק בן צפור את כל אשר
עשה ישראל לאמרי ויגר מואב מפני העם
מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל
ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל
את כל סביבתינו כלחך השור את ירק השדה
ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא וישלח
מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על
הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם
יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא
ישב ממלי ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה
כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן
הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר
תאר יואר וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים
בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק
ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר
כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם
ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה
עמך ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפר
מלך מואב שלח אלי הנה העם היצא ממצרים
ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו
אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו ויאמר אלהים
אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם
כי ברוך הוא ויקם בלעם בבקר ויאמר אל
שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי
להלך עמכם ויקומו שרי מואב ויבאו אל

בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו ויסף עוד
בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה ויבאו
אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור
אל נא תמנע מהלך אלי כי כבד אכבדך
מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא
קבה לי את העם הזה ויען בלעם ויאמר אל
עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף
וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות
קטנה או גדולה ועתה שבו נא בזה גם
אתם הלילה ואדעה מה יסף יהוה דבר עמי
ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם
לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך
את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה
ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם
שרי מואב ויחר אף אלהים כי הולך הוא
ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב
על אתנו ושני נעריו עמו ותרא האתון את
מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו
ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם
את האתון להטתה הדרך ויעמד מלאך
יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה
ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל
הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף
להכתה ויוסף מלאך יהוה עבור ויעמד
במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ושמאול

ותרא האתון את מלאך יהוה ותרבץ תחת
בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל
ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם
מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים
ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש
חרב בידי כי עתה הרגתיך ותאמר האתון אל
בלעם הלוא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך
עד היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה
ויאמר לא ויגל יהוה את עיני בלעם וירא
את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו
ויקד וישתחו לאפיו ויאמר אליו מלאך יהוה
על מה הכית את אתנך זה שלוש רגלים
הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי
ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי
נטתה מפני כי עתה גם אתכה הרגתי ואותה
החייתי ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי
כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך
ועתה אם רע בעיניך אשובה לי ויאמר מלאך
יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר
אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם
שרי בלק וישמע בלק כי בא בלעם ויצא
לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנן
אשר בקצה הגבול ויאמר בלק אל בלעם הלא
שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת
אלי האמנם לא אוכל כבדך ויאמר בלעם

אל בלק הנה באתי אליך עתה היכל אוכל
דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי
אתו אדבר וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית
חצות ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם
ולשרים אשר אתו ויהי בבקר ויקח בלק את
בלעם ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם
ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת
והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים ויעש בלק
כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח
ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי
יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך
וילך שפי ויקר אלהים אל בלעם ויאמר
אליו את שבעת המזבחת ערכתי ואעל
פר ואיל במזבח וישם יהוה דבר בפי בלעם
ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר וישב אליו
והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב וישא
משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב
מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה
ישראל מה אקב לא קבה אל ומה אזעם
לא זעם יהוה כי מראש צרים אראנו
ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים
לא יתחשב מי מנה עפר יעקב ומספר את
רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי
אחריתי כמהו ויאמר בלק אל בלעם מה
עשית לי לקב איבי לקחתיך והנה ברכת ברך

ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו
אשמר לדבר ויאמר אליו בלק לך נא אתי
אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו
תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם ויקחהו
שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת
ויעל פר ואיל במזבח ויאמר אל בלק התיצב
כה על עלתך ואנכי אקרה כה ויקר יהוה אל
בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק
וכה תדבר ויבא אליו והנו נצב על עלתו ושרי
מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה וישא
משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי
בנו צפר לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם
ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה הנה
ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה לא הביט און
ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו
עמו ותרועת מלך בו אל מוציאם ממצרים
כתועפת ראם לו כי לא נחש ביעקב ולא קסם
בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה
פעל אל הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא
לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה
ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם
ברך לא תברכנו ויען בלעם ויאמר אל בלק
הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה
אתו אעשה ויאמר בלק אל בלעם לכה נא
אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים

וקבתו לי משם ויקח בלק את בלעם ראש
הפעור הנשקף על פני הישימן ויאמר בלעם
אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי
בזה שבעה פרים ושבעה אילים ויעש בלק
כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח וירא
בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל
ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת
אל המדבר פניו וישא בלעם את עיניו וירא
את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים
וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם
הגבר שתם העין נאם שמע אמרי אל אשר מחזה
שדי יחזה נפל וגלוי עינים מה טבו אהליך יעקב
משכנתיך ישראל כנחלים נטיו כגנת עלי נהר
כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים יזל מים
מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו
ותנשא מלכתו אל מוציאו ממצרים כתועפת
ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם
וחציו ימחץ כרע שכב כארי וכלביא
מי יקימנו מברכיך ברוך וארריך ארור ויחר
אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר
בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכת
ברך זה שלש פעמים ועתה ברח לך אל
מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך
יהוה מכבוד ויאמר בלעם אל בלק הלא גם
אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר

אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל
לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה
מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר ועתה הנני
הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם
הזה לעמך באחרית הימים וישא משלו
ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר
שתם העין נאם שמע אמרי אל וידע
דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים
אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך
כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ
פאתי מואב וקרקר כל בני שת והיה אדום
ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל
עשה חיל וירד מיעקב והאביד שריד מעיר
וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית
גוים עמלק ואחריתו עדי אבד וירא את
הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך
ושים בסלע קנך כי אם יהיה לבער קין עד
מה אשור תשבך וישא משלו ויאמר אוי
מי יחיה משמו אל וצים מיד כתים וענו
אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד ויקם
בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק הלך לדרכו

וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל
בנות מואב ותקראן לעם לזבחי אלהיהן
ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן ויצמד ישראל
לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל ויאמר
יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע
אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף יהוה
מישראל ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו
איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור והנה איש
מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית
לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה
בכים פתח אהל מועד וירא פינחס בן אלעזר בן
אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו
ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את
שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה
ותעצר המגפה מעל בני ישראל ויהיו
המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף

קי׳ פסו׳ סימנ׳ מנוח

וידבר יהוה אל משה לאמר פינחס בן אלעזר
בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני
ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי
את בני ישראל בקנאתי לכן אמר הנני נתן
לו את בריתי שלום והיתה לו ולזרעו אחריו
ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו
ויכפר על בני ישראל ושם איש ישראל
המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא
נשיא בית אב לשמעני ושם האשה המכה
המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית אב
במדין הוא

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ צרור את המדינים
והכיתם אותם׃ כי צררים הם לכם בנכליהם אשר
נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא
מדין אחתם המכה ביום המגפה על דבר פעור׃
ויהי אחרי המגפה
ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן
הכהן לאמר׃ שאו את ראש כל עדת בני ישראל
מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא
צבא בישראל׃ וידבר משה ואלעזר הכהן אתם
בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר׃ מבן
עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את
משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים׃
ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת
החנכי לפלוא משפחת הפלאי׃ לחצרן משפחת
החצרוני לכרמי משפחת הכרמי׃ אלה משפחת
הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף
ושבע מאות ושלשים׃ ובני פלוא אליאב׃
ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם
קרואי העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת
קרח בהצתם על יהוה׃ ותפתח הארץ את פיה ותבלע
אתם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים
ומאתים איש ויהיו לנס׃ ובני קרח לא מתו׃
בני שמעון למשפחתם
לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני
ליכין משפחת היכיני׃ לזרח משפחת הזרחי לשאול

משפחת השאולי׃ אלה משפחת השמעני
שנים ועשרים אלף ומאתים׃
בני גד למשפחתם לצפון משפחת
הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני משפחת
השוני׃ לאזני משפחת האזני לערי משפחת
הערי׃ לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת
האראלי׃ אלה משפחת בני גד לפקדיהם
ארבעים אלף וחמש מאות׃
בני יהודה ער ואונן וימת ער
ואונן בארץ כנען׃ ויהיו בני יהודה למשפחתם
לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי
לזרח משפחת הזרחי׃ ויהיו בני פרץ לחצרן
משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי׃
אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף
וחמש מאות׃ בני
יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי
לפוה משפחת הפוני׃ לישוב משפחת
הישבי לשמרן משפחת השמרני׃ אלה משפחת
יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף
ושלש מאות׃ בני
זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי
לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת
היחלאלי׃ אלה משפחת הזבולני לפקדיהם
ששים אלף וחמש מאות׃
בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים׃

בני מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד
את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי: אלה בני גלעד
איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי:
ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת
השכמי: ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת
החפרי: וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות
ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה
ותרצה: אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים
וחמשים אלף ושבע מאות:

אלה בני אפרים למשפחתם לשותלח
משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי
לתחן משפחת התחני: ואלה בני שותלח לערן
משפחת הערני: אלה משפחת בני אפרים
לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות
אלה בני יוסף למשפחתם:

בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת
הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם
משפחת האחירמי: לשפופם משפחת השופמי
לחופם משפחת החופמי: ויהיו בני בלע ארד
ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי:
אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים
אלף ושש מאות:

אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת
השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם: כל
משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלף
וארבע מאות: בני
אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי
משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי:
לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל
משפחת המלכיאלי: ושם בת אשר שרח: אלה
משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות: בני
נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי
לגוני משפחת הגוני: ליצר משפחת היצרי
לשלם משפחת השלמי: אלה משפחת נפתלי
למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף
וארבע מאות: אלה פקודי בני ישראל שש
מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים:

וידבר יהוה אל משה לאמר: לאלה תחלק הארץ
בנחלה במספר שמות: לרב תרבה נחלתו
ולמעט תמעיט נחלתו איש לפי פקדיו יתן
נחלתו: אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מטות
אבתם ינחלו: על פי הגורל תחלק נחלתו בין
רב למעט: ואלה פקודי
הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני
לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי:
אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת
החברני משפחת המחלי משפחת המושי
משפחת הקרחי וקהת הוליד את עמרם:

ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה
ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה
ואת מרים אחתם ׃ ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא
את אלעזר ואת איתמר ׃ וימת נדב ואביהוא בהקריבם
אש זרה לפני יהוה ׃ ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים
אלף כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו
בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה
בתוך בני ישראל ׃ אלה פקודי משה ואלעזר
הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת
מואב על ירדן ירחו ׃ ובאלה לא היה איש
מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את
בני ישראל במדבר סיני ׃ כי אמר יהוה להם
מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם
כלב בן יפנה ויהושע בן נון ׃

ותקרבנה בנות צלפחד בן
חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת
מנשה בן יוסף ואלה שמות בנתיו מחלה
נעה וחגלה ומלכה ותרצה ׃ ותעמדנה לפני
משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל
העדה פתח אהל מועד לאמר ׃ אבינו מת
במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים
על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא
היו לו ׃ למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו
כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו ׃
ויקרב משה את משפטן לפני יהוה ׃

פ

ויאמר יהוה אל משה לאמר ׃ כן בנות צלפחד
דברת נתן תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי
אביהם והעברת את נחלת אביהן להן ׃ ואל
בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן
אין לו והעברתם את נחלתו לבתו ׃ ואם אין לו
בת ונתתם את נחלתו לאחיו ׃ ואם אין לו אחים
ונתתם את נחלתו לאחי אביו ׃ ואם אין אחים
לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו
ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל
לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה ׃

ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים
הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל ׃
וראיתה אתה ונאספת אל עמיך גם אתה
כאשר נאסף אהרן אחיך ׃ כאשר מריתם פי
במדבר צן במריבת העדה להקדישני במים
לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן ׃

וידבר משה אל יהוה
לאמר ׃ יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל בשר
איש על העדה ׃ אשר יצא לפניהם ואשר יבא
לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא
תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה ׃
ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן
נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו ׃

והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל
העדה וצויתה אתו לעיניהם ונתתה מהודך
עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל ולפני
אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים
לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל
בני ישראל אתו וכל העדה ויעש משה כאשר
צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני
אלעזר הכהן ולפני כל העדה ויסמך את ידיו
עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה:

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל
ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח
ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו ואמרת
להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים
בני שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד את
הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים ועשירית האיפה סלת למנחה
בלולה בשמן כתית רביעת ההין עלת תמיד
העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה ונסכו
רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר
ליהוה ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת
הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה:

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו
עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים
בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימם ושלשה עשרנים סלת מנחה
בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים
סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד ועשרן
עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש
האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה ונסכיהם
חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל
ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש
בחדשו לחדשי השנה ושעיר עזים אחד
לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו:
ובחדש הראשון
בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה ובחמשה
עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות
יאכל ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת
עבדה לא תעשו והקרבתם אשה עלה
ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה
כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר
ושני עשרנים לאיל תעשו עשרון עשרון
תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים:
ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם מלבד עלת
הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה:

כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה
ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד יעשה
ונסכו׃ וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם
כל מלאכת עבדה לא תעשו׃

וביום הבכורים בהקריבכם
מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו׃ והקרבתם
עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים
איל אחד שבעה כבשים בני שנה׃ ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר
האחד שני עשרנים לאיל האחד׃ עשרון
עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים׃ שעיר
עזים אחד לכפר עליכם׃ מלבד עלת התמיד
ומנחתו תעשו תמימם יהיו לכם ונסכיהם׃

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה
יהיה לכם׃ ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן
בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם׃
ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר
שני עשרנים לאיל׃ ועשרון אחד לכבש האחד
לשבעת הכבשים׃ ושעיר עזים אחד חטאת לכפר
עליכם׃ מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת
התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה
ליהוה׃ ובעשור לחדש
השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם
את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו׃ והקרבתם
עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו לכם׃
ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
לפר שני עשרנים לאיל האחד׃ עשרון עשרון
לכבש האחד לשבעת הכבשים׃ שעיר עזים
אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד
ומנחתה ונסכיהם׃ ובחמשה
עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו וחגתם חג
ליהוה שבעת ימים׃ והקרבתם עלה אשה ריח
ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילם
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם
יהיו׃ ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני
עשרנים לאיל האחד לשני האילם׃ ועשרון
עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים׃
ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסכה׃ וביום
השני פרים בני בקר שנים עשר אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם׃ ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט׃ ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכיהם׃

וביום הרביעי ג̇ ריש פסו̇ פרים עשרה נקהלו נשקל הכסף ⁓ כל ענ̇נ̇ ומנחתה ב̇מ̇ו̇ מנחתה יום טוב ראשון ורביעי וששי ושביעי סימ̇ א̇ד̇ו̇ל̇ השני ונסכיהם
הששי ונסכיה השביעי כמשפטם סימ̇ ב̇ו̇ז̇ מים ⁓ כל ענ̇נ̇ ושעיר חטאת ב̇מ̇ג̇ ושעיר עזים וסימנ̇ תראשון והשני והרביעי וסימ̇ א̇ב̇ד̇ עזים ⁓ כל ענ̇נ̇ ריש פס̇

וביום השלישי פרים עשתי עשר אילם
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם׃
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט׃ ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת התמיד ומנחתה ונסכה׃
וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם׃ מנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט׃ ושעיר עזים אחד חטאת מלבד
עלת התמיד מנחתה ונסכה׃
וביום החמישי פרים תשעה אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם׃ ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט׃ ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה׃ וביום
הששי פרים שמנה אילם שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימם׃ ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט׃
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה
ונסכיה׃ וביום השביעי
פרים שבעה אילם שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימם׃ ומנחתם ונסכהם
לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפטם׃
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה
ונסכה׃ ביום השמיני

עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו׃
והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד
איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם׃
מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם
כמשפט׃ ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכה׃ אלה תעשו ליהוה
במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם
ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם׃ ויאמר משה
אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה׃

קס̇ח̇ פס̇ סימן כסלחו̇

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל
לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה׃ איש כי ידר
נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר
על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו
יעשה׃ ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר
בבית אביה בנעריה׃ ושמע אביה את נדרה
ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה
אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה
על נפשה יקום׃ ואם הניא אביה אתה ביום
שמעו כל נדריה ואסריה אשר אסרה על
נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא
אביה אתה׃ ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה
או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה׃
ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו
נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו׃

אל ראשי ל̇ אל לבם ל̇ אל רבת ל̇ אל תו ל̇ אל זבח ל̇ אל גג ל̇ ⁓ יחל ה̇ ג̇ פת̇ וב̇ קמ̇ וסימנ̇ לא יחל דברו יחל ישראל וחכי מי האיש אשר יחל והוא יחל להושיע ⁓
לשון חילול ולשון התחלה ⁓ יקמו ג̇ חס̇ וסימ̇ ושמע אישה ויאמר יואב הבינו לבנו מתים בל יחיו לכן צאת יכפר על כן לא יקמו רשעים יקמו ויס̇
ויספרו ⁓ כל כל במקף ולא מטעם וכל כל מטעים ולא מקף ב̇מ̇ג̇ כל מטעים וסימ̇ וכל בשל ש עפר הארץ כל עלמתי תאמרנה כל אחי רש שנאוהו יענו אמן

ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את
נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר
אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה׃ ונדר אלמנה
וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה׃
ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה
בשבעה׃ ושמע אישה והחרש לה לא הניא
אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה
על נפשה יקום׃ ואם הפר יפר אתם אישה
ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר
נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה׃
כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה
יקימנו ואישה יפרנו׃ ואם החרש יחריש לה
אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את
כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי החרש לה
ביום שמעו׃ ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא
את עונה׃ אלה החקים אשר צוה יהוה את משה
בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ נקם נקמת בני
ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמיך׃
וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם
אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה
במדין׃ אלף למטה אלף למטה לכל מטות
ישראל תשלחו לצבא׃ וימסרו מאלפי ישראל
אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא׃
וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם
ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי
הקדש וחצצרות התרועה בידו׃ ויצבאו על
מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל
זכר׃ ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי
ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת
מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב׃
וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם
ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל
חילם בזזו׃ ואת כל עריהם במושבתם ואת
כל טירתם שרפו באש׃ ויקחו את כל השלל
ואת כל המלקוח באדם ובבהמה׃ ויבאו אל
משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל
את השבי ואת המלקוח ואת השלל אל המחנה
אל ערבת מואב אשר על ירדן ירחו׃

ויצאו משה ואלעזר
הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ
למחנה׃ ויקצף משה על פקודי החיל
שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא
המלחמה׃ ויאמר אליהם משה החייתם כל
נקבה׃ הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם
למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה
בעדת יהוה׃ ועתה הרגו כל זכר בטף וכל
אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו׃ וכל הטף
בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם׃

ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג
נפש וכל נגע בחלל תתחטאו ביום השלישי
וביום השביעי אתם ושביכם וכל בגד וכל כלי
עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תתחטאו׃
ויאמר אלעזר הכהן
אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה
אשר צוה יהוה את משה׃ אך את הזהב ואת
הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת
העפרת׃ כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש
וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא
באש תעבירו במים׃ וכבסתם בגדיכם ביום
השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה׃
ויאמר יהוה אל משה לאמר׃
שא את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה
ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה׃ וחצית את
המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא
ובין כל העדה׃ והרמת מכס ליהוה מאת אנשי
המלחמה היצאים לצבא אחד נפש מחמש
המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן
הצאן׃ ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן
תרומת יהוה׃ וממחצת בני ישראל תקח
אחד אחז מן החמשים מן האדם מן הבקר
מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה
אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה׃
ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה

את משה׃ ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזזו
עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף
וחמשת אלפים׃ ובקר שנים ושבעים אלף׃
וחמרים אחד וששים אלף׃ ונפש אדם מן
הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש
שנים ושלשים אלף׃ ותהי המחצה חלק היצאים
בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים
אלף ושבעת אלפים וחמש מאות׃ ויהי המכס
ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים׃
והבקר ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה
שנים ושבעים׃ וחמרים שלשים אלף וחמש
מאות ומכסם ליהוה אחד וששים׃ ונפש אדם
ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים
נפש׃ ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר
הכהן כאשר צוה יהוה את משה׃ וממחצית בני
ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים׃
ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות אלף
ושלשים אלף שבעת אלפים וחמש מאות׃ ובקר
ששה ושלשים אלף׃ וחמרים שלשים אלף
וחמש מאות׃ ונפש אדם ששה עשר אלף׃ ויקח
משה ממחצת בני ישראל את האחז אחד מן
החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם
ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה
יהוה את משה׃ ויקרבו אל משה הפקדים אשר
לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות׃

ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי
המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש ונקרב
את קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעדה
וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על נפשתינו לפני
יהוה ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם
כל כלי מעשה ויהי כל זהב התרומה אשר
הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות
וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת
שרי המאות אנשי הצבא בזזו איש לו
ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת
שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל
מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה

ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד
ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה
המקום מקום מקנה ויבאו בני גד ובני ראובן
ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל
נשיאי העדה לאמר עטרות ודיבן ויעזר
ונמרה וחשבון ואלעלה ושבם ונבו ובען
הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ
מקנה הוא ולעבדיך מקנה

ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן
את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעברנו
את הירדן ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן
האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה ולמה
תנואון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר
נתן להם יהוה כה עשו אבתיכם בשלחי אתם
מקדש ברנע לראות את הארץ ויעלו עד
נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב
בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם
יהוה ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר
אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים
שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי
בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי
מלאו אחרי יהוה ויחר אף יהוה בישראל
וינעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל
הדור העשה הרע בעיני יהוה והנה קמתם
תחת אבתיכם תרבות אנשים חטאים לספות
עוד על חרון אף יהוה אל ישראל כי תשובן מאחריו
ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם
הזה ויגשו
אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה
וערים לטפנו ואנחנו נחלץ חשים לפני בני
ישראל עד אשר אם הביאנם אל מקומם
וישב טפנו בערי המבצר מפני ישבי הארץ
לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל
איש נחלתו כי לא ננחל אתם מעבר לירדן
והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן
מזרחה

ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה
אם תחלצו לפני יהוה למלחמה׃ ועבר לכם
כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו
את איביו מפניו׃ ונכבשה הארץ לפני יהוה
ואחר תשבו והייתם נקים מיהוה ומישראל
והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה׃
ואם לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו
חטאתכם אשר תמצא אתכם׃ בנו לכם ערים
לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם
תעשו׃ ויאמר בני גד ובני ראובן אל משה
לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה׃
טפנו נשינו מקננו וכל בהמתנו יהיו שם
בערי הגלעד׃ ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא
לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר׃ ויצו
להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן
נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל׃
ויאמר משה אלהם אם יעברו בני גד ובני
ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה
לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם
להם את ארץ הגלעד לאחזה׃ ואם לא יעברו
חלוצים אתכם ונאחזו בתככם בארץ כנען׃
ויענו בני גד ובני ראובן לאמר את אשר דבר
יהוה אל עבדיך כן נעשה׃ נחנו נעבר חלוצים
לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו
מעבר לירדן׃ ויתן להם משה לבני גד ולבני

ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת
סיחן מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך
הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב׃
ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת ואת ערער׃
ואת עטרת שופן ואת יעזר ויגבהה׃ ואת בית
נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן׃
ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת
קריתים׃ ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם
ואת שבמה ויקראו בשמת את שמות הערים
אשר בנו׃ וילכו בני מכיר בן מנשה גלעדה וילכדה
ויורש את האמרי אשר בה׃ ויתן משה את
הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה׃ ויאיר בן מנשה
הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר׃ ונבח
הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו׃

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים
לצבאתם ביד משה ואהרן׃ ויכתב משה את
מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם
למוצאיהם׃ ויסעו מרעמסס בחדש הראשון
בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת
הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל
מצרים׃ ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה
בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים׃
ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת׃
ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר׃

ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני
בעל צפון ויחנו לפני מגדל: ויסעו מפני החירת
ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת
ימים במדבר אתם ויחנו במרה: ויסעו ממרה ויבאו
אילמה ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים
תמרים ויחנו שם: ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף:
ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין: ויסעו ממדבר
סין ויחנו בדפקה: ויסעו מדפקה ויחנו באלוש:
ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולא היה שם
מים לעם לשתות: ויסעו מרפידם ויחנו
במדבר סיני: ויסעו ממדבר סיני ויחנו
בקברת התאוה: ויסעו מקברת התאוה
ויחנו בחצרת: ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה:
ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ: ויסעו מרמן
פרץ ויחנו בלבנה: ויסעו מלבנה ויחנו ברסה:
ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה: ויסעו מקהלתה
ויחנו בהר שפר: ויסעו מהר שפר ויחנו
בחרדה: ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת:
ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת: ויסעו מתחת
ויחנו בתרח: ויסעו מתרח ויחנו במתקה:
ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה: ויסעו
מחשמנה ויחנו במסרות: ויסעו ממסרות
ויחנו בבני יעקן: ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר
הגדגד: ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה:
ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה: ויסעו

מעברנה ויחנו בעצין גבר: ויסעו מעצין
גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש: ויסעו מקדש
ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום: ויעל
אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת
שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל
מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש:
ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר
ההר: וישמע
הכנעני מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ
כנען בבא בני ישראל: ויסעו מהר ההר ויחנו
בצלמנה: ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן:
ויסעו מפונן ויחנו באבת: ויסעו מאבת ויחנו
בעיי העברים בגבול מואב: ויסעו מעיים
ויחנו בדיבן גד: ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן
דבלתימה: ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו
בהרי העברים לפני נבו: ויסעו מהרי העברים
ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו: ויחנו
על הירדן מבית הישמת עד אבל השטים
בערבת מואב: וידבר
יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן
ירחו לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם
כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען:
והורשתם את כל ישבי הארץ מפניכם
ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי
מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו:

והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי
את הארץ לרשת אתה: והתנחלתם את הארץ
בגורל למשפחתיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט
תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה
הגורל לו יהיה למטות אבתיכם תתנחלו: ואם
לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר
תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם
וצררו אתכם על הארץ אשר אתם ישבים בה:
והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל
ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ כנען
זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען
לגבלתיה: והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על
ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים
המלח קדמה: ונסב לכם הגבול מנגב למעלה
עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש
ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה: ונסב
הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו
הימה: וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול
זה יהיה לכם גבול ים: וזה יהיה לכם גבול
צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר ההר: מהר
ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל
צדדה: ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו
חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון: והתאויתם
לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: וירד
הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבל
ומחה על כתף ים כנרת קדמה: וירד הגבול הירדנה
והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ
לגבלתיה סביב: ויצו משה את בני ישראל לאמר
זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר צוה
יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה: כי לקחו
מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני
הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו
נחלתם: שני המטות וחצי המטה לקחו
נחלתם מעבר לירדן יריחו קדמה מזרחה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: אלה שמות
האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר
הכהן ויהושע בן נון: ונשיא אחד נשיא אחד
ממטה תקחו לנחל את הארץ: ואלה שמות
האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה: ולמטה
בני שמעון שמואל בן עמיהוד: למטה בנימן
אלידד בן כסלון: ולמטה בני דן נשיא בקי בן
יגלי: לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל
בן אפד: ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן
שפטן: ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן
פרנך: ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן
עזן: ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי:
ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד:

אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ
כנען׃

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן
ירחו לאמר׃ צו את בני ישראל ונתנו ללוים
מנחלת אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים
סביבתיהם תתנו ללוים׃ והיו הערים להם לשבת
ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל
חיתם׃ ומגרשי הערים אשר תתנו ללוים
מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב׃ ומדתם
מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה
ואת פאת נגב אלפים באמה ואת פאת ים
אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה
והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים׃
ואת הערים אשר תתנו ללוים את שש ערי
המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליהם
תתנו ארבעים ושתים עיר׃ כל הערים אשר
תתנו ללוים ארבעים ושמנה עיר אתהן ואת
מגרשיהן׃ והערים אשר תתנו מאחזת בני
ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעיטו
איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללוים׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את
הירדן ארצה כנען׃ והקריתם לכם ערים ערי
מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש
בשגגה׃ והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא
ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט׃
והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה
לכם׃ את שלש הערים תתנו מעבר לירדן
ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט
תהיינה׃ לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם
תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה
כל מכה נפש בשגגה׃ ואם בכלי ברזל הכהו
וימת רצח הוא מות יומת הרצח׃ ואם באבן
יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות
יומת הרצח׃ או בכלי עץ יד אשר ימות בו
הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח׃ גאל
הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימתנו׃
ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדיה
וימת׃ או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת
המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח
בפגעו בו׃ ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך
עליו כל כלי בלא צדיה׃ או בכל אבן אשר ימות
בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא
מבקש רעתו׃ ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם
על המשפטים האלה׃ והצילו העדה את הרצח
מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו
אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל
אשר משח אתו בשמן הקדש׃ ואם יצא יצא
הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה׃

ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו
ורצח גאל הדם את הרצח אין לו דם כי בעיר
מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות
הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחזתו
והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל
מושבתיכם כל מכה נפש לפי עדים ירצח את
הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות ולא
תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות
כי מות יומת ולא תקחו כפר לנוס אל עיר
מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן
ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם
הוא יחניף את הארץ ולארץ לא יכפר לדם
אשר שפך בה כי אם בדם שפכו ולא תטמא
את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני
שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל

ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד
בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו
לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל
ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה
בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את
נחלת צלפחד אחינו לבנתיו והיו לאחד מבני
שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן
מנחלת אבתינו ונוסף על נחלת המטה אשר
תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע ואם יהיה
היבל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת
המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה
אבתינו יגרע נחלתן ויצו משה את בני
ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף
דברים זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות
צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים
אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים
ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל
מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני
ישראל וכל בת ירשת נחלה ממטות בני
ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה
לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת
אבתיו ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר
כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל
כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות
צלפחד ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה
ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים
ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי
נחלתן על מטה משפחת אביהן אלה המצות
והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל
בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו

[illegible] פסו׳ סימנ׳ [illegible]

ספוס הפוס׳ שלספר אלף ומאתים ושמונים ושמונה סימנ׳ ארפ״ח

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל
בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין
פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב אחד עשר
יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע ויהי
בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד
לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר
צוה יהוה אתו אלהם אחרי הכתו את סיחן
מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך
הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי בעבר
הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את
התורה הזאת לאמר יהוה אלהינו דבר אלינו
בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה פנו וסעו
לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה
בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני
והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת ראה נתתי
לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב
לתת להם ולזרעם אחריהם ואמר אלכם בעת
ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם יהוה
אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי
השמים לרב יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם
ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם
איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם
הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים
לשבטיכם ואשימם בראשיכם ותענו אתי

ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות ואקח
את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים
ואתן אתם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי
מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטרים
לשבטיכם ואצוה את שפטיכם בעת ההוא
לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש
ובין אחיו ובין גרו לא תכירו פנים במשפט
כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש
כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה
מכם תקרבון אלי ושמעתיו ואצוה אתכם בעת
ההוא את כל הדברים אשר תעשון ונסע מחרב
ונלך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם
דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא
עד קדש ברנע ואמר אלכם באתם עד הר האמרי
אשר יהוה אלהינו נתן לנו ראה נתן יהוה אלהיך
לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה
אלהי אבתיך לך אל תירא ואל תחת ותקרבון
אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו
ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את
הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא
אליהן וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים
עשר אנשים איש אחד לשבט ויפנו ויעלו
ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה ויקחו
בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר
ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו

ולא אביתם לעלת ותמרו את פי יהוה אלהיכם
ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו
הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי
להשמידנו: אנה אנחנו עלים אחינו המסו את
לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלת
ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו שם: ואמר
אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם: יהוה
אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל
אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם: ובמדבר
אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר
ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם
עד באכם עד המקום הזה: ובדבר הזה אינכם
מאמינם ביהוה אלהיכם: ההלך לפניכם בדרך
לתור לכם מקום לחנתכם באש לילה לראתכם
בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם: וישמע
יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר:
אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע
הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת
לאבתיכם: זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו
אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר
מלא אחרי יהוה: גם בי התאנף יהוה בגללכם
לאמר גם אתה לא תבא שם: יהושע בן נון
העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא
ינחלנה את ישראל: וטפכם אשר אמרתם לבז
יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המה

יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה: ואתם פנו
לכם וסעו המדברה דרך ים סוף: ותענו ותאמרו
אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל
אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו
ותהינו לעלת ההרה: ויאמר יהוה אלי אמר להם
לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו
לפני איביכם: ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו
את פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה: ויצא האמרי
הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם
כאשר תעשינה הדברים ויכתו אתכם בשעיר
עד חרמה: ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע
יהוה בקלכם ולא האזין אליכם: ותשבו בקדש
ימים רבים כימים אשר ישבתם: ונפן ונסע
המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב
את הר שעיר ימים רבים:

ויאמר יהוה אלי לאמר: רב לכם סב את
ההר הזה פנו לכם צפנה: ואת העם צו לאמר
אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים
בשעיר וייראו מכם ונשמרתם מאד: אל תתגרו
בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל
כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר: אכל תשברו
מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם
בכסף ושתיתם: כי יהוה אלהיך ברכך בכל
מעשה ידך ידע לכתך את המדבר הגדל הזה זה
ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר:

ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר
מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר
ונפן ונעבר דרך מדבר מואב
ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל תתגר
בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני
לוט נתתי את ער ירשה האמים לפנים ישבו בה
עם גדול ורב ורם כענקים רפאים יחשבו אף הם
כענקים והמאבים יקראו להם אמים ובשעיר
ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום וישמידום
מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל
לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם עתה קמו
ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את נחל זרד
והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר
עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד
תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה
כאשר נשבע יהוה להם וגם יד יהוה היתה בם
להמם מקרב המחנה עד תמם ויהי כאשר תמו
כל אנשי המלחמה למות מקרב העם
וידבר יהוה אלי לאמר אתה
עבר היום את גבול מואב את ער וקרבת
מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא
אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט
נתתיה ירשה ארץ רפאים תחשב אף הוא רפאים
ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים
עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם

ויירשם וישבו תחתם כאשר עשה לבני
עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את החרי
מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד היום הזה
והעוים הישבים בחצרים עד עזה כפתרים
היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם
קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה נתתי
בידך את סיחן מלך חשבון האמרי ואת ארצו
החל רש והתגר בו מלחמה היום הזה אחל
תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל
השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו
מפניך ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל
סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר אעברה
בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין
ושמאול אכל בכסף תשברני ואכלתי ומים
בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי
כאשר עשו לי בני עשו הישבים בשעיר
והמואבים הישבים בער עד אשר אעבר את
הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו ולא
אבה סיחן מלך חשבון העברנו בו כי הקשה יהוה
אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך
כיום הזה ויאמר יהוה
אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחן ואת ארצו
החל רש לרשת את ארצו ויצא סיחן לקראתנו
הוא וכל עמו למלחמה יהצה ויתנהו יהוה
אלהינו לפנינו ונך אתו ואת בנו ואת כל עמו

ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל
עיר מתם והנשים והטף לא השארנו שריד
רק הבהמה בזזנו לנו ושלל הערים אשר
לכדנו מערער אשר על שפת נחל ארנן
והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה
אשר שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו
לפנינו רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד
נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו
ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן
לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי
ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי
אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר
עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון
ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן
ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר לו שריד
ונלכד את כל עריו בעת ההוא לא היתה קריה
אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארגב
ממלכת עוג בבשן כל אלה ערים בצרות חומה
גבהה דלתים ובריח לבד מערי הפרזי הרבה
מאד ונחרם אותם כאשר עשינו לסיחן מלך
חשבון החרם כל עיר מתם הנשים והטף וכל
הבהמה ושלל הערים בזונו לנו ונקח בעת
ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר
הירדן מנחל ארנן עד הר חרמון צידנים יקראו
לחרמון שרין והאמרי יקראו לו שניר כל ערי

המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי
ערי ממלכת עוג בבשן כי רק עוג מלך הבשן
נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה
הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארכה וארבע
אמות רחבה באמת איש ואת הארץ הזאת ירשנו
בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצי
הר הגלעד ועריו נתתי לראובני ולגדי ויתר
הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי
שבט המנשה כל חבל הארגב לכל הבשן
ההוא יקרא ארץ רפאים יאיר בן מנשה לקח
את כל חבל ארגב עד גבול הגשורי והמעכתי
ויקרא אתם על שמו את הבשן חות יאיר עד
היום הזה ולמכיר נתתי את הגלעד ולראובני
ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך
הנחל וגבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון
והערבה והירדן וגבל מכנרת ועד ים הערבה
ים המלח תחת אשדת הפסגה מזרחה ואצו
אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם
נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים
תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל
רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה
רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם עד
אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם הם
את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר
הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם

ואת יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך
הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני
המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר
אתה עבר שמה׃ לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא
הנלחם לכם׃

ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר׃
אדני יהוה אתה החלות להראות את עבדך את
גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים
ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך׃
אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר
בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנן׃ ויתעבר
יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי
רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה׃ עלה
ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה
ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן
הזה׃ וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא
יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ
אשר תראה׃ ונשב בגיא מול בית פעור׃

ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים
אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו
ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי
אבתיכם נתן לכם׃ לא תספו על הדבר אשר
אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את
מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם׃
עיניכם הראות את אשר עשה יהוה בבעל
פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור
השמידו יהוה אלהיך מקרבך׃ ואתם הדבקים
ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום׃ ראה למדתי
אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה
אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם
באים שמה לרשתה׃ ושמרתם ועשיתם כי
הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר
ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם
חכם ונבון הגוי הגדול הזה׃ כי מי גוי גדול אשר
לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו
אליו׃ ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים
צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם
היום׃ רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח
את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל
ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך׃ יום אשר עמדת
לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי
את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה
אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת
בניהם ילמדון׃ ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר
בער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל׃
וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים
אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול׃
ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות
עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים׃

ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים
ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם
עברים שמה לרשתה׃ ונשמרתם מאד
לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר
יהוה אליכם בחרב מתוך האש׃ פן תשחתון
ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית
זכר או נקבה׃ תבנית כל בהמה אשר בארץ
תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים׃
תבנית כל רמש באדמה תבנית כל דגה
אשר במים מתחת לארץ׃ ופן תשא עיניך
השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת
הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית
להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם
לכל העמים תחת כל השמים׃ ואתכם לקח
יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים
להיות לו לעם נחלה כיום הזה׃ ויהוה התאנף
בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את הירדן
ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה׃ כי אנכי מת בארץ הזאת אינני
עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את
הארץ הטובה הזאת׃ השמרו לכם פן תשכחו
את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם
ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יהוה
אלהיך׃ כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא׃
פ

כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ
והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם
הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו׃ העידתי בכם
היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון
מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן
שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד
תשמדון׃ והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם
מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה׃
ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן
אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא
יריחן׃ ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת
כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך׃ בצר לך ומצאוך
כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד
יהוה אלהיך ושמעת בקלו׃ כי אל רחום יהוה
אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את
ברית אבתיך אשר נשבע להם׃ כי שאל נא לימים
ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים
אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים
הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו׃ השמע
עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת
אתה ויחי׃ או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב
גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה
ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה
לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך׃ אתה הראת
לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו׃

מן השמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ
הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך
האש ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו
אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים להוריש
גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת
לך את ארצם נחלה כיום הזה וידעת היום
והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד ושמרת את
חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר
ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים׃

אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן
מזרחה שמש לנס שמה רוצח אשר ירצח
את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם
ונס אל אחת מן הערים האל וחי את בצר במדבר
בארץ המישר לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי
ואת גולן בבשן למנשי וזאת התורה אשר שם
משה לפני בני ישראל אלה העדת והחקים והמשפטים
אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים
בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן
מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה
משה ובני ישראל בצאתם ממצרים ויירשו
את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש׃

מערער אשר על שפת נחל ארנן ועד הר
שיאן הוא חרמון וכל הערבה עבר הירדן
מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה׃

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע
ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי
דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם
לעשתם יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב
לא את אבתינו כרת יהוה את הברית הזאת כי
אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים פנים
בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש אנכי
עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את
דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם
בהר לאמר׃ אנכי
יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
מבית עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על
פני לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר
בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
במים מתחת לארץ לא תשתחוה להם ולא
תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון
אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי
ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותו׃
לא תשא את שם
יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר
ישא את שמו לשוא׃

שמור את יום השבת לקדשו כאשר
צוך יהוה אלהיך ששת ימים תעבד ועשית כל
מלאכתך ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא
תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך
ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך
למען ינוח עבדך ואמתך כמוך וזכרת כי עבד
היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם
ביד חזקה ובזרע נטויה על כן צוך יהוה
אלהיך לעשות את יום השבת

כבד את אביך ואת אמך
כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכן ימיך
ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך: לא
תרצח: ולא
תנאף: ולא
תגנב: ולא
תענה ברעך עד שוא: ולא
תחמד אשת רעך
תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו
וכל אשר לרעך: את
הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר
מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף
ויכתבם על שני לחת אבנים ויתנם אלי ויהי
כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בער
באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם

ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת
גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה
ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי ועתה
למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם
יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד
ומתנו כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים
חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי קרב אתה
ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת
תדבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו
אליך ושמענו ועשינו וישמע יהוה את קול
דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי
את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו
כל אשר דברו מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה
אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען
ייטב להם ולבניהם לעלם לך אמר להם שובו
לכם לאהליכם ואתה פה עמד עמדי ואדברה
אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים
אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן
להם לרשתה ושמרתם לעשות כאשר צוה
יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל בכל
הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו
למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ
אשר תירשון וזאת המצוה החקים והמשפטים
אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות
בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה

למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו
ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל
ימי חייך ולמען יארכן ימיך: ושמעת ישראל
ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד
כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב
ודבש:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: ואהבת
את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוך היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת
בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת
בין עיניך: וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך:

והיה כי יביאך יהוה אלהיך
אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק
וליעקב לתת לך ערים גדלת וטבת אשר לא בנית:
ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת
חצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר
לא נטעת ואכלת ושבעת: השמר לך פן תשכח
את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית
עבדים: את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד
ובשמו תשבע: לא תלכון אחרי אלהים אחרים
מאלהי העמים אשר סביבותיכם: כי אל קנא
יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך
בך והשמידך מעל פני האדמה:

לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר
נסיתם במסה: שמור תשמרון את מצות יהוה
אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך: ועשית הישר
והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת
את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבתיך:
להדף את כל איביך מפניך כאשר דבר יהוה:

כי ישאלך בנך מחר
לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר
צוה יהוה אלהינו אתכם: ואמרת לבנך עבדים
היינו לפרעה במצרים ויציאנו יהוה ממצרים
ביד חזקה: ויתן יהוה אותת ומפתים גדלים
ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו:
ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת
לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו: ויצונו
יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה
את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו
כהיום הזה: וצדקה תהיה לנו כי נשמר
לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו
כאשר צונו:

כי
יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך החתי
והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי
והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך:
ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם
תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם:

ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא
תקח לבנך׃ כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו
אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך
מהר׃ כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו
ומצבתם תשברו ואשירהם תגדעון ופסיליהם
תשרפון באש׃ כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה
מכל העמים אשר על פני האדמה׃ לא מרבכם
מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי
אתם המעט מכל העמים׃ כי מאהבת יהוה אתכם
ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתיכם
הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים
מיד פרעה מלך מצרים׃ וידעת כי יהוה אלהיך הוא
האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו
ולשמרי מצותו לאלף דור׃ ומשלם לשנאיו אל
פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו׃
ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי
מצוך היום לעשותם׃

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה
ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך
את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך׃
ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי
אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך
ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך
לתת לך׃ ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך

עקר ועקרה ובבהמתך׃ והסיר יהוה ממך כל
חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא
ישימם בך ונתנם בכל שנאיך׃ ואכלת את כל
העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס עינך
עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא
לך׃ כי תאמר
בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל
להורישם׃ לא תירא מהם זכר תזכר את
אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל
מצרים׃ המסת הגדלת אשר ראו עיניך
והאתת והמפתים והיד החזקה והזרע
הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך כן
יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר
אתה ירא מפניהם׃ וגם את הצרעה ישלח
יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים
מפניך׃ לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך
בקרבך אל גדול ונורא׃ ונשל יהוה אלהיך
את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל
כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה׃ ונתנם
יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד
השמדם׃ ונתן מלכיהם בידך והאבדת את
שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך
עד השמדך אתם׃ פסילי אלהיהם תשרפון
באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת
לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא׃

ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו
שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא:

כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון
לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם
את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם: וזכרת
את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה
ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך
לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם
לא: ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר
לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך
כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל
מוצא פי יהוה יחיה האדם: שמלתך לא
בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים
שנה: וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש
את בנו יהוה אלהיך מיסרך: ושמרת את
מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה
אתו: כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה
ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה
ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון
ארץ זית שמן ודבש: ארץ אשר לא במסכנת
תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר
אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת: ואכלת
ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ
הטבה אשר נתן לך: השמר לך פן תשכח את

יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו
וחקתיו אשר אנכי מצוך היום: פן תאכל
ושבעת ובתים טבים תבנה וישבת: ובקרך
וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר
לך ירבה: ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך
המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: המוליכך
במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון
אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש:
המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך
למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך:
ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את
החיל הזה: וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא
הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את
בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה:

והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת
אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית
להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון: כגוים
אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב
לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם:

שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת
גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלת ובצרת
בשמים: עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה
ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק:

וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך
אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך
והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה
לך׃ אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם
מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת
את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה
מורישם מפניך׃ לא בצדקתך ובישר לבבך אתה
בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה
יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר
אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃
וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את
הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף
אתה׃ זכר אל תשכח את אשר הקצפת את
יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת
מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה
ממרים הייתם עם יהוה׃ ובחרב הקצפתם
את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם׃
בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית
אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים
יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא
שתיתי׃ ויתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים
כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים
אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש
ביום הקהל׃ ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים
לילה נתן יהוה אלי את שני לחת האבנים

לחות הברית׃ ויאמר יהוה אלי קום רד מהר
מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים
סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם
מסכה׃ ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את
העם הזה והנה עם קשה ערף הוא׃ הרף
ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת
השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו׃
ואפן וארד מן ההר וההר בער באש ושני
לחת הברית על שתי ידי׃ וארא והנה חטאתם
ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם
מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם׃ ואתפש
בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם
לעיניכם׃ ואתנפל לפני יהוה כראשנה
ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי
ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר
חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃
כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה
עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי
גם בפעם ההוא׃ ובאהרן התאנף יהוה מאד
להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא׃
ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל
לקחתי ואשרף אתו באש ואכת אתו טחון
היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו
אל הנחל הירד מן ההר׃ ובתבערה ובמסה
ובקברת התאוה מקצפים הייתם את יהוה׃

118

ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו
ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את
פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם
בקלו: ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם:
ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת
ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה
להשמיד אתכם: ואתפלל אל יהוה ואמר אדני
יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית
בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה: זכר
לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל
קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: פן יאמרו
הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה
להביאם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו
אותם הוציאם להמתם במדבר: והם עמך ונחלתך
אשר הוצאת בכחך הגדל ובזרעך הנטויה:

בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת
אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך
ארון עץ: ואכתב על הלחת את הדברים אשר
היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם
בארון: ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני
לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני
הלחת בידי: ויכתב על הלחת כמכתב הראשון
את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם
בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי:
ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון
אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה:
ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה
שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו
תחתיו: משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה
יטבתה ארץ נחלי מים: בעת ההוא הבדיל
יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית
יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו
עד היום הזה: על כן לא היה ללוי חלק ונחלה
עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה
אלהיך לו: ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים
ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי
גם בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך: ויאמר
יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו ויירשו
את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם:

ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי
אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו
ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך: לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו
אשר אנכי מצוך היום לטוב לך: הן ליהוה אלהיך
השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: רק
באבתיך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם
אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה: ומלתם
את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד:

כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני
האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר
לא ישא פנים ולא יקח שחד׃ עשה משפט
יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה׃
ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ
מצרים׃ את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד
ובו תדבק ובשמו תשבע׃ הוא תהלתך והוא
אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת ואת
הנוראת האלה אשר ראו עיניך׃ בשבעים
נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך
יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב׃ ואהבת
את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו
ומשפטיו ומצותיו כל הימים׃ וידעתם
היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר
לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו
את ידו החזקה וזרעו הנטויה׃ ואת אתתיו
ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים
לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו׃ ואשר עשה
לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את
מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם
יהוה עד היום הזה׃ ואשר עשה לכם במדבר
עד באכם עד המקום הזה׃ ואשר עשה לדתן
ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה
הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת
אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב

כל ישראל׃ כי עיניכם הראת את כל מעשה
יהוה הגדל אשר עשה׃ ושמרתם את כל המצוה
אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם
וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃
ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש׃
כי הארץ אשר
אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא
אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך
והשקית ברגלך כגן הירק׃ והארץ אשר אתם
עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת
למטר השמים תשתה מים׃ ארץ אשר יהוה
אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה
מרשית השנה ועד אחרית שנה׃

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי
אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה
אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם׃
ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש
ואספת דגנך ותירשך ויצהרך׃ ונתתי עשב
בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת׃ השמרו
לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ וחרה אף
יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר
והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה
מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם׃

ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם
וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין
עיניכם׃ ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ וכתבתם
על מזוזות ביתך ובשעריך׃ למען ירבו
ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע
יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים
על הארץ׃ כי
אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת
אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה
את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה
בו׃ והוריש יהוה את כל הגוים האלה
מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים
מכם׃ כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו
לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר
נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם׃
לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם
יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו
בה כאשר דבר לכם׃

ראה אנכי נתן
לפניכם היום ברכה וקללה׃ את הברכה
אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם
אשר אנכי מצוה אתכם היום׃ והקללה אם
לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם
מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום

ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃
והיה כי יביאך יהוה
אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים
ואת הקללה על הר עיבל׃ הלא המה בעבר
הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ
הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל
אלוני מרה׃ כי אתם עברים את הירדן
לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה׃ ושמרתם
לעשות את כל החקים ואת המשפטים
אשר אנכי נתן לפניכם היום׃ אלה החקים
והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ
אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה
כל הימים אשר אתם חיים על האדמה׃
אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו
שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את
אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות
ותחת כל עץ רענן׃ ונתצתם את מזבחתם
ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון
באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם
את שמם מן המקום ההוא׃ לא תעשון כן
ליהוה אלהיכם׃ כי אם אל המקום אשר
יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום
את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה׃

והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם
ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת
בקרכם וצאנכם ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם
ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר
ברכך יהוה אלהיך לא תעשון ככל אשר אנחנו
עשים פה היום איש כל הישר בעיניו כי לא
באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר
יהוה אלהיך נתן לך ועברתם את הירדן
וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל
אתכם והניח לכם מכל איביכם מסביב
וישבתם בטח והיה המקום אשר יבחר יהוה
אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו
את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם
וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל
מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה ושמחתם
לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם
ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם
כי אין לו חלק ונחלה אתכם השמר לך פן
תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה כי אם
במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם
תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי
מצוך רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת
בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל
שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל
רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים

לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך
ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל
נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך כי
אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר
יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני
יהוה אלהיך בכל משלח ידך השמר לך פן
תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך

כי ירחיב יהוה אלהיך את גבלך
כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה
נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר
כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך
ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך
ואכלת בשעריך בכל אות נפשך אך כאשר
יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא
והטהור יחדו יאכלנו רק חזק לבלתי אכל
הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש
עם הבשר לא תאכלנו על הארץ תשפכנו
כמים לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך
אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה רק
קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל
המקום אשר יבחר יהוה ועשית עלתיך הבשר
והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך
ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל

שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר
אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך
עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה
אלהיך׃ כי יכרית
יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת
אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם׃ השמר
לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן
תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה
את אלהיהם ואעשה כן גם אני׃ לא תעשה כן
ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו
לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנתיהם ישרפו
באש לאלהיהם׃ את כל הדבר אשר אנכי מצוה
אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע
ממנו׃
כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך
אות או מופת׃ ובא האות והמופת אשר דבר
אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר
לא ידעתם ונעבדם׃ לא תשמע אל דברי הנביא
ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה
אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את
יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם׃
אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת
מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו
ובו תדבקון׃ והנביא ההוא או חלם החלום
ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם

המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית
עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה
אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך׃
כי יסיתך אחיך בן אמך
או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר
כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך׃ מאלהי
העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או
הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ׃
לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס
עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו׃ כי הרג
תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד
כל העם באחרנה׃ וסקלתו באבנים ומת כי
בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים׃ וכל ישראל
ישמעו ויראון ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה
בקרבך׃ כי תשמע
באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך
לשבת שם לאמר׃ יצאו אנשים בני בליעל
מקרבך וידיחו את ישבי עירם לאמר נלכה
ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃
ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון
הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך׃ הכה
תכה את ישבי העיר ההוא לפי חרב החרם
אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב׃

ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת
באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה
אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד׃ ולא
ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב
יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך
והרבך כאשר נשבע לאבתיך׃ כי תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו
אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני
יהוה אלהיך׃ בנים
אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו
קרחה בין עיניכם למת׃ כי עם קדוש אתה
ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם
סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה׃
לא תאכל כל תועבה׃
זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה
עזים׃ איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר׃
וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי
פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃ אך את
זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה
השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי
מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים
הם לכם׃ ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא
גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם
לא תגעו׃ את זה
תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר

וקשקשת תאכלו׃ וכל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם׃
כל צפור טהרה תאכלו׃
וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס
והעזניה׃ והראה ואת האיה והדיה למינה׃
ואת כל ערב למינו׃ ואת בת היענה ואת
התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו׃ את
הכוס ואת הינשוף והתנשמת׃ והקאת ואת
הרחמה ואת השלך׃ והחסידה והאנפה למינה
והדוכיפת והעטלף׃ וכל שרץ העוף טמא
הוא לכם לא יאכלו׃ כל עוף טהור תאכלו׃
לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך
תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש
אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃

עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא
השדה שנה שנה׃ ואכלת לפני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר
דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך
למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל
הימים׃ וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל
שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה
אלהיך׃ ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך
והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו׃

ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר
ובצאן וביין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך
ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה
וביתך׃ והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין
לו חלק ונחלה עמך׃ מקצה
שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך
בשנה ההוא והנחת בשעריך׃ ובא הלוי כי אין
לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה
אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך
יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה׃

מקץ שבע שנים תעשה
שמטה׃ וזה דבר השמטה שמוט כל בעל
משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו
ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה׃ את
הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט
ידך׃ אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך
יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
לרשתה׃ רק אם שמוע תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת
אשר אנכי מצוך היום׃ כי יהוה אלהיך ברכך
כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא
תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו׃

כי יהיה בך אביון מאחד
אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא
תקפץ את ידך מאחיך האביון׃ כי פתח תפתח את
ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו׃
השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר
קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך
האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך
חטא׃ נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו
כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל
מעשך ובכל משלח ידך׃ כי לא יחדל אביון
מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח
תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאבינך בארצך׃

כי ימכר לך אחיך
העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה
השביעת תשלחנו חפשי מעמך׃ וכי תשלחנו
חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם׃ העניק
תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר
ברכך יהוה אלהיך תתן לו׃ וזכרת כי עבד
היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן
אנכי מצוך את הדבר הזה היום׃ והיה כי יאמר
אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך
כי טוב לו עמך׃ ולקחת את המרצע ונתתה
באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך
תעשה כן׃ לא יקשה בעינך בשלחך אתו
חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך
שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר
תעשה׃

כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר
תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך
ולא תגז בכור צאנך׃ לפני יהוה אלהיך
תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה
אתה וביתך׃ וכי יהיה בו מום פסח או עור כל
מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך׃ בשעריך
תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל׃ רק
את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים׃

שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה
אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך
ממצרים לילה׃ וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן
ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם׃
לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו
מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים
למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל
ימי חייך׃ ולא יראה לך שאר בכל גבלך
שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח
בערב ביום הראשון לבקר׃ לא תוכל לזבח
את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך
נתן לך׃ כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח
בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים׃
ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה
אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך׃

ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי
עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה׃

שבעה שבעת תספר
לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה
שבעות׃ ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך
מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך
יהוה אלהיך׃ ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה
ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר
בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר
בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן
שמו שם׃ וזכרת כי עבד היית במצרים
ושמרת ועשית את החקים האלה׃

חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך
מגרנך ומיקבך׃ ושמחת בחגך אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום
והאלמנה אשר בשעריך׃ שבעת ימים
תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה
כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל
מעשה ידיך והיית אך שמח׃ שלוש פעמים
בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות
ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם׃
איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר
נתן לך׃

קכו פסו׳ סימ׳ פלאיה

שפטים ושטרים תתן לך בכל
שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך
ושפטו את העם משפט צדק׃ לא תטה
משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד
יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקם׃ צדק
צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך׃
לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח
יהוה אלהיך אשר תעשה לך׃ ולא תקים לך
מצבה אשר שנא יהוה אלהיך׃
לא תזבח ליהוה אלהיך שור
ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת
יהוה אלהיך הוא׃ כי
ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה
אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה
את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו׃ וילך
ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש
או לירח או לכל צבא השמים אשר לא
צויתי׃ והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה
אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת
בישראל׃ והוצאת את האיש ההוא או את
האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה
אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם
באבנים ומתו׃ על פי שנים עדים או שלשה
עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד׃

יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד
כל העם באחרנה ובערת הרע מקרבך׃

כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין
דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך
וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
בו׃ ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה
בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט׃ ועשית
על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר
יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך׃ על פי
התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך
תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין
ושמאל׃ והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע
אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או
אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל׃
וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד׃
כי תבא אל הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה
בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים
אשר סביבתי׃ שום תשים עליך מלך אשר
יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך
מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא
אחיך הוא׃ רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב
את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה
אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד׃

ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב
לא ירבה לו מאד והיה כשבתו על כסא ממלכתו
וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני
הכהנים הלוים והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו
למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל
דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם
לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה
ימין ושמאול למען יאריך ימים על ממלכתו
הוא ובניו בקרב ישראל

לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט
לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו
יאכלון ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה
הוא נחלתו כאשר דבר לו

וזה יהיה משפט הכהנים מאת
העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה
ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה ראשית
דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך
תתן לו כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך
לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל
הימים וכי יבא הלוי
מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר
שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר
יבחר יהוה ושרת בשם יהוה אלהיו ככל
אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה חלק
כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות

כי אתה בא אל
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד
לעשות כתועבת הגוים ההם לא ימצא
בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים
מעונן ומנחש ומכשף וחבר חבר ושאל
אוב וידעני ודרש אל המתים כי תועבת
יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה
יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך תמים
תהיה עם יהוה אלהיך כי הגוים האלה
אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל
קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה
אלהיך נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך
יהוה אלהיך אליו תשמעון ככל אשר שאלת
מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר
לא אסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש
הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות
ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו נביא
אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי
בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו והיה
האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר
ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו אך הנביא
אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא
צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים
אחרים ומת הנביא ההוא וכי תאמר בלבבך
איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה

אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר
ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון
דברו הנביא לא תגור ממנו׃

כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר
יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת
בעריהם ובבתיהם׃ שלוש ערים תבדיל לך
בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה׃
תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך
אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה
כל רצח׃ וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי
אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא
לו מתמל שלשם׃ ואשר יבא את רעהו ביער
לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ
ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת
הוא ינוס אל אחת הערים האלה וחי׃ פן
ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו
והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש ולו אין
משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול
שלשום׃ על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים
תבדיל לך׃ ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבלך
כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ
אשר דבר לתת לאבתיך׃ כי תשמר את כל
המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום
לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל
הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש

האלה׃ ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר
יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים׃

וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו
נפש ומת ונס אל אחת הערים האל׃ ושלחו זקני
עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם
ומת׃ לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל
וטוב לך׃ לא תסיג גבול
רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה׃
לא יקום עד אחד באיש לכל
עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני
עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר׃ כי
יקום עד חמס באיש לענות בו סרה׃ ועמדו
שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני
הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם׃
ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד
שקר ענה באחיו׃ ועשיתם לו כאשר זמם
לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך׃ והנשארים
ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע
הזה בקרבך׃ ולא תחוס עינך נפש בנפש עין
בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל׃

כי תצא למלחמה על איבך וראית
סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי
יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים׃

והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר
אל העם ואמר אלהם שמע ישראל אתם
קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך
לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו
מפניהם׃ כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם
לכם עם איביכם להושיע אתכם׃ ודברו
השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה
בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן
ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו׃ ומי האיש
אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו
פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו׃ ומי
האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך
וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר
יקחנה׃ ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו
מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו
ולא ימס את לבב אחיו כלבבו׃ והיה ככלת
השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות
בראש העם׃ כי תקרב
אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום׃
והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל
העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך׃ ואם
לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה
וצרת עליה׃ ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית
את כל זכורה לפי חרב׃ רק הנשים והטף
והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה
תבז לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה
אלהיך לך׃ כן תעשה לכל הערים הרחקת
ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה׃
רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה׃ כי החרם
תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי
והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך׃ למען אשר
לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר
עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם׃
כי תצור אל עיר ימים
רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את
עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו
לא תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניך
במצור׃ רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל
הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר
אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה׃

כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן
לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו׃ ויצאו
זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים אשר סביבת
החלל׃ והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני
העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר
לא משכה בעל׃ והורדו זקני העיר ההוא את
העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו
ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל׃

ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה
אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם
יהיה כל ריב וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא
הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על
העגלה הערופה בנחל: וענו ואמרו ידינו
לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו:
כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל
תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם
הדם: ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי
תעשה הישר בעיני יהוה:

כי תצא למלחמה
על איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שביו:
וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה
ולקחת לך לאשה: והבאתה אל תוך ביתך וגלחה
את ראשה ועשתה את צפרניה: והסירה את
שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה
את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא
אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: והיה אם לא
חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא
תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר
עניתה: כי תהיין לאיש
שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה
וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן
הבכר לשניאה: והיה ביום הנחילו את
בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את
בן האהובה על פני בן השנואה הבכר: כי
את הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים
בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו
משפט הבכרה: כי
יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע
בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע
אליהם: ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו
אל זקני עירו ואל שער מקמו: ואמרו אל
זקני עירו בננו זה סורר ומרה איננו שמע
בקלנו זולל וסבא: ורגמהו כל אנשי עירו
באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל
ישראל ישמעו ויראו:
וכי יהיה באיש חטא משפט מות
והומת ותלית אתו על עץ: לא תלין נבלתו
על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי
קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה:
לא תראה את שור אחיך
או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב
תשיבם לאחיך: ואם לא קרוב אחיך אליך
ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך
עד דרש אחיך אתו והשבתו לו: וכן תעשה
לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל
אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה
לא תוכל להתעלם:

לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים
בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו׃
לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש
גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה
אלה׃
כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או
על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על
האפרחים או על הביצים לא תקח האם על
הבנים׃ שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח
לך למען ייטב לך והארכת ימים׃
כי תבנה בית חדש ועשית מעקה
לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל
ממנו׃ לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה
הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם׃
לא תחרש בשור ובחמר יחדו׃ לא
תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו׃
גדלים תעשה לך על ארבע כנפות
כסותך אשר תכסה בה׃
כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה׃ ושם
לה עלילת דברים והוצא עליה שם רע ואמר את
האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי
לה בתולים׃ ולקח אבי הנער ואמה והוציאו את
בתולי הנער אל זקני העיר השערה׃ ואמר אבי
הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה לאשה
וישנאה׃ והנה הוא שם עלילת דברים לאמר

לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי
ופרשו השמלה לפני זקני העיר׃ ולקחו זקני
העיר ההוא את האיש ויסרו אתו׃ וענשו
אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא
שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה
לא יוכל לשלחה כל ימיו׃
ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו
בתולים לנער׃ והוציאו את הנער אל פתח
בית אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה
כי עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה
ובערת הרע מקרבך׃ כי
ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל ומתו גם
שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת
הרע מישראל׃ כי
יהיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאה
איש בעיר ושכב עמה׃ והוצאתם את שניהם
אל שער העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים
ומתו את הנער על דבר אשר לא צעקה בעיר
ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו
ובערת הרע מקרבך׃
ואם בשדה ימצא האיש את הנער
המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה
ומת האיש אשר שכב עמה לבדו׃ ולנער לא
תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר
יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה׃

כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה ואין
מושיע לה׃ כי ימצא
איש נער בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב
עמה ונמצאו׃ ונתן האיש השכב עמה לאבי
הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת
אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימיו׃
לא יקח איש את אשת אביו ולא
יגלה כנף אביו׃ לא יבא
פצוע דכא וכרות שפכה בקהל יהוה׃
לא יבא ממזר בקהל יהוה גם
דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה׃
לא יבא עמוני ומואבי בקהל
יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה
עד עולם׃ על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם
ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר
עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים
לקללך׃ ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם
ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי
אהבך יהוה אלהיך׃ לא תדרש שלמם וטבתם כל
ימיך לעולם׃ לא תתעב אדמי
כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו׃
בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם
בקהל יהוה׃ כי תצא
מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע׃ כי
יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה

לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל
תוך המחנה׃ והיה לפנות ערב ירחץ במים
וכבא השמש יבא אל תוך המחנה׃ ויד
תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ׃
ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ
וחפרתה בה ושבת וכסית את צאתך׃ כי
יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך
ולתת איביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא
יראה בך ערות דבר ושב מאחריך׃
לא תסגיר עבד אל אדניו
אשר ינצל אליך מעם אדניו׃ עמך ישב
בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך
בטוב לו לא תוננו׃ לא
תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה
קדש מבני ישראל׃ לא תביא אתנן זונה
ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי
תועבת יהוה אלהיך גם שניהם׃
לא תשיך לאחיך נשך כסף
נשך אכל נשך כל דבר אשר ישך׃ לנכרי
תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה
אלהיך בכל משלח ידך על הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה׃ כי
תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו
כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה
בך חטא׃ וכי תחדל לנדר לא יהיה בך חטא׃

מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת
ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך׃
כי תבא בכרם רעך ואכלת
ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן׃
כי תבא בקמת רעך וקטפת
מלילת בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך׃
כי יקח איש אשה ובעלה והיה
אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר
וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו׃
ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר׃ ושנאה
האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן
בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון
אשר לקחה לו לאשה׃ לא יוכל בעלה הראשון
אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה
אחרי אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני יהוה
ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה׃ כי יקח איש אשה
חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי
יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח׃
לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל׃
כי ימצא איש גנב נפש מאחיו
מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא
ובערת הרע מקרבך׃
השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות
ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם

תשמרו לעשות׃ זכור את אשר עשה יהוה אלהיך
למרים בדרך בצאתכם ממצרים׃
כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא
אל ביתו לעבט עבטו׃ בחוץ תעמד והאיש אשר
אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החוצה׃ ואם
איש עני הוא לא תשכב בעבטו׃ השב תשיב
לו את העבוט כבוא השמש ושכב בשלמתו
וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך׃
לא תעשק שכיר עני ואביון
מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך׃ ביומו
תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא
ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל
יהוה והיה בך חטא׃ לא
יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות
איש בחטאו יומתו׃ לא
תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה׃
וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה
אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את
הדבר הזה׃ כי תקצר
קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב
לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך
יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך׃
כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך
לגר ליתום ולאלמנה יהיה׃ כי תבצר כרמך
לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה׃

וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי
מצוך לעשות את הדבר הזה׃

כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט
ושפטום והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע
והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו
לפניו כדי רשעתו במספר ארבעים יכנו לא
יסיף פן יסיף להכתו על אלה מכה רבה ונקלה
אחיך לעיניך לא תחסם שור בדישו

כי ישבו אחים יחדו ומת
אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת
החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו
לאשה ויבמה והיה הבכור אשר תלד יקום על
שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל ואם
לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו
השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים
לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי וקראו לו
זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי
לקחתה ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים
וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה
ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית
אחיו ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל

כי ינצו אנשים יחדו
איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את
אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו
וקצתה את כפה לא תחוס עינך

לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן
גדולה וקטנה לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה
גדולה וקטנה אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה
שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכו ימיך על
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כי תועבת
יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך
בצאתכם ממצרים אשר קרך בדרך ויזנב
בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע
ולא ירא אלהים והיה בהניח יהוה אלהיך
לך מכל איביך מסביב בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את
זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח

והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה ולקחת
מראשית כל פרי האדמה אשר תביא
מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת
בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשכן שמו שם ובאת אל הכהן
אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי
היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר
נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו ולקח הכהן
הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך

ועניתָ ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי
וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי
גדול עצום ורב וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו
עלינו עבדה קשה ונצעק אל יהוה אלהי אבתינו
וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו
ואת לחצנו ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע
נטויה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים ויבאנו
אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ
זבת חלב ודבש ועתה הנה הבאתי את ראשית
פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני
יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך
ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך
ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך

כי תכלה לעשר את
כל מעשר תבואתך בשנה השלישת שנת
המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה
ואכלו בשעריך ושבעו ואמרת לפני יהוה
אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי
ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר
צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי לא
אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא
ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי
עשיתי ככל אשר צויתני השקיפה ממעון
קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל
ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת
לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש

היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות
את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת
ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך את יהוה
האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו
ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו
ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר
דבר לך ולשמר כל מצותיו ולתתך עליון על
כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת
ולהיתך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר

ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר שמר
את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום
והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים
גדלות ושדת אתם בשיד וכתבת עליהן את
כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא
אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת
חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך
והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים
האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר
עיבל ושדת אותם בשיד ובנית שם מזבח
ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם
ברזל אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה
אלהיך והעלית עליו עולות ליהוה אלהיך

וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה
אלהיך׃ וכתבת על האבנים את כל דברי התורה
הזאת באר היטב׃ וידבר
משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר הסכת
ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך׃
ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותו
ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום׃
ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר׃
אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם
את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף
ובנימן׃ ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן
גד ואשר וזבולן דן ונפתלי׃ וענו הלוים ואמרו
אל כל איש ישראל קול רם׃
ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה
תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו
כל העם ואמרו אמן׃ ארור
מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן׃
ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל
העם אמן׃ ארור משגה
עור בדרך ואמר כל העם אמן׃
ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה
ואמר כל העם אמן׃ ארור שכב עם אשת אביו כי
גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן׃
ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל
העם אמן׃ ארור שכב

עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם
אמן׃ ארור שכב עם חתנתו
ואמר כל העם אמן׃ ארור
מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן׃
ארור לקח שחד להכות נפש
דם נקי ואמר כל העם אמן׃
ארור אשר לא יקים את דברי התורה
הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן׃

והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך
יהוה אלהיך עליון על כל גויי הארץ׃ ובאו עליך
כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה
אלהיך׃ ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה׃ ברוך
פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך
ועשתרות צאנך׃ ברוך טנאך ומשארתך׃
ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך׃ יתן
יהוה את איביך הקמים עליך נגפים לפניך
בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים
ינוסו לפניך׃ יצו יהוה אתך את הברכה
באסמיך ובכל משלח ידך וברכך בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ יקימך יהוה לו
לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את
מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו׃ וראו כל עמי
הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך׃

והותרך יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי
בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר
נשבע יהוה לאבתיך לתת לך יפתח יהוה לך
את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר
ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלוית
גוים רבים ואתה לא תלוה ונתנך יהוה לראש
ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה
כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי
מצוך היום לשמר ולעשות ולא תסור מכל
הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין
ושמאול ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם

והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך
היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך ארור
אתה בעיר וארור אתה בשדה ארור טנאך ומשארתך
ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרת
צאנך ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך
ישלח יהוה בך את המארה את המהומה
ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה
עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע
מעלליך אשר עזבתני ידבק יהוה בך את
הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר
אתה בא שמה לרשתה יככה יהוה בשחפת
ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון

ובירקון ורדפוך עד אבדך והיו שמיך אשר
על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך
ברזל יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר
מן השמים ירד עליך עד השמדך יתנך
יהוה נגף לפני איביך בדרך אחד תצא אליו
ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה
לכל ממלכות הארץ והיתה נבלתך למאכל
לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד
יככה יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב
ובחרס אשר לא תוכל להרפא יככה יהוה
בשגעון ובעורון ובתמהון לבב והיית
ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה
ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק וגזול
כל הימים ואין מושיע אשה תארש ואיש
אחר ישגלנה בית תבנה ולא תשב בו כרם
תטע ולא תחללנו שורך טבוח לעיניך ולא
תאכל ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב
לך צאנך נתנות לאיביך ואין לך מושיע
בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות
וכלות אליהם כל היום ואין לאל ידך פרי
אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת
והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים והיית
משגע ממראה עיניך אשר תראה יככה יהוה
בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר
לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך

יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך
אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת
שם אלהים אחרים עץ ואבן והיית לשמה
למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך יהוה
שמה זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף
כי יחסלנו הארבה כרמים תטע ועבדת ויין
לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת
זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי
ישל זיתך בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך
כי ילכו בשבי כל עצך ופרי אדמתך יירש
הצלצל הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה
מעלה ואתה תרד מטה מטה הוא ילוך ואתה
לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב
ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד
השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר
מצותיו וחקתיו אשר צוך והיו בך לאות ולמופת
ובזרעך עד עולם תחת אשר לא עבדת את יהוה
אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל ועבדת את
איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובעירם
ובחסר כל ונתן על ברזל על צואריך עד השמידו
אתך ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ
כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע
לשנו גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן
ונער לא יחן ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך
עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש

ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך עד האבדו
אתך והצר לך בכל שעריך עד רדת חמתיך
הגבהת והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל
ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך
אשר נתן יהוה אלהיך לך ואכלת פרי בטנך
בשר בניך ובנתיך אשר נתן לך יהוה אלהיך
במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך האיש
הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת
חיקו וביתר בניו אשר יותיר מתת לאחד מהם
מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל
במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל
שעריך הרכה בך והענגה אשר לא נסתה
כף רגלה הצג על הארץ מהתענג ומרך תרע
עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה ובשליתה
היוצת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי
תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק
אשר יציק לך איבך בשעריך אם לא תשמר
לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתבים
בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא
הזה את יהוה אלהיך והפלא יהוה את
מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלת ונאמנות
וחלים רעים ונאמנים והשיב בך את כל
מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך
גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר
התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך

ונשארתם במתי מעט תחת אשר הייתם
ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה
אלהיך והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב
אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם
להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם
מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה
והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד
קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר
לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן ובגוים ההם
לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן
יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש
והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם
ולא תאמין בחייך בבקר תאמר מי יתן ערב
ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר
תפחד וממראה עיניך אשר תראה והשיבך
יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך
לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיביך
לעבדים ולשפחות ואין קנה

אלה דברי הברית אשר צוה יהוה
את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב
מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם
ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ
מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו המסות
הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים
ההם ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות
ואזנים לשמע עד היום הזה ואולך אתכם ארבעים
שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך
לא בלתה מעל רגלך לחם לא אכלתם ויין
ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה
אלהיכם ותבאו אל המקום הזה ויצא סיחן
מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו
למלחמה ונכם ונקח את ארצם ונתנה
לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי
ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם
אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון

קכב פסו׳ סימן מככבי

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם
ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל
איש ישראל טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב
מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך
לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר
יהוה אלהיך כרת עמך היום למען הקים
אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים
כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך
לאברהם ליצחק וליעקב ולא אתכם לבדכם
אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת
כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני
יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום

כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים
ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם
ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן
כסף וזהב אשר עמהם פן יש בכם איש או
אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה
היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי
הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה
והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו
לאמר שלום יהיה לי כי בשררות לבי אלך למען
ספות הרוה את הצמאה לא יאבה יהוה סלח לו כי
אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה
בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה
את שמו מתחת השמים והבדילו יהוה
לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית
הכתובה בספר התורה הזה ואמר הדור
האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי
אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ
ההוא ואת תחלאיה אשר חלה יהוה בה גפרית
ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח
ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה
אדמה וצבוים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו
ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ
הזאת מה חרי האף הגדול הזה ואמרו על
אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם אשר
כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים וילכו

ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים
אשר לא ידעום ולא חלק להם ויחר אף יהוה
בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה
בספר הזה ויתשם יהוה מעל אדמתם באף
ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ
אחרת כיום הזה הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת
לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי
התורה הזאת

והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה
הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת
אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך
שמה ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו
ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל
לבבך ובכל נפשך ושב יהוה אלהיך את
שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים
אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה אם יהיה נדחך
בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך
ומשם יקחך והביאך יהוה אלהיך אל הארץ
אשר ירשו אבתיך וירשתה והיטבך והרבך
מאבתיך ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב
זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך למען חייך ונתן יהוה אלהיך
את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך
אשר רדפוך ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה
ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום

והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי
בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטבה כי
ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על
אבתיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה כי
תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך:
כי המצוה הזאת
אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא
רחקה הוא: לא בשמים הוא לאמר מי יעלה
לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה:
ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל
עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: כי
קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו:
ראה נתתי לפניך היום
את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע: אשר
אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת
בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו
וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר
אתה בא שמה לרשתה: ואם יפנה לבבך ולא
תשמע ונדחת והשתחוית לאלהים אחרים
ועבדתם: הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא
תאריכן ימים על האדמה אשר אתה עבר את
הירדן לבוא שמה לרשתה: העדתי בכם היום
את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי
לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען
תחיה אתה וזרעך: לאהבה את יהוה אלהיך
לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך וארך
ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם:

וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל
ישראל: ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה
אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה
אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה: יהוה
אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים
האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך
כאשר דבר יהוה: ועשה יהוה להם כאשר עשה
לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד
אתם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה
אשר צויתי אתכם: חזקו ואמצו אל תיראו ואל
תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא
ירפך ולא יעזבך: ויקרא
משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל
חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל
הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם
ואתה תנחילנה אותם: ויהוה הוא ההלך
לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך
לא תירא ולא תחת: ויכתב משה את התורה
הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים
את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל:

ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד
שנת השמטה בחג הסכות׃ בבוא כל ישראל
לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר
יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל
באזניהם׃ הקהל את העם האנשים והנשים
והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו
ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו
לעשות את כל דברי התורה הזאת׃ ובניהם
אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה
אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה
אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה׃

ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיך למות קרא את
יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה
ויהושע ויתיצבו באהל מועד׃ וירא יהוה באהל
בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל׃
ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם
העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא
בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר
כרתי אתו׃ וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים
והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאהו
רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על
כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה׃
ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל
הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים׃

ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה
את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה
לי השירה הזאת לעד בבני ישראל׃ כי
אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו
זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל
אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את
בריתי׃ והיה כי תמצאן אתו רעות רבות
וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי
לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר
הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ
אשר נשבעתי׃ ויכתב משה את השירה
הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל׃
ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ
כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ
אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך׃
ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה
הזאת על ספר עד תמם׃ ויצו משה את
הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר׃ לקח
את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד
ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד׃
כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה
הן בעודני חי עמכם היום ממרים היתם
עם יהוה ואף כי אחרי מותי׃ הקהילו
אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם
ואדברה באזניהם את הדברים האלה

ואעידה בם את השמים ואת הארץ׃ כי ידעתי
אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה
באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה
להכעיסו במעשה ידיכם׃ וידבר משה באזני כל
קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם׃

ע׳ פסקן סימן אדירה

האזינו השמים ואדברה   ותשמע הארץ אמרי פי
יערף כמטר לקחי   תזל כטל אמרתי
כשעירם עלי דשא   וכרביבים עלי עשב
כי שם יהוה אקרא   הבו גדל לאלהינו
הצור תמים פעלו   כי כל דרכיו משפט
אל אמונה ואין עול   צדיק וישר הוא
שחת לו לא בניו מומם   דור עקש ופתלתל
הליהוה תגמלו זאת   עם נבל ולא חכם
הלוא הוא אביך קנך   הוא עשך ויכננך
זכר ימות עולם בינו שנות דור ודר   שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך
בהנחל עליון גוים   בהפרידו בני אדם
יצב גבלת עמים   למספר בני ישראל
כי חלק יהוה עמו   יעקב חבל נחלתו
ימצאהו בארץ מדבר   ובתהו ילל ישמן
יסבבנהו יבוננהו   יצרנהו כאישון עינו
כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף   יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו
יהוה בדד ינחנו   ואין עמו אל נכר
ירכבהו על במותי ארץ   ויאכל תנובת שדי

וַיֵּנִקֵהוּ דְבַשׁ מִסֶּלַע   וְשֶׁמֶן מֵחַלְמִישׁ צוּר׃
חֶמְאַת בָּקָר וַחֲלֵב צֹאן   עִם חֵלֶב כָּרִים וְאֵילִים
בְּנֵי בָשָׁן וְעַתּוּדִים   עִם חֵלֶב כִּלְיוֹת חִטָּה
וְדַם עֵנָב תִּשְׁתֶּה חָמֶר׃   וַיִּשְׁמַן יְשֻׁרוּן וַיִּבְעָט
שָׁמַנְתָּ עָבִיתָ כָּשִׂיתָ   וַיִּטֹּשׁ אֱלוֹהַ עָשָׂהוּ
וַיְנַבֵּל צוּר יְשֻׁעָתוֹ׃   יַקְנִאֻהוּ בְּזָרִים
בְּתוֹעֵבֹת יַכְעִיסֻהוּ׃   יִזְבְּחוּ לַשֵּׁדִים לֹא אֱלֹהַ
אֱלֹהִים לֹא יְדָעוּם   חֲדָשִׁים מִקָּרֹב בָּאוּ
לֹא שְׂעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם׃   צוּר יְלָדְךָ תֶּשִׁי
וַתִּשְׁכַּח אֵל מְחֹלְלֶךָ׃   וַיַּרְא יְהוָה וַיִּנְאָץ
מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנֹתָיו׃   וַיֹּאמֶר אַסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם
אֶרְאֶה מָה אַחֲרִיתָם   כִּי דוֹר תַּהְפֻּכֹת הֵמָּה
בָּנִים לֹא אֵמֻן בָּם׃   הֵם קִנְאוּנִי בְלֹא אֵל
כִּעֲסוּנִי בְּהַבְלֵיהֶם   וַאֲנִי אַקְנִיאֵם בְּלֹא עָם
בְּגוֹי נָבָל אַכְעִיסֵם׃   כִּי אֵשׁ קָדְחָה בְאַפִּי
וַתִּיקַד עַד שְׁאוֹל תַּחְתִּית   וַתֹּאכַל אֶרֶץ וִיבֻלָהּ
וַתְּלַהֵט מוֹסְדֵי הָרִים׃   אַסְפֶּה עָלֵימוֹ רָעוֹת
חִצַּי אֲכַלֶּה בָּם׃   מְזֵי רָעָב וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף
וְקֶטֶב מְרִירִי   וְשֶׁן בְּהֵמֹת אֲשַׁלַּח בָּם
עִם חֲמַת זֹחֲלֵי עָפָר׃   מִחוּץ תְּשַׁכֶּל חֶרֶב וּמֵחֲדָרִים אֵימָה
גַּם בָּחוּר גַּם בְּתוּלָה יוֹנֵק עִם אִישׁ שֵׂיבָה׃   אָמַרְתִּי אַפְאֵיהֶם
אַשְׁבִּיתָה מֵאֱנוֹשׁ זִכְרָם׃   לוּלֵי כַּעַס אוֹיֵב אָגוּר
פֶּן יְנַכְּרוּ צָרֵימוֹ   פֶּן יֹאמְרוּ יָדֵנוּ רָמָה
וְלֹא יְהוָה פָּעַל כָּל זֹאת׃   כִּי גוֹי אֹבַד עֵצוֹת הֵמָּה
וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה׃   לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת

יבינו לאחריתם　　　איכה ירדף אחד אלף
ושנים יניסו רבבה　　　אם לא כי צורם מכרם
ויהוה הסגירם　　　כי לא כצורנו צורם
ואיבינו פלילים　　　כי מגפן סדם גפנם
ומשדמת עמרה　　　ענבמו ענבי רוש
אשכלת מררת למו　　　חמת תנינם יינם
וראש פתנים אכזר　　　הלא הוא כמס עמדי
חתום באוצרתי　　　לי נקם ושלם
לעת תמוט רגלם　　　כי קרוב יום אידם
וחש עתדת למו　　　כי ידין יהוה עמו
ועל עבדיו יתנחם　　　כי יראה כי אזלת יד
ואפס עצור ועזוב　　　ואמר אי אלהימו
צור חסיו בו　　　אשר חלב זבחימו יאכלו
ישתו יין נסיכם　　　יקומו ויעזרכם
יהי עליכם סתרה　　　ראו עתה כי אני אני הוא
ואין אלהים עמדי　　　אני אמית ואחיה
מחצתי ואני ארפא　　　ואין מידי מציל
כי אשא אל שמים ידי　　　ואמרתי חי אנכי לעלם
אם שנותי ברק חרבי　　　ותאחז במשפט ידי
אשיב נקם לצרי　　　ולמשנאי אשלם
אשכיר חצי מדם　　　וחרבי תאכל בשר
מדם חלל ושביה　　　מראש פרעות אויב
הרנינו גוים עמו　　　כי דם עבדיו יקום
ונקם ישיב לצריו　　　וכפר אדמתו עמו

פ　　　פ

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון ויכל משה
לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים
אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת
כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם
עברים את הירדן שמה לרשתה

וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר עלה אל הר העברים הזה הר נבו
אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני
ישראל לאחזה ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיך כאשר מת
אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל
במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל כי
מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל

נב פסוקים סימן כלב

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו ויאמר יהוה
מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשדת למו
אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך תורה צוה לנו משה מורשה
קהלת יעקב ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל יחי ראובן ואל ימת
ויהי מתיו מספר וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה
ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה
וללוי אמר תמיך ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה האמר
לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו
יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך ברך יהוה חילו
ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון לבנימן
אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו כל היום ובין כתפיו שכן
וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים
מטל ומתהום רבצת תחת וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים

ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולם וממגד
ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש
יוסף ולקדקד נזיר אחיו בכור שורו הדר לו
וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ
והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה
ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך
ויששכר באהליך עמים הר יקראו שם יזבחו
זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפני טמוני חול
ולגד אמר ברוך מרחיב גד
כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד וירא ראשית
לו כי שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם
צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל
ולדן אמר דן גור אריה
יזנק מן הבשן ולנפתלי אמר נפתלי שבע
רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה
ולאשר אמר ברוך מבנים
אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו ברזל
ונחשת מנעליך וכימיך דבאך אין כאל
ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים
מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש
מפניך אויב ויאמר השמד וישכן ישראל
בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש
אף שמיו יערפו טל אשריך ישראל מי
כמוך עם נושע ביהוה מגן עזרך ואשר חרב
גאותך ויכחשו איביך לך ואתה על במותימו
תדרך
ויעל משה
מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר
על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את
הגלעד עד דן ואת כל נפתלי ואת ארץ
אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים
האחרון ואת הנגב ואת הככר בקעת ירחו
עיר התמרים עד צער ויאמר יהוה אליו
זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך
בעיניך ושמה לא תעבר וימת שם משה
עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה ויקבר
אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע
איש את קברתו עד היום הזה ומשה בן
מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו
ולא נס לחה ויבכו בני ישראל את משה
בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי
אבל משה ויהושע בן נון מלא רוח חכמה
כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני
ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה
ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו
יהוה פנים אל פנים לכל האתות והמופתים
אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים
לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו ולכל היד
החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה
לעיני כל ישראל

תורת יהוה תמימה משיבת נפש

סכום הפיסוקים שלספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה סימן אך לד

סכום הפיסוקים שלספר ואלה שמות אלף ומאתים ותשעה סימן ארט

סכום הפיסוקים שלספר ויקרא שמונה מאות וחמשים ותשעה סימן להם נטף

סכום הפיסוקים שלספר במדבר סיני אלף ומאתים ושמונים ושמונה סימן ארפח

סכום הפיסוקים שלספר אלה הדברים תשע מאות וחמשים וחמשה סימן הנץ

ודעכי מן בראשית עד ויבא חמור אלף פיסוקים

ומן ויבא חמור עד כי יד על כס יה אלף פיסוקים

ומן כי יד עד מבשרם לא תאכלו אלף פיסוקים

ומן מבשרם עד והורד המשכן אלף פיסוקים

ומן והורד עד ועתה ישראל שמע אלף פיסוקים

ומן ועתה ישראל עד סוף התורה שמנה מאות וארבעים וחמשה פסו׳

סכום הפיסוקים שלכל התורה חמשת אלפים ושמונה מאות וארבעים וחמשה סימ׳ הף מה

ומנין הפרשיות הגדולות שלתורה שלשה וחמשים פרשיות כנגד המנין שם אלהים

ומנין סדרים שלתורה מאה וחמשים וארבעה נגד המנין שם קל לתורה

חצי ספר בראשית ועל חרבך תחיה

חצי ספר ואלה שמות אלהים לא תקלל

חצי ספר ויקרא והכהן עד בבשר הזב

חצי ספר במדבר סיני והיה האיש אשר אבחר בו

חצי ספר אלה הדברים ועשית על פי הדבר

חצי התורה כולה בפיסוקים וישם עליו את החשן

חצי התורה בתיבות דרש דרש משה · דרש משה ודרש משה

חצי התורה באותיות וו דגחון

מספר תיבות שלתורה על אמיתתם תשעה ושבעים אלף ושמונה מאות וששה וחמשים

סימן טעתתנן

ומספר האותיות שלתורה באמת ארבע מאות אלף ותשע מאות סימ׳ תתט

ומנין הפרשיות הפתוחות שלכל התורה מאתים ותשעים והסתומות שלש מאות

תשעה ושבעים הכל שש מאות ששים ותשעה פרשיות נשלם וה ש

הכל על [illegible] הספר שהיה במצרים שהגיהו

בן אשר ו[illegible] בו שנים רבות כמו שהעתיקו

נשלם

נכתבה זאת התורה הטהורה התמימה המאושרה לחבר הטוב והנעים נטע שעשועים אורי ומחמד עיני יהודה [illegible] ב[illegible]

בר דוד ר״ת בן מעודד תנצב״ה אל ישימיה עלינו סימן טוב וברכה ולזרעו ולזרע זרעו ויקים עליו קרא דכתיב לא ימוש ספר התורה הזה

מפיך והגית בו יומם ולילה ויקים עליו קרא דכתיב יברכך יי׳ ויאר יי׳ ישא יי׳ אמן כן יאמר רחום. ספרא [illegible] דוד [illegible]

בר [illegible] ר״ת בן זכריה [illegible] יי׳ יזכני ללמוד וללמד ולהשיג אמיתת דרכו אמת [illegible]

[illegible]

לעולם יכתוב אדם שמו על ספרו שמא יבא אדם ויאמר [illegible] ויאמר שלי הוא
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
אל

מוחזי ב"ד

כמננו אנן העידים חתומי מטה קנה מו' מוסא אבן יחיא אבן סעיד אבן
שכר לסקעה באן קד קבץ ותסלם מן הארון אבן יחיא אכיה סתה קרוש
חגר משטט ואבאע איה חצתה נצף לתאג האדא בתמן מבלגהו מן תתמן
אתני עשר קרש חגר וקבץ אקימה למדכור כוק עד פרוטה אחרונה
ולא בקא לה פידאך לתאג לא חק ולא דעוא ולא טלבה לא בדיני
ישראל ולא בדיני אומי עלמא וכדאך אקר ואעתרף מו' מוסא
דנן באנה מעמיד מכר זה ביד הארון אכוה דנן ולו יכסר
עליה מתני לקימה למדכור ומשעבד כל נכסין ומקבל
אחריות מבנו ומלא בחי עולם וזכן ואדרך עלא
נפסה בחצר לשהוד דאך בעא תאבתא באיזא
אבידא לא זמא עלא דלך לשריעה אחד
שביטל מו' מוסא דנן כל אונאה מזה המכר
כען אנן סהדי קנינן מן מו' מוסא דנן על כל
מאי דכתיב ומפרש לעיל קנין שלם
חמור גמור מעכשו בכלי הכשר
לקנות בו בביטול כל מודעי
ותנאיו עד סופהון ושטר
זה לא כאסמכתא
ולא כטופסי דשטרי
אלא כחומר חוזק
כל שטר הנוהג
בישראל וכהוגן
וכתיקון חז"ל
והכל שריר
ובריר
וקיים

וכאן תלך לשהאדה יום ראשון סאדס לחודש ניסן שנת תרין אלפין
וארבעין וארבע שנין לשטרי במאתא תעבאר צאפרה דעל
עינא דמייא למיזאב מותבה והכל קיים
ה' עניד ישועה בן סעדיה חרזי יצ"ו שלום באאו משה עזרי
עודר בן סנגריט ישר' ה[illegible]
ישלמה באמסעלי אלי ידיא

ברוך ה' אשר עזרני וזכני לכתוב זאת
התורה התמימה המאושרה כתר תורה
של הספר הלבלר המנוחה המאושר הכל
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

נתבקש בש"בכ"ב בכור אלאחור ז"ל
ביום ג' י"ב מרחשון התר"פא
[illegible]

בשם האל הגדול הגבור והנורא
אתחיל לכתוב אפטריות של כל התורה
דבראשית בישעיה

הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי
רוחי עליו משפט לגוים יוציא: הא עבדי
אקרביניה בחירי דאתרעיתי ביה מימרי אתין
רוח קודשי עלוהי דיני לעממין יגלי: לא יצעק
ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו: לא יצוח ולא
יכלי ולא ירים בברא קליה: קנה רצוץ לא ישבור
ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט:
ענותניא דכקני רעיע לא יתבר וחשיביא
דכבוצין עמי לא יטפי לקושטיה יפיק דינא:
לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט
ולתורתו איים ייחלו: לא יהלי ולא ילאי עד
דיתקין בארעא דינא ולאוריתיה נגוון יכתרון:
כה אמר האל יהוה בורא
השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן
נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה: כדנן אמר
אלה עלמא יי דברא שמיא ותלנון שכליל
ארעא ודיירהא יהב נשמא לעם דעלה ורוח
לדמהלכין בה: אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק
בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים:
אנא יי רביתך בקשוט ואתקיפית בידך
ואתקנינך ואתנינך לקים עם לנהור עממין:
לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית
כלא יושבי חשך: לפתחא עיני בית ישראל דאינון
כסמן מן אוריתא לאפקא גלותהון מביני עממיא
דאינון דמן לאסירין ולמפרקהון משעבוד
מלכותא דאינון עגינן כאסירי קבל: אני יהוה
הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים:
אנא יי הוא שמי ויקרי דאתגליתי עליכון לעם
אוחרן לא אתין ותושבחתי לפלחי צלמיא:
הראשנות הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם
תצמחנה אשמיע אתכם: קדמיתא הא אתאה
וחדתן אנא מחוי עד לא ייתין אבסר יתכון:
שירו ליהוה שיר חדש תהלתו
מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים וישביהם:
שבחו קדם יי תושבחא חדתא אמרי תשבחתיה
מסיפי ארעא נחתי ימא ומלאה נגוון ויתביהון:
ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירנו ישבי
סלע מראש הרים יצוחו: ישבחו מדברא וקרוין
דיתבן ביה פצחין יתבון מדבר ערבאי ישבחון
מיתיא כד יפקון מבתי עלמיהון מרישי טוריא
ירימון קלהון: ישימו ליהוה כבוד ותהלתו
באיים יגידו: ישוון קדם יי יקרא ותושבחתיה
בנגוון יחוון: יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות
יעיר קנאה יריע אף יצריח על איביו יתגבר:
יי למעבד גבורן מתגלי למעבד גבורן מתגלי
ברגז במלול לאף בזיע על בעלי דבבוהי מתגלי
בגבורתיה: החשתי מעולם

ריצתה ב׳ בקר׳ וסימנ׳ ∴ הן עבדי אתמך בו רצתה הארץ את שבתתיה ∴ ממסגר ב׳ בקר׳ וסימנ׳ ∴ לפקח עינים עורות הוציאה ממסגר נפשי

כאשה ב וסימנ והיית כאשה מתאבלת על מת כי כאשה עזובה ־ וברחמים ב וסימנ גדלים אקבצך וארשתיך לי ברחמים

אחריש אתאפק כיולדה אפעה אשם ואשאף
יחד׃ יהבית להון ארכא מעלמא דאם יתובון
לאוריתא ולא תבו כחבלין על ילדא יתגלי דיני
עליהון יצדון ויסופון כחדא׃ אחריב הרים וגבעות
וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים
אוביש׃ אחריב טורין ורמן וכל עשבהון איביש
ואשוי נהרין לנגוון ואגמין איביש׃ והולכתי
עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם
אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור
אלה הדברים עשיתם ולא עזבתים׃ ואדבר
דכסמן באורח דלא ידעו בשבילין דלא אילפו
אדריכנון אשוי קבל קדמיהון לנהור וכפלא
למישרא אלין פתגמיא אעבידנון ולא ארחיקנון׃

דאלה תולדת נח

בישעיה

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה
כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה׃
שבחי ירושלם דהות כאתא עקרא דלא ילדת
בועי תשבחא ודוצי דהות כאתא דלא עדיאת
ארי סגיאין יהון בני ירושלם צדיתא מבני רומי
יתיבתא אמר יי׃ הרחיבי מקום אהלך ויריעות
משכנותיך יטו אל תחשכי האריכי מיתריך
ויתדתיך חזקי׃ אפתא אתר בית משרך וקרוי
ארעיך יתיבי לא תמנעין אסגי עם משריתיך
ושלטונך תקיפי׃ כי ימין ושמאל תפרצי וזרעך
גוים יירש וערים נשמות יושיבו׃ ארי לדרומא
ולצפונא תתקפין ובנך עממין ירתון וקרוין
דצדיין יתבון׃ אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי
כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת
אלמנותיך לא תזכרי עוד׃ לא תדחלין ארי לא
תבהתין ולא תתכנעין ארי לא תתכלמן ארי בהתת
עולימותיך תתנשין וחסודי ארמלותיך לא תדכרין
עוד׃ כי בועליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך
קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא׃ ארי מריך
דעבדיך יי צבאות שמו ופרקיך קדישא דישראל
אלה כל ארעא יתקרי׃ כי כאשה עזובה ועצובת
רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר
אלהיך׃ ארי כאתא שביקא ועיקת רוח ערעת
שכינתא דיי וכאתת עלומין דאתרחקת אמר
אלהיך׃ ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדלים
אקבצך׃ ברגז זעיר רחיקתיך וברחמין סגיאין
אקריב גלותיך׃ בשצף קצף הסתרתי פני רגע
ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה׃
בשעא זעירא סליקית אפי שכינתי זמן מניך
ובטובות עלם דלא פסקין ארחים עליך אמר
פרקיך יי׃ כי מי נח זאת לי אשר
נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי
מקצף עליך ומגער בך׃ כיומי נח הא קדמי
דקיימית במימרי דלא יעדון מי טופנא דהוו
ביומי נח עוד על ארעא כין קיימית במימרי דלא

לאיים ב וסימ ושמתי נהרות לאיים כתל במגלות ־ לאור ב קמ ויקרא אלהים לאור והולכתי עורים ... צדיקים נכוחה לאור זרע ... מגלה עמוקות יקום ...

יחור רגזי עלך ולא אזף בך: כי ההרים ימושו
והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך לא ימוש וברית
שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה: ארי
טוריא יעדון ורמתא יתפרקן וטובי מנך ירושלם
לא יעדי וקים שלמי לא יתרחק אמר דעתיד
לרחמא עלך יי: עניה סערה
לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך
ויסדתיך בספירים: חשילתא מקבלת עולבן
קרתא דאמרין עלה עממיא לא תתנחם הא
אנא כביש בצדידא אבני רצפתיך ואשכללניך
באבנין טבן: ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך
לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ: ואשוי
במרגלין אעך ותרעך לאבני גמר וכל תחומך
לאבני צדור: וכל בניך למודי יהוה ורב שלום
בניך: וכל בנך אלפין באוריתא דיי וסגי יהי
שלם בנך: בצדקה תכונני רחקי מעשק כי לא
תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך: בזכותא
תתקנין אתרחקי מעשקא ארי לא תדחלין
ומתברא ארי לא ייעול עלך: הן גור יגור אפס
מאותי מי גר אתך עליך יפול: הא אתכנשא
יתכנשון ליך גלות עמיך לסופא מלכי עממיא
דמתכנשין לאעקא ליך ירושלם בגויך יתרמון:
הן אנכי בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא
כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל: הא
אנא בריתי נפחא נפח נור בשיחורין ומפיק
מנא לצורכיה ואנא בריתי מחבלא לחבלא:
כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום
אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה
וצדקתם מאתי נאם יהוה: כל זין דיתקן עלך
ירושלם לא יצלח וכל לישן דיקום עמיך לדינא
תחייבנה דא אחסנת עבדיא דיי וזכותהון מן
קדמי אמר יי: הוי כל צמא לכו
למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו
שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב: יי כל
דצבי למילף ייתי ויילף ודלית ליה כסף איתו
שמעו ואילפו איתו שמעו ואילפו בלא בדמין
ולא בממון אולפן דטב מחמר ומחלב: למה
תשקלו כסף בלוא לחם ויגיעכם בלוא לשבעה
שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן
נפשכם: למא תתקלון כספכון בלא למיכל
ולאותכון בלא למסבע קבילו קבלא למימרי
ואכולו דטב ותתפנק בדהין נפשכון: הטו
אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה
לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים: ארכינו
אדנכון וקבילו למימרי שמעו ותתקיים
נפשכון ואגזר לכון קים עלם טבות דוד דמהימנין

דלך לך

בישעיה

ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש: ולמן
תדמון קדמי ואשתוון יימר קדישא: שאו מרום

עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר
צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ
כח איש לא נעדר׃ זקופו לרומא עיניכון וחזו
למן חלק קדם מן דברא אלין דאפיק במנין חילי
שמיא לכולהון בשמהן קרי מסגי גבורן ותקיף
חיל חד מסדריה לא מתעכבי
למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי
מיהוה ומאלהי משפטי יעבור׃ למא תימר יעקב
ותמליל ישראל מטמרא אורחי מן קדם יי ומן קדם
אלהי דיני יעבר׃ הלא ידעת אם לא שמעת אלהי
עולם יהוה בורא קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע
אין חקר לתבונתו׃ הלא ידעתא אם לא שמעתא
אלה עלמא יי דברא יסודי ארעא לא בעמל
ולא בליאו לית סוף לסכלתנותיה׃ נתן ליעף כח
ולאין אונים עצמה ירבה׃ יהיב לצדיקיא דמשלהן
לפתגמי אוריתיה חכמא ולדלית להון תקוף
נכסין מסגי׃ ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול
יכשלו׃ וישתלהון עולימין חייבין וילאון ורוקי
רשיעיא אתקלא יתקלון׃ וקוי יהוה יחליפו כח
יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא
ייעפו׃ ודסברו לפרקנא דיי יתכנשון מביני גלותהון
ויוספון חיל ויתחדתון לעולימותהון כצמוח
דסליק על גדפי נשרין ירהטון ולא ילאון יהכון
ולא ישתלהון׃ החרישו אלי
איים ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו

למשפט נקרבה׃ אציתו למימרי נגוון ומלכוון
יוספן חיל יתקרבון בכין ימללון כחדא לדינא
נתקרב׃ מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו
יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש
נדף קשתו׃ מן איתי בגלי ממדנחא אברהם בחיר
צדקא בקשוט קרביה לאתריה מסר קדמוהי
עממין ומלכין תבר רמא כעפרא קטילין קדם
חרביה כקשא רדפינון קדם קשתיה׃ ירדפם יעבור
שלום ארח ברגליו לא יבוא׃ רדפינון עבר שלם
חילת אורח ברגלוהי לא עלת׃ מי פעל ועשה
קורא הדורות מראש אני יהוה ראשון ואת
אחרנים אני הוא׃ מן אמר אלין קיים אמר ועביד
דסדר דריא מלקדמין אנא יי ברית עלמא
מבראשית אף עלמי עלמיא דילי איניון ובר
מני לית אלה׃ ראו איים וייראו קצות הארץ
יחרדו קרבו ויאתיון׃ חזו נגוותא ודחלון דבסיפי
ארעא יזועון ויתון׃ איש את רעהו יעזרו ולאחיו
יאמר חזק׃ גבר ית חבריה יסעדון ולאחוהי יימר
תקף׃ ויחזק חרש את צרף מחליק פטיש את הולם
פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרים
לא ימוט׃ הלא יבהתון כעובדיהון דמתקיף
נגרא עם קינאה מחי בפטישא עם דמטפח
בקרנסא זמנא אמר על דבקא תקין הוא ומתקיף
ליה במסמרין דלא יצטלי׃
ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע

ותדבר ג׳ רפי וסימ׳ אמתך למה תאמר ותדבר ולא ותאלם ׳ העירה׳ וסימ׳ מי העיר ממזרח חברון החיים ובשנת אחת וחברון ויקומו ראשי האבות ׳ ויחזק ה׳ וסימ׳ חרש החרש שער הא

אברהם אהבי׳ ואת ישראל עבדי יעקב דאתרעיתי
ביה זרעיה דאברהם רחמי׳ אשר החזקתיך
מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך
עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתיך׳ דקריבתך
מארעית ארעא ומן מלכותא בחרתך ואמרית
לך עבדי את אתרעיתי בך ולא ארחקינך׳ אל
תירא כי עמך אני אל תשתע כי אני אלהיך
אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי׳
לא תדחל ארי בסעדך מימרי ולא תתבר ארי
אנא אלהך אתקפינך אף אסעדינך אף אחדינך
בימין קשטי׳ הן יבשו ויכלמו כל הנחרים בך
יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך׳ הא יבהתון
ויתכנעון כל עממיא דהוו מתגרן בך יהון
כלמא וייבדון אנש דינך׳ תבקשם ולא תמצאם
אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך׳
תבעינון ולא תשכחינון לאנש מצותך יהון
כלמא וכלא מדעם דהוו מתגרן למעבד עמך
קרב׳ כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר
לך אל תירא אני עזרתיך׳ ארי אנא יי׳ אלהך
מתקיף ימינך ואמרית לך לא תדחל מימרי
בסעדך׳ אל תיראי תולעת יעקב
מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה וגאלך קדוש
ישראל׳ לא תדחלון שבטיא דבית יעקב זרעיתא
דבית ישראל מימרי בסעדכון אמר יי׳ ופריקכון
קדישא דישראל׳ הנה שמתיך למורג חרוץ חדש

בעל פיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות כמוץ
תשים׳ הא שויתכון למורג תקיף חדת מלי
סמפורין תקטיל עממיא ותשיצי ומלכותא
כמוצא תשוי׳ תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ
אותם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל׳
תדרינון ורוחא תטילנון ומימרי כעלעולא
לקשא יבדר יתהון ואת תבוע במימרא דיי׳
בקדישא דישראל תשתבח׳ העניים
והאביונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא
נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם׳
ענותניא וחשיכיא דמתחמדין לאולפנא הא כצחיא
למיא ולא משכחין רוחהון בסגופא משלהיא אנא
יי׳ אקביל צלותהון אלהא דישראל לא ארחיקנון׳

דוירא

במלכים

ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע
לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך
היה ירא את יהוה והנשה בא לקחת את שני ילדי
לו לעבדים׳ ואתתא חדא מנשי תלמידי נביאיא
מצוחא קדם אלישע למימר עבדך עובדיה בעלי
מית ואת ידעת ארי עבדך הוה דחיל חטאין מן
קדם יי׳ דכד קטילת איזבל ית נביאיא דיי׳ דבר
מנהון מאה גברא ואטמרינון חמשין חמשין
גברא במערתא והוה יזיף ומוכיל להון בדיל דלא
לאוכלותהון מנכסוהי דאחאב מן קדם דאנון אנסא

ואשה אחת מהו אחת. שהיא חשובה וגדולה והיא אשת עובדיה הנביא שהיה מכלכל לנביאים שהטמינם במערה עמו מפני איזבל הרשעה אשת אחאב בשעה

ויהי כמלאות ג׳ וסימנ׳ ויהי כמלאת הכלים שבעים שנה ימי המצור ׃ ימדי ב׳ וסימנ׳ ויהי מדי עברו יסר שמה מדי העבדה ימכחל ובלשוס בר נש כון

וכען רשיא אתא למדבר ית תרין בני ליה לעבדין׃
ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי
מה יש לכי בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית
כי אם אסוך שמן׃ ואמר לה אלישע מא אעביד
ליך חוי לי מא אית ליך בביתא ואמרת לית
לאמתך כל מדעם בביתא אלהין מנא דמשחא׃
ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל
שכניכי כלים רקים אל תמעיטי׃ ואמר איזילי
שאלי ליך מנין מן ברא מן כל שיבבכי מנין
ריקנין לא תזעריין׃ ובאת וסגרת הדלת בעדך
ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא
תסיעי׃ ותהכין ותגיפין דשא באפך ובאפי בנך
ותריקין משחא על כל מניא האלין ומנא דיתמלי
תסלקין׃ ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד
בניה הם מגישים אליה והיא מיצקת׃ ואזלת
מלותיה ואגפת דשא באפה ובאפי בנהא אינון
מקרבין לה מניא והיא מריקא משחא׃ ויהי
כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד
כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן׃ והוה
כמשלם מניא ואמרת לברה קריב לי עוד מנא
ואמר לה לית עוד מנא ופסק משחא׃ ותבא ותגד
לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי
את נשיכי ואת בניכי תחיי בנותר׃ ואתת וחויאת
לנביא דיי׃ ואמר איזילי זביני ית משחא ושלמי
למרי חובתיך ואת ובנך תתפרנסין במא דאשתאר׃

(margin: לך ק׳ · שכניך ק׳ · ל׳ · ל׳ · מוצקת ק׳ · נשיך ק׳ · ובניך ק׳)

ויהי היום ויעבר אלישע אל
שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם
ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל לחם׃ והוה יומא
ועבר אלישע לשונם ותמן אתתא דחלת חטאין
ואתקיפת ביה למיכל לחמא והוה בזמן מעדוהי
מתפני לתמן למיכל לחמא׃ ותאמר אל אישה
הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר
עלינו תמיד׃ ואמרת לבעלה הא כען ידענא
ארי נביא דיי קדישא הוא מתפני לתנא תדירא׃
נעשה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטה
ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה׃
נעביד כען עלית כתלא זעירא ונתקין ליה תמן
אתר ערסא ופתורא וכרסיא ומנרתא ויהי במיתוהי
לתנא מתפני לתמן׃ ויהי היום ויבא שמה ויסר
אל העליה וישכב שמה׃ והוה יומא ועל לתמן
וזר לעליתא ושכיב תמן׃ ויאמר אל גחזי
נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד
לפניו׃ ואמר לגחזי עולימיה קרי לשונמיתא
הדא וקרא לה וקמת קדמוהי׃ ויאמר לו אמר
נא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת
מה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אל
שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת׃
ואמר ליה אימר כען לה הא עסיקת לנא ית כל
עסקא הדין מא למעבד ליך הפתגם אית ליך
למללא עם מלכא או עם רב חילא ואמרת בגו

(margin: ג׳ חס׳ בקר׳ · ג׳ בקר׳ · ב׳ סוף פס׳ חד חס׳ וחד מל׳)

ה׳ פיס׳ אית בהון שמה וסימ׳ מהר המלט הנה נא העיר אלה עלה מקום המשפט מתלפקת ׃ אש׳ גדו׳ אמרו היא אחותה שלאבישג השונמית אמו שלעידו

ראשי ראשי ל׳ שנה שנה עד עיר עיר מדינה מדינה ל׳ יתכון ׳ ישבת ב׳ סו׳ פ׳ ג׳ חס׳ ו׳ מל׳ ושונמית חס׳ ורחב מל׳ ׳ ולך ה׳ אשתך הנה רבקה משענתי ביך נהג ולך קחנה ׳

עסקי עמי אנא מסוברא׃ ויאמר ומה לעשות
לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן׃
ואמר ומא למעבד לה ואמר גחזי בקושטא
בר לית לה ובעלה סיב׃ ויאמר קרא לה ויקרא
לה ותעמד בפתח׃ ואמר קרא לה וקרא לה וקמת
בתרעא׃ ויאמר למועד הזה כעת חיה את
חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל
תכזב בשפחתך׃ ואמר לזמנא הדין כעידן
דאתון קיימין תהון מחבקא ברא ואמרת בבעו
רבוני נביא דיי׳ לא יתכדב פתגמא באמתך׃
ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה
אשר דבר אליה אלישע׃ ועדיאת איתתא וילידת
בר לזמנא הדין כעידן דהיא קיימא דמליל
עימה אלישע׃ ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל
אביו אל הקצרים׃ ורבא רביא והוה יומא ונפק
לות אבוהי לות חצודיא׃ ויאמר אל אביו ראשי
ראשי׃ ויאמר אל הנער שאהו אל אמו׃ ואמר
לאבוהי רישי רישי ואמר לעולימא סבהי
ואובלהי לאמיה׃ וישאהו ויביאהו אל אמו וישב
על ברכיה עד הצהרים וימת׃ ונסביה ואובליה
לאמיה ויתיב על ברכהא עד עידן טיהרא ומית׃
ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר
בעדו ותצא׃ וסליקת ואשכיבתיה על ערסא
דנביא דיי׳ ואגפת באפוהי ונפקת׃ ותקרא אל
אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים

ואחת האתנות וארוצה עד איש האלהים
ואשובה׃ וקרת לבעלה ואמרת שדר כען לי חד
מן עולימיא וחדא מן אתניא ואתמטי לות
נביא דיי׳ ואתוב׃ ויאמר מדוע את הלכת אליו
היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום׃ ואמר
מדין את אזלא לותיה יומא דין לא ירח ולא
שבא ואמרת שלם׃ ותחבש האתון ותאמר
אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרכב כי אם
אמרתי לך׃ וזריזת אתנא ואמרת לעולימא
דבר ואיזיל לא תרחק עלי למרכב אלהין כד
אימר לך׃ ותלך ותבא אל איש האלהים אל הר
הכרמל ויהי כראות איש האלהים אתה מנגד
ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית הלז׃ ואזלת
ואתת לות נביא דיי׳ לטור כרמלא והוה כד חזא
נביא דיי׳ יתה מקביל ואמר לגחזי עולימיה
הא שונמיתא דיכי׳׃ עתה רוץ נא לקראתה ואמר
לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד
ותאמר שלום׃ כען רהוט כען לקדמותה ואימר
לה השלם ליך השלם לבעליך השלם לרביא
ואמרת שלם׃ ותבא אל איש האלהים אל ההר
ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה ויאמר איש
האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה
העלים ממני ולא הגיד לי׃ ואתת לות נביא דיי׳
לטורא ואתקיפת ברגלוהי וקריב גחזי למדחה
ואמר נביא דיי׳ שבוק מנה ארי נפשה מרירא

הלך גחזי והיה הדבר כשחוק בעיניו וכל אדם שהיה פוגע בו אומר לו התאמין שהמטה הזה מחייה את המתים והלך והניחה על פני כלב מת וחיה

לה ומן קדם אתכסא מני ולא אתחוה לי׃ ותאמר
השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה
אתי׃ ואמרת השאילית ברא מן רבוני הלא
אמרית לך אם מתיהיב לי בר קיים ואם לא לא
תכסיס יתי׃ ויאמר לגחזי חגר מתניך וקח
משענתי בידך ולך כי תמצא איש לא תברכנו
וכי יברכך איש לא תעננו ושמת משענתי
על פני הנער׃ ואמר לגחזי זריז חרצך וסב חטרי
בידך ואיזיל ארי תשכח גבר לא תשאל בשלמיה
וארי ישאל בשלמך גברא לא תתיבניה ותשוי
חטרי על אפי רביא׃ ותאמר אם הנער חי יהוה
וחי נפשך אם אעזבך ויקם וילך אחריה׃ ואמרת
אמיה דעולימא קיים הוא יי וחיי נפשך אם
אשבקינך וקם ואזל בתרהא׃ וגחזי עבר לפניהם
וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין
קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ
הנער׃ וגחזי עבר קדמיהון ושוי ית חטרא על
אפי רביא ולית קל ולית דמצית ותב לקדמותיה
וחוי ליה למימר לא אתער רביא׃ ויבא אלישע
הביתה והנה הנער מת משכב על מטתו׃ ואתא
אלישע לביתא והא רביא מית רמי על ערסיה׃
ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה׃
ואתא ואגיף דשא באפי תרויהון וצלי קדם יי׃ ויעל
וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו
וכפיו על כפו ויגהר עליו ויחם בשר הילד׃ וסליק

ושכיב על רביא ושוי פומיה על פומיה ועינוהי
על עינוהי וידוהי על ידוהי ואלהית עלוהי
וחם בסרא דרביא׃ וישב וילך בבית אחת הנה
ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער עד
שבע פעמים ויפקח הנער את עיניו׃ ותב והליך
בביתא זמנא חדא לכא וזמנא חדא לכא וסליק
ואלהית עלוהי ואתמקק רביא עד שבע זמנין
ופתח רביא ית עינוהי׃ ויקרא אל גיחזי ויאמר
קרא לשונמית הזאת ויקראה ותבא אליו ויאמר
שאי בנך׃ וקרא לגיחזי ואמר קרי לשונמיתא
הדא וקרא לה ואתת לקדמוהי ואמר סבי בריך׃
ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את
בנה ותצא׃ ואתת ונפלת קדם רגלוהי וסגידת
על ארעא ונסיבת ית ברה ונפקת׃

דויהין חיי שרה

תחלת מלכים

והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים
ולא יחם לו׃ ומלכא דויד סיב על ביומין ומכסן
ליה בלבושין ולא שחין ליה׃ ויאמרו לו עבדיו
יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני
המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך וחם לאדני
המלך׃ ואמרו ליה עבדוהי יבעון לרבוני מלכא
עולימא בתולה ותשמיש קדם מלכא ותהי ליה
קריבא ותשכוב לותך ויחשן לרבוני מלכא׃
ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו

וכי יברכך ל̇ וכי ישמעו ל̇ וכי יאמרו ל̇ וכי ישאלך ל̇ וכי ימכר ל̇ וכי ירבה ל̇ וכי יעשה ל̇ בא בימים ד̇ וסימנ̇ ואברהם זקן ויהושע ויהושע והמלך דויד זקן בא

את אבישג השונמית ויבאו אתה למלך: וכנו
עולימא שפירא בכל תחום ארעא דישראל
ואשכחו ית אבישג דמן שונם ואותיאו יתה
למלכא: והנערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת
ותשרתהו והמלך לא ידעה: ועולימתא שפירא
עד לחדא והות למלכא קריבא ומשמשא
ליה ומלכא לא ידעה: ואדניה בן חגית מתנשא
לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים
איש רצים לפניו: ואדניה בר חגית מתרברב
למימר אנא אמלוך ועבד ליה רתכין ופרשין
וחמשין גוברא רהטין קדמוהי: ולא עצבו
אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא
טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום: ולא
אכלמיה אבוהי מיומוהי למימר מדין כדין
את עביד ואף הוא שפיר בריויה לחדא ויתיה
ילידת בתר אבשלום: ויהיו דבריו עם יואב בן
צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה:
והוו פתגמוהי בעיצא עם יואב בר צרויה ועם
אביתר כהנא וסעדין בתר אדניה: וצדוק הכהן
ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי
והגבורים אשר לדוד לא היו עם אדניהו: וצדוק
כהנא ובניה בר יהוידע ונתן נביא ושמעי ורעי
וגיבריא דלדויד לא הוו בעיצת אדניה: ויזבח
אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר
אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך

ולכל אנשי יהודה עבדי המלך: ונכס אדניה
עאן ותורין ופטימין עם אבן סכותא דבצטר
עין קצרא וזמין ית כל אחוהי בני מלכא ולכל
גברי שבט יהודה עבדי מלכא: ואת נתן הנביא
ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא:
וית נתן נביא ובניהו וית גיבריא וית שלמה אחוהי
לא זמין: ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה
לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו בן חגית
ואדנינו דוד לא ידע: ואמר נתן לבת שבע אמיה
דשלמה למימר הלא שמעת ארי מלך אדניה
בר חגית ורבוננא דויד לא ידע: ועתה לכי איעצך
נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך שלמה:
וכען איתא אמלכינך כען מלכא ושיזיבי ית
נפשיך וית נפש בריך שלמה: לכי ובאי אל
המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך
נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך ימלך
אחרי והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהו:
איזילי ותיעלין לות מלכא דויד ותימרין ליה
הלא את רבוני מלכא קיימתא לאמתך למימר
ארי שלמה בריך ימלוך בתרי והוא יתיב על
כרסי מלכותי ומדין מלך אדניה: הנה עודך
מדברת שם עם המלך ואני אבוא אחריך
ומלאתי את דבריך: הא עד דאת ממללא תמן
קדם מלכא ואנא איעול בתרך ואקיים ית
פתגמיכי: ותבא בת שבע אל המלך החדרה

משרתת ל̇ משרתת ל̇ הכרת ל̇ ומגרת ל̇ ושבורת ל̇ משכב ל̇ ליתכוות ל̇ · חמה ד̇ ריש פיסוק בספ מלכים וסימנה עודנה מדב

והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרתת את המלך: ועלת בת שבע לקדם מלכא לאידרון בית משכבא ומלכא סיב לחדא ואבישג דמן שונים משמשא קדם מלכא: ותקד בת שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה לך: וכרעת בת שבע וסגידת למלכא ואמר מלכא מא ליך: ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי: ואמרת ליה רבוני את קיימתא במימרא דיי אלהך לאמתך ארי שלמה בריך ימלוך בתרי והוא יתיב על כרסי מלכותי: ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת: וכען הא אדוניה מלך וכען רבוני מלכא לא ידעתא: ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: ונכס תורין ופטימין ועאן לסגי וזמין לכל בני מלכא ולאביתר כהנא וליואב רב חילא ולשלמה עבדך לא זמין: ואתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא אדני המלך אחריו: ואת רבוני מלכא עיני כל ישראל מסכיין לך לחואה להון מן יתיב על כרסי מלכותא דרבוני מלכא בתרוהי: והיה כשכב אדני המלך עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים: ויהי כד ישכוב רבוני מלכא עם אבהתוהי ואהי אנא וברי שלמה מתרחקין: והנה עודנה מדברת עם

המלך ונתן הנביא בא: והא עד דהיא ממללא קדם מלכא ונתן נביא על: ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו ארצה: וחויאו למלכא למימר הא נתן נביא ואתא לקדם מלכא וסגיד למלכא על אפוהי על ארעא: ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על כסאי: ואמר נתן רבוני מלכא את אמרת אדוניה ימלוך בתרי והוא יתיב על כרסי מלכותי: כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו: ארי נחת יומא דין ונכס תורין ופטימין ועאן לסגי וזמין לכל בני מלכא ולרבני חילא ולאביתר כהנא והא אינון אכלין ושתן קדמוהי ואמרו יצלח מלכא אדוניה: ולי אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא: ולי אנא עבדך ולצדוק כהנא ולבניה בר יהוידע ולשלמה עבדך לא זמין: אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עבדיך מי ישב על כסא אדני המלך אחריו: אם מן רבוני מלכא הוה פתגמא הדין ולא הודעתא ית עבדך מן יתיב על כרסי מלכותא דרבוני מלכא בתרוהי:

ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני

עמך איש אלהים אנשים עברים נביא אחד · נהיה ה̇ וסימנ · מאת תעגלו וחבו ונלה שלר האדם תאוה והיום יום ואשלחה

אמרו חכמ׳ הקב״ה אהב את יעקב ושנא את עשו אהב את יעקב על מעשים טובים שלמד יעקב מאביו ומאמו ושנא את עשו על מעשים רעים שלמד מאבא

המלך ואתיב מלכא דויד ואמר קרו לי לבת
שבע ואתת לקדם מלכא וקמת קדם מלכא׃
וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה את
נפשי מכל צרה׃ וקיים מלכא ואמר קיים הוא
יי דפרק ית נפשי מכל עקא׃ כי כאשר נשבעתי
לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך
ימלך אחרי והוא ישב על כסאי תחתי כי כן
אעשה היום הזה׃ ארי כמא דקיימית ליך
במימרא דיי אלהא דישראל למימר ארי שלמה
בריך ימלוך בתרי והוא יתיב על כרסי מלכותי
תחותי ארי כין אעביד יומא הדין׃ ותקד בת שבע
אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני
המלך דוד לעלם׃ וכרעת בת שבע על
אפהא על ארעא וסגידת למלכא ואמרת
יתקיים רבוני מלכא דויד לעלם׃

ואלה תולדת יצחק

בתרי עשר

משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי׃ מטל
פתגמא דיי על ישראל ביד מלאכי׃ אהבתי
אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא
אח עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב׃
רחימית יתכון אמר יי ואם תימרון במא
רחימתנא הלא אחא עשו ליעקב אמר יי
ורחימית ית יעקב׃ ואת עשו שנאתי ואשים
את הריו שממה ואת נחלתו לתנות מדבר׃ וית
עשו רחיקית ושויתי ית טוורוהי לצדו וית
אחסנתיה לצדות מדבר׃ כי תאמר אדום רששנו
ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות
המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול רשעה
והעם אשר זעם יהוה עד עולם׃ ארי יימרון
אדומאי אתמסכנא כען עתרנא ונתוב ונבני
חרבתא כדנן אמר יי צבאות אנון יבנון ואנא
אפגר ויקרון להון תחומא דעמיה רשיעא ועמא
דאיתי יי עליהון לוט עד עלמא׃ ועיניכם
תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול
ישראל׃ ועיניכון יחזיין ואתון תימרון יסגי
יקרא דיי דאפתי ית תחום ישראל׃ בן יכבד אב
ועבד אדניו ואם אב אני איה כבודי ואם אדנים
אני איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכהנים
בוזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך׃ הא של
ברא אמיר ליקרא ית אבא ועבדא למדחל מן
קדם רבוניה ואם כאב אנא אן אתון מיקרין
קדמי ואם כרבון אנא אן דאתון דחלין מן קדמי
אמר יי צבאות לכון כהניא דמבסרין על שמי
ואם תימרון במא בסרנא על שמך׃ מגישים
על מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה גאלנוך
באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא׃ מקרבין אתון
על מדבחי קרבן מרחק ואם תימרון במא
מרחק ברא אתון אמרין פתורא דיי בסיר הוא׃
וכי תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח

מאנשי כנען וגדל עם שני צדיקים ולא למד ממעשיהם — במה ח׳ קמ׳ וסימ׳ במה אדע אושיענה היתה אפרכנו במה אקדם במה אהבתנו הובעתם וברכו יי

142

וחלה אין רע הקריבהו נא לפחתך הירצך או
הישא פניך אמר יהוה צבאות׃ ודאתון מקרבין
דעויר לדבחא הלא ביש ודאתון מקרבין דחגיר
ודמריע הלא ביש קריבהי כען לשלטונך דעלך
היתרעי בך או היסב אפך אמר יי צבאות׃ ועתה
חלו נא פני אל ויחננו מידכם היתה זאת הישא
מכם פנים אמר יהוה צבאות׃ וכען צלו כען
קדם אלהא ויקביל צלותנא מידכון הות דא
היתנסב לכון אפין אמר יי צבאות׃ מי גם בכם
ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי חנם אין לי חפץ
בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם׃
מן אף הבא בכון ויגיף דשי בית מקדשי ולא
תקרבון על מדבחי קרבן מרחק לא רעוא קדמי
בכון אמר יי צבאות וקרבן לרעוא לא אקביל
מידכון׃ כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול
שמי בגוים ובכל מקום מקטר מגש לשמי
ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה
צבאות׃ ארי ממדנח שמשא ועד מיעליה רב
שמי ביני עממיא ובכל עידן דאתון עבדין
רעותי אנא מקביל צלותכון ושמי רבא מתקדש
על ידיכון וצלותכון כקרבן דכי קדמי ארי רב
שמי ביני עממיא אמר יי צבאות׃ ואתם
מחללים אתו באמרכם שלחן יהוה מגאל הוא
וניבו נבזה אכלו׃ ואתון מחללין יתיה בדאתון
אמרין פתורא דיי בסיר הוא ובסירן מתנתא

מניה׃ ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אתו אמר
יהוה צבאות והבאתם גזול ואת הפסח ואת
החולה והבאתם את המנחה הארצה אותה מידכם
אמר יהוה׃ ואם תימרון הא דאיתנא מלאותנא
ושבקתון יתיה אמר יי צבאות ומיתן אתון
דאניס ודחגיר ודמריע ומיתן אתון ליה בקורבנא
האקביל יתיה מידכון אמר יי׃ וארור נוכל
ויש בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לאדני כי
מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא
בגוים׃ וליט דיעביד בנכל ואית בעדריה דכר
והוא חשיב לנדר ודבח ומחבל קדם יי ארי מלך
רבא אנא אמר יי צבאות ושמי חסין בעממיא׃
ועתה אליכם המצוה הזאת הכהנים׃ וכען לכון
תפקידתא הדא כהניא׃ אם לא תשמעו ואם לא
תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה
צבאות ושלחתי בכם את המארה וארותי את
ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם שמים על לב׃
אם לא תקבלון ואם לא תשוון דחלתי על לב
למיתן יקרא לשמי אמר יי צבאות ואשלח
בכון ית מאירתא ואלוט ית ברכתכון ואף
אלוטינה ארי ליתיכון משוון דחלתי על לבי׃
הנני גער לכם את הזרע וזריתי פרש על פניכם
פרש חגיכם ונשא אתכם אליו׃ הא אנא נזיף
לכון בעללת זרעא ואגלי בהתת חוביכון על
אפיכון ואבטיל לבות חגיכון ויתמנעון לקבון

ו׳ זוגי׳ ג׳ כתיב ו׳ ... וסי׳ כל ראה בסדראי פני המלך ורומה קשת ... מכה אלהים מכי חרב כל מדוה וכל מדוי בזי שמי בוזה דרכיו ושדה מגרש ונדי התרומות סימ׳ ...

מניה: וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה
הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות:
ותדעון ארי שלחית לותכון ית תפקידתא הדא
למהוי קימי עם לוי אמר יי צבאות: בריתי
היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא
וייראני ומפני שמי נחת הוא: קימי הוה עמיה
חיי ושלמא ויהבית ליה ארפן אוריתי שליס
ודחיל מן קדמי ומן קדם שמי דחיל הוא: תורת
אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו
בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון:
אוריתא דקשטא הות בפומיה ושקרא לא
אשתכח בספותיה בשלמא ובתריצותא הליך
קדמי וסגיאין אתיב מחובא: כי שפתי כהן
ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך
יהוה צבאות הוא: ארי ספתי כהין יטרון מדע
ואוריתא יבעון מפומיה ארי משמיש קדם יי
צבאות הוא: ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם
רבים בתורה שחתם ברית הלוי אמר יהוה
צבאות: ואתון סטיתון מן אורחא אתקילתון
סגיאין באוריתא חבילתון קימא דעם לוי אמר
יי צבאות: וגם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים
לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי
ונשאים פנים בתורה: ואף אנא יהבית יתכון
בסירין וחלשין לכל עמא כמא דליתיכון
נטרין ית אורחן דתקנן קדמי ונסבין אפין

באוריתא: הלוא אב אחד
לכלנו הלוא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש
באחיו לחלל ברית אבותינו: הלא אבא חד
לכולנא הלא אלהא חד ברא יתנא מדין נשקר
גבר באחוהי לאפסא קימא דעם אבהתנא:
בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם
כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת
אל נכר: שקרו דבית יהודה ותועיבתא אתעבידת
בישראל ובירושלם ארי אניסו דבית יהודה
נפשהון דהות קדישא קדם יי ואתרעיו למיסב
להון נשין מן בנת עממיא: יכרת יהוה לאיש
אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש
מנחה ליהוה צבאות: ישיצי יי לגבר דיעבדינה
בר ובר בר מקרוי יעקב ואם כהין הוא מקריב
קרבן בית מקדשא דיי צבאות:

וזאת שנית תעשו כסות דמעה את
מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל
המנחה ולקחת רצון מידכם: ודא תניינות דאתון
עבדין חפתין דמעתא ית מדבחא דיי דבכן
ומתאנחין מדלית עוד אתפניא לקרבנא
ולקבלא יתיה ברעוא מידכון: ואמרתם על מה
על כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר
אתה בגדתה בה והיא חברתך ואשת בריתך:
ואם תימרון על מא על דיי אסהיד בינך ובין
אתת עולימותך דאת שקרת בה והיא שותפתך

שנא ה׳ וסימנ׳ — ולא תעשה כן ולא תקים כי שנא אבשלום שלח ששי — הוגעתם להמתם ל׳ האותם ל׳ מפיכותם ל׳ ומלותם ל׳ וכמלותם ל׳ ה׳

ואתתקימר׃ ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומה
האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם
ובאשת נעוריך אל יבגד׃ הלא אחד הוה אברהם
יחידי דמניה אתברי עלמא ומא חד בעי אלהין
דיתקיים ליה ולד מן קדם יי ותסתמרון בנפשתכון
ובאתת יניקותך לא תשקר׃ כי שנא שלח אמר
יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר
יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃
ארי אם סניתה פטרה אמר יי אלהא דישראל
ולא תכסי חטאה בלבושך אמר יי צבאות
ותסתמרון ברוחכון ולא תשקרון׃

הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם
במה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב
בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט׃
אהליתון קדם יי בפתגמיכון ואם תימרון במא
אהלינא קדמוהי בדאתון אמרין כל עביד ביש
תקין קדם יי ובהון רעוא קדמוהי או איכא דעביד
אלהא דינא׃ הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני
ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים
ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר
יהוה צבאות׃ הא אנא שלח מלאכי ויפני אורחא
קדמי ובתכיף ייעול להיכליה רבונא דאתון
בען ומלאך קימא דאתון צבן ביה הא אתי אמר
יי צבאות׃ ומי מכלכל את יום בואו ומי העמד
בהראתו כי הוא כאש מצרף וכברית מכבסים׃

ומן מסובר ית יום מיתיהי ומן יקום באתגליותיה
ארי רגזיה כאישתא ממסי וכבוריתא דמחורין
בה׃ וישב מצרף ומטהר כסף וטהר את בני לוי
וזקק אתם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה
בצדקה׃ ויתגלי לצרפא ולדכאה כגבר דמצריף
ומדכי כספא וידכי ית בני לוי ויזקיק יתהון
כדהבא וככספא ויהון קדם יי מקרבין קרבן
בזכו׃ וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם
בימי עולם וכשנים קדמניות׃ ויתקבל
קדם יי קורבן אנש יהודה ויתבי ירושלם
כיומי עלמא וכשנין דמלקדמין׃

דויצא יעקב

בתרי עשר

ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו
יחד לא ירומם׃ ועמי פליגין למתב לאוריתי
במרושאק שלא יתערעון כחדא לא יהכון
בקומא זקופא׃ איך אתנך אפרים אמגנך
ישראל איך אתנך כאדמה אשימך כצבאים
נהפך עלי לבי יחד נכמרו נחומי׃ איכדין
אמסרינך אפרים אשיזינך ישראל איכדין
אבדינך כאדמה אשוינך כצבואים מתערע
מימר קימי לקבלי כחדא מתגולל רחמת
אבהתכון׃ לא אעשה חרון אפי לא אשוב
לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש בקרבך
קדוש ולא אבוא בעיר׃ לא אעביד תקוף רגזי

וערבה ב׳ וסימנ׳ — וערבה ליי׳ מנחת יהודה ושכבת וערבה שנתך — תלואים ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ — והיו חייך תלואים ועמי תלואים למשובתי קדמ׳ חס׳ וחד

על׳ יד׳ חס׳ וסימנ׳ כל ימי הארץ את שם שלשה וריב מתי יומם ויהודה עד רד עם אל הירש אביא לך אושיבך ישבו אשר רשע תרימנה בעל׳

לא יהוב מימרי להבלא בית ישראל ארי אלהא
אנא ומימרי לעלמא קיים ולית עובדי כעבדי
בסרא דדיירין על ארעא כין גזרית דביניכון
שכינתי קדישא ולא אחליף בקריא אוחרי עוד
ית ירושלם אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי
הוא ישאג ויחרדו בנים מים ׃ בתר פלחנא דיי
יהכון מימריה כאריא דמכלי ארי הוא יכלי
ויתכנשון גלותא ממערבא ׃ יחרדו כצפור
ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על
בתיהם נאם יהוה ׃ כעופא דאתי בגלאי כין ייתון
דגלו לארעא דמצרים וכיונה דתיבא לגו שובכה
כין יתובון דאטלטלו לארעא דאתור ואתיבינון
בשלם לבתיהון ומימרי בסעדהון אמר יי׃

סבבני בכחש אפרים ובמרמה
בית ישראל ויהודה עד רד עם אל ועם קדושים
נאמן ׃ אסגיאו קדמי בכדבין בית אפרים ובנכלין
בית ישראל ודבית יהודה הוו מתקפין בפלחני עד
דגלא עמא דאלהא מארעהון ואנון דהוו פלחין
קדמי בבית מקדשא ומתקרן עמא קדישא
בכין הוו קיימין ׃ אפרים רעה רוח ורדף קדים
כל היום כזב ושד ירבה וברית עם אשור יכרתו
ושמן למצרים יובל ׃ בית ישראל דמן לדרוח
זרע ועל עול חציר כל יומא כדבין וביזא מסגן
וקים עם אתורא אקימו וקורבנא למצרים
מובלין ׃ וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב
כדרכיו כמעלליו ישיב לו ׃ ודינא קדם יי עם דבית
יהודה ולאסערא על יעקב כאורחתיה כעובדוהי
תקלא יתיב ליה ׃ בבטן עקב את אחיו ובאונו שרה
את אלהים ׃ נביא אימר להון הא יעקב אבוכון
עד לא יתיליד אמיר דיסגי מן אחוהי ובתקפיה
אתרבב עם מלאכא ׃ וישר אל מלאך ויכל בכה
ויתחנן לו בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו ׃
ואתרבב עם מלאכא ויכיל לביה ובעא מניה
בית אל אתגלי עלוהי ותמן ימליל עמנא ׃ ויהוה
אלהי הצבאות יהוה זכרו ׃ והוא יי אלהי צבאות
דאתגלי על אברהם יצחק ויעקב וכמא דאמיר
על ידי משה יי דכרניה לכל דר ודר ׃ ואתה
באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקוה אל
אלהיך תמיד ׃ ואת בפלחנא דאלהך חסדא ודינא
טר וסבר לפרקנא דאלהך תדירא ׃ כנען בידו מאזני
מרמה לעשק אהב ׃ לא תהון כתגרין דבידיהון
מוזנון דנכל למיכס רחמין ׃ ויאמר אפרים אך
עשרתי מצאתי און לי כל יגיעי לא ימצאו לי
עון אשר חטא ׃ ואמרו דבית אפרים ברם עתרנא
אשכחנא אוניס לנא נביא אימר להון הא כל
עתריכון לא יתקיים לכון בוס תשלמת חוביכון ׃
ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך
באהלים כימי מועד ׃ ואנא יי אלהך דאפיקתך
מארעא דמצרים עוד אותיבנך במשכנין כיומי
קדם ׃ ודברתי על הנביאים ואנכי חזון הרביתי

נכמרו ג׳ נחומי רחמין על׳ בנה — אהב ט׳ וסימנ׳ לך נא אל היצאן וילך ויקח ויבא ולחנה יתן כי חלל יהודה קדש כנען בידו מאזני מרמה כי יצחק שר ובחר ויבחר

וביד הנביאים אדמה: ומלילית עם נבייא ואנא
נבואן אסגיתי וביד עבדי נבייא שלחיתי: אם
גלעד און אך שוא היו בגלגל שורים זבחו גם
מזבחותם כגלים על תלמי שדי: אם בגלעד הוו
אנוסין ברם בבית גלגלא תורין לטעון דבחו אף
איגוריהון אסגיאו פיגרין על תחומי חקליי:
ויברח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה
ובאשה שמר: נביא אימר להון הא יעקב אבוכון
אזל לחקלי ארם ופלח ישראל באתתא ובאתתא
נטר ענא: ובנביא העלה יהוה את ישראל ממצרים
ובנביא נשמר: ואף כד נחתו אבהתכון למצר נביא
שלח יי ואסיק ית ישראל ממצר ועל ידי נביא אתנטרו

דוישלח יעקב
בתרי עשר

חזון עובדיה כה אמר אדני יהוה לאדום שמועה
שמענו מאת יהוה וציר בגוים שלח קומו ונקומה
עליה למלחמה: נבואת עובדיה כדנן אמר יי
אלהים לאדום בסורא שמענא מן קדם יי ואזגד
בעממיא שליח קומו ונתעתד עלה לקרבא:
הנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד: הא חליש
יהבתך בעממיא בסיר את לחדא: זדון לבך השיאך
שוכני בחגוי סלע מרום שבתו אמר בלבו מי
יורדני ארץ: רשע לבך אטעיך דאת דמי לנשרא
דשרי בשני כיפא ברומא מותביה אמר בלביה
מן יחתינני לארעא: אם תגביה כנשר ואם בין

כוכבים שים קנך משם אורידך נאם יהוה: אם
תרים כנשרא ואם בינ כוכביא תשוי מדורך
מתמן במימרי אחתינך אמר יי: אם גנבים
באו לך אם שודדי לילה איך נדמיתה הלוא
יגנבו דים אם בצרים באו לך הלא ישאירו עוללות:
אם גנבין אתו עלך אם בזוזי ליליא איכדין הויתא
דמוך עד דגנבו מסתהון אם חטופין בקטופין
אתו עלך הלא משארין לך עוללין: איך נחפשו
עשו נבעו מצפוניו: איכדין אתבליש עשו אתגליו
מטמורוהי: עד הגבול שלחוך כל אנשי בריתך
השיאוך יכלו לך אנשי שלמך לחמך ישימו
מזור תחתיך אין תבונה בו: מן תחומא אגליוך
כל אנש קימך אטעיוך יכילו לך אנש שלמך
אכלי פתורך שויאו תקלא תחותך מדלית בך
סכלתנו: הלוא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי
חכמים מאדום ותבונה מהר עשו: הלא ביומא
ההוא אמר יי ואוביד חכימין מאדום וכל גבר
דביה סכלתנותא מכרכא דעשו: וחתו גבוריך
תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל: ויתברון
גבריך דרומא בדיל דישתיצי גברא דביה צרכא
מכרכא דעשו מקטול: מחמס אחיך יעקב
תכסך בושה ונכרת לעולם: מחטוף אחוך
יעקב תחפינך בהתא ותשתיצי לעלם: ביום
עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו
שערו ועל ירושלם ידו גורל גם אתה כאחד

ד״ס ג׳ וסימנ׳ והמלאכה היתה ד״ס הלוא יגנבו ד״ס אם בצרים באו לך השיאוך שלמך ב׳ חד חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ עד הגבול שלחוך חס׳ כנהר שלומך מל׳

כאחד וכאחד יב פת׳ וסימנ׳ הן האדם היה שבטי ישראל וחליתי וחצי מכנו מהם ועשהאל מכנו המלך הנבלים אחלקם וכברים למינהו

מהם׃ ביום מקמך מקביל ביומא דבזו עממיא
נכסוהי ונכראין עלו בקרוהי ועל ירושלם רמו
עדבין אף את כחד מנהון׃ ואל תרא ביום אחיך
ביום נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם
ואל תגדל פיך ביום צרה׃ ודחזיתא ביומא דאחוך
ביום תבריה ודחדיתא לבני יהודה ביום תברהון
ודאסגיתא למללא רברבן בעידן עקא׃ אל תבא
בשער עמי ביום אידם אל תרא גם אתה ברעתו
ביום אידו ואל תשלחנה בחילו ביום אידו׃ דעלתא
בתרעי עמי ביום תברהון דחזיתא אף את בבשתה
ביום תבריה ודאושיטתא ידך בנכסוהי ביום
תבריה׃ ואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו
ואל תסגר שרידיו ביום צרה׃ ודקמתא על
פרקא לשיצאה ית מערקוהי ודמסרתא
משיזבוהי בעידן עקא׃ כי קרוב יום יהוה על
כל הגוים כאשר עשית יעשה לך גמלך ישוב
בראשך׃ ארי קריב יומא דעתיד למיתי מן ק׳ יי
על כל עממיא כמא דעבדתא כין יתעביד לך
גמלך יתתב ברישך׃ כי כאשר שתיתם על הר
קדשי ישתו כל הגוים תמיד ושתו ולעו והיו
כלא היו׃ ארי כמא דחדיתון על מחת טורא
דקודשי כין ישתון כל עממיא כס פורענותהון
תדירא וישתון ויסתלעמון ויהון כד לא הוו׃ ובהר
ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב
את מורשיהם׃ ובטורא דציון תהי שיזבא ויהון

קדישין ויחסנון דבית יעקב נכסי עממיא דהוו
מחסנין להון׃ והיה בית יעקב אש ובית יוסף
להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא
יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר׃ ויהון
דבית יעקב תקיפין כאישתא ובית יוסף חסינין
כשלהביתא ובית עשו חלשין כקשא וישלטון
בהון ויקטלונון ולא יהי שיזבא לבית עשו
ארי במימרא דיי גזיר כין׃ וירשו הנגב את
הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו את שדה
אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את הגלעד׃
ויחסנון יתבי דרומא ית כרכא דעשו ויתבי
שפילתא ית ארע פלשתאי ויחסנון ית קרוי
אפרים וית קרוי שמרון ודבית בנימן יחסנון ית
יתבי ארע גלעד׃ וגלת החל הזה לבני ישראל
אשר כנענים עד צרפת וגלת ירושלם אשר
בספרד ירשו את ערי הנגב׃ וגלות עמא דהוין
דבני ישראל דבארע כנענאה עד צרפת וגלות
ירושלם דבספמיא יחסנון ית קרוי ארע דרומא׃
ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו
והיתה ליהוה המלוכה׃ ויסקון משיזבין בטורא
דציון למדן ית כרכא דעשו ותתגלי
מלכותא דיי על כל יתבי ארעא׃

דוישב יעקב

בתרי עשר

כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל

ד דברי ומגיד השרים ט — מושיעים ב׳ ומל׳ וסימנ׳ — ויקם יי׳ להם מושיעים ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו

מכרם ג̇ וסימ׳ ואם מימינך נשתה על מכרם בכסף ביום מכרם ציד — ואולך ד̇ מל׳ וסימנ׳ אתכם קוממיות ארבעים ארבעים שנה ואולך אותו בכל ארץ כנען

ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק ואביון
בעבור נעלים: כדנן אמר יי על תלתא חובי
ישראל ועל ארבעה לא אשבוק להון על דזבינו
בכספא זכאין וחשיכיא בדיל דיחסנון: השאפים
על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש
ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי:
דשייטין בעפרא דארעא ריש מסכיניא ודין
חשיכיא משטין וגבר ואבוהי אזלין לות עולימתא
בדיל לאחלא ית שמא דקדשי: ועל בגדים
חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישתו
בית אלהיהם: ועל שויין דמשכון מסחרין
בסטר כל איגוריהון וחמר אנסא שתן בית
טעותהון: ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם
אשר כגבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים
ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת: ואנא
שיציתי ית אמוראה מן קדמיהון דכרום ארזין
רומיה וחסין הוא כבלוטין ושיציתי אביה
מלעילא ושרשוהי מלרע: ואנכי העליתי
אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר
ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי: ואנא
אסיקית יתכון מארעא דמצרים ודברית יתכון
במדברא ארבעין שנין למירת ית ארעא דאמוראה:
ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריכם לנזירים
האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה: ואקימית
מבניכון לנביין ומעולימיכון למלפין האף

לית דא בני ישראל אמר יי: ותשקו את הנזירים
יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו:
ואטעיתון ית מלפיכון בחמרא ועל נביא
פקידתון למימר לא תתנבון נבואה: הנה אנכי
מעיק תחתיכם כאשר תעיק העגלה המלאה
לה עמיר: הא אנא מיתי עליכון עקא ומעיק לכון
באתרכון כמא דמעיקא עגלתא דטעינא לה
עמירא: ואבד מנוס מקל וחזק לא יאמץ כחו
וגבור לא ימלט נפשו: ויבד בית ערוקי
מדקליל ודתקיף לא יחסין חיליה וגיבר לא
ישיזיב נפשיה: ותפש הקשת לא יעמד וקל
ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו:
ואחיד קשתא לא יקום ודקליל ברגלוהי לא
ישתיזב ורכיב סוסיא לא ישיזיב נפשיה:
ואמיץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום ההוא
נאם יהוה: ודתקיף ליביה בגיבריא ערטילאה
דלא זין יערוק בעידנא ההוא אמר יי:

שמעו את הדבר הזה אשר דבר
יהוה עליכם בני ישראל על כל המשפחה
אשר העליתי מארץ מצרים לאמר: קבילו
ית פתגמא הדין דגזר יי עליכון בני ישראל
על כל זרעיתא דאסיקית מארעא דמצרים
למימר: רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה
על כן אפקד עליכם את כל עונתיכם: לחוד
בכון אתרעיתי מכל זרעית ארעא על כין

וימלט ה̇ וסימנ׳ — ואבד מנוס ותפש הקשת ב̇ בו מי גבר יחיה בחמודו לא ימלט אי נקי ישע את בעליו שקר הסוס לתשו וחד וימלטו מנשה יתרנם

אסער עליכון ית כל חוביכון׃ הילכו שנים יחדו
בלתי אם נועדו׃ היהכון תרין כחדא אלהין אם
אזדמנו׃ הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן
כפיר קולו ממענתו בלתי אם לכד׃ היכדין אריא
בחורשא וציד לית ליה הירים בר אריון קליה
ממדוריה אלהין אם אחד׃ התפל צפור על
פח הארץ ומוקש אין לה היעלה פח מן האדמה
ולכוד לא ילכוד׃ התפול צפרא בקולא על ארעא
וצייד לית לה היסור קולא מן ארעא ומיחד לא
ייחוד׃ אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו ואם
תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה׃ אם יתקע
שופרא בקרתא בלא זמניה ועמא דבה לא יזועון
אם תהי בשתא בקרתא ומן קדם יי לא אתעבידת׃
כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו
אל עבדיו הנביאים׃ ארי לא כשרין פתגמין
דמתעבדין קדם יי אלהים אלהין גלי רזיה לעבדוהי
נביאי׃ אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי
לא ינבא׃ אריא נהים מן לא ידחל יי אלהים
מליל מן לא יקביל נבואתא׃

ד ויהי מקץ
במלכים

ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד
לפני ארון ברית יהוה ויעל עלות ויעש שלמים
ויעש משתה לכל עבדיו׃ ואתער שלמה והא
חלמא ואתא לירושלם וקם קדם ארון קימא דיי
ואסיק עלוון ונכיס נכסת קודשין ועבד משתיא
לכל עבדוהי׃ אז תבאנה שתים
נשים זנות אל המלך ותעמדנה לפניו׃ בכין
אתאה תרתין נשין פנדקן למדין קדם מלכא
וקמא קדמוהי׃ ותאמר האשה האחת בי אדני
אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה
בבית׃ ואמרת אתתא חדא בבעו רבוני אנא ואתתא
הדא יתבן בביתא חדא וילידית עמה בביתא׃
ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת
ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית זולתי שתים אנחנו
בבית׃ והוה ביומא תליתאה למילדי וילידת אף
אתתא הדא ואנחנא כחדא לית נכרי עמנא בביתא
אלהין תרתין אנחנא בביתא׃ וימת בן האשה
הזאת לילה אשר שכבה עליו׃ ומית ברא אתתא
הדא בליליא דשכיבת עלוהי׃ ותקם בתוך הלילה
ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו
בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי׃ וקמת
בגו ליליא ונסיבת ית ברי מלותי ואמתך דמכא
ואשכבתיה לותה וית ברה מיתא אשכבתיה
לותי׃ ואקם בבקר להיניק את בני והנה מת ואתבונן
אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי׃ וקמית
בצפרא לאונקא ית ברי והא מית ואסתכלית ביה
בצפרא והא לא הוה ברי דילידית׃ ותאמר האשה
האחרת לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמרת
לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך׃

בבית ו רפי וסימנ׳ — ג׳ בבית אחד יאכל כי לא ישבתי בבית וחבי הוי מגיעי בית בבית אם יותרו עשרה אני והאשה הזאת — ישעה ב׳ ואמוק ולבי ער

ואמרת אתתא אחרנתא לא כין ברי חייא וברך
מותא ודא אמרא לא כין ברך מותא וברי חייא
ודיינן קדם מלכא׃ ויאמר המלך זאת אמרת
זה בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך
המת ובני החי׃ ואמר מלכא דא אמרא דין ברי
חייא וברך מותא ודא אמרא לא ארי ברך מותא
וברי חייא׃ ויאמר המלך קחו
לי חרב ויבאו החרב לפני המלך׃ ואמר מלכא
איתו לי חרבא ואיתיאו חרבא לקדם מלכא׃
ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו
את החצי לאחת ואת החצי לאחת׃ ואמר מלכא
פסוקו ית רביא חייא לתרין והבו ית פלגיה לחדא
וית פלגיה לחדא׃ ותאמר האשה אשר בנה
החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר
בי אדני תנו לה את הילוד החי והמת אל תמיתהו
וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה גזרו׃ ואמרת
אתתא דברה חייא למלכא ארי אתגוללו רחמהא
על ברה ואמרת בבעו רבוני הבו לה ית רביא
חייא ומקטל לא תקטלוניה ודא אמרא אף דילי
אף דיליך לא יהי פסוקו׃ ויען המלך ויאמר תנו
לה את הילוד החי והמת לא תמיתהו היא אמו׃
ואתיב מלכא ואמר הבו לה ית רביא חייא ומקטל
לא תקטלוניה היא אמיה׃ וישמעו כל ישראל
את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך
כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט׃

ושמעו כל ישראל ית דינא דדן מלכא ודחילו
מן קדם מלכא ארי חזו ארי חכמתא מן קדם יי׳
במעוהי למעבד דינא׃ ויהי
המלך שלמה מלך על כל ישראל׃ והוה
מלכא שלמה מלכא על כל ישראל׃

דויגש

ביחזקאל

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי׳ עמי למימר׃ ואתה בן אדם קח לך עץ
אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו
ולקח עץ אחד וכתב עליו ליוסף עץ אפרים
וכל בית ישראל חברו׃ ואת בר אדם סב לך לוחא
חד וכתוב עלוהי שבטא דיהודה ובני ישראל
אחיהון וסב לוחא חד וכתוב עלוהי שבטא דיוסף
דהוא שבטא דאפרים וכל בית ישראל אחיהון׃
וקרב אתם אחד אל אחד לך לעץ אחד והיו
לאחדים בידך׃ וקריב יתהון חד לות חד לך
ללוחא חד ויהון לחד בידך׃ וכאשר יאמרו
אליך בני עמך לאמר הלוא תגיד לנו מה אלה
לך׃ וכד יימרון לך בני עמך למימר הלא תחוי
לנא מא אילין לך׃ דבר אלהם כה אמר אדני יהוה
הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים
ושבטי ישראל חברו ונתתי אותם עליו את עץ
יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידי׃
אתגלי להון כדנן אמר יי׳ אלהים הא אנא מקריב

סימן דמטועני׳ תריך מלין בחד ענינ׳ קדמאה והמת אל תמיתהו בתרא׳ והמת לא תמיתהו וחד פסו׳ סימ׳ אל בני כי לא טובה

יי׳ מליך מתו׳ הי׳ בסוף תיבה וקל׳ וו וסימנ׳ לא יקרחה לא שפכה כי נשברה בעת ההיא עלה עריו נמתה ערים לא נשבה יצאן אובדות היה

ית שבטא דיוסף דהוא שבטא דאפרים ושבטי
ישראל אחיהון ואחבר יתהון עלוהי ית שבטא
דיהודה ואעבידנון לעמא חד ויהון חד קדמי׃
והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם׃
ויהון לוחיא דתכתוב עליהון בידך לעיניהון׃
ודבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח
את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם
וקבצתי אתם מסביב והבאתי אתם אל אדמתם׃
ואתנבי להון כדנן אמר יי אלהים הא אנא מקריב
ית בני ישראל מביני עממיא דאתגליאו לתמן
ואכניש יתהון מסחור סחור ואעיל יתהון לארעהון׃
ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל
ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני
גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד׃ ואעביד
יתהון לעמא חד בארעא בטור קודשא דישראל
ומלכא חד יהי לכולהון למהוי מלכא ולא יהון
עוד לתרין עממין ולא יתפלגון עוד לתרתין
מלכון עוד׃ ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם
ובכל פשעיהם והושעתי אתם מכל מושבתיהם
אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם
ואני אהיה להם לאלהים׃ ולא יסתאבון עוד
בטעותהון ובשקוציהון ובכל מרדיהון ואפרוק
יתהון מכל מותבניהון דחבו בהון ואדכי יתהון
ויהון קדמי לעם ואנא אהוי להון לאלהין׃ ועבדי
דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי

ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם׃ ועבדי דויד
מלכא עליהון ופרנס חד יהי לכולהון ובדיני
יהכון וקימי יטרון ויעבדון יתהון׃ וישבו על הארץ
אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם
וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם
ודוד עבדי נשיא להם לעולם׃ ויתבון על ארעא
דיהבית לעבדי ליעקב דיתיבו בה אבהתכון ויתבון
עלה אינון ובניהון ובני בניהון עד עלמא ודויד
עבדי מלכא להון לעלם׃ וכרתי להם ברית שלום
ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי אותם
ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם׃ ואגזר להון קים
שלם קים עלם יהי עמהון ואבריכנון ואסגי יתהון
ואתין ית מקדשי בינהון לעלם׃ והיה משכני
עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם׃
ואשרי שכינתי בינהון ואהוי להון לאלה ואינון
יהון קדמי לעם׃ וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש
את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם׃ וידעון
עממיא ארי אנא יי מקדיש ית ישראל
במהוי מקדשי בינהון לעלם׃

ד ויחי יעקב
במלכים

ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר׃
וקריבו יומי דויד לממת ופקיד ית שלמה בריה
למימר׃ אנכי הולך בדרך כל הארץ וחזקת והיית
לאיש׃ אנא אזיל באורח כל ארעא ותתקף ותהי

עתה יעזה ולא יהיה עוד לשני לאמר שממה באין שפכה פני חמר מרה עדינה תפלינה די יאמר שלה וגהיה זקן והיו • כל אבתיכם דימה מ״ל במ״ב חסר

משכבי ג׳ וסימ׳ בעמוס את ונתת משכבו והיה משכבו עליהם — ויצו את שלמ׳ צווהו על ייחוד השם ועל כל המצוות שנא׳ למשה רבינו בעשיית המצוות יהיה

לגבר דחיל חטאין׃ ושמרת את משמרת יהוה
אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו
ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען
תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה
שם׃ ותיטר ית מטרת מימרא דיי אלהך למהך
באורחן דתקנן קדמוהי למטר קימוהי פקודוהי
ודינוהי וסהדותיה כמא דכתיב באוריתא דמשה
בדיל דתצלח ית כל דתעביד ולכל אתר דתתפני
לתמן׃ למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי
לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמת
בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש
מעל כסא ישראל׃ בדיל דיקיים יי ית פתגמוהי
דמליל עלי למימר אם יטרון בנך ית אורחהון
למהך קדמי בקשוט בכל לבהון ובכל נפשהון
למימר לא יפסוק לך גבר מעל כרסי מלכותא
דישראל׃ וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב
בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל
לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי
מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר
במתניו ובנעלו אשר ברגליו׃ ואף את ידעת ית
דעבד לי יואב בר צרויה דעבד לתרין רבני חילותא
דישראל לאבנר בר נר ולעמשא בר יתר דקטילנון
בערימותיה ודמי דיתחשיב דמהון עלוהי כדם
תבירי קרבא ויתיב להון בכמנת שלמא ואשיד
דמהון באספניקי דבחרציה ודש בסנדליתא

דברגלוהי׃ ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו
בשלם שאל׃ ותעביד כחכמתך ולא תחית סיבתיה
בשלמא לשאול׃ ולבני ברזלי הגלעדי תעשה
חסד והיו באכלי שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי
מפני אבשלום אחיך׃ ולבני ברזלי גלעדאה
תעביד טיבו ויהון באכלי פתורך ארי אנון סופיקו
צרכי במערקי מן קדם אבשלום אחוך׃ והנה
עמך שמעי בן גרא בן הימיני מבחרים והוא
קללני קללה נמרצת ביום לכתי מחנים והוא
ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר
אם אמיתך בחרב׃ והא עמך שמעי בר גרא בר
שבט בנימין מעלמת והוא לטני לוטן מרירן
ביומא דאזלית למחנים והוא נחת לקדמותי
לירדנא וקיימית ליה במימרא דיי למימר דלא
אקטלינך בחרבא׃ ועתה אל תנקהו כי איש חכם
אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו
בדם שאול׃ וכען לא תזכיניה ארי גבר חכים את
ותידע ית דתעביד ליה ותחית ית סיבתיה בקטלא
לשאול׃ וישכב דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד׃
ושכיב דויד עם אבהתוהי ואתקבר בקרתא דדוד׃
והימים אשר מלך דוד על ישראל
ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם
מלך שלשים ושלש שנים׃ ויומיא דמלך דויד
על ישראל ארבעין שנין בחברון מלך שבע שנין
ובירושלם מלך תלתין ותלת שנין׃ ושלמה

נכון הוא ונרעו כמון שנ׳ לא יכרת לך איש — ועדותיו ה׳ וסימנ׳ ושמרת ומגינו ויעמד מפט שר — ויקרבו ימי ב׳ דסמ׳ וסימ׳ ישראל ימי דוד למות

לשלם ה׳ חס׳ בליש׳ וסימ׳ ולא יכלו דברו ויחרדו אנשי וישם דמי מלחמ׳ ולא תורד ושר נתן חכמה ומי יסור לשאול נביאי ישראל אל ירושלם והחזים לה חזון שלם ואין שלם

ישב על כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד׃ ושלמה
יתיב על כרסי מלכותא דדויד אבוהי ואתקנת מלכותיה
לחדא׃

דואלה שמות

ביחזקאל

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן
קדם יי עמי למימר׃ בן אדם הודע את ירושלם
את תועבתיה׃ בר אדם אוכח ית יתבי ירושלם
וחוי להון ית תועיבתהון׃ ואמרת כה אמר אדני
יהוה לירושלם מכרתיך ומלדתיך מארץ הכנעני
אביך האמרי ואמך חתית׃ ותימר כדנן אמר
יי אלהים ליתבי ירושלם תותבותכון וילדותכון
מארע כנענאה תמן אתגליתי על אברהם אבוכון
בין בתריא והודעיתיה דאתון נחתין למצרים
ובדרע מרמם אנא פריק יתכון ובזכות אבהתכון
אנא מתריך מן קדמיכון ית אמוראי ומשיצי
ית חתאי׃ ומולדותיך ביום הלדת אותך לא כרת
שרך ובמים לא רחצת למשעי והמלח לא המלחת
והחתל לא חתלת׃ ואף כד נחתו אבהתכון למצרים
תותבין בארע לא דילהון משעבדין ומענן הות
כנשתא דישראל דמיא לרביא דרטיש על אפי
ברא דלא אתפסיק שוריה ובמיא לא אשתטיף
לאתנקדא ובמלח לא אתמלח ובאסרין לא
אתאסרי׃ לא חסה עליך עין לעשות לך אחת
מאלה לחמלה עליך ותשלכי אל פני השדה
בגעל נפשך ביום הלדת אתך׃ לא חסת עליכון

עינא דפרעה למעבד לכון טבא חדא לאתרחא
לכון משעבודכון לרחמא עליכון וגזר עליכון
גזירת גמירא למרמי דכוריכון בנהרא לאבדא
יתכון בעידן דהויתון במצרים׃ ואעבר עליך
ואראך מתבוססת בדמיך ואמר לך בדמיך חיי
ואמר לך בדמיך חיי׃ ועל דוכרן קים אבהתכון
קדמי ואתגליתי למפרקכון ארי גלי קדמי ארי
אתון מענן בשעבודכון ואמרית לכון בדמא
דמהולתא אחוס עליכון ואמרית לכון בדם פסחא
אפרוק יתכון׃ רבבה כצמח השדה נתתיך ותרבי
ותגדלי ותבאי בעדי עדיים שדים נכנו ושערך
צמח ואת ערם ועריה׃ רבות כצמחי חקלא
יהבתכון וסגיתון ותקיפתון והויתון לזרעיין
ולשבטין ובעובדי אבהתכון תקנא עדן פרקן
כנישתכון מטא ארי אתון משעבדין ומענן׃
ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש
כנפי עליך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא
בברית אתך נאם אדני יהוה ותהיי לי׃ ואתגליתי
על משה בסנא ארי גלי קדמי ארי מטא זמן
פרקנכון ואגינית במימרי עליכון ואעדיתי
חוביכון וקיימית במימרי למפרק יתכון כמא
דקיימית לאבהתכון אמר יי אלהים למהויכון
עם משמיש קדמי׃ וארחצך במים ואשטף
דמיך מעליך ואסכך בשמן׃ ופרקית יתכון
משעבוד מצראי ואעדיתי תקוף מרותא מנכון

מלכתו ג׳ חס׳ וסימנ׳ ותנשא נגלו ותכן מלכתו דירמעה — ובמים ג׳ יפו וסימ׳ רבים זרע רבים דרך לא רחצת למשעי׃ הולדת ג׳ ב׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ יום הלדת ותפגעה

בהדרי הדרי באשרי הגדרי האיעזרי הבכרי בשורי לית כוות׳ — וקוץ ג׳ בתרי לישנ׳ וסימנ׳ — וקוץ ודרדר וקוץ מכאיב וקוץ הוליד בתר שוסבר

ודבריתכון בחירותא׃ ואלבשך רקמה
ואנעלך תחש ואחבשך בשש ואכסך משי׃
ואלבישית יתכון לבושי צייורין מחמדת סנאיכון
ויהבית מסן דיקר ברגליכון וקדישית מנכון
כהניא למהוי משמשין קדמי במצנפן דבוץ
ויתכהנא רבא בלבושי צבעונין׃ ואעדך עדי
ואתנה צמידים על ידיך ורביד על גרונך׃ ותקינית
יתכון בתיקון פתגמי אוריתא כתיבין על תרין
לוחי אבניא ויהיבין על ידי משה ובקדושת שמי
רבא קדישית יתכון׃ ואתן נזם על אפך ועגילים
על אזניך ועטרת תפארת בראשך׃ ויהבית
ארון קימי ביניכון וענן יקרי מטל עליכון
ומלאך שליח מן קדמי מדבר בריש כון׃ ותעדי
זהב וכסף ומלבושך שש ומשי ורקמה סלת
ודבש ושמן אכלתי ותיפי במאד מאד ותצלחי
למלוכה׃ ויהבית משכני ביניכון מתקן בדהב
ובכסף ויריעתכון וצבעונין וצייורין ומנא דטב
כסולת וכדבש וכמשח אוכילית יתכון ועתרתון
ותקיפתון לחדא לחדא ואצלחתון ושליטתון
בכל מלכותא׃ ויצא לך שם בגוים ביפיך כי כליל
הוא בהדרי אשר שמתי עליך נאם אדני יהוה׃
ונפק ליך שום בנשתא דישראל ביני עממיא בשפריך
ארי גמיר הוא ביקרי דשויתי עלך אמר יי אלהים׃

דוארא
ביחזקאל

ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ
מכאיב מכל סביבתם השאטים אותם וידעו כי
אני אדני יהוה׃ ולא יהי עוד לבית ישראל מלך
מבאיש ושלטון מעיק מכל סחרניהון דבזזין
יתהון וידעון ארי אנא יי אלהים׃
כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל
מן העמים אשר נפצו בם ונקדשתי בם לעיני
הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי
ליעקב׃ כדנן אמר יי אלהים כד אכנוש ית בית
ישראל מביני עממיא דאתבדרו בהון ואתקדש
בהון לעיני עממיא ויתבון על ארעהון דיהבית
לעבדי ליעקב׃ וישבו עליה לבטח ובנו בתים
ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים
בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני
יהוה אלהיהם׃ ויתבון עלה לרחצן ויבנון בתין
ויצבון כרמין ויתבון לרחצן כד אעביד פורענות
דינין מכל דבזזין יתהון מסחרנהון וידעון ארי
אנא יי אלההון׃ בשנה העשירית
בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר יהוה אלי
לאמר׃ בשתא עסיריתא בעסיראה בתרי עסר
לירחא הוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם שים פניך על פרעה מלך מצרים והנבא
עליו ועל מצרים כלה׃ בר אדם קביל נבואה
על פרעה מלכא דמצרים ואתנבי עלוהי ועל
מצראי כלהון׃ דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה

העשירי עשירי בעשירי כול מגל׳ במ׳ ד׳ חס׳ וסימנ׳ — בשנה התשיעית דירמיה לשבכנהו העשרי בשנה העשירית בעשרי בא אלי הפליט

הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרבץ
בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני עשיתני׃
אתנבי ותימר כדנן אמר יי אלהים האנא שלח
רגזי עלך פרעה מלכא דמצרים ואתדמי לתנינא
רבא דשרי בגו נהרותא דאמר דילי מלכותא
ואנא כבשיתה׃ ונתתי חחיים בלחייך והדבקתי
דגת יאריך בקשקשתיך והעליתיך מתוך
יאריך ואת כל דגת יאריך בקשקשתיך תדבק׃
ואתין שירין בלסתך ואקטיל שלטוני תקפך
עם גיברך ואבטלינך ממלכותך וית כל שלטוני
תקפך עם גיברך יתקטלון׃ ונטשתיך המדברה
אותך ואת כל דגת יאריך על פני השדה תפול
לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים
נתתיך לאכלה׃ ואטשינך למדברא יתך וית
כל שלטוני תקפך על אפי ברא תתרמי נבילתך
לא תתכניש ולא תתקבר לחית ארעא ולעופא
דשמיא מסרתך לאשתיצאה׃ וידעו כל ישבי
מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה
לבית ישראל׃ וידעון כל יתבי מצרים ארי אנא
יי חלף דהוו סמך קנא רעיעא לבית ישראל׃
בתפשם בך בכפך תרוץ ובקעת להם כל כתף
ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל
מתנים׃ באתכנשותהון בך ביד מלך תקיף תתמסר
ויעבר בית רחצנהון ובאסתמכותהון עלך תתבר
ולא תהי להון לבית סומכן׃ לכן כה

אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי
ממך אדם ובהמה׃ בכין כדנן אמר יי אלהים
האנא מיתי עלך דקטלין בחרבא ואשיצי מנך
אנשא ובעירא׃ והיתה ארץ מצרים לשממה
וחרבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני
עשיתי׃ ותהי ארעא דמצרים לאשתממו וחרבא
וידעון ארי אנא יי חלף דאמר דילי מלכותא ואנא
כבשיתה׃ לכן הנני אליך ואל יאריך ונתתי את ארץ
מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סונה ועד
גבול כוש׃ בכין האנא שלח רגזי עלך ועל מלכותך
ואתין ית ארעא דמצרים לחורב צדו ואשתממו
ממגדל סונה ועד תחום כוש׃ לא תעבר בה רגל
אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים
שנה׃ לא תעבר בה רגל אנשא ורגל בעירא לא
תעבר בה ולא תתיתב ארבעין שנין׃ ונתתי את
ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות ועריה
בתוך ערים מחרבות תהיין שממה ארבעים שנה
והפצתי את מצרים בגוים וזריתים בארצות׃
ואתין ית ארעא דמצרים לצדו בגו מדינן צדין
וקרוהא בגו קרוין דהואה חרבן יהוין לצדו
ארבעין שנין ואגלי ית מצראי לביני עממיא
ואבדרינון במדינתא׃ כי כה אמר
אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים
מן העמים אשר נפצו שמה׃ ארי כדנן אמר יי
אלהים מסוף ארבעין שנין אכניש ית מצראי מביני

כל לשון קשקשת וקשקשים בקשקשי׳ צולה׳ כת׳ שין וכל לשון קסת וקסת הספר כול׳ כת׳ סמך ׃ ממך ב׳ אדם עיין ורשע ׃ מחרבות מרבכות חטובות אבנות ומעבות

עממיא דאתבדרו לתמן׃ ושבתי את שבות
מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ
מכורתם והיו שם ממלכה שפלה׃ ואתיב ית גלות
מצראי ואתיב יתהון לארע פתרוס על ארע
תותבותהון ויהון תמן מלכו חלשא׃ מן הממלכות
תהיה שפלה ולא תתנשא עוד על הגוים והמעטתים
לבלתי רדות בגוים׃ מן מלכותא תהי חלשא ולא
תתרברב עוד על עממיא ואזעירינון בדיל דלא
יפלחון בעממיא׃ ולא יהיה עוד לבית ישראל
למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי
אני אדני יהוה׃ ולא יהון עוד לבית ישר' לאתרחצא
עליהון לאדכרא חובין באתפניותהון בתריהון
וידעון ארי אנא יי' אלהים׃ ויהי
בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש היה
דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה בעסרין ושבע שנין
בקדמאה בחד לירחא הוה פתגם נבואה מן קדם יי'
עמי למימר׃ בן אדם נבוכדראצר מלך בבל העביד
את חילו עבדה גדלה אל צר כל ראש מקרח וכל
כתף מרוטה ושכר לא היה לו ולחילו מצר על
העבדה אשר עבד עליה׃ בר אדם נבוכדנצר מלכא
דבבל אפלח ית משריתיה פלחן רב על צור כל
סער ריש נתר וכל כתף אתמריט ואגר לא הוה
ליה ולמשריתיה מצור על פלחנא דאפלח עלה׃
לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן
לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ מצרים ונשא

המנה ושלל שללה ובזז בזה והיתה שכר לחילו׃
בכין כדנן אמר יי' אלהים הא אנא יהיב לנבוכדנצר
מלכא דבבל ית ארעא דמצרים ויִשבי את רגושתה
ויבוז ביזה ויעדי עדאה ותהי אגר למשריתיה׃
פעלתו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ מצרים
אשר עשו לי נאם אדני יהוה׃ אגריה דאפלח בה
יהבית ליה ית ארעא דמצרים דחבו קדמי
לאתפרעא מנהון אמר יי' אלהים׃
ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל
ולך אתן פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה׃ בעדנא
ההוא אקים פרקן לבית ישר' ולך אתין מפתח
פומא בנבואה ביניהון וידעון ארי אנא יי'׃

דכי אני הכבדתי

בישעיה

משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים
ונעו אלילי מצרים מפניו ולבב מצרים ימס
בקרבו׃ מטל כס דלוט לאשקאה ית מצראי
הא יי' מתגלי בענן יקריה לאתפרעא מן מצראי
ויתברון טעות מצראי מן קדמוהי ולבא דמצראי
יתמסי במעיהון׃ וסכסכתי מצרים במצרים
ונלחמו איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר
ממלכה בממלכה׃ ואגרי מצראי במצראי
ויגיחון קרב גבר באחוהי וגבר בחבריה קרוי
בקרוי מלכו במלכו׃ ונבקה רוח מצרים בקרבו
ועצתו אבלע ודרשו אל האלילים ואל האטים

נקך פצל

בעת ההיא יובל שי ליהוה צבאות עם ממשך ומורט
ומעם נורא מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה
אשר בזאו נהרים ארצו אל מקום שם יהוה צבאות
הר ציון׃
בעידנא ההוא יתיתי תקרובתא לך יי' צבאות
לעמא אניסא ובזיזא ולעמ' דאתקיף מבכין ולהלאה
עמא אניסא ובזיזא דבזו עממיא ארעיה לאתרא
דאתקרי שמא דיי' צבאות דשכינתיה בטורא דציון

ולא תשב ל' וסימ' משה תארש והיה כעד עד לכן ישבו ציים לא תעברו — בזה ל' אוה ל' מורה ל' השוה ל' זכנותה ל' חטה ל' טובה ל' עיבה ל' תלה ל' עבלה ל'

וסכרתי ל׳ התעלולתי ל׳ וקשתי ל׳ מדעתי ל׳ ידעתי ל׳ יריתי ל׳ וסכסכתי ל׳ — ונהר ד׳ וסימנ׳ — יצא מעדן ונהר יחרב ויבש ונהר יסבבני בנו אזלו מים מנ׳

ואל האבות ואל הידענים׃ ותתמסי רוחא דמצראי
במעיהון וחכימיהון אסלעים ויתבעון מן טעון
ומן חרשין ומן בדין ומן זכורו׃ וסכרתי את מצרים
ביד אדנים קשה ומלך עז ימשל בם נאם האדון
יהוה צבאות׃ ואמסר ית מצראי ביד רבון קשי
ומלך תקיף ישלוט בהון אמר רבון עלמא יי
צבאות׃ ונשתו מים מהים ונהר יחרב ויבש׃
ויצדון מיא מימא ונהרהון יחרובו ויבשו׃ והאזניחו
נהרות דללו וחרבו יאורי מצור קנה וסוף קמלו׃
ויצדון נהרותא ייבשון ויחרבון נהריהון עמיקיא
קני וגומא לא יסקון׃ ערות על יאור על פי יאור
וכל מזרע יאור ייבש נדף ואיננו׃ ייבשרוביה
דנהרא ויהי כביפיה וכל בית מזרע נהרהון
ייבש יחרובו ולא יצמח׃ ואנו הדיגים ואבלו כל
משליכי ביאור חכה ופרשי מכמרת על פני מים
אמללו׃ ויצדון צידי נוניא ויתאבלון כל דהוו
רמן בנהרא חכתא ופרסי מצדן על אפי מיא
יצדון׃ ובשו עבדי פשתים שריקות וארגים
חורי׃ ויבהתון פלחי כתנא דסרקין ומחן מניה
מצדן׃ והיו שתתיה מדכאים כל עשי שכר
אגמי נפש׃ ויהי אתר בית שתי מהא כבישין אתר
דהוו עבדין סכרא וכנשין מיא גבר לנפשיה׃
אך אוילים שרי צען חכמי יעצי פרעה עצה
נבערה איך תאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן
מלכי קדם׃ ברם אטפשו רברבי טאניס חכימיא

דמלכוהי לפרעה מילך דטעו איכדין תימרון
לפרעה בני חכימין אנחנא ואת בר מלכין דמלקדמין׃
איס אפוא חכמיך ויגידו נא לך וידעו מה יעץ יהוה
צבאות על מצרים׃ אן אנון חכימך ויחוון כען לך
וידעון מא מלך יי צבאות על מצרים׃ נואלו
שרי צען נשאו שרי נף התעו את מצרים פנת
שבטיה׃ אטפשו רברבי טאניס טעו אנש מפיס
אטעיאו ית מצראי רבני פלכהא׃ יהוה מסך בקרבה
רוח עועים והתעו את מצרים בכל מעשהו
כהתעות שכור בקיאו׃ יי רמא בינוהון רוח דטעו
ואטעיאו ית מצראי בכל עובדיהון כמא דטעי
רויא ומדדש בתוביה׃ ולא יהיה למצרים מעשה
אשר יעשה ראש וזנב כפה ואגמון׃ ולא יהי
למצראי מלכא דימלוך עליהון ריש והגמון שלטון
ואטרון׃ ביום ההוא יהיה מצרים
כנשים וחרד ופחד מפני תנופת יד יהוה צבאות
אשר הוא מניף עליו׃ בעדנא ההוא יהון מצראי
חלשין כנשיא ויזועון ויתברון מן קדם ארמות
גבורתא דיי צבאות דהוא מרים עליהון׃ והיתה
אדמת יהודה למצרים לחגא כל אשר יזכיר אתה
אליו יפחד מפני עצת יהוה צבאות אשר הוא יועץ
עליו׃ ותהי ארעא דבית יהודה למצראי לדחלא
כל דידכר יתה ליה יזוע מן קדם מלכא דיי צבאות
דהוא מליך עליהון׃ ביום ההוא
יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען

איש ב׳ חד ר״פ פסו׳ וחד סו׳ פס׳ וסימנ׳ אפוא חכמיך ואיך תאמרו נ״ם — ופחד ב׳ וסימנ׳ — ביום ההוא יהיה מצרים כנשים וחרד ופחד ורוחה ולבבך

ייצעקו ג׳ וסימנ׳ אל יי מפני לחצים שם יצעקו ובעת צרתם ∴ עד יי ה׳ וסימנ׳ ושבת עד יי ובקש עד בצר לך שובה ישראל עד יי אלהיך נחפשה ודרכינו ∴

ונשבעות ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת׃
בעדנא ההוא יהוין חמיש קרוין בארעא דמצרים
ממללן ממלל כנענאי ומקיימן בשמא דיי
צבאות קרתא בית שמש דעתידא למחרב יתאמר
היא חדא מנהון׃ ביום ההוא יהיה
מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל
גבולה ליהוה׃ בעדנא ההוא יהי מדבחא מתקן
קדם יי בגו ארעא דמצרים וקמתא כסטר תחומה
קדם יי׃ והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים
כי יצעקו אל יהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע
ורב והצילם׃ ויהי לאת ולסהיד קדם יי צבא בארעא
דמצרים ארי יצלון קדם יי מן קדם דחקיהון וישלח
להון פריק ודיין וישיזבנון׃ ונודע יהוה למצרים
וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח
ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו׃ ותתגלי גבורתא
דיי לאיטבא למצרים וידעון מצראי למדחל מן
קדם יי בעדנא ההוא ויפלחון בנכסת קודשין ובקרבנין
וינדרון נדרין קדם יי וישלמון׃ ונגף יהוה את מצרים
נגף ורפוא ושבו עד יהוה ונעתר להם ורפאם׃
וימחי יי ית מצראי מחא ויסיבנון ויתובון לפולחנא
דיי ויקביל צלותהון ויסי יתהון׃

ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים אשורה
ובא אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים
את אשור׃ בעדנא ההוא תהי אורח כבישא ממצרים
לאתור ויגיחון אתוראי במצראי ומצראי באתוראי
ויפלחון מצראי ית אתוראי׃ ביום
ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור
ברכה בקרב הארץ׃ בעדנא ההוא יהי ישראל
תליתי למצראי ולאתוראי ברכא בגו דארעא׃
אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים
ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל׃ דבריכיה יי
צבאות למימר בריך עמי דאפיקית ממצרים
דעל דחבו קדמי אגליתי יתהון לאתור וכדו דתבו
מתקרן עמי ואחסנתי ישראל׃

ד ויהי בשלח

בשפטים

ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני
בני ישראל׃ ואתבר יי ביומא ההוא ית יבין מלכא
דכנען קדם בני ישראל׃ ותלך יד בני ישראל הלוך
וקשה על יבין מלך כנען עד אשר הכריתו את
יבין מלך כנען׃ ואזלת יד בני ישראל אזלא
ותקפא על יבין מלכא דכנען עד דשיציאו
ית יבין מלכא דכנען׃

ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמר׃ בפרע
פרעות   בישראל בהתנדב עם   ברכו
יהוה׃ שמעו מלכים האזינו   רזנים אנכי ליהוה
אנכי   אשירה אזמר ליהוה אלהי   ישראל׃
יהוה בצאתך משעיר   בצעדך משדה אדום
ארץ   רעשה גם שמים נטפו גם   עבים
נטפו מים׃ הרים נזלו   מפני יהוה זה סיני

ברכו ל׳ וסימנ׳ ∴ ויגש יעקב אל יצחק וישטם עשו ברכו יי עמי אל השמי׳ — ויכנע ב׳ ריש פסו׳ וסימנ׳ ∴ ויכנע אלהים ביום ההוא ויכנע בעמל לבם

מפני יהוה אלהי ישראל בימי
שמגר בן ענת בימי יעל חדלו ארחות
והלכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות
חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי
דבורה שקמתי אם בישראל יבחר
אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אם
יראה ורמח בארבעים אלף בישראל
לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו
יהוה רכבי אתנות צחרות ישבי על
מדין והלכי על דרך שיחו מקול מחצצים
בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה
צדקת פרזונו בישראל אז ירדו לשערים עם
יהוה עורי עורי דבורה עורי
עורי דברי שיר קום ברק ושבה שביך בן אבינעם
אז ירד שריד לאדירים עם יהוה ירד לי
בגבורים מני אפרים שרשם בעמלק
אחריך בנימין בעממיך מני מכיר ירדו
מחקקים ומזבולן משכים בשבט ספר
ושרי ביששכר עם דברה ויששכר כן
ברק בעמק שלח ברגליו בפלגות
ראובן גדלים חקקי לב למה ישבת בין
המשפתים לשמע שרקות עדרים
לפלגות ראובן גדולים חקרי לב גלעד
בעבר הירדן שכן ודן למה יגור אניות אשר
ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון
זבלון עם חרף נפשו למות ונפתלי על
מרומי שדה באו מלכים נלחמו אז
נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מגדו
בצע כסף לא לקחו מן שמים נלחמו
הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא
נחל קישון גרפם נחל קדומים נחל
קישון תדרכי נפשי עז אז הלמו עקבי סוס
מדהרות דהרות אביריו אורו מרוז אמר
מלאך יהוה ארו ארור ישביה כי לא באו
לעזרת יהוה לעזרת יהוה בגבורים תברך
מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל
תברך מים שאל חלב נתנה בספל
אדירים הקריבה חמאה ידה ליתד תשלחנה
וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא
מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו בין רגליה
כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל
באשר כרע שם נפל שדוד בעד החלון
נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב
מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו
פעמי מרכבותיו חכמות שרותיה תעננה
אף היא תשיב אמריה לה הלא ימצאו
יחלקו שלל רחם רחמתים לראש גבר
שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה
צבע רקמתים לצוארי שלל כן
יאבדו כל אויביך יהוה ואהביו כצאת השמש

בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה:
ושבחת דבורה וברק
בר אבינועם ביומא ההוא למימר׃ כד מרדו בית
ישראל באוריתא אתו עליהון עממיא וטרדונון
מקרויהון וכד תבו למעבד אוריתא אתגברו אנון
על בעלי דבביהון תריכונון מעל תחום ארעא
דישראל בכין על פורענות תבר סיסרא ומשריתיה
ועל נסא ופרקנא דאתעביד לישראל דתבו חכימיא
למתב בבתי כנישתא ברישגלי ולאלפא ית עמא
פתגמי אוריתא בכין בריכו ואודיקו קדם יי׃ שמעו
מלכיא אציתו שלטוניא אמרא דבורה בנבואה
קדם יי אנא משבחא מודיא ומברכא קדם אלהא דישראל׃
אוריתך דיהבת להון לישראל כד עברין עלה
שלטין בהון עממיא וכד תיבין לה מתגברין
אנון על בעלי דבביהון יי ביום אתגליותך למתנה
מסעיר בהופעות יקרך על תחומי אדום ארעא
זעת אף שמיא מכו אף עננא נגדו מטרא׃
טוריא זעו מן קדם יי דין סיני אתרגיף סליק תננה
כתננא דאתונא מן קדם דאתגלי עלוהי יי אלהא
דישראל׃ כד חבו ביומי שמגר בר ענת ביומי
יעל פסקו עדי אורחן ודהוו מהלכין בשביליא
תבו למהוי אזלין באורחן מגנבין׃ חרובא קרוי
פצחיא דהואה יתבין בארעא דישראל צדיאה
ואטרטלו דיריהון עד דאשתלחית אנא דבורה
אשתלחית לאתנבאה בגו בית ישראל׃ כד
אתרעיו בית ישראל למפלח לטעותא חדתן
דמקריבא אתעבידא דלא אתעסקו בהון אבהתהון
אתו עליהון עממיא וטרדונון מקרויהון וכד
דתבו לאוריתא לא יכילו להון דכד אתא עליהון
סנאה ועמיה אחרי תריסין ורמחין בארבעין אלפין
רישי משרין לא יכילו לאגחא קרבא בישראל׃
אמרא דבורה בנבואה אנא שליחא לשבחא
לספרי ישראל דכד הות עקתא ההיא לא פסקו
מלמדרש באוריתא וכדו יאי להון דיתבין בבתי
כנישתא ברישגלי ומלפין ית עמא פתגמי אוריתא
ומברכין ומודין קדם יי׃ דהוו מבטלין עסקיהון
דרכיבין על אתנן דחשיכן במיני צורין ומהלכין
בכל תחום ארעא דישראל ומתכנשין למיתב על
דינא יהון אזלין באורחתהון ומשתען על גבורן
דאתעבידא להון׃ מאתר דהוו אנסין להון ונסבין
מא דבידיהון בית מתובת מוכסין ומכונת לסטין
על גובין בית שקיא דמיא תמן יודון על זכותא
דיי על זכותיה דיתיב בקרוי פצחיא בארעא
דישראל בכין נחתו מברכי תקפא למתב בקרוי
פצחיא עמיה דיי׃ שבחי שבחי דבורה שבחי
ואודאה מלילי תשבחא קום ברק ושבי שביך בר
אבינעם׃ בכין נחית חד ממשריתא דישראל
ותבר תקוף גיברי עממיא הא לא מגבורא הות
דא אלהין יי תבר קדם עמיה תקוף גיברי סנאיהון׃
מדבית אפרים קם יהושע בר נון קדמותא אגיח

מודהרות ל' הנסתרות ל' מנסתרות ל' במסרות ל' ממוסרות ל' בסירות ל' שחורית ל' המנהרות ל' — באו ב' ריש פיסו' וסימ' באו מלכים נלחמו באו ימי הפקדה

קרבא כד בית עמלק בתרוהי קם מלכא שאול
מדבית בנימין קטיל ית דבית עמלק ואגיח קרבא
בשאר עממיא מדבית מכיר נחתו מרשמין
בקרבא ומשיבט זבולון כתבין בקלמוס דספר׃
ורברבי יששכר משתמעין למלי דבורה
ושאר שבטא דיששכר משמשין קדם ברק
משתלחין בקרוי מישרא לכל אתר דצריך
לתמן בתשלחתיה בזרעית ראובן סגיאין נכלי
ליבא׃ למא תבתון ממשרית קרבא למתבין
תחומיא למשמע בסורא למידע אידא משרי
נצחא למהוי עמה הכדין כשר לכון למעבד
דבית ראובן הלא ידעיתון דקדמוהי גלין מחשבת
ליבא׃ דבית גלעד בעברא דירדנא שרו ודבית דן
נכסיהון בספינא דבית אשר על ספר ימא
שרו קרוי עממיא דפגרו תבו בנונין ויתיבו בהון
דבית זבולון לקביל עממיא דחרפו מסרו
נפשיהון לקטלא איכון ודבית נפתלי ישבחונון
כל יתבי ארעא׃ אתו מלכיא אגיחו קרבא בכין
אגיחו מלכי כנען בתענך הוו שרן ומטן על מי
מגדו ממון דכסף לא קבילו׃ מן שמיא אתגח
עמהון קרבא מאתר דנפקין כוכביא מכבשי
דבריהון תמן אתגח קרבא עם סיסרא׃ נחלא
דקישון תבריכון נחלא דאתעבידו ביה נסין
וגבורן לישראל מלקדמין הוא נחלא קישון תמן
דושישת נפשי קטילי גיבריהון בתקוף׃ בכין

אשתלפא טופרי סוסותהון פנולא דהוה מפנך
קדם רתיכי גיברוהי׃ לוטו מרוז אמר נביא דיי
לוטו ותברו ית תבהא ארי לא לסעודן עמיה דיי
לסעודן עמיה דיי כד אגיח קרבא בגיבריא׃
תתברך מברכת נשיא טבתא יעל איתת חבר
שלמאה כחדא מנשיא דמשמשן בבתי מדרשין
תתברך׃ מיא שאיל יתה חלבא אשקיאתיה
למידע אם אית רעיונוהי עלוהי בפיילי גיבריא
קריבת לקדמוהי שמן דגבנין׃ ידה לספתא
אושיטת וימינה לארזפתא למתבר רשיעין
ואנוסין מחתיה לסיסרא תברת רישיה פערת
מוחיה אעברת בצדעיה׃ בין רגלהא כרע נפל
שכב בין רגלהא כרע נפל באתר דכרע תמן נפל
בזיזא סיסרא׃ מן חרכא אסתכיאת ומדיקא
אמיה דסיסרא מביני איעלתא אמרא מדין אוחרא
רתיכוהי דברי למיתי מרין אתעכבו רהטיא דהוו
מיתן לי אגרת נצחנין׃ חכימת פרסתוניתהא
ענין לה אף היא כחכמתה מתיבא למימר לה׃ הלא
מדמשכחין מפלגין בזתא יהבין גבר וביתיה
לכל חד וחד ביזא סגי קדם סיסרא בזת ציורי
צבענין על צוריה נכסי עתירא ומני חמודא
קדם גיברוהי דבזו׃ כסיסרא כין ייבדון כל
סנאי עמך יי ורחמוהי יהון עתידין לאזהרא
בזיהור יקריה על חד תלת מאה וארבעין ותלתא
כמפק שמשא בגבורתיה ושריאת ארעא דישראל ארבעין

תברך ב׳ וסימ׳ מנשים באהל נחלה מנחלת — רחם ה׳ ג׳ קמ׳ וב׳ פת׳ נסימ׳ הלא ימינתו והעמסים והמנא את ושמע הולד שאול ותגר רחם

וינעו ב׳ וסי׳ וירא העם וינעו אמות הספים מקול — טמא ד׳ וסימנ׳ — והכבע בכל טמא שפתים בו אם יגע טמא — השע ב׳ וסי׳ ושעו השע ממנו ואבלגה

שניך דוישמע יתרו

בישעיה

בשנת מות המלך עזיהו ואראה את אדני ישב על
כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל׃ בשתא
דאתנגע בה מלכא עזיה אמר נביא חזיתי ית
יקרא דיי שרי על כרסי רם ומנטל בשמי מרומא
ומזיו יקריה אתמלי היכלא׃ שרפים עמדים ממעל
לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה
פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף׃ שמשין
קדישין ברומא קדמוהי שית שית גפין שית גפין
לחד בתרין מכסי אפוהי דלא חזי ובתרין מכסי
גויתיה דלא מתחזי ובתרין משמיש׃ וקרא זה
אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות
מלא כל הארץ כבודו׃ ומקבלין דין מדין ואמרין
קדיש בשמי מרומא בית שכינתיה קדיש על
ארעא עובד גבורתיה קדיש בעלם עלמיא יי
צבאות מליא כל ארעא זיו יקריה׃ וינעו אמות
הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן׃ וזעו אלות
ספי היכלא מקל מלולא ובית מקדשא אתמלי
אמיטתא׃ ואמר אוי לי כי נדמיתי כי איש טמא
שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב
כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני׃ ואמרית וי לי
ארי חבית ארי גבר חייב לאוכחא אנא ובגו עמא
דמגעל בחובין אנא יתיב ארי ית יקר שכינת
מלך עלמיא יי צבאות חזאה עיני׃ ויעף אלי אחד
מן השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח מעל
המזבח׃ ואשתלח לותי חד מן שמשיא ובפומיה
ממלל דקביל מן קדם דשכינתיה על כרסי
יקרא בשמי מרומא עילא מן מדבחא׃ ויגע על
פי ויאמר הנה נגע זה על שפתיך וסר עונך
וחטאתך תכפר׃ וסדר בפומי ואמר הא שויתי
פתגמי נבואתי בפומך ויעדון חובך וחטאך
יתכפרון׃ ואשמע את קול אדני אמר את מי אשלח
ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני׃ ושמעית ית קל
מימרא דיי דאמר ית מן אשלח לאתנבאה
ומן ייזיל לאלפא ואמרית הא אנא שלח יתי׃
ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל
תבינו וראו ראו ואל תדעו׃ ואמר איזיל ותימר
לעמא הדין דשמעין משמע ולא מסתכלין
וחזן מחזא ולא ידעין׃ השמן לב העם הזה ואזניו
הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו
ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו׃ טפיש לבא
דעמא הדין ואדנוהי יקר ועינוהי טמטים דלמא
יחזון בעיניהון ובאדניהון ישמעון ובלבהון
יסתכלון ויתובון וישתביק להון׃ ואמר עד
מתי אדני ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין
יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה׃
ואמרית עד אימתי יי ואמר עד דיצדין קרויא
מבלי יתיב ובתיא מבלי אנשא וארעא תחרוב
ותצדי׃ ורחק יהוה את האדם ורבה העזובה

והאדמה ג׳ וסימנ׳ לא תשם לא תתן את תשאה שממה — ורבה ד׳ וסימנ׳ ורבה עליך חית השדה והעזובה היא על האדם ורבה משטמה

בקרב הארץ ׃ וירחיק יי ית בני אנשא ותסגי
צדיותא בגו ארעא ׃ ועוד בה עשריה ושבה
והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת
בם זרע קדש מצבתה ׃ וישתארון בה חד מן עסרא
ויתובון ויהון לצרבא כבטמא וכבלוטא דבמתר
טרפיהון דמן לאבישין ועד כען אינון רטיבין
לקימא מנהון זרעא כין גלותא דישראל יתכנשון
ויתובון לארעהון ארי זרעא דקדשא נצבתהון ׃
כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי
המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל
גבור אביעד שר שלום ׃ אמר נביא לבית דויד
ארי רבי אתיליד לנא בר אתיהיב לנא וקביל אוריתא
עלוהי למטרה ואתקרי שמיה מן קדם מפלי
עיצא אלהא גיברא קיים עלמיא משיחא דשלמא
יסגי עלנא ביומוהי ׃ לםרבה המשרה ולשלום
אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה
ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם
קנאת יהוה צבאות תעשה זאת ׃ סגי רבו לעבדי
אוריתא ולנטרי שלמא לית סוף על כרסי דויד
ועל מלכותיה לאתקנא יתה ולמבנה בדינא ובזכותא
מכען ועד עלמא במימרא דיי צבאות תתעביד דא ׃

דואלה המשפטים

בירמיה

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחרי
כרת המלך צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלם
לקרא להם דרור ׃ פתגם נבואה דהוה עם ירמיה
מן קדם יי בתר דגזר מלכא צדקיה קים עם כל עמא
דבירושלם למקרי להון חירו ׃ לשלח איש את
עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה חפשים
לבלתי עבד בם ביהודי אחיהו איש ׃ לשלחא גבר
ית עבדיה וגבר ית אמתיה בר ישראל ובת ישראל
בני חורין בדיל דלא יפלחון בהון גבר באחוהי
יהודאה ׃ וישמעו כל השרים וכל העם אשר באו
בברית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו
חפשים לבלתי עבד בם עוד וישמעו וישלחו ׃
ושמעו כל רברביא וכל עמא דעלו בקימא לשלחא
גבר ית עבדיה וגבר ית אמתיה בני חורין בדיל
דלא יפלחון בהון עוד וקבילו ושלחו ׃ וישובו
אחרי כן וישיבו את העבדים ואת השפחות
אשר שלחו חפשים ויכבישום לעבדים ולשפחות ׃
ותבו בתר כין ואתיבו ית עבדיא וית אמהתא דפטרו
בני חורין וכבשונון לעבדין ולאמהן ׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר ׃
והוה פתגם נבואה עם ירמיה מן קדם יי למימר ׃ כה
אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את
אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מבית
עבדים לאמר ׃ כדנן אמר יי אלהא דישראל אנא
גזרית קים עם אבהתכון ביומא דאפיקית יתהון
מארעא דמצרים מבית עבדותא למימר ׃ מקץ
שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר

וישלחו ל׳ וישלחו ל׳ תשלחו ל׳ וישלחום ל׳ וישלחו ל׳ והשאלהו ל׳ וליתכוותה ׃ — שלחו ד׳ וסימנ׳ הערים ואת עד שלחו חפשים ויכבשום שלחים ׃ —

ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמך
ולא שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם׃ מסוף
שבע שנין תשלחון גבר ית אחוהי בר ישראל
דיזדבן לך ויפלחינך שית שנין ותפטרניה בר חורין
מעמך ולא קבילו אבהתכון למימרי ולא ארכינו
ית אדניהון׃ ותשבו אתם היום ותעשו את הישר
בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני
בבית אשר נקרא שמי עליו׃ ותבתון אתון יומא
דין ועבדתון ית דכשר קדמי למקרי חירו גבר
לחבריה וגזרתון קים קדמי בביתא דאתקרי שמי
עלוהי׃ ותשבו ותחללו את שמי ותשבו איש את
עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם חפשים
לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות׃
ותבתון ואחילתון ית שמי ואתיבתון גבר ית עבדיה
וגבר ית אמתיה דפטרתון בני חורין לנפשהון
וכבשתון יתהון למהוי לכון לעבדין ולאמהן׃
לכן כה אמר יהוה אתם לא שמעתם
אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני
קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב אל הדבר ואל
הרעב ונתתי אתכם לזועה לכל ממלכות הארץ׃
בכין כדנן אמר יי אתון לא קבילתון למימרי למקרי
חירו גבר לאחוהי וגבר לחבריה הא אנא מכלי לכון
חירו אמר יי מן חרבא ומן מותא ומן כפנא ואתין
יתכון לזיע לכל מלכות ארעא׃ ונתתי את האנשים
העברים את בריתי אשר לא הקימו את דברי הברית

אשר כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעברו
בין בתריו׃ ואתין ית גבריא דעברו על קימי דלא
קיימו ית פתגמי קימא דגזרו קדמי עגלא דפסקו
לתרין ועברו בין פלגוהי׃ שרי יהודה ושרי ירושלם
הסרסים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי
העגל׃ רברבי יהודה ורברבי ירושלם רברביא
וכהניא וכל עמא דארעא דעברו בין פלגי עגלא׃
ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם
והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת
הארץ׃ ואמסר יתהון ביד בעלי דבביהון וביד
דבען למקטלהון ותהי נבילתהון משגרא למיכל
לעופא דשמיא ולבעירא דארעא׃ ואת צדקיהו
מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם וביד
מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם׃
וית צדקיה מלך שבטא דבית יהודה וית רברבוהי
אמסר ביד בעלי דבביהון וביד דבען למקטלהון
וביד משרית מלכא דבבל דאסתלקא מנכון׃
הנני מצוה נאם יהוה והשבתים אל העיר הזאת
ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת ערי
יהודה אתן שממה מאין ישב׃ הא אנא מפקיד
אמר יי ואתיבנון על קרתא הדא ויגיחון קרבא
עלה ויכבשונה ויוקדונה בנורא וית קרויא דבית
יהודה אתין לצדו מבלי יתיב׃
הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה

ועבדך ב׳ וסימ׳ כי ימכר לך מקץ שבע שנים תשלחו — הקימנו ה׳ וסימ׳ גדעון בחוכין ומרע את האנשים כי הקימו בני — וכל עם ד׳ וסימ׳ יהושע סלק לגלגלא ופרח מלכא

ואת אחיו ה׳ וסימנ׳ — ב׳ — וימלכל יוסף ויושב יוסף האמר באדמונה יאזניה בן ירמיה ל׳ — באהלים ד׳ וסימנ׳ ד׳ דרך השבוע ובית לא תבנו

עם ירמיה מן קדם יי ביומי יהויקים בר יאשיה מלך
שבטא דבית יהודה למימר: הלוך אל בית הרכבים
ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות
והשקית אותם יין: איזיל לות בני בית רכב ותמליל
עמהון ותעלינון לבית מקדשא דיי לחדא מן
לשכתא ותשקי יתהון חמרא: ואקח את יאזניה
בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת
כל בית הרכבים: ודברית ית יאזניה בר ירמיה בר
חבצניה וית אחוהי וית כל בנוהי וית כל בני בית
ריכב: ואבא אותם בית יהוה אל לשכת בני חנן
בן יגדליהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים
אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן שלם שמר
הסף: ואעילית יתהון לבית מקדשא דיי ללשכת
בני חנן בר יגדליה נביא דיי דבסטר לשכת
רברביא דמעילא ללשכת מעשיה בר שלום אמרכלא:
ואתן לפני בני בית הרכבים גבעים מלאים יין
וכסות ואמר אליהם שתו יין: ויהבית קדם בני בית
ריכב כלידין מלן חמרא וכסין ואמרית להון
שתו חמרא: ויאמרו לא נשתה יין כי יונדב בן
רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו יין אתם
ובניכם עד עולם: ואמרו לא נשתי חמרא ארי
יונדב בר רכב אבונא פקיד עלנא למימר לא
תשתון חמרא אתון ובניכון עד עלמא: ובית לא
תבנו וזרע לא תזרעו וכרם לא תטעו ולא יהיה
לכם כי באהלים תשבו כל ימיכם למען תחיו ימים

רבים על פני האדמה אשר אתם גרים שם: וביתא
לא תבנון וזרעא לא תזרעון וכרמא לא תצבון
ולא יהי לכון אלהין במשכנין תתבון כל יומיכון
בדיל דתתקיימון יומין סגיאין על אפי ארעא
דאתון יתבין תמן: ונשמע בקול יהונדב בן רכב
אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות יין כל ימינו
אנחנו נשינו בנינו ובנתינו: וקבילנא למימר
יהונדב בר ריכב אבונא לכל דפקדנא בדיל דלא
למשתי חמרא כל יומנא אנחנא נשנא בננא
ובנתנא: ולבלתי בנות בתים לשבתנו וכרם ושדה
וזרע לא יהיה לנו: ובדיל דלא למבני בתין למתבנא
וכרמין וחקלין וזרעא לא יהי לנא: ונשב באהלים
ונשמע ונעש ככל אשר צונו יונדב אבינו: ויתבנא
במשכנין וקבילנא ועבדנא ככל דפקדנא יונדב
אבונא: ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל אל
הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים
ומפני חיל ארם ונשב בירושלם: והוה כד סליק
נבוכדנאצר מלכא דבבל על ארעא ואמרנא
איתו וניעול לירושלם מן קדם משרית כשדאי
ומן קדם משרית ארם ויתיבנא בירושלם:

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה למימר: כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל הלך ואמרת לאיש
יהודה וליושבי ירושלם הלא תקחו מוסר לשמע
אל דברי נאם יהוה: כדנן אמר יי צבאות אלהא

ונשב באהלים על אושיבך באהלים ל׳ — ונשמע ג׳ דגש׳ וסימנ׳ — ב׳ — וימס לבבנו בקול יהונדב ונעש ל׳ וג׳ רפי נעשה ונשמע וחבירו ונשמע פתגם המלך

שבו נ׳ חס׳ בנבי׳ ובכת׳ וסימ׳ אם תבנו ... ואשלח דאריך וגם עתה ... יכרת ג׳ בליש׳ וסימ׳ ויאמרו לא נשתה יין ונשמע ונעש ככל ... איש

דישראל איזיל ותימר לאנש יהודה וליתבי ירושלם
הלא תקבלון אולפן לקבלא לפתגמי אמר יי׳ הוקם
את דברי יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי
שתות יין ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את
מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר
ולא שמעתם אלי׃ אתקיימו פתגמי יהונדב בר
ריכב דפקיד ית בנוהי בדיל דלא למשתי חמרא
ולא שתאו עד יומא הדין ארי קבילו ית תפקידתא
דאבוהון ואנא מלילית עמכון מקדים ומליל
ולא קבילתון למימרי׃ ואשלח אליכם את כל
עבדי הנביאים השכם ושלח לאמר שבו נא איש
מדרכו הרעה והיטיבו מעלליכם ואל תלכו אחרי
אלהים אחרים לעבדם ושבו אל האדמה אשר
נתתי לכם ולאבתיכם ולא הטיתם את אזנכם ולא
שמעתם אלי׃ ושלחית לותכון ית כל עבדי נבייא
מקדים ומשלח למימר תובו כען גבר מאורחיה
בישתא ואתקינו עובדיכון ולא תהכון בתר טעות
עממיא למפלחהון ותיבו על ארעא דיהבית לכון
ולאבהתכון ולא ארכינתון ית אדנכון ולא קבילתון
למימרי׃ כי הקימו בני יהונדב בן רכב את מצות
אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אלי׃ ארי
אקימו בני יהונדב בר ריכב ית תפקידתא דאבוהון
דפקידנון ועמא הדין לא קבילו למימרי׃
לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות
אלהי ישראל הנני מביא אל יהודה ואל כל יושבי
ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם יען
דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו׃
בכין כדנן אמר יי׳ אלהי צבאות אלהא דישראל האנא
מיתי על אנש יהודה ועל כל יתבי ירושלם ית כל
בישתא דגזרית עליהון חלף דשלחית להון ית כל
עבדי נבייא ולא קבילו ואתנביאו להון ולא תבו׃
ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם
על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל מצותיו
ותעשו ככל אשר צוה אתכם׃ ולבני בית ריכב אמר
ירמיה כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא דישראל חלף
דקבילתון לתפקידת יהונדב אבוכון ונטרתון ית
כל פקודוהי ועבדתון ככל דפקיד יתכון׃
לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לא יכרת איש ליונדב בן רכב עמד לפני כל הימים׃
בכין כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא דישראל לא יפסוק
גבר ליונדב בר ריכב משמיש קדמי כל יומיא׃

דויקחו לי תרומה
במלכים

ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלם
בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם׃ ויי׳
יהב חכמתא לשלמה כמא דמליל ליה והוה שלמא
בין חירם ובין שלמה וגזרו קים תרויהון׃ ויעל
המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים
אלף איש׃ ומני מלכא שלמה מסקי מסין מכל

ויהו׳ ו׳ בטעמ׳ רי״ע פסו׳ וסימנ׳ ... המקטיר על פסים הטילו רוח גדולה נתן חכמה שבאות שבועות ברך את אדני אלהי הצבאות ... הוקם ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימ׳ המגשבם

שמונים ח׳ מל׳ בליש׳ וסימנ׳ מתושלח מניעזה בן חמש ושמונים שמונים דשמגר ויהי בשמונים שנה ויצא מלאך יי׳ ומגלה בגבורות שמונים

ישראל והוו מסקי מסין תלתין אלפין גוברא׃ וישלחם
לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות חדש יהיו
בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירם על המס׃
ושלחינון ללבנן עסרא אלפין בירחא משרתא
ירחא הון בלבנן תרין ירחין גבר בביתיה ואדנירם
ממנא על מסקי מסין׃ ויהי לשלמה
שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף חצב בהר׃
והוו לשלמה שבעין אלפין דנטלין בכתפא ותמנן
אלפין דפסלין בטורא׃ לבד משרי הנצבים לשלמה
אשר על המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות
הרדים בעם העשים במלאכה׃ בר מרבני אסטרטי
גיא דממנן על עבידתא דלשלמה תלתא אלפין
ותלת מאה דמפלחין בעמא דעבדין בעבידתא׃
ויצו המלך ויסעו אבנים גדלות
אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית׃ ופקיד מלכא
ועקרו אבנין רברבן אבנין טבן לשכללא ביתא
אבנין פסילין׃ ויפסלו בני שלמה ובני חירום
והגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית׃
ופסלו ארדיכלי שלמה וארדיכלי חירום ואגבלאי
ואתקינו אעיא ואבניא למבני ביתא׃
ויהי בשמונים שנה וארבע מאות
שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה
הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה
על ישראל ויבן הבית ליהוה׃ והוה בארבע מאה
ותמנן שנין למיפק בני ישראל מארעא דמצרים

בשתא רביעיתא בירח זיו בצבא הוא ירחא תנינא
למלך שלמה על ישראל ובנא ביתא קדם יי׃ והבית
אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה
ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו׃ וביתא
דבנא מלכא שלמה קדם יי שתין אמין ארכיה
ועסרין פתייה ותלתין אמין רומיה׃ והאולם על
פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחב
הבית עשר באמה רחבו על פני הבית׃ ואולמא
על אפי היכלא דביתא עסרין אמין ארכיה על
אפי פתיא דביתא עסרא אמין פתייה על אפי ביתא׃
ויעש לבית חלוני שקפים אטמים׃ ועבד לביתא
כוין פתיחן מלגיו וסתימן מלברא וחפין כלונסא
בית אחת רישי שריתא ארזיא׃ ויבן על קיר
הבית יצוע סביב את קירות הבית סביב להיכל
ולדביר ויעש צלעות סביב׃ ובנא על כתלי
ביתא זיזא סחור סחור אקיף ית כתלי ביתא
סחור סחור להיכלא ולבית כפורי ועבד מחיצא
סחור סחור׃ היצוע התחתנה חמש באמה
רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית
שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב
חוצה לבלתי אחז בקירות הבית׃ מחיצתא ארעיתא
חמיש אמין פתיה ומציעתא שית אמין פתיה
ותליתיתא שבע אמין פתיה ארי נפקתא עבד
לביתא סחור סחור לגיו ולברא מן מחיצתא למהוי
רישי שריתא נחתין על זיזיא ולא יהוון שריתא

בהראותו את עשר וכל דברי ומשם כנות׳ מל׳ בנ׳ ג׳ ויעש מהם ביתה׳ קמ׳ וסימנ׳ ילוד בית ילוד בית ליסד הבית ויעשל בית וכל אתנ׳ וסוף

מעברין בכתלי ביתא׃ והבית בהבנתו אבן שלמה
מסע נבנה ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא נשמע
בבית בהבנתו׃ וביתא באתבניותיה אבנין שלמן
מטקסא אתבני וארזובין וחולילין כל מן דברזל
לא אשתמע בביתא באתבניותיה׃ פתח הצלע
התיכנה אל כתף הבית הימנית ובלולים יעלו על
התיכנה ומן התיכנה אל השלשים׃ תרעא ומחצתא
ארעיתא פתיח לעיבר ביתא מימינא ובמסבתא
סלקין מן ארעיתא לעליתא באורח מציעתא׃ ויבן
את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים ושדרת
בארזים׃ ובנא ית ביתא ושכלליה וטליל ית ביתא
בהנתוכין ועילא מנהון סדרא דרכפת דמרישאי
ארזיא׃ ויבן את היציע על כל הבית חמש אמות
קומתו ויאחז את הבית בעצי ארזים׃ ובנא ית
תיקא על כל ביתא חמיש אמין רומיה וטליל ית
ביתא באעי ארזיא׃ ויהי דבר
יהוה אל שלמה לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עם שלמה למימר׃ הבית הזה אשר אתה בנה אם
תלך בחקתי ואת משפטי תעשה ושמרת את כל
מצותי ללכת בהם והקמתי את דברי אתך אשר
דברתי אל דוד אביך׃ ביתא הדין דאת בני אם תהך
בקימי וית דיני תעביד ותיטר ית כל פקודי למהך
בהון ואקים ית פתגמי עמך דמלילית עם דוד
אבוך׃ ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את
עמי ישראל׃ ואשרי שכינתי בגו בני ישראל
ולא ארחיק ית עמי ישראל׃

ואתה תצוה
ביחזקאל

אתה בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו
מעונותיהם ומדדו את תכנית׃ את בר אדם חוי ית
בית ישראל ית ביתא ויתכנעון מחוביהון וימשחון
ית טקוסיה׃ ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת
הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל צורתו ואת
כל חקתיו וכל צורתו וכל תורתיו הודע אתם וכתב
לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתיו
ועשו אתם׃ ואם יתכנעון מכל דעבדו במחזיהון
צורת ביתא וטקוסיה ומפקנוהי ומעלנוהי וכל
צורתיה וית כל גזירתיה וכל צורתיה וכל דחזי
ליה הודע יתהון וכתוב לעיניהון ויטרון ית כל צורתיה
וית כל גזירתיה ויעבדון יתהון׃ זאת תורת הבית
על ראש ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים
הנה זאת תורת הבית׃ דא אוריתא דביתא על ריש
טורא כל תחומיה סחור סחור קודש קודשין הא
דא אוריתא דביתא׃ ואלה מדות המזבח באמות
אמה אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחב וגבולה
אל שפתה סביב זרת האחד וזה גב המזבח׃ ואלין
משחת מדבחא באמיא באמתא דהיא אמה ופשך
ותשויתא אמתא ואמתא פתיא וגדנפא מקף
לה על ספתה סחור סחור זרתא חדא ודין טיקוס
מדבחא׃ ומחיק הארץ עד העזרה התחתונה

תורתיו ג׳ וסימנה׳ — את חקי האלהים ואם נכלמו מכל לכל חקות בית יי׳ וחד ותורתו ינצרו — ומחיק ל׳ ומעוז ל׳ ומגמנים ל׳ ומהגדים ל׳ ומאותי ל׳ ומהגשמים ל׳ ס׳

חקות ט׳ וסימנ׳ בלבבך העמים הבל הוא נתן בריתי המזבח ביום ... מנחה ליי׳ וישתמר חקות היורשת לעמים — וחטאות ג׳ וסימנ׳ על

שתים אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה הקטנה
עד העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה:
ומתשוית ארעא עד מסמכתא ארעיתא תרתין
אמין ופתיא אמתא: וההראל ארבע אמות ומהאראיל
ולמעלה הקרנות ארבע: ומדבחא ארבע אמין
ומדבחא ולעילא קרנתא ארבע: והאראיל שתים
עשרה ארך בשתים עשרה רחב רבוע אל ארבעת
רבעיו: ומדבחא תרתא עסרי ארכא בתרתא
עסרי פתיא מרבע על ארבעה סטרוהי: והעזרה
ארבע עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל
ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי האמה
והחיק לה אמה סביב ומעלתהו פנות קדים: ומסמכתא
ארבע עסרי ארכא בארבע עסרי פתיא על ארבעה
סטרהא וגדנפא מקף לה סחור סחור פלגות
אמתא ותשויתא לה אמתא סחור סחור ומאתר
דסלקין ליה מתפנן למדבחא:

ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה
חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה
ולזרק עליו דם: ואמר לי בר אדם כדנן אמר ייי
אלהים אלין גזירת מדבחא ביום אתעבדותיה
לאסקא עלוהי עלתא ולמזרק עלוהי דם נכסת
קודשיא: ונתתה אל הכהנים הלוים אשר הם מזרע
צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר
בן בקר לחטאת: ותתין לכהניא ליואי דאינון
מזרעא דצדוק דקריבין לפלחני אמר ייי אלהים

לשמשא קדמי תור בר תורי לחטאתא: ולקחת
מדמו ונתתה על ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות
העזרה ואל הגבול סביב וחטאת אותו וכפרתהו:
ותסב מדמיה ותתן על ארבע קרנתיה ועל ארבע
זוית מסמכתא ועל תחומא סחור סחור ותדכי יתיה
ותכפר עלוהי: ולקחת את הפר החטאת ושרפו
במפקד הבית מחוץ למקדש: ותסב ית תורא
דחטאתא ויוקדיניה באתר דחזי לביתא מברא
למקדשא: וביום השני תקריב שעיר עזים תמים
לחטאת וחטאו את המזבח כאשר חטאו בפר:
וביומא תנינא תקריב צפיר בר עזין שלים לחטאתא
וידכון ית מדבחא כמא דדכיאו בתורא: בכלותך
מחטא תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן
תמים: בשיציותך מלדכאה תקריב תור בר תורי
שלים ודכר מן ענא שלים: והקרבתם לפני יהוה
והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עלה
ליהוה: ותקריבנון ק׳ ייי ויתנון כהניא עליהון
מלחא ויסקון יתהון עלתא ק׳ ייי: שבעת ימים
תעשה שעיר חטאת ליום ופר בן בקר ואיל מן
הצאן תמימים יעשו: שבעה יומין תעביד צפירא
דחטאתא ליומא ותור בר תורי ודכר מן ענא שלמין
יעבדון: שבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו
אתו ומלאו ידו: שבעה יומין יכפרון על מדבחא
וידכון יתיה ויקרבון קרבניה: ויכלו את הימים
והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על

המזבח וחטאת אותו וכפרתהו וחטאת את המקדש — והקרבתם ל׳ בקרבתם ל׳ ונתתם ל׳ למחרתם ל׳ ולמנרתם ל׳ כולהו׳ לית כוותי

מנין יע״ך מאה וארבעה כמנין מאה נביאים ׳ וארבעה כנגד ארבעה כפרות שהיה נותן לכל אחד ואחד לפי כך אהב יצחק את עשו ׃ בהכרית ב׳ חס׳ ו׳ מל׳

המזבח את עולתיכם ואת שלמיכם ורצאתי
אתכם נאם אדני יהוה׃ וישלמון ית יומיא ויהי
ביומא תמינאה ולהלאה יעבדון כהניא על מדבחא
ית עלותכון וית נכסת קודשיכון ויתקבל
קרבנכון ברעוא קדמי אמר יי אלהים׃

דכי תשא
במלכים

ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה
השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה
מטר על פני האדמה׃ והוה לזמן יומין סגיאין
ופתגם נבואה מן קדם יי הוה עם אליה בשתא תליתיתא
למימר איזיל אתחזי לאחאב ואתין מטרא על
אפי ארעא׃ וילך אליהו להראות אל אחאב והרעב
חזק בשמרון׃ ואזל אליה לאתחזאה לאחאב וכפנא
תקיף בשמרון׃ ויקרא אחאב אל עבדיהו אשר
על הבית ועבדיהו היה ירא את יהוה מאד׃ וקרא
אחאב לעובדיה דממנא על ביתא ועובדיה הוה
דחיל חטאין מן קדם יי לחדא׃ ויהי בהכרית איזבל
את נביאי יהוה ויקח עבדיהו מאה נביאים
ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם
ומים׃ והוה כד קטילת איזבל ית נביא דיי ודבר
עובדיה מאה נביין ואטמרינון חמשין גוברא
במערתא וסוברינון בלחמא ובמיא׃ ויאמר
אחאב אל עבדיהו לך בארץ אל כל מעיני המים
ואל כל הנחלים אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד

ולוא נכרית מהבהמה׃ ואמר אחאב לעובדיה
הליך בארעא על כל מבועי מיא ועל כל נחליא
מא אם נשכח עסבא ונקיים סוסון וכודנון ולא
נפסוק מבעירא׃ ויחלקו להם את הארץ לעבר בה
אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיהו הלך בדרך
אחד לבדו׃ ופליגו להון ית ארעא למעבר בה
אחאב הליך באורחא חדא בלחודוהי ועובדיה
הליך באורחא אחרא בלחודוהי׃ ויהי עבדיהו
בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על פניו
ויאמר האתה זה אדני אליהו׃ והוה עובדיה אזיל
באורחא והא אליה לקדמותיה ואשתמודעיה
ונפל על אפוהי ואמר האת דין רבוני אליה׃ ויאמר
לו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו׃ ואמר ליה
אנא איזיל אימר לרבונך הא אליה׃ ויאמר מה
חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני׃
ואמר מא חבית ארי את מסר ית עבדך ביד
אחאב למקטלי׃ חי יהוה אלהיך אם יש גוי
וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך
ואמרו אין והשביע את הממלכה ואת הגוי כי
לא ימצאכה׃ קיים הוא יי אלהך אם אית עם ומלכו
דלא שלח רבוני לתמן למבעך ויימרין לא הוה
כא ומומי ית מלכותא וית עמא ארי לא משכח
לך׃ ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו׃
וכען את אמר איזיל אימר לרבונך הא אליה׃
והיה אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על אשר

וסימ׳ בהכרית איזבל יש׳ את איבי דוד — מהבהמה ל׳ מהעוף ל׳ מהנחל ל׳ מהבקר ל׳ מהגדוד ל׳ מהקדש ל׳ מהאש ל׳ מה שמנים ל׳ מהסלע ל׳ מה עולה ל׳

ונחיה ג׳ בקר וסימנ׳ מאכיבו זרע וחכ׳ ונחיה סוס ופרד · וירוח ש״ג וסימנ׳ לבשה את גדעון טרח מנעם שאול ישאך על אשר לא אדע

לא אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני
ועבדך ירא את יהוה מנעריו: ויהי עבדך אנא אזיל
מלותך ורוחא מן קדם יי יטליניך לאתר דלא אדע
ואיתי לחואה לאחאב ולא ישכחנך ויקטלינני
ועבדך הוה דחיל חטאין מן קדם יי מזעורי: הלא הגד
לאדני את אשר עשיתי בהרג איזבל את נביאי
יהוה ואחבא מנביאי יהוה מאה איש חמשים
חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים:
הלא אתחוה לרבוני ית דעבדית כד קטילת
איזבל ית נביאיא דיי ואטמרית מנביאיא דיי
מאה גברא חמשין חמשין גברא במערתא
וסוברתינון בלחמא ובמיא: ועתה אתה אמר
לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני: וכען את
אמר איזיל אימר לרבונך הא אליה ויקטלינני:
ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי
לפניו כי היום אראה אליו: ואמר אליה קיים הוא
יי צבאות דמשמישנא קדמוהי ארי יומא דין
אתחזי ליה: וילך עבדיהו לקראת אחאב ויגד
לו וילך אחאב לקראת אליהו: ואזל עובדיה
לקדמות אחאב וחוי ליה ואזל אחאב לקדמות
אליה: ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר
אחאב אליו האתה זה עכר ישראל: והוה כד
חזא אחאב ית אליה ואמר אחאב ליה האת דין
עכריה דישראל: ויאמר לא עכרתי את ישראל
כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה
ותלך אחרי הבעלים: ואמר לא עכרית ית ישראל
אלהין את ובית אבוך כד שבקתון ית פקודיא
דיי ואזלתון בתר בעליא: ועתה שלח קבץ אלי
את כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל
ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע
מאות אכלי שלחן איזבל: וכען שלח כנוש לותי
ית כל ישראל לטור כרמלא וית נביי בעלא ארבע
מאה וחמשין ונביי אשירתא ארבע מאה אכלי
פתורא דאיזבל: וישלח אחאב
בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר
הכרמל: ושלח אחאב בכל בני ישראל וכנש ית
נביי שקרא לטור כרמלא: ויגש אליהו אל כל
העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים
אם יהוה הוא האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו
אחריו ולא ענו העם אתו דבר: וקריב אליה לות
כל עמא ואמר עד אימתי אתון פליגין לתרתין
פלגון הלא יי הוא אלהים פלחו קדמוהי בלחודוהי
ולמא אתון טען בתר בעליא דלית בהון צרוך
ולא אתיבו עמא יתיה פתגם: ויאמר אליהו
אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי
הבעל ארבע מאות וחמשים איש: ואמר אליה
לעמא אנא אשתארית נביא קדם יי בלחודי ונביי
בעלא ארבע מאה וחמשין גברא: ויתנו לנו
שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתחהו
וישימו על העצים ואש לא ישימו ואני אעשה

אראה ב׳ וסימנ׳ כי בענן אראה כי היום אראה אליו · בעזבכם ל׳ באספכם ל׳ בהזכרכם ל׳ בעברותכם ל׳ בשבועותיכם אזכרכם

ואת כביאי ל׳ ואת ראשי ל׳ ואת ראשם ל׳ ואת תרומות ל׳ ויתנו ב׳ רפי בקר׳ וסימנ׳ גם נא את עבדך ויבחרו להם המפקדים בבית

את הפר האחד ונתתי על העצים ואש לא אשים׃
ויתיהבון לנא תרין תורין ויבחרון להון תורא חד
ויפלגוניה וישוון על אעיא ואישתא לא ישוון
ואנא אעביד ית תורא חד ואתין על אעיא ואישתא
לא אשוי׃ וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא
בשם יהוה והיה האלהים אשר יענה באש הוא
האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר׃ ותקרון
בשום טעותכון ולא תתענון מן קדם דלית בהון
צרוך ברם אנא אצלי בשמא דיי׳ וישלח מימריה
ויחית אישתא ארי יי׳ הוא אלהים ואתיבו כל עמא
ואמרו תקין פתגמא׃ ויאמר אליהו לנביאי הבעל
בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים
וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו׃ ואמר
אליהו לנביי בעלא בחרו לכון תורא חד ועבידו
קדמותא ארי אתון סגיאין ותקרון בשום טעותכון
ואישתא לא תשוון׃ ויקחו את הפר אשר נתן להם
ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים
לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח
אשר עשה׃ ונסיבו ית תורא דיהב להון ועבדו
וקרו בשום בעלא מצפרא ועד עידן טיהרא למימר
בעלא עננא ולית קל ולית דעני ומשתפן על
איגורא דעבדו׃ ויהי בצהרים ויהתל בהם אליהו
ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי שיח
וכי שיג לו וכי דרך לו אולי ישן הוא ויקץ׃ והוה
בעידן טיהרא וחייך בהון אליה ואמר קרו בקל רב

ארי אתון אמרין דחלא הוא דלמא שועי ליה או
אשתדפא אשתדיף או אורח הות ליה או דלמא
דמוך הוא ויתער׃ ויקראו בקול גדול ויתגדדו
כמשפטם בחרבות וברמחים עד שפך דם עליהם׃
וקרו בקל רב ואתהממו בכמוסיהון בסיפין וברמחין
עד דאשתפיך דמא עליהון׃ ויהי כעבר הצהרים
ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה
ואין קשב׃ והוה כמעבר טיהרא ואשתטיאו עד
למסק מנחתא ולית קל ולית דעני ולית דמציתי׃
ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי ויגשו כל העם
אליו וירפא את מזבח יהוה ההרוס׃ ואמר אליה
לכל עמא קרובו לותי וקריבו כל עמא לותיה ובנא
ית מדבחא דיי׳ דהוה מפגר׃ ויקח אליהו שתים
עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר
היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך׃
ונסיב אליה תרתא עסרי אבנא למנין שבטי בני
יעקב דהוה פתגמא דיי׳ עמיה למימר ישראל יהי
שמך׃ ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש
תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח׃ ובנא ית
אבניא מדבחא בשמא דיי׳ ועבד מזקתא כבית
סאתין זרעא סחור סחור למדבחא׃ ויערך את
העצים וינתח את הפר וישם על העצים׃ וסדר
ית אעיא וחדים ית תורא ושוי על אעיא׃ ויאמר
מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל
העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו׃

והיה האלהים ל׳ והיה אלהים ל׳ בא האלהים ל׳ בא אלהים ל׳ וישלח האלהים ל׳ וישלח אלהים ל׳ כול לית כוותה׳ כעבר ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסימ׳ ויהי כעבר הצהרים חס׳ כעבור סופה

בעלות ה׳ וסימנ׳ — ה׳ — ולהב יואב המנחה קדמאה ואליהו נבוכדראצר תולעת — אברהם יצחק וישראל ג׳ וסימנ׳ — ג׳ — זכר לאברהם

ואמר מלו ארבעה כדין מיא ואריקו על עלתא
ועל אעיא ואמר תנו ותנו ואמר תליתו ותליתו׃
וילכו המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא
מים׃ ואזלו מיא סחור סחור למדבחא ואף ית
מזקתא מלא מיא׃ ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו
הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל
היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך
ובדבריך עשיתי את כל הדברים האלה׃ והוה
במסק מנחתא וקריב אליה נביא ואמר יי אלהיה
דאברהם יצחק וישראל יומא דין יתידע ארי את
יי דשכינתך שריא בישראל ואנא עבדך ובפתגמך
עבדית ית כל פתגמיא האלין׃ ענני יהוה ענני
וידעו העם הזה כי אתה יהוה האלהים ואתה
הסבת את לבם אחרנית׃ קביל צלותי יי באישתא
קביל צלותי במטר וידעון עמא הדין במעבדך
להון נסא ארי את יי אלהים ואת ברחמך יתהון
משתאיל להון במימרך לאתבותהון לדחלתך
ואינון יהבו ית לבהון פליג׃ ותפל אש יהוה ותאכל
את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר
ואת המים אשר בתעלה לחכה׃ ונפלת אישתא
מן קדם יי ואכלת ית עלתא וית אעיא וית אבניא
וית עפרא וית מיא דבמזקתא לחיכת׃ וירא כל
העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים
יהוה הוא האלהים׃ וחזו כל עמא ונפלו על אפיהון
ואמרו יי הוא אלהים יי הוא אלהים׃

ויאמר אליהו להם תפשו את נביאי הבעל
איש אל ימלט מהם ויתפשום ויורדם אליהו אל נחל קישון
וישחטם שם׃ ואמר אליה להון אחודו ית נביי בעלא
אנש לא ישתיזב מנהון ואחדונון ואחיתנון אליה
לנחלא דקישון ונכסינון תמן׃ ויאמר אליהו
לאחאב עלה אכל ושתה כי קול המון הגשם׃ ואמר
אליה לאחאב סק אכול ואשתי ארי קל את רגושת
מטרא׃ ויעלה אחאב לאכול ולשתות ואליהו
עלה אל ראש הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו בין
ברכו׃ וסליק אחאב למיכל ולמשתי ואליה סליק
לריש כרמלא וגחין על ארעא ושוי אפוהי בין
ברכוהי׃ ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרך ים ויעל
ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים׃
ואמר לעולימיה סק כען סכי לאורח מערבא
וסליק וסכא ואמר לית מדעם ואמר תוב שבע
זמנין׃ ויהי בשביעית ויאמר הנה עב קטנה ככף
איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר
ורד ולא יעצרכה הגשם׃ והוה בזמנא שביעיתא
ואמר הא עננא זעירא כפסת יד גבר סליק מן
מערבא ואמר סק אימר לאחאב אזדרז וחות
ולא יעכבינך מטרא׃ ויהי עד כה ועד כה והשמים
התקדרו עבים ורוח ויהי גשם גדול וירכב אחאב
וילך יזרעאלה׃ והוה עד דמזדרז ונחית
ושמיא אתחפיאו עננין ורוחא והוה מטר
סגי ורכיב אחאב ואזל ליזרעאל׃

ויהי בעלות המנחה יי׳ אלהי אברהם ריש׳ פסו׳ — וישחטם ג׳ וסימ׳ במעבר ׃ וירדם אליהו ויהי כבואם — שב ב׳ חס׳ וסימ׳ מצרימה שבע פעמים

וימלא ו׳ וסימנ׳ שבעת ימים את החכמה את בית הבעל חבית המן חמה על מרדכי — ויצר ג׳ וסימנ׳ אותו בחרט את שני העמודים כברים כסף ולשון הזהב

דויקהל
במלכים

וישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצר׃
ושלח מלכא שלמה ודבר ית חירם מצור׃ בן
אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צרי
חרש נחשת וימלא את החכמה ואת התבונה ואת
הדעת לעשות כל מלאכה בנחשת ויבוא אל
המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו׃ בר אתתא
ארמלתא הוא משבטא דבית נפתלי ואבוהי גבר
צוריא אומן בעבידת נחשא ואתמלי ית חכמתא
וית סכלתנותא וית דעתא למעבד כל עבידא
בנחשא ואתא לות מלכא שלמה ועבד ית כל
עבידתיה׃ ויצר את שני העמודים נחשת שמנה
עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוט שתים
עשרה אמה יסב את העמוד השני׃ וצר ית תרין
עמודיא דנחשא תמני עסרי אמין רומיה דעמודא
חד וחוט משחתא תרתא עסרי אמין מקף ליה וכן
לעמודא תניינא׃ ושתי כתרת עשה לתת על ראשי
העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת הכתרת
האחת וחמש אמות קומת הכתרת השנית׃ ותרתין
קרנתון עבד למתן על רישי עמודיא מתך נחשא
חמיש אמין רומיה דקרנתא חדא וחמיש אמין
רומיה דקרנתא תנייתא׃ שבכים מעשה שבכה
גדלים מעשה שרשרות לכתרת אשר על ראש
העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת
השנית׃ סריגין עובד סריגו קליען עובד גדילו
לקרנתון דעל ריש עמודיא שבעה לקרונתא
חדא ושבעה לקרנתא תנייתא׃ ויעש את העמודים
ושני טורים סביב על השבכה האחת לכסות
את הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה
לכתרת השנית׃ ועבד ית עמודיא ותרין סדרין
סחור סחור על סריגתא חדא לכסאה ית קרנתון
דעל ריש רמוניא וכין עבד לקרנתא תנייתא׃
וכתרת אשר על ראש העמודים מעשה שושן
באולם ארבע אמות׃ וקרנתון דעל ריש עמודיא
עובד שושנתא לקיט באולמא ארבע אמין׃
וכתרת על שני העמודים גם ממעל מלעמת
הבטן אשר לעבר שבכה והרמונים מאתים
טרים סביב על הכתרת השנית׃ וקרנתון על
תרין עמודיא אף מלעילא מלקביל רבקא
דלעיבר סריגתא ורמוניא מאתן סדרין עבידין
להסחור סחור על קרנתא תנייתא׃ ויקם את
העמדים לאלם ההיכל ויקם את העמוד הימני
ויקרא את שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי
ויקרא את שמו בעז׃ ואקים ית עמודיא לאולמא
דהיכלא ואקים ית עמודא מימינא וקרא ית
שמיה יכין ואקים ית עמודא מסמאלא
וקרא ית שמיה בעז׃ ועל ראש העמודים מעשה
שושן ותתם מלאכת העמודים׃ ועל ריש עמודיא
עובד שושנתא ושלימת עבידת עמודיא׃

כל ימנים דמלכ׳ חס׳ במ״ג חד והרמונים מאותים טורים וכל אורי׳ חס׳ וכל כתוב׳ מל׳ במ״ב הם תשעים וששה רוחה אל גנת אגוז ירדתי — והכס ב׳ וחס׳ וס׳ מלאכת השנה

ואת הים ה׳ וסימנ׳ — האחד ואת הבקר נתץ ויקיצן תלותהון דמלכים ואני מרעיש נתק דברי ימנים׳ ממרט ל׳ וחס׳

דאלה פקודי
במלכים

ויעש חירום את הכירות ואת היעים ואת המזרקות
ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר עשה
למלך שלמה בית יהוה׃ ועבד חירום ית כיוריא
וית מגרופיתא וית מזרקיא ושיצי חירם למעבד
ית כל עבידתא דעבד למלכא שלמה בית מקדשא
דיי׃ עמודים שנים וגלת הכתרת אשר על ראש
העמודים שתים והשבכות שתים לכסות את שתי
גלות הכתרת אשר על ראש העמודים׃ עמודיא
תרין ואבני קרנתון דעל ריש עמודיא תרתין
וסריגתא תרתין לכסאה ית תרתין אבני קרנתון
דעל ריש עמודיא׃ ואת הרמנים ארבע מאות
לשתי השבכות שני טורים רמנים לשבכה
האחת לכסות את שתי גלות הכתרת אשר על
פני העמודים׃ וית רמוניא ארבע מאה לתרתין
סריגתא תרין סדרין דרמונין לסריגתא חדא
לכסאה ית תרתין אבני קרנתון דעל אפי עמודיא׃
ואת המכנות עשר ואת הכירת עשרה על
המכנות׃ וית בסיסיא עשר וית כיוריא עסרא
על בסיסיא׃ ואת הים האחד ואת הבקר שנים
עשר תחת הים׃ וית ימא חד וית תורי תרי עסר
תחות ימא׃ ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות
ואת כל הכלים האהל אשר עשה חירם למלך
שלמה בית יהוה נחשת ממרט׃ וית דודיא וית
מגרופיתא וית מזרקיא וית כל מניא האלין
כעובד מני משכנא דעבד משה כין עבד חירם
למלכא שלמה בית מקדשא דיי נחש טב׃ בככר
הירדן יצקם המלך במעבה האדמה בין סכות
ובין צרתן׃ במישר ירדנא אתיכנון מלכא בעבי
גרגישתא בין סכות ובין צרתן׃ ויגח שלמה את
כל הכלים מרב מאד מאד לא נחקר משקל
הנחשת׃ ואצנע שלמה ית כל מניא מסגי לחדא
לחדא לית סוף למתקל נחשא׃ ויעש שלמה את
כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת
השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב׃ ועבד שלמה
ית כל מניא דבבית מקדשא דיי ית מדבחא
דדהבא וית פתורא דעלוהי לחים אפיא דדהבא׃
ואת המנרות חמש מימין וחמש משמאול
לפני הדביר זהב סגור והפרח והנרת והמלקחים
זהב׃ וית מנרתא חמש מימינא וחמיש מסמלא
קדם בית כפורי דהבא טבא ושושניא ובוציניא
וציבתיא דהבא׃ והספות והמזמרות והמזרקות
והכפות והמחתות זהב סגור והפתות לדלתות
הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלתי הבית
להיכל זהב׃ וקוליא ומזמריא ומזרקיא ובזיכיא
ומחתיתא דדהבא טבא ומגלסיא לדשי ביתא גואה
לקודש קודשיא לדשי ביתא להיכלא דדהבא׃

דויקרא
בישעיה

זהב סגור ה׳ וסימנ׳ — ולפני הדביר ושלאחריו הפרח והמזמרות בתראה דמשכן למערב המזמרות מנשקה — והפתות ל׳ וכלי כן

שה ד׳ ג׳ כתיב הי וחד כתיב אלף וסימנ׳ — זאת הבהמה אשר תאכלו ב׳ בו לא הביאת לי ואמר לזה שה — ספר ב׳ וסימנ׳

עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו: עמא דין אתקינית
לפלחני בתשבחתי יהון משתעין: ולא אתי קראת
יעקב כי יגעת בי ישראל: אמיר על ידי נביא
ולא בפלחני ערעתון דבית יעקב ארי לאיתון
באלפן אוריתי ישראל: לא הבאת לי שה עלתיך
וזבחיך לא כבדתני לא העבדתיך במנחה ולא
הוגעתיך בלבונה: לא איתיתא קדמי אמרין
לעלא ונכסת קודשך לא יקרתא קדמי לא אסגיתי
עלך בקרבנין ולא אתקיפית עלך בלבונתא: לא
קנית לי בכסף קנה וחלב זבחיך לא הרויתני אך
העבדתני בחטאותיך הוגעתני בעונתיך: לא
זבינתא קדמי בכסף קני בסם ותרב נכסת קודשך
לא דהינתא על מדבחי ברם אסגיתא קדמי
בחובך אתקיפתא קדמי בעויתך: אנכי אנכי
הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר:
אנא אנא הוא שביק לחובך בדיל שמי וחטאך
לא ידכרון: הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען
תצדק: אימר כען נדין כחדא אשתעי את אם
תכול ותזכי: אביך הראשון חטא ומליציך
פשעו בי: אבוך קדמאה חטא ומלפך מרדו
במימרי: ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם יעקב
וישראל לגדופים: ואפיס רברבי קודשא ואמסר
לקטלא יעקב וישראל לחסודין:

ועתה שמע יעקב עבדי וישראל
בחרתי בו: וכען שמע יעקב עבדי וישראל
דאתרעיתי ביה: כה אמר יהוה עשך ויצרך
מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישרון
בחרתי בו: כדנן אמר יי דעבדך ודאתקנך
ממעין יסעדינך לא תדחל עבדי יעקב וישראל
דאתרעיתי ביה: כי אצק מים על צמא ונזלים
על יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתי על
צאצאיך: ארי כמא דמתיהבין מיא על ארע
בית צחונא ומתנגדין על יבשתא כין אתין
רוח קודשי על בנך וברכתי על בני בנך: וצמחו
בבין חציר כערבים על יבלי מים: ויתרבון
צדיקיא רכיכין ומפנקין כלבלבי עסבא אילן
דמשלח שרשוהי על בגדין דמיין: זה יאמר
ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו
ליהוה ובשם ישראל יכנה: דין יימר מדחלא
דיי אנא ודין יצלי בשום יעקב ודין יקריב
קרבניה קדם יי ובשמא דישראל יתקרב

כה אמר יהוה מלך ישראל
וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון
ומבלעדי אין אלהים: כדנן אמר יי מלכיה
דישראל ופרקיה יי צבאות אנא אנא הוא דמלקדמין
אף עלמי עלמיא דילי אנון ובר מני לית אלה:

דצו

בירמיה

כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם
ספו על זבחיכם ואכלו בשר: כדנן אמר יי

שמע בכל הארץ ספר אתה למען תצדק — שרי קדש ב׳ וסימנ׳ — כי היו שרי קדש ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם יעקב

צבאות אלהא דישראל עלותכון אוסיפו על נכסת
קדשיכון ואכולו בסרא: כי לא דברתי את אבותיכם
ולא צויתים ביום הוציא אתם מארץ מצרים
על דברי עולה וזבח: ארי לא מלילית עם אבהתכון
ולא פקידתנון ביומא דאפיקית יתהון מארעא
דמצרים על עסקי עלון ונכסת קדשין: כי אם
את הדבר הזה צויתי אתם לאמר שמעו בקולי
והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלכתם
בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם:
אלהין ית פתגמא הדין פקידית יתהון למימר
קבילו למימרי ואהוי לכון לאלה ואתון תהון קדמי
לעם ותהכון בכל אורחא דאפקיד יתכון בדיל
דייטב לכון: ולא שמעו ולא הטו את אזנם
וילכו במעצות בשררות לבם הרע ויהיו לאחור
ולא לפנים: ולא קבילו ולא ארכינו ית אדנהון
והליכו בעיצתהון בהרהור לבהון בישא ואחזרו
בפולחני קדל ולא שויאו דחלתי לקביל אפיהון:
למן היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים
עד היום הזה ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים
יום השכם ושלח: למן יומא דנפקו אבהתכון
מארעא דמצרים עד יומא הדין ושלחית לותכון
ית כל עבדי נבייא בכל יום מקדים ומשלח: ולא
שמעו אלי ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם
הרעו מאבותם: ולא קבילו למימרי ולא ארכינו
ית אדנהון ואקשיאו ית קדלהון אבאישו מאבהתהון

ודברת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו
אליך וקראת אליהם ולא יענוכה: ותמליל עמהון
ית כל פתגמיא האלין ולא יקבלון מנך ותקרי
להון ולא יתיבונך: ואמרת אליהם זה הגוי אשר
לא שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר
אבדה האמונה ונכרתה מפיהם: ותימר להון דין
עמא דלא שמעו למימרא דיי אלההון ולא קבילו
אלפן פסקת הימנותא ואתמנעת מפומהון:

כה אמר יהוה אל יתהלל חכם
בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל
עשיר בעשרו: כדנן אמר יי לא ישתבח חכימא
בחכמתיה ולא ישתבח גיברא בגיברותיה לא
ישתבח עתירא בעתריה: כי אם בזאת יתהלל
המתהלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה
חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי
נאם יהוה: אלהין בדא ישתבח דמשתבח דחכים
ואוליף למדע דחלתי ארי אנא יי עבידנא חסדא
דין דקשוט וזכו בארעא ארי באלין רעוא קדמי אמר יי:

דויהי ביום השמיני

בשמואל

ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף:
ואוסיף עוד דויד למכנש ית כל בחירי ישראל תלתין
אלפין: ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי
יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר
נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו:

כל קרי עלותיכם עלותיהם עלותיך כת׳ חס וו בנ״ב ושי׳ והיה המנחם והביאותם עולותיכם כתי׳ עלותיכם ספו עלותיכם מט׳ ויכלו את היתמים עולותיכם כת׳ מל׳ דמלא

וכל בית יג וסימנ — יוסף ואחיו בית מלוא בית אביהו וימלטו מחימלך ישראל משחקים ישראל מעלים ערב לכב אחיך ותבי הנשיא — שם שם ב אלה תולדות אשר נקרא

וקם ואזל דויד וכל עמא דעמיה מקריא דבית
יהודה לאסקא מתמן ית ארונא דיי דאתקרי
שמא שמא דיי צבאות דשכינתיה שריא עיל
מן כרוביא עלוהי: וירכבו את ארון האלהים אל
עגלה חדשה וישאהו מבית אבינדב אשר
בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה
חדשה: ואחיתו ית ארונא דיי בעגלתא חדתא
ונטלוהי מבית אבינדב דבגבעתא ועזא ואחיו
בני אבינדב מדברין ית עגלתא חדתא: וישאהו
מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים
ואחיו הלך לפני הארון: ונטלוהי מבית אבינדב
דבגבעתא עם ארונא דיי ואחיו אזיל קדם ארונא:
ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל
עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים
ובצלצלים: ודויד וכל בית ישראל משבחין קדם יי
בכל אעי בירון ובכנרין ובנבלין ובתפין וברבעין
ובצלצלין: ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא
אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר:
ואתו עד אתר מתקן ואושיט עזא ידיה בארונא
דיי ואחיד ביה ארי מרגוהי תוריא: ויחר אף
יהוה בעזא ויכהו שם האלהים על השל וימת
שם עם ארון האלהים: ותקיף רוגזא דיי בעזא
ומחהי תמן מימרא דיי על דאשתלי ומית תמן
עם ארונא דיי: ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה
פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד

היום הזה: ותקיף לדויד על דתרע יי תרעתא
בעזא וקרא לאתרא ההוא אתרא דמית ביה
עזא עד יומא הדין: ויירא דוד את יהוה ביום ההוא
ויאמר איך יבא אלי ארון יהוה: ודחיל דויד מן
קדם יי ביומא ההוא ואמר איכדין ייעול לותי ארונא
דיי: ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה
על עיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדם הגתי: ולא
אבא דויד לאפנאה לותיה ית ארונא דיי לקרתא
דדויד ואפניה דויד לבית עובד אדום גיתאה:
וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה
חדשים ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו:
ושרא ארונא דיי בית עובד אדום גתאה תלתא
ירחין ובריך יי ית עובד אדום וית כל ביתיה: ויגד
למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם
ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך
דוד ויעל את ארון האלהים מבית עבד אדם
עיר דוד בשמחה: ואתחוה למלכא דויד למימר
בריך יי ית בית עובד אדום וית כל דליה בדיל
ארונא דיי ואזל דויד ואסיק ית ארונא דיי מבית
עובד אדום לקרתא דדויד בחדוא: ויהי כי צעדו
נשאי ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור
ומריא: והוה כד נטלו נטלי ארונא דיי שתא
זוגין ונכס תור ופטים: ודוד מכרכר בכל עז
לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד: ודויד משבח
בכל תקוף קדם יי ודויד אסיר כרדוט דבוץ: ודוד

על עיר ד וסימנ — ולא אבה שמואל והמטורתר על עיר בכו שבענים שבעים שנה — ויטהו ג וסי דוד בית עב אד דוד ויואב בעגלה מריא כלו' אלף וכל

כהגלות ל̇ כגלות ל̇ בהגלות ל̇ התהלולות ל̇ ותהלות ל̇ מגדלות ל̇ לית פ... — הרקים רקים ג̇ חס̇ וסימ̇ מהגלות נגלות פלים רקים ויקבינו אליה

וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה
ובקול שופר׃ ודויד וכל בית ישראל מסקין ית
ארונא דיי ביבבא ובקל שופרא׃ והיה ארון יהוה
בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד
החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני
יהוה ותבז לו בלבה׃ והוה ארונא דיי אתא לקרתא
דדויד ומיכל בת שאול אסתכיאת מן חרכא
וחזת ית מלכא דויד מרקיד ומשבח ק׳ יי ובסרת
עלוהי בליבה׃ ויבאו את ארון יהוה ויצגו אתו
במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל
דוד עלות לפני יהוה ושלמים׃ ואעילו ית ארונא
דיי ואקימו יתיה באתריה בגו משכנא דפרס
ליה דויד ואסיק דויד עלון ק׳ יי ונכסת קודשין׃
ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך
את העם בשם יהוה צבאות׃ ושיצי דויד מלאסקא
עלתא ונכסת קודשיא ובריך ית עמא בשמא
דיי צבאות׃ ויחלק לכל העם לכל המון ישראל
למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר
אחד ואשישה אחת וילך כל העם איש לביתו׃
ופליג לכל עמא לכל המונא דישראל למגבר
ועד אתא לגבר גריצתא דלחים חדא ופלוג חד
ומנתא חדא ואזלו כל עמא גבר לביתיה׃ וישב
דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול
לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל
אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות
נגלות אחד הרקים׃ ותב דויד לברכא ית אנש
ביתיה ונפקת מיכל בת שאול לקדמות דויד
ואמרת מא אתיקר יומא דין מלכא דישראל
דאתגלי יומא דין לעיני אמהת עבדוהי כמא
דמתגלין ומתגלי חד מן סריקיא׃ ויאמר דוד אל
מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו
לצות אתי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי
לפני יהוה׃ ואמר דויד למיכל ק׳ יי דאתרעי בי
מאבוך ומכל ביתיה לפקדא יתי למהוי מלכא
על עמא דיי על ישראל ושבחית ק׳ יי׃ ונקלתי
עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות
אשר אמרת עמם אכבדה׃ ואזעירנא עוד מדא
ואיהי מכיך בעיני נפשי מכלין ועם אמהתא
דאת אמרא בעיניהון אהי יקיר׃ ולמיכל בת
שאול לא היה לה ילד עד יום מותה׃ ולמיכל בת
שאול לא הוה לה ולד עד יום מותה׃

ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח
לו מסביב מכל איביו׃ והוה כד יתיב מלכא בביתיה
דיי אניח ליה מסחור סחור מכל בעלי דבבוהי׃
ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב
בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה׃
ואמר מלכא לנתן נביא חזי כען דאנא יתיב
בביתא דמטלל בכיורי ארזיא וארונא דיי שרי
במשכנא בגו יריעתא׃ ויאמר נתן אל המלך
כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך׃ ואמר נתן

יושב ה̇ מל̇ בספר שמואל וסימנ̇ — ושאול תחת האשל היבוסי בבית ארזים בירושלים ואיה בן ארנך השער בשער

והותר ג׳ ומנ׳ והמלאכה היתה דים אכול והותר מהחל התרומה ׃ — כל לשו׳ מצרע המצרע בנו׳ חס׳ במ״א מנ׳ כי אמרו מצרע הוא דדברי ימים

למלכא כל דכולך עליה ארי מימרא דיי בסעדי

דאשה כי תזריע

במלכים

ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים
לחם בכורים עשרים לחם שערים וכרמל
בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו׃ וגברא אתא
מארע דרומא ואיתי לנביא דיי לחים בכורין
עסרין טלמין דלחים סערין ופירוכן בלבושיה
ואמר הב לעמא וייכלון׃ ויאמר משרתו מה
אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו
כי כה אמר יהוה אכול והותר׃ ואמר משמשנה
מא אתין דין קדם מאה גברא ואמר הב לעמא
וייכלון ארי כדנן אמר יי יכלון ויותרון׃ ויתן
לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה׃ ויהב קדמיהון
ואכלו ואשארו כפתגמא דיי׃

ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש
גדול לפני אדניו ונשא פנים כי בו נתן יהוה
תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע׃
ונעמן רב חילא דמלכא דארם הוה גבר רב
קדם רבוניה ונסיב אפין ארי על ידוהי עבד יי
נצחנא לאנש ארם וגברא הוה גיבר חילא והוא
לקי בסגירותא׃ וארם יצאו גדודים וישבו
מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת
נעמן׃ ואנש ארם נפקו במשרין ושבו מארעא
דישראל עולימא זעירא והות משמשא קדם
אתת נעמן׃ ותאמר אל גברתה אחלי אדני
לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו
מצרעתו׃ ואמרת למרתה טובי רבוני אם ייזיל
לקדם נביא דבשמרון בכין יסי יתיה מסגירותיה׃
ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה
הנערה אשר מארץ ישראל׃ ואתא וחוי
לרבוניה למימר כדין וכדין מלילת עולימתא
דמארעא דישראל׃ ויאמר מלך ארם לך בא
ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח
בידו עשר ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשר
חליפות בגדים׃ ואמר מלכא דארם איזיל אתא
ואשדר אגרתא לות מלכא דישראל ואזל ונסיב
בידיה עסר ככרין דכסף ושתה אלפין דינרין
דדהב ועסרא אצטלין דלבושא׃ ויבא הספר
אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר
הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי
ואספתו מצרעתו׃ ואיתי אגרתא לות מלכא
דישראל למימר וכין כתיב בה וכען כמיתי
אגרתא הדא לותך הא שדרית לך ית נעמן
עבדי ותסיניה מסגירותיה׃ ויהי כקרא מלך
ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר
האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח
אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו
כי מתאנה הוא לי׃ והוה כד קרא מלכא דישראל
ית אגרתא ובזע לבושוהי ואמר הצרוך אית

ואספתו ב׳ וסימנ׳ — ואספתו אל תוך ביתך ואספתו מצרעתו ׃ — מתאנה ל׳ תעלנה ל׳ תבואינה ל׳ תבלינה ל׳ תעשרנה ל׳ תעטרנה ל׳

ויל̇ך ג̇ בטעמים מלרע וסימנ׳ — ויקח העבד את רבקה ויעקב נתן ויחר אף יי׳ ויונתן ויקצף נעמן אבימלך שאול — וידע ג̇ רפי וסימנ׳

בי מן קדם יי למקטל ולאחאה ארי דין שלח לי
לאסאה גברא מסגירותיה ארי ברם דעו כען וחזו
ארי תסקופא הוא בעי לאתגראה בי׃ ויהי כשמע
אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל
את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת
בגדיך יבא נא אלי וידע כי יש נביא בישראל׃
והוה כד שמע אלישע נביא דיי ארי בזע מלכא
דישראל ית לבושוהי ושלח לות מלכא למימר
למא בזעתא לבושך ייתי כען לותי וידע דאית
נביא בישראל׃ ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד
פתח הבית לאלישע׃ ואתא נעמן בסוסוהי וברתכוהי
וקם בתרע ביתא דאלישע׃ וישלח אליו אלישע
מלאך לאמר הלוך ורחצת שבע פעמים בירדן
וישב בשרך לך וטהר׃ ושלח לותיה אלישע
אזגדא למימר איזיל ותטבול שבע זמנין בירדנא
ויתוב בסרך לך ותדכי׃ ויקצף נעמן וילך ויאמר
הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד וקרא בשם
יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום ואסף המצרע׃
ורגיז נעמן ואזל ואמר הא אמרית דלותי
יפוק מפק ויקום ויצלי בשמא דיי אלהיה וירים
ידיה על אתר בית מחתא ותתסי סגירותא׃ הלוא
טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל
הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה׃ הלא
טבין אמנה ופרפר נהרי דמשק מכל מי ארעא
דישראל הלא אטבול בהון ואתדכי ואתפני ואזל

ברגז׃ ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר
גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי אמר
אליך רחץ וטהר׃ וקריבו עבדוהי ומלילו עמיה
ואמרו מרי אילו פתגמא רבא נביא מליל עמך
הלא תעביד ואף אלהין דאמר לך טבול ואתדכי׃ וירד
ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים
וישב בשרו כבשר נער קטן ויטהר׃ ונחת וטבל
בירדנא שבע זמנין כפתגמא דנביא דיי ותב
בסריה כבסר ינוק זעיר ואתדכי׃ וישב אל איש
האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו
ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ
כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך׃
ותב לות נביא דיי הוא וכל משריתיה ואתא וקם
קדמוהי ואמר הא כען ידענא ארי לית אלה קיים
בכל ארעא אלהין בישראל וכען קביל כען תקרובתא
מן עבדך׃ ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו
אם אקח ויפצר בו לקחת וימאן׃ ואמר קיים הוא
יי דמשמישנא קדמוהי אם אקביל ואתקיף ביה
לקבלא ולא אבא׃ ויאמר נעמן ולא יתן נא
לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לוא יעשה
עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם
ליהוה׃ ואמר נעמן ולא יתיהיב כען לעבדך טעון
זוג כודנון מעפר אדמתא ארי לא יעביד עוד
עבדך עלא ודבח לטעות עממיא אלהין לשמא
דיי׃ לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני

מתקנ׳ לה דאלישע שלום פירו׳ וישקלני כי יש נביא ויצפק לבכור — ויתן ז̇ וסימנ׳ — מים מנעכו לנו אבישג נעמן ולא יתן סגור

בבוא ט מל̇ וסימנ̇ — בצאת תבחנו כל ישראל אריב בית רמון ויקח יהוידע ובבוא הנשיא ובבוא עם הארץ בבו אליו דואג האדומי בבוא רשע בא גם בוז

בית רמון להשתחות שמה והוא נשען על ידי
והשתחויתי בית רמן בהשתחויתי בית רמון יסלח
נא יהוה לעבדך בדבר הזה׃ לפתגמא הדין ישבוק
יי לעבדך במיעל רבוני לבית רמון למסגד תמן
והוא סמיך על ידי ואסגוד בבית רמון ישבוק יי
לעבדך כפתגמא הדין׃ ויאמר לו לך לשלום
וילך מאתו כברת ארץ׃ ואמר ליה איזיל
לשלם ואזל מלותיה כרוב ארעא׃

דזאת תהיה
במלכים

ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה
כעת מחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים
בשקל בשער שמרון׃ ואמר אלישע קבילו פתגמא
דיי כדנן אמר יי לעידנא הדין מחר סאה
סלתא בסלעא ותאתן סערין בסלעא בתרעא
דשומרון׃ ויען השליש אשר למלך נשען על
ידו את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה
ארבות בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה
ראה בעיניך ומשם לא תאכל׃ ואתיב גיברא
דמלכא סמיך על ידיה ית נביא דיי ואמר אלו
יי פתח כוין ומחית טובא מן שמיא היהי כפתגמא
הדין ואמר הא את חזי בעינך ומתמן לא תיכול׃

וארבעה אנשים
היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו
מה אנחנו ישבים פה עד מתנו׃ וארבעה גוברין
הוו סגירין יתבין במעלנא דתרעא ואמרו גבר
לחבריה מא אנחנא יתבין כא עד דנמות׃ אם
אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם
ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה
ארם אם יחינו נחיה ואם ימיתנו ומתנו׃ אם נימר
ניעול לקרתא וכפנא בקרתא ונמות תמן ואם
נתיב הכא ונמות וכען איתו ונשתמע למשרית
ארם אם יחיינגא ניחי ואם יקטלונגא נתקטיל׃
ויקמו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד
קצה מחנה ארם והנה אין שם איש׃ וקמו בקבלא
למיעל למשרית ארם ואתו עד סיפי משרית
ארם והא לית תמן אנש׃ ואדני השמיע את מחנה
ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו
איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל
את מלכי החתים ואת מלכי מצרים לבוא עלינו׃
ומן קדם יי אשתמע למשרית ארם קל רתכין קל
סוסון קל משרין סגיאן ואמרו גבר לאחוהי
הא אגר עלנא מלכא דישראל ית מלכי חיתאי
וית מלכי מצרים למיתי עלנא׃ ויקומו וינוסו
בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת
חמריהם המחנה כאשר היא וינסו אל נפשם׃
וקמו וערקו בקבלא ושבקו ית משכניהון וית
סוסותהון וית חמריהון משריתא כמא דהיא
וערקו לשיזבא נפשהון׃ ויבאו המצרעים
האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד

ומתנו ה̇ דקמ̇ וחד פת̇ וסימ̇ אם יספים אנחנו ועשיתיהו אם אמרנו ג̇ בו — החתים ה̇ וסימנ̇ ארץ החתים ארץ החתים מלכי החתים מלכי החתים

ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים
וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחר וישאו
משם וילכו ויטמנו: ואתו סגיריא האילין עד סיפי
משריתא ועלו למשכנא חד ואכלו ושתיו
ונסיבו מתמן כספא ודהבא ולבושין ואזלו
ואטמרו ותבו ועלו למשכנא אחרנא ונסיבו
מתמן ואזלו ואטמרו: ויאמרו איש אל רעהו
לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשרה הוא
ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבקר ומצאנו
עוון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך:
ואמרו גבר לחבריה לא כשר מא דאנחנא
עבדין יומא דין יום בסורא הוא ואנחנא
שתקין ומורכין עד מוהר צפרא ויערעיננא
חובא וכען איתו ונתמטי ונחוי בית מלכא: ויבאו
ויקראו אל שער העיר ויגידו להם לאמר באנו
אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי
אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר
המה: ואתו וקרו לנטורי תרע קרתא וחויאו להון
למימר אתינא למשרית ארם והא לית תמן
גבר וקל אנש אלהין סוסון אסירין וחמרין אסירין
ומשכנין כמא דאנון: ויקרא השערים ויגידו
בית המלך פנימה: וקרו נטורי תרעיא וחויאו בית
מלכא לגיו: ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו
אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי
רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להחבה

בהשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם חיים
ואל העיר נבא: וקם מלכא בליליא ואמר לעבדוהי
אחוי כען לכון ית דעבדו לנא אנש ארם ידעו
ארי כפנין אנחנא ונפקו מן משריתא לאטמרא
בחקלא למימר ארי יפקון מן קרתא ונחידנון
כד חיין ולקרתא ניעול: ויען אחד מעבדיו
ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים
אשר נשארו בה הנם ככל ההמון ישראל אשר
נשארו בה הנם ככל המון ישראל אשר תמו
ונשלחה ונראה: ואתיב חד מעבדוהי ואמר
וידברון כען חמשה מן סוסותא שארא דאשתארו
בה האנון ככל המונא דישראל דאשתארו בה
ואם ייבדון האנון ככל המונא דישראל דספו
ונשלח ונחזי: ויקחו שני רכב סוסים וישלח
המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו ודברו
תרין רכבי סוסון ושלח מלכא בתר משרית ארם
למימר איזילו וחזו: וילכו אחריהם עד הירדן
והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו
ארם בהחפזם וישבו המלאכים ויגדו למלך:
ואזלו בתריהון עד ירדנא והא כל אורחא מליא
לבושין ומנין דרמו אנש ארם באתבעותיהון
למערק ותבו אזגדיא וחויאו למלכא: ויצא
העם ויבזו את מחנה ארם ויהי סאה סלת
בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה
ונפק עמא ובזו ית משרית ארם והוה סאה

עוון ד׳ מל׳ בליש׳ וסימנ׳ ומצאנו עוון ועתה העבר נא את עוון דדברי ימים הך בעוון חוללתי עוונותיו ילכדנו

סימ׳ ומטעמ׳ קדמ׳ דעני הנה יי׳ עשה ארבות היהיה הדבר הזה תנ׳ דעני והנה יי׳ היהיה כדבר הזה הה יך ׳ כל ל׳ ד׳ שערים ח׳ במג׳ מל׳ וסימ׳ ותהי חלקת השד׳ דד׳ ב׳ ...
והוא נלחם

סאתא בסלעא וסאתין סערין בסלעא כפתגמא
דיי׃ והמלך הפקיד את השליש אשר נשען על
ידו על השער וירמסהו העם בשער וימת כאשר
דבר איש האלהים אשר דבר ברדת המלך אליו׃
ומלכא מני ית גיברא דסמיך על ידיה על תרעא
ודשוהי עמא בתרעא ומית כמא דמליל נביא
דיי דמליל כד נחת מלכא לותיה׃ ויהי כדבר
איש האלהים אל המלך לאמר סאתים שערים
בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער
שמרון׃ והוה כד מליל נביא דיי עם מלכא
למימר סאתין סערין בסלעא וסאה סלתא בסלעא
יהי כעידנא הדין מחר בתרעא דשמרון׃ ויען
השליש את איש האלהים ויאמר והנה יהוה
עשה ארבות בשמים היהיה כדבר הזה ויאמר
הנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל׃ ואתיב גיברא
ית נביא דיי ואמר ואלו יי פתח כוין ומחית טובא
מן שמיא היהי כפתגמא הדין ואמר הא את חזי
בעיניך ומתמן לא תיכול׃ ויהי לו כן וירמסו אתו
העם בשער וימת׃ והוה ליה כין ודשו יתיה עמא
בתרעא ומית׃ ויחן יהוה אתם
וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם
יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם
מעל פניו עד עתה׃ וחס יי עליהון ורחים עליהון
ואתפני במימריה לאיטבא להון בדיל קימיה
דעם אברהם יצחק ויעקב ולא אבא לחבלותהון
ולא אגלינון מארע בית שכינתיה עד כען׃

דאחרי מות
ביחזקאל

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן
קדם יי עמי למימר׃ ואתה בן אדם התשפט התשפט
את עיר הדמים והודעתה את כל תועבותיה׃ ואת
בר אדם התוכח התוכח ית קרתא דאשדי דם זכי
בגוה ותחוי לה ית כל תועבתהא׃ ואמרת כה אמר
אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה
ועשתה גלולים עליה לטמאה׃ ותימר כדנן
אמר יי אלהים קרתא דאשדי דם זכי בגוה מטא
עידן תברה ודפלחין לטעותא בגוה מסאבתה׃
בדמך אשר שפכת אשמת ובגלוליך אשר
עשית טמאת ותקריבי ימיך ותבוא עד שנותיך
על כן נתתיך חרפה לגוים וקלסה לכל הארצות׃
בחובת דם זכי דאשדת חבת ובפלחן טעותיך
דפלחת אסתאבת וקריבו יומי תבריך ומטא עידן
בשתיך על כין יהבתיך חסודין לעממיא ולטעו
לכל מדינתא׃ הקרבות והרחקות ממך יתקלסו
בך טמאת השם רבת המהומה׃ דקריבן ודרחיקן
מניך יתלעבון ביך סאובת שמא דסגיא אך
אתרגושתהא׃ הנה נשיאי ישראל איש לזרעו
היו בך למען שפך דם׃ הא רברבי ישראל גבר
לתקפיה הוו ביך בדיל למשפך דם זכי׃ אב ואם
הקלו בך לגר עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה

עד עתה ד׳ וסימ׳ ואחר עד ויחן יבר כי לא באתם מנעוריך • עתה ב׳ בקף וסימ׳ קרוב לבוא עתה בתוכה לבוא ... בעשק ב׳ וסימ׳ עשו בעשק בתוכך ותבצעי רעיך

כל ל׳ ה׳ החמישי חמישי בחמישי ט״ו ל׳ מ״ל במ״ג חס וסימנ׳ ויהי בשנה השביעית בחמשי האכבה בחדש החמישי ירמיהו החמישי

הונו בך׃ אבא ואמא אקילו ביך לגיורא אנסו
אנסא בגויך יתמין וארמלן אוניאו ביך׃ קדשי
בזית ואת שבתתי חללת׃ על קודשי בסרת וית
יומי שביא דילי אחילת׃ אנשי רכיל היו בך
למען שפך דם ואל ההרים אכלו בך זמה עשו
בתוכך׃ גברי אכלי קרצא הוו ביך בדיל למשפך
דם זכי ובטוריא פלחו ביך לטעותא עיצת
חטין עבדו בגויך׃ ערות אב גלה בך טמאת
הנדה ענו בך׃ ערית אבא גליאו ביך אתתא טמאה
ענייאו ביך׃ ואיש את אשת רעהו עשה תועבה
ואיש את כלתו טמא בזמה ואיש את אחתו
בת אביו ענה בך׃ וגבר ית אתת חבריה עבד
תועיבא וגבר ית כלתיה סאיב בעיצת חטין
וגבר ית אחתיה בת אבוהי ענו ביך׃ שחד לקחו
בך למען שפך דם נשך ותרבית לקחת ותבצעי
רעיך בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה׃
שחדא קבילו ביך בדיל למשפך דם זכי חיבוליא
ורביתא נסיבת ואהנית רחמך באנסא ופולחני
שבקת אמר יי אלהים׃ והנה הכיתי כפי אל בצעך
אשר עשית ועל דמך אשר היו בתוכך׃ והא
איתיתי פורענותי עלך בחובי ממון אנסיך
דאנסת ועל דם זכי דאשתפיך בגויך׃ היעמד
לבך אם תחזקנה ידיך לימים אשר אני עשה
אותך אני יהוה דברתי ועשיתי׃ היתקף לביך
אם יתחסנן ידיך ליומא דאנא עתיד למעבד

עמיך אנא יי גזרית במימרי ואקיים׃ והפיצותי
אותך בגוים וזריתיך בארצות והתמתי טמאתך
ממך׃ ואגלי יתיך לביני עממיא ואבדריניך
במדינתא ואסיף סאובתיך מניך׃ ונחלת בך
לעיני גוים וידעת כי אני יהוה׃ ואתקדש ביך
לעיני עממיא ותדעין ארי אנא יי׃

דקדשים
ביחזקאל

ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש
באו אנשים מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו
לפני׃ והוה בשתא שביעיתא בחמישאה בעסרא
לירחא אתו גברין מסבי ישראל למתבע
אלפן מן קדם יי ויתיבו קדמי׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם דבר את זקני
ישראל ואמרת אלהם כה אמר אדני יהוה
הלדרש אתי אתם באים חי אני אם אדרש לכם
נאם אדני יהוה׃ בר אדם אתנבי לסבי ישראל
ותימר להון כדנן אמר יי אלהים הלמתבע אלפן
מן קדמי אתון אתן קיים אנא אמר יי אלהים אם
אשתאיל לכון במימרי אמר יי אלהים׃ התשפט
אתם התשפוט בן אדם את תועבת אבותם
הודיעם׃ התוכח יתהון התוכח בר אדם ית תועבת
אבהתהון הודעינון׃ ואמרת אלהם כה אמר
אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע

הלדרש ל׳ הדרכי ל׳ הטובים ל׳ הבן ל׳ הבת ל׳ היודך ל׳ המעשה ל׳ היצאן ל׳ היהפך ל׳ הכלב ל׳ המלך ל׳ התרעשנו ל׳ הלנצח ל׳ בולה ל׳ לית בוותה

בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא
ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם׃ ותימר להון
כדנן אמר יי אלהים ביומא דאתרעיתי בישראל
וקיימית במימרי לזרעא דבית יעקב ואתגליתי
למפרקהון בארעא דמצרים וקיימית במימרי
להון למימר אנא יי אלהכון׃ ביום ההוא נשאתי
ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר
תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות׃
ביומא ההוא קיימית במימרי להון לאפקותהון
מארעא דמצרים לארעא דיהבית להון עבדא
חלב ודבש תשבחא היא לכל מדינתא׃ ואמר
אלהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי
מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם׃ ואמרית
להון גבר שקוצי ארחיקו מקביל עינוהי ובפלחן
טעות מצראי לא תסתאבון אנא יי אלהכון׃ וימרו
בי ולא אבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם
לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר
לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ
מצרים׃ וסריבו על מימרי ולא אבו לקבלא
לנביי גבר ית שקוצי עיניהון לא ארחיקו וית
פלחן טעות מצראי לא שבקו ואמרית למשפך
חמתי עליהון דיחול רגזי בהון בגו ארעא דמצרים׃
ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר
המה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם
להוציאם מארץ מצרים׃ ועבדית בדיל שמי

בדיל דלא יתחל לעיני עממיא דאנון ביניהון
דאתגליתי למפרקהון לעיניהון לאפקותהון
מארעא דמצרים׃ ואוציאם מארץ מצרים
ואביאם אל המדבר׃ ואפיקתנון מארעא דמצרים
ואעילתנון למדברא׃ ואתן להם את חקותי ואת
משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם
וחי בהם׃ ויהבית להון ית קימי וית דיני הודעית
יתהון דאם יעביד יתהון אנשא ייחי בהון בחיי
עלמא׃ וגם את שבתותי נתתי להם להיות לאות
ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם׃ ואף
ית יומי שביא דילי יהבית להון למהוי לאת בין
מימרי וביניהון למדע ארי אנא יי מקדשהון׃
וימרו בי בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו
ואת משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי
בהם ואת שבתתי חללו מאד ואמר לשפך חמתי
עליהם במדבר לכלותם׃ וסריבו על מימרי בית
ישראל במדברא בקימי לא הליכו וית דיני קצו
דאם יעביד יתהון אנשא ייחי בהון בחיי עלמא
וית יומי שביא דילי אחילו לחדא ואמרית
למשפך חמתי עליהון במדברא לשיציותהון׃
ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים
אשר הוצאתים לעיניהם׃ ועבדית בדיל שמי
בדיל דלא יתחל לעיני עממיא דאפיקתינון
לעיניהון׃ וגם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי
הביא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש

אורי׳ ונביאים וחי בהם כתו׳ • וכל כתובים וחיה בהם • — ואני יי מקדשם ד׳ בקו׳ וסימנ׳ — אך אל הפרכת ושמרו את והשיאו אותם עון וגם את שבתתי

צבי היא לכל הארצות׃ ואף אנא קיימית במימרי
להון במדברא בדיל דלא לאעלא יתהון לארעא
דיהבית עבדא חלב ודבש תשבחא היא לכל מדינתא׃

יען במשפטי מאסו ואת
חקותי לא הלכו בהם ואת
שבתותי חללו כי אחרי
גלוליהם לבם הלך׃ חלף
דבציוייני קצו וית קיימי לא הליכו
בהון וית יומי שביא דילי אחילו
ארי בתר פולחן טעותהון
לבהון טעי׃ ותחס עיני
עליהם משחתם ולא
עשיתי אותם כלה
במדבר׃ וחס מימרי עליהון
מלחבלותהון ולא עבדית עמהון
גמירא במדברא׃ ואמר אל
בניהם במדבר בחוקי
אבותיכם אל תלכו ואת
משפטיהם אל תשמרו
ובגלוליהם אל תטמאו׃
ואמרית לבניהון במדברא
בגזירת אבהתכון לא תהכון
וית נימוסיהון לא תיטרון
ובפולחן טעותהון לא
תיסתאבון׃ אני יהוה
אלהיכם בחקתי לכו ואת
משפטי שמרו ועשו
אותם׃ אנא יי׳ אלהכון
בקיימי הליכו וית [illegible]
טרו ועבידו יתהון׃ ואת
שבתותי קדשו והיו לאות
ביני וביניכם לדעת כי אני
יהוה אלהיכם׃ וית יומי
שביא דילי קדישו ויהון
לאת בין מימרי וביניכון
למידע ארי אנא יי׳ אלהכון׃

ואמר אל הכהנים

ביחזקאל

והכהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו את משמרת
מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המה יקרבו
אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם
נאם אדני יהוה׃ וכהניא ליואי בני צדוק דנטרו
ית מטרת מקדשי במטעי בני ישראל מבתר
פלחני אנון יתקרבון לפלחני לשמשא קדמי
וישמשון על מדבחי לקרבא קדמי תרב ודם
נכסת קדשין אמר יי׳ אלהים׃ המה יבאו אל מקדשי
והמה יקרבו אל שלחני לשרתני ושמרו את
משמרתי׃ אנון ייעלון למקדשי ואינון יתקרבון
לפתור לחים אפיא דילי לשמשא קדמי ויטרון
ית מטרת מימרי׃ והיה בבואם אל שערי החצר
הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם
צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה׃
ויהי במיעלהון לתרעי דרתא גויתא לבושי בוצא
ילבשון ולא תהי עליהון כסות עמר בשמשותהון
בתרעי דרתא גויתא ולביו׃ פארי פשתים יהיו על
ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו
ביזע׃ קולבין דבוץ יהון על רישיהון ומכנסין
דבוץ יהון על חרציהון ולא ייסרון על חרציהון על
לבהון ייסרון׃ ובצאתם אל החצר החיצונה אל
החצר החיצונה אל העם יפשטו את בגדיהם
אשר המה משרתם בם והניחו אתם בלשכת
הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם
בבגדיהם׃ ובמפקהון מדרתא דקדשא לדרתא
בריתא לאתערבא עם עמא ישלחון ית לבושיהון
דאנון משמשין בהון ויחתון יתהון בלשכת קודשא
וילבשון לבושין אחרנין ולא יתערבון עם עמא
בלבושיהון׃ וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו
כסום יכסמו את ראשיהם׃ ורישיהון לא יגלחון
ופירוע לא ירבון ספרא יספרון ית סער רישיהון׃
ויין לא ישתו כל כהן בבאם אל החצר הפנימית׃
וחמר לא ישתון כל כהין במיעלהון לדרתא גויתא׃
ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם
בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה
אלמנה מכהן יקחו׃ וארמלא ומתרכא לא יסבון
להון לנשין אלהין בתולתא מזרעא דבית ישראל
וארמלתא דתהי ארמלתא שאר כהניא יסבון׃
ואת עמי יורו בין קדש לחל ובין טמא לטהור
יודיעם׃ וית עמי ילפון בין קדשא לחולא ובין
מסאבא לדכיא יהודעונון׃ ועל ריב המה
יעמדו לשפט במשפטי ושפטהו ואת תורתי
ואת חקתי בכל מועדי ישמרו ואת שבתותי
יקדשו׃ ועל פלוגת דינא אנון יקומון למדן בדיני
דעותי ידינונון וית אורייתי וית קימי בכל מועדי

למשפט ק׳ — ישפטהו ק׳

יטרון וית יומי שבעתא דילי יקדשון: ואל מת אדם
לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת
לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש יטמאו: ועל
מיתא דאנשא לא ייעול לאסתאבא אלהין לאב
ולאם ולבר ולברת לאח ולאחת דלא הות לגבר
יסתאבון: ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו:
ובתר דכותיה שבעה יומין ימנון ליה: וביום באו
אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש
יקריב חטאתו נאם אדני יהוה: וביום מיעליה
לקודשא לדרתא גויתא לשמשא בקודשא
יקריב חטאתיה אמר יי אלהים: והיתה להם
לנחלה אני נחלתם ואחזה לא תתנו להם בישראל
אני אחזתם: ותהי להון לחלק מותר קרבני
חולקהון ואחסנא לא תתנון להון בישראל מתנן
דיהבית להון אנין אחסנתהון: המנחה והחטאת
והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל להם
יהיה: מנחתא וחטתא ואשמא אנון ייכלונון
וכל חרמא בישראל דילהון יהי: וראשית כל
בכורי כל וכל תרומת כל מכל תרומותיכם
לכהנים יהיה וראשית עריסתיכם תתנו לכהן
להניח ברכה אל ביתך: וריש כולא בכורי כולא
וכל אפרשות כולא מכל אפרשותכון לכהנא
יהי וריש אצותכון תתנון לכהנא לאשראה
ברכתא בביתך: כל נבלה וטרפה מן העוף ומן
הבהמה לא יאכלו הכהנים: כל נבילא
ותבירא מן עופא ומן בעירא לא ייכלון כהניא:

דבהר סיני

ירמיה

יהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים
יבאו מאפסי ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו
הבל ואין בם מועיל: יי תקפי ורחצני ומשיזבי
בעדן עקא לשימע גבורתך עממין ייתון
מסיפי ארעא ויימרון ברם לשקרא פלחו
אבהתנא ללמא ולית בהון הנאה: היעשה לו
אדם אלהים והמה לא אלהים: האפשר דיעביד
ליה אנשא דחלן ואנין טעון דלית בהון צרוך:
לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את
ידי ואת גבורתי וידעו כי שמי יהוה: בכין הא
אנא מחוי להון בזמנא הדא אחוינון ית
פורענותי וית מחת גבורתי וידעון ארי שמי
יי: חטאת יהודה כתובה בעט
ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם ולקרנות
מזבחותיכם: חובי בית יהודה כתיבין בעט ברזל
בטפר שמיר חריתין על לוח לבהון ולקרנת
איגוריכון: כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם
על עץ רענן על גבעות הגבהות: כאדכרא
בניהון איגוריהון ואשיריהון תחות כל אילן
עבוף על רמתא מנטלתא: הררי בשדה חילך
כל אוצרותיך לבז אתן במתיך בחטאת בכל
גבוליך: על דפלחתון על טוריא בחקלא נכסיכון

ישלח יב׳ וסימנ׳ ושלחתי את ידי בלכתך לשוב כשלחו כלה וגם את הצרעה ישלח את המנחה במשמנכיר רצון לאמר הן ישלח ידיש

כל בית גנזיכון לבזא אמסר בחובין דהויתון
פלחין לטעותא בכל תחומכון׃ ושמטתה ובך
מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך את איביך
בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד
עולם תוקד׃ ואיתי סנאה על ארעכון ותהי צדיא
כשמטתא ובכין אעביד פורענות דינין עד דאגלי
יתכון מאחסנתכון דיהבית לכון ותשתעבדון
לבעלי דבביכון בארעא דלא ידעתון ארי קדום
תקיף כאישא נפק מן קדמי ברגזי עד עלמא יתוקד׃
כה אמר יהוה ארור הגבר
אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן יהוה יסור
לבו׃ כדנן אמר יי ליט גברא דיתרחיץ באנשא
וישוי בסרא רחצניה ומן מימרא דיי יעדי לביה׃
והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן
חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב׃ ויהי כגלוליתא
במישרא ולא יחזי ארי ייתי טובא וישרי דלא
ולד במדברא בארע סדום דלא אתיתבת׃
ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה
והיה יהוה מבטחו׃ בריך גברא דיתרחיץ במימרא
דיי ויהי מימרא דיי רחצניה׃ והיה כעץ שתול
על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי
יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג
ולא ימיש מעשות פרי׃ ויהי כאילן דשתיל על
מבוע דמיין ועל נגדין ישלח שרשוהי ולא
יחזי ארי ייתי חומא ויהון טרפוהי עבון ובשנת
בצורתא לא יתבר ולא יפסוק מלמעבד פירין׃ עקב
הלב מכל ואנש הוא מי ידענו׃ נכיל לבא מכולא
ותקיף הוא מן ידעניה׃ אני יהוה חקר לב בחן
כליות ולתת לאיש כדרכו כפרי מעלליו׃ אנא יי
חקר לבא בחר כוליתא ולמתן לאנש כאורחתיה
כפירי עובדוהי׃ קרא דגר ולא
ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו יעזבנו
ובאחריתו יהיה נבל׃ הא כקוראה דמכניש ביעין
דלא דיליה ומשחין אפרוחין בתרוהי לא יהכון
כין כל גבר דעתיר נכסין בלא דינא בפלגות
יומוהי שביק להון ובסופיה מתקרי רשיעא׃ כסא
כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו׃ פורענותא
תתעביד מניה מן קדם דשכינתיה על כרסי יקרא
בשמי מרומא עלמין אולא מקביל אתר בית
מקדשנא׃ מקוה ישראל יהוה כל עזביך יבשו
יסורי בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים חיים את
יהוה׃ סבור ישראל יי כל דשבקון פולחנך יבהתון
ורשיעיא דעברו על מימרך בגיהנם אנון עתידין
למפל ארי שבקו פולחנך יי דבריליה את מיתי
עליהון יקרא כמבוע דמיין דלא פסקין מוהי׃
רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי
אתה׃ אסיני יי ואתסי פרוקני ואתפרק ארי תשבחתי
את׃

דאם בחקתי סי׳ לו

ביחזקאל סימן לו

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבו מן קדם יי עמי

ועל יובל ישלח שרשיו למלא בטנו ותהפכות כס חרון אפו בהם ערב ∘ ואושעה ב׳ וסימנ׳ רפאני יי וארפא סעדני ואושעה ∘

ישגו ב׳ וסימנ׳ ואם כל עדת ישראל ישגו ישגו צאני בכל ההרים ׃ הנחלות כל ל״ש דירושה מפיק חית ׃ וכל לשון מרענך לא מפיק חית ׃

למימר׃ בן אדם הנבא על רועי ישראל הנבא
ואמרת אליהם לרעים כה אמר אדני יהוה הוי רועי
ישראל אשר היו רעים אתם הלא הצאן ירעו
הרעים׃ בר אדם אתנבי על פרנסי ישראל אתנבי
ותימר להון לפרנסיא כדנן אמר יי אלהים ווי על
פרנסי ישראל דהוו מפרנסין נפשהון הלא לפרנסא
עמא אתמניאו פרנסיא׃ את החלב תאכלו ואת
הצמר תלבשו הבריאה תזבחו הצאן לא תרעו׃
ית טובא אתון אכלין ועמר נקיא אתון לבשין
פטימיא אתון נכסין עמא ליתיכון מפרנסין׃ את
הנחלות לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם ולנשברת
לא חבשתם ואת הנדחת לא השבתם ואת האבדת
לא בקשתם ובחזקה רדיתם אתם ובפרך׃ ית חלשיא
לא תקיפתון ולמרעיא לא אסיתון ולתבירא לא
צמדתון וית דאטלטלו לא אתיבתון וית דאבדו
לא בעיתון ובתקפא אפלחתון בהון ובקשיו׃ ותפוצינה
מבלי רעה ותהיינה לאכלה לכל חית השדה
ותפוצינה׃ ואתבדרו מבלי פרנס ואתמסרו
לאשתיצאה לכל מלכות עממיא ואטלטלו׃
ישגו צאני בכל ההרים ועל כל גבעה רמה ועל
כל פני הארץ נפצו צאני ואין דורש ואין מבקש׃
טען עמי בכל טוריא ועל כל רמא מנטלא ועל
כל אפי ארעא אתבדרו עמי ולית דתבע ולית
דבעי׃ לכן רעים שמעו את דבר
יהוה׃ בכין פרנסיא קבילו ית פתגמא דיי׃ חי אני

נאם אדני יהוה אם לא יען היות צאני לבז ותהיינה
צאני לאכלה לכל חית השדה מאין רעה ולא דרשו
רעי את צאני וירעו הרעים אתם ואת צאני לא רעו׃
קיים אנא אמר יי אלהים אם לא חלף דהוו עמי לביזא
ואתמסרו עמי לאשתיצאה לכל מלכות עממיא
מבלי פרנס ולא תבעו פרנסי ית עמי ופרניסו
פרנסיא נפשהון וית עמי לא פרניסו׃ לכן הרעים
שמעו דבר יהוה׃ בכין פרנסיא קבילו פתגמא דיי׃
כה אמר אדני יהוה הנני אל
הרעים ודרשתי את צאני מידם והשבתים מרעות
צאן ולא ירעו עוד הרעים אותם והצלתי צאני
מפיהם ולא תהיינה להם לאכלה׃ כדנן אמר יי
אלהים הא אנא שלח רגזי על פרנסיא ואתבע ית
עמי מידהון ואבטילנון מלפרנסא עמא ולא
יפרנסון עוד פרנסיא נפשהון ואשיזיב עמי
מידהון ולא יתמסרון בידהון לאשתיצאה׃
כי כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי
את צאני ובקרתים׃ ארי כדנן אמר יי אלהים הא
אנא מתגלי ואתבע ית עמי ואבקרינון׃ כבקרת
רעה עדרו ביום היותו בתוך צאנו נפרשות כן
אבקר את צאני והצלתי אתהם מכל המקומות
אשר נפצו שם ביום ענן וערפל׃ כמא דמבקר
רעיא עדריה ביומא דהוי בגו ענה ומפריש
להון כין אבקר ית עמי ואשיזיב יתהון מכל
אתריא דאתבדרו לתמן ביום עננא ואמטתא׃

אדני יהוה כל נביא כת׳ כן במ״ה כת׳ ש׳ אלהים וסימ׳ עלכן גדלת ועתה ש׳ אלהים אמת הושיענו ומלכי קיקיון ׃ כבקרת בקרת והשברת והתפארת ולעשרה

אתהם ה׳ וסימנ׳ וישכם לבן והזהרת אתהם ויחרם אתהם כבקרת רעה עדרו ורעה ט׳ ובישין וג׳ טבין וסימנ׳ ורעה שכך ורעה לך

והוצאתים מן העמים וקבצתים מן הארצות
והביאותים אל אדמתם ורעיתים אל הרי ישראל
באפיקים ובכל מושבי הארץ׃ ואפיקנון מבני
עממיא ואכנישנון מן מדינתא ואעילינון
לארעהון ואפרנסנון על טורי ישראל בפצידיא
ובכל מותבי ארעא׃ במרעה טוב ארעה אתם
ובהרי מרום ישראל יהיה נוהם שם תרבצנה
בנוה טוב ומרעה שמן תרעינה אל הרי ישראל׃
בפרנוס טב אפרניס יתהון ובטור קודשא
דישראל יהי בית משריהון תמן ישרון באתר
דיאי ופרנוס טב יתפרנסון על טורי ישראל׃ אני
ארעה צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה׃ אנא
אפרניס עמי ואנא אשרינון לרחצן אמר יי
אלהים׃ את האבדת אבקש ואת הנדחת אשיב
ולנשברת אחבש ואת החולה אחזק ואת השמנה
ואת החזקה אשמיד ארענה במשפט׃ ית דאבדו
אתבע וית דאטלטלו אתיב ולתביריא אצמוד
ולמרעיא אסובר וית חטאיא וית חייביא אשיצי
אפרניס עמי בדינא׃ ואתנה צאני כה אמר אדני
יהוה הנני שפט בין שה לשה לאילים ולעתודים׃
ואתון עמי כדנן אמר יי אלהים הא אנא דאין בין
גבר לגבר לחטאיא ולחייביא׃ המעט מכם
המרעה הטוב תרעו ויתר מרעיכם תרמסו
ברגליכם ומשקע מים תשתו ואת הנותרים
ברגליכם תרפשון׃ הזעיר לכון דפרנוס טב אתון

מתפרנסין ומותר פרנוסכון אכלין פרנסיכון
ומשתי מתקן אתון שתן וית מותרא שמשיכון
שתן׃ וצאני מרמס רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם
תשתינה׃ ועמי מותר מיכל שמשיכון אכלין
ומותר משתי שמשיכון שתן׃
לכן כה אמר אדני יהוה אליהם הנני אני ושפטתי
בין שה בריה ובין שה רזה׃ בכין כדנן אמר יי
אלהים להון הא אנא מתגלי ואדון בין גבר עתיר ובין
גבר מסכין׃ יען בצד ובכתף תהדפו ובקרניכם
תנגחו כל הנחלות עד אשר הפיצותם אותנה
אל החוצה׃ חלף דבדרשע ובדרע דחקתון ובתקפכון
תברתון כל כאביא עד דבדרתון יתהון לביני
מדינתא׃ והושעתי לצאני ולא תהיינה עוד לבז
ושפטתי בין שה לשה׃ ואפרוק לעמי ולא יתמסרון
עוד לביזא ואדון בין גבר לגבר׃ והקמתי עליהם
רעה אחד ורעה אתהן את עבדי דויד הוא ירעה
אתם והוא יהיה להן לרעה׃ ואקים עליהון פרנס
חד ויפרנס יתהון ית עבדי דויד הוא יפרנס יתהון
והוא יהי להון לפרנס׃ ואני יהוה אהיה להם לאלהים
ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי׃ ואנא
יי אהוי להון לאלה ועבדי דויד מלכא ביניהון
אנא יי גזרית במימרי׃ וכרתי להם ברית שלום
והשבתי חיה רעה מן הארץ וישבו במדבר לבטח
וישנו ביערים׃ ואגזר להון קים שלם ואבטיל
חיתא בישתא מן ארעא ויתבון במדברא לרחצן

זאת. ורעה לא תמצא בך ורעה לא ראינו ורעה רבה אל תמשכני עם רשעים והקימותי עליהם ורעה הכרמל והבשן ועמד ורעה בעז

עולם ל׳ אוילם ל׳ בקהלם ל׳ גמולם ל׳ החלם ל׳ ובהכשלם ל׳ טלם ל׳ מגלם ל׳ כלם ל׳ כמשלם ל׳ מהעולם ל׳ יכלם ל׳ קלם ל׳ תלם ל׳ — בסירים ל׳ וחס׳

ויתעלקון בחרשיא: ונתתי אתם וסביבות גבעתי
ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו:
ואשרי יתהון וסחור סחור לבית מקדשי ויהון
מברכין ואחית להון מטר בכיר בעידנה מטרין
דברכא יהיין: ונתן עץ השדה את פריו והארץ תתן
יבולה והיו על אדמתם לבטח וידעו כי אני יהוה
בשברי את מטות עלם והצלתים מיד העבדים
בהם: ויתין אילן חקלא ית אביה וארעא תתן עללתה
ויהון על ארעהון לרחצן וידעון ארי אנא יי כד אתבר
ית ניר תקפהון ואשיזב יתהון מיד דמפלחין בהון:

דבמדבר סיני

בתרי עשר

והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד
ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי
אתם יאמר להם בני אל חי: ויהי מנין בני ישראל
סגי כחלא דימא דלא מתכל ולא מתמני ויהי באתרא
דאתגליון לביני עממיא כד עברו על אוריתא
ואתאמר להון לא עמי אתון יתובון ויתרבון
ויתאמר להון עמיה דאלהא קיימא: ונקבצו בני יהודה
ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן
הארץ כי גדול יום יזרעאל: ויתכנשון בני יהודה
ובני ישראל כחדא וימנון להון רישא חד מדבית
דויד ויסקון מן ארע גלותהון ארי רב יום כנישתהון:
אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה: נביא
אמורו לאחיכון עמי תובו לאוריתי ועל כנישתכון

ארחים: ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי
לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה מבין
שדיה: אוכחו לכנשתא דישראל ואמורו לה ארי
היא לא מתענא בפולחני ומימרי לא מקביל
צלותה עד דתעדי עובדהא בישיא מקבילא אפהא
ופלחן טעותהא מבין קרוהא: פן אפשיטנה ערמה
והצגתיה כיום הולדה ושמתיה כמדבר ושתה
כארץ ציה והמתיה בצמא: דלמא אסליק שכינתי
מנה ואעדי יקרה ואשוינה דטישא כיומיא
קדמאי עד דלא אתקרבת לפולחני ויחול רגזי
עלה כמא דחל על עם דרא דעברו על אוריתי
במדברא ואשוי ארעה צדיא ואקטלנה בצחותא:
ואת בניה לא ארחם כי בני זנונים המה: ועל בנהא
לא ארחים ארי בנין דטען אנון: כי זנתה אמם
הובישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי
נותני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי:
ארי טעת כנישתהון בתר נביי שקרא בהיתו
מלפיהון דהות אמרא אהך בתר טעות עממיא
דחמי מספקי מיכלי ומשתי כסות מילא ובוץ
משח וכל פרנוסי: לכן הנני
שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה ונתיבותיה
לא תמצא: בכין הא אנא מקלקיל ית אורחתיך
כמא דסיגן בכוביא ואפסיק כמא דמפסקין בכתליא
ושבילהא לא תשכח: ורדפה את מאהביה ולא
תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה

המוסרים ל׳ כמבורים ל׳ הנדברים ל׳ מקברים ל׳ קברים ל׳ המקטרים ל׳ — מארצה ב׳ וסימנ׳ — לכן יצר מארץ מצרים כי הארץ ויכו פן אפשיטנה פרשה

ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה
ותרדוף שלם עם עממיא רחמהא ולא תדביק
יתהון ותבעי סעור ולא תשכח ותימר אהך ואתוב
לפלחן רבוני קדמאה ארי טב לי כד הויתי פלחא
קדמוהי מכען לא אפלח עוד לטעותא: והיא
לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר
וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל: ואנון לא
ידעין ארי אנא בריכית להון עבורא חמרא ומשחא
וכספא אסגיתי להון ודהבא מניה עבדו לטעותא:
לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו
והצלתי צמרי ופשתי לכסות את ערותה: בכין
יתוב מימרי למלט עבורא בעידן אדריה וחמרא
בזמן מעצרתיה ואציל כסות מילא וכתן דיהבית
לה לכסאה ית קלנה: ועתה אגלה את נבלתה
לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי: וכען
אגלי ית קלנה לעיני עממיא רחמהא ואנש לא
ישיזבינה מן ידי: והשבתי כל משושה חגה
חדשה ושבתה וכל מועדה: ואבטיל כל חדותה
חגהא ירחהא ושבהא וכל מועדהא: והשמתי
גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר
נתנו לי מאהבי ושמתים ליער ואכלתם חית
השדה: ואצדי פירי גופנה ותינה דהות אמרא
יקראנון לי דיהבו לי עממיא רחמי ואשוינון
לחרשא ותוכלינון חית ברא: ופקדתי עליה
את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה
וחליתה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה
נאם יהוה: ואסער עלה ית יומיא דהות פלחא
לטעותא ומסקא להון בסמין דהות דמיא לאתתא
דשבקת ית בעלה ואתקנת בקדשהא ובחליטת
מרגליתהא וטעת בתר רחמהא כין כנשתא
דישראל רחימת למפלח לטעותא ופלחני שבקת
אמר יי:
לכן הנה אנכי מפתיה
והלכתיה המדבר ודברתי על לבה: בכין האנא
משעביד לה לאוריתא ואעביד לה נסין וגבורן
כמא דעבדית לה במדברא ובייד עבדי נביא
אמליל תנחומין על ליבהא: ונתתי לה את כרמיה
משם ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה
בימי נעוריה וכיום עלותה מארץ מצרים: ואמני
לה ית פרנסהא מתמן ויתמישר עכור לתחמודי
נפש ויתנהון תמן למימרי ביומי קדם ואף אנא
אעביד להון נסין וגבורן ביום מסקהון מארעא
דמצרים: והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי
ולא תקראי לי עוד בעלי: ויהי בעידנא ההוא אמר
יי תתנהון לפולחני ולא תפלחון עוד לטעותא:
והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד
בשמם: ואעדי ית שום טעות עממיא מפומהון
ולא יהי דכרן משומהון עוד: וכרתי להם ברית
ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש
האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ
והשכבתים לבטח: ואגזר להון קיים בעידנא

ג׳ פיסוקים כל מליהון מפיק הי וסימנ׳ אם אחרי יקח לו שארה אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה אז ראה ויספרה והשבתי כל משושה

ההוא דיהון שלם עם חית ברא ועם עופא דשמיא
ורחשא דארעא וקשתא וחרבא ועבדי קרבא
אבטיל מן ארעא ואשרינון לרחצן׃ וארשתיך לי
לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד
וברחמים׃ ואקיימנכון קדמי לעלם ואקיימנכון
קדמי בקשטא ובדינא ובחסדא וברחמי׃ וארשתיך
לי באמונה וידעת את יהוה׃ ואקיימנכון קדמי
בהימנותא ותדעון למדחל מן קדם יי׃

דנשא
בשפטים

ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו
מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה׃ והוה גברא חד
מצרעה מזרעית דן ושמיה מנוח ואתתיה עקרא
ולית לה ולד׃ וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר
אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת
בן׃ ואתחזי מלאכא דיי לאתתא ואמר לה הא כען
את עקרא ולית ליך ולד ותעדין ותלידין בר׃ ועתה
השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל
טמא׃ וכען אסתמרי כען ולא תשתין חמר חדת
ועתיק ולא תיכלין כל מסאב׃ כי הנך הרה וילדת
בן ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יהיה
הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל
מיד פלשתים׃ ארי הא את מעדיא ותלידין בר
ומספר לא יעבר על רישיה ארי נזירא דיי יהי
רביא מן בטנא והוא ישרי למפרק ית ישראל מידא
דפלשתאי׃ ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר
איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך
האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי מזה הוא
ואת שמו לא הגיד לי׃ ואתת אתתא ואמרת לבעלה
למימר נביא דיי אתא לותי וחזויה כחיזו מלאכא
דיי חסין לחדא ולא שאילתיה אי מדין הוא וית
שמיה לא חוי לי׃ ויאמר לי הנך הרה וילדת בן
ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמאה
כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו׃
ואמר לי הא את מעדיא ותלידין בר וכען לא
תשתין חמר חדת ועתיק ולא תיכלין כל מסאב
ארי נזירא דיי יהי רביא מן בטנא עד יום מותיה׃

ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי
אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא נא עוד
אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד׃ וצלי מנוח
קדם יי ואמר בבעו יי נביא דיי דשלחתא ייתי
כען עוד לותנא ויליפיננא מא נעביד לרביא
דיתיליד׃ וישמע האלהים בקול מנוח ויבא
מלאך האלהים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה
ומנוח אישה אין עמה׃ וקביל יי צלותיה דמנוח
ואתא מלאכא דיי עוד לות אתתא והיא יתבא
בחקלא ומנוח בעלה לית עמה׃ ותמהר האשה
ותרץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה
אלי האיש אשר בא ביום אלי׃ ואוחיאת אתתא
ורהטת וחויאת לבעלה ואמרת ליה הא אתחזי

ומעשהו תלת וסימנ׳ מה יהיה משפט הנער . ומעשהו ואיש במעון ומעשהו בכרמל ח׳ כת׳ דבריך וקר׳

ליה גברא דאתא ביומא דיכי לותי׃ ויקם וילך מנוח
אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו האתה
האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני׃ וקם
ואזל מנוח בתר אתתיה ואתא לות גברא ואמר
ליה האת גברא דמלילתא עם אתתא ואמר אנא׃
ויאמר מנוח עתה יבא דבריך מה יהיה משפט
הנער ומעשהו׃ ואמר מנוח כען יתקיימון פתגמך
מא יהי דחזי לרביא ומא נעביד ליה׃ ויאמר מלאך
יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי אל האשה
תשמר׃ ואמר מלאכא דיי׳ למנוח מכל דאמרית
לאתתא תסתמר׃ מכל אשר יצא מגפן היין לא
תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל
כל אשר צויתיה תשמר׃ מכל דיפוק מגפנא
דחמרא לא תיכול וחמר חדת ועתיק לא תשתי
וכל מסאב לא תיכול כל דפקידתה תטרי׃
ויאמר מנוח אל מלאך יהוה
נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים׃ ואמר
מנוח למלאכא דיי׳ ניחור כען יתך ונעביד
קדמך גדיא בר עזי׃ ויאמר מלאך יהוה אל מנוח
אם תעצרני לא אכל בלחמך ואם תעשה עלה
ליהוה תעלנה כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה
הוא׃ ואמר מלאכא דיי׳ למנוח אם תיחדינני
לא איכול בלחמך ואם תעביד עלתא קדם יי׳
תסקינה ארי לא ידע מנוח ארי מלאכא דיי׳ הוא׃
ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמך כי יבא
דבריך וכבדנוך׃ ואמר מנוח למלאכא דיי׳ מן
שמך ארי יתקיימון פתגמך וניקרינך׃ ויאמר
לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלאי׃
ואמר ליה מלאכא דיי׳ למא דנן את שאיל לשמי
והוא מפרש׃ ויקח מנוח את גדי
העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא
לעשות ומנוח ואשתו ראים׃ ונסיב מנוח ית גדיא
בר עזי וית תקרובתא ואסיק על טנרא קדם יי׳ ומפרש
למעבד ומנוח ואתתיה חזן׃ ויהי בעלות הלהב
מעל המזבח השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב
המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה׃
והוה כמסק שלהביתא מעלוי מדבחא לצית שמיא
וסליק מלאכא דיי׳ בשלהובית מדבחא ומנוח
ואתתיה חזן ונפלו על אפיהון על ארעא׃ ולא
יסף עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו
אז ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא׃ ולא אוסיף עוד
מלאכא דיי׳ לאתחזאה למנוח ולאתתיה בכין
ידע מנוח ארי מלאכא דיי׳ הוא׃ ויאמר מנוח
אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו׃ ואמר
מנוח לאתתיה ממת נמות ארי מלאכא דיי׳ חזינא׃
ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא לקח
מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את כל אלה וכעת
לא השמיענו כזאת׃ ואמרת ליה אתתיה אילו
רעוא קדם יי׳ דנמות לא קביל מננא עלתא ומנחתא
ולא אחזיאנא ית כל אלין וכעדן כען לא אשמענא

וקר׳ דברך וסימנ׳ מנוח יאמנן נא בעלות המנחה כנפש יהי נא דברך דמלכי נמניאו קדמתי שריס ויענן — ולא יסף ל׳ בטעמים

אדמת הקדש ל׳ אדמת קדש ל׳ חשן משפט ל׳ חשן המשפט ל׳ לית כוות׳ — ונלוו ו׳ וסימנ׳ עליך ושמרו יצוק ישאלו גוים רבים אלי עד ובהכשלם יעזרו ∴ וגם אתה

כה ותלד האשה בן ותקרא את שמו שמשון
ויגדל הנער ויברכהו יהוה׃ וילידת אתתא בר
וקרת ית שמיה שמשון ורבא רביא וברכיה יי׃
ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאול׃ ושריאת רוח גבורא מן קדם יי לתקפותיה במשרית דן בין צרעה ובין אשתאול׃
ובה על תק ורחנוכה

בתרי עשר

רני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך
נאם יהוה׃ בועי וחדא כנשתא דציון ארי הא אנא
מתגלי ואשרי שכינתי בגויך אמר יי׃ ונלוו גוים
רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי
בתוכך וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליך׃
ויתוספון עממין סגיאין על עמיה דיי ביומא
ההוא ויהון קדמי לעם ואשרי שכינתי בגויך
ותידעין ארי יי צבאות שלחני לאתנבאה ליך׃
ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר
עוד בירושלם׃ ויחסין יי לדבית יהודה חולקהון
על ארעא דקדשא ויתרעי עוד בירושלם׃ הס כל
בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו׃ ספו כל
רשיעיא מן קדם יי ארי אתגלי ממדור קדשיה׃
ויראני את יהושע הכהן הגדול
עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו
לשטנו׃ ואחזיני ית יהושע כהנא רבא קאים קדם
מלאכא דיי וחטא קאים על ימיניה לאסטנא ליה׃
ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך השטן ויגער
יהוה בך הבחר בירושלם הלוא זה אוד מצל מאש׃
ואמר יי לחטא יגער יי בך חטא ויגער יי בך
דאתרעי לאשראה שכינתיה בירושלם הלא דין
אוד משיזב מיקודא׃ ויהושע היה לבש בגדים
צואים ועמד לפני המלאך׃ ויהושע הוה ליה בנין
דנסיבין להון נשין דלא כשרן לכהנתא וקאים קדם
מלאכא׃ ויען ויאמר אל העמדים לפניו לאמר
הסירו הבגדים הצאים מעליו ויאמר אליו ראה
העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות׃
ואתיב ואמר לדמשמשין קדמוהי למימר אמרו
ליה דיפיק נשין דלא כשרן לכהנתא מביתיה ואמר
ליה חזי דאעבריתי מנך חובך ואלבישית יתך זכון׃
ואמר ישימו צניף טהור על ראשו וישימו הצניף
הטהור על ראשו וילבשהו בגדים ומלאך יהוה
עמד׃ ואמר שוו מצנפא דכיא על רישיה ושוו
מצנפא דכיא על רישיה ואסבוהי אתתא דכשרא
לכהנתא ומלאכא דיי קאים׃ ויעד מלאך יהוה
ביהושע לאמר׃ ואסהיד מלאכא דיי ביהושע
למימר׃ כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלך
ואם את משמרתי תשמר וגם אתה תדין את ביתי
וגם תשמר את חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים
האלה׃ כדנן אמר יי צבאות אם באורחן דתקנן
קדמי תהך ואם ית מטרת מימרי תטר ואף את
תדין לדמשמשין בבית מקדשי ואף תטר ית
עזרתי ובאחיות מיתיא אחינך ואתין לך רגלין
מהלכן בין סרפיא האלין׃ שמע נא יהושע הכהן
הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך כי אנשי מופת

וסימ׳ לא הגדלתי לי הלא ידעת את אשר עשה וגם אתה תדין — ודשר ב׳ מל׳ בנבי׳ וסימ׳ ונתתי את נשי שמעו נא וכל כתו כוו מל׳ חונן ממשולי כול חס׳ בנ׳ חד מל׳ לך התרפס

המה כי הנני מביא את עבדי צמח׃ ושמע כען
יהושע כהנא רבא את וחברך דיתבין קדמך ארי
גברין כשרין למעבד להון ניסא אנון ארי האנא
מיתי ית עבדי משיחא ויתגלי׃ כי הנה האבן
אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה
עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי
את עון הארץ ההיא ביום אחד׃ ארי הא אבנא
דיהבית קדם יהושע על אבנא חדא שבעה חזין
לה האנא גלי חזיתה אמר יי צבאות ואעדי ית
חוב ארעא ההיא ביומא חד׃ ביום ההוא נאם יהוה
צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת גפן ואל תחת
תאנה׃ בעידנא ההוא אמר יי צבאות תערעון
גבר לחבריה לתחות פירי גופניהון ולתחות פירי
תיניהון׃ וישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר
יעור משנתו׃ ותב מלאכא די ממליל עמי ואעירני
כגוברא דמתער משנתיה׃ ויאמר אלי מה אתה
ראה ויאמר ראיתי והנה מנורת זהב כלה וגלה
על ראשה ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה
מוצקות לנרות אשר על ראשה׃ ואמר לי מא
את חזי ואמרית חזיתי והא מנרתא דדהבא כולה
וגולתה על רישה ושבעה בוציניא דעלה שבעה
ושבעה דמריקין מנהון משחא לבוציניא דעל
רישה׃ ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה
ואחד על שמאלה׃ ותרין זיתין דעלה חד מימין
גולתא וחד על סמלה׃ ואען ואמר אל המלאך

הדבר בי לאמר מה אלה אדני׃ ואתיבית ואמרית
למלאכא דממליל עמי למימר מא אלין רבוני׃
ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת
מה המה אלה ואמר לא אדני׃ ואתיב מלאכא
דממליל עמי ואמר לי הלא ידעתא מא אינון
אלין ואמרית לא רבוני׃ ויען ויאמר אלי לאמר
זה דבר יהוה אל זרבבל לאמר לא בחיל ולא
בכח כי אם ברוחי אמר יהוה צבאות׃ ואתיב
ואמר לי למימר דין פתגמא דיי עם זרבבל
למימר לא בחיל ולא בגבורא אלהין במימרי
אמר יי צבאות׃ מי אתה הר הגדול לפני זרבבל
למישור והוציא את האבן הראשה תשאות חן
חן לה׃ מא את חשיבא מלכותא טפשתא קדם
זרובבל הלא כמישרא ויגלי ית משיחיה דאמיר
שמיה מלקדמין וישלוט בכל מלכוותא׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ ידי זרבבל
יסדו הבית הזה וידיו תבצענה וידעת כי יהוה
צבאות שלחני אליכם׃ ידוי דזרבבל שריאה
למבני ביתא הדין וידוהי תשכללינה ותידעון
ארי יי צבאות שלחני לאתנבאה לכון׃

דשלח לך

ביהושע

וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים
מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת

ד׳ כתי׳ ויאמר וקר׳ ואמר וסימנ׳ — עמלקי לאו טוב מנורת זהב אשר לא יפתחון ○ — חרש ב׳ וסימנ׳ — וישלח יהושע בן נון מן השטים ובקבקר

כל זונה דנביא וכת׳ ומל׳ במ׳ חד חס׳ את יעשה זנה וכל אורי׳ חס׳ במ׳ ד׳ לא תביא אתנן — לחפר ג׳ בתר׳ ליש׳ וחס׳ וסימ׳ לחפר את כל הארץ באורה נשברים לחפר פרות ולעטלפים

יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב
וישכבו שמה׃ ושלח יהושע בר נון מן שטין
תרין גברין מאללין בריז למימר איזילו חזו ית
ארעא וית יריחו ואזלו ועלו לבית איתתא פונדקיתא
ושמה רחב ושכיבו תמן׃ ויאמר למלך יריחו
לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל
לחפר את הארץ׃ ואתאמר למלכא דיריחו למימר
הא גבריא אתו הלכא בליליא מבני ישראל לאללא
ית ארעא׃ וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר
הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך
כי לחפר את כל הארץ באו׃ ושלח מלכא דיריחו
לות רחב למימר אפיקי גבריא דאתו לותיך דעלו
לביתיך ארי לאללא ית כל ארעא אתו׃ ותקח
האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו
אלי האנשים ולא ידעתי מאין המה׃ ודברת
איתתא ית תרין גבריא ואטמרתנון ואמרת בקשטא
אתו לותי גבריא ולא ידעית אימכא אנון׃ ויהי השער
לסגר בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה
הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום׃
והוה עידן למיחד תרעא בקבלא וגבריא נפקו
לא ידעית לאן אזלו גבריא רדופו בפריע בתריהון
ארי תדבקונון׃ והיא העלתם הגגה ותטמנם
בפשתי העץ הערכות לה על הגג׃ והיא אסיקתנון
לאגרא ואטמרתנון בטעוני כתנא דסדירין לה
על איגרא׃ והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן

על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו
הרדפים אחריהם׃ וגבריא רדפו בתריהון באורח
ירדנא על מגזתא ותרעא אחדו בתר דנפקו
רדפיא בתריהון׃ והמה טרם ישכבון והיא עלתה
עליהם על הגג׃ ואינון עד לא שכיבו והיא סליקת
לותהון לאיגרא׃ ותאמר אל האנשים ידעתי כי
נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו
וכי נמגו כל ישבי הארץ מפניכם׃ ואמרת
לגבריא ידענא ארי יהב יי לכון ית ארעא וארי
נפלת אימתכון עלנא וארי אתברו כל יתבי ארעא
מן קדמיכון׃ כי שמענו את אשר הוביש יהוה
את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים
ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר
הירדן לסיחן ולעוג אשר החרמתם אותם׃ ארי
שמענא ית דיביש יי ית מי ימא דסוף מן קדמיכון
במפקכון ממצרים ודעבדתון לתרין מלכי
אמוראה דבעברא דירדנא לסיחון ולעוג דגמרתון
יתהון׃ ונשמע וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח
באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת׃ ושמענא
ואתמסי לבנא ולא אשתארת עוד רוח באנש
מן קדמיכון ארי יי אלהכון הוא אלהים דשכינתיה
בשמיא מלעילא ושליט על ארעא מלרע׃
ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם
חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם

ל׳ | וג׳ | יאמר | ל׳ | מלעיל בלשון נקבה | ל׳ ל׳

ל׳ חס׳ בתו׳ וכל אורי׳ כוות׳ חס׳ במ׳ ד׳ מל׳

ולא ידעתי ה׳ וסימנ׳ ותקח האשה ויאמר אחימעץ בכבש אלוף הם המליכו ובילעי — נמגו ד׳ וסימנ׳ — כל ישבי כנען כל ישבי הארץ למושך אמנת

הוא אלהים ד׳ וסימנ׳ — ונשמע וימס ויי׳ אלהים הלא אתה דעו כי יי׳ הוא אלהי׳ — חביה ג׳ חס׳ אף בלוש׳ וסימנ׳ נחבי בין ופסי ונחבתם ויהושע חבי כמגניא יתגע

לי אות אמת׃ וכען קיימו כען לי במימרא דיי׳
ארי עבדית עמכון טיבו ותעבדון אף אתון עם
בית אבא טיבו ותתנון לי את דקשוט׃ והחיתם
את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל
אשר להם והצלתם את נפשתינו ממות׃ ותחון
ית אבא וית אמא וית אחי וית אחותי וית כל
דילהון ותשיזבון ית נפשתנא ממותא׃ ויאמרו
לה האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו
את דברינו זה והיה בתת יהוה לנו את הארץ
ועשינו עמך חסד ואמת׃ ואמרו לה גבריא
נפשתנא מסירן חלף נפשתכון לממת אם לא
תחוון ית פתגמנא דין ויהי כד יתן יי׳ לנא ית
ארעא ונעביד עמיך טיבו וקשוט׃ ותורדם
בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה
היא יושבת׃ ושלשילתנון באטונא מן חרכא
ארי ביתה בכתל שורא ובשורא היא יתבא׃
ותאמר להם ההרה לכו פן יפגעו בכם הרדפים
ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים
ואחר תלכו לדרככם׃ ואמרת להון לטורא
איזילו דלמא יערעון בכון רדפיא ותטמרון
תמן תלתה יומין עד דיתובון רדפיא ובתר כין
תהכון לאורחכון׃ ויאמרו אליה האנשים נקים
אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו׃ ואמרו
לה גבריא זכאין אנחנא ממומתיך הדא דקיימת
עלנא׃ הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט

השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת
אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך
תאספי אליך הביתה׃ הא אנחנא עלין בארעא
ית תורא דחוטא זהוריתא הדין תקטרין בחרכא
דשלשילתנא ביה וית אבוך וית אמיך וית אחך
וית כל בית אבוך תכנשין לותיך לביתא׃ והיה
כל אשר יצא מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו
ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו
בראשנו אם יד תהיה בו׃ ויהי כל דיפוק בר מדשי
ביתיך לברא חובת קטוליה ברישיה ואנחנא
זכאין וכל דיהי עמיך בביתא חובת קטוליה
ברישנא אם יד אנש תהי ביה׃ ואם תגידי את
דברינו זה והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו׃
ואם תחוון ית פתגמנא דין ונהי זכאין ממומתיך
דקיימת עלנא׃ ותאמר כדבריכם כן הוא ותשלחם
וילכו ותקשר את תקות השני בחלון׃ ואמרת
כפתגמיכון כין הוא ושלחתנון ואזלו וקטרת
ית תורא דזהוריתא בחרכא׃ וילכו ויבאו ההרה
וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים
ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו׃ ואזלו
ועלו לטורא ויתיבו תמן תלתה יומין עד דתבו
רדפיא ובעו רדפיא בכל אורחא ולא אשכחו׃
וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו
אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות
אתם׃ ותבו תרין גבריא ונחתו מן טורא ועברו

והחיתם את אבי ולא בעלי מלמד שהיתה רחב אלמנה אמרו ז״ל כל הרואה רחב בהודה ויפיה רואה קרי לפי כך נקראת זונה

ונחדש ל̇ כבש ל̇ ומחבש ל̇ ויש ל̇ לאש ל̇ ויחדש ל̇ ויקדש ל̇ התקדש ל̇ ונקדש ל̇ וחמש ל̇ ליתכון ◦ — זבחים שלמים ב̇ וסימנ̇ וישלח את נערי וימליכו שם את שאול

ואתו לות יהושע בר נון ואשתעיאו ליה ית כל
דערעא יתהון: ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה
בידנו את כל הארץ וגם נמגו כל ישבי הארץ
מפנינו: ואמרו ליהושע ארי מסר יי בידנא
ית כל ארעא ואף אתברו כל יתבי ארעא מן קדמנא:

דויקח קרח
בשמואל

ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל
ונחדש שם המלוכה: ואמר שמואל לעמא איתו
וניזיל לגלגלא ונחדית תמן מלכותא: וילכו כל
העם הגלגל וימלכו שם את שאול לפני יהוה
בגלגל ויזבחו שם זבחים שלמים לפני יהוה
וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד:
ואזלו כל עמא לגלגלא ואמליכו תמן ית שאול
קדם יי בגלגלא ונכיסו תמן נכסת קודשין קדם יי
וחדי תמן שאול וכל אנשי ישראל עד לחדא:

ויאמר שמואל אל כל ישראל
הנה שמעתי בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמליך
עליכם מלך: ואמר שמואל לכל ישראל הא קבילית
למימרכון לכל דאמרתון לי ואמליכית עליכון
מלכא: ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני
זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי
לפניכם מנערי עד היום הזה: וכען הא מלכא
מדבר בריש כון ואנא קשית וסיבית ובני הא אנון
עמכון ואנא הליכית קדמיכון מזעורי עד יומא

הדין: הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את שור
מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי עשקתי
את מי רצותי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני
בו ואשיב לכם: הא אנא קיים אסהידו בי קדם
יי וקדם משיחיה ית תורא דמן דבריית וחמרא
דמן שחריית ואת מן עשקית ואת מן אנסית ומן יד
מן קבילית ממון דשקר וכבשית עיני מניה
בדינא ואתיב לכון: ויאמרו לא עשקתנו ולא
רצותנו ולא לקחת מיד איש מאומה: ואמרו
לא עשקתנא ולא אנסתנא ולא קבילתא מיד
אנש מדעם: ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד
משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה
ויאמר עד: ואמר להון סהיד מימרא דיי
בכון וסהיד משיחיה יומא הדין ארי לא אשכחתון
בידי מדעם ואמרו סהידי:

ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את
משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם
מארץ מצרים: ואמר שמואל לעמא יי דעבד
גבורן על ידי משה ואהרן ודאסיק ית אבהתכון
מארעא דמצרים: ועתה התיצבו ואשפטה
אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה
אתכם ואת אבותיכם: וכען אתעתדו ואתוכח
עמכון קדם יי ית כל זכוותא דיי דעבד עמכון
ועם אבהתכון: כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו
אבתיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת

צדקות ד̇ ג̇ מל̇ וחד חס̇ וסימנ̇ — שם יתנו צדקות יי̇ ב̇ בו ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפנ̇ יי̇ ◦ — עשקתנו ל̇ רצותנו ל̇ ◦

מפני מה קרא גדעון ירובעל מפני שנתץ מזבחות הבעל ואמר ירב לו הבעל — והיתם היתם ב׳ חס׳ בליש׳ וסימנ׳ הן בעודני חי עמכם גם אתם וגם המלך

אהרן ויוציאו את אבתיכם ממצרים וישבום
במקום הזה: כד על יעקב למצרים וזעיקו
אבהתכון קדם יי ושלח יי ית משה וית אהרן
ואפיקו ית אבהתכון ממצרים ואותיבונון
באתרא הדין: וישכחו את יהוה אלהיהם וימכר
אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים
וביד מלך מואב וילחמו בם: ואתנשיאו ית
פלחנא דיי אלההון ומסר יתהון ביד סיסרא רב
חילא דחצור וביד פלשתאי וביד מלכא דמואב
ואגיחו קרבא בהון: ויזעקו אל יהוה ויאמר
חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים
ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדך:
וזעיקו קדם יי ואמרו חבנא ארי שבקנא ית
פלחנא דיי ופלחנא ית בעליא וית עשתרתא
וכען שיזבנא מיד בעלי דבבנא ונפלח קדמך:
וישלח יהוה את ירבעל ואת בדן ואת יפתח
ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב
ותשבו בטח: ושלח יי ית גדעון וית שמשון
וית יפתח וית שמואל ושיזיב יתכון מיד בעלי
דבביכון מסחור סחור ויתבתון לרחצן: ותראו
כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי
לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם:
וחזיתון ארי נחש מלכא דבני עמון אתא עליכון
ואמרתון לי לא אלהין מלכא ימלוך עלנא ויי
אלהכון מלככון: ועתה הנה המלך אשר בחרתם

אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך: וכען
הא מלכא דאתרעיתון דשאילתון והא מני יי
עליכון מלכא: אם תיראו את יהוה ועבדתם אתו
ושמעתם בקלו ולא תמרו את פי יהוה והיתם
גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה
אלהיכם: אם תדחלון מן קדם יי ותפלחון קדמוהי
ותקבלון למימריה ולא תסרבון על מימרא דיי
ותתנהון אף אתון ואף מלכא דימלוך עליכון
בתר פלחנא דיי אלהכון: ואם לא תשמעו בקול
יהוה ומריתם את פי יהוה והיתה יד יהוה בכם
ובאבתיכם: ואם לא תקבלון למימרא דיי ותסרבון
על מימרא דיי ותהי מחתא דיי בכון כמא דהות
באבהתכון: גם עתה התיצבו וראו את הדבר
הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם: ארי כען
אתעתדו וחזו ית פתגמא רבא הדין דיי עביד
לעיניכון: הלא קציר חטים היום אקרא אל יהוה
ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה
אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך:
הלא חצד חטין יומא דין אצלי קדם יי ויתין קלין
ומטר ודעו ארי בישתכון סגיאה דעבדתון קדם
יי למשאל לכון מלכא: ויקרא שמואל אל
יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא וייראו כל
העם מאד את יהוה ואת שמואל: וצלי שמואל
קדם יי ויהב יי קלין ומטר ביומא ההוא ודחילו כל
עמא לחדא מן קדם יי ומפתגמי שמואל:

קלות ו׳ כתיב מן וסימנ׳ יחדלון ויחדלו הקלות קציר מים רבים בעשותו למטר קלות מי פלג לשטף וחד קולת כתיב וכל העם ראים ושא׳ קרי׳ קלת כתיב

ויפתח ג׳ ב׳ פת׳ וחד קמ׳ חד לשון קריה וחד בר נש וחד לשון פתיחה וסימנ׳ ויפתח ואשנה ויפתח הגלעדי ויפתח שפתיו עמך וסימ׳ מאותה דגלעד פתיחה

ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאל לנו מלך׃ ואמרו כל עמא לשמואל צלי על עבדך קדם יי אלהך ולא נמות ארי אוסיפנא על כל חובנא בישתא למשאל לנא מלכא׃ ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם׃ ואמר שמואל לעמא לא תדחלון אתון גרמתון ית כל בישתא הדא ברם לא תסטון מבתר פלחנא דיי ותפלחון קדם יי בכל לבכון׃ ולא תסורו כי אחרי התהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו המה׃ ולא תסטון מבתר פלחנא ולא תפלחון לטעותא דאינון למא וליתבהון הנאה ולא משיזבן ארי למא אינון׃ כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם׃ ארי לא ירחיק יי ית עמיה בדיל שמיה רבא ארי רעוא קדם יי למעבד יתכון קדמוהי לעם׃

רזאת חקת

בשפטים

ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה זונה ויולד גלעד את יפתח׃ ויפתח גלעאה הוה גיבר חילא והוא בר אתתא פונדקיתא ואוליד גלעד ית יפתח׃ ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה׃ וילידת אתת גלעד ליה בנין ורביאו בני אתתא ותריכו ית יפתח ואמרו ליה לא תחסין בבית אבונא ארי בר אתתא אחרי את׃ ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו׃ וערק יפתח מן קדם אחוהי ויתיב בארע טוב ואתכנישו לות יפתח גברין סריקין ונפקו עמיה׃

ויהי מימים וילחמו בני עמון עם ישראל׃ והוה לזמן יומין ואגיחו קרבא בני עמון עם ישראל׃ ויהי כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב׃ והוה כד אגיחו קרבא בני עמון עם ישראל ואזלו סבי גלעד למדבר ית יפתח מארע טוב׃ ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון׃ ואמרו ליפתח איתא ותהי לנא לרבא ונגיח קרבא בבני עמון׃ ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם׃ ואמר יפתח לסבי גלעד הלא אתון סניתון יתי ותריכתוני מבית אבא ומדין אתיתון לותי כען כד עקת לכון׃ ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישבי גלעד׃ ואמרו סבי גלעד ליפתח בכין כען תבנא לותך ותהך עמנא ותגיח קרבא בבני עמון ותהי לנא לריש

ויהי מימים ג׳ וסימנ׳ וילחמו בני עמון ויהי מימים רבים ויהי מימים ימימה —— כל אותי דספר שופטי מל׳ בג׳ חס׳ אם מנשחים ויאמר האשר אל העירים

בינותינו ב̇ מל̇ וסימנ̇ — אל נא תהי מריבה יי̇ יהיה שמע בינותינו ∴ — השיבה ג̇ וסימנ̇ — אתהן בשלום נפשי משאיהם השיבה לי ששון ישעך

לכל יתבי גלעד׃ ויאמר יפתח אל זקני גלעד
אם משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן
יהוה אתם לפני אנכי אהיה לכם לראש׃ ואמר
יפתח לסבי גלעד אם מתיבין אתון יתי לאגחא
קרבא בבני עמון וימסר יי̇ יתהון קדמי אנא
אהוי לכון לריש׃ ויאמרו זקני גלעד אל יפתח
יהוה יהיה שמע בינותינו אם לא כדברך כן
נעשה׃ ואמרו סבי גלעד ליפתח מימרא דיי̇
יהי סהיד ביננא אם לא כפתגמך כין נעביד׃
וילך יפתח עם זקני גלעד וישימו העם אותו
עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל
דבריו לפני יהוה במצפה׃ ואזל יפתח עם סבי
גלעד ומניאו עמא יתיה עליהון לריש ולרבא
וסדר יפתח ית כל פתגמוהי קדם יי̇ במצפא׃
וישלח יפתח מלאכים אל מלך
בני עמון לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם
בארצי׃ ושלח יפתח אזגדין לות מלכא דבני
עמון למימר מא לי ולך ארי אתיתא לותי לאגחא
קרבא בארעי׃ ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי
יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצרים
מארנון ועד היבק ועד הירדן ועתה השיבה
אתהן בשלום׃ ואמר מלכא דבני עמון לאזגדי
יפתח ארי נסיב ישר̇ ית ארעי במסקיה ממצר̇
מארנונא ועד יבקא ועד ירדנא וכען אתיב
יתהון בשלם׃ ויסף עוד יפתח

וישלח מלאכים אל מלך בני עמון׃ ואוסיף עוד
יפתח ושלח אזגדין לות מלכא דבני עמון׃ ויאמר
לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל את ארץ מואב
ואת ארץ בני עמון׃ ואמרו ליה כדנן אמר יפתח
לא נסיב ישר̇ ית ארע מואב וית ארע בני עמון׃
כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד
ים סוף ויבא קדשה׃ ארי במסקהון ממצרים
ואזל ישר̇ במדברא עד ימא דסוף ואתו לרקם׃
וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר
אעברה נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל
מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש׃
ושלח ישר̇ אזגדין לות מלכא דאדום למימר
אעבר כען בארעך ולא קביל מלכא דאדום ואף
לות מלכא דמואב שלח ולא אבא ויתיב ישר̇
ברקם׃ וילך במדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ
מואב ויבא ממזרח שמש לארץ מואב ויחנון
בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב כי ארנון גבול
מואב׃ ואזל במדברא ואקיף ית ארעא דאדום וית
ארעא דמואב ואתו ממדנח שמשא לארעא
דמואב ושרו בעברא דארנון ולא עלו בתחום מואב
ארי ארנון תחום מואב׃ וישלח ישראל מלאכים
אל סיחון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו
ישראל נעברה נא בארצך עד מקומי׃ ושלח
ישר̇ אזגדין לות סיחון מלכא אמוראה מלכא
דחשבון ואמר ליה ישר̇ אעבר כען בארעך

קדשה ב̇ וסימנ̇ את פרי הארץ כי בעלותם ממצרים ∴ — אחרין ל̇ בחיין ל̇ האנוך ל̇ ויחנון ל̇ זין ל̇ חנוך ל̇ טחון ל̇ ידעתין ל̇ כאחרן ל̇ לון ל̇ האיין ל̇ ס

ויכום יא מל וסימ׳ וירד העמלקי ויכו מהם וילכדה ויתנם יי׳ בידו ויעל יהודה ואבימלך ויתן יי׳ ויוריש ישראל ויצאו מכלתו בתרא׳ ודין ויתנם יי׳ חס׳ וש׳ מלכ׳

עד אתרי׃ ולא האמין סיחון את ישראל עבר
בגבלו ויאסף סיחון את כל עמו ויחנו ביהצה
וילחם עם ישראל׃ ולא הימין סיחון ית ישראל
למעבר בתחומיה וכנש סיחון ית כל עמיה ושרו
ביהץ ואגיח קרבא עם ישראל׃ ויתן יהוה אלהי
ישראל את סיחון ואת כל עמו ביד ישראל ויכום
ויירש ישראל את כל ארץ האמרי יושב הארץ
ההיא׃ ומסר יי׳ אלהא דישראל ית סיחון וית כל עמיה
בידא דישראל ומחנון ויריתו ישראל ית כל ארעא
אמוראה יתיב ארעא ההיא׃ ויירשו את כל גבול
האמרי מארנון ועד היבק ומן המדבר ועד הירדן׃
ויריתו ית כל תחום אמוראה מארנונא ועד יבקא
ומן מדברא ועד ירדנא׃ ועתה יהוה אלהי ישראל
הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה
תירשנו׃ וכען יי׳ אלהא דישראל תריך ית אמוראה
מן קדם עמיה ישראל ואת מדמי למירתה׃ הלא
את אשר יורישך כמוש אלהיך אתו תירש ואת
כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נירש׃
הלא ית דירחסנך כמוש טעותך יתיה תחסין
וית כל דיתריך יי׳ אלהנא מן קדמנא יתיה נירת׃
ועתה הטוב טוב אתה מבלק בן צפור מלך מואב
הרוב רב עם ישראל אם נלחם נלחם בם׃ וכען
הטב טב את מבלק בר צפור מלכא דמואב המדן
דן עם ישראל אם קרבא אגיח בהון׃ בשבת ישראל
בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל

הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה
ומדוע לא הצלתם בעת ההיא׃ כד יתיב ישראל
בחשבון ובכפרנהא ובערעור ובכפרנהא ובכל
קרויא דעל תחומי ארנון תלת מאה שנין ומדין
לא שיזבתון בעידנא ההוא׃ ואנכי לא חטאתי
לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה
השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון׃ ואנא
לא חטית לך ואת עביד עמי בישא לאגחא קרבא
בי ידין יי׳ דעביד דינא יומא דין בין בני ישראל
ובין בני עמון׃ ולא שמע מלך בני עמון אל דברי
יפתח אשר שלח אליו׃ ולא קביל מלכא דבני
עמון לפתגמי יפתח דשלח לותיה׃

ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את
הגלעד ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד
וממצפה גלעד עבר בני עמון׃ ושרת על יפתח
רוח גבורא מן קדם יי׳ ועבר ית גלעד וית מנשה
ועבר ית מצפיא דגלעד וממצפיא דגלעד
עבר לות בני עמון׃ וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר
אם נתון תתן את בני עמון בידי׃ וקיים יפתח
קים קדם יי׳ ואמר אם ממסר תמסר ית בני עמון
בידי׃ והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי
בשובי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתהו
עלה׃ ויהי דיפוק מיפק בר מדשי ביתי לקדמותי
בראתובי בשלם מבני עמון ויהי קדם יי׳ ואסקיניה
עלתא׃ ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם בם

הטוב ד׳ וסימנ׳ ועתה הטוב טוב אתה כי יחקר אתכם לך כי תעשק — הרוב ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ הרוב רב הרב עם שדי יסור הרב דברים לא

היוצא ד׳ מל׳ בנביא׳ וסימנ׳ — והיה היוצא מהנה היוצא אל הכשדים ונפל קדמ׳ מה הדבר — ממנכו ה׳ סביר ממנה וסימנ׳ אפרש בעירא דיפתח ולקט באורחא ואנבי׳

ויתנם יהוה בידו: ועבר יפתח לות בני עמון לאגחא
קרבא בהון ומסרינון יי בידיה: ויכם מערער
ועד באך מנית עשרים עיר ועד אבל כרמים
מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני
ישראל: ומחנון מערוער ועד מעלנא דמנית
עסרין קרוין ועד מישר כרמיא מחתא רבתא
לחדא ואתכרו בני עמון מן קדם בני ישראל:

ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה
בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא
יחידה אין לו ממנו בן או בת: ואתא יפתח למצפא
לביתיה והא ברתיה נפקא לקדמותיה בתופין
ובחנגין ולחוד היא יחידה לית ליה מנה בר או
ברת: ויהי כראותו אותה ויקרע את בגדיו
ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתני ואת היית
בעכרי ואנכי פציתי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב:
והוה כד חזא יתה ובזע ית לבושוהי ואמר ויבתי
אכרעא אכרעתני ואת הוית בעכרי ואנא פתחית
פומי קדם יי ולא אכול למתב: ותאמר אליו אבי
פציתה את פיך אל יהוה עשה לי כאשר יצא
מפיך אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך
מבני עמון: ואמרת ליה אבא פתחתא ית פומך
במימר קדם יי עביד לי כמא דנפק מפומך בתר
דעבד לך יי פורענותא מבעלי דבבך מבני
עמון: ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה
הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי על
ההרים ואבכה על בתולי אנכי ורעיתי: ואמרת
לאבוהא יתעביד לי פתגמא הדין שבוק מני
תרין ירחין ואהך ואתנגיד על טוריא ואבכי על
בתולי אנא וחברתי: ויאמר לכי וישלח אתה
שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך על בתוליה
על ההרים: ואמר איזילי ושלח יתה תרין ירחין
ואזלת היא וחברתהא ובכת על בתולהא על טוריא:
ויהי מקץ שנים חדשים ותשב אל אביה ויעש
לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי
חק בישראל: והוה מסוף תרין ירחין ותבת לות
אבוהא ועבד לה ית נדריה דנדר והיא לא ידעא
גבר והות לגזירא בישראל בדיל דלא לאסקא
גבר ית בריה וית ברתיה לעלתא כמא דעבד
יפתח גלעדאה ולא שאיל לפנחס כהנא ואילו
שאל לפנחס כהנא הוה פריק לה בדמין: מימים
ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח
הגלעדי ארבעת ימים בשנה: מזמן לזמן
אזלן בנת ישראל לאלאה לבת יפתח
גלעדאה ארבעה יומין בשתא:

דויראבלק

בתרי עשר

והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כטל
מאת יהוה כרביבים עלי עשב אשר לא יקוה
לאיש ולא ייחל לבני אדם: ויהי שארא דבית
יעקב בגו עממין סגיאין כטלא מן קדם יי [illegible]

ובמחלות ב׳ וסימ׳ ותצאן והנה בתו — ולא אוכל ג׳ וסימנ׳ פציתי פי כלאיתי כלכל כל מלאכה גדולה — ואבכה ב׳ וסימנ׳ — יומם ולילה ואבכה על בתולי

כל קרי׳ לבני האדם ב׳מ׳ ג׳ לבני אדם וסימ׳ ולא ייחל לבני אדם ׳ ובתהלים כון לבני אדם ב׳מ׳ ג׳ לבני האדם וסימ׳ להודיע לבני ׳ — אל מעוננים ואל קסמים ישמעו

מלקושא דעל עסבא דלא מוריך לאנש ולא
מכתר לבר אנש׃ והיה שארית
יעקב בגוים בקרב עמים רבים כאריה בבהמות
יער ככפיר בעדרי צאן אשר אם עבר ורמס
וטרף ואין מציל׃ ויהי שארא דבית יעקב בעממיא
בגו עממין סגיאין כאריא בבעירא בחורשא
כליתא בעדרי ענא דאם יעדי וירמוס ויקטול
ולית דמשיזיב׃ תרום ידך על צריך וכל איביך
יכרתו׃ סגי מבכון תתקף ידך ישראל על סנאך
וכל בעלי דבבך ישתיצון׃ והיה
ביום ההוא נאם יהוה והכרתי סוסיך מקרבך
והאבדתי מרכבתיך׃ ויהי בעדנא ההוא אמר יי
ואשיצי סוסות עממיא מביניך ואוביד רתיכיהון׃
והכרתי ערי ארצך והרסתי כל מבצריך׃ ואשיצי
קרוי עממיא מארעך ואפגר כל כרכיהון תקיפיא׃
והכרתי כשפים מידך ומעוננים לא יהיו לך׃ ואשיצי
חרשין מביניך ומעננין לא יהון לך׃ והכרתי פסיליך
ומצבותיך מקרבך ולא תשתחוה עוד למעשה
ידיך׃ ואשיצי צלמי עממיא וקמתהון מביניך
ולא תשתעבד עוד לעובדי ידך׃ ונתשתי אשיריך
מקרבך והשמדתי עריך׃ ואעקר שתלי עממיא
מביניך ואשיצי בעלי דבבך׃ ועשיתי באף ובחמה
נקם את הגוים אשר לא שמעו׃ ואעביד ברגז
ובחמא פורענות דין מן עממיא דלא קבילו
אולפן אוריתא׃ שמעו נא את

אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים ותשמענה
הגבעות קולך׃ שמעו כען ית דיי אמר קום דין
עם טוריא וישמען רמתא קלך׃ שמעו הרים את
ריב יהוה והאתנים מסדי ארץ כי ריב ליהוה עם
עמו ועם ישראל יתוכח׃ שמעו טוריא ית דינא
דיי ועקריא יסודי ארעא ארי דינא קדם יי עם עמיה
ועם ישראל עביד תוכחא׃ עמי מה עשיתי לך
ומה הלאתיך ענה בי׃ עמי מא טבא אמרית
למעבד לך ולא עבדית או מא מרותא קשיא
אסגיתי עלך אסהיד קדמי׃ כי העליתיך מארץ
מצרים ומבית עבדים פדיתיך ואשלח לפניך
את משה אהרן ומרים׃ ארי אסיקתך מארעא
דמצרים ומבית עבדותא פרקתך ושלחית
קדמך תלתא נביי משה לאלפא מסרת דינין
אהרן לכפרא על עמא ומרים לאוראה לנשיא׃
עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה
אתו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען
דעת צדקות יהוה׃ עמי אדכרו כען מא מלך בלק
מלכא דמואב ומא אתיב יתיה בלעם בר בעור
הלא גבורן אתעבידא לכון ממישר שטין עד
בית גלגלא בדיל למידע זכותא דיי׃ במה אקדם
יהוה אכף לאלהי מרום האקדמנו בעולות בעגלים
בני שנה׃ במא אפלח קדם יי אשתעבד לאלהא
דשכינתיה בשמי מרומא האפלח קדמוהי
בעלוון בעגלין בני שנא׃ הירצה יהוה באלפי

מעוננים בפלשתים בני ענוה חס׳ ואלון מעוננים ומעוננים לא יהיו לך מל׳ ׳ — הלאתיך ל׳ הראיתיך ל׳ ולתיך ל׳ בהמתך ל׳ משביבך ל׳ הסירך ל׳

אילים ברבבות נחלי שמן האתן בכורי פשעי פרי
בטני חטאת נפשי: היתרעי יי באלפי דכרין
ברבות נחלין דמשח האתין ברי בכרי חלף חובי
חובי מעיי חלף חטאי נפשי: הגיד לך אדם מה טוב
ומה יהוה דורש ממך כי אם עשות משפט
ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך: אתחוה
לך אנשא מא טב ומא יי תבע מנך אלהין
למעבד דין דקשוט ומרחם גמילות חסדא
והוי צניע להלכא בדחלתא דאלהך:

דפנחס

במלכים

ויד יהוה היתה אל אליהו וישנס מתניו וירץ לפני
אחאב עד באכה יזרעאלה: ורוח גבורא מן קדם יי
הות עם אליהו ואסר חרציה ורהט קדם אחאב
עד דאתא ליזרעאל: ויגד אחאב לאיזבל את כל
אשר עשה אליהו ואת כל אשר הרג את כל
הנביאים בחרב: וחוי אחאב לאיזבל ית כל דעבד
אליהו וית כל דקטל ית כל נביי שקרא בחרבא:
ותשלח איזבל מלאך אל אליהו לאמר כה
יעשון אלהים וכה יוספון כי כעת מחר אשים
את נפשך כנפש אחד מהם: ושלחת איזבל
אזגדא לות אליהו למימר כדין יעבדון דחלתא
וכדין יוספן אלהין בעידנא הדין מחר אשוי ית
נפשך כנפשא דחד מנהון: וירא ויקם וילך
אל נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח

את נערו שם: וחזא וקם ואזל לשיזבא נפשיה
ואתא לבאר שבע דלשבט יהודה ושבק ית
עולימיה תמן: והוא הלך במדבר דרך יום ויבא
וישב תחת רתם אחת וישאל את נפשו למות
ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי
מאבתי: והוא הליך במדברא מהלך יומא ואתא
ויתיב תחות רתמא חד ושאיל ית נפשיה לממת
ואמר סגי ליארכא שראמתי אנא מטרח כדין
כען יי סב נפשי ארי לא טב אנא מאבהתי:
וישכב ויישן תחת רתם אחד והנה זה מלאך
נגע בו ויאמר לו קום אכול: ושכיב ודמוך תחות
רתמא חד והא דין מלאכא קריב ביה ואמר ליה
קום אכול: ויבט והנה מראשתיו עגת רצפים
וצפחת מים ויאכל וישת וישב וישכב: ואסתכי
והא איסדוהי הררא מעפפא וצלוחיתא דמיא
ואכל ושתי ותב ושכיב: וישב מלאך יהוה שנית
ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך:
ותב מלאכא דיי תנינות וקריב ביה ואמר קום
אכול ארי סגי מנך אורחא: ויקם ויאכל וישתה
וילך בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים
לילה עד הר האלהים חרב: וקם ואכל ושתי
ואזל בחילה דאכילתא ההיא ארבעין יממין
וארבעין לילון עד דאתא לטורא דאתגלי עלוהי
יקרא דיי לחורב: ויבא שם אל המערה וילן
שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה

אליהו׃ ועל לתמן למערתא ובת תמן והא פתגמא
דיי עמיה ואמר ליה מא לך כא אליהו׃ ויאמר
קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך
בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך
הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי
לקחתה׃ ואמר קנאה קניתי קדם יי אלהי צבאות
ארי שבקו קימך בני ישראל ית מדבחך פגרו וית
נביאך קטילו בחרבא ואשתארית אנא בלחודי
ובעו ית נפשי למקטלי׃ ויאמר צא ועמדת
בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק
מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח
יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה׃ ואמר
פוק ותקום בטורא קדם יי והא יי מתגלי וקדמוהי
משרית מלאכי רוחא מפרקין טוריא ומתברין
כיפיא קדם יי לא במשרית מלאכי רוחא שכינתא
דיי ובתר משרית מלאכי רוחא משרית מלאכי
זיעא לא במשרית מלאכי זיעא שכינתא דיי׃
ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש
קול דממה דקה׃ ובתר משרית מלאכי זיעא
משרית מלאכי אישתא לא במשרית מלאכי
אישתא שכינתא דיי ובתר משרית מלאכי
אישתא קל דמשבחין בחשי׃ ויהי כשמע אליהו
וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה
והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו׃ והוה
כד שמע אליהו וכריך אפוהי בשושיפיה ונפק

וקם בתרע מערתא והא עמיה קלא ואמר מא
לך כא אליהו׃ ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות
כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו
ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו
את נפשי לקחתה׃ ואמר קנאה קניתי קדם יי אלהי
צבאות ארי שבקו קימך בני ישראל ית מדבחך
פגרו וית נביאך קטילו בחרבא ואשתארית אנא
בלחודי ובעו ית נפשי למקטלי׃

ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק
ובאת ומשחת את חזאל למלך על ארם׃ ואמר יי
ליה איזיל תוב לאורחך למדבר דמשק ותיתי
ותמשח ית חזאל למהוי מלכא על ארם׃ ואת
יהוא בן נמשי תמשח למלך על ישראל ואת
אלישע בן שפט מאבל מחולה תמשח לנביא
תחתיך׃ וית יהוא בר נמשי תמשח למהוי מלכא
על ישראל וית אלישע בר שפט ממישר מחולה
תמשח למהוי נביא תחותך׃ והיה הנמלט מחרב
חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית
אלישע׃ ויהי דישתיזב מחרבא דחזאל יקטול
יהוא ודישתיזב מחרבא דיהוא יקטול אלישע׃
והשארתי בישראל שבעת אלפים כל הברכים
אשר לא כרעו לבעל וכל הפה אשר לא נשק
לו׃ ואשאר בישראל שבעה אלפין כל רכוביא דלא
כרעא לבעלא וכל פומא דלא נשיק ליה׃ וילך
משם וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש

קנא ד׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס׳ וסימ׳ קנא קנאתי וחב׳ חס׳ אל קנוא ונקם אל קנוא הוא ·· ימית ח׳ בקר׳ וסימנ׳ גאל הדם וחב׳ ולא ימיתנו אם ימית את עבדו הנמלט ב׳ בן וברוח

אשקה ל̇ ושקה ל̇ וירקה ל̇ שקה ל̇ מועקה ל̇ המעשקה ל̇ לפוקה ל̇ א — דברי ירמיהו ב̇ וסימנ׳ — בן חלקיהו מן הכהנים ואת דברי ירמיהו

שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר
ויעבר אליהו אליו וישלך אדרתו אליו: ואזל
מתמן ואשכח ית אלישע בר שפט והוא רדי תרי
עסר פדנין דתוריא צמידין קדמוהי והוא בחד
מתרי עשר ועבר אליהו לותיה ורמא שושיפיה
עלוהי: ויעזב את הבקר וירץ אחרי אליהו
ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך
ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך: ושבק ית
תוריא ורהט בתר אליהו ואמר אשק כען לאבא
ולאמא ואהך בתרך ואמר ליה איזיל תוב ארי
מא עבדית לך: וישב מאחריו ויקח את צמד
הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן
לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו:
ותב מבתרוהי ונסיב ית פדן תוריא ודבחיה ובמני
תוריא בשיל להון בסרא ויהב לעמא ואכלו
וקם ואזל בתר אליהו ושמשיה:

דראשי המטות

תחלת ירמיה

דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר
בענתות בארץ בנימין: פתגמי נבואת ירמיה
בר חלקיה מן רישי מטרת כהניא מן אמרכליא
דהוו בירושלם גברא דקביל אחסנתיה בענתות
בארע שבט בנימין: אשר היה דבר יהוה אליו
בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה
שנה למלכו: דהוה פתגם נבואה מן קדם ייי עמיה
ביומי יאשיה בר אמון מלך שבטא דבית יהודה
בתלת עסרי שנין למלכיה: ויהי בימי יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה עד תם עשתי עשרה
שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות
ירושלם בחדש החמישי: והוה ביומי יהויקים
בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה עד דאתא
נבוכדנצר מלכא דבבל וצר על ירושלם תלת
שנין ואגלי עמא דבה בירחא חמישאה:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה פתג׳
נבואה מן קדם ייי עמי למימר: בטרם אצורך בבטן
ידעתיך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא
לגוים נתתיך: עד לא בריתך במעין אתקינתך
ועד לא אתיתא לעלמא זמינתך נבי משקי כס
דלוט לעממיא מניתך: ואמר אהה אדני יהוה
הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי: ואמרית קביל
בעותי ייי אלהים הא לית אנא ידע לאתנבאה
ארי רבי אנא ומשילותי עקא וגלוא אנא מתנבי
על עמא הדין: ויאמר יהוה אלי אל תאמר
נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל
אשר אצוך תדבר: ואמר ייי לי לא תימר רבי
אנא ארי לכל אתר דאשלחינך תהך וית כל
דאפקדינך תתנבי: אל תירא מפניהם כי אתך
אני להצלך נאם יהוה: לא תדחל מן קדמיהון
ארי בסעדך מימרי לשיזבותך אמר ייי: וישלח
יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה

ה̇ וסימנ׳ — ויהי בימי אמרפל ויהי בימי יהויקים בימי אחז שפט השפטים אחשורוש — ובטרם ג̇ וסימנ׳ — יקרא אליהם ויתנכלו אתו תצא מרחם יתנגפו

מקל ב׳ וסימנ׳ — שקד אני ראה מקל תפארה — לעשתו ה׳ חס׳ וסימנ׳ — וממהר האלהים לעשתו ואז יקרב לעשתו כי שקד ט קרוב כי לא יכלו

נתתי דברי בפיך׃ ושלח יי׳ ית פתגמי נבואתיה
וסדר בפומי ואמר יי׳ לי הא שויתי פתגמי
נבואתי בפומך׃ ראה הפקדתיך היום הזה על
הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד
ולהרוס לבנות ולנטוע׃ חזי דמניתך יומא הדין
על עממיא ועל מלכותא למעקר ולתרעא
ולאבדא ולפגרא ועל בית ישראל למבני ולקיימא׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה
אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עמי למימר מא את
חזי ירמיה ואמרית מלך מוחי לאבאשא אנא
חזי׃ ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שקד
אני על דברי לעשתו׃ ואמר יי׳ לי יאות חזיתא
ארי מוחי אנא על פתגמי למעבדיה׃

ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה
אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני
צפונה׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עמי תניינות
למימר מא את חזי ואמרית מלך דרתח כדוד
אנא חזי וטיקוס משריתיה דמדברין ואתיין
מאפי צפונא׃ ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח
הרעה על כל ישבי הארץ׃ ואמר יי׳ לי מציפונא
תשרי בשתא למיתי על כל יתבי ארעא׃ כי הנני
קרא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה
ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל
כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ ארי הא אנא
מקריב לכל זרעית מלכות צפונא אמר יי׳ וייתון
ויתבון גבר כרסוהי לקביל תרעי ירושלם ועל
כל שורהא סחור סחור ועל כל שורהא סחור סחור׃
ועל כל קרויא דבית יהודה׃ ודברתי משפטי אותם
על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים
אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ ואמליל
פורענות דיני מנהון על כל בישתהון דשבקו
פלחני ואסיקו בסמין לטעוות עממיא ואשתעבדו
לעובדי ידיהון׃ ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת
אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל תחת מפניהם
פן אחתך לפניהם׃ ואת תתקף ותקום ותתנבי
להון ית כל דאפקדינך לא תתמנע מלאוכחותהון
דלמא אתברינך קדמיהון׃ ואני הנה נתתיך
היום הזה לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות
נחשת על כל הארץ למלכי יהודה לשריה
לכהניה ולעם הארץ׃ ואנא הא יהבתך יומא
דין תקיף כקריא כריכא וכעמוד דברזל וכשור
דנחש לאשקאה כם דלוט לכל יתבי ארעא
למלכיא דבית יהודה לרברבהא לכהנהא ולעמא
דארעא׃ ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך
אני נאם יהוה להצילך׃ ויהון דיגיחון ומגיחין
לקבלך למסתר ית פתגמי נבואתך ולא יכלון לך
ארי בסעדך מימרי אמר יי׳ לשיזבותך׃

דאלה מסעי

תחלת ישעיה

אמרו חכמ׳ ז״ל כל נביא שנזכר שמו בלבד אין נביא אביו ואם נזכר שם אביו ושם זקינו הרי כולם נביאים ואם נזכר שם עירו הרי הוא מאותה העיר ואם לא נזכר שם עירו

חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה
וירושלים בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי
יהודה: נבואת ישעיה בר אמוץ דאתנבי על
אנש יהודה ויתבי ירושלם ביומי עזיה יותם
אחז יחזקיה מלכיא דבית יהודה: שמעו שמים
והאזיני ארץ כי יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי
והם פשעו בי: שמעו שמיא דזעו כד יהבית
אוריתי לעמי ואציתי ארעא דאתרגיפת מן
קדם פתגמי ארי יי מליל עמי בית ישראל קריתי
להון בנין חביבתינון ויקרתינון ואינון מרדו
במימרי: ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו
ישראל לא ידע עמי לא התבונן: ידע תורא
זבניה וחמרא אריא דמרוהי ישראל לא אוליף
למידע דחלתי עמי לא אסתכל למתב לאוריתי:
הוי גוי חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים
משחיתים עזבו את יהוה נאצו את קדוש ישראל
נזרו אחור: וי דאתקריון עם קדיש וחטו
כנשא בחירא אסגיו חובין אתכניו בזרעא
רחימא ואבאישו ואתאמר להון בנין חביבין
וחבילו אורחתהון שבקו ית פלחנא דיי קצו
בדחלת קדישא דישראל בדיל עובדיהון בישיא
אסתחרו והוו לאחורא: על מה תכו עוד תוסיפו
סרה כל ראש לחלי וכל לבב דוי: לא מסתכלין
למימר על מא לקינא עוד מוספין למחטי לא
אמרין מדין כל ריש מרע וכל לבא דוי: מכף רגל

ועד ראש אין בו מתם פצע וחבורה ומכה
טריה לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן: משאר
עמא ועד רישיא לית בהון דשלים בדחלתי
כולהון סרבין ומרדין אתגעלו בחובין כמחא
מרססא לא שבקין מזדונהון ולא מהדרין
לתיובא ואף לא זכון להון לאגנא עליהון: ארצכם
שממה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם
זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים:
ארעכון צדיא קרויכון יקידת נור ארעכון לקבלכון
עממיא מחסנין יתה ובחוביכון צדיאת מנכון
אתהליפת לנכראין: ונותרה בת ציון כסכה בכרם
כמלונה במקשה כעיר נצורה: ואשתארת
כנשתא דציון כמטלתא בכרמא בתר דקטפוהי
כערסל מבתותא במקטיא בתר דאבעירוהי
כקרתא דצירין עלה: לולי יהוה צבאות הותיר
לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו:
אלולי פון מותר טוביה דיי צבאות אשאר
לנא שיזבא ברחמוהי אית עמנא חובנא כאנש
סדום פון אבדנא וכיתבי עמורה אשתיצינא:
שמעו דבר יהוה קציני סדם
האזינו תורת אלהינו עם עמרה: קבילו פתגמא
דיי שלטוניא דעובדיהון בישין כשלטוני
סדום אציתו לאוריתא דאלהנא עמא דעובדיהון
דמן לעם עמורה: למה לי רב זבחיכם יאמר
יהוה שבעתי עלות אילים וחלב מריאים ודם

ל̇ישר ו̇ וסימנ׳ ואני הנה נתתיך ויעמד שפטים ויירשם למטה ואחרי כן בטה ורוממתי ג̇ וסימנ׳ והאזיני ארץ אל יאותה לא חליתי ולא ילדתי

שרפות ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ עריכם שרפות היה ויאת האכתם בתי מל׳ — הרעה ה׳ וסימנ׳ חדלו הרע היהפך כושי וכל הרע לאית מתנן בכל עת זהב מלבכם תוספו

פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי: לא רעוא
קדמי בסגיאות נכסת קודשיכון אמר יי מסת
עלות דכרין ותרב פטימין ודם תורין ואמרין
וגדיין דכסין לא רעוא קדמי בהון: כי תבאו לראות
פני מי בקש זאת מידכם רמס חצרי: דאתון
אתן לאתחזאה קדמי מן תבע דא מידכון למיתי
לא תדושון עזרתי: לא תוסיפו הביא מנחת
שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא
מקרא לא אוכל און ועצרה: לא תוספון לאיתאה
מנחא אניסא קורבן מרחק הוא קדמי ירחין
ושבין כנישא אתון מתכנשין לא שבקין חוביכון
לקבלא צלותכון בעידן כנישתכון: חדשיכם
ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי
נשא: ירחיכון ומועדיכון רחיק מימרי הדור
קדמי לרחוק אסגיתי למשבק: ובפרשכם כפיכם
אעלים עיני מכם גם כי תרבו תפלה אינני שמע
ידיכם דמים מלאו: וכד מתנא פרשין ידיהון
לצלאה עליכון מסליקנא אפי שכינתי מנכון
ואף כד אתון מסגן לצלאה לא רעוא קדמי
לקבלא צלותכון מדידיכון דם זכי מלין: רחצו הזכו
הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע: תובו
לאוריתא אדכו מחוביכון אעדו בישות עובדיכון
מקביל מימרי אתמנעו מלאבאשא: למדו
היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום
ריבו אלמנה: אילפו לאיטבא תבעו דינא זכו
דאניס דיכו דין יתמא עבידו קבילת ארמלתא:
לכו נא ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו
חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע
כצמר יהיו: בכין כד תתובון לאוריתא תבעון מן
קדמי ואעביד בעותכון אמר יי אם יהון חוביכון
כתימין כצבענין כתלגא יחורון אם יסמקון כזהורתא
כעמר נקי יהון: אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: אם תיבון [ותקבלון]
למימרי טובא דארעא תיכלון: ואם תמאנו
ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר: ואם תסרבון
ולא תקבלון למימרי בחרב סנאה תתקטלון
ארי במימרא דיי גזיר כין:

ואלה הדברים

בישעיה

איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט
צדק ילין בה ועתה מרצחים: איכדין תבו עובדהא
למהוי כטעיתא קרתא מהימנתא דהות מליא עבדי
דינא קשטא הוה מתעביד בה וכען אנון קטולי
נפשן: כספך היה לסיגים סבאך מהול במים:
כספיך הוה לפסולא חמריך מערב במיא: שריך
סוררים וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף
שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבא
אליהם: רברבך מרדין ושותפין לגנבין כולהון
רחמין לקבלא שוחדא אמרין גבר לחבריה עביד
לי בדיני ואשלים לך בדינך דין יתמא לא דיינין
וקבילת ארמלתא לא עלת לקדמיהון:

ונכחה ל׳ המלתחה ל׳ הפרחה ל׳ הנריטחה ל׳ ונחה ל׳ ינחה ל׳ — וריב ד׳ וסימנ׳ אלמנה לא יבא ליתי עם בלעינו פלג לא ידעתי אחקרהו

ואנקמה ב̇ וסימנ׳ נקם אחד ואנקמה מאיבי • כל שופר דאורי׳ חס̇ במ̇ ב̇ מל׳ והעברת שופר תרועה ב̇ בו • וכל נביאים וכתובים

לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה מאיבי׃ בכין כדנן אמר רבון עלמא יי צבאות תקיפא דישראל קרתא ירושלם אנא עתיד לנחמותה ברם וי לרשיעיא כד אתגלי למעבד פורענות דין מסנאי עמא ואתיב נקמא לבעיל דבבא׃ ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סיגיך ואסירה כל בדיליך׃ ואתיב מחת גבורתי עליך ואבריר כמא דמנקן בבוריתא כל רשיעיך ואעדי כל חייביך׃ ואשיבה שפטיך כבראשנה ויעציך כבתחלה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה׃ ואמני ביך דייני קשטא תקנין כיד בקדמיתא ומלכי מלכך כיד מן אולא בתר כין יתקרי ליך קרתא דקשטא קרתא מהימנתא׃ ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה׃ ציון כד יתעביד בה דינא תתפריק ודעבדו אוריתא יתובון לה בזכו׃ ושבר פשעים וחטאים יחדו ועזבי יהוה יכלו׃ ויתברון מרדין וחייבין כחדא ודשבקו אוריתא דיי ישתיצון׃ כי יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מהגנות אשר בחרתם׃ ארי תבהתון מאילני טעותא דחמידתון ותתכנשון מגניאך טעותא דאתון מסתיעין בהון׃ כי תהיו כאלה נבלת עלה וכגנה אשר מים אין לה׃ ארי תהון כבטמא במתר טרפוהי וכגינתא שקיא דמיין לית לה׃ והיה החסן לנערת ופעלו לניצוץ ובערו שניהם יחדו ואין מכבה׃ ויהי תקפהון דרשיעיא כנשורת כתנא ועובדיהון כניצוץ נורא כמא דמקרבין דין לסטר דין ודלקן תרויהון כחדא כין יסופון רשיעיא אנון ועובדיהון בישיא ולא יהי עליהון חיס׃

לתשעה באב

בירמיה

כה אמר יהוה עמדו על דרכים וראו ושאלו לנתבות עולם איזה דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו לא נלך׃ כדנן אמר יי קומו על אורחן וחזו ושאילו לשבילין דמן עלמא באידא אורחא דתקנא והליכו בה ואשכחו ניח לנפשכון ואמרו לא ניזיל׃ והקימתי עליכם צפים הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב׃ ואקימית עליכון מלפין קבילו למלי נבייא ואמרו לא נקביל׃

אסף אסיפם נאם יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום׃ שיצאה אשיצינון אמר יי ויסופון כמסף ענבין מגפן וכנבלא מתינא וכטרף מאילן על דיהבית להון אוריתי מסיני ועברו עלה׃ על מה אנחנו ישבים האספו ונבוא אל ערי המבצר ונדמה שם כי יהוה אלהינו הדמנו וישקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה׃ על מא אנחנא יתבין אתכנשו ונעול לקרוין כריכן ונשתוק תמן ארי יי אלהנא איתי עלנא תבר ואבהתנא ואשקיאנא כס דלוט ביש כרישי חוין ארי חבנא

כוות ב̇ מל̇ במ̇ ג̇ חס̇ וסימנ׳ אל חכך שפר בדי שפרי יאמר האח ומנ ויקרא אבשלום עד סוף ספרא • מרגוע ל̇

ק׳ שי׳ קוה לשלום ואין טוב לעת מרפה והנה
בעתה׃ סברנא לשלם ולית טב לעידן סליחות
חובין והא פורענות חטאין׃ מדן נשמע נחרת
סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה כל הארץ
ויבאו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה׃ על
דפלחו לעגליא ודבין מלך במשריתיה יסק עליהון
ויגלי יתהון מקל מפסועית גיברוהי יזועון כל
יתבי ארעא וייתון וישיצון ארעא ומלאה קרויא
ודיתבין בהון׃ כי הנני משלח
בכם נחשים צפענים אשר אין להם לחש ונשכו
אתכם נאם יהוה׃ ארי הא אנא מגרי בכון עממין
קטולין כחיוון חרמנין דלית להון לחשא ויקטלון
יתכון אמר יי׳׃ מבליגיתי עלי יגון
עלי לבי דוי׃ על דהוו מלעגין לקביל נבייא
דמתנבן להון דוונא ותיבתא איתי להון מן קדם
חוביהון עליהון אמר נביא לבי דוי׃ הנה קול שועת
בת עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון אם
מלכה אין בה מדוע הכעסוני בפסיליהם בהבלי
נכר׃ הא קל צוחת כנשתא דעמי מארע רחיקא
נביא אוכח יתהון השכינתא דיי׳ לית בציון אם
מלכה לית בה מדין מרגזין קדמי בצלמניהון
בפלחן טעותא׃ עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא
נושענו׃ אמרת כנשתא דישר׳ עדא זמנא שלים
קצא ואנחנא לא מתפרקין׃ על שבר בת עמי
השברתי קדרתי שמה החזקתני׃ אמרת ירושלם

על תבר כנשתא דעמי אזדעזעית אתחפיאו
אפי אכרום אוכמין כקדרא אשתממו אחדתני׃
הצרי אין בגלעד אם רפא אין שם כי מדוע לא
עלתה ארכת בת עמי׃ אמר ירמיה נביא דלמא
לא אית לי עובדין טבין למבעי על בית ישר׳
הלא מחמיר הויתי לא לפניה דאליה נביא דמגלעד
דפתגמוהי אנון אסותא ארי על דלא תבו בכין
לא סליקת אסו למחת כנשתא דעמי׃ מי יתן
ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה
את חללי בת עמי׃ מן יתין רישי כנחל דמיין ועיני
כמבוע דמען ואבכי יימם ולילי על קטילי
כנשתא דעמי׃ מי יתנני במדבר מלון ארחים
ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים
עצרת בגדים׃ מן יתנינני במדברא בית מבתות
עדי אורחין ואשבוק ית כנשתא דעמי ואהך
מלותהון ארי כולהון זנאין סיעת שקרין׃ וידרכו
את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו
בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו
נאם יהוה׃ ואליפו ית לישנהון פתגמי שקר דמן
אנון כקשת נכילא ולא להימנותא תקיפו בארעא
ארי מבישתא לבישתא נפקון ומדע דחלתי לא
אילפו אמר יי׳׃ איש מרעהו השמרו ועל כל אח
אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל רע רכיל
יהלך׃ גבר מחבריה אסתמרו ועל כל אחא לא
תתרחצון ארי כל אחא מכמן כמין וכל רחים

ואבכה ב׳ וסימנ׳ — על בתולי אבכי ורעתי ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי — עקב יעקב לחוד בליש׳ נבילה׳ —

בכילון מהלכין: ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא
ידברו למדו לשונם דבר שקר העוה נלאו: וגבר
בחבריה משקרין וקשטא לא ממללין אליפו
לישנהון פתגמי שקר אטפשו טעו: שבתך
בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאם
יהוה: יתבין בבתי כנישתהון ומשתען על
עיתהון בנכלין מסרבין למדע דחלתי אמר יי
לכן כה אמר יהוה צבאות
הנני צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני בת
עמי: בכין כדנן אמר יי צבאות הא אנא מיתי
עליהון עקא ואצרף להון ובחר להון ארי איכדין
אעביד מן קדם חובי כנשתא דעמי: חץ שוחט
לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר
ובקרבו ישים ארבו: כגיר דמחרף לישנהון
נכלין מחשיב בפומהון שלמא גבר עם חבריה
ממללין ובמעוהי משוי כמינתיה: העל אלה
לא אפקד בם נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא
תתנקם נפשי: העל אלין לא אסער לאיתאה
בישא אמר יי אם מן עמא דכדין עובדוהי
לא אתפרע מנהון כרעותי:
על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה
כי נצתו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה
מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו: על
טוריא אנא מרים קל בכי ומצוח ועל דירות
מדברא אליא ארי צדיאו מבלי אנש דעדי ולא

אשתמע קל בעירא באר עהון מעופא דשמיא
ועד בעירא אטלטלו גלו: ונתתי את ירושלם
לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שממה
מבלי יושב: ואתין ית ירושלם ליגרין מדור ירורין
וית קרויא דבית יהודה אתין לצדו מבלי יתיב:
מי האיש החכם ויבן את
זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויגדה על מה
אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר: מן גבר
דחכים ויסבר ית דא ודאתמלל מן קדם יי עמיה
ויחוינה על מא חרובת ארעא צדיאת כמדברא
מבלי עדי: ויאמר יהוה על
עזבם את תורתי אשר נתתי לפניהם ולא שמעו
בקולי ולא הלכו בה: ואמר יי על דשבקו ית
אוריתי דיהבית קדמיהון ולא קבילו למימרי
ולא הליכו בה: וילכו אחרי שררות לבם ואחרי
הבעלים אשר למדום אבותם: ואזלו בתר הרהור
לבהון ובתר בעליא דאליפו אנון אבהתהון:
לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני מאכילם את העם הזה לענה
והשקיתם מי ראש: בכין כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל הא אנא מיתי על עמא הדין מרר
כגדין ואשקינון כס דלוט כביש כרישי חוי:
והפיצותים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם
ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם:
ואבדרינון ביני עממיא דלא ידעו אינון

ואשלחתהון ואגרי בתריהון ית דקטלין בחרבא
עד דאשיצי יתהון׃ כה אמר
יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה
ואל החכמות שלחו ותבואנה׃ כדנן אמר יי׳
צבאות אסתכלו וקרו לאליתא וייתין ולחכימתא
שלחו וייתין׃ ותמהרנה ותשנה עלינו נהי
ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו מים׃ וייתין
ויטלן עלנא אליא וישגרן עיננא דמעין וגלגלי
עיננא יגרון מיא׃ כי קול נהי נשמע מציון איך
שדדנו בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השליכו
משכנותינו׃ ארי קל אליא אשתמע מציון
איכדין אתבזיזנא בהיתנא לחדא ארי חרובת
ארענא ארי צדיאה בירניתנא׃

כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח
אזנכם דבר פיו ולמדנה בנתיכם נהי ואשה
רעותה קינה׃ ארי שמעא נשיא פתגמא דיי׳
ותצית אדניכון למלי נבואיה ואליפא לבנתכון
אליא ואתתא לחברתה עבויא׃ כי עלה מות
בחלונינו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ
בחורים מרחבות׃ ארי סליק מותא בחרכנא
על בבירניתנא לשיצאה ינקין משוקא עולימין
מרחובין׃ דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדם
כדמן על פני השדה וכעמיר מאחרי הקוצר
ואין מאסף׃ אתנבי כדנן אמר יי׳ ותתרמי
נבילתא דאנשא כזיבל מבדר על אפי חקלא

וכעמירא מבתר חצודא ולית דמכניש׃
כה אמר יהוה אל יתהלל חכם
בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל
עשיר בעשרו׃ כדנן אמר יי׳ לא ישתבח
חכימא בחכמתיה ולא ישתבח גיברא
בגיבורתיה לא ישתבח עתירא בעתריה׃ כי
אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי
כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ
כי באלה חפצתי נאם יהוה׃ אלהין בדא ישתבח
דמשתבח דחכים ואוליף למדע דחלתי ארי
אנא יי׳ עבידנא חסדא ודין דקשוט וזכו
בארעא ארי באלין רעוא קדמי אמר יי׳׃

נהגו להפטיר בנחמות
ישעיה מאחר תשעה באב עד ראש
השנה והן שבע ואלו הן
שבת ראשונה

נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם׃ נביא אתנבו
תנחומין על עמי אמר אלהכון׃ דברו על לב
ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה
עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאתיה׃
מלו על ליבה דירושלם ואתנבו עלה ארי
עתידא דתתמלי מעם גלותהא ארי אשתביקו
לה חובהא ארי קבילת כס תנחומין מן קדם יי׳
כאילו לקת על חד תרין בכל חטאהא׃
קול קורא במדבר פנו דרך יהוה

הקוצר ב׳ מל׳ בליש׳ וסימנ׳ — מאחרי הקוצר ואין מאסף שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר — כריתה ל׳ וכריתה ל׳ אכלה ל׳ ואכלה ל׳ אשמים ל׳ ואשמים ל׳

ישרו בערבה מסלה לאלהינו: קל דמכלי במדברא
פנו אורחא קדם עמא דיי כבישו במישרא כבשין
קדם כנשתא דאלהנא: כל גיא ינשא וכל הר וגבעה
ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה:
כל חליא יראמון וכל טור ורמא ימאכון ויהי
כפלא למישרא ובית ברדין לבקעא: ונגלה
כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר:
ויתגלי יקרא דיי ויחזון כל בני בסרא כחדא ארי
במימרא דיי גזיר כין: קול
אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל
חסדו כציץ השדה: קל דאמר אתנבי ומתיב
ואמר מא אתנבי כל רשיעיא כעסבא וכל
תקפהון כמוצא דחקלא: יבש חציר נבל ציץ
כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם: יביש עסבא
נתר נציה ארי רוחא מן קדם יי נשבת ביה בכין
כעסבא חשיבין רשיעיא בעמא: יבש חציר
נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם: מית רשיעא
אבדו עשתונוהי ופתגמא דאלהנא קיים לעלמין:
על הר גבה עלי לך מבשרת
ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי
אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם: על
טור רם סקו לכון נביא דמבסרין לציון ארימו
בחילא קלכון דמבסרין לירושלם ארימו לא
תדחלון אימרו לקרויא דבית יהודה אתגליאת
מלכותא דאלהכון: הנה אדני יהוה בחזק יבוא

וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו:
הא יי אלהים בתקוף מתגלי ותקוף דרע גבורתיה
שלטא קדמוהי הא אגר עבדי מימריה עמיה
דכל עובדיהון גלין קדמוהי: כרעה עדרו ירעה
בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל:
כרעיא דעדריה רעי בדרעיה מכניש אמרין
ובחניה מסובר רביכין מינקתא בניח מדבר:
מי מדד בשעלו מים ושמים
בזרת תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס
הרים וגבעות במאזנים: מן אמר אלין קיים אמר
ועביד דכל מי עלמא חשיבין קדמוהי כטיפא
בשעולא ומשחת שמיא כאלו בזרתא מתקנין
ועפרא דארעא כאלו במכילתא אתכל וטוריא
כאלו מתקל בתקילין ורמתא הא כד במוזניא: מי
תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: מן תקין
ית רוח קודשא בפום כל נביא הלא יי וצדיקיא
עבדי מימריה פתגמי רעותיה הודעינון: את מי
נועץ ויבינהו וילמדהו בארח משפט וילמדהו
דעת ודרך תבונות יודיענו: להון דבעו מן קדמוהי
אסבר חכמא ואליפנון אורח דדין ויהב לבניהון
אוריתא ואורח דסכלתנו לבני בניהון הודעינון:
הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו
הן איים כדק יטול: הא עממיא כטיפא מדול
וכעיל מוזניא חשיבין הא נגוותא כדוקא
דפרח: ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה:

ואלבני לבנן לא יספקון לאדלקא וחיותא דביה
ליתהיא כמסת לעלאי׃ כל הגוים
כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו׃ כל עממיא
כלמא עובדיהון גמירא ושיצאה אנון חשיבין
קדמוהי׃ ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו
לו׃ ולמא אתון מדמן למדין קדם אל ומא דמות
דאתון מסדרין קדמוהי׃ הפסל נסך חרש וצרף
בזהב ירקענו ורתקות כסף צורף׃ הא צלמא נגרא
עביד וקינאה בדהב מחפי ליה ושישלן דכסף
קינאה מאחיד ליה׃ המסכן תרומה עץ לא ירקב
יבחר חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוט׃
אורן בריאעא דילא אחיד ביה רקבא בחר כבר
אומן בעי ליה לאתקנא צילם דלא יצטלי׃ הלוא
תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד מראש לכם הלוא
הבינתם מוסדות הארץ׃ הלא ידעתון הלא שמעתון
הלא אתחוה מן אולא עובד סדרי בראשית לכון
הלא תסתכלון למדחל מן קדם מן דברא יסודי
ארעא׃ הישב על חוג הארץ וישביה כחגבים
הנוטה כדק שמים וימתחם כאהל לשבת׃ דאשרי
בתקוף רומא שכינת יקריה וכל יתבי ארעא
חשיבין קדמוהי כקמצין דמתח כזעיר שמיא
ופרסינון כמשכן יקרא לבית שכינתיה׃ הנתן
רוזנים לאין שפטי ארץ כתהו עשה׃ דמסר
שלטונין להלשא דייני ארעא כלמא עביד׃ אף
בל נטעו אף בל זרעו אף בל שרש בארץ גזעם

וגם נשף בהם ויבשו וסערה כקש תשאם׃ אפילו
יפשון אפילו יסגון אפילו יתלבון בארעא
בניהון ואף רגזיה ישלח בהון ויבהתון ומימריה
בעלעלא לקשא יבדר יתהון׃

ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש׃
ולמן תדמון קדמי ותשוון יימר קדישא׃ שאו
מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר
צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח
איש לא נעדר׃ זקופו לרומא עיניכון וחזו
למדחל קדם מן דברא אלין דאפיק במנין חילי
שמיא לכולהון בשמהן קרי מסגי גבורין ותקיף
חיל חד מסדריה לא מתעכבי

העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם
בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל
לא אעזבם׃ ענותניא וחשיכיא דמחמדין לאולפנא
הא כצהיא למיא ולא משכחין רוחהון בסיגופא
משלהיא אנא יי אקביל צלותהון אלהא דישראל לא
ארחיקנון׃

לשבת
שניה

ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני׃
דאמרת ציון סליק שכינתיה יי מני ויי רחקני׃
התשכח אשה עולה מרחם בן בטנה גם אלה
תשכחנה ואנכי לא אשכחך׃ האפשר דתתנשי
אתתא ברה מלרחמא על בר מעהא אף אם אלין
יתנשין מימרי לא ירחקניך׃ הן על כפים חקתיך

כחגבים ב׳ וסימנ׳ ונהי בעינינו כחגבים וישביה כחגבים׳ — צבאם ב׳ וסימנ׳ ויכלו השמים והארץ במספר צבאם לכלם׳

מהרו ג' וסימנ' — מהרו בניך מהרו הלוים מהרו שכחו מעשיו סימן בניהון דליואי אינשי קהת — ויצאו ד' וסימ' והפרתי אותך פרה ורבה מהרסיך

חומתיך נגדי תמיד: הא כיד על ידין את צירא
קדמי שוריך לקבלי תדירא: מהרו בניך מהרסיך
ומחריביך ממך יצאו: יוחון יבנון חרבתיך
מפגריך ומחרבך מניך יגלון: שאי סביב עיניך
וראי כלם נקבצו באו לך חי אני נאם יהוה כי כלם
כעדי תלבשי ותקשרים ככלה: זקופי ירושלם
סחור סחור עינך וחזא כל בני עם גלותיך
מתכנשין ואתן לגויך קיים אנא אמר יי ארי
כולהון ליך כלבוש דיקר ועובדיהון כמין כקשוט
כלתא: כי חרבתיך ושממתיך וארץ הרסתך
כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעיך: ארי
חרבתיך וצדיותיך וארעא מפגרותיך ארי כען
תדחקין מיתיב ויתרחקון מסר לעמך: עוד יאמרו
באזניך בני שכליך צר לי המקום גשה לי
ואשבה: מבען יימרון חד לחד בגויך בני עם
גלותיך עק לי אתרא רוח לי ואתיב: ואמרת
בלבבך מי ילד לי את אלה ואני שכולה וגלמודה
גלה וסורה ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי
אלה איפה הם: ותימרין בלבך מן רבי לי ית אלין
ואנא תכלא ויחידא גליא ומטלטלא ואלין מן רבי
הא אנא אשתארית בלחודי אלין איכא הוו:

כה אמר אדני יהוה הנה אשא
אל גוים ידי ואל עמים ארים נסי והביאו בניך
בחצן ובנתיך על כתף תנשאנה: כדנן אמר יי
אלהים הא אגלי בעממיא גבורתי ועל מלכותא
ארים נסי וייתון בניך בצבין ובנתך על פרוון
יתנטלון: והיו מלכים אמניך ושרותיהם מיניקתיך
אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו
וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קוי: ויהון
מלכיא תרביך ומלכותהון ישמשונך על
אפיהון על ארעא ישתטחון למבעי מנך ועפר
רגליך ילחכון ותדעין ארי אנא יי דלא יבהתון
צדיקיא דמסברין לפרקני:

היקח מגבור מלקוח ואם שבי צדיק ימלט:
האפשר דיתנסיב מגיברא עדי ואם דשבו זכאין
ישתיזבו: כי כה אמר יהוה גם שבי גבור יקח
ומלקוח עריץ ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת
בניך אנכי אושיע: ארי כדנן אמר יי אף דשבו
גיברין אתיב ודעדו תקיפין אשיזיב וית פורענותך
אנא אתפרע וית בניך אנא אפרוק: והאכלתי את
מוניך את בשרם וכעסיס דמם ישכרון וידעו
כל בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב:
ואיתין ית בסר דהוו מונן ליך מיכל לכל עופא
דשמיא וכמא דמתרוון מחמר מרית כין חית ברא
מדמהון תתרוי וידעון כל בני בסרא ארי אנא יי
פרקיך ומשיזביך תקיפא דיעקב:

כה אמר יהוה אי זה ספר כריתות
אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכרתי
אתכם לו הן בעונותיכם נמכרתם ובפשעכם
שלחה אמכם: כדנן אמר יי אידא היא איגרת

הגה"ה
כך אנו מתרגמין
ולא כאידך נוסחאו
דסברי יחון שהוא
לשון חיים לא לשון
מהירות

והנשיא מתוכם ו' ויצאו ד' אל גוים ב' וסימ' הנה אשא המורים — נסיב' וסימ' ויקרא שמו מריס — מנושי ל' ישוישו ל' ואושי ל' למקדשי ל' מקדשי ל' ליתכוון

כריתות ג̇ ב̇ חס̇ וחד מל̇ וסימנ̇ וכתב לה ספר כריתות ודמתריה איזה ספר — ורק̇ ל̇ ירקרק ל̇ ירקרק ל̇ ומרק ל̇ והמריק ל̇ תולע

פטורין דיהבית לכנשתכון ארי אתרחקתא ומן
גבר דליה חובא קדמי דזבינית יתכון ליה הא
בחוביכון אזדבנתון ובמרדיכון אתרחקת כנשתכון׃
מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור
קצרה ידי מפדות ואם אין בי כח להציל הן בגערתי
אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין
מים ותמת בצמא׃ מדין שלחית נביי ולא תבו
אתנביאו ולא קבילו האתקפדא אתקפדת גבורתי
מלמפרק ואם לית קדמי חיל לשיזבא הא
במזופיתי אחריב ימא אשוי נהרין מדברא יסרון
נוניהון מבלי מיא וימותון בצהותא׃ אלביש
שמים קדרות ושק אשים כסותם׃ אכסי שמיא
כד בקבלא וכסקא אשוי כסותהון׃
אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות
את יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי אזן לשמע
כלמודים׃ יי אלהים יהב לי לישן דמלפין להודעא
לאלפא לצדיקיא דמשלהן לפתגמי אוריתיה
חכמא בכין בצפר בצפר מקדים לשלחא נביאוהי
מאאם יתפתחון אודני חייביא ויקבלון אולפן׃
אדני יהוה פתח לי אזן ואנכי לא מריתי אחור לא
נסוגתי׃ יי אלהים שלחני לאתנבאה ואנא לא
סריבית לאחרא לא אסתחריתי׃ גוי נתתי למכים
ולחיי למרטים פני לא הסתרתי מכלמות ורק׃
גבי יהבית למחן ולסתי למרטין אפי לא טמרית
מאתכנענו ורק׃ ואדני יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי

על כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש׃
ויי אלהים סעיד לי על כין לא אתכנעית על כין
שויתי אפי תקיפין כטנרא וידענא ארי לא אבהית׃
קרוב מצדיקי מי יריב אתי נעמדה יחד מי בעל
משפטי יגש אלי׃ קריבא זכותי מן דין עמי נקום
כחדא מן בעיל דיני יתקרב לותי׃ הן אדני יהוה
יעזר לי מי הוא ירשיעני הן כלם כבגד יבלו עש
יאכלם׃ הא יי אלהים סעיד לי מן הוא דיחיבנני
הא כולהון כלבושא דבלי דעשא אכיל ליה׃
מי בכם ירא יהוה שמע בקול
עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם
יהוה וישען באלהיו׃ מן בכון מדחלא דיי דישמע
בקל עבדוהי נביא דעבד אוריתא בעקא כגבר
דמהליך בקבלא ולית זהור ליה מתרחיץ בשמא
דיי ומסתמיך על פרקנא דאלהיה׃ הן כלכם
קדחי אש מאזרי זיקות לכו באור אשכם ובזיקות
בערתם מידי היתה זאת לכם למעצבה תשכבון׃
הא כולכון מגרן באישא מתקפי חרבא איזילו
פילו באישא דגריתון ובחרבא דתקיפתון ממימרי
הות דא לכון לתקלתכון תתובון׃
שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל
צור חצבתם ואל מקבת בור נקרתם׃ קבילו
למימרי רדפי קשטא דבען אולפן מן קדם יי
אסתכלו דכחציבא ממינרא אתחצבתון וכמנלא
דמגוב ריקן אתפלתון׃ הביטו אל אברהם אביכם

ורק̇ ל̇ הרק ל̇ — כחלמיש ל̇ בחלמיש ל̇ כמנחה ל̇ במנחה ל̇ כמתנים ל̇ במתנים ל̇ בגלגל ל̇ כגלגל ל̇ בגלגל ל̇ כגלגל ל̇

ואברכהו ב׳ חד פת׳ וחד קמ׳ וסימנ׳ — בטרם תבוא כי אחד קראתיו — מפק ב׳ וסימנ׳ — מארץ מצרים ועלבתה · גבולך ב׳ חס׳ גבולך וכל

ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו
וארבהו׃ אסתכלו באברהם אבוכון ובשרה
דעדיאתכון ארי חד הוה אברהם יחידי בעלמא
קריבתיה לפלחני ובריכתיה ואסגיתיה׃ כי נחם
יהוה ציון נחם כל חרבתיה וישם מדברה כעדן
וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה
תודה וקול זמרה׃ ארי עתיד יי לנחמא ציון
לנחמא כל חרבתהא וישוי מדברה כעדן
ומישרא כגינתא דיי ביע וחדוא ישתכח
בה מעלי תודתא וקל דמשבחין׃

שבת
שלישית

עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך
אבניך ויסדתיך בספירים׃ ה שיכתא מקבלת
עלבן קרתא דאמרין עלה עממיא לא תתנחם
האנא כביש בצירא אבני רצפתיך ואשכללינך
באבנין טבן׃ ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך
לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ׃ ואשוי
כמרגלין אעך ותרעך לאבני גמר וכל תחומך
לאבני צרור׃ וכל בניך למודי יהוה ורב שלום
בניך׃ וכל בנך יהון אלפין באוריתא דיי וסגי
יהי שלם בנך׃ בצדקה תכונני רחקי מעשק
כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך׃ בזכותא
תתקנין אתרחקי מעשקא ארי לא תדחלין ומתברא
ארי לא ייעול עלך׃ הן גור יגור אפס מאותי מי
גר אתך עליך יפול׃ הא אתכנשא יתכנשון ליך
גלות עמיך בסופא מלכי עממיא דמתכנשין
לאעקא ליך ירושלם בגויך יתרמון׃ הן אנכי
בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו
ואנכי בראתי משחית לחבל׃ האנא בריתי נפחא
נפח נור בשיחורין ומפיק מנא לצרכיה ואנא
בריתי מחבלא לחבלא׃ כל כלי יוצר עליך לא
יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי
זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה׃
כל זין דיתקן עלך ירושלם לא יצלח וכל לישן
דיקום עמיך לדינא תחייבינה דא אחסנת
עבדיא דיי וזכותהון מן קדמי אמר יי׃

הוי כל צמא לכו למים ואשר אין
לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף
ובלוא מחיר יין וחלב׃ הוי כל דצבי למילף ייתי
ויילף ודלית ליה כסף איתו שמעו ואילפו איתו
שמעו ואילפו בלא כדמין ולא בממון אלפן
דטב מחמר ומחלב׃ למה תשקלו כסף בלוא
לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי
ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם׃ למא תתקלון
כספכון בלא למיכל ולאותכון בלא למסבע
קבילו קבלא למימרי ואכולו דטב ותתפנק
בדהין נפשכון׃ הטו אזנכם ולכו אלי שמעו
ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי
דוד הנאמנים׃ ארכינו אדנכון וקבילו למימרי

גבולך לאבני · — ב׳ ... הטו ג׳ וסימנ׳ — הטו אזנכם אזנכם ארח

שמעו ותתקיים נפשכון ואגזר לכון קים עלם
טבות דויד דמהימנין: הן עד לאומים נתתיו
נגיד ומצוה לאומים: הא רב לעממיא מניתיה
מלך ושליט על כל מלכותא: הן גוי לא תדע
תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך
ולקדוש ישראל כי פארך: הא עם דלא תידע
יפלחונך ועם דלא ידעוך ירהטון לאסקא לך
מסין בדיל שם אלהך ולקדישא דישראל ארי שבחך:

לשבת
רביעית

אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי מאנוש
ימות ומבן אדם חציר ינתן: אנא אנא הוא מנחמכון
ממן אתון דחלין מאנשא דמאית ומבר אנשא
דכעסבא חשיב: ותשכח יהוה עשך נוטה שמים
ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת
המציק כאשר כונן להשחית ואיה חמת המציק:
ואתנשיתא פלחנא דיי דעבדך דתלא שמיא
ושכליל ארעא ודחילתא תדירא כל יומא מן
קדם חמת מעיקא כמא דמתקנין לחבלא וכען
אן היא חמת מעיקא: מהר צעה להפתח ולא
ימות לשחת ולא יחסר לחמו: מוחי פור עכו
לאתגלאה ולא ימותון צדיקיא לחבל ולא יחסרון
מזונהון: ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו
יהוה צבאות שמו: ואנא יי אלהך דנזיף בימא והמו
גלוהי יי צבאות שמיה: ואשים דברי בפיך ובצל
ידי כסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר
לציון עמי אתה: ושויתי פתגמי נבואתי בפומך
ובטלל גבורתי אגינית עלך לקיימא עמא דאמיר
עליהון יסגון כעפרא דארעא ולמימר לדדיירין
בציון עמי אתון: התעוררי
התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה
את כוס חמתו את קבעת כוס התרעלה שתית
מצית: אתרבא אתרבא קומי ירושלם דקבילת
מן קדם יי ית כסא דחמתיה ית פיילי כסא דלוטא
שתית אעריתי: אין מנהל לה מכל בנים ילדה
ואין מחזיק בידה מכל בנים גדלה: לית דמנחים
לה מכל בנין דילידת ולית דמתקיף בידה מכל
בנין דרביאת: שתים הנה קראתיך מי ינוד לך
השד והשבר והרעב והחרב מי אנחמך: תרתין
עקן אתאה עלך ירושלם לא יכילת למקם כד
ארבע ייתין עלך בזא ותברא וכפנא וחרבא
לית דינחמינך אלהין אנא: בניך עלפו שכבו
בראש כל חוצות כתוא מכמר המלאים חמת
יהוה גערת אלהיך: בניך יהון מטרפין דמן בריש
כל שוקיא כמזרקי מצדן מלין חמתא מן קדם יי
מזופיתא מן קדם אלהיך: לכן שמעי נא זאת
עניה ושכרת ולא מיין: בכין שמעי כען דא
מטלטלתא דרויא מן עקא ולא מן חמר:
כה אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב
עמו הנה לקחתי מידך את כוס התרעלה את

דאמיר עליהון יי
ככוכבי שמיא
ולשבללא כני

ולקדוש ג׳ וסימנ׳ — פארך ישראל ולקדוש ישראל כי פארך וחד לקדוש יי מכובד — מהר ב׳ וסימ׳ והאיש מהר ויבא מהר צעה · צעה ב׳ וסימ׳ להפתח

בכסף טו׳ רפי וסימנ׳ — מלאו בנכסים רבים כי קנו אקנה וחבי ואקנה בו מזבח את כרמך אשר מאלף והניה ינרפתך חנם נמכרתם ויפהו תרשיש

קבעת כוס חמתי לא תוסיפי לשתותה עוד׃ כדנן
אמר רבונך יי׳ ואלהיך דעתיד למעבד פורענות
דין עמיה הא קבילית מן ידיך ית כסא דלוטא
ית פיילי כסא דחמתי לא תוספין למשתהי עוד׃
ושמתיה ביד מוגיך אשר אמרו לנפשך שחי
ונעברה ותשימי כארץ גוך וכחוץ לעברים׃
ואמסרינה ביד דהוו מונן ליך דהוו אמרין
לנפשיך אמאיכי ונעדי ואמאיכת ארעא יקריך
והוית כשוק לעדן׃ עורי עורי
לבשי עזך ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם
עיר הקדש כי לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא׃
אתגלא אתגלא לבשי תקפיך ציון לבושי
תשבחתיך ירושלם קרתא דקדשא ארי לא יוסף
דיעדון ביך עוד ערלין ומסאבין׃ התנערי מעפר
קומי שבי ירושלם התפתחו מוסרי צוארך
שביה בת ציון׃ אתנפצי מעפרא קומי תיבי
על כרסי יקר ירושלם אתפסקו חנקי צוריכון
שבויי כנשתא דציון׃ כי כה אמר יהוה חנם
נמכרתם ולא בכסף תגאלו׃ ארי כדנן אמר יי׳
מגן אזדבנתון ולא בכסף תתפרקון׃
כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד
עמי בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו׃
ארי כדנן אמר יי׳ אלהים למצרים נחתו עמי
בקדמיתא לאתותבא תמן ואתוראה בלמא
אנסיה׃ ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לקח עמי

חנם משליו יהילילו נאם יהוה ותמיד כל היום
שמי מנאץ׃ וכען עתידנא למפרק אמר יי׳ ארי
אזדבנו עמי מגן עממיא דשליטו בהון משתבחין
אמר יי׳ ותדירא כל יומא על פלחן שמי מרגזין׃
לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא
המדבר הנני׃ בכין יתרבא בעממיא שמי בכין
בעידנא ההוא תידעון ארי אנא יי׳ ממליל ומימרי
קיים׃ מה נאוו על ההרים רגלי
מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע
ישועה אמר לציון מלך אלהיך׃ מא יאן על
טורי ארעא דישראל רגלי מבסר משמע שלם
מבסר טב משמע פרקן אמר לכנשתא דציון
אתגליאת מלכותא דאלהכון׃ קול צפיך נשאו קול
יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון׃
קל פרנסך דמרימין קלהון כחדא משבחין ארי
בעיניהון יחזון גבורן דיעביד יי׳ כד יתיב יי׳
שכינתיה לציון׃ פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם
כי נחם יהוה עמו גאל ירושלם׃ בועו ושבחו
כחדא חרבת ירושלם ארי עתיד יי׳ לנחמא עמיה
פרק ירושלם׃ חשף יהוה את זרוע קדשו לעיני
כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו׃
גלא יי׳ ית דרע קדשיה לעיני כל עממיא ויחזון
כל דבסיפי ארעא ית פרקנא דאלהנא׃
סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו
צאו מתוכה הברו נשאי כלי יהוה׃ אתפרשו

סחורתך בכסף יקסמון אוזיאס בכסף מי ימרנו כי ולכל הנשאר ולאליהו מנשים — ישועת ה׳ פת׳ וסימנ׳ התיצבו חשף יהוה את מע יהם מגינון קומ׳ זכר חסדו ואמונתו

תלכון ב׳ וסימנ׳ והיה כי תלכון לא תלכו ובמנוסה לא · תחפירי ל׳ בעזרי ל׳ לאמרי ל׳ הררי ל׳ ושירי ל׳ חברי ל׳ והגדירי ל׳ — ומגער ל׳ ומלאו ל׳

183

אתפרשו פוקו מתמן במסאב לא תקרבון פוקו מגוה אתבחרו נטלי מני בית מקדשא דיי׳ כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון כי הולך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל ארי לא בבהילו תפקון מביני עממיא ובערוקי לא תהכון ארי מדבר קדמיכון יי׳ ועתיד לכנשא גלותכון אלהא דישראל׃

לשבת

חמישית

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה׃ שבחי ירושלם דהות כאיתא עקרא דלא ילדת בועי תשבחא וחדי דהות כאיתא דלא עדיאת ארי סגיאין יהון בני ירושלם צדיתא מבני רומי יתיבתא אמר יי׳ הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל תחשכי האריכי מיתריך ויתדותיך חזקי אפתיא אתר בית משרך וקרוי ארעך יתנבי לא תמנעין אסגא עם משריתיך ושלטונך תקיפי כי ימין ושמאול תפרצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו ארי לדרומא ולצפונא תתקפין ובנך עממין ירתון וקרוין דצדין יתבון אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד לא תדחלין ארי לא תבהתין ולא תתכנעין ארי לא תתכלמין ארי בהתת

עולימותיך תתנשין וחסודי ארמלותיך לא תדכרין עוד כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא ארי מריך דעבדיך יי׳ צבאות שמיה ופריקיך קדישא דישראל אלהא דכל ארעא יתקרי כי כאשה עזובה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך ארי כאיתא שביקא ועיקת רוח ערעת שכינתא דיי׳ וכאתת עולימין דאתרחקת אמר אלהיך ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדלים אקבצך ברגז זעיר רחיקתיך וברחמין סגיאין אקריביך בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה בשעא זעירא סליקית אפי שכינתי זמן מניך ובטבות עלם דלא פסקן ארחים עליך אמר פרקיך יי׳ כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך כיומי נח דא קדמי דקיימית במימרי דלא יעדון מי טופנא דהוו ביומי נח עוד על ארעא כין קיימית דלא יהון רגזי עליך ולא אזות ביך כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה ארי טוריא יעדון ורמתא יתפרקן וטובי מניך ירושלם לא יעדי וקים שלמי לא יתרחק אמר דעתיד לרחמא עליך יי׳׃

ומרעב ל׳ ומניות ל׳ ומישע ל׳ וממהר ל׳ ומקר ל׳ ומגרבך ל׳ — ימושו ג׳ וסימנ׳ כי ההרים ימושו לא ימושו מפיך אם ימושו החקים

אמר רבי שמעון בן לקיש עתידה ירושלים משתכבה להזהיר מסוף העולם ועד סופו ושכינת אל מלאה היכלה — יי אלהיך ובניך וסימנ׳

לשבת ששית

קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח:
קומי אנהרי ירושלם ארי מטא זמן פרקניך
ויקרא דיי עליך יתגלי: כי הנה החשך יכסה
ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו
עליך יראה: ארי הא חשוכא יחפי ארעא וקבלא
למלכוותא ובך ישרי שכינתיה יי ויקריה
עלך יתגלי: והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה
זרחך: ויהכון עממיא לנהוריך ומלכיא לקביל
זיהוריך: שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו
באו לך בניך מרחק יבאו ובנתיך על צד תאמנה:
זקופי ירושלם סחור סחור עינך וחזא כל בני
עם גלותיך מתכנשין ואתן לגויך בנך מרחיק
ייתון ובנתך על גסין יתנסבן: אז תראי ונהרת
ופחד ורחב לבבך כי יהפך עליך המון ים חיל
גוים יבאו לך: בכין תחזין ותנהרין ותדחלין
ויפתי לביך בדחלת חטאין ארי אתחלף ליך
עותר מערבא נכסי עממיא יתעלון לגויך:
שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם
משבא יבאו זהב ולבנה ישאו ותהלות יהוה
יבשרו: שירת ערבאי תחפי סחרנך הוגני מדין
והולך כולהון משבא ייתון דהב ולבונה יהון
טעינין ואתן עמהון בתשבחתא דיי יהון
משתעין: כל צאן קדר יקבצו לך אילי נביות
ישרתונך יעלו על רצון מזבחי ובית תפארתי
אפאר: כל ען ערבאי יתכנשון לגויך דכרי נבט
ישמשונך יתסקון לרעוא על מדבחי ובית
תשבחתי אשבח: מי אלה כעב תעופינה וכיונים
אל ארבתיהם: מן אלין דאתן בגלאי כעננין
קלילין ולא לאתעכבא גלותא דישראל מתכנשין
ואתן לארעהון הא כיונין דתיבן לגו שובכיהון:
כי לי איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה
להביא בניך מרחק כספם וזהבם אתם לשם
יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: ארי
למימרי נגוון יסברון ונחתי ספיני ימא אירא
פרסא קלעהא בקדמיתא לאיתאה בנך מרחיק
כספהון ודהבהון עמהון לשמא דיי אלהך
ולקדישא דישראל ארי שבחך: ובנו בני נכר
חמתיך ומלכיהם ישרתונך כי בקצפי הכיתיך
וברצוני רחמתיך: ויבנון בני עממיא שוריך
ומלכיהון ישמשונך ארי ברגזי אלקיתיך
וברעותי ארחים עלך: ופתחו שעריך תמיד יומם
ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם
נהוגים: ויתפתחון תרעך תדירא יימם ולילי לא
יתאחדון לאעלא לגויך נכסי עממיא ומלכיהון
זקיקין: כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך
יאבדו והגוים חרב יחרבו: ארי עם ומלכו דלא
יפלחונך ירושלם ייבדון ועממיא אשתיצאה
ישתיצון: כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר

כי לי איים יקוו הלא זאת תיסרך רעתך אויבתי ממסוה רעי בקרבך וכל סמוך כוות בכל — מזבחי ב׳ בספ׳ וסימ׳ כל צאן קדר והבאותים

חלב ג׳ בל״ש וסימנ׳ חמאת בקר וחלב צאן וינקת חלב גוים ושד מלכים תינקי ודי חלב עזים ודבתו וא׳ בנבי׳ וחד בכתוב׳

ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום
רגלי אכבד: יקר לבנן לגויך יתעל בירון מירנון
ואשכרעין כחדא לשבחא אתר בית מקדשי
ואתר בית אשריות שכינתי איקר: והלכו אליך
שחוח בני מעניך והשתחוו על כפות רגליך
כל מנאציך וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש
ישראל: ויהכון לגויך כפיפין בני משעבדך
ויסתחרון למבעי מנך על פרסת רגלך כל
דהוו מרגזין לך ויקרון ליך קרתא דיי׳ ציון
דאתרעי בה קדישא דישראל: תחת היותך עזובה
ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון עולם משוש
דור ודור: חלף דהוית שביקא ומטלטלא ולית
דעדי ואשוינך ליקר עלם בית דיצ דר ודר:
וינקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת
כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב: ותסבעין
נכסי עממיא ובבזת מלכיהון תתפנקין ותדעין
ארי אנא יי׳ פרקיך ומשיזביך תקיפא דיעקב:
תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף
ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי
פקדתך שלום ונגשיך צדקה: חלף נחשא דבזו
מנך ירושלם איתי דהבא וחלף ברזלא איתי
כספא וחלף אעיא נחשא וחלף אבניא ברזלא
ואשוי פרנסך שלם ושלטונך בזכו: לא ישמע
עוד חמס בארצך שד ושבר בגבוליך וקראת
ישועה חומתיך ושעריך תהלה: לא ישתמע

עוד חטפא בארעיך בזא ותברא בתחומך ויערען
פרקן על שוריך ועל תרעיך יהון משבחין: לא
יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח
לא יאיר לך והיה לך יהוה לאור עולם ואלהיך
לתפארתך: לא תצטרכין עוד לניהור שמשא
ביממא ואף לא לזיהור סיהרא בליליא ויהי
ליך יי׳ לניהור עלם ואלהיך לתשבחתיך: לא
יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה
לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך: לא תבטל
עוד מלכותיך ויקריך לא יעדי ויהי ליך יי׳
לניהור עלם וישלמון יומי אבליך: ועמך כלם
צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעו מעשה
ידי להתפאר: ועמיך כלהון זכאין לעלם יחסנון
ארעא נצבא דחדותי עובד גבורתי לאשתבחא:
הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה
בעתה אחישנה: דזעיר בהון יהי לאלפא ודחלש
לעם סגי אנא יי׳ בזמנה איתינה:

לשבת
שביעית

ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים
כל ראיהם יכירום כי הם זרע ברך יהוה: ויתרבון
בעממיא בניהון ובני בניהון בגו מלכותא
כל חזואיהון ישתמודעונון ארי אינון
זרעא דברכיה יי׳:

שוש
אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני

וקראת ו׳ וסימנ׳ ישמעאל הרעה עמכו אל ישועה הלא מטרה על כן קראתי — והיה לך ב׳ וסימנ׳ לאור עולם והיה לך יי׳ למשיב

צמחה ד׳ וסימנ׳ כי כארץ תוציא צמחה על ערוגות טרפי צמחה ברביבים תמוגגנה — וכגנה ב׳ וסימנ׳ זרועיה תצמיח וכגנה אשר מים אין לה

בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר
וככלה תעדה כליה: אמרת ירושלם מחדא
אחדי במימרא דיי תבוע נפשי בפרקנא
דאלהי ארי אלבשני לבושין דפרקן מעיל דזכו
עטפני כחתנא דמצלח בגנוניה וככהנא
רבא דמתקן בלבושוהי וככלתא דמתקנא
בתקונהא: כי כארץ תוציא צמחה וכגנה
זרועיה תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה
ותהלה נגד כל הגוים: ארי כארעא דמפקא
צמחה וכגנת שקיא דזרועהא מרביא כן יי
אלהים יגלי צדקתה ותשבחתה דירושלם לקביל
כל עממיא: למען ציון לא אחשה ולמען
ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה
וישועתה כלפיד יבער: עד דאעביד פרקן
לציון לא אניח לעממיא ועד דאיתי נחמא
לירושלם לא אשקוט למלכותא עד דיתגלי
כשפרפרא נהורה ופרקנה כבעור יבער: וראו
גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם
חדש אשר פי יהוה יקבנו: ויחזון עממיא
זכותיך וכל מלכיא יקריך ויקרון ליך שמא
חדתא דבמימריה דיי יפרשיניה: והיית
עטרת תפארת ביד יהוה וצנוף מלוכה בכף
אלהיך: ותהון כליל דחדוא קדם יי וכתר דתשבחא
קדם אלהיך: לא יאמר לך עוד עזובה ולארצך
לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה

ולארצך בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך
תבעל: לא יתאמר ליך עוד שביקא ולארעיך
לא יתאמר עוד צדיא ארי ליך יתקרי עבדי
רעותי בה ולארעיך יתבא ארי תהי רעוא מן
קדם יי ביך וארעיך תתיתב: כי יבעל בחור בתולה
יבעלוך בניך ומשוש חתן על כלה ישיש עליך
אלהיך: ארי כמא דמתיתב עולים עם בתולה
כין יתיתבון בגויך בניכי וכמא דחדי חתנא עם
כלתא יחדי עליך אלהיך: על
חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים כל היום וכל
הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה
אל דמי לכם: הא עובדי אבהתך צדיקיא קרתא
ירושלם מתקנין ונטירין קדמי כל יממא וכל
ליליא תדירא לא פסקין מתאמר דוכרן
טבותיך קדם יי לא פסיקין: ואל תתנו דמי לו עד
יכונן ועד ישים את ירושלם תהלה בארץ: ולא
יפסוק דכרנהון מן קדמוהי עד דיתקין ועד
דישוי ית ירושלם תשבחא בארעא: נשבע
יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד
מאכל לאיביך ואם ישתו בני נכר תירושך
אשר יגעת בו: קיים יי בימיניה ובדרע תקפיה
אם אתין ית עבוריך עוד מיכל לבעלי דבביך
ואם ישתון בני עממיא חמריך דלאית ביה:
כי מאספיו יאכלהו והללו את יהוה ומקבציו
ישתהו בחצרות קדשי: ארי דכנשוהי לעבורא

חפצי בה ב׳ בתר׳ ... וסימנ׳ ושם אמו חפצי בה כי לך יקרא — דמי ג׳ וסימנ׳ אל דמי לכם ואל תתנו דמי לו עד אלהים אל דמי לך

יאכלהו ל׳ וחס׳ וסימנ׳ על מצות ומררים וחבי׳ אהרן ובנו כי מאספיו — מבצרה ג׳ חד בספר בראשית וימלך יובב חמוץ בגדים ו׳ במבצר ימון וימלך

ייכלוניה וישבחון ק׳ יי ודעצרוהי לחמרא
ישתוניה בדרת קודשי׃ עברו
עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה
סקלו מאבן הרימו נס על העמים׃ נבייא עברו
ותובו בתרעיא אפנו לבב עמא לאורח תקנא
בסרו בסורן טבן ונחמן לצדיקיא דסליקו
הרהור יצרא דהוא כאבנא תקלא ארימו את
על עממיא׃ הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ
אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו
ופעלתו לפניו׃ הא יי אשמע לסופי ארעא
אמר לכנשתא ד ציון הא פרקיך מתגלי
הא אגר עבדי מימריה עמיה דכל עובדיהון
גלין קדמוהי׃ וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה
ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה׃ ויקרון להון
עמא דקדישא פריקיא דיי ולך יתקרי תבעתא
קרתא דלא אתרחקת׃ מי זה
בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור
בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה
רב להושיע׃ עתיד לאיתאה מחא על אדום
פורענותא תקיפא על בצרה למעבד פורענות
דין עמיה כמא דקיים להון במימריה אמר
הא אנא מתגלי כמא דמליל בזכו סגי קדמי
חיל למפרק׃ מדוע אדום ללבושך ובגדיך
כדרך בגת׃ מדין יסמקון טורין מדם קטילין
ומישרין יפיקון כחמר במעצרא׃ פורה דרכתי

לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי
וארמסם בחמתי ויז נצחם על בגדי וכל מלבושי
אגאלתי׃ הא כבעיט דמתבעיט במעצרא
כין יסגי קטול במשרית עממיא ולא יהי להון
תקוף קדמי ואקטילנון ברגזי ואדושינון
בחמתי ואתבר תקוף תקיפיהון קדמי וכל
חכימיהון אסלעים׃ כי יום נקם בלבי ושנת גאולי
באה׃ ארי יום פורענותא קדמי ושנת פרקן עמי
מטת׃ ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך
ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכתני׃ וגלי קדמי
ודלית גבר דליה עובדין טבין וידיע קדמי דלית
אנש דיקום ויבעי עליהון ופרקתינון בדרע
תקפי ובמימר רעותי סעדתינון׃ ואבוס עמים
באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם׃
ואקטיל עממיא ברגזי ואדושינון בחמתי
וארמי לארעא ארעיתא קטילי גיבריהון׃
חסדי יהוה אזכיר תהלת יהוה
כעל כל אשר גמלנו יהוה ורב טוב לבית ישראל
אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו׃ אמר נבייא
טבוותא דיי אנא מדכר תשבחתא דיי כעל
כל דגמלנא יי וסגי טוביה לבית ישראל דגמלינון
ברחמוהי וכסגיאות טבוותיה׃ ויאמר אך עמי
המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע׃ ואמר
ברם עמי אינון בניא דלא ישקרון והוה מימריה
להון לפריק׃ בכל צרתם לא צר ומלאך פניו

טו׳ כתי׳ לא וקרי׳ לו וסימ׳ אשר לא יעדה אשר לא כרעים אשר לא חמה ולא תתכבו עלילות לא אהיה לא חיה יחיה הרבית הגוי לא בכל צרתם לא הוא עשנו ולא ימים
יצרו ולא הן יקטלני לא לא אחריש בדין והלופ׳ לכתי׳ לו וקרי׳ לא

הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם
וינשאם כל ימי עולם׃ בכל עידן דחבו קדמוהי
לא אתאה עליהון עקא לא אעיק להון ומלאך
שליח מן קדמוהי פרקינון ברחמתיה ובמחסה
עליהון הוא שיזבינון ונטילנון וסוברינון כל
יומי עלמא׃

לשבת שבין ראש השנה
ויום הכפורים בתרי עשר

שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך׃
תובו ישראל לדחלתא דיי אלהך ארי אתקילתא
בחובך׃ קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה
ואמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה
פרים שפתינו׃ קריבו עמכון פתגמין ואתודאה
ותובו לפולחנא דיי ואמרו קדמוהי קריב
קדמך למשבק על עויין הא כטבין יהוון
מלי ספותנא מתקבלין קדמך כתורין לרעוא
על מדבחך׃ אשור לא יושיענו על סוס לא
נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו
אשר בך ירחם יתום׃ מלכי אתור לא יפרקוננא
על רכבי סוסון לא נתרחיץ ולא נימר עוד
אלהנא לעובדי ידנא דמן קדמך מתרחם על
אבהתנא דהוו במצרים הא כיתמין׃ ארפא
משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו׃
אקבילנון בתיובתהון אשבוק לחוביהון
ארחימנון כד יתובון בנדבא ארי תב רוגזי מנהון׃

אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו
כלבנון׃ יהי מימרי כטלא לישראל יזהרון
כשושנא ויתבון על תקוף ארעהון כאילן
לבנן דמשלח עוברתיה׃ ילכו ינקותיו ויהי כזית
הודו וריח לו כלבנון׃ יסגון בנין ובנן ויהי כזיו
מנרת קודשא זיוהון וריחהון כריח קטורת
בוסמיא׃ ישבו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן
זכרו כיין לבנון׃ יתכנשון מביני גלוותהון יתבון
בטלל משיחהון ייחון מיתיא ויסגי טובא בארעא
יהי דכרן טבותהון עליל ולא פסיק כדכרן
יבבות חצוצרתא על חמר עתיק דמתנסך
בבית מקדשא׃ אפרים מה לי עוד לעצבים אני
עניתי ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך
נמצא׃ יימרון בית ישראל מא לנא עוד למפלח
לטעותא אנא במימרי אקביל צלותיה דישראל
וארחים עלוהי במימרי אעבדינה כבירון
שפיר דמן קדמי סליח לחוביהון משתכח׃
מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי
יהוה וצדקים ילכו בם ופשעים יכשלו בם׃ מן
חכים ויסבר אלין סכלתן וידעינין ארי תקנן
אורחתא דיי וצדיקיא דהליכו בהון ייחון
בהון בחיי עלמא ורשיעיא יתמסרון
לגיהנם על דלא הליכו בהון׃

לשבת האזינו אם היתה
אחר כפור ביחזקאל

לח ג̇ב̇ פת̇ וחד קמ̇ וסימנ̇ מקל לבנה לח ולוז ואכלה בך הובשתי עץ לח בתר קמ̇ ושני הבנים ושני בנים פרי הבטן פרי בטן משכנה ל̇ וחס̇

כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז
הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף ושתלתי
אני על הר גבה ותלול: כדנן אמר יי אלהים
ואקריב אנא ממלכותא דבית דויד דמתילא בארזא
רמא ואקימיניה מבני בנוהי ינוק ארבי ואקימיניה
במימרי בטור רם ומנטל: בהר מרום ישראל
אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר
ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו
תשכנה: בטור קדשא דישר' אקימיניה ויכנש
משרין ויעביד סמכוון ויהי למלך תקיף ויסתמכון
עלוהי כל צדיקיא כל ענותניא בטלל מלכותיה
ישרון: וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה השפלתי
עץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ לח
והפרחתי עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי:
וידעון כל מלכי עממיא ארי אנא יי אמאיכית
מלכות דהות תקיפא תקיפית מלכות דהות חלשא
אמאיכית מלכות עממיא דהות תקיפא כאע
רטיב ותקיפית מלכות בית ישר' דהות חלשא
כאע יביש אנא יי גזרית במימרי ואקיים:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר: מה לכם אתם
משלים את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר
אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה: מא לכון
דאתון מתלין ית מתלא הדין על ארעא דישר'
למימר אבהתא חטן ובניא לקן: חי אני נאם
אדני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה
בישראל: קיים אנא אמר יי אלהים אם יהי לכון
עוד ממתל מתלא הדין בישר': הן כל הנפשות
לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש
החטאת היא תמות: הא כל נפשתא דילי אנון
כנפש אבא וכנפש ברא קדמי אנש דיחטי הוא
ימות: ואיש כי יהיה צדיק
ועשה משפט וצדקה: וגבר ארי יהי זכי ויעביד
דין דקשוט וזכו: אל ההרים לא אכל ועיניו לא
נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא
טמא ואל אשה נדה לא יקרב: בטוריא לא פלח
לטעותא ועינוהי לא זקף לפלחן טעות בית
ישר' וית אתת חבריה לא סאיב ולות אתתא
טמאה לא קריב: ואיש לא יונה חבלתו חוב ישיב
גזלה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בגד:
ואנש לא אוני משכון דחובתא אתיב גזילא
לא גזל מלחמיה לכפנא יהב וערטילאה כסי
מכסותיה: בנשך לא יתן ותרבית לא יקח מעול
ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש:
בחיבוליא לא יהב ורביתא לא נסיב משקרא
אתיב ידיה דין דקשוט עבד בין גבר לגבר:
בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת
צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה: בקיימי הליך
ודיני נטר למעבד קשוט צדיקא הוא מיחא
ייחי אמר יי אלהים: והוליד בן פריץ שפך דם

מג̇ ודלא אכיל קמצין אכל ומן דאכיל פתח פומיה אכל — כל בן בשתי נקודות ולא מקף במ̇ל̇ וסימ̇ ותלד בן ששי והוליד בן פריץ בן קטן ומעלם בן אחד לאחרים

חטאת ו̇ חס̇ וסימנ׳ איש או אשה אחד חטאת מחטאת את הבן דיהוא ואחז בחטאת מנשה יבקש את עון והנה הוליד בן פריץ וירא

ועשה אח מאחד מאלה׃ ואוליד בר רשיעא שׁיד
דם ויעביד לאחוהי מיחדא מאלין׃ והוא את כל
אלה לא עשה כי גם אל ההרים אכל ואת אשת
רעהו טמא׃ והוא ית כל אלין לא עבד אלהין
בטוריא פלח לטעותא וית איתת חבריה סאיב׃
עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא ישיב ואל
הגלולים נשא עיניו תועבה עשה׃ מסכינין
והשיך אוני גזילא גזל משכונא לא אתיב
ולפולחן טעותא זקף עינוהי תועיבה עבד׃ בנשך
נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל התועבות
האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה׃ בחיבוליא
יהב ורביתא נסיב היתקיים לא יתקיים ית כל
תועיבתא האלין עבד ממת ימות חובת קטוליה
ביה תהי׃ והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו
אשר עשה ויראה ולא יעשה כהן׃ והא אוליד
בר וחזא ית כל חובי אבוהי דעבד וחזא ולא עבד
כותהון׃ על ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל
גלולי בית ישראל את אשת רעהו לא טמא׃ על
טוריא לא פלח לטעותא ועינוהי לא זקף לפולחן
טעות בית ישראל ית איתת חבריה לא סאיב׃ ואיש
לא הונה חבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו לרעב
נתן ועירום כסה בגד׃ ואנש לא אוני משכונא
לא נסיב וגזילא לא גזל מלחמיה לכפנא יהב
ועירטילאה כסי מכסותיה׃ מעני השיב ידו נשך
ותרבית לא לקח משפטי עשה בחקותי הלך

הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה׃ ממסכינא
אתיב ידיה חיבוליא ורביתא לא נסיב דיני עבד
בקימי הליך הוא לא ימות בחובי אבוהי מיחא
ייחי׃ אביו כי עשק עשק גזל גזל אח ואשר
לא טוב עשה בתוך עמיו והנה מת בעונו׃ אבוהי
ארי עשק עשקא גזל גזילא לחד מאחוהי ודלא
תקין עבד בגו עמיה והא מית בחוביה׃ ואמרתם
מדע לא נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה
עשה את כל חקותי שמר ויעשה אתם חיה
יחיה׃ ואמרתון מדין לא לקי ברא בחובי אבא
וברא דין דקשוט וזכו עבד ית כל קימי נטר
ועבד יתהון מיחא ייחי׃ הנפש החטאת היא
תמות בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון
הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת הרשע
עליו תהיה׃ אנש דיחטי הוא ימות ברא לא ילקי
בחובי אבא ואבא לא ילקי בחובי ברא זכות זכאה
בה יתקיים וחובת חייבא עלוהי תהי׃

והרשע כי ישוב מכל חטאתו אשר
עשה ושמר את כל חקותי ועשה משפט וצדקה
חיה יחיה לא ימות׃ ורשיעא ארי יתוב מכל
חובוהי דעבד ויטר ית כל קימי ויעביד דין דקשוט
וזכו מיחא ייחי לא ימות׃ כל פשעיו אשר עשה
לא יזכרו לו בצדקתו אשר עשה יחיה׃ כל חובוהי
דעבד לא ידכרן ליה בזכותיה דעבד יתקיים׃
החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלוא

יחיה י̇ה̇ וסימנ׳ לו ישמעאל יחיה אשר ימצא לא תגעבו יד׳ אוו מי יחיה ויענך וירעבך ב׳ בו ועמד עליו בעקבה בנשך מכל פשעיו ובשובו יחיה

בשובו מדרכיו וחיה: התמרעא רעינא במותא
דרשיעא אמר יי אלהים הלא כד יתוב מאורחיה
ויתקיים: ובשוב צדיק מצדקתו
ועשה עול ככל התועבות אשר עשה הרשע
יעשה וחי כל צדקתו אשר עשה לא תזכרנה
במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר חטא בם ימות:
וכד יתוב זכאה מזכותיה ויעביד שקר ית כל
תועיבתא דעבד רשיעא יעביד היתקיים כל
זכותיה דעבד לא ידכרן ליה בשקריה דשקר
ובחובוהי דחב בהון ימות: ואמרתם לא יתכן דרך
אדני שמעו נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא
דרכיכם לא יתכנו: ואמרתון לא מפרשן לנא
אורחת טובא דיי שמעו כען בית ישראל האורחת
טובי לא מפרשן לכון הלא אורחתכון דילכון לא
תקנן: בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם
בעולו אשר עשה ימות: כד יתוב זכאה מזכותיה
ויעביד שקר וימות עליהון בשקריה דעבד ימות:
ובשוב רשע מרשעתו אשר
עשה ויעש משפט וצדקה הוא את נפשו יחיה:
וכד יתוב רשיעא מחובוהי דעבד ויעביד דין
דקשוט וזכו הוא ית נפשיה יקיים: ויראה וישוב
מכל פשעיו אשר עשה חיו יחיה לא ימות: והוא
ותב מכל חובוהי דעבד מיחא יחי לא ימות: ואמרו
בית ישראל לא יתכן דרך יהוה הדרכי לא יתכנו
בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן: ואמרו בית
ישראל לא מפרשן לנא אורחת טובא דיי האורחת
טובי לא מפרשן לכון בית ישראל הלא אורחתכון
דילכון לא תקנן: לכן איש כדרכיו אשפט אתכם
בית ישראל נאם אדני יהוה שובו והשיבו מכל
פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון: בכין
אנש כאורחתיה אתפרע מנכון בית ישראל אמר
יי אלהים תובו לפלחני ואעדו מנכון פולחן
טעותכון דלא יהי לכון לתקלת חובין: השליכו
מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בם
ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמותו בית
ישראל: ארחיקו מנכון ית כל מרדיכון דמרדתון
בהון ועבידו לכון לב דחיל ורוח דחלא ולמא
תמותון בית ישראל: כי לא אחפץ במות המת נאם
אדני יהוה והשיבו וחיו: ארי לא רעינא במותא דחייב
לממת אמר יי אלהים תובו לפלחני ואתקיימו:

לשבת ראש חדש

בישעיה

כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי
איזה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי:
כדנן אמר יי שמיא כרסי יקרי וארעא כיבש
קדמי אידין ביתא דתבנון קדמי ואידין הוא
אתר בית אשריות שכינתי: ואת כל אלה ידי
עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל
עני ונכה רוח וחרד על דברי: ית כל אלין גבורתי
עבדת הלא האת כל [illegible] אמר יי וכדין רעוא

יחיה כל נפש הנה עפלה כי גבר יחיה עבר ביתו אם יוליד איש כו אם ש׳ס׳ ואמר למלך וכל חיה יחיה יכוות

קדמי לאסתכלא ביה בר ענותן ומכיך רוח
ומשתוי לקביל פתגמי׃ שוחט השור מכה
איש זובח השה ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר
מזכיר לבנה מברך און גם המה בחרו בדרכיהם
ובשקוציהם נפשם חפצה׃ נכיס תור כקטיל
גבר דבח אמר כנקיף כלב מסיק קרבן דם חזירא
קרבן מתנתהון מתנת אונס אף אנון אתרעיו
באורחתהון ובשקוציהון נפשהון אתרעיאת׃
גם אני אבחר בתעלוליהם ומגורתם אביא להם
יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו
הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו׃ אף אנא
אצבי בתברהון ומדמא דיציפו לא ישתי להון
חלף דשלחית נביי ולא תבו אתנביאו ולא
קבילו ועבדו דביש קדמי ובדלא צבינא אתרעיו׃
שמעו דבר יהוה החרדים
אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען
שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו׃
קבילו פתגמא דיי צדיקיא דמשתון לקביל
פתגמי רעותיה אמרין סנאיכון מרחקיכון בדיל
שמי יסגי יקרא דיי ונחזי בחדותכון ואינון
יבהתון׃ קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה
משלם גמול לאיביו׃ קל אתרגושא מקרתא
ירושלם קלא מהיכלא קל מימרא דיי משלים
גמלא לבעלי דבבוהי׃ בטרם תחיל ילדה בטרם
יבוא חבל לה והמליטה זכר׃ עד לא מיתי עקא

לה תתפריק ועד לא ייתי לה זיע כחבלין על
ילדא יתגלי מלכה׃ מי שמע כזאת מי ראה
כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם
אחת כי חלה גם ילדה ציון את בניה׃ מן שמע
כהדא מן חזא כאלין האפשר דתתעביד ארעא
ביומא חד אם יתבריי עמה זמן חדא ארי עתידא
דתתנחם ציון ותתמלי מעם גלותהא׃ האני אשביר
ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי
אמר אלהיך׃ אנא אלהא בריתי עלמא מבראשית
אמר יי אנא בריתי כל אנשא אנא בדרית יתהון
לביני עממיא אף אנא עתיד לכנשא גלותיך
אמר אלהיך׃ שמחו את ירושלם
וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל
המתאבלים עליה׃ חדו בירושלם ובועו בה כל
רחמהא דוצו עמה דיץ כל דהוו מתאבלין עלה׃
למען תינקו ושבעתם משד תנחומיה למען תמצו
והתענגתם מזיז כבודה׃ בדיל דתתפנקון ותסבעון
מביזת תנחומהא בדיל דתשתון ותתרוון מחמר
יקרה׃ כי כה אמר יהוה הנני נוטה
אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים
וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו׃
ארי כדנן אמר יי הא אנא מיתי לה כשפע נהר
פרת שלם וכנחל מגבר יקר עממיא ותתפנקון של
גסין תתנטלון ועל רכובין תתרבון׃ כאיש אשר
אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו׃

ובאשר ד׳ וסימ׳ ומניתי אתכם גם אני אבחר ואפרחיו יעלעו דם באשר תלינה — יבחרו ג׳ וסימנ׳ ויקחו להם נשים ובאשר לא חפצתי ויראת שי לא בחרו

לבכם ג וסימנ׳ ועצו לבבכם וראיתם ושש לבכם שיתן לבבכם וחד ושא לבבכם חד בתור וחד בנב׳ וחד בכת׳ — למהנים ללוים ל׳ לשבתות לחדשים

כגבר דאמיה מנחמא ליה כין מימרי ינחים
יתכון ובירושלם תתנחמון׃ וראיתם ושש לבכם
ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוה
את עבדיו וזעם את איביו׃ ותחזון ויחדי לבכון
וגויתכון כדתאין יזהרן ותתגלי גבורתא דיי
לאיטבא לעבדוהי צדיקיא ויתי לוט לבעלי
דבבוהי׃ כי הנה יהוה באש יבוא
וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו
בלהבי אש׃ ארי הא יי באישתא מתגלי וכעלעלין
רתיכוהי לאתבא בתקוף רגזיה ומזופיתיה בשלהובית
אישתא׃ כי באש יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר
ורבו חללי יהוה׃ ארי באישתא עתיד יי למדן
ובחרביה ית כל בסרא ויסגיאון קטילין קדם יי׃
המתקדשים והמטהרים אל הגנות אחר אחד
בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו
יספו נאם יהוה׃ דמזדמנין ודמדכן לגניא אחר
טעותא סיעא בתר סיעא אכלי בסר חזירא
ושקצא ועכברא כחדא יסופון אמר יי׃ ואנכי
מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את כל הגוים
והלשנות ובאו וראו את כבודי׃ וקדמי גלין
עובדיהון ועשתוניהון עתידנא לכנשא ית כל
עממיא אומיא ולישניא וייתון ויחזון ית יקרי׃
ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פליטים אל הגוים
תרשיש פול ולוד משכי קשת תבל ויון האיים
הרחקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו

את כבודי והגידו את כבודי בגוים׃ ואשוי אתא
ואשלח מנהון משיזבין לותי עממיא למדינת
ימא פולאי ולודאי דמתחין ומחן בקשתא למדינת
תובל ויון בגוותא רחיקיא דלא שמעו ית שימע
גבורתי ולא חזו ית יקרי ויחוון ית יקרי בעממיא׃
והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה
בסוסים וברכב ובצבים ובפרדים ובכרכרות
על הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו
בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית יהוה׃
וייתון ית כל אחיכון מכל עממיא קרבנא קדם יי
בסוסון וברתכין ובריחלון ובכודנון ובתשבחן
על טורא דקדשי ירושלם אמר יי כמא דייתון
בני ישראל ית קרבנא במאנין דכי לבית מקדשא דיי׃
וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה׃ ואף
מנהון אקריב למהוי כהניא וליואי אמר יי׃ כי
כאשר השמים החדשים והארץ החדשה
אשר אני עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד
זרעכם ושמכם׃ ארי כמא דשמיא חדתין
וארעא חדתא דאנא עביד קימין קדמי אמר יי
כין יתקיים זרעכון ושומכון׃ והיה מדי חדש
בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות
לפני אמר יהוה׃ ויהי כזמן ירח בירח וכזמן
שבא בשבא ייתון כל בני בסרא למסגד קדמי
אמר יי׃ ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים
בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו

לכל לראש ל׳ השמנה לישראל ל׳ לה לשפחה ל׳ — ולא ראו ב׳ וסימנ׳ — אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי אשר עניכם

שבת בשבתו ב׳ וסימנ׳ עולת שבת בשבתו ומדי שבת בשבתו ׃ ובאת ג׳ בטע בתיו וסימנ׳ והקימותי ושמעו לקולך הכהנים הכה) ושלשת וקמא לגולה

דראון לכל בשר׃ ויפקון ויחזון בפגרי גבריא
חייביא דמרדו במימרי ארי נשמתהון לא
ימותון ואישתהון לא תטפי ויהון מדינין רשיעיא
בגיהנם עד דיימרון עליהון צדיקיא מסת חזינא׃

לשבת מחר חדש

בשמואל

ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד
מושבך׃ ואמר ליה יהונתן מחר ירחא ותתבעי
ארי יהי מרוח בית אסחרותך׃ ושלשת תרד
מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום
המעשה וישבת אצל האבן האזל׃ ותלתות
ירחא תתבעי לחדא ותהך לאתרא דאטמרתא
תמן ביומא דחולא ותתיב בסטר אבן אתא׃ ואני
שלשת החצים צדה אורה לשלח לי למטרה׃
ואנא תלתא גירין בקשת שדי למחוי לי לפגריסא׃
והנה אשלח את הנער לך מצא את החצים אם
אמר אמר לנער הנה החצים ממך והנה קחנו׃
ובאה כי שלום לך ואין דבר חי יהוה׃ והא אשלח
ית עולימא איזיל אשכח ית גירריא אם מימר
אימר לעולימא הא גירריא מנך ולכא סבהי
ואיתא ארי שלם לך ולית מדעם ביש קיים הוא
יי׃ ואם כה אמר לעלם הנה החצים ממך
והלאה לך כי שלחך יהוה׃ ואם כדין אימר
לעולימא הא גירריא מנך ולהלא איזיל ארי
שלחך יי׃ והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה
יהוה ביני ובינך עד עולם׃ ופתגמא דמלילנא
אנא ואת הא מימרא דיי סהיד בינא ובינך עד
עלמא׃ ויסתר דוד בשדה ויהי
החדש וישב המלך אל הלחם לאכול׃ ואטמר
דויד בחקלא והוה ירחא ואסחר מלכא על לחמא
למיכל׃ וישב המלך על מושבו כפעם בפעם
אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד
שאול ויפקד מקום דוד׃ ואסחר מלכא על שויה
כזמן בזמן על שויא דמתקן ליה בסטר כתלא
וקם יהונתן ואסחר אבנר מסטרא דשאול והוה
אתרא דדויד מרוח׃ ולא דבר שאול מאומה
ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא
כי לא טהור׃ ולא מליל שאול מדעם ביומא
ההוא ארי אמר דלמא עירוע הוה ליה ולא דכי
הוא או דלמא לאורח אזל ואתכנא לא זמנהי׃
ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד
ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדוע לא בא בן
ישי גם תמול גם היום אל הלחם׃ והוה ביומא
דבתרוהי דהוא עיבור ירחא תנינא והוה אתרא
דדויד מרוח ואמר שאול ליהונתן בריה מדין
לא אתא בר ישי אף תמלי אף יומא דין ללחמא׃
ויען יהונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי
עד בית לחם׃ ואתיב יהונתן ית שאול אשתאלא
אשתאיל דויד מני למיזל עד בית לחם׃ ויאמר
שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה

אני ואתה ב׳ וסימנ׳ ועתה לכה נכרתה ברית והדבר אשר דברנו זכור אני ואתה ׃ כפעם בפעם ו׳ וסימ׳ ואנער הנתקו מן העיר ודעיליה שמואל שמואל

ה̇ פיסו דמיין ואית בהון ה̇ מלין סמיכין מן ב̇ ב̇ אתין וסימנ׳ ויולד כח את שס כי גם זה לך בן כי יד על כס יה על כן לא בא אל המלך גם לי גם לך ללא

לי אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה
נא ואראה את אחי על כן לא בא אל שלחן
המלך: ואמר שלחני כען ארי שירו נכסת
קדשא לכל זרעיתא לנא בקרתא והוא פקיד
לי אחי וכען אם אשכחית רחמין בעינך אשתיזב
כען ואחזי ית אחי על כן לא על לפתורא דמלכא:

ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר
לו בן נעות המרדות הלא ידעתי כי בחר אתה
לבן ישי לבשתך ולבשת ערות אמך: ותקיף
רגזא דשאול ביהונתן ואמר ליה בר סרבניתא
דמרדותה קשיא הלא ידענא ארי רעיא את בבר
ישי לבהתתך ולבהתת קלן אמך: כי כל הימים
אשר בן ישי חי על האדמה לא תכון אתה
ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן מות
הוא: ארי כל יומיא דבר ישי קיים על ארעא
לא תתקן את ומלכותך וכען שלח ואיתניה לותי
ארי גבר חייב קטול הוא: ויען יהונתן את שאול
אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה: ואתיב
יהונתן ית שאול אבוהי ואמר ליה למא יתקטיל
מא עבד: ויטל שאול את החנית עליו להכתו
וידע יהונתן כי כלה היא מעם אביו להמית את
דוד: וארים שאול ית מורניתא עלוהי למחהי
וידע יהונתן ארי גמירא היא מן אבוהי למקטל
ית דויד: ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי אף
ולא אכל ביום החדש השני לחם כי נעצב אל
דוד כי הכלמו אביו: וקם יהונתן מן פתורא
בתקוף רגז ולא אכל ביום עיבור ירחא תנינא
לחמא ארי אתנסיס על דויד ארי אכלמיה אבוהי:

ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה
למועד דוד ונער קטן עמו: והוה בצפרא ונפק
יהונתן לחקלא לזמנא דאמר ליה דויד ועולים
זעיר עמיה: ויאמר לנערו רץ מצא נא את החצים
אשר אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החצי
להעבירו: ואמר לעולימיה רהוט אשכח כען
ית גיריא דאנא שדי עולימא רהט והוא שדא
גירא לאעברותיה: ויבא הנער עד מקום החצי
אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער
ויאמר הלא החצי ממך והלאה: ואתא עולימא
עד אתר גירא דשדא יהונתן וקרא יהונתן בתר
עולימא ואמר הלא גירא מנך ולהלא: ויקרא
יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל תעמד
וילקט נער יהונתן את החצי ויבא אל אדניו:
וקרא יהונתן בתר עולימא אוחי בפריע לא
תעכב ולקיט עולימא דיהונתן ית גיריא
ואתא לות רבוניה: והנער לא ידע מאומה אך
יהונתן ודוד ידעו את הדבר: ועולימא לא ידע
מדעם ברם יהונתן ודויד ידעין ית פתגמא:
ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר
לו לך הביא העיר: ויהב יהונתן ית זיניה לעולימא
דיליה ואמר ליה איזיל אוביל לקרתא והנער

וחד קר ולא כתי כי עלכם בן ד̇ מלין וחד אין זה כי אם רע לב הביא ג̇ חד מל̇ וב̇ חס̇ וסימנ׳ את האנשים ידך אל חיקך לך הביא העיר כת מל̇

בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה
וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו
ויבכו איש את רעהו עד דוד הגדיל: עולימא
אתא ודוד קם מסטר אבן אתא דלקביל דרומא
ונפל על אפוהי על ארעא וסגיד תלת זמנין
ונשיקו גבר ית חבריה ובכו גבר ית חבריה עד
דדויד אסגי: ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום
אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר
יהוה יהיה ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך
עד עולם: ואמר יהונתן לדויד איזיל לשלם
דקיימנא תרונא אנחנא בשמא דיי למימר
מימרא דיי יהי סהיד בינא ובינך ובין בני
ובין בנך עד עלמא:

לשבת שקלים
במלכים

בן שבע שנים יהואש במלכו: בר שבע שנין
יהואש כד מלך: בשנת שבע ליהוא מלך
יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם
אמו צביה מבאר שבע: בשנת שבע ליהוא
מלך יהואש וארבעין שנין מלך בירושלם
ושם אמיה צביה מבאר שבע: ויעש יהואש
הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע
הכהן: ועבד יהואש דכשר קדם יי כל יומוהי
דאלפיה יהוידע כהנא: רק הבמות לא סרו
עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: ולחוד
במתא לא עדאה עד כען עמא מדבחין ומסקין
בוסמין על במתא: ויאמר
יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא
בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו
כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה:
ואמר יהואש לכהניא כל כסף קודשיא דמיתעל
לבית מקדשא דיי כסף תקלא דעבר על מנין
גבריא כסף פרקן נפשתא דמיתן גבר פרקן
נפשיה את כל כסף דמתנדב גבר בלביה לאיתאה
לבית מקדשא דיי: יקחו להם הכהנים איש מאת
מכרו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא
שם בדק: יסבון להון כהניא גבר מן מכריהון ואנון
יתקפון ית בדקא דביתא לכל אתר דישתכח
תמן בדקא: ויהי בשנת עשרים
ושלש שנה למלך יהואש לא חזקו הכהנים את
בדק הבית: והוה בשנת עסרין ותלת שנין למלכא
יהואש לא תקיפו כהניא ית בדקא דביתא: ויקרא
המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר
אלהם מדוע אינכם מחזקים את בדק הבית
ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק
הבית תתנהו: וקרא מלכא יהואש ליהוידע כהנא
ולכהניא ואמר להון מדין ליתיכון מתקפין ית
בדקא דביתא וכען לא תסבון כספא מן מכריכון
אלהין לבדקא דביתא תתנוניה: ויאתו הכהנים
לבלתי קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק

הבית: ואטפסו כהניא בדיל דלא למסב כספא
מן עמא ובדיל דלא לתקפא ית בדקא דביתא: ויקח
יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן
אתו אצל המזבח בימין בבוא איש בית יהוה
ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף
המובא בית יהוה: ונסיב יהוידע כהנא ארונא חד
ונקב חורא בדשיה ויהב יתיה בסטר מדבחא
מימינא במיעל גברא לבית מקדשא דיי ויהבין
תמן כהניא אמרכליא ית כל כספא דמתעל לבית
מקדשא דיי: ויהי כראותם כי רב הכסף בארון
ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את
הכסף הנמצא בית יהוה: והוה כד חזו ארי סגי
כספא בארונא וסליק ספרא דמלכא וכהנא רבא
וצרו ומנו ית כספא דאשתכח בבית מקדשא דיי:
ונתנו את הכסף המתכן על ידי עשי המלאכה
הפקדים בית יהוה ויוציאהו לחרשי העץ
ולבנים העשים בית יהוה: ויהבין ית כספא דמתקס
על ידי עבדי עבידתא דממנן בית מקדשא ד
יי ומפקין ליה לנגרי אעיא ולארדיכליא דעבדין
בית מקדשא דיי: ולגדרים ולחצבי האבן ולקנות
עצים ואבני מחצב לחזק את בדק בית יהוה ולכל
אשר יצא על הבית לחזקה: ולארגבליא ולפסלי
אבניא ולמזבן אעין ואבנין פסילין לתקפא ית
בדק בית מקדשא דיי ולכל דיפוק על ביתא
לתקפותיה: אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף

מזמרות מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי
כסף מן הכסף המובא בית יהוה: ברם לא מתעביד
בית מקדשא דיי קולין דכסף מזמריא מזרקיא
חצוצרתא כל מן דדהב ומן דכסף מן כספא
דמיתעל לבית מקדשא דיי: כי לעשי המלאכה
יתנהו וחזקו בו את בית יהוה: ארי לעבדי עבידתא
יהבין ליה ומתקפין ביה ית בית מקדשא דיי:
ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף
על ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה הם
עשים: ולא מחשבין עם גבריא דיהבין ית
כספא על ידהון למיתן לעבדי עבידתא ארי
בהימנותא אנון עבדין: כסף אשם וכסף חטאות
לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו: כסף אשמא וכסף
חטוותא לא מתעל לבית מקדשא דיי לכהניא יהבין ליה:

לשבת זכור

בשמואל

ותהי המלחמה חזקה על פלשתים כל ימי שאול
וראה שאול כל איש גבור וכל בן חיל ויאספהו
אליו: והות קרבא תקיף על פלשתאי כל יומי
שאול כל גבר גיבר וכל גבר עביד קרב וכניש
ליה לותיה: ויאמר שמואל
אל שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על
עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה:
ואמר שמואל לשאול יתי שלח יי לרבותך
למהוי מלכא על עמיה על ישראל וכען קביל

ויגד מ״ד וסימנ׳ לאברהם לרבקה לתמר ליהודה למלך מצרים ליהושע לאבימלך לאבימלך הכרמלה בנות קעילה גת בירך עד אל הי

למימר פתגמא דיי׳: כה אמר
יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק
לישראל אשר שם לו בדרך בעלתו ממצרים:
כדנן אמר יי׳ צבאות דכרנא ית דעבד עמלק
לישראל דכמן ליה באורחא במסקיה ממצרים:
עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם את כל
אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה
מעולל ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד
חמור: כען איזיל ותמחי ית דבית עמלק ותגמר
ית כל דילהון ולא תחוס עליהון ותקטול מגבר
ועד איתא מעולים ועד יניק מתור ועד אימר
מגמל ועד חמר: וישמע שאול
את העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי
ועשרת אלפים את איש יהודה: וכנש שאול ית
עמא ומנינון באמרי פסחא מאתן אלפין גבר
רגלי ועסרא אלפין ית אנש יהודה: ויבא שאול
עד עיר עמלק וירב בנחל: ואתא שאול עד קרתא
דבית עמלק ותקים משריתיה בנחלא: ויאמר
שאול אל הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן
אספך עמו ואתה עשיתה חסד עם כל בני ישראל
בעלותם ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק: ואמר
שאול לשלמאה איזילו זורו אתפרשו מגו עמלקאה
דלמא אשיצינך עמיה ואת עבדת טיבו עם כל
בני ישראל במסקהון ממצרים ואתפרש שלמאה
מגו עמלקאה: ויך שאול את עמלק מחוילה

בואך שור אשר על פני מצרים: ומחא שאול
ית דבית עמלק מחוילה מעלנא דחגרא דעל
אפי מצרים: ויתפש את אגג מלך עמלק חי
ואת כל העם החרים לפי חרב: ואחד ית אגג מלכא
דבית עמלק כד חי וית כל עמא גמר לפתגם
דחרב: ויחמל שאול והעם על אגג ועל מיטב
הצאן והבקר והמשנים ועל הכרים ועל כל הטוב
ולא אבו החרימם וכל המלאכה נמבזה ונמס
אתה החרימו: וחס שאול ועמא על אגג ועל
שפר ענא ותורי ושמינא ופטימיא ועל כל דטב
ולא אבו לגמרותהון וכל מידעם דשיט ודבסיר
יתיה גמרו: ויהי דבר יהוה אל
שמואל לאמר: והוה פתגם נבו מן קדם יי׳ עם שמואל
למימר: נחמתי כי המלכתי את שאול למלך
כי שב מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל
ויזעק אל יהוה כל הלילה: תבית במימרי ארי
אמליכית ית שאול למהוי מלכא ארי תב ממתר
פלחני וית פתגמי לא קיים ותקיף לשמואל וצלי
קדם יי׳ כל ליליא: וישכם שמואל לקראת שאול
בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה
והנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל: ואקדים
שמואל לקדמות שאול בצפרא ואתחוה לשמואל
למימר אתא שאול לכרמלא והא מתקן ליה
תמן אתר לפלגא ביה בזתא ואסתחר ועבר
ונחת לגלגלא: ויבא שמואל אל שאול ויאמר

מהבכה ריצפה בבואיה הנה אדניהו כי נס יואב כי הלך שמעי הנה בדותן ויבא אלישע לבית דויד לדויד ודברי ימים

הקימתי ג בטעמ׳ במס׳ וסימנ׳ הברית אשר הקימתי בריתי את דבר יהוה נן ולמה ה רית׳ פיס׳ דגש׳ וסימנ׳ תנאון תכבדון ולא

לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את דבר יהוה:
ואתא שמואל לות שאול ואמר ליה שאול בריך
את קדם יי קיימית ית פתגמא דיי: ויאמר שמואל
ומה קול הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי
שמע: ואמר שמואל ואם קיימתא ומא קל ענא
הדין באדני וקל תוריא דאנא שמע: ויאמר
שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על
מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת
היותר החרמנו: ואמר שאול מעמלקאה אתיאונון
דחס עמא על שפר ענא ותורי בדיל לדבחא
קדם יי אלהך וית מותרא גמרנא:
ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידה לך את
אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו דבר: ואמר
שמואל לשאול אוריך ואחוי לך ית דאתמלל מן
קדם יי עמי בליליא ואמר ליה מליל: ויאמר
שמואל הלא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי
ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על ישראל:
ואמר שמואל הלא מן שירויתך הויתא שיט
וחליש בעיני נפשך ברם זכות שבטא דבנימין
אבוך היא גרמת לך דבעא למעבר בימא קדם
בני ישראל בדיל כין רבך יי למהוי מלכא על
ישראל: וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה
את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם
אתם: ושלחך יי באורחא ואמר איזיל ותגמר
ית חייביא ית דבית עמלק ותגיח קרבא בהון

עד דתשיצי יתהון: ולמה לא שמעת בקול יהוה
ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני יהוה: ולמא
לא קבילתא למימרא דיי ואתפנתא על בזתא
ועבדתא דביש קדם יי: ויאמר
שאול אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה
ואלך בדרך אשר שלחני יהוה ואביא את אגג
מלך עמלק ואת עמלק החרמתי: ואמר שאול
לשמואל דקבילית למימרא דיי ואזלית באורחא
דשלחני יי ואיתיתי ית אגג מלכא דבית עמלק
וית דבית עמלק גמרית: ויקח העם מהשלל
צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך
בגלגל: ואפריש עמא מן בזתא ענא ותורין קדם
דיהרמון לדבחא קדם יי אלהך בגלגלא:
ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות
וזבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח
טוב להקשיב מחלב אילים: ואמר שמואל
הרעוא קדם יי בעלוון ונכסת קדשין כקבלא
למימרא דיי הא קבלא למימריה מנכסת
קדשין טב לאצתא למלוי נביוהי מתרב פטימין
כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר יען
מאסת את דבר יהוה וימאסך ממלך: ארי
כחובת גבריא דשאלין בקסמא כין חובת כל
גבר דמסריב על פתגמי אוריתא וכחובי עממא
דטען בתר טעותא כין חובת כל אנש דבצר
ומוסיף על מלי נביא אחלף דקצתא בפלחנא

שמעת מרחם הוצאתני תשגה בני בזרה ממלך ג וסימנ׳ יקום סבא קסומא חטאת ז פת׳ וכל תרי עשר כוות בנ׳ חד

דיי ורחקך מלמהוי מלכא׃
ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי עברתי
את פי יהוה ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע
בקולם׃ ואמר שאול לשמואל חבית ארי עברית
על מימרא דיי ובסרית על פתגמך ארי דחילית
מן עמא וקבילית למימרהון׃ ועתה שא נא
את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה׃ וכען
שבוק כען לחובי ותוב עמי ואסגוד קדם יי׃
ויאמר שמואל אל שאול לא אשוב עמך כי
מאסתה את דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך
על ישראל׃ ואמר שמואל לשאול לא אתוב
עמך ארי קצתא בפתגמא דיי ורחקך יי
מלמהוי מלכא על ישראל׃ ויסב שמואל ללכת
ויחזק בכנף מעילו ויקרע׃ ואסתחר שמואל
למיזל ואתקיף בכנף מעיליה ואתבזע׃ ויאמר
אליו שמואל קרע יהוה את ממלכות ישראל
מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך׃ ואמר
ליה שמואל אעדי יי ית מלכותא דישראל מנך
יומא דין ויהבה לחברך דתקנין עובדוהי מנך׃
וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם
הוא להנחם׃ ואם תימר אתוב מחובי וישתביק
לי בדיל דאעביד מלכותא אנא ובני על ישראל
לעלם כבר גזיר עלך מן קדם מרי נצחניה
דישראל דלית קדמוהי שקר ולא תאיב ממא
דאמר ארי לא כבני אנשא הוא דאמרין ומכדבין

גזרין ולא מקיימין׃ ויאמר חטאתי עתה
כבדני נא נגד זקני עמי ונגד ישראל ושוב
עמי והשתחויתי ליהוה אלהיך׃ ואמר חבית
כען יקרני כען קדם סבי עמי וקדם ישראל ותוב
עמי ואסגוד קדם יי אלהך׃ וישב שמואל אחרי
שאול וישתחו שאול ליהוה׃ ותב שמואל בתר
שאול וסגיד שאול קדם יי׃

ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק
וילך אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אכן סר
מר המות׃ ואמר שמואל קריבו לותי ית אגג
מלכא דבית עמלק ואתא לותיה אגג מפנקא
ואמר אגג בבעו רבוני מריר מותא׃ ויאמר
שמואל כאשר שכלה נשים חרבך כן תשכל
מנשים אמך וישסף שמואל את אגג לפני יהוה
בגלגל׃ ואמר שמואל כמא דאתכלת נשיא
חרבך כין תתכל מנשיא אימך ופשח
שמואל ית אגג קדם יי בגלגלא׃

לשבת פרה אדמה
ביחזקאל

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבו מן קדם יי
עמי למימר׃ בן אדם בית ישראל ישבים על
אדמתם ויטמאו אותה בדרכם ובעלילותם
כטמאת הנדה היתה דרכם לפני׃ בר אדם בית
ישראל יתבין על ארעהון וסאיבו יתה באורחתהון
ובעובדיהון כסואבת אתא טומאה הות אורחתהון

קדמי׃ ואשפך חמתי עליהם על הדם אשר
שפכו על הארץ ובגלוליהם טמאוה׃ ושפכית
חמתי עליהון על דם זכי דאשדו על ארעא
ובפלחן טעותהון סאבוהא׃ ואפיץ אתם בגוים
ויזרו בארצות כדרכם וכעלילותם שפטתים׃
ואגליתי יתהון לביני עממיא ואתבדרו
במדינתא כאורחתהון בישתא וכעובדיהון
מקלקליא אתפרעית מנהון׃ ויבוא אל הגוים
אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר
להם עם יהוה אלה ומארצו יצאו׃ ועלו לביני
עממיא דאתגליאו לתמן על דאחילו ית שמא
דקודשי כד אמרין להון עמיה דיי אלין ואיכדין
מארע בית שכינתיה גלו׃ ואחמל על שם קדשי
אשר חללוהו בית ישראל בגוים אשר באו שמה׃
וחסית על שמא דקודשי דאחלוהי בית ישראל
ביני עממיא דאתגליאו לתמן׃

לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני
יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם
לשם קדשי אשר חללתם בגוים אשר באתם
שם׃ בכין אימר לבית ישראל כדנן אמר יי
אלהים לא בדילכון אנא עביד בית ישראל אלהין
לשמא דקודשי דאחילתון לביני עממיא
דאתגליתון לתמן׃ וקדשתי את שמי הגדול
המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים
כי אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם
לעיניהם׃ ואקדיש ית שמי רבא דאתחל ביני
עממיא דאחילתון ביניהון וידעון עממיא
ארי אנא יי אמר יי אלהים כד אתקדש בכון
לעיניהון׃ ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי
אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם׃
ואקריב יתכון מביני עממיא ואכניש יתכון
מכל מדינתא ואעיל יתכון לארעכון׃ וזרקתי
עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם
ומכל גלוליכם אטהר אתכם׃ ואשבוק לחוביכון
כמא דמדכן במי אדיותא ובקטם תורתא
דחטאתא ואדכון מכל סואבתכון ומכל פלחן
טעותכון אדכי יתכון׃ ונתתי לכם לב חדש ורוח
חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן
מבשרכם ונתתי לכם לב בשר׃ ואתין לכון לב
דחול ורוח דחלא אתין במעיכון ואתבר ית
ליבא דרשעא דהוא תקיף כאבנא מבסרכון
ואתין לכון לב דחול קדמי למעבד רעותי׃
ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר
בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם׃ וית
רוח קודשי אתין במעיכון ואעביד ית דבקימי
תהכון ודיני תטרון ותעבדון׃ וישבתם בארץ
אשר נתתי לאבתיכם והייתם לי לעם ואנכי
אהיה לכם לאלהים׃ ותתבון בארעא דיהבית
לאבהתכון ותהון קדמי לעם ואנא אהוי לכון
לאלה׃ והושעתי אתכם מכל טמאתיכם

ביאה שם יב וסימ׳ גם כי הוא אנף הבאים שם בשילה נציבי פלשתים הגבעתה ויבא שם אל המערה אשר לא יבא שם למקדש מעט למען יספרו מהבהמה ויבואו אל למענכם

וְקָרָאתִי אֶל הַדָּגָן וְהִרְבֵּיתִי אֹתוֹ וְלֹא אֶתֵּן עֲלֵיכֶם
רָעָב׃ ואפרוק יתכון מכל סואבתכון ואבריך
ית עבורא ואסגי יתיה ולא אתין עליכון כפנא׃
וְהִרְבֵּיתִי אֶת פְּרִי הָעֵץ וּתְנוּבַת הַשָּׂדֶה לְמַעַן
אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֶרְפַּת רָעָב בַּגּוֹיִם׃ ואסגי
ית פירי אילנא ועללת חקלא בדיל דלא תקבלון
עוד חסודי כפנא ביני עממיא׃ וּזְכַרְתֶּם אֶת דַּרְכֵיכֶם
הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא טוֹבִים וּנְקֹטֹתֶם
בִּפְנֵיכֶם עַל עֲוֺנֹתֵיכֶם וְעַל תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם׃ ותדכרון
ית אורחתכון בישתא ועובדיכון דלא תקנין
ותתכלון ותהון חזן על חוביכון ועל תועיבתכון׃
לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה יִוָּדַע לָכֶם
בּוֹשׁוּ וְהִכָּלְמוּ מִדַּרְכֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ לא בדילכון
אנא עביד אמר יי אלהים יתידע לכון בהיתו
ואתפנעו מאורחתכון בית ישראל׃

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּיוֹם טַהֲרִי אֶתְכֶם
מִכֹּל עֲוֺנוֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת הֶעָרִים וְנִבְנוּ
הֶחֳרָבוֹת׃ כדנן אמר יי אלהים ביומא דאדכי יתכון
מכל חוביכון ואותיב ית קרויא ויתבנן חרבתא׃
וְהָאָרֶץ הַנְּשַׁמָּה תֵּעָבֵד תַּחַת אֲשֶׁר הָיְתָה שְׁמָמָה
לְעֵינֵי כָּל עוֹבֵר׃ וארעא דהות צדיא תתפלח
חלף דהות צדו לעיני כל דעדי׃ וְאָמְרוּ הָאָרֶץ
הַלֵּזוּ הַנְּשַׁמָּה הָיְתָה כְּגַן עֵדֶן וְהֶעָרִים הֶחֳרֵבוֹת
וְהַנְשַׁמּוֹת וְהַנֶּהֱרָסוֹת בְּצוּרוֹת יָשָׁבוּ׃ ויימרון
ארעא דכין דישראל דהות צדיא אתבנת למהוי
כגינתא דעדן וקרויא חרבתא וצדיתא ומפגרתא
פרכין תקיפין יתבין׃ וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יִשָּׁאֲרוּ
סְבִיבוֹתֵיכֶם כִּי אֲנִי יְהוָה בָּנִיתִי הַנֶּהֱרָסוֹת נָטַעְתִּי
הַנְּשַׁמָּה אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי׃ וידעון עממיא
דישתארון סחור סחור לכון ארי אנא יי בניתי מפגרתא
קיימית צדיתא אנא יי גזרית במימרי ואקיים׃

לשבת החדש
ביחזקאל

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה רַב לָכֶם נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל חָמָס
וָשֹׁד הָסִירוּ וּמִשְׁפָּט וּצְדָקָה עֲשׂוּ הָרִימוּ גְרֻשֹׁתֵיכֶם
מֵעַל עַמִּי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ כדנן אמר יי אלהים
סגי לכון רברבי ישראל חטפא ובזא אעדו ודין
דקשוט וזכו עבידו סליקו תקלתכון מגו עמי
אמר יי אלהים׃ מֹאזְנֵי צֶדֶק וְאֵיפַת צֶדֶק וּבַת צֶדֶק
יְהִי לָכֶם׃ מוזנון דקשוט ומכילן דקשוט ובתין
דקשוט יהון לכון׃ הָאֵיפָה וְהַבַּת תֹּכֶן אֶחָד יִהְיֶה
לָשֵׂאת מַעְשַׂר הַחֹמֶר הַבָּת וַעֲשִׂירִת הַחֹמֶר
הָאֵיפָה אֶל הַחֹמֶר יִהְיֶה מַתְכֻּנְתּוֹ׃ מכילתא ובתא
טוקס חד יהי לכון סכום תלתא אין למסב מעסר
כורא במכילתא רטיבא בתא ועסר כורא יבישתא
מכילתא מן כורא הוי טוקסיה׃ וְהַשֶּׁקֶל עֶשְׂרִים
גֵּרָה עֶשְׂרִים שְׁקָלִים חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים שְׁקָלִים
עֲשָׂרָה וַחֲמִשָּׁה שֶׁקֶל הַמָּנֶה יִהְיֶה לָכֶם׃ וסלעא
עסרין מעין תלתות מנא עסרין סלעין מני
כספא עסרין וחמיש סלעין רבעות מנא חמיש

עסרין סלעין כולהון שתין מנא רבא מני קודשא
יהי לכון׃ זאת התרומה אשר תרימו ששית
האיפה מחמר החטים וששיתם האיפה מחמר
השערים׃ דא אפרשותא דתפרשון חד מן שתא
במכילתא מכור חטין וחד מן שתא במכילתא
מכור סערין׃ וחק השמן הבת השמן מעשר
הבת מן הכר עשרת הבתים חמר כי עשרת הבתים
חמר׃ ודחזי למסב מן משחא במכילת רטיבא
מעשרא בתא מן כורא חד מן עסרא הויא בתא
מן כורא ארי עסר בתין כורא׃ ושה אחת מן
הצאן מן המאתים ממשקה ישראל למנחה
ולעולה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה׃
ואמר חד מן ענא מן מתן דחזי למסב מפטמא
דישראל למנחתא ולעלתא ולנכסת קודשיא
לכפרא עליהון אמר יי אלהים׃

כל העם הארץ יהיו אל התרומה
הזאת לנשיא בישראל׃ כל עמא דארעא יהון
עבדין ית אפרשותא הדא לרבא בישראל׃ ועל
הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים
ובחדשים ובשבתות בכל מועדי בית ישראל
הוא יעשה את החטאת ואת המנחה ואת העולה
ואת השלמים לכפר בעד בית ישראל׃ ועל רבא
תהי עלתא ומנחתא ונסכיא בחגיא ובירחיא
ובשביא בכל מועדי בית ישראל הוא יעביד ית
חטתא וית מנחתא וית עלתא וית נכסת קודשיא
לכפרא על בית ישראל׃ כה
אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח
פר בן בקר תמים וחטאת את המקדש׃ כדנא אמר
יי אלהים בקדמאה בחד לירחא תסב תור בר תורי
שלים ותדכי ית מקדשא׃ ולקח הכהן מדם
החטאת ונתן אל מזוזת הבית ואל ארבע פנות
העזרה למזבח ועל מזוזת שער החצר הפנימית׃
ויסב כהנא מדמא דחטתא ויתין על סקופת
ביתא ועל ארבע זוית מסמכתא למדבחא ועל
סקופת תרע דרתא גויתא׃ וכן תעשה בשבעה
בחדש מאיש שגה ומפתי וכפרתם את הבית׃
וכין תעביד בשבעה בירחא מגבר דמשתלי
ומטפש ותכפרון על ביתא׃ בראשון בארבעה
עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות
ימים מצות יאכל׃ בניסן בארבעת עסרא יומא
לירחא יהי לכון פסחא חגא שבעה יומין פטירא
יתאכיל׃ ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד
כל עם הארץ פר חטאת׃ ויעביד רבא ביומא
ההוא חליפוהי וחלף כל עמא דארעא תורא
דחטתא׃ ושבעת ימי החג יעשה עולה ליהוה
שבעת פרים ושבעת אילים תמימים ליום
שבעת הימים וחטאת שעיר עזים ליום׃ ושבעה
יומי חגא יעביד עלתא קדם יי שבעה תורין
ושבעה דכרין שלמין ליומא שבעה יומיא
וחטתא צפיר בר עזין ליומא׃ ומנחה איפה

וכמנחה וכשמן ל׳ כחטאת ובאשם ל׳ כחטאת כאשם ל׳ למנחה ל׳ במנחה ל׳ — ט פסוקים דמטין מלה מיכה ומלה מכה ומלה חדה בינהון

לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה׃
ומנחתא מכילתא לתורא ומכילתא לדכרא
יעביד ומשחא מלי הינא למכילתא׃ בשביעי
בחמשה עשר יום לחדש בחג יעשה כאלה
שבעת הימים כחטאת כעלה וכמנחה וכשמן׃
בשביעאה בחמישת עסרא יומא לירחא בחגא
יעביד כאלין שבעה יומיא כחטאתא כעלתא
וכמנחתא וכמשחא׃ כה
אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה
קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום
השבת יפתח וביום החדש יפתח׃ כדנן אמר יי
אלהים תרעא דדרתא גויתא דפתיח למדנחא
יהי אחיד שתה יומי חולא וביומא דשבתא
יהי פתיח וביומא דירחא יהי פתיח׃ ובא הנשיא
דרך אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת
השער ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמיו
והשתחוה על מפתן השער ויצא והשער לא
יסגר עד הערב׃ וייעול רבא באורח אולמא
דתרעא למברא ויקום על סקופת בותא ויעבדון
כהנא ית עלתיה וית נכסת קודשוהי ויסגוד
על תקופת תרעא ויפוק ותרעא לא יתאחד
עד רמשא׃ והשתחוו עם הארץ פתח השער
ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה׃ ויסגדון
עמא דארעא כמעלנא דתרעא ההוא בשביא
ובירחיא קדם יי׃ והעלה אשר יקרב הנשיא ליהוה

ביום השבת ששה כבשים תמימם ואיל תמים׃
ועלתא דיקריב רבא קדם יי ביומא דשבתא
שתא אמרין שלמין ודכר שלים׃ ומנחה איפה
לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן הין לאיפה׃
ומנחתא מכילתא לדכרא ולאמריא מנחתא
דתדביק ידיה ומשחא מלי הינא למכילתא׃
וביום החדש פר בן בקר תמים
וששת כבשים ואיל תמימם יהיו׃ וביומא
דירחא תור בר תורי שלים ושתא אמרין ודכר
שלמין יהון׃ ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה
מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין
לאיפה׃ ומכילתא לתורא ומכילתא לדכרא
יעביד מנחתא ולאמריא כמא דתדביק ידיה
ומשחא מלי הינא למכילתא׃ ובבוא הנשיא
דרך אולם השער יבוא ובדרכו יצא׃ ובמיעל
רבא באורח אולמא דתרעא ייעול ובאורחיה
יפוק׃ ובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים
הבא דרך שער צפון להשתחות יצא דרך שער
נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה
לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו יצאו׃
ובמיעל עמא דארעא למסגד קדם יי במועדיא
דיעול לבאורח תרע צפונא למסגד יפוק באורח
תרע דרומא ודיעול לבאורח תרע דרומא יפוק
באורח תרע צפונא לא יתוב באורח תרעא
דיעול ביה ארי לקבליה יפוק׃ והנשיא בתוכם

וסימנה — ואל קין ואל מנחתו והמנחה מצה וחלב נבלה וכל בגד וכל ואבני שהם ואבני תנ״ג ואיפה לפר ואיפה לאיל ומנחת הלוים ובני יהודה וכי

מל ב בתר ל ריש חד מל וחד חס וסימנ — מל סוף ושוב מל את בנ — וזה הדבר ד וסימנ — אשר תעשה להם לקדש אתם אשר מל יהושע

בבואם יבואו ובצאתם יצאו׃ ודבא בינהון במיעלהון
ייעול ובמפקהון יפקון׃ ובחגים ובמועדים תהיה
המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת
ידו ושמן הין לאיפה׃ ובחגיא ובמועדיא תהי
מנחתא מכילתא לתורא ומכילתא לדכרא ולאמרא
דתדביק ידיה ומשחא מלי הינא למכילתא׃

נתחיל באפטריות
המועדות לראשון שלפסח
ביהושע

בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות
צרים ושוב מל את בני ישראל שנית׃ בעידנא
ההוא אמר יי ליהושע עביד לך אזמילין
חריפין ותוב גזר ית בני ישראל תניינות׃ ויעש לו
יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל
גבעת הערלות׃ ועבד ליה יהושע אזמילין
חריפין וגזר ית בני ישראל בגבעתא וקרא לה
גבעת ערלתא׃ וזה הדבר אשר מל יהושע כל
העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה
מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים׃ ודין
פתגמא דגזר יהושע כל עמא דנפקו ממצרים
דכריא כל גברי מגיחי קרבא מיתו במדברא
באורחא במפקהון ממצרים׃ כי מלים היו כל
העם היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך
בצאתם ממצרים לא מלו׃ ארי גזירין הוו כל
עמא דנפקו וכל עמא דאתילידו במדברא

באורחא במפקהון ממצרים לא גזרו׃ כי ארבעים
שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי
אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר לא
שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי
הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם
לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש׃ ארי ארבעין
שנין הליכו בני ישראל במדברא עד דסף כל
עמא גברי מגיחי קרבא דנפקו ממצרים דלא
קבילו למימרא דיי דקיים יי להון בדיל דלא
לאחזיותהון ית ארעא דקיים יי לאבהתהון
למתן לנא ארע עבדא חלב ודבש׃ ואת בניהם
הקים תחתם אתם מל יהושע כי ערלים היו
כי לא מלו אותם בדרך׃ וית בניהון דקמו באתרהון
יתהון גזר יהושע ארי ערלין הוו ארי לא גזרו
יתהון באורחא׃ ויהי כאשר תמו כל הגוי להמול
וישבו תחתם במחנה עד חיותם׃ והוה כד שלימו
כל עמא למגזר ויתיבו באתרהון במשריתא
עד דאתסיאו׃ ויאמר יהוה
אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם
ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה׃
ואמר יי ליהושע יומא דין אעדיתי ית חסודי
מצראי מנכון וקרא שמיה דאתרא ההוא
גלגלא עד יומא הדין׃ ויחנו בני ישראל בגלגל
ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש
בערב בערבות יריחו׃ ושרו בני ישראל בגלגלא

אשר תעשו אשר הרים ידו במלך — ואת בניהם ד דסמיכ וסימנ — ואת בניהם ילמדון בניהם הקים תחתם כלו בברית לא המעת ודב׳

שלופה ד׳ ג׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ — ותרא האתון את מלאך יי׳ ... ויהי בהיות יהושע ביריחו ... על ירושלים — אלפנו

ועבדו ית פסחא בארבעת עסרא יומא לירחא
ברמשא במישרי יריחו: ויאכלו מעבור הארץ
ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה:
ואכלו מעבורא דארעא מבתר פסחא פטיר
וקליא בכרן יומא הדין: וישבת המן ממחרת
באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל
מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא:
ופסק מנא ביומא דבתרוהי במיכלהון מעבורא
דארעא ולא הוה עוד לבני ישר׳ מנא ואכלו
מעללת ארעא דכנען בשתא ההיא:

ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא
עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה
בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם
לצרינו: והוה כד הוה יהושע ביריחו וזקף עינוהי
וחזא והא גברא קאים לקבליה וחרביה שליפא
בידיה ואזל יהושע לותיה ואמר ליה הלמסעדנא
אתיתא אם לבעלי דבבנא: ויאמר לא כי אני שר
צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל פניו ארצה
וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו:
ואמר לא ארי אנא מלאך שליח מן קדם יי כען
אתיתי ונפל יהושע על אפוהי על ארעא וסגיד
ואמר ליה מא רבוני ממליל עם עבדיה: ויאמר
שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל
רגלך כי המקום אשר אתה עומד עליו קדש
הוא ויעש יהושע כן: ואמר מלאכא דשליח
מן קדם יי שרי סינך מעל רגלך ארי אתרא דאת
קאים עלוהי קדישא הוא ועבד יהושע כן: ויריחו
סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין
בא: ויריחו אחידא ומתקפא מן קדם בני ישר׳
לית מנהון נפיק ועליל: ויהי יהוה
את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ: והוה מימרא
דיי בסעדיה דיהושע והוה שמעה סגי בכל ארעא:

ליום שני
במלכים

בן שמנה שנה יאשיהו במלכו ושלשים ואחת
שנה מלך בירושלם ושם אמו ידידה בת עדיה
מבצקת: בר תמני שנין יאשיה כד מלך ותלתין
וחדא שנין מלך בירושלם ושום אמיה ידידה
בת עדיה מבצקת: ויעש הישר בעיני יהוה וילך
בכל דרך דוד אביו ולא סר ימין ושמאל: ועבד
דכשר קדם יי ואזל בכל אורח דויד אבוהי ולא סטא
לימינא ולסמלא: ויהי בשמנה
עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את
שפן בן אצליהו בן משלם הספר בית יהוה לאמר:
והוה בתמני עסרי שנין למלכא יאשיה שלח
מלכא ית שפן בר אצליה בר משלם ספרא בית
מקדשא דיי למימר: עלה אל חלקיהו הכהן
הגדול ויתם את הכסף המובא בית יהוה אשר
אספו שמרי הסף מאת העם: סק לות חלקיה כהנא
רבא ויסקים ית כספא דאתעל לבית מקדשא דיי

וסימנ׳ — ומשלם ... ויפל יהושע ... חלקיהו הכהן הגדול ... עלה אל חלקיהו ... שפן ...

מל עשי מן ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש עד סו מלכ כתי יוד — נעשה ל וכל קהלת ומגלה דכות וכל חמשה סות במ"ב וס' תורי זהב לאחותו

דכנשו אמרכלא מן עמא: ויתנה על יד עשי
המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו לעשי
המלאכה אשר בבית יהוה לחזק בדק הבית: ויתננה
על ידי עבדי עבידתא דממנן בבית מקדשא דיי
ויתנון יתיה לעבדי עבידתא דבבית מקדשא
דיי לתקפא בדקא דביתא: לחרשים ולבנים ולגדרים
ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את הבית: לנגריא
ולארדיכליא ולארגובליא ולמזבן אעין ואבנין
פסילן לתקפא ית ביתא: אך לא יחשב אתם
הכסף הנתן על ידם כי באמונה הם עשים: ברם
לא מתחשיב עמהון כספא דמתיהיב על ידהון
ארי בהימנותא אנון עבדין:

ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה
אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה: ופקיד מלכא
ית כל עמא למימר עבידו פסחא קדם יי אלהכון
כמא דכתיב על ספרא דקימא הדין: כי לא נעשה
כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את
ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה:
ארי לא אתעביד כפסחא הדין מיומי נגודיא
דדנו ית ישראל וכל יומי מלכי ישראל ומלכיא
דבית יהודה: כי אם בשמנה עשרה שנה למלך
יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם:
אלהין בתמנא עסרי שנין למלכא יאשיה אתעביד
פסחא קדם יי בירושלם: וגם את האבות ואת
הידענים ואת התרפים ואת הגללים ואת כל
השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם
בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה
הכתבים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן
בית יהוה: ואף ית בדין וית זכורו וית צלמניא
וית טעותא וית כל שקוציא דאתחזיו בארעא
דבית יהודה ובירושלם פלי יאשיה בדיל לקימא
ית פתגמי אוריתא דכתיבין על ספרא דאשכח
חלקיה כהנא בית מקדשא דיי: וכמהו לא היה
לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל
נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו לא
קם כמהו: וכותיה לא הוה קדמוהי מלכא דתב
לפלחנא דיי בכל ליביה ובכל נפשיה ובכל נכסוהי
ככל אוריתא דמשה ובתרוהי לא קם כותיה:

לשבת חול של פסח
ביחזקאל

כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל
לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם: כדנן אמר
יי אלהים עוד דא אשתאיל למימרי דבית ישראל
למעבד להון אסגילון כאנשא ואצלחינון
בבעירא: כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה
כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם
וידעו כי אני יהוה: כעמא קדישא כעמא
דמדכן ואתן לירושלם בזמן מועדי פסחיא
כין יהוין קרוי ארעא דישראל דהואה חרבן
מלין אנשא עמא בית ישראל וידעון ארי אנא יי:

טו פיסו רישה וסופה מלה חויה אלה דריש מוסף וו וסי' ויהיו הנשמים והלחות והלוים יסמכו ונפש אדם ואקנה רב ויאיר ויפתח ומלך ירין בלחים וכמהו לא היה שב וישב לאיש

היתה עלי יד יהוה ויוצאני ברוח
יהוה ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות׃
שרת עלי רוח נבואה מן קדם יי׳ ואפקני ברוח נבואה
דשרת עלי מן קדם יי׳ ואשריני בגו בקעתא והיא
מליא גרמי אנשא׃ והעבירני עליהם סביב סביב
והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות
מאד׃ ואעברני עליהון סחור סחור והא סגיאין
לחדא על אפי בקעתא והא יבישין לחדא׃ ויאמר
אלי בן אדם התחיינה העצמות האלה ואמר
אדני יהוה אתה ידעת׃ ואמר לי בר אדם היחון
גרמיא האלין ואמרית יי׳ אלהים את גלי קדמך׃
ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת
אליהם העצמות היבשות שמעו דבר יהוה׃
ואמר לי אתנבי על גרמיא האלין ותימר להון
גרמיא יבישיא קבילו פתגמא דיי׳׃ כה אמר
אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם
רוח וחייתם׃ כדנן אמר יי׳ אלהים לגרמיא האלין
האנא מעיל בכון רוחא ותיחון׃ ונתתי עליכם
גידים והעליתי עליכם בשר וקרמתי עליכם
עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם כי אני יהוה׃
ואתין עליכון גידין ואסיק עליכון בסרא
ואקרום עליכון משכא ואתין בכון רוחא ותיחון
ותדעון ארי אנא יי׳׃ ונבאתי כאשר צויתי
ויהי קול כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצמות
עצם אל עצמו׃ ואתנביתי כמא דאתפקדית

והוה קל כאתנביותי והא זיעא וקריבו גרמיא
גרמא לות חבריה׃ וראיתי והנה עליהם גידים
ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח
אין בהם׃ וחזית והא עליהון גידין ובסרא סליק
וקרם עליהון משכא מלעילא ורוחא לית בהון׃
ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת
אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות
באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו׃ ואמר לי
אתנבי על רוחא אתנבי בר אדם ותימר לרוחא
כדנן אמר יי׳ אלהים מארבע רוחיא איתא רוחא
ועולי בקטיליא האלין וייחון׃ והנבאתי כאשר
צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם
חיל גדול מאד מאד׃ ואתנביתי כמא דפקדני
ועלת בהון רוחא וחיו וקמו על רגליהון משרין
סגיאין לחדא לחדא׃ ויאמר אלי בן אדם העצמות
האלה כל בית ישראל המה הנה אמרים יבשו
עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנו׃ ואמר
לי בר אדם גרמיא האלין כל בית ישר׳ אנון האנון
אמרין יבישו גרמנא פסק סבורנא אבדנא
לנא׃ לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעליתי אתכם
מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמת
ישראל׃ בכין אתנבי ותימר להון כדנן אמר
יי׳ אלהים האנא פתח ית קבריכון ואסיק יתכון
מקבריכון עמי ואעיל יתכון לארעא דישראל׃

וראיתי יב׳ בקר׳ וסימ׳ ופסחתי מה והגדתי לך עליהם גדים דיחזקאל וראיתי שיש יתרון כי אין טוב את כל בשרון את כל מעשה כי איככה אוכל ואם דניאל את הג׳

תאכל ה׳ וסימנ׳ האדם והכהן הבשר הבשר דמו כי תנור אל עיר עלה עלה השליש בערה לחמך האנך דם כי אש היא ולחם עצלות לא יבא יגע

וידעתם כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם
ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי: ותדעון
ארי אנא יי כד אפתח ית קבריכון וכד אסיק יתכון
מגו קבריכון עמי: ונתתי רוחי בכם וחייתם
והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יהוה
דברתי ועשיתי נאם יהוה: ואתין רוחי בכון ותיחון
ואשרי יתכון על ארעכון ותדעון ארי
אנא יי גזרית במימרי ואקיים אמר יי:

לשביעי של פסח
בשמואל

וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל
יהוה אתו מכף כל איביו ומכף
שאול: ויאמר יהוה סלעי ומצדתי
ומפלטי לי: אלהי צורי אחסה בו מגני
וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס
תשעני: מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע:
כי אפפני משברי מות נחלי בליעל יבעתני:
חבלי שאול סבני קדמני מקשי מות:
בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אקרא וישמע
מהיכלו קולי ושועתי באזניו: ותגעש
ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו
כי חרה לו: עלה עשן באפו ואש מפיו
תאכל גחלים בערו ממנו: ויט שמים וירד
וערפל תחת רגליו: וירכב על כרוב ויעף
וירא על כנפי רוח: וישת חשך סביבתיו סכות
חשרת מים עבי שחקים: מנגה
נגדו בערו גחלי אש: ירעם מן שמים יהוה
ועליון יתן קולו: וישלח חצים ויפיצם
ברק ויהמם: ויראו אפקי ים יגלו מסדות
תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו:
ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים:
יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני:
יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען לי:
ויצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי:
יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי: כי
שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי:
כי כל משפטו לנגדי וחקתיו לא אסור ממנה:
ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני: וישב
יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו: עם חסיד
תתחסד עם גבור תמים תתמם: עם
נבר תתבר ועם עקש תתפל: ואת עם עני
תושיע ועיניך על רמים תשפיל: כי
אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי: כי בכה
ארוץ גדוד באלהי אדלג שור: האל
תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא
לכל החסים בו: כי מי אל מבלעדי יהוה
ומי צור מבלעדי אלהינו: האל מעוזי חיל
ויתר תמים דרכו: משוה רגליו כאילות
ועל במותי יעמדני: מלמד ידי למלחמה
ונחת קשת נחושה זרעתי: ותתן

ישיב כ׳ וסימ׳ לו וישטמהו בעל המורא עד רבות והמגהו רק לא ירבה הרננים גוים עכו לא איש כבור כבור אמרי דעת ואיש לא יונה בחשך עם חצר לאיש וריב לבו עם הכנם הוי על

לי מגן ישעך וענתך תרבני תרחיב צעדי
תחתני ולא מעדו קרסלי ארדפה איבי
ואשמידם ולא אשוב עד כלותם ואכלם
ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי
ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני
ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם
ישעו ואין משיע אל יהוה ולא ענם
ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצות אדקם
ארקעם ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש
גוים עם לא ידעתי יעבדני בני נכר
יתכחשו לי לשמוע אזן ישמעו לי בני נכר
יבלו ויחגרו ממסגרותם חי יהוה
וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי האל הנתן
נקמות לי ומוריד עמים תחתני ומוציאי
מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני
על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמר
מגדיל ישועות מלכו ועשה
חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם
וידבר ושבח דויד
בנבואה קדם יי ית פתגמי תשבחתא הדא על כל
יומיא דשיזיב יי ית ישראל מיד כל בעלי דבביהון
ואף לדויד מחרבא דשאול: ואמר יי תקפי
ורחצני ומשיזיב יתי: אלהי דאתרעי בי קרבני
לדחלתיה תקפי דמן קדמוהי מתיהיב לי תקוף
ופרקן לאתגברא על בעלי דבבי רחצני דעל
מימריה אנא רחיץ בעידן עקא מגין עלי מבעלי
דבבי ואמר לארמא קרני בפרקניה סמכני דהוה
מימריה סמך לי כד הויתי עריק מן קדם רדפי
פרקני מבעלי דבבי ואף מיד כל חטופין שיזיב
יתי: אמר דויד בתשבחא אנא מצלי קדם יי
דבכל עידן מבעלי דבבי פריק יתי: ארי אקיפתני
עקא כאתא דיתבא על מתברא וחיל לית לה למילד
והיא מסכנא לממת סיעת חייבין בעיתת יתי:
משרית רשיעין אקפוני קדמוני דמזינין במני
קטול: אמר דויד כד עיקא לי אנא מצלי ק׳ יי
וקדם אלהי אנא מתחנן ומקביל מהיכליה צלותי
ובעותי קדמוהי מתעבדא: ואתגעשת ואתרגושת
ארעא שכלולי שמיא זעו ואתרכינו ארי תקוף
רגזיה: סליק זהוכיה דפרעה כתננא קדמוהי
בכין שלח רגזיה כאישא בעלא דמן קדמוהי
מישיציא מזופיתיה כגמרין דנור דלקא ממימריה:
וארכין שמיא ואתגלי יקריה וענן אמיטתא
כיבש קדמוהי: ואתגלי בגבורתיה על כרובין
קלילין ודבר בתקוף על כנפי רוחא: אשרי
שכינתיה בערפילא ענן יקר סחור סחור ליה מחות
מיין תקיפין מרכבת עננין קלילין ברום עלמא:
מזיו יקריה מבחקין שמי שמיא מזופיתיה
כגמרין דנור דלקא ממימריה: אכלי מן שמיא
יי ועילאה ארים מימריה: ושלח מחתיה
בגרין ובדרינון ברקין ושגישנון: ואתחזיו

ישעו ב׳ וסימנה׳ ואל ישעו בבבל ואין מושיע ... וברוך צ׳ ג׳ מנ׳ ריש פסו׳ וסימנה׳ אל עליון טעמך שם כבודו חד בתור׳ וחד במב׳ וחד בכתובים

עמקי ימא ואתגליו שבילי תבל ממזופיתא
מן קדם ייי ממימר תקוף רגזיה: שלח נבוהי
מלך תקיף דיתיב בתקוף רומא דברני שיזבני
מעממין סגיאין: שיזבני מסנאי ארי תקפוני
מבעלי דבבי ארי אתגברו עלי: יקדמון ביום
טלטולי והוה מימרא דייי סמך לי: ואפיק לרוחא
יתי שיזבני ארי אתרעי בי: אמר דוד ישלמינני
ייי כזכותי כברירות ידי יתיב לי: ארי נטרית
אורחן דתקנן קדם ייי ולא הליכית ברשע קדם אלהי:
ארי כל דינוהי גלן לקבלי למעבדהון וקימוהי
לא עדית מנהון: והוית שלים בדחלתיה והוית
נטר נפשי מחוביי: ואתיב ייי לי כזכותי כברירותי
קדם מימריה: אברהם דאשתלח חסיד קדמך
בכין אסגיתא למעבד חסדא עם זרעיה יצחק
דהוה שלים בדחלתך בכין אשלימתא מימר
רעותך עמיה: יעקב דהליך בברירותא קדמך
בחרתא בנוהי מכל עממיא אפרישתא זרעיה
מכל פסולא פרעה ומצראי דחשיבו מחשבן על
עמך בדילתנון במחשבתהון: ויתעמא בית
ישראל דמתקרן בעלמא הדין עם חשיך את
עתיד למפרק ובמימרך תקיפיא דמתגברין
עליהון תמאיך: ארי את הוא מריה נהוריה
דישראל ייי וייי יפקינני מחשוכא לנהורא
ויחזינני בעלמא דעתיד למיתי לצדיקיא:
ארי במימרך אסגי משרין במימר אלהי אכביש

כרכין תקיפין: אלהא דכן אורחיה אוריתא
דייי בחירא היא תקוף לכל דמתרחצין על מימריה:
בכין על נסא ופורקנא דתעביד למשיחך
ולשארא דעמך דישתארון יודון כל עממיא
אומיא ולישניא ויימרון לית אלהא אלא ייי ארי
לית בר מנך ועמך יימרון לית דתקיף אלא אלהנא:
אלהא דסעיד לי בחילא ומתקין שלים אורחי:
משוי רגלי קלילין כאילתא ועל בית תקפי
יקימינני: מליף ידי למעבד קרבא ומתקיף
כקשת נחשא דרעי: ויהבת לי תקוף פרקתני
ובמימרך אסגיתני: אסגיתא פסעתי קדמי
ולא אזדעזעא רכובתי: רדפית סנאי ושיציתנון
ולא תבית עד דגמרתינון: ושיציתנון וגמרתינון
ולא יכילו למקם ונפלו קטילין תחות פרסת רגלי:
וסעדתני בחילא למעבד קרבא תברתא עממיא
דקימין לאבאשא לי תחותי: וסנאי תברתא
קדמי מחזרי קדל לבעלי דבבי ושיציתנון:
בען סעיד ולית להון פריק ומצלן קדם ייי ולא מתקבלא
צלותהון: והושישתנון כעפרא דארעא כטין
שוקין בעטית בהון רפסתינון: ותשיזבינני
מפלוגת עמא תמנינני רישא לעממיא עם
דלא ידעית יפלחונני: בני עממיא יתכדבון
לי לשימע אודן ישתמעון לי: בני עממיא
יסופון ויזדעזעון מביר נתהון: בכין על נסא
ופרקנא דעבדתא לעמך אודיאו ואמרון קיים

וארבע מינעה וסימנ׳ — ברוך אתה בשדה וברוך אתה ביצאתך חי ייי וברוך צורי וירם אלה׳ צורי ישעי ומבירו

הוא יי ובריך תקיפא דמן קדמוהי מתיהיב לנא
תקוף ופרקן ומרמם אלהא תקוף פרקננא׃ אלהא
דעביד פרענותא ליה יתבר עממיא דקם ימין
לא אשא ליה תחותי׃ ופרקי מסבאי ועל דקימין
לא אשא ליה יתגברין בני מגוג ומשרית עממין
חטופין דעמיה תשיזבינני׃ על כין אודי קדמך
יי בעממיא ולשמך אימר תשבחא׃ מסגי
למעבד פרקן עם מלכיה ועביד טיבו למשיחיה
לדויד ולזרעיה עד עלמא׃

ליום שני

בישעיה

עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר בית ציון
גבעת ירושלם׃ עד כען יומא רב וסגי עדן ליה
למיעל והא סנחיריב מלכא דאתור אתא וקם
בנוב קרית כהניא לקביל שורא דירושלם עני
ואמר לחילותיה הלא דא היא ירושלם די על לה
ארגישית כל משריתי הא היא חלשא מכל כרכי
עממיא דכבשית בתקוף ידי עלה קם מניד
ברישיה מוביל ומיתי בידיה על טור בית מקדשא
דבציון ועל עזרתא דבירושלם׃

הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה
במערצה ורמי הקומה גדועים והגבהים ישפלו׃
הא רבון עלמא יי צבאות רמי קטול במשריתיה
כבעוט דמתבעיט במעצרא ורמי קומא יתקטפון
ותקיפיא ימאכון׃ ונקף סבכי היער בברזל
והלבנון באדיר יפול׃ ויקטיל גיברי משריתיה
דמתגברין כברזלא ועבדי קרביה על ארעא
דישראל יתרמון׃ ויצא חטר
מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה׃ ויפוק מלכא
מבנוהי דישי ומשיחא מבני בנוהי יתרבי׃ ונחה
עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה
רוח דעת ויראת יהוה׃ ותשרי עלוהי רוח מן קדם
יי רוח חכמה וסכלתנו רוח מילך וגבורא רוח מדע
ודחלתא דיי׃ והריחו ביראת יהוה ולא למראה
עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח׃ ויקרבניה
לדחלתיה דיי ולא לחיזו עינוהי יהי דאין ולא
למשמע אדנוהי יהי מוכח׃ ושפט בצדק דלים
והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט
פיו וברוח שפתיו ימית רשע׃ וידין בקשטא
מסכינין ויוכח בהימנותא לחשיכי עמא ויקטול
חייבי ארעא במימר פומיה ובממלל ספותיה
יהי מאית רשיעא׃ והיה צדק אזור מתניו והאמונה
אזור חלציו׃ ויהון צדיקיא סחור סחור ליה ועבדי
הימנותא מקרבין ליה׃ וגר זאב עם כבש ונמר
עם גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן
נהג בם׃ ביומוהי דמשיחא דישראל יסגי שלמא
בארעא וידור דיבא עם אמרא ונמרא עם גדיא
ישרין ועיגלא ואריא ופטים כחדא וינוק זעיר
מדבר להון׃ ופרה ודב תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן
ואריה כבקר יאכל תבן׃ ותורתא ודובא ירעיין כחדא

ישפוט ג מל׳ וסימנ׳ והריחו ביראת יהוה ולא למראה ושפטו הבער עוית׳ ישפוט׳ ... בשבט ו׳ דפי וסימ׳ זמזבולן משכים והעתתו והכה תרעם ופקדתי בשבט אני הגבר ותהי

ואסף ג׳ וסימנ׳ איש טהור את ואסף המצורע נדחי ישראל — וסרה ג׳ בטעמ׳ וסימ׳ מעליו רוח הרעה קנאת והנה — צררי ג׳ וסימנ׳ יהודה צריך נפשי

ישרון בניהון ואריא כתורא ייכול תבנא: ושעשע
יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול ידו
הדה: ויחייך ינקא על חור חוי פתן ועל חיזו גלגלי
עיני חוי חרמן חסילא ידוהי יושיט: לא ירעו
ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה
את יהוה כמים לים מכסים: לא יבאשון ולא יחבלון
בכל טורא דקודשי ארי תתמלי ארעא מדע ית
דחלתא דיי כמיא דלימא חפן:

והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס
עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד:
ויהי בעידנא ההוא בר בריה דישי דעתיד דיקום
את לעממיא ליה מלכון ישתמעון ויהי אתר
בית משרוהי ביקר: והיה ביום
ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו
אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש
ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים: ויהי בעדנא
ההוא יוסיף יי תנינות גבורתיה למפרק ית
שארא דעמיה דאשתאר מאתור וממצרים
ומפתרוס ומהודו ומעילם ומבבל ומחמת ומנגות
ימא: ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות
יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ: ויזקוף את
לעממיא ויכנוש מבדרי ישראל וגלוות יהודה
יקריב מארבע רוחי ארעא: וסרה קנאת אפרים
וצררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה
ויהודה לא יצר את אפרים: ותעדי קנאת מדבית

אפרים ודמעיקין לדבית יהודה ישתיצון דבית
אפרים לא יקנון בדבית יהודה ודבית יהודה לא
יעיקון לדבית אפרים: ועפו בכתף פלשתים ימה
יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב משלוח ידם
ובני עמון משמעתם: ויתחברון [illegible]
ית פלשתאי דבמערבא כחדא יבזון ית בני מדנחא
באדום ומואב ייושטון ידהון ובני עמון ישתמעון
להון: והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו
על הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך
בנעלים: ויביש יי ית לישן ימא דמצראי וירים
מחת גבורתיה על פרת במימר נביוהי וימחינה
לשבעה נחלין ויהכון ביה בסנדלין: והיתה
מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר
היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים: ותהי
אורח כבישא לשארא דעמיה דישתאר מאתוראה
כמא דהות לישראל ביום מסקהון מארעא דמצרי:
ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב
אפך ותנחמני: ותימרון בעידנא ההוא אודי קדמך
יי ארי על דחבית קדמך הוה רגזך עלי כדו יתוב
רגזך מני ותרחים עלי: הנה אל ישועתי אבטח
ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה:
הא על מימר אלה פרקני אנא רחיץ ולא אזדעזע
ארי תקפי ותשבחתי דחילא יי אמר במימריה
והוה לי לפריק: ושאבתם מים בששון ממעיני
הישועה: ותקבלון אולפן חדת בחדוא מבחירי

בנעלים ב׳ וסימנ׳ והדריך בנעלים מה יפו פעמיך בנעלים — וזמרת יה ג׳ וסימנ׳ שירת הים וזמרת ישעיה והלל [illegible]

צהלי ב׳ וסימנ׳ ורני יושבת ציון צהלי קולך בת גלים ׃ יחזקאל ב׳ וסימנ׳ אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים

צדקא׃ ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו
בשמו הודיעו בעמים עלילתיו הזכירו כי נשגב
שמו׃ ותימרון בעידנא ההוא אודו קדם יי צלו
בשמיה חוו בעממיא עובדוהי אדכרו ארי
תקיף שמיה׃ זמרו יהוה כי גאות עשה מידעת
זאת בכל הארץ׃ שבחו קדם יי ארי גבורן עביד
גליא דא בכל ארעא׃ צהלי ורני יושבת ציון כי
גדול בקרבך קדוש ישראל׃ בועי ושבחי כנשתא
דציון ארי רבא אמר דאשרא שכינתיה בניך קדישא
דישראל׃

לראשון

של עצרת תחלת יחזקאל

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש
ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמים
ואראה מראות אלהים׃ והוה בתלתין שנין לזמן
דאשכח חלקיה כהנא רבא ספרא דאוריתא
בבית מקדשא בעזרתא תחות אולמא ביומי
יאשיה בר אמון מלך שבטא דבית יהודה בתמוז
בחמשא לירחא אמר נביא ואנא בגו בני גלותא
על נהר כבר אתפתחו שמיא וחזית ברוח
נבואה דשרת עלי חיזו יקר שכינתא דיי׃ בחמשה
לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין׃
בחמשה לירחא היא שתא חמישיתא לגלות
מלכא יויכין׃ היה היה דבר יהוה אל יחזקאל
בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר ותהי
עליו שם יד יהוה׃ הוה פתגם נבואה מן קדם יי עם
יחזקאל בר בוזי כהנא בארעא דישראל תב תנינות
ואתמליל עמיה במדינת ארע כסדאי על נהר
כבר ושרת עלוהי תמן רוח נבואה מן קדם יי׃ וארא
והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש
מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל
מתוך האש׃ וחזית והא רוח עלעולא אתי מן
צפונא ענן רב ואישתא משתלהבא וזיהורא
ליה סחור סחור ומגו עננא ומגו עלעולא כעין
חשמלא מגו אישתא׃ ומתוכה דמות ארבע
חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה׃ ומגוה דמות
ארבע בריין ודין חזויהון דמות אנשא להון׃
וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם׃
וארבעה אפין לחדא וארבעה אפין לכל חד וחד
שתת עסר אפין לבריתא חדא מנין אפיא דארבע
בריין שתין וארבעה אפין וארבעה גפין לחדא
וארבעה גפין לכל חד וחד שתת עסר גפין לכל
אפא ואפא שתין וארבעה גפין לבריתא חדא
הוי מנין גפיא דארבע בריין מאתן וחמשין ושתא
גפין׃ ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף
רגל עגל ונוצצים כעין נחשת קלל׃ ורגליהון
רגלין כיונן ופרסת רגליהון כפרסת רגלין
סגלגלן ומזיען עלמא במהלכהון ומנצצין
כעין נחש מצרהב׃ וידו אדם מתחת כנפיהם
על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם׃
וידין כידי אנשא עביד להון מתחות גפיהון על

והיה יחזקאל לכם למופת ׃ וידי ד׳ וסימנ׳ משה כבדים ׃ וידי אדם מתחת כנפיהם מעשה חרש וידי עם הארץ תבהלנה ׃

יוצא ט מל' וסימנ' המנימה ובנינא והעתרתי אליו כחצות הלילה ויריחו סגרת ומסגרת ויראו השמרים וכל ישראל ויהודה ובא המלך

ארבעה סטריהון למחתי בהון גמרין דאישא
מביני כרוביא מתחות רקיעא דעל רישיהון למתן
על חפני סרפיא למזרק על אתר רשיעיא לאבדא
חייביא עברי מימריה ואפיהון וגפיהון שוין
לארבעתיהון׃ חברת אשה אל אחתה כנפיהם לא
יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו׃ מכונן חדא
לקביל חדא גפיהון לא מתחזרן במיזלהון בריא
לקביל אפהא אזלא׃ ודמות פניהם פני אדם ופני
אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאול
לארבעתן ופני נשר לארבעתן׃ ודמות אפיהון
אפי אנשא ואפי אריא עביד מימינא לארבעתהון
ואפי תורא עביד מסמלא לארבעתיהון ואפי
נשרא לארבעתיהון׃ ופניהם וכנפיהם פרדות
מלמעלה לאיש שתים חברות איש ושתים
מכסות את גויתיהנה׃ ואפיהון וגפיהון פרישין
מלעילא לחדא תרתין מכונן חדא ותרתין מכסין
ית גויתהון׃ ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר
יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן׃
ובריא לקביל אפהא אזלא לאתר דהוי תמן רעוא
למיזל אזלין לא מתחזרן במיזלהון׃ ודמות החיות
מראיהם כגחלי אש בערות כמראה הלפידים
היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן האש
יוצא ברק׃ ודמות בריתא חזויהון כגמרין דאישא
בערן כחיזו בעוריא אישתא משתלהבא בין
בריתא וזיהורא לאישתא ומן אישתא נפיק ברקא׃

והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק׃ ובריתא
כאשתלוחיהון למעבד רעות רבונהון דאשרי
שכינתיה במרומא עילא מנהון כאנפא עינא
למחזי חזרין ומקפן ית עלמא ותיבן בריתא חדא
וקלילין כחיזו ברקא׃ וארא החיות והנה אופן אחד
בארץ אצל החיות לארבעת פניו׃ וחזית בריתא
והא גלגלא חד משתוי כמלרע לרום שמיא בסטר
בריתא לארבעה אפוהי׃ מראה האופנים ומעשיהם
כעין תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם
ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן׃
חיזו גלגליא ועובדיהון כעין אבן טבא ודמות
חד לארבעתיהון וחזויהון ועובדיהון כמא דהוי
גלגלא בגו גלגלא׃ על ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו
לא יסבו בלכתן׃ על ארבעה סטריהון במיזלהון
אזלין לא מתחזרן במיזלהון׃ וגביהן וגבה להם
ויראה להם וגבתם מלאת עינים סביב לארבעתן׃
וגביהון שוין לקבלא רקיעא ורומא להון ודחילין
אנון וגביהון מלין עינין סחור סחור לארבעתיהון׃
ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא
החיות מעל הארץ ינשאו האופנים׃ ובמיזל
בריתא אזלין גלגליא לקבלהון ובאתרממא בריתא
כמלרע לרום שמיא מתרמין גלגליא׃ על אשר
יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת
והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים׃
על אתר דהוי תמן רעוא למיזל אזלין לתמן

קדמ' אל אשר יהיה שמה תנ' על אשר יהיה שם

דויד קדמאה דפסוק ועתה קום יצא ומן האש יוצא ברק וכל כתובים כוות מל' במנא חס והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח

ותחת ב׳ ריש׳ פסו׳ וסימנ׳ ― ותחת כי אהב את אבתיך ותחת הרקיע כנפיהם ישרות ― המלה ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ ― ואשמע

רעוא למיזל וגלגליא מתרמין לקבלהון ארי
רוחא בריתא בגלגליא׃ בלכתם ילכו ובעמדם
יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים
לעמתם כי רוח החיה באופנים׃ במיזלהון אזלין
ובמקמהון קימין ובאתרוממותהון מעל ארעא
שמיא מתרמין גלגליא לקבלהון ארי רוח
בריתא בגלגליא׃ ודמות על ראשי החיה רקיע
כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה׃
ודמות על רישי בריתא רקיעא כעין גליד חסין
מרבן על רישיהון מלעילא׃ ותחת הרקיע כנפיהם
ישרות אשה אל אחותה לאיש שתים מכסות
להנה ולאיש שתים מכסות להנה את גויתיהם׃
ותחות רקיעא גפיהון מכונן חדא לקביל חדא
לחדא תרתין מכסין להון ולחדא תרתין מכסין
להון ית גויתהון׃ ואשמע את קול כנפיהם כקול
מים רבים כקול שדי בלכתם קול המלה כקול
מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן׃ ושמעית ית קל
גפיהון כקל מיין סגיאין כקלא מן קדם שדי
במהכהון קל מלוליהון כד מודין ומברכין ית
רבונהון קיים עלמיא כקל משרית מלאכי
מרומא במקמהון משתקן גפיהון׃ ויהי קול
מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה
כנפיהן׃ ובזמן דהוי רעוא קדמוהי לאשמעא
קל דבורא לעבדוהי נביי ישראל הוי קלא ומשתמע
מעילוי רקיעא דעל רישיהון במקמהון משתקן

גפיהון מן קדם דבורא׃ וממעל לרקיע אשר על
ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות
הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה׃ ומעילוי
רקיעא דעל רישיהון כחיזו אבן טבא דמות כרסא
ועל דמות כרסא דמות כמראה אדם עלוהי
מלעילא׃ וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה
סביב ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו
ולמטה ראיתי כמראה אש ונגה לו סביב׃ וחזית
כעין חשמלא כחיזו אישתא מגיו לה סחור סחור
חיזו יקר דלא יכלא עינא למחזי ולא אפשר
לאסתכלא ביה ולעילא חיזו יקר דלא יכלא עינא
למחזי ולא אפשר לאסתכלא ביה ולרע חזיתי
כחיזו אישתא וזיהורא ליה סחור סחור׃ כמראה
הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה
הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה
ואפל על פני ואשמע קול מדבר׃ כחיזו קשתא
דהוי בעננא ביומא דמטרא כין חיזו זיהורא
סחור סחור הוא חיזו דמות יקרא דיי וחזית
ואשתטחית על אפי ושמעית קל דמתמליל׃
ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך
ואדבר אתך׃ ואמר לי בר אדם קום על רגלך
ואמליל עמך׃ ותבא בי רוח כאשר דבר אלי
ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר אלי׃
ועלת בי רוחא כד מליל עמי ואקימתני על
רגלי ושמעית ית דמתמליל עמי׃ ותשאני רוח

את קול לקול המולה גדולה ― וממעל ב׳ וסימ׳ לרקיע ובין האיש אשר מעל ― ממראה כמראה כל דסמיך בשתי נקודות וכל מוכרת בשלש נקודות

ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה
ממקומו: ונטלתני רוחא ושמעית בתרי
קל זיע סגי דמשבחין ואמרין בריך
יקרא דיי מאתר בית שכינתיה:

ליום שני

בתרי עשר

ויהוה בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ: ויי
אתרעי לאשראה שכינתיה בהיכלא דקודשיה
יסופון מן קדמוהי כל דחלת ארעא:
תפלה לחבקוק הנביא על שגינות: צלותא
דצלי חבקוק נביא כד אתגלי ליה על ארכא דיהב
לרשיעיא דאם יתובון לאוריתא בלבב שלים
ישתביק להון ויהון כל חוביהון דחבו קדמוהי
האכשלותא: יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה
פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע
ברגז רחם תזכור: יי שמעית שמע גבורתך
דחליתיי דברבין עובדך דאת יהיב ארכא
לרשיעיא דאם יתובון לאוריתך ולא תבו ואנון
מרגזין קדמך בגו שניא דיהבת להון חייא בכין
את עתיד להודעא גבורתך בגו שניא דאמרתא
לחדתא עלמא לאתפרעא מרשיעיא דעברו על
מימרך וצדיקיא עבדי רעותך בגו רגזך רחמין
תדכר: אלוה מתימן יבוא וקדוש מהר פארן
סלה כסה שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ:
במיתן אוריתא לעמיה אלהא מדרומא אתגלי
וקדישא מטורא דפארן בגבורת עלמין אתחפיין
שמיא זיו יקריה ואמרי תשבחתיה מליא ארעא:
ונגה כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון עזה: (עזו ק׳)
וזיהור יקריה כזיהור ברישית אתגלי חקוקין
ממרכבת יקריה נפקין תמן גלא ית שכינתיה
דהות מטמרא מבני אנשא בתקוף רומא: לפניו
ילך דבר ויצא רשף לרגליו: מן קדמוהי משתלח
מלאך מותא ונפיק בשלהובית אישתא ממימריה:
עמד וימדד ארץ ראה ויתר גוים ויתפצצו הררי
עד שחו גבעות עולם הליכות עולם לו: אתגלי
ואזיע ארעא ואיתי מבולא על עם דרא דעברו
על מימריה ואף בתניתא כד חבו קדמוהי בחוביהון
בין בבילבלון לעממיא ואתפרקו טוריא דמלקדמין
מכארמתא דמן עלמא גבורת עלמא דיליה:
תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון יריעות ארץ
מדין: כד פלחו בית ישראל לטעותא מסרתינון
ביד כושן חייבא וכד תבו למעבד אוריתא עבדית
להון נסין וגבורן ופרקתינון מיד מדינאי על יד
גדעון בר יואש: הבנהרים חרה
יהוה אם בנהרים אפך אם בים עברתך כי תרכב
על סוסיך מרכבותיך ישועה: האעל מלכין
ומשריתהון דסגיאין כמי נהרא הוה רגז מן
קדמך יי ועל מלכיא הוה רגזך ובימא הודעתא
להון פורענות גבורתך ארי אתגליתא על מרכבת
יקרך שכינתך לעמך תקוף ופרקן: עריה תעור

ויצא ג׳ רפי וסימ׳ רבא טור דרוגזא ׳ שחוב׳ וסימנ׳ — ה׳ גבעות עולם רעים לפני טובים — לרגלין ד׳ וסימ׳ ותבע לרגלנו אשר לא כרעים ויצא רשף סביב

קשתך שבעות מטות אמר סלה נהרות תבקע
ארץ׃ אתגלאה אתגליתא בגבורתך בדיל קימך
דעם שבטיא מימרך קיים לעלמין להון בזעתא
טנרין תקיפין נפקו נהרין שטפין ארעא׃ ראוך
יחילו הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו רום
ידיהו נשא׃ באתגליותך על טורא דסיני הזו
יקרך זעו טוריא עבני מטרא עדו אריס תהומא
קליה חילי מרומא תמהו וקמו׃ שמש ירח עמד
זבלה לאור חציך יהלכו לנגה ברק חניתך׃ אף
במעבדך נסין ליהושע במישר גבעון שמשא
וסיהרא קמו במדוריהון עמך במימרך אתגלו
בתקוף נצחן גבורתך׃ בזעם תצעד ארץ באף
תדוש גוים׃ באיתיותך לוט על סנאי עמך
באתגליותך למתבר רשיעי ארעא ברגזך
קטילת עממיא׃ יצאת לישע עמך לישע את
משיחך מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד עד
צואר סלה׃ אתגליתא למפרק ית עמך למפרק
ית משיחך שיציתא מן קדמיהון מלכיא
ושלטוניא מכתיהון תריכת חייביא תברת
חיליהון דבלי עמך על צוורי סנאיהון מימרך
קיים לעלמין׃ נקבת במטיו
ראש פרזו יסערו להפיצני עליצתם כמו לאכול
עני במסתר׃ בזעתא ימא בחטריה דמשה
וגיברי רישי משרית פרעה דחשיבו מחשבן
על עמך דברתנון כרוח על עולין טבעתנון
בימא דסוף על דרחקון ושעבידו ית עמך והבו
עיצא בסתרא לאובדיהון׃ דרכת בים סוסיך
חמר מים רבים׃ אתגליתא על ימא במרכבת
יקרך כרגור מיין סגיאין׃ שמעתי ותרגז בטני
לקול צללו שפתי יבוא רקב בעצמי ותחתי
ארגז אשר אנוח ליום צרה לעלות לעם יגודנו׃
אמרת נביא שמעית וזעו מלכי מן קדם דינא
דאידינו מצראי לקל מליא אלין צלא כפורתי
אחד זיעא לחביתי ובאתר דשריתא זעית דשבקני
ליום עקא לעיין אסקא גלות עמיה מני יתברינני
כי תאנה לא תפרח ואין יבול בגפנים כחש מעשה
זית ושדמות לא עשה אכל גזר ממכלה צאן
ואין בקר ברפתים׃ ארי מלכות בבל לא תתקיים
ולא תעביד שלטון על ישראל יתקטלון מלכי מדי
וגיבריין לא ישתיצון רומאי ולא יגבון קטומא
מירושלם׃ ואני ביהוה אעלוזה אגילה באלהי
ישעי׃ בכין על נסא ופרקנא דתעביד למשיחך
ולשארא דעמך דישתארון יודון למימר אמר
נביא ואנא במימרא דיי אבוע ארוץ לאלהא
עביד פרקני׃ יהוה אדני חילי וישם רגלי כאילות
ועל במותי ידרכני למנצח בנגינותי׃ אלהים יבי
דסעיד לי בחילא ומשוי רגלי קלילין כאילתא
ועל בית תקפי יקימינני לדחליה נצחנין
וגבורין קדמוהי אנא מנבין בתשבחתי׃
לראשון של ראש השנה

מימים ימימה ה׳ וסימנ׳ ושמרת את החקה תלכנה בנות ישראל ויאמרו הנה חג יי ועלה האיש ההוא מעירו והעליתהו לך אמנו ולחנה ב׳ אין ילדים יתן מנה

תחלת שמואל

ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים
ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחו בן צוף
אפרתי: והוה גברא חד מרמתא מתלמידי נביא
מטורא דבית אפרים ושמיה אלקנה בר ירוחם
בר אליהוא בר תחו בר צוף גברא פליג חולק בקודשא
בטורא דבית אפרים: ולו שתי נשים שם אחת
חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה
אין ילדים: וליה תרתין נשין שום חדא חנה
ושום תנייתא פננה והוו לפנינה בנין ולחנה לית
בנין: ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה
להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם
שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה: וסליק גברא
ההוא מקרתיה מזמן מועד למועד למסגד ולדבחא
קדם יי צבאות בשילו ותמן תרין בני עלי חפני ופנחס
משמשין קדם יי: ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן
לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות: והוה יום
מועדא ודבח אלקנה ויהב לפנינה אתתיה ולכל
בנהא ובנתהא חולקין: ולחנה יתן מנה אחת
אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה: ולחנה
יהב חולק חד בחיר ארי ית חנה רחים ומן קדם יי
אתמנע מנה ולד: וכעסתה צרתה גם כעס בעבור
הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה: ומצהבא לה
ערתה אף מרגזא לה בדיל לאקנאותה ארי
אתמנע מן קדם יי מנה ולד: וכן יעשה שנה בשנה
מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא
תאכל: וכין עביד שנא בשנא בזמן מסקה
לבית מקדשא דיי כין מרגזא לה ובכיא ולא
אכלא: ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי
ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלוא אנכי טוב
לך מעשרה בנים: ואמר לה אלקנה בעלה חנה למא
את בכיא ולמא לא אכלת ולמא באיש ליך לביך
הלא רעותי טבא ליך מעסרא בנין: ותקם חנה אחרי
אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על
הכסא על מזוזת היכל יהוה: וקמת חנה בתר
דאכלת בשילה ובתר דשתיאו ועלי כהנא יתיב
על כורסיא בסטר סיפא דהיכלא דיי: והיא מרת
נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה: והיא מריא
נפש ומצליא קדם יי ומבכא בכיא: ותדר נדר
ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך
וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך
זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה
לא יעלה על ראשו: וקיימת קיים ואמרת יי
צבאות מגלא גלי קדמך סגוף אמתך ויי עול
דכרני קדמך ולא תרחיק ית אמתך ותתין
לאמתך בר בגו בני אנשא ואמסרינה דיהי
משמיש קדם יי כל יומי חיוהי ומרות אנש לא
תהי עלוהי: והיה כי הרבתה להתפלל לפני
יהוה ועלי שמר את פיה: והוה מד אסגיאת
לצלאה קדם יי ועלי מוריך לה עד דתפסוק: וחנה

אכלה ותכלה אשמים ואשמים אחיה ואחיה לית כוות ראה ד׳ צ׳ כתי׳ ון וב׳ כתי׳ הי וסימנ׳ ויאמרו ראו ראיתן וראו ראו ויאמר יבו ראו ראי יבו אם ראה תראה ישעישעה

היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא
ישמע ויחשבה עלי לשכרה: וחנה היא ממללא
בליבה לחוד ספותהא נײדן וקלה לא משתמע
וחשבה עלי כאתתא רויא: ויאמר אליה עלי עד
מתי תשתכרין הסירי את יינך מעליך: ואמר
לה עלי עד אמתי את משתטיא הלא תפיגין
ית חמריך מניך: ותען חנה ותאמר לא אדני אשה
קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך
את נפשי לפני יהוה: ואתיבת חנה ואמרת לא
רבוני אתתא עיקת רוח אנא וחמר חדת ועתיק
לא שתיתי ואמרית על לבן נפשי בצלו ק׳ יי: אל
תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי
וכעסי דברתי עד הנה: לא תכלים ית אמתך קדם
ברת רשיעא ארי מסגי אקבלותי וארגזותי אוריכית
בצלו עד כען: ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי
ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו: ואתיב
עלי ואמר איזילי לשלם ואלהא דישראל יתין ית
בעותיך דבעית מן קדמוהי: ותאמר תמצא
שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל
ופניה לא היו לה עוד: ואמרת תשכח אמתך
רחמין בעינך ואזלת אתתא לאורחה ואפין בישין
לא הוו לה עוד: וישכמו בבקר וישתחוו לפני
יהוה וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה
את חנה אשתו ויזכרה יהוה: ואקדימו בצפרא
וסגידו ק׳ יי ותבו ואתו לביתהון לרמתא וידע

אלקנה ית חנה אתתיה ועל דוכרנה ק׳ יי: ויהי לתקפות
הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל
כי מיהוה שאלתיו: והוה לזמן משלם יומיא
ועדיאת חנה וילידת בר וקרת ית שמיה שמואל
ארי אמרת מן ק׳ יי שאלתיה: ויעל האיש אלקנה
וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו:
וסליק גברא אלקנה וכל אנש ביתיה לדבחא ק׳ יי
ית דיבח מועדיא ולשלמא ית נדריה: וחנה לא
עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו
ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם: וחנה לא
סליקת ארי אמרת לבעלה עד דיתחסיל רביא
ואיתיניה ויתחזי ק׳ יי ויתיב תמן עד עלמא: ויאמר
לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד
גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה
ותינק את בנה עד גמלה אתו: ואמר לה אלקנה
בעלה עבידי דתקין בעינכי אוריכי עד דתחסלין
יתיה ברם יקיים יי ית פתגמוהי ואוריכת אתתא
ואוניקת ית ברה עד דחסלת יתיה: ותעלהו עמה
כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח
ונבל יין ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער:
ואסיקתיה עמה כד חסלתיה בתורין תלתא
ומכילתא חדא דקמחא וגרב דחמר ואיתיתיה
לבית מקדשא דיי לשילו ורביא הוה יניק:
וישחטו את הפר ויבאו את הנער אל עלי: ונכסו
ית תורא ואיתיאו ית רביא לות עלי: ותאמר בי

ותאמר ה׳ וסימנ׳ ותדר נדר ותאמר ותתפלל חנה אסתר אסתר והחזיקה בו וכל אתנחתא וסוף פסוק כוות׳ שאול ב׳ וסימנ׳ אהה אדני והוא

אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכה
בזה להתפלל אל יהוה: ואמרת בבעו רבוני חיי
נפשך רבוני אנא אתתא דאתעתדת עמך הכא לצלאה
קדם יי: אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את
שאלתי אשר שאלתי מעמו: על רביא הדין צליתי
ויהב יי לי ית בעותי דבעיתי מן קדמוהי: וגם אנכי
השאלתיהו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאול
ליהוה וישתחו שם ליהוה: ואף אנא מסרתיה דיהי
משמיש קדם יי כל יומין דהוא קיים ישמיש קדם יי
וסגיד תמן קדם יי ותתפלל חנה
ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי
על אויבי כי שמחתי בישועתך: וצליאת חנה
ברוח נבואה ואמרת כבר שמואל ברי עתיד למהוי
נביא על ישראל ביומוהי יתפרקון מידא דפלשתאי
ועל ידוהי יתעבדן להון נסין וגבורן בכין תקוף
לבי בחולקא דיהב לי יי ואף הימן בר יואל בר בריה
שמואל דעתיד דיקום הוא וארבעת עסר בנוהי
למהוי אמרין בשירא על ידי נבלין וכנרין עם
אחיהון ליואי לשבחא בבית מקדשא בכין רמת
קרני במתנתא דמני לי יי ואף על פורענות ניסא
דעתיד למהוי בפלשתאי דעתידין דייתון ית
ארונא בעגלתא חדתא ועמיה קרבן אשמא
בכין תימר כנשתא דישראל אתפתח פומי למללא
רברבן על בעלי דבבי ארי חדיתי בפורקנך: אין
קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור כאלהינו:

על סנחריב מלכא דאתור אתנביאת ואמרת
דעתיד דיסק הוא וכל חילוותיה על ירושלם ונס
סגי יתעביד ביה תמן יפלון פגרי משריתיה
בכין יודון כל עממיא אומיא ולישניא ויימרון
לית דקדיש אלא יי ארי לית בר מנך ועמך יימרון
לית דתקיף אלא אלהנא: אל תרבו תדברו גבהה
גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה ולא
נתכנו עלילות: על נבוכדנצר מלכא דבבל
אתנביאת ואמרת אתון כסדאי וכל עממיא
דעתידין למשלט בישראל לא תסגון למללא
רברבן רברבן לא יפקון גדופין מפומכון ארי אלהא
ידע כולא יי ועל כל עובדוהי מתיח דינא ואף
לכון עתיד לשלמא פורענות חוביכון: קשת
גברים חתים ונכשלים אזרו חיל: על מלכות יון
אתנביאת ואמרת קשתת דגיברי יונאי יתברן
ודבית חשמונאי דהוו חלשין יתעבדן להון
גבורן: שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד
עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה: על
בנוהי דהמן אתנביאת ואמרת דהוו סבעין בלחמא
וגאן בעתרא וסגיאין בממונא אתמסכנו תבו
לאתאגרא בלחים מזון פומהון מרדכי ואסתר
דהוו חשיכין עתרו ואתנשיו ית מסכינותהון
תבו למהוי בני חורין כין ירושלם דהות כאתתא
עקרא עתידא דתתמלי מעם גלוותהא ורומי
דמליא סגי עממיא יסופון משריתהא תצדי

שאול וגם אנכי השאלתיהו עלילות ד׳ וסימנ׳ ושם לה עלילות והנה הוא שם ולא נתכנו עלילות לבי ונשם והנה עלילות כתי׳ ושארי׳ קרי׳ עללות כת׳ ומושפ׳

ותחרוב׃ יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל׃
כל אלין גבורתא דיי׳ דהוא שליט בעלמא ממית
ואמר לאחאה מחית לשאול ואף עתיד לאסקא
בחיי עלמא׃ יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף
מרומם׃ יי׳ ממסכין ומעתר משפיל אף מרים׃
מקים מעפר דל מאשפות ירים אביון להושיב
עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי
ארץ וישת עליהם תבל׃ מקים מעפרא מסכינא
מקלקלתא מרים חשיכא לאותבותהון עם
צדיקיא רברבי עלמא וכרסי יקרא מחסין להון
ארי קדם יי׳ גלן עובדי בני אנשא מלרע אתקין
גיהנם לרשיעיא וצדיקיא עבדי רעותיה שכליל
להון תבל׃ רגלי חסידו ישמור ורשעים בחשך
ידמו כי לא בכח יגבר איש׃ גוית עבדוהי צדיקיא
יטר מגיהנם ורשיעיא בגיהנם בחשוכא ידונון
להודעא ארי לא מן דאית ביה חילא זכי ליום
דינא׃ יהוה יחתו מריבו עלו בשמים ירעם
יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן
משיחו׃ יי׳ יתבר בעלי דבבא דקימין לאבאשא
לעמיה עליהון מן שמיא בקל רם ישלח יי׳
יעביד פורענות דין מגוג ומשריית עממין
חטופין דאתן עמיה מסיפי ארעא ויתין תקפא
למלכיה וירבי מלכות משיחיה׃

ליום שני

בירמיה

כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב
הלוך להרגיעו ישראל׃ כדנן אמר יי׳ דיהב
רחמין לעמא דאפיק ממצרים סופיק צרכיהון
במדברא כד הוו פר מערקין מן קדם דקטלין
בחרבא דהבר במימריה לאשראה בית נחא ישראל׃
מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך
על כן משכתיך חסד׃ אמרת ירושלם מלקדמין
יי׳ אתגלי לאבהתנא נביא אימר להון הא רחמת
עלמא רחימית יתכון על כין דבריתי [?] יתכון בטבון׃
עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך
ויצאת במחול משחקים׃ עוד אקיימנך ותתקיימין
כנשתא דישראל עוד תתקנין בתקונך ותפקין
בסיעת משבחין׃ עוד תטעי כרמים בהרי שמרון
נטעו נטעים וחללו׃ עוד תצבין כרמין בטורי
שמרון צובו שתלין ואחילו׃ כי יש יום קראו
נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה
אלהינו׃ ארי אית אריכות יומיא וסגי טובא
דעתיד למיתי לצדיקיא דנטרו אוריתי מלקדמין
חולקהון בארעא דישראל דהוו מחמדין לשני
נחמתא דאתין אמרין אמתי נקום ונסק לציון
ונתחזי קדם יי׳ אלהנא׃ כי כה אמר
יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים
השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך
את שארית ישראל׃ ארי כדנן אמר יי׳ שבחו
דבית יעקב בחדוא וצוו ברישא גלו לעיני כל

ואפרים ג׳ וסימ׳ לא הוריש בכורי הוא עגלה להדיגא להרג וישרא׳ וכל מנשה ואפרים סוות׳ ○ — בבכי ורפי וסימנ׳ על בן אבכה כי מעלה הלוחית ב׳ בו בבכי יבאו ושקוי בבכי מסכתי

עממיא בפרו שבחו ואמרו פרק יי׳ ית עמיה ית
שארא דישראל הנני מביא אותם מארץ צפון
וקבצתים מירכתי ארץ בם עור ופסח הרה וילדת
יחדו קהל גדול ישובו הנה הא אנא מיתי להון מגלאי
מארע צפונא ואכנישנון מסיפי ארעא דהוו
בהון עורין וחגירין יסגין בהון מעדין וילדן
כחדא במשרין סגיאן יתובון הלכא בבכי יבאו
ובתחנונים אובילם אוליכם אל נחלי מים בדרך
ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים
בכורי הוא במגליהון כד הוו בכן גלו וכמתבהון
מביני גלותהון ברחמין סגיאין אקרבינון
אדבירינון על פציד(י) מיא באורח תקנא לא יתקלון
בה ארי הוה מימרי לישראל לאב ואפרים חביב
הוא קדמי שמעו דבר יהוה
גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל
יקבצנו ושמרו כרעה עדרו קבילו פתגמא דיי׳
עממיא וחוו בנגוון מרחיק ואמרו מן דבדריה
לישראל יכנשיניה ויטריניה כרעיא לעדריה כי
פדה יהוה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו ארי
פרק יי׳ ית דבית יעקב ושיזיבנון מיד דתקיפין
מנהון ובאו ורננו במרום ציון ונהרו אל טוב
יהוה על דגן ועל תירש ועל יצהר ועל בני צאן
ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה
עוד וייתון וישבחון בטור בית מקדשא דיתבני
בציון ויתפנקון בטובא דיהב להון יי׳ בעבורא

בחמרא ובמשחא ובבני ען ותורין ותהי נפשהון
מליא תפנוקין כגנת שקיא דמי(ט)רא ולא ייספון
לצפא עוד אז תשמח בתולה במחול ובחרים
וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים
ושמחתים מיגונם בכין יחדין כנשתא דישרא׳
כד בחנגין ועולימין וסבין כחדא ואהפך אבלהון
לביע ואנחימנון ואחדינון מדוונהון ורויתי
נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם
יהוה ואסבע נפש כהניא תפנוקין ועמי בית
ישרא׳ ית טובי דיהבית להון יסבעון אמר יי׳
כה אמר יהוה קול ברמה נשמע
נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה
להנחם על בניה כי איננו כדנן אמר יי׳ קלא
ברום עלמא אשתמע בית ישרא׳ דבכן ומתאנחין
בתר ירמיה נביא כד שלח יתיה נבוזראדן רב
קטוליא מרמתא אליא ודבכן במרר ירושלם
בכיא על בנהא מסרבא לאתנחמא על בנהא
ארי גלו כה אמר יהוה מנעי
קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך
נאם יהוה ושבו מארץ אויב כדנן אמר יי׳ מנעי
קליך מלמבכי ועינך מלשגרא דמעין ארי אית
אגר לעובדי אבהתך צדיקיא אמר יי׳ ויתובון
מארע בעלי דבביהון ויש תקוה לאחריתך
נאם יהוה ושבו בנים לגבולם ואית סבור לסופך
אמר יי׳ ויתובון בניא לתחומהון שמוע שמעתי

כתי׳ רחל מבכה על בניה וכת׳ אחריו הבן יקיר לי אפרים אמרו חכמ׳ בזמן שאין ישראל עושין רצונו שלמקום הן נקראין בני רחל שנ׳ רחל מבכה על בניה ובזמן שהן עושין רצונו

אפרים מתנודד יסרתני ואוסר כעגל לא למד
השיבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי: שמיע גלי
קדמי בית ישראל דגלן ומתאנחין על דאטלטלון
אמרין איתיתא עלנא יסורין ולא אליפנא כעגל
לא מלף לדו אתיבנא לפלחנך ונתוב ארי את
יי אלהנא: כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי
ספקתי על ירך בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי
חרפת נעורי: ארי בד אנחנא תבין לאוריתא
מתרחם עלנא ובתר דאתגלי לנא טפחנא על
ירכנא בהיתנא ואף אתכנענא ארי קבילנא
חסודי חובנא דמלקדמין: הבן יקיר לי אפרים
אם ילד שעשעים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו
עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה:
הכבר חביב קדמי ישראל הלא רבי רחים הוא ארי
בזמן דמשוי פתגמי אוריתי על לביה למעבדהון
מדכר דכרנא ליה עוד על כין אתגולל
רחמי עליהון רחמא ארחים עליהון אמר יי:

לשחרית כפור
בישעיה

ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך
עמי: ויימר אליפו ואזהרו אפנו לבא דעמא לאורח
תקנא סליקו תקלת רשיעיא מאורח כנשתא
דעמי: כי כה אמר רם ונשא שכן
עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דכא
ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים:
ארי כדנן אמר רמא ומנטלא דשרי בשמיא
וקדיש שמיה ברומא שרי וקדישא שכינתיה
אמר למפרק לתבירי ליבא ולמכיכי רוחא לקימא
רוח מכיכין ולמסעד לבת תבירין: כי לא לעולם
אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעטוף
ונשמות אני עשיתי: ארי לא לעלמא אתפרע
דין ולא לאפרש יהי רגזי ארי רוחי מיתיא אנא
עתיד לאתבא ונשמתא אנא עבדית: בעון בצעו
קצפתי ואכהו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך
לבו: בחובי ממונהון דאנסו הוה רגזי עליהון
ואלקיתינון סליקית שכינתי מנהון וטלטילתנון
בדרית גלוותהון על דטעו בתר הרהור לבהון:
דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים
לו ולאבליו: אורח תיובתהון גליא קדמי ואשבוק
להון וארחים עליהון ואשלים תנחומין להון
ולדמתאבלין עליהון: בורא ניב שפתים שלום שלום
לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: דברא ממלל
ספון בפום כל אנשא אמר שלמא יתעביד לצדיקיא
דנטרו אוריתי מלקדמין ושלמא יתעביד לתביא
דתבו לאוריתי קריב אמר יי ואשבוק להון: והרשעים
כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש
וטיט: ורשיעיא כימא דטריד דבעי למנח ולא
יכיל ועכרין מוהי סין וטין: אין שלום אמר אלהי
לרשעים: לית שלמא אמר אלהי לרשיעיא:
קרא בגרון אל תחשוך כשופר הרם

ונשא יצ׳ וסימנ׳ ועשית את הבדים הנה ימים באים וחבי׳ מגבעות ונדרו וחבי׳ ואראה את עי הנה ישבור על הר גבה כי כה אמר כי נגע אלהשמים מגבעות מגבעות

קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם׃
נביא אכלי בגרונך לא תמנע כקל שופרא ארים
קלך וחוי לעמי מרדיהון ולבית יעקב חוביהון׃
ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי
אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני
משפטי צדק קרבת אלהים יחפצון׃ וקדמי יום
יום ארפין תבעין כאלו למדע אורחן דתקנן קדמי
צבן כעמא דזכו עביד ודין אלהיה לא אתרחק
שאלין מן קדמי דין דקשוט כאלו לאתקרבא
לדחלתא דײ צבן׃ למה צמנו ולא ראית ענינו
נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל
עצביכם תנגשו׃ אמרין למא אנחנא צימין וקדמך
גלי מסגפין נפשתנא וקדמך ידיע נביא אימר
להון הא ביום תעניתכון אתון תבעין צרכיכון
וכל תקלתכון אתון מקרבין׃ הן לריב ומצה תצומו
ולהכות באגרף רשע לא תצומו כיום להשמיע
במרום קולכם׃ הא לתחרו ולמצו אתון צימין ולמחי
בכרמיזא דרשעא לא תתענון תעניין כאלין לאשמעא
במרומא קלכון׃ הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות
אדם נפשו הלכף כאגמון ראשו ושק ואפר יציע
הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה׃ ההדא היא תעניתא
דרעינא בה יומא דמסגיף אנשא נפשיה לכפיף
רישיה כאגמון כפיף ועל סקא וקטמא באית
הלהדא אתון קרין תעני ויומא דרעוא ביה מן ק׳
ײ׃ הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע
התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל
מוטה תנתקו׃ הלא דא היא תעניתא דרעינא בה
פרו כנשת רשעא שרי קטרי כתבי דין מסטי
ופטרו דהוו אניסין בני חורין וכל דין מסטי תסלקון׃
הלוא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא
בית כי תראה ערום וכסיתו ומבשרך לא תתעלם׃
הלא תפרנס לכפנא מלחמך וחשיכין מטלטלין
תעיל לגו ביתך ארי תחזי ערטילאה ותכסיניה
ומקריב בסרך לא תכבוש עינך׃ אז יבקע כשחר
אורך וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך
כבוד יהוה יאספך׃ בכין יתגלי כשפרפרא נהורך
ואסות מחתך בפריע תסק ויהכון קדמך זכותך
ביקר מן ק׳ ײ תתכניש׃ אז תקרא ויהוה יענה תשוע
ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע
ודבר און׃ בכין תצלי וײ יקביל צלותך תבעי מן
קדמוהי ויעביד בעותך אם תעדי מבינך אסטיות
דין מירמי באצבע ומלמללא מלין דאונס׃ ותפק
לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרח בחשך
אורך ואפלתך כצהרים׃ ותתפח קדם לכפנא נפשך
ונפש מסגפא תסבע וידנח בחשוכא נהורך
וקבלך יהי כטיהרא׃ ונחך יהוה תמיד והשביע
בצחצחות נפשך ועצמתיך יחליץ והיית כגן
רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו׃ וידברינך
ײ תדירא ויסבע בשני בצרתא נפשך וגופך
ייחי בחיי עלמא ותהי כנפשך מריא תפנוקין

חטאתם ג׳ ב׳ חס׳ וג׳ מל׳ וסימ׳ פן תספו קרא בגרון והשלך וכל וידבר כוו וכל אחרי מותכוו — יום יום ב׳ וסימ׳ ויהי כדברה על אשר ואותי יום יום לשלמי נדרי ברוך יי ותהיה תיצלו

כגנתשקיא דמרויא וכמבוע דמיין דלא פסקין
מוהי׃ ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור ודור
תקומם וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות
לשבת׃ ויבנון מנך חרבת עלם יסודי דר ודר
תקמים ויקרון לך מקיים אורחא דתקנא מתיב
רשיעיא לאוריתא׃ אם תשיב משבת רגלך
עשות חפציך ביום קדשי וקראת לשבת ענג
לקדוש יהוה מכבד וכבדתו מעשות דרכיך
ממצוא חפצך ודבר דבר׃ אם תתיב משבתא
רגלך למעבד צרכך ביומא דקודשי ותערעה
לשבתא בתפנוקין לקדישא דיי תיקר ותיקר
קדמוהי מלמעבד אורחך מלסופקא צרכך
ומלמללא מלין דאונס׃ אז תתענג על יהוה
והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת
יעקב אביך כי פי יהוה דבר׃ בכין תתפנק קדם יי
ואשרינך על תקפי ארעא ויוכלינך פירי אחסנת
יעקב אבוך ארי במימרא דיי גזיר כין׃

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב
נאם יהוה׃ וייתי לציון פריק ולאתבא מרודיא
דבית יעקב לאוריתא אמר יי׃ ואני זאת בריתי
אתם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר
שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי
זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם׃ ואנא
דין קימי עמהון אמר יי רוח קודשי דעלך
ופתגמי נבואתי דשויתי בפומך לא יעדון מפומך ומפום
בנך ומפום בני בנך אמר יי מכען ועד עלמא׃

למנחת כפור

בתרי עשר

ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עם יונה בר אמתי למימר׃ קום לך
אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה
רעתם לפני׃ קום איזיל לנינוה קרתא רבתא ואתנבי
עלה ארי סליקת בישתהון לקדמי׃ ויקם יונה
לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא
אניה באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא
עמהם תרשישה מלפני יהוה׃ וקם יונה למערק
לימא מן קדם דיתנבי בשמא דיי ונחת ליפו
ואשכח ארפא דאזלא בימא ויהב אגרה ונחת
בה למיזל עמהון בימא מן קדם דיתנבי בשמא
דיי׃ ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים ויהי סער
גדול בים והאניה חשבה להשבר׃ ויי ארים רוח
רבא על ימא והוה נחשול רב בימא וארפא בעיא
לאתברא׃ וייראו המלחים ויזעקו איש אל אלהיו
ויטילו את הכלים אשר באניה אל הים להקל
מעליהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב
וירדם׃ ודחילו ספניא ובעו גבר מן דחלתיה וחזו
ארי לית בהון צרוך ורמו ית מניא דבארפא לימא
לאקלא מנהון ויונה נחת לארעית שדא דבארפא
ושכיב ודמוך׃ ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו
מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך אולי יתעשת

במותי ג מל וסימנ — ירכביהון אז תתענג וירד ודרך — ותרשישה ד וסימנ — עברו ויקם יונה בו ויתפללו אל יי חוד אלישה וד ותרשישה

כל לשון גורל גורלות מל' ב' מ"ג חס' בליש וסימנ' — ונתן אהרן על שני השעירם ומגרל נחלתינו בגורלי ותעמד לגורלך — ה' לשון נפלה

האלהים לנו ולא נאבד׃ וקריב לותיה רב ספניא
ואמר ליה מא את דמוך קום צלי קדם אלהך מא
אם יתרחם מנך יי עלנא ולא ניבד׃ ויאמרו איש
אל רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה
הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על יונה׃ ואמרו
גבר לחבריה איתו ונרמי עדבין ונדע בדיל מן
בשתא הדא לנא ורמו עדבין ונפל עדבא על יונה׃
ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר למי הרעה
הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך
ואי מזה עם אתה׃ ואמרו ליה חוי כען לנא בדיל
מן בשתא הדא לנא מא עבידתך ומנן את אתי
אידא היא מדינתך ואי מדין עמא את׃ ויאמר
אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני
ירא אשר עשה את הים ואת היבשה׃ ואמר להון
יהודאה אנא ומן קדם יי אלהא דשמיא אנא דחיל
דעבד ית ימא וית יבשתא׃ וייראו האנשים יראה
גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים
כי מלפני יהוה הוא ברח כי הגיד להם׃ ודחילו
גבריא דחלא רבא ואמרו ליה מא דא עבדתא
ארי ידעו גבריא ארי מן קדם דיתגלי בשמיא דש
הוא עריק ארי חוי להון׃ ויאמרו אליו מה נעשה
לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער׃ ואמרו
ליה מא נעביד לך וינוח ימא מננא ארי ימא אזיל
ונחשוליה תקיף׃ ויאמר אלהם שאוני והטילני
אל הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי

הסער הגדול הזה עליכם׃ ואמר להון סבוני
ורמוני לימא וינוח ימא מנכון ארי ידע אנא
ארי בדילי נחשולא רבא הדא עליכון׃ ויחתרו
האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך
וסוער עליהם׃ ושטין גבריא לאתבא ליבשתא
ולא יכלין ארי ימא אזיל ונחשוליה תקיף עליהון׃
ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא נאבדה
בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם נקיא כי
אתה יהוה כאשר חפצת עשית׃ וצליאו קדם יי
ואמרו קביל בעותנא יי לא כען ניבד בחובת
נפשיה דגברא הדין ולא תתין עלנא חובת דם
זכי ארי את יי כמא דרעוא קדמך עבדתא׃
וישאו את יונה ויטלהו אל הים ויעמד הים
מזעפו׃ ונסיבו ית יונה ורמוהי לימא ונח ימא
מנחשוליה׃ וייראו האנשים יראה גדולה את
יהוה ויזבחו זבח ליהוה וידרו נדרים׃ ודחילו
גבריא דחלא רבא מן ק' יי ואמרו לדבחא דיבח
ק' יי ונדרו נדרין׃ וימן יהוה דג גדול לבלע את
יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה
לילות׃ וזמין יי נונא רבא למבלע ית יונה והוה
יונה במעיא דנונא תלתא יממין ותלתא לילוון׃

ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו
ממעי הדגה׃ וצלי יונה ק' יי אלהיה ממעיא
דנונא׃ ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה
ויענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי׃ ואמר

דחס' וסימנ' — ולכפל ירך רק הפלה ויפלו גורלות והפל פור תנ"נ ב... תפלס והיה תפלו — יתעשת ל'

צלותי מדעקת ליך יי וקביל צלותי מארעית תהומא בעיתי עבדתא בעותי: ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל משבריך וגליך עלי עברו: ורמיתני לעמקיא בליבא דימא ונהרא סחור סחור לי כל נחשולוהי דימא וגלוהי עלי עדו: ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל קדשך: ואנא אמרית אתרכית מן קדם מימרך ברם אוסיף לאסתכלא בהיכלא דקדשך: אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני סוף חבוש לראשי: אקפוני מיא עד מותא תהומא סחור סחור לי ימא דסוף תלי על מרישי: לקצבי הרים ירדתי הארץ בריחיה בעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי: לעקרי טוריא נחתית ארעא בבריחהא בתקפהא עלי מני עלמין ואתקריב קדם מימרך לאסקא מחבלא חיי יי אלהי: בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדשך: כאשתלהיות עלי נפשי פולחנא דיי אדכרית ועלת לקדמך צלותי להיכלא דקדשך: משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו: לא כעממיא פלחי טעותא דמא אתר דמתוטב להון לית אנון ידעין: ואני בקול תודה אזבחה לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה: ואנא בקל תשבחת אודאה קרבני אקריב קדמך דנדרית אשלים פרקן נפשי בצלו קדם יי: ויאמר יהוה לדג ויקא

את יונה אל היבשה: ואמר יי לנונא ופלטית ית יונה ליבשתא: ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם יונה תניינות למימר: קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה אשר אנכי דבר אליך: קום איזיל לנינוה קרתא רבתא ואתנבי עלה ית נבואתא דאנא ממליל עמך: ויקם יונה וילך אל נינוה כדבר יהוה ונינוה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים: וקם יונה ואזל לנינוה כפתגמא דיי ונינוה הות קרתא רבתא קדם יי מהלך תלתא יומין: ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת: ושרי יונה למיעל בקרתא מהלך יומא חד ואכריז ואמר בסוף ארבעין יומין ונינוה מתהפכא: ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם ועד קטנם: והימינו אנשי נינוה במימרא דיי וגזרו צומא ולבשו סקין מרבהון ועד זעירהון: ויגע הדבר אל מלך נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על האפר: ומטא פתגמא לות מלכא דנינוה וקם מכורסי מלכותיה ואעדי לבוש יקריה מניה ואתכסי סקא ויתיב על קטמא: ויזעק ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה אל ירעו ומים אל ישתו:

חרה לך ב׳ וסימנ׳ למה חרה לך ההיטב חרה לך — ולא עשה ה׳ וסימנ׳ — ומפיכשת ב׳ בו וחבירו וינחם אלהים — וייבש ב׳ ב׳ מל׳ וחד

ואכריזו ואמר בנינוה מגזירת מלכא ורברבנוהי
למימר אנשא ובעירא תורין ועָנא לא יטעמון
מדעם לא ירעון ומיא לא ישתון: ויתכסו שקים
האדם והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה וישבו
איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם:
ויתכסון סקין אנשא ובעירא ויצלון קדם יי בתקוף
ויתובון גבר מאורחיה בישתא ומן חטפא דבידיהון:
מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא
נאבד: מן ידע דאית בידיה חובין יתוב מנהון ויתרחם
עלנא מן קדם יי ויתוב מתקוף רגזיה ולא נאבד: וירא
האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה
וינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם
ולא עשה: וגלי קדם יי עובדיהון ארי תבו מאורחתהון
בישתא ותב יי מן בישתא דמליל למעבד להון
ולא עבד: וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו: ובאיש
ליונה בישא רבא ותקיף ליה: ויתפלל אל יהוה
ויאמר אנה יהוה הלוא זה דברי עד היותי על אדמתי
על כן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה
אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה:
וצלי קדם יי ואמר קביל בעותי יי הלא אילין פתגמי
עד דהויתי קיים על ארעי על כין אוחיתי למערק
לימא ארי ידענא ארי את אלהא חננא ורחמנא
מרחיק רגז ומסגי למעבד טבון ומתיב מימריה
מלאיתאה בישא: ועתה יהוה קח נא את נפשי ממני
כי טוב מותי מחיי: וכען יי סב כען ית נפשי מני

ארי טב דאמות מדאיחי: ויאמר יהוה ההיטב
חרה לך: ואמר יי הלחדא תקוף לך:
ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר
ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר
יראה מה יהיה בעיר: ונפק יונה מן קרתא ויתיב
ממדנח לקרתא ועבד תמן מטלתא ויתיב תחותה
בטולא עד דיחזי מא יהי בסוף קרתא: וימן יהוה
אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה להיות צל על
ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון
שמחה גדולה: וזמין יי אלהים קיקיון וסליק על
מן יונה למהוי טולא על רישיה לאגנא עליה מבשתה
וחדי יונה על קיקיון חדוא רבא: וימן האלהים
תולעת בעלות השחר למחרת ותך את הקיקיון
וייבש: וזמין יי תולעתא במסק צפרא ביומא
דבתרוהי ומחת ית קיקיון ויביש: ויהי כזרח השמש
וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על
ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו למות ויאמר
טוב מותי מחיי: והוה כמדנח שמשא וזמין יי
רוח קדומא שתיקתא וטפחת שמשא על רישא
דיונה ואשתלהי ושאיל ית נפשיה לממת ואמר
טב דאמות מדאיחי: ויאמר אלהים אל יונה ההיטב
חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות:
ואמר יי ליונה הלחדא תקוף לך על קיקיון ואמר
לחדא תקוף לי עד מותא: ויאמר יהוה אתה חסת
על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שבן

חס׳ וסימנ׳ ויהי מקץ ותך את הקיקיון הוכה כעשב וייבש — שבן ד׳ בליש׳ וסימ׳ והיה אם בן הכות שבן לילה היה ובן לילה ודברי אגור בן יקה וכל יהונ׳ בן

את הזהב ו׳ וסימנ׳ ויקח משה והם יקחו ויקח משה תנ״א את הזהב וירד על הכרבים ובחנתים כבחן את הזהב הוא יקרא

ליהוה היה וגו ליהוה אבדי׃ ואמר יי את חסתא
על קיקיון דלא עמלתא ביה ולא רביתיה דבליליא
הדין הוה ובליליא אחרנא אבד׃ ואני לא אחוס על
נינוה העיר הגדולה אשר יש בה הרבה משתים
עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו
ובהמה רבה׃ ואנא לא אחוס על נינוה קרתא
רבתא דאית בה סגי מתרתא עסרי רבו אנשא
דלא ידע בין ימיניה לסמליה ובעירא סגי׃

מי אל כמוך נשא עון ועבר על
פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי
חפץ חסד הוא׃ לית בר מנך את הוא אלהא שביק
לעויין ומעבר על חובין לשארא דאחסנתיה
לא מוריד לעלמין רגזיה ארי רעי לאיטבא הוא׃
ישוב ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך במצלות
ים כל חטאתם׃ יתוב מימריה לרחמא עלנא
יכבוש על חובנא כרחמתיה ויירמי לעמקי ימא
כל חטאי ישראל׃ תתן אמת ליעקב חסד לאברהם
אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם׃ תתין קשטי
יעקב לבנוהי כמא דקיימתא ליה בבית אל טבות
אברהם לזרעיה בתרוהי כמא דקיימתא ליה בין
בתריא תדכר לנא עקידת יצחק דאתעקיד על
מדבחא קדמך תעביד עמנא טבוון דקיימתא
לאבהתנא מיומי קדם׃

לראשון של סוכה
בתרי עשר

והבאתי את השלישית באש וצרפתים כצרף
את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב הוא יקרא
בשמי ואני אענה אתו אמרתי עמי הוא והוא
יאמר יהוה אלהי׃ ואעיל ית תלתא בעקא כבור
דאישא ואצרופינון כמא דצרפין ית כספא ואבחרינון
כמא דבחרין ית דהבא הוא יצלי בשמי ואנא אקביל
צלותיה אמרית עמי הוא והוא יימר יי אלהי׃

הנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך׃
הא יומא עתיד למיתי מן קדם יי ויפלגון בית ישראל
נכסי עממיא בגויך ירושלם׃ ואספתי את כל הגוים
אל ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים
והנשים תשגלנה ויצא חצי העיר בגולה ויתר
העם לא יכרת מן העיר׃ ואכנוש ית כל עממיא
לירושלם לאגחא קרבא ותתכביש קרתא ויתבזזון
בתיא ונשיא ישתכבן ויפוק פלגות קרתא בגלותא
ושאר עמא לא יפסוק מן קרתא׃ ויצא יהוה ונלחם
בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב׃ ויתגלי יי
ויגיח קרבא בעממיא האינון כיום אגחותיה
קרב על ימא דסוף׃ ועמדו רגליו ביום ההוא על
הזיתים אשר על פני ירושלם מקדם ונבקע הר
הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד
ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה׃ ויתגלי בגבו
רתיה ביומא ההוא על טור זיתיא דעל אפי ירושלם
ממדנחא ויתבזע טור זיתיא מפלגיה למדנחא
ולמערבא חילא רבא לחדא ויתלש פלגיה דטורא

ביום יא׳ רפי וסימנ׳ ולא אין נגבגן החתת עליהם ואחרי יהיה והיעגליה ביום הלחמו ביום קרב משה במדבר ואשמורה בבות תקרא ביום מועד מגורי

לציפונא ופלגיה לדרומא ונסתם גיא הרי כי יגיע
גיא הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני
הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל
קדשים עמך׃ ויסתתים חילא דטוריא ארי ימטי
חלת טוריא לאצל ותערקון כמא דערקתון מן
קדם זיעא דהוה ביומי עזיה מלך שבטא דבית
יהודה ויתגלי יי אלהי וכל קדישוהי עמיה׃ והיה
ביום ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון׃ ויהי בעדנא
ההוא לא יהי נהורא אלהין עדי וגליד׃ והיה יום אחד
יודע ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה
אור׃ ויהי יומא חד יהי ידיע קדם יי לא כנהור יממ
ולא כקבל ליליה ויהי לעידן רמשא יהי נהורא׃
והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חצים
אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ
ובחרף יהיה׃ ויהי בעידנא ההוא יפקון מי מבוע
מירושלם פלגהון לימא מדנחאה ופלגהון לימא
מערבאה בקיטא ובסתוא יהון נפקין׃ והיה
יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה
אחד ושמו אחד׃ ותתגלי מלכותא דיי על כל
יתבי ארעא בעדנא ההוא יפלחון קדם יי כתף חד
ארי שמיה יציב בעלמא לית בר מניה׃ יסוב כל
הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה
וישבה תחתיה למשער בנימן עד מקום שער
הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד
יקבי המלך׃ יתקפה כל ארעא כמישרא מגבע

לרמון דרום ירושלם ותתרבי ותתיב באתרה
למתרע שבט בנימן עד אתר תרעא קדמאה
עד תרע זויתא ומגדל פקוס עד שיחי מלכא׃
וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם
לבטח׃ ויתבון בה וקטולא לא יהי עוד ותתיב ירושלם
לרחצן׃ וזאת תהיה המגפה אשר
יגף יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלם
המק בשרו והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה
בחוריהן ולשונו תמק בפיהם׃ ודא תהי מחתא
דימחי יי ית כל עממיא דמתכנשין ואתן על
ירושלם יתמסי בסריה והוא קאים על רגלוהי
ועינוהי יתמסין בגלגליהון ולישנהון יתמסי
בפומהון׃ והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה
בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו׃
ויהי בעידנא ההוא יהי שיגוש קטולא קדם יי סגי
בהון ויתקפון גבר ביד חבריה ותתלש ידיה עם
ידא דחבריה׃ וגם יהודה תלחם בירושלם ואסף
חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד׃
ואף דבית יהודה יתגיחון עממיא כד אניסין
לאגחא קרבא בירושלם ויכנשון נכסי כל
עממיא סחור סחור דהבא וכספא ולבושין לסגי
לחדא׃ וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור
וכל הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה
הזאת׃ וכין תהי מחת סוסיא כודנא גמלא
וחמרא וכל בעירא דיהי במשריתא האינון

ואסף ב̇ וסימנ׳ ∴ חיל כל הגוים ואסף שוללכם אסף ~ ומגדל ג̇ וסימנ׳ ∴ עיר ומגדל חרס יבנך וחדשה חננאל עד יקבי המלך עד הים חננא

באה יא בטע באף וסימ׳ ויאמרו שלום אחית לגעריה מעשיהם שמו עה ויקם משפחות תוחלת ממשכה גבעת הנערה בערבה היא וכל מלכי ויחז כוח לב מ״ב באה

במחתא הדא׃ והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים
על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות
למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסכות׃ ויהי כל
דישתאר מכל עממיא דמתכנשין ואתן על
ירושלם ויסקון כזמן שתא בשתא למסגד קדם
מלך עלמיא יי צבאות ולמיחג ית חגא
דמטליא׃ והיה אשר לא יעלה מאת משפחות
הארץ אל ירושלם להשתחות למלך יהוה
צבאות ולא עליהם יהיה הגשם׃ ויהי דלא יסק
מזרעית עממי ארעא לירושלם למסגד קדם
מלך עלמיא יי צבאות ולא עליהון יהי מטרא׃
ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא
עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את הגוים
אשר לא יעלו לחג את חג הסכות׃ ואם מלכות
מצרים לא תסק ולא תיתי ולא להון יסק נילוס
ברם עליהון תהי מחתא דימחי יי ית כל עממיא
דלא יסקון למיחג ית חגא דמטליא׃ זאת
תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר
לא יעלו לחג את חג הסכות׃ דא תהי פורענות
מצרים ופורענות כל עממיא דלא יסקון למיחג
ית חגא דמטליא׃ ביום ההוא יהיה על מצלות
הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה
כמזרקים לפני המזבח׃ בעידנא ההוא יהי על
ברורות סוסיא קדשא קדם יי ויהון דודיא בבית
מקדשא דיי סגיאין כמזרקיא קדם מדבחא׃

והיה כל סיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה
צבאות ובאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו
בהם ולא יהיה כנעני עוד בבית יהוה צבאות
ביום ההוא׃ ויהי כל דוד בירושלם וביהודה
קדשא קדם יי צבאות וייתון כל דדבחין ויסבון
מנהון ויבשלון בהון ולא יהי עביד תגרא עוד
בבית מקדשא דיי צבאות בעידנא ההוא׃

ליום שני
במלכים

ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה
בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אביו את
הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באצרות בית
יהוה׃ ושלימת כל עבידתא דעבד מלכא שלמה
בית מקדשא דיי ואיתי שלמה ית קודשי דויד
אבוהי ית דהבא וית כספא וית מניא יהב באוצרי
בית מקדשא דיי׃ אז יקהל
שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות
נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה
ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד
היא ציון׃ בכן כנש שלמה ית סבי ישראל ית כל
רישי שבטיא רברבי אבהתא לבני ישראל לות
מלכא שלמה לירושלם לאסקא ית ארון קימא
דיי מקרתא דדויד היא ציון׃ ויקהלו אל המלך
שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג
הוא החדש השביעי׃ ואתכנישו לות מלכא שלמה

הנפירה והשמועה באה — ותשלם ג׳ וסימנ׳ כל המלאכה המלאכה החומה דעזרא — ואת הכלים ג׳ וסימנ׳ — נתן באוצרות ואשקלה ויתן

הכרבים י״ג חס ב׳ ל׳ וסי׳ מנכ — כל אוריתא חד וישלח העם מבעלי יהודה ועשר באמה ויפרשו ויתפלל חזקיהו וחב׳ ויסכו וארא והנה ומלא מפניך

כל אנש ישראל בירחא דעתיקיא קרן ליה ירחא
קדמאה חגא וכען הוא ירחא שביעאה: ויבאו
כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון: ואתו
כל סבי ישראל ונטלו כהניא ית ארונא: ויעלו את
ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש
אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים: ואסיקו
ית ארונא דיי וית משכן זמנא וית כל מני קדשא
דבמשכנא ואסיקו יתהון כהניא וליואי: והמלך
שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו
לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו
ולא ימנו מרב: ומלכא שלמה וכל כנשתא
דישראל דאזדמנו עלוהי קימין עמיה קדם ארונא
מנכסין ען ותורין דלא יתחשבון ולא יתמנון
מסגי: ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל
מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל
תחת כנפי הכרובים: ואעילו כהניא ית ארון
קימא דיי לאתריה לבית כפורי דמתקן ליה
בגו ביתא לקודש קודשיא לתחות כנפי כרוביא:
כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון
ויסכו הכרבים על הארון ועל בדיו מלמעלה:
ארי כרוביא פריסין גדפיהון על אתר ארונא
ומטללין כרוביא על ארונא ועל אריחוהי
מלעילא: ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים
מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה
ויהיו שם עד היום הזה: ואריכו אריחיא

ומתחזן רישי אריחיא מן קודשא על אפי בית
כפורי ולא מתחזן לברא והוו תמן עד יומא הדין:
אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם
משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל
בצאתם מארץ מצרים: בארונא לחוד תרין לוחי
אבניא דאצנע תמן משה בחורב דעליהון כתיבין
עסרא פתגמי קימא דגזר יי עם בני ישראל
במפקהון מארעא דמצרים: ויהי בצאת הכהנים
מן הקדש והענן מלא את בית יהוה: והוה
במפק כהניא מן קודשא ועננא אמטתא אתמלי
ית בית מקדשא דיי: ולא יכלו הכהנים לעמד
לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית
יהוה: ולא יכילו כהניא למקם לשמשא מן קדם
עננא ארי אתמלי יקרא דיי ית בית מקדשא
דיי: אז אמר שלמה יהוה אמר
לשכן בערפל: בכין אמר שלמה יי אתרעי
לאשראה שכינתיה בירושלם: בנה בניתי בית
זבל לך מכון לשבתך עולמים: מבנא בניתי
בית מקדשא קדמך אתר מתקן לבית שכינתך
עלמין: ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל
ישראל וכל קהל ישראל עמד: ואסחר מלכא
ית אפוהי ובריך ית כל קהלא דישראל וכל קהלא
דישראל קאים: ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל
אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר:
ואמר בריך יי אלהא דישראל דגזר במימריה

עמדים מימין וירא דלבי וישלח הכרבים תנ״ג דפסו — קהל ישראל ג׳ וסי׳ ויסב המלך וחב׳ דדב׳ ימ׳ וישלחו — לשבתך ג׳ וסי׳ מכון מכון ומכון חד ... ובנבי ובצ...

ואשם הׄ חסׄ וסימׄ׃ הכום את הלוחת. שם מקום דמלכׄ דברי בפיך על מתנ׳ — ושובבתיך בׄ וסימׄ׃ ונתתי חחים ושאשתיך — אורך יׄ מלׄ כלשון זכר וסימׄ׃

עם דויד אבא וברעותיה קיים למימר׃ מן היום
אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים
לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית
להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי
ישראל׃ מן יומא דאפיקית ית עמי ית ישראל
ממצרים לא אתרעיתי בקרתא מכל שבטיא
דישראל למבני ביתא לאשראה שכינתי תמן
ואתרעיתי בדויד למהוי מלכא על ישראל׃ ויהי
עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי
ישראל׃ והוה כלבא דדויד אבא למבני ביתא
לשמא דיי אלהא דישראל׃ ויאמר יהוה אל דוד
אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי
הטיבות כי היה עם לבבך׃ ואמר יי לדויד אבא
חלף דהוה עם לבך למבני ביתא לשמי אתקנתא
ארי הוה עם לבך׃ רק אתה לא תבנה הבית כי אם
בנך היצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי׃ לחוד
את לא תבני ביתא אלהין ברך דתוליד הוא יבני ביתא
לשמי׃ ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקם תחת
דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר
יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל׃ וקיים
יי ית פתגמוהי דמליל וקמית תחות דויד אבא
ויתיבית על כרסי מלכותא דישראל כמא דמליל
יי ובנית ביתא לשמא דיי אלהא דישראל׃ ואשם
שם מקום לארון אשר שם ברית יהוה אשר
כרת עם אבתינו בהוציאו אתם מארץ מצרים׃

ושויתי תמן אתר מתקן לארונא דביה מחתן תרין
לוחי אבניא דעליהון קימא דיי דגזר עם
אבהתנא באפקותיה יתהון מארעא דמצרים׃

לשבת חולו שלחג

ביחזקאל

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבו מן ק׳ יי עמי
למימר׃ בן אדם שים פניך אל גוג ארץ המגוג
נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו׃ בר אדם
קביל נבואה על גוג ארע מגוג רב ריש משך
ותובל ואתנבי עלוהי׃ ואמרת כה אמר אדני יהוה
הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל׃ ותימר
כדנן אמר יי אלהים האנא שלח רוגזי עלך גוג
רב ריש משך ותובל׃ ושובבתיך ונתתי חחים
בלחייך והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים
ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב צנה ומגן
תפשי חרבות כלם׃ ואתבבינך ואתין שירין
בלסתך ואפיק יתך וית כל משריתך סוסון
ופרשין לבשי גמר כלהון משרין סגיאן ומזינין
בעבילין ותריסין אחדי סיפין כולהון׃ פרס כוש
ופוט אתם כלם מגן וכובע׃ פרסאי כושאי
ופוטאי עמהון כולהון מזינין בעבילין וקולסין׃
גמר וכל אגפיה בית תוגרמה ירכתי צפון ואת
כל אגפיו עמים רבים אתך׃ גמר וכל משריתהא
מדינת גרממיא סיפי צפונא וית כל משריתהון
עממין סגיאין דעמך יהון׃ והכן לך אתה וכל

וארבה ואחשך ותלה אחרי הודיע נאך אותך ונודעתי לך הניחה לי הרף מפנט כי קנן אקנה אשר אני שולח אותך שולח אני אותך ונטשתיך המדברה ובדבריו אותם

קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר׃ אזדרז
ואתקן לך ית כל משריתך דאתכנישו עלך
ותהי להון למטרא׃ מימים רבים תפקד באחרית
השנים תבוא אל ארץ משובבת מחרב מקבצת
מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה
תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח כלם׃
מיומין סגיאין תמני משריתך בסוף שניא תהך
על ארעא דתבו עמה מקטולי חרבא דאתכנשו
מעממין סגיאין על טורי ארעא דישראל דהוו
לחרבא תדירא ואינון מביני עממיא אתגליאו
ויתיבו לרחצן כולהון׃ ועלית כשואה תבוא כענן
לכסות הארץ תהיה אתה וכל אגפיך ועמים רבים
אתך׃ ותסק כאתרגושא תיתי כעננא דסליק לחפי
ארעא תהי את וכל משריתך ועממין סגיאין
דעמך׃ כה אמר אדני יהוה
והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבבך וחשבת
מחשבת רעה׃ כדנן אמר יי אלהים ויהי בעדנא
ההוא יסקון הרהורין על ליבך ותחשיב מחשבן
בישן׃ ואמרת אעלה אל ארץ פרזות אבוא
השקטים ישבי לבטח כלם ישבים באין חומה
ובריח ודלתים אין להם׃ ותימר אסק על ארעא
דיתבא קרוי פצחיא אהך על עמא דשקטין
ושרן לרחצן כולהון יתבין בלא שורא חשיין
ועברין לית להון׃ לשלל שלל ולבז בז להשיב
ידך על חרבות נושבות ואל עם מאסף מגוים

עשה מקנה וקנין ישבי על טבור הארץ׃ למבז
בזא ולמעדי עדאה לכנשא משריתך על חרבתא
דאתיתבא ועל עמא דאתכנשו מביני עממיא
אצלחו בנכסין וקנין יתבין על תקפא דארעא׃
שבא ודדן וסחרי תרשיש וכל כפיריה יאמרו
לך הלשלל שלל אתה בא הלבז בז הקהלת
קהלך לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין
לשלל שלל גדול׃ שבא ודדן ותגרי ימא וכל
מלכהא יימרון לך הלמיבז ביזא את אתי הלמעדי
עדאה כנשתא משריתך למסב כסף ודהב
למשבי נכסין וקנין למעדי עדי סגי׃
לכן הנבא בן אדם ואמרת לגוג
כה אמר אדני יהוה הלוא ביום ההוא בשבת
עמי ישראל לבטח תדע׃ בכין אתנבי בר אדם
ותימר לגוג כדנן אמר יי אלהים הלא בעדנא
ההוא כד יתבון עמי ישראל לרחצן תתפרענות
גבורתי׃ ובאת ממקומך מירכתי צפון אתה
ועמים רבים אתך רכבי סוסים כלם קהל גדול
וחיל רב׃ ותהך מאתרך מסיפי צפונא את
ועממין סגיאין דעמך רכבי סוסון כולהון
משרין סגיאן ועם סגי׃ ועלית על עמי ישראל
כענן לכסות הארץ באחרית הימים תהיה
והבאותיך על ארצי למען דעת הגוים אתי
בהקדשי בך לעיניהם גוג׃ ותסק על עמי ישראל
כעננא דסליק וחפי ארעא בסוף יומיא תהי

דגש׳ וחד רפי בבוא משואה

כן פיסו בקד מפיק ביה

על לבבך ב̇ וסימנ̇ והיו הדברים האלה יעלו דברים על לבבך — גדול כל קרי מל̇ בנ̇ ג̇ חס̇ וסימנ̇ — קטן כגדול וכגורא גדל כי גדל עד שמים ׃ בשבת ב̇ ישרא

ואיתינך על ארע בית שכינתי בדיל דידעון
עממיא פורענות גבורתי כד אתקדש בך ויחון
חזן בפורענותך גוגי: כה אמר
אדני יהוה האתה הוא אשר דברתי בימים קדמונים
ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים ההם
שנים להביא אתך עליהם: כדנן אמר יי אלהים
האת הוא דמליל ית ביומי קדם ביד עבדי נבייי
ישראל דאתנביאו ביומיא האינון מלקדמת
דנא שנין סגיאין לאיתאה יתך עליהון:
והיה ביום ההוא ביום בוא גוג
על אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי
באפי: ויהי בעידנא ההוא ביום מיתי גוג על
ארעא דישראל אמר יי אלהים יסלק רוגזי וחמתי
ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום
ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל:
ובאתגלאה פורענותי במימרי לקא אישת רגזי
בגזירת במימרי אם לא ביומא ההוא יהי זיע
סגי על ארעא דישראל: ורעשו מפני דגי הים
ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש הרמש
על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה
ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה
לארץ תפול: ויזועון מן קדמי נוני ימא ועופא
דשמיא וחית ברא וכל רחשא דרחיש על
ארעא וכל אנשא דעל אפי ארעא ויתפגרון
טוריא ויתלשון מגדליא וכל שורים לארעא

יתחמרי וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם אדני
יהוה חרב איש באחיו תהיה: ואזמין עליה למפל
בחרבא על טורי עמי אמר יי אלהים חרב גבר
באחוהי תהי: ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם
שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר עליו
ועל אגפיו ועל עמים רבים אשר אתו: ואתפרע
מניה במותא ובקטלא ומטר מגבר ואבני אלגביש
אישתא וגפריתא אמטר עלוהי ועל משריתיה
ועל עממין סגיאין דעמיה: והתגדלתי והתקדשתי
ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה:
ואתרבי ואתקדש ואגלי גבורתי לעיני
עממין סגיאין וידעון ארי אנא יי:

לראשון של שמיני
עצרת במלכים

ויהי ככלות שלמה להתפלל אל יהוה את כל
התפלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה
מכרע על ברכיו וכפיו פרשות השמים: והוה
כד שיצי שלמה לצלאה קדם יי ית כל צלותא
ובעותא הדא קם מן קדם מדבחא דיי מלהוה
כריע על ברכוהי וידוהי פריסן בצלו לצית שמיא:
ויעמד ויברך את כל קהל ישראל קול גדול
לאמר: וקם ובריך ית כל קהלא דישראל קל רב
למימר: ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו
ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל
דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו: בריך

וכל האדם ב̇ וסימנ̇ — ויגוע כל בשר ורעשו מפני דגי הים — והתקדשתי ל̇ והתגדלתי ל̇ ונודעתי ל̇ ידעתי ל̇ מגרעתי ל̇ כפתרלתי ל̇

ללכת בכל דרכיו ד׳ וסימ׳ ועתה ישראל כי אם שמרו רק שמרו מגיד להטות לבבינו — ואת המנחה ח׳ וסימ׳ ואת מזבח העלה והעלה הכהן ויעל על
הצור

שׁ ד׳ יהב נייחא לעמיה ישראל ככל דמליל לא
בטיל פתגמא חד מכל פתגמוהי תקניא דמליל
בידא דמשה עבדיה יהי יהוה אלהינו עמנו
כאשר היה עם אבתינו אל יעזבנו ואל יטשנו
יהי מימרא דיי אלהנא בסעדנא כמא דהוה
בסעדא דאבהתנא לא ישבקיננא ולא ירחקיננא
להטות לבבינו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר
מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו
לאפנאה לבנא לדחלתיה למהך בכל אורחן
דתקנן קדמוהי ולמטר פקודוהי וקימוהי ודינוהי
דפקיד ית אבהתנא ויהיו דברי אלה אשר
התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו
יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו
ישראל דבר יום ביומו ויהון פתגמי אלין דבעיתי
מן קדם יי מתקבלין קדם יי אלהנא יממם ולילי למעבד
דין עבדיה ודין עמיה ישראל פתגם יום ביומיה
למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים
אין עוד בדיל דידעון כל עממי ארעא ארי יי
הוא אלהים לית עוד והיה לבבכם שלם עם יהוה
אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה
ויהי לבכון שלים בדחלתא דיי אלהנא למהך
בקימוהי ולמטר פקודוהי כיומא הדין והמלך
וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה ומלכא
וכל ישראל עמיה מנכסין נכסת קודשין קדם יי
ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה

בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים
אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל
ונכס שלמה ית נכסת קודשיא דנכס קדם יי תורי
תרתין רבו ותרין אלפין ועאנא תרתא עסרי ריבון
וחניכו ית בית מקדשא דיי מלכא וכל בני ישראל
ביום ההוא קדש המלך את תוך
החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העלה
ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת
אשר לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה
ואת חלבי השלמים ביומא ההוא קדיש מלכא
ית גו דרתא דקדם בית מקדשא דיי ארי עבד
תמן ית עלתא וית מנחתא וית תרבי נכסת קודשיא
ארי מדבחא דנחשא דקדם יי דחיק מלסוברא
ית עלתא וית מנחתא וית תרבי נכסת קודשיא
ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל
עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים
לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים
ארבעה עשר יום ועבד שלמה בעדנא ההוא
ית חגא וכל ישראל עמיה קהל רב ממעלנא
דחמת עד נחלא דמצרים קדם יי אלהנא שבעה
יומין חנוכת ביתא ושבעה יומין חגא ארבעת
עסר יומין ביום השמיני שלח את העם ויברכו
את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב
על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו
ולישראל עמו ביומא תמינאה שלח ית

ליד קדש המלך ב׳ בו יעשן את הכבש — ביום השמיני ג׳ ריש׳ פסו׳ וסימנ׳ — נשיא לבני מנש׳ עצרת תהיה לכם ביום השמיני שלח את העם

עמא ובריכו ית מלכא ואזלו לקרויהון כד חדן
ושפיר לבהון על כל טבתא דעבד יי
לדויד עבדיה ולישראל עמיה׃

ליוס וזאת הברכה

תחלת יהושע

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה
אל יהושע בן נון משרת משה לאמר׃ והוה
בתר דמית משה עבדא דיי ואמר יי ליהושע
בר נון משמשניה דמשה למימר׃ משה עבדי
מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם
הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל׃
משה עבדי מית וכען קום עבר ית ירדנא הדין
את וכל עמא הדין לארעא דאנא יהיב להון לבני
ישראל׃ כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם
נתתיו כאשר דברתי אל משה׃ כל אתרא דתדרוך
פרסת רגלכון ביה לכון יהבתיה כמא דמלילית
עם משה׃ מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר
הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול
מבוא השמש יהיה גבולכם׃ ממדברא ולבנן
הדין ועד נהרא רבא נהרא פרת כל ארע חתאי
ועד ימא רבא מעלני שמשא יהי תחומכון׃ לא
יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי
עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך׃
לא יתעתד אנש קדמך כל יומי חייך כמא דהוה
מימרי בסעדיה דמשה כין יהי מימרי בסעדך

לא אשבקינך ולא ארחקינך׃ חזק ואמץ כי אתה
תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי
לאבותם לתת להם׃ תקף ועילם ארי את תחסין
ית עמא הדין ית ארעא דקיימית לאבהתהון
למתן להון׃ רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות
ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור
ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר
תלך׃ ולחוד תקף ועילם לחדא למטר למעבד
ככל אוריתא דפקדך משה עבדי לא תסטי מנה
לימינא ולסמלא בדיל דתצלח בכל אתר דתהך׃
לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם
ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי
אז תצליח את דרכך ואז תשכיל׃ לא יעדי ספרא
דאוריתא הדין מפומך ותהי הגי ביה יממם ולילי
בדיל דתטר למעבד ככל דכתיב ביה ארי בכין
תצלח ית אורחתך ובכין תכשיט׃ הלא צויתיך
חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יהוה
אלהיך בכל אשר תלך׃ הלא פקידתך תקף
ועילם לא תדחל ולא תתבר ארי בסעדך מימרא
דיי אלהך בכל אתר דתהך׃ ויהי
יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ׃ והוה מימרא
דיי בסעדיה דיהושע והוה שמעיה סגי בכל ארעא׃

ברוך יי לעולם
אמן ואמן

שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך: יהי שלום בחילך שלוה

נשלמו כל הענינות שמפטירין בהם״
בעזרת האל יהוה בורא השמים ונוטיהם״

נשלמה בחדש אלול בשנת אחת [illegible]
[illegible] ששון וערב [illegible]

שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב

מצאות יצ׳ לי למנה
נבה ועמה ידוי [illegible] ן׳ אבראהם
הבי׳ שעבדו להבות בו הוא וזרעו
וזרע זרעו ע׳ סוף כל הדורות אל״ר

ש׳ע

תלדרה שהאדה ונחן מתחתמין [illegible] ודלך באנא נעי עדות
צכו ה׳ ב׳ [illegible]
חאלו לי חצרתנא ואחצרו לי ענדנא הדי תגא בארידתא
בעניינותין [illegible] מן [illegible] דאוד [illegible] עלמאך והטלו
גיר [illegible]
תמנה ארבעין [illegible] צער אן אקתן [illegible]
אוקייה עדד כל אוקייה מנהא תמאנה
שרפיה פצה מצאר [illegible] סלה שאמאם שרף [illegible] פסלם יוסף
דנן לאביה מעיד דנן עשרין אוקייה והי תמן נצף הדי
[illegible] אלדי יסתחק מעיד דנן והדי [illegible] עלדור פי
הו אלדי תלקוה באלארת מן חי ואדהם אברהים דנן ודלך
שהרנא אלי עליה וקבצנא ופעלנא דלך יום עאתנין והוא עשרין
ושבעה יומין בירח אדר שני שנת [illegible] ותמני מאה וארבעין
ושבע שנין לשטרי במדינה [illegible] תלאת לפנאת תלו
והן מי יקנה אותו [illegible] לפילה בינהם [illegible] קשט [illegible]
ודין קיומהון ולפילה בינהם [illegible] עליהא ודין ביטולה
[illegible]

ש׳ע

קנינו אנו העדים החותמין למטה מן יוסף בן אברהים בן יהודה
[illegible] קנין שלם חמור גמור מעכשו בכלי הכשר לקנות בו
בגמיע שרוטה [illegible] ודלך באנה אקר ואעתרף ועלאח
אנה קבץ ותסלם [illegible] מן אביה מעיד דנן אברהים בן יהודה
[illegible] מבלגהו ארבעין אוקייה עדד כל אוקייה [illegible]
תמאניה שרפיה פצה מצאר מן סלה שאמאם שרף [illegible]
[illegible] פי [illegible] ואשרא פי מדינה [illegible] ואעמלהא פלמא
[illegible] מנה [illegible] גמלה הדי [illegible] עננות
[illegible] תורה [illegible] לאזמא עלי [illegible]
[illegible] ושרעי וזמן ואחדר פי [illegible] יתלל עליה פי הדי
[illegible] מכל באי העולם ועד שיעמידו ציון [illegible] ישראל
[illegible] אחר שבטל יוסף דנן כל [illegible] אונה
[illegible] אחר שהתנה עלו אליה מעיד דנן [illegible] עלין
[illegible] עלי [illegible] שרע [illegible] קנינא [illegible] מן
יוסף דנן לאביה מעיד דנן על כל [illegible]
קנין שלם חמור גמור מעכשו בכלי הכשר לקנות בו [illegible]
כל מודע וכל תנאי [illegible] כתיקון חכמ׳ [illegible] ודלך יום
[illegible] ראש חדש [illegible] שנת [illegible] ותמני מאה וארבעים
[illegible] לשטרי במדינה [illegible] נהרא [illegible]
[illegible] אביב [illegible] שלמה [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]